

ΤΡΙΤΗ 15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2009

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. BUZEK

Προέδρου

1. Έναρξη της συνεδρίασης

(Η συνεδρίαση αρχίζει στις 09.05)

2. Ανακοίνωση της Προεδρίας

Πρόεδρος. – Καταρχάς, θα ήθελα να σας διαβάσω μία σημαντική πληροφορία. Στις 2 Δεκεμβρίου, έλαβα ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με τις συνέπειες της έναρξης ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας στις τρέχουσες διοργανικές διαδικασίες λήψης αποφάσεων. Με βάση την ανακοίνωση αυτή, το Κοινοβούλιο, ως θεσμικό όργανο, θεωρεί ότι καλείται εκ νέου να γνωμοδοτήσει σχετικά με όλες τις προτάσεις που περιλαμβάνονται σε αυτήν και για τις οποίες η Συνθήκη της Λισαβόνας αναγνωρίζει την αρμοδιότητα του Κοινοβουλίου. Το Κοινοβούλιο διαπιστώνει επίσης ότι, δυνάμει της ίδιας ανακοίνωσης, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει αποσύρει ορισμένες προτάσεις.

Στην περίπτωση των νομοθετικών προτάσεων που εκκρεμούσαν την 1η Δεκεμβρίου 2009, ημερομηνία έναρξης ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας, ο Πρόεδρος της Επιτροπής κάλεσε τις κοινοβουλευτικές επιτροπές στις οποίες έχουν ήδη υποβληθεί προτάσεις κατά την τρέχουσα νομοθετική περίοδο, όπως προκύπτει από τα πρακτικά των συνεδριάσεων, να ελέγξουν τις νομικές βάσεις και τις διαδικαστικές τροποποιήσεις που προτείνει η Επιτροπή, καθώς και κάθε άλλη τροποποίηση που πρόκειται να πραγματοποιηθεί με βάση τις διατάξεις της Συνθήκης της Λισαβόνας, και να αποφασίσουν εάν προτιθενται να επιβεβαιώσουν τις θέσεις που έχουν ήδη υιοθετήσει στο πλαίσιο της διαδικασίας διαβούλευσης ως πρώτες αναγνώσεις συνήθους νομοθετικής διαδικασίας ή ως εγκρίσεις.

Είναι αυτονόητο ότι το Κοινοβούλιο επιφυλάσσεται, εν πάση περιπτώσει, του δικαιώματος να ζητήσει από την Επιτροπή να υποβάλει νέες προτάσεις. Όσον αφορά τις προτάσεις για τις οποίες το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν είχε κληθεί να γνωμοδοτήσει πριν από την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας, εναπόκειται στην Επιτροπή να διαβιβάσει νέες προτάσεις με βάση τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ή άλλη κατάλληλη διαδικασία.

Πρόκειται για ανακοίνωση σχετικά με τις νομοθετικές μας δραστηριότητες στο εγγύς μέλλον – ανακοίνωση που αφορά τις αμοιβαίες σχέσεις μεταξύ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στη νομοθετική διαδικασία. Όπως γνωρίζετε, διανύουμε μια μεταβατική περίοδο – μεταβαίνουμε από τη Συνθήκη της Νίκαιας στη Συνθήκη της Λισαβόνας και, ταυτόχρονα, ξεκινούμε νέα κοινοβουλευτική περίοδο. Η νέα Επιτροπή δεν έχει εγκριθεί ακόμα. Όλα αυτά απαιτούν αρκετά κοπιώδεις εργασίες, οι οποίες πρέπει να εκτελεστούν σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, μεταξύ της Επιτροπής και του Κοινοβουλίου, και αυτό ακριβώς είναι το αντικείμενο της ανακοίνωσης.

3. Συνέχεια που δόθηκε στις θέσεις και τα ψηφίσματα του Κοινοβουλίου: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

4. Προφορικές ερωτήσεις (κατάθεση): βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

5. Κατάθεση εγγράφων: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

6. Συζήτηση για περιπτώσεις παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της δημοκρατίας και του κράτους δικαίου (ανακοίνωση των προτάσεων ψηφίσματος που έχουν κατατεθεί): βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

7. Σχέδιο γενικού προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το οικονομικό έτος 2010 όπως τροποποιήθηκε από το Συμβούλιο (όλα τα τμήματα) - Σχέδιο διορθωτικού προϋπολογισμού αριθ. 10/2009 της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το οικονομικό έτος 2009, τμήμα III - Επιτροπή - Κινητοποίηση του μηχανισμού ευελιξίας - Δημοσιονομικό πλαίσιο 2007-2013: ευρωπαϊκό σχέδιο για την ανάκαμψη της οικονομίας, δεύτερη αναθεώρηση (τροποποίηση της διοργανικής συμφωνίας της 17ης Μαΐου 2006 για δημοσιονομική πειθαρχία και χρηστή δημοσιονομική διαχείριση) (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει την κοινή συζήτηση των ακόλουθων εκθέσεων:

- A7-0083/2009 του κ. Surján και του κ. Maňka, εξ ονόματος της Επιτροπής Προϋπολογισμών, σχετικά με το σχέδιο γενικού προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το οικονομικό έτος 2010, όπως τροποποιήθηκε από το Συμβούλιο (όλα τα τμήματα) (11902/2009 – C7 0127/2009 – 2009/2002(BUD)) και τις διορθωτικές επιστολές αριθ. 1/2010 (SEC(2009)1133 – 14272/2009 - C7-0215/2009), 2/2010 (SEC(2009)1462 – 16328/2009 - C7-0292/2009) και 3/2010 (SEC(2009)1635 – 16731/2009 - C7-0304/2009) επί του σχεδίου γενικού προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το οικονομικό έτος 2010,

- A7-0081/2009 της κ. Haug, εξ ονόματος της Επιτροπής Προϋπολογισμών, σχετικά με το σχέδιο διορθωτικού προϋπολογισμού αριθ. 10/2009 της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το οικονομικό έτος 2009, τμήμα III – Επιτροπή (16327/2009 - C7-0288/2009 - 2009/2185(BUD)),

- A7-0080/2009 του κ. Bøge, εξ ονόματος της Επιτροπής Προϋπολογισμών, σχετικά με την κινητοποίηση του μέσου ευελιξίας: σύμφωνα με το σημείο 27 της διοργανικής συμφωνίας της 17ης Μαΐου 2006 μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής για τη δημοσιονομική πειθαρχία και τη χρηστή δημοσιονομική διαχείριση (2009/2207(BUD)),

- A7-0085/2009 του κ. Bøge, εξ ονόματος της Επιτροπής Προϋπολογισμών, σχετικά με το δημοσιονομικό πλαίσιο 2007-2013: το ευρωπαϊκό σχέδιο για την ανάκαμψη της οικονομίας, δεύτερη αναθεώρηση (τροποποίηση της διοργανικής συμφωνίας της 17ης Μαΐου 2006 για δημοσιονομική πειθαρχία και χρηστή δημοσιονομική διαχείριση) (COM(2009)0662 - C7-0305/2009 - 2009/2211(ACI)).

László Surján, εισηγητής. – (HU) Σας ευχαριστώ για το βήμα, κύριε Πρόεδρε. Κύριε Υπουργέ, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, ανοίγοντας την παρούσα συζήτηση για τον προϋπολογισμό, οφείλω να δηλώσω ότι θα ήθελα να εκφράσω περισσότερο τις ευχαριστίες μου παρά να προκαλέσω αντιπαραθέσεις. Θα ήθελα να ευχαριστήσω το Συμβούλιο και την Επιτροπή για τη γόνιμη συνεργασία, η οποία μας επέτρεψε να καταλήξουμε τελικά σε συμφωνία και να υποβάλουμε πλέον κοινή, κατά μία έννοια, πρόταση ενώπιον του παρόντος Σώματος. Οφείλω όμως να απευθύνω τις ευχαριστίες μου και στις διάφορες ομάδες αυτού του Σώματος, διότι εάν αυτές οι ομάδες δεν μπορούσαν να συνεργάζονται και να αντιπροσωπεύουν από κοινού σημαντικές για το Κοινοβούλιο και τους πολίτες της Ευρώπης αξίες, θα ήταν πραγματικά αδύνατη η κατάρτιση του προϋπολογισμού.

Πριν από έναν χρόνο, μου ανατέθηκε το έργο του εισηγητή για τον προϋπολογισμό του 2010. Ξεκινήσαμε ευθύς αμέσως με τη διατύπωση των πολιτικών προσδοκιών και οδηγιών του

Κοινοβουλίου. Τα ζητήματα αυτά συζητήθηκαν στο Κοινοβούλιο την άνοιξη του τρέχοντος έτους. Κοιτάζοντας και προς το μέλλον, ήταν υψίστης σημασίας να ληφθεί μία απόφαση από την οποία θα μπορούσαν να συναχθούν συμπεράσματα, διότι το προσχέδιο του προϋπολογισμού έχει το προβάδισμα αρκετών μηνών. Με άλλα λόγια, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή γνώριζε τη γνωμοδότηση του Κοινοβουλίου και, κατά το μάλλον ή ήττον, έλαβε και αυτό το στοιχείο υπόψη κατά την κατάρτιση του προσχεδίου του προϋπολογισμού.

Φρονώ ότι θα πρέπει να ακολουθήσουμε το ίδιο χρονοδιάγραμμα και σε μεταγενέστερα έτη. Ποιος ήταν ο επιδιωκόμενος στόχος μας; Γνωρίζαμε ότι η οικονομία της Ευρώπης διέρχεται κρίση. Θεωρήσαμε, και εξακολουθούμε να θεωρούμε, ότι ο παρών προϋπολογισμός πρέπει να διαδραματίσει αποφασιστικό ρόλο στη διαχείριση της κρίσης. Συζητήσαμε αυτό το σημείο με το Συμβούλιο, διότι μία άλλη προφανής λύση για την έξοδο από την κρίση είναι να μειώσουμε εμείς τις δαπάνες για την Ευρώπη. Δεν πρόκειται βεβαίως για πραγματική λύση του προβλήματος, αλλά μπορεί να βοηθήσει την κατάσταση. Εάν δαπανήσουμε με σύνεση τα χρήματα σε αυτόν τον τομέα και προσδώσουμε τεράστια έμφαση στην ορθή χρήση των πόρων, ο προϋπολογισμός της ΕΕ μπορεί να μην φαίνεται ως επαχθής επιβάρυνση, αλλά ως μέρος της λύσης για την έξοδο από την κρίση. Υπό αυτό το πρίσμα, θελήσαμε να ενισχύσουμε την ανταγωνιστικότητα, με τη χρήση ερευνητικών και αναπτυξιακών προγραμμάτων ως μέσο επίτευξης του στόχου αυτού. Θελήσαμε επίσης να θέσουμε τα θεμέλια για μία κοινή ενεργειακή πολιτική και να συμβάλουμε σε αυτήν.

Για τους σκοπούς αυτούς διατίθενται περισσότερα από 11 δισεκατομμύρια ευρώ. Θελήσαμε να τονώσουμε την οικονομία, ιδίως μέσω της πολιτικής συνοχής. Η διευκόλυνση αυτή κοστίζει 36 δισεκατομμύρια ευρώ. Κατά τη διάρκεια του έτους, κατέστη σαφές ότι υπήρχαν σοβαρά προβλήματα στον τομέα των γαλακτοκομικών προϊόντων, για παράδειγμα, τα οποία δεν αποτελούσαν συνέπεια της γενικής οικονομικής κρίσης. Εντούτοις, το Κοινοβούλιο έκρινε σκόπιμο να στηρίξει τους γεωργούς, στάση που οδήγησε στη σύσταση ενός ταμείου για τον γαλακτοκομικό τομέα ύψους 300 εκατομμυρίων ευρώ το οποίο, μολονότι δεν είναι μόνιμο ταμείο, δεν παύει να αντιπροσωπεύει αύξηση της τάξης των 300 εκατομμυρίων ευρώ. Δεδομένου ότι οι συνολικοί διαθέσιμοι πόροι ανέρχονται περίπου σε 750 εκατομμύρια ευρώ, είναι δυνατή η παροχή μεγαλύτερης στήριξης στον τομέα των γαλακτοκομικών. Ωστόσο, επί του παρόντος, το Κοινοβούλιο θα ήθελε επίσης να επισημάνει ότι η ενίσχυση αυτή πρέπει να συνοδευθεί από πλήρη επανεξέταση των προβλημάτων του γαλακτοκομικού τομέα και την επακόλουθη αναδιάρθρωσή του.

Παράλληλα, έπρεπε να αντιμετωπίσουμε και το γεγονός ότι δεν είχαμε επαρκές περιθώριο ελιγμών. Σε ορισμένους τομείς του προϋπολογισμού δεν υπάρχει καθόλου περιθώριο, στοιχείο που καθιστά αναπόφευκτη την ενδιάμεση αναθεώρηση του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου. Η ανάγκη αυτής της αναθεώρησης είναι επιτακτική, όπως εξίσου επιτακτική είναι και η ανάγκη τα κράτη μέλη να χρησιμοποιούν τους πόρους που έχουν στη διάθεσή τους με πολύ πιο στοχοθετημένο και συνετό τρόπο, προκειμένου να ενθαρρυνθεί η ανάπτυξη. Μόνο τότε θα μπορούσαμε να κοιτάξουμε κατάματα τους πολίτες και φορολογούμενους της Ευρώπης, διότι τα δικά τους χρήματα δαπανούμε στην προσπάθειά μας να καταστήσουμε τη λειτουργία της ΕΕ πιο αποτελεσματική και επιτυχή.

Vladimír Maňka, εισηγητής. – (SK) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κύριε υπουργέ, κυρίες και κύριοι, σήμερα δεν χρειάζεται να ανησυχώ μήπως παραλείψω να αναφέρω κάποιο σημαντικό στοιχείο από την έκθεσή μου. Όλα τα στοιχεία που αναπτύχθηκαν κατά τη διάρκεια ενός ολόκληρου έτους με τους συναδέλφους και συνεργάτες έχουν ήδη συζητηθεί επαρκώς στο πλαίσιο της Επιτροπής Προϋπολογισμών, των συνόδων Ολομέλειας και των εργασιών συνδιαλλαγής ή κατά τις τριμερείς συνεδριάσεις. Το σημαντικότερο δε είναι ότι, για όλα τα σημεία, παρέχεται ικανοποιητική στήριξη από αυτό το Σώμα.

Όταν ξεκινήσαμε τις εργασίες κατάρτισης του προϋπολογισμού στην αρχή του έτους, ήμουν περίεργος να δω έως ποιο σημείο θα μου επέτρεπαν να προχωρήσω οι σύμβουλοί μου, οι συντονιστές και η πολιτική μου ομάδα, διότι μου είχαν πει ότι ήδη υπερέβαλλα. Διαπίστωσα ότι υπήρχαν πολλές ανεκμετάλλευτες ευκαιρίες και ελλείψεις τις οποίες ήθελα να διευθετήσω. Περαιτέρω ευκαιρίες και εισηγήσεις για βελτίωση αναδείχθηκαν μέσα από δεκάδες συζητήσεις με ανώτερους εκπροσώπους των θεσμικών οργάνων, με διευθυντές τμημάτων και άλλα στελέχη προσωπικού.

Με δική τους πρωτοβουλία, στελέχη προσωπικού των θεσμικών οργάνων άρχισαν να διαβιβάζουν πληροφορίες και εισηγήσεις. Έχω την εντύπωση ότι ελπίζουν και πιστεύουν πως μπορούμε να διευθετήσουμε από κοινού την κατάσταση. Από τη μία πλευρά, με χαροποίησε το γεγονός ότι μου έδειξαν τόση εμπιστοσύνη και υπέβαλαν τις προτάσεις τους, αλλά, από την άλλη, θα αισθανόμουν ακόμα μεγαλύτερη χαρά εάν οι άμεσοι προϊστάμενοί τους μπορούσαν να ακούσουν τις απόψεις τους και να λύσουν τα προβλήματα.

Πιστεύω, ασφαλώς, ότι τα περισσότερα τμήματα επιτελούν επαγγελματικό και υψηλής ποιότητας έργο, ωστόσο, στην παρούσα φάση, και στον παρόντα χώρο, θα ήθελα να τονίσω τη σημασία του έργου του προσωπικού. Βάσει των τεκμηριωμένων ελλείψεων, κατορθώσαμε να εφαρμόσουμε περισσότερα συστημικά μέτρα. Εντούτοις, αυτός που μπορεί να φέρει στο φως και να λύσει όλα τα ζητήματα δεν είναι ο εισηγητής, αλλά ο Γενικός Γραμματέας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή ο ανώτερος εκπρόσωπος του εμπλεκόμενου ευρωπαϊκού θεσμικού οργάνου.

Ως εκ τούτου, επικροτώ θερμά τη συμφωνία που επιτεύχθηκε μέσω των εργασιών διαιτησίας με τη διοίκηση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με την εφαρμογή οργανωτικού ελέγχου. Για πρώτη φορά στην ιστορία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, θα διενεργηθεί το επόμενο έτος λειτουργικός έλεγχος σε δύο σημαντικά τμήματά του, ήτοι στη Γενική Διεύθυνση Υποδομών και Διοικητικής Μέριμνας και στην υπηρεσία ασφάλειας. Στόχος είναι η αποδοτικότερη χρήση των πόρων.

Κατά το παρελθόν, το Ελεγκτικό Συνέδριο ήταν το μοναδικό θεσμικό όργανο που συμφωνούσε επί της διεξαγωγής εξωτερικών επιθεωρήσεων του έργου του. Το αποτέλεσμα ήταν ευεργετικό. Το Ελεγκτικό Συνέδριο κατόρθωσε να μειώσει τις διοικητικές δαπάνες του και να σημειώσει υψηλότερα ποσοστά αποδοτικότητας.

Θα ήθελα να αποδώσω εύσημα στη σουηδική Προεδρία για τον υψηλό επαγγελματισμό που επέδειξε. Ήδη τον προηγούμενο Απρίλιο, πριν από την ουσιαστική έναρξη ισχύος της εντολής μας, πραγματοποιήσαμε συνάντηση με τον υπουργό της σουηδικής κυβέρνησης Hans Lindblad και τους συναδέλφους του. Συμφωνήσαμε πολύ γρήγορα επί των προτεραιοτήτων και κατορθώσαμε από κοινού να καθορίσουμε ορθολογικά στοιχεία και σημεία αφετηρίας.

Στο πλαίσιο της σημερινής συνόδου Ολομέλειας, υποβάλλουμε κοινή δήλωση σχετικά με την πολιτική για τα κτίρια, τα οποία αποτελούν σημαντικό κονδύλιο στις διοικητικές δαπάνες των θεσμικών οργάνων. Φρονώ ότι κατορθώσαμε, από κοινού, να δρομολογήσουμε μία διαδικασία που θα οδηγήσει στην εξοικονόμηση δαπανών στον εν λόγω τομέα.

Κυρίες και κύριοι, μόνο μέσω κοινών προσπαθειών σε ευρωπαϊκό επίπεδο θα καταφέρουμε να αντιμετωπίσουμε τις μεγαλύτερες προκλήσεις του 21ου αιώνα: την κλιματική αλλαγή, τους κινδύνους και το κόστος των πρώτων υλών και της ενέργειας, την παγκοσμιοποίηση της οικονομίας και τις απειλές κατά της ασφάλειάς μας. Εάν η Ευρώπη θέλει να ξεπεράσει αυτά τα προβλήματα, πρέπει να έχει στη διάθεσή της αποτελεσματικά και σύνθετα μέσα. Η Συνθήκη της Λισαβόνας θα μας παράσχει αυτά τα μέσα. Κατά το αρχικό στάδιο έναρξης ισχύος της Συνθήκης,

η ΕΕ θα πρέπει να διαθέτει επαρκείς χρηματοδοτικούς πόρους προκειμένου να εφαρμόσει νέες πολιτικές.

Ακόμα και αν η σημερινή συζήτηση επί του προϋπολογισμού της ΕΕ για το έτος 2010 αποβεί πράγματι η τελευταία για το τρέχον έτος, το έργο αμφοτέρων των εισηγητών για τον προϋπολογισμό του 2010 δεν θα τερματιστεί, αλλά θα συνεχιστεί επί ένα τουλάχιστον τρίμηνο, για λόγους που συνδέονται με την εφαρμογή της Συνθήκης της Λισαβόνας. Θεωρώ ότι το έργο αυτό θα ευδοκιμήσει.

Jutta Haug, εισηγήτρια. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Προεδρεύων του Συμβουλίου, κύριε Επίτροπε, όταν συζητούσαμε τον προϋπολογισμό του τρέχοντος έτους τον προηγούμενο Δεκέμβριο, γνωρίζαμε ήδη, και εγώ προσωπικά, ως γενική εισηγήτρια του προϋπολογισμού για το 2009, το είχα αναφέρει κατά τη συζήτηση, ότι ο αντίκτυπος της κρίσης των χρηματοπιστωτικών αγορών και οι επιπτώσεις της στην πραγματική οικονομία επρόκειτο να γίνουν αισθητές σε όλα τα κράτη μέλη. Και αυτό ακριβώς συνέβη.

Τον Απρίλιο του 2009, το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο συμφώνησαν επί της χρηματοδότησης του πρώτου μέρους της οικονομικής τόνωσης που είχε προτείνει η Επιτροπή. Προκειμένου να καταστούν διαθέσιμα τα 2,6 δισεκατομμύρια ευρώ, έπρεπε να προβούμε σε αυτό που αναφερόταν ως ήσσονος σημασίας αναθεώρηση των δημοσιονομικών προοπτικών. Πώς αλλιώς θα μπορούσαμε να αντλήσουμε αυτούς τους πόρους, δεδομένων των αυστηρών δημοσιονομικών μας περιορισμών; Τα υπόλοιπα 2,4 δισεκατομμύρια ευρώ, τα οποία υπολείπονταν από το συνολικό ποσό των 5 δισεκατομμυρίων ευρώ, αναμενόταν να εξευρεθούν αυτό το φθινόπωρο. Σε αυτό το στάδιο βρισκόμαστε επί του παρόντος. Το φθινόπωρο έφτασε και, χάρη στη σημαντική συμφωνία επί του προϋπολογισμού για το 2010 στην οποία κατέληξαν το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, έχουμε λύση. Ο προϋπολογισμός του 2009 συμβάλλει επίσης σημαντικά σε αυτήν τη λύση.

Ο διορθωτικός και συμπληρωματικός προϋπολογισμός του 2010 μειώνει τις πιστώσεις πληρωμών κατά περισσότερο από 3,4 δισεκατομμύρια ευρώ. Σύμφωνα με αυτό το στοιχείο, τα περιθώρια των μη χρησιμοποιηθεισών κατηγοριών στους διάφορους τομείς του προϋπολογισμού θα μειωθούν κατά σχεδόν 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ. Όλα αυτά ισχύουν για τον προϋπολογισμό του 2009, ο οποίος συνίσταται σε πιστώσεις ανάληψης υποχρεώσεων ύψους 133,8 δισεκατομμυρίων ευρώ και σε πιστώσεις πληρωμών ύψους 116,1 δισεκατομμυρίων ευρώ, και δεν μπορεί, συνεπώς, να θεωρηθεί γενναιοδωρος. Παρατηρώντας τις γραμμές του προϋπολογισμού στις οποίες η Επιτροπή εξοικονόμησε τα απαραίτητα χρήματα, καθίσταται εξαιρετικά σαφές ότι, απλούστατα, η Επιτροπή δεν λαμβάνει σοβαρά υπόψη τα ψηφίσματα της αρμόδιας για τον προϋπολογισμό αρχής.

Θα ήθελα να θυμίσω στο Κοινοβούλιο ότι, το 2008, όταν εγκρίναμε τον προϋπολογισμό του 2009, οι προτεραιότητές μας ήταν και πάλι η ανταγωνιστικότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η ανάπτυξη και η απασχόληση. Αυτός ήταν ο λόγος για τον οποίο διαθέσαμε περισσότερα χρήματα από όσα πρότεινε η Επιτροπή σε γραμμές του προϋπολογισμού που προωθούσαν την κοινωνική συνιστώσα, δημιουργώντας περισσότερες και καλύτερες θέσεις απασχόλησης και στηρίζοντας μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Ωστόσο, πρόκειται για αυτές ακριβώς τις γραμμές του προϋπολογισμού οι οποίες ληλατούνται επί του παρόντος για μεταφορές πιστώσεων ή διορθωτικούς προϋπολογισμούς. Θα ήταν υπερβολικό να ζητηθεί από την Επιτροπή να εφαρμόσει τα ψηφίσματα του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και να προσπαθήσει να διασφαλίσει ότι τα χρήματα θα φθάσουν στον επιδιωκόμενο προορισμό τους, εκεί όπου θα έχουν θετικό αντίκτυπο; Το σχέδιο προϋπολογισμού που μας κατέθεσε η Επιτροπή δεν βασίστηκε σε ακριβείς υπολογισμούς ή σε προσεκτικές εκτιμήσεις. Το 2009, είχαμε 50 και πλέον μεταφορές πιστώσεων και 10 διορθωτικούς και συμπληρωματικούς προϋπολογισμούς. Δεν είναι δυνατόν να μιλούμε

για δημοσιονομική ακρίβεια και σαφήνεια σε αυτό το πλαίσιο, και η κατάσταση αυτή πρέπει να βελτιωθεί.

Οι συνάδελφοί μας στις ειδικές επιτροπές πρέπει να δίδουν μεγαλύτερη προσοχή στις εκθέσεις εφαρμογής κατά τη διάρκεια του οικονομικού έτους και η Επιτροπή πρέπει εν τέλει να δικαιώσει την καλή φήμη που εξακολουθεί να έχει ως αποτελεσματικού ευρωπαϊκού διοικητικού οργάνου. Ευελπιστώ να εργαστούμε όλοι προς αυτήν την κατεύθυνση.

Reimer Böge, *εισηγητής*. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, μετά τη συμφωνία επί του προϋπολογισμού του έτους 2010, συζητούμε για αναλήψεις υποχρεώσεων ύψους 141,4 δισεκατομμυρίων ευρώ και πληρωμές ύψους 122,9 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Καταρχάς, θα ήθελα να ευχαριστήσω θερμότατα αμφοτέρους τους εισηγητές για την αφοσίωσή τους και θα ήθελα επίσης να δηλώσω σε αυτό το σημείο ότι όλα όσα προανέφερε η κ. Haug σχετικά με τον προϋπολογισμό του έτους 2009 είναι απολύτως σωστά.

Παρατηρώντας αυτά τα αριθμητικά στοιχεία, θα διαπιστώσουμε ότι 11,2 δισεκατομμύρια ευρώ παραμένουν κάτω από το ανώτατο όριο πληρωμών για το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο. Τούτο σημαίνει ότι, εφόσον απαιτείται, και εφόσον υπάρχει η πολιτική βούληση, το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο μας επιτρέπει κάποια ελευθερία κινήσεων εντός των συμφωνηθέντων ορίων.

Κατά τα τελευταία έτη, έχουμε βρει επανειλημμένως τη λύση για απαραίτητες αλλαγές στον οικονομικό και πολιτικό χώρο, προσφεύγοντας στην ανακατανομή των πόρων, στη συστηματική συμπίεση των περιθωρίων και στις πολλαπλές αναθεωρήσεις. Οι μηχανισμοί αυτοί υπάρχουν, λαμβάνοντας όμως υπόψη τις δράσεις μας κατά το 2010, αγγίζουν αναμφίβολα τα όρια των δυνατοτήτων τους. Το ίδιο ισχύει και για τον τομέα 2 του προϋπολογισμού, στον οποίο, μετά το 2010 και δεδομένων των δυνητικών περιθωρίων, η δυνατότητα ελιγμών θα είναι ακόμα πιο περιορισμένη και, στην πραγματικότητα, αναμένεται να μην υπάρχει καν.

Προς το παρόν, έχουμε ενσωματώσει στις εν λόγω συμφωνίες το δεύτερο τμήμα των πόρων ύψους 2,4 δισεκατομμυρίων ευρώ για την αποκαλούμενη δέση μέτρων για την ανάκαμψη της οικονομίας. Ήταν ορθή η απόφαση να χρηματοδοτηθεί το δεύτερο τμήμα, το οποίο συνίσταται στο ποσό των 2,4 δισεκατομμυρίων ευρώ, κατά το έτος 2010 και να μην αναβληθεί επιμέρους χρηματοδότησή του έως το 2011. Βέβαια, δεν επρόκειτο για δέση μέτρων οικονομικής ανάκαμψης αυτή καθαυτή. Στην πραγματικότητα, αφορούσε ορθές συμπληρωματικές πολιτικές προτεραιότητες στον ενεργειακό τομέα και την παροχή ευρυζωνικών υπηρεσιών σε αγροτικές περιοχές.

Η χρήση του μηχανισμού ευελιξίας μας επέτρεψε να εξοικονομήσουμε ένα επιπλέον ποσό ύψους 120 εκατομμυρίων ευρώ για ενεργειακά έργα, καθώς και 75 εκατομμύρια ευρώ για τον σταθμό πυρηνικής ενέργειας του Κοζλοντούι. Θα ήθελα να επισημάνω στην Επιτροπή ότι ο τρόπος χειρισμού αυτού του θέματος ήταν αρκετά παράδοξος και οφείλω επίσης να δηλώσω ξεκάθαρα εν προκειμένω ότι θα δοθεί περαιτέρω συνέχεια σε αυτό το ζήτημα. Αναμένουμε συνολικό ποσό ύψους 300 εκατομμυρίων ευρώ. Σε αυτό το πλαίσιο, αναμένουμε επίσης από εσάς να συμπεριλάβετε τους υπό αναζήτηση πόρους για την αξιοποίηση του σταθμού πυρηνικής ενέργειας στην ενδιάμεση αναθεώρηση του προϋπολογισμού και να μην προβείτε στη χρηματοδότησή της μέσω περαιτέρω περικοπών στην κατηγορία 1 Β. Είναι σημαντικό να διατυπωθεί αυτό με απόλυτη σαφήνεια.

Επιπροσθέτως, εκπονήσαμε αναθεώρηση των μη χρησιμοποιηθέντων πόρων από το 2009, ούτως ώστε να χρησιμοποιηθεί συνολικό ποσό ύψους 1,9 δισεκατομμυρίου ευρώ για την ενέργεια και

συμπληρωματικό ποσό 420 εκατομμυρίων ευρώ για τις ευρυζωνικές υπηρεσίες Διαδικτύου στην κατηγορία II.

Σε αυτό το σημείο, θα ήθελα να δηλώσω ότι η εν λόγω απόφαση επί του συνολικού ποσού ήταν μεν ορθή, αλλά πρέπει επίσης να καταστήσουμε σήμερα σαφές ότι το επόμενο καθήκον μας συνίσταται στη δημοσιονομική εφαρμογή της Συνθήκης της Λισαβόνας. Ασφαλώς δεν μπορούμε να περιμένουμε έως το έτος 2014, δεδομένου ότι τότε θα βρισκόμαστε αντιμέτωποι με περισσότερες πολιτικές προτεραιότητες – τις οποίες η Ευρωπαϊκή Ένωση θα κληθεί να διευθετήσει στο πλαίσιο της διαδικασίας της παγκοσμιοποίησης – καθώς και με άλλα, νέα καθήκοντα.

Το ψήφισμα που αναμένεται να υποβληθεί την προσεχή Πέμπτη δηλώνει ξεκάθαρα ότι απευθύνουμε έκκληση στη νέα Επιτροπή να δημοσιεύσει έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της διοργανικής συμφωνίας το ταχύτερο δυνατόν, όπως προβλέπεται στις εν λόγω συμφωνίες. Ταυτόχρονα, και θα ήθελα να το τονίσω ιδιαίτερος αυτό, η Επιτροπή οφείλει να δεσμευθεί ως προς την προσαρμογή, την αναθεώρηση και την τροποποίηση του υφιστάμενου πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου για την περίοδο 2007-2013, καθώς και ως προς την παράτασή του έως το έτος 2015 ή 2016. Επιπλέον, πρέπει να κινητοποιήσει τη διαδικασία για το επόμενο πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο, προκειμένου να είναι σε θέση να προβεί σε ενδεδειγμένες ανοικτές και δημόσιες διαβουλεύσεις σχετικά με το επόμενο δημοσιονομικό πλαίσιο.

Αυτό είναι το έργο της νέας Επιτροπής και εμείς θα εκμεταλλευθούμε, ασφαλώς, τόσο τις ακρόασεις όσο και τις συζητήσεις κατά τη διάρκεια του προσεχούς τριμήνου για να ζητήσουμε σθεναρά από την Επιτροπή και το Συμβούλιο να λάβουν υπόψη αυτές τις πολιτικές προτεραιότητες. Η ερχόμενη περίοδος διαγράφεται άκρως ενδιαφέρουσα για εμάς.

Hans Lindblad, Προεδρεύων του Συμβουλίου. – (SV) Κύριε Πρόεδρε, είναι πραγματικά μεγάλη τιμή για εμένα που παρίσταμαι σήμερα εδώ για τη συζήτησή σας. Η διαδικασία του προϋπολογισμού για το έτος 2010 ήταν υψηλών απαιτήσεων και εκφράζω την ικανοποίησή μου για τη συμφωνία που επιτεύχθηκε μεταξύ των θεσμικών μας οργάνων κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης συνδιαλλαγής στα μέσα Νοεμβρίου. Αυτή η συμφωνία εξυπηρετεί δύο διαφορετικούς, αλλά εξίσου σημαντικούς, σκοπούς.

Από τη μία πλευρά, θεσπίζει το πλαίσιο για την κατάρτιση του προϋπολογισμού του έτους 2010 με στόχο να παράσχει στην Ευρωπαϊκή Ένωση τη δυνατότητα να λειτουργήσει κατά τον ομαλότερο δυνατό τρόπο και να εφαρμόσει την πολιτική της όπως θέλουμε να εφαρμοστεί, ενώ διασφαλίζει ταυτόχρονα μία ελεγχόμενη αύξηση των πληρωμών, ιδίως στην παρούσα χρονική συγκυρία για τα κράτη μέλη μας. Από την άλλη πλευρά, προβλέπει, μεταξύ άλλων, την πλήρη χρηματοδότηση του δεύτερου τμήματος του σχεδίου ανάκαμψης. Πρόκειται για σημαντική συμβολή εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην αντιμετώπιση της υφιστάμενης οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κατάστασης.

Θα ήθελα επίσης να εκφράσω την ικανοποίηση του Συμβουλίου για τη συμφωνία στην οποία καταλήξαμε όσον αφορά την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας. Φρονώ ότι, συνολικά, ο προϋπολογισμός του έτους 2010 αποτυπώνει μία εξισορροπημένη συμβιβαστική λύση μεταξύ, αφενός, της απαιτούμενης δημοσιονομικής πειθαρχίας και της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης και, αφετέρου, του καθήκοντός μας να ανταποκριθούμε στις προσδοκίες των πολιτών μας. Ο προϋπολογισμός αυτός αποτελεί επίσης συμβιβαστική λύση μεταξύ των διαφόρων πολιτικών ομάδων, των διαφόρων κρατών μελών και των διαφορετικών συμφερόντων του Συμβουλίου και του Κοινοβουλίου.

Δεν είναι ακριβώς ο προϋπολογισμός που επιθυμούσε αρχικά ούτε το Συμβούλιο ούτε το Κοινοβούλιο. Εντούτοις, θεωρώ ότι είναι ένας ικανοποιητικός συμβιβασμός, ο οποίος εξισορροπεί

τους στόχους και τις προτεραιότητές μας κατά τον βέλτιστο δυνατό τρόπο. Εν προκειμένω, θα ήθελα να δηλώσω πόσο υπερήφανος είμαι που κατορθώσαμε, ήτοι το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ως αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή, με σημαντική συνδρομή εκ μέρους της Επιτροπής, να επιδείξουμε τις απαιτούμενες ηγετικές ικανότητες και το αίσθημα ευθύνης και να επιτύχουμε τη γενική συμφωνία στην οποία καταλήξαμε τον προηγούμενο Νοέμβριο. Εκτιμώ ότι τούτο στέλνει το σωστό μήνυμα όσον αφορά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας.

Η διαδικασία αυτή δεν θα ήταν δυνατή χωρίς τις κοινές μας προσπάθειες, διότι έκαστο εμπλεκόμενο μέρος διαδραμάτισε τον δικό του ρόλο. Δεν θα ήταν, όμως, δυνατή και χωρίς το άριστο και εποικοδομητικό κλίμα στο οποίο εκτυλίχθηκε, κατά την άποψή μας, ολόκληρη η διαδικασία. Θα ήθελα, συνεπώς, να εκμεταλλευθώ την παρούσα ευκαιρία για να ευχαριστήσω τον πρόεδρο της Επιτροπής Προϋπολογισμών, κ. Lamassouere, για το σθένος, την ευθύτητα και τις δεξιότητές του ως διαπραγματευτή. Θα ήθελα επίσης να απευθύνω τις ευχαριστίες μου στους δύο εισηγητές, κ. Surján και κ. Maňka, για τη γόνιμη συνεργασία που είχαμε, και να εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου στους συναδέλφους μου από το Συμβούλιο ECOFIN. Ειδικότερα, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον Επίτροπο Šemeta, ο οποίος έφερε επιτυχώς εις πέρας την αποστολή του ως έντιμου μεσολαβητή.

Τέλος, είναι εξίσου σημαντικό να ευχαριστήσω όλο το προσωπικό και των τριών θεσμικών οργάνων το οποίο συνέδραμε, με εξαιρετικά επαγγελματικό τρόπο, στο να καταστεί δυνατή ολόκληρη η διαδικασία.

Algirdas Šemeta, Μέλος της Επιτροπής. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, χαίρομαι πολύ που μου παρέχεται η δυνατότητα να μιλήσω ενώπιον του Κοινοβουλίου πριν περατώσει τη δεύτερη ανάγνωσή του με την ψηφοφορία της προσεχούς Πέμπτης επί του προϋπολογισμού του έτους 2010 και του διορθωτικού προϋπολογισμού αριθ. 10/2009, ο οποίος συνέβαλε, εν μέρει, στην επιτυχή έκβαση της ετήσιας διαδικασίας του προϋπολογισμού.

Οι διαπραγματεύσεις επί του προϋπολογισμού του 2010 απαιτήσαν συμβιβασμούς, ακόμα δε και θυσίες –τολμώ να πω– από όλα τα μέρη, προκειμένου να επιτευχθεί ο κοινός μας στόχος. Τούτο δεν θα ήταν δυνατό χωρίς τον εποικοδομητικό και υπεύθυνο ρόλο που διαδραμάτισαν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο καθ' όλη τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων.

Θα ήθελα να εστιάσω την προσοχή σε τέσσερα βασικά σημεία.

Πρώτον, επιτρέψτε μου να επισημάνω ορισμένα καίρια στοιχεία του αποτελέσματος της συνδιαλλαγής. Ήδη από την κοινή δήλωση που συμφωνήθηκε τον προηγούμενο Απρίλιο, γνωρίζαμε ότι έπρεπε να επιτύχουμε μία λεπτή ισορροπία για την εξεύρεση μίας πηγής χρηματοδότησης για τα 2,4 δισεκατομμύρια ευρώ του ευρωπαϊκού σχεδίου για την ανάκαμψη της οικονομίας που εξακολουθούσαν να εκκρεμούν. Αυτό μπορούσε να επιτευχθεί μόνο μέσω ενός μηχανισμού αντιστάθμισης και της χρήσης όλων των δημοσιονομικών μέσων που παρέχονται από το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο. Τούτο αποτελούσε πράγματι δυσχερή περιορισμό.

Παρά τον εν λόγω δυσχερή περιορισμό, κατορθώσαμε να χρηματοδοτήσουμε εξολοκλήρου το σχέδιο ανάκαμψης για το έτος 2010 και, όπως επισημαίνει ο γενικός εισηγητής, να συμφωνήσουμε επί ενός ευρωπαϊκού προϋπολογισμού που μπορεί να αποτελέσει μέσο για την έξοδο από την οικονομική κρίση.

Σε αυτούς τους χαλεπούς καιρούς, θεωρώ ότι το μήνυμα προς τους πολίτες είναι ακόμα πιο σθεναρό, δεδομένου ότι κατορθώσαμε παράλληλα να ανταποκριθούμε και στις απρόοπτες ειδικές ανάγκες των γαλακτοπαραγωγών, με την ουσιαστική υποστήριξη του Κοινοβουλίου.

Τελευταίο, αλλά εξίσου σημαντικό, είναι το γεγονός ότι τα δύο σκέλη της αρμόδιας για τον προϋπολογισμό αρχής αναγνώρισαν την ανάγκη παροχής περαιτέρω συνδρομής κατά το έτος 2010 στις προσπάθειες της Βουλγαρίας για τον παροπλισμό του σταθμού πυρηνικής ενέργειας του Κοζλοντούι, μέσω της χρήσης του μηχανισμού ευελιξίας.

Δεύτερον, όσον αφορά τα αποθεματικά, επιτρέψτε μου να ευχαριστήσω το Κοινοβούλιο και τον γενικό εισηγητή, κ. Surján, ειδικότερα, ο οποίος έλαβε υπόψη τις απαντήσεις που παρέσχε η Επιτροπή κατόπιν της πρώτης ανάγνωσης του Κοινοβουλίου, στην αποκαλούμενη «επιστολή περί της δυνατότητας εκτέλεσης».

Τούτο οδήγησε σε σημαντική μείωση των αποθεματικών που εγγράφηκαν στο σχέδιο προϋπολογισμού του 2010 κατά την πρώτη ανάγνωση του Κοινοβουλίου.

Τρίτον, θα ήθελα να υπογραμμίσω τη σημασία της ομαλής μετάβασης στη Συνθήκη της Λισαβόνας. Η Συνθήκη της Λισαβόνας έχει πλέον εδραιωθεί οριστικά όσον αφορά τη διαδικασία του προϋπολογισμού. Παρά τις αβεβαιότητες που συνδέονται με την έναρξη ισχύος της νέας Συνθήκης, κατορθώσαμε να εξασφαλίσουμε την ομαλή μετάβαση προς το νέο νομοθετικό πλαίσιο.

Η περίοδος που πρόκειται να διανύσουμε θα αποτελέσει πρόκληση για όλα τα θεσμικά όργανα, διότι θα προϋποθέτει την τροποποίηση της προσέγγισης και της συμπεριφοράς τους, σε συνδυασμό με την ανάγκη για ενισχυμένο διάλογο ήδη από την έναρξη της διαδικασίας του προϋπολογισμού. Η Επιτροπή είναι διατεθειμένη να διαδραματίσει τον ρόλο που της αρμόζει και να συμβιβάζει θέσεις στο πλαίσιο της νέας επιτροπής συνδιαλλαγής, σεβόμενη, ταυτοχρόνως, τα δικαιώματα των δύο σκελών της αρμόδιας για τον προϋπολογισμό αρχής, επί ίσοις όροις.

Επί του παρόντος, γνωρίζουμε ότι πρέπει να καταβληθούν περαιτέρω προσπάθειες προκειμένου να τεθούν σε εφαρμογή όλα τα νέα νομοθετικά μέσα που απορρέουν από την έναρξη ισχύος της Συνθήκης. Παρόλα αυτά, επενδύοντας στην καλόπιστη διοργανική συνεργασία που αναπτύχθηκε κατά τις δύο τελευταίες δεκαετίες, κατορθώσαμε να συμφωνήσουμε επί μίας σειράς μεταβατικών μέτρων που θα επιτρέψουν την αποτελεσματική εκτέλεση του προϋπολογισμού για το έτος 2010.

Τέλος, υπάρχουν επίσης ο διορθωτικός προϋπολογισμός αριθ. 10/2009, η αναθεώρηση του δημοσιονομικού πλαισίου και η κινητοποίηση του μηχανισμού ευελιξίας. Επισημαίνω ότι το Κοινοβούλιο έχει επίσης συμφωνήσει να εγκρίνει τις προτάσεις επί της αναθεώρησης του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και, όπως έχει ήδη αναφερθεί, επί του μηχανισμού ευελιξίας και επί του διορθωτικού προϋπολογισμού αριθ. 10.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω τον εισηγητή, κ. Böge, για την έγκριση των αποτελεσμάτων της συνδιαλλαγής. Αυτό καταδεικνύει ότι, για την επίτευξη του στόχου μας, μπορέσαμε να αξιοποιήσουμε κατά τον βέλτιστο δυνατό τρόπο τα μέσα που μας παρέχει η υφιστάμενη διοργανική συμφωνία.

Θα ήθελα επίσης να εκφράσω τις ευχαριστίες μου στην εισηγήτρια του προϋπολογισμού για το έτος 2009, την κ. Haug, για το έργο της, καθ' όλη τη διάρκεια του έτους, επί της εκτέλεσης του προϋπολογισμού του 2009, καθώς και για τη συνδρομή της στον διορθωτικό προϋπολογισμό αριθ. 10/2009, ο οποίος αποτελεί τμήμα της «δέσμης μέτρων» που συνδέεται με την αναθεώρηση του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου και τη χρηματοδότηση του σχεδίου για την ανάκαμψη.

Επίσης, έλαβα υπόψη τις επικριτικές παρατηρήσεις σας προς την Επιτροπή σχετικά με την ανάγκη να βελτιώσει την απόδοσή της σε ό,τι αφορά την εκτέλεση του προϋπολογισμού.

Ο διορθωτικός προϋπολογισμός του τρέχοντος έτους προβλέπει μείωση της τάξης των 3,2 δισεκατομμυρίων ευρώ στις πιστώσεις πληρωμών, ποσό αισθητά χαμηλότερο από το

αντίστοιχο ποσό των 4,9 δισεκατομμυρίων του προηγούμενου έτους, και υπαγορεύει βελτίωση της εκτέλεσης ενός προϋπολογισμού ο οποίος, μετά την προταθείσα μείωση, καθορίζεται στο ποσό των 113 δισεκατομμυρίων ευρώ για το έτος 2009.

Εντούτοις, ο τομέας αυτός επιδέχεται οπωσδήποτε περαιτέρω βελτίωση, και μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι η Επιτροπή θα συνεχίσει να καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε να αξιοποιήσει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τις εγκριθείσες πιστώσεις του προϋπολογισμού κατά το έτος 2010.

Όσον αφορά το ζήτημα της απλοποίησης των διαδικασιών με στόχο την ταχύτερη εκτέλεση των δαπανών, μολονότι μπορεί να διερευνηθεί αυτή η οδός, φρονώ ότι πρέπει να επιτευχθεί προσεκτική εξισορρόπηση μεταξύ της πραγματικής απλοποίησης και της ανάγκης τήρησης των κανόνων, προκειμένου να διασφαλισθούν τα οικονομικά συμφέροντα της ΕΕ.

Θα ήθελα να εκφράσω, για ακόμα μία φορά, τις ευχαριστίες μου στη διαπραγματευτική ομάδα του Κοινοβουλίου, και ιδιαίτερα στον πρόεδρο της Επιτροπής Προϋπολογισμών, κ. Lamassoure, και στους εισηγητές του προϋπολογισμού για το 2010, κ. Surján και κ. Maňka.

Θα ήθελα επίσης να ευχαριστήσω τη διαπραγματευτική ομάδα του Συμβουλίου, και, ειδικότερα, τον υπουργό, κ. Lindblad, για το εποικοδομητικό έργο που επιτέλεσαν κατά τη διαδικασία του προϋπολογισμού.

Ευελπιστώ η σημερινή συζήτηση να είναι γόνιμη και παραγωγική και να οδηγήσει στην υπερψήφιση του προϋπολογισμού για το έτος 2010 την προσεχή Πέμπτη.

José Manuel Fernandes, *εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – (PT)* Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, ο παρών προϋπολογισμός αποτελεί απάντηση στην οικονομική κρίση, με το επίκεντρο του ενδιαφέροντός του σταθερά εστιασμένο στους πολίτες της Ευρώπης. Πρόκειται για έναν προϋπολογισμό ο οποίος κατατείνει στην καταπολέμηση της ανεργίας και την τόνωση της οικονομίας. Ως εκ τούτου, δίνουμε προτεραιότητα στο ευρωπαϊκό σχέδιο για την ανάκαμψη της οικονομίας, με χρηματοδότηση ύψους 2,4 δισεκατομμυρίων ευρώ για το προσεχές έτος. Δέον είναι επίσης να επισημανθεί ότι προωθούμε την οικονομική ανάκαμψη όταν αυξάνουμε τις πιστώσεις πληρωμών για τους βασικούς τομείς του προϋπολογισμού.

Όσον αφορά την ανεργία γενικά και την ανεργία των νέων ειδικότερα, θα ήθελα να υπογραμμίσω την πρόταση σχετικά με την αναθεώρηση του προγράμματος Erasmus. Επικροτούμε τη χορήγηση του ποσού των 300 εκατομμυρίων ευρώ υπό τη μορφή συμπληρωματικής ενίσχυσης του γαλακτοκομικού τομέα, αλλά θα ήθελα να υπογραμμίσω ότι είναι σκόπιμη η δημιουργία μίας γραμμής του προϋπολογισμού για τη θέσπιση ενός μόνιμου ταμείου για τον συγκεκριμένο τομέα.

Θεωρούμε επίσης λίαν σημαντική την αναθεώρηση του τρέχοντος πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου για την περίοδο 2007-2013 και την παράτασή του έως τα οικονομικά έτη 2015-2016, όπως έχουμε προτείνει. Οφείλω να επισημάνω ότι η αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής, καθώς και η ενεργειακή ασφάλεια συνιστούν προτεραιότητες της ΕΕ οι οποίες δεν προβάλλονται επαρκώς στον παρόντα προϋπολογισμό. Όσο για τους προϋπολογισμούς του Κοινοβουλίου και των λοιπών θεσμικών οργάνων, οι οποίοι έχουν πλέον υποβληθεί στη διαδικασία της δεύτερης ανάγνωσης, είναι πανομοιότυποι με εκείνους που εγκρίναμε σε πρώτη ανάγνωση.

Η Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) επαναλαμβάνει ότι η αυστηρότητα και η διαφάνεια είναι υψίστης σημασίας και, ως εκ τούτου, τάσσεται υπέρ της μακροπρόθεσμης πολιτικής για τα κτίρια, της εκτέλεσης του προϋπολογισμού σε μηδενική βάση κατά την έναρξη εκάστης κοινοβουλευτικής περιόδου και της ανάλυσης κόστους/οφέλους πολιτικών όπως η πολιτική επικοινωνιών του Κοινοβουλίου. Όσον αφορά τις νέες απαιτήσεις

που προκύπτουν από την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας, στηρίζουμε την αριστεία στη νομοθέτηση και το αίτημα για την επάρκεια πόρων προς την επίτευξη του στόχου αυτού.

Göran Färm, *εξ ονόματος της Ομάδας S&D.* – (SV) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να ευχαριστήσω θερμά όλους όσους συμμετείχαν στη διαδικασία. Οι διαπραγματεύσεις αυτές απέδωσαν αποτελέσματα. Υπολείπονται μερικά προβλήματα που χρήζουν επίλυσης ενόψει της δεύτερης ανάγνωσης, και όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη έχουν συνδράμει εποικοδομητικά προς αυτήν την κατεύθυνση.

Μολονότι χρειάστηκε πολύς χρόνος, ήταν αδιαμφισβήτητα σημαντικό για εμάς να κατορθώσουμε να χρηματοδοτήσουμε το σχέδιο για την οικονομική ανάκαμψη χωρίς να μεταθέσουμε την εξεύρεση των λύσεων σε μεταγενέστερη ημερομηνία. Χαιρόμαστε που το Συμβούλιο αποδέχθηκε τελικά την άποψή μας ότι η λύση απαιτούσε νέα κεφάλαια, καθώς και τη χρήση του «μηχανισμού ευελιξίας», όπως ακριβώς στην περίπτωση του Κοζλοντούι.

Ωστόσο, δεν παύει να με εκπλήσσει η θέση του Συμβουλίου και της σουηδικής Προεδρίας σε ορισμένα σημεία. Για παράδειγμα, δεν πίστευα ότι η πρόταση του Κοινοβουλίου για τη χορήγηση νέων ειδικών πόρων στη νέα στρατηγική για τη Βαλτική Θάλασσα θα προσέκρουε σε αντιθέσεις. Χαίρομαι, ωστόσο, διότι και αυτό το σημείο έγινε αποδεκτό. Το δεύτερο στοιχείο που με εκπλήσσει –και δεν έχει διευθετηθεί πλήρως ακόμα– είναι το πρόγραμμα Progress και ο νέος μηχανισμός χορήγησης μικροπιστώσεων. Κατά την άποψη του Κοινοβουλίου, η ιδέα συνίσταται στο ότι η ΕΕ θα πρέπει να αυξήσει τις επενδύσεις στην καινοτομία με στόχο την καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού και της ανεργίας. Τούτο θα έπρεπε να είναι ιδιαίτερα σημαντικό, δεδομένου ότι το 2010 είναι το Ευρωπαϊκό Έτος για την κοινωνική ένταξη. Δύσκολα, λοιπόν, γίνεται κατανοητός ο λόγος για τον οποίο το Συμβούλιο και η σουηδική Προεδρία δείχνουν να αγωνίζονται τόσο σκληρά, μέχρι τελικής πτώσης, για την εξεύρεση της χρηματοδότησης του νέου μέσου για τις μικροπιστώσεις μέσω περικοπών από το πρόγραμμα Progress.

Εν προκειμένω, θα ήθελα να υποβάλω στη σουηδική Προεδρία μία άμεση ερώτηση.

Λαμβάνοντας υπόψη το υψηλό ποσοστό ανεργίας, τη συνεχιζόμενη ανοδική πορεία του κοινωνικού αποκλεισμού, τα τεράστια προβλήματα ένταξης και το πρόγραμμα Progress που λειτουργεί εξαιρετικά καλά, γιατί το Συμβούλιο επιμένει να ζητά περικοπές από το πρόγραμμα Progress;

Οι διαπραγματεύσεις για τον προϋπολογισμό του τρέχοντος έτους οδήγησαν στο συμπέρασμα ότι όλες σχεδόν οι νέες προτεραιότητες πρέπει να χρηματοδοτηθούν από μεταβολές στα ανώτατα όρια του μακροπρόθεσμου πλαισίου και από τη χρήση του μηχανισμού ευελιξίας. Δεν έχει απομείνει σχεδόν κανένα περιθώριο. Το παρόν πλαίσιο θα εξακολουθήσει να ισχύει για άλλα τρία έτη, αλλά η διατήρηση των υφιστάμενων συνθηκών για τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα θα είναι εντελώς απαράδεκτη. Ως εκ τούτου, θα ήθελα να υποβάλω ακόμα μία ερώτηση τόσο στην Επιτροπή όσο και στο Συμβούλιο.

Ποια είναι η θέση σας έναντι του αιτήματος του Κοινοβουλίου για την ταχεία και δραστική αναθεώρηση του δημοσιονομικού πλαισίου για την περίοδο 2011-2013;

Φρονούμε ότι οι διαπραγματεύσεις επί του προϋπολογισμού κατά τα τρία εναπομείναντα έτη θα είναι προβληματικές εάν δεν επέλθουν αλλαγές, λαμβανομένου ιδίως υπόψη του γεγονότος ότι επικείται νέος κύκλος διεύρυνσης και βρισκόμαστε αντιμέτωποι με νέες μείζονες δεσμεύσεις στον τομέα του κλίματος. Κατά την άποψή μου, η εφαρμοστέα αρχή θα πρέπει να είναι η κατανομή νέων πόρων για νέα καθήκοντα. Η αρχή αυτή εφαρμόζεται συνήθως σε εθνικό επίπεδο και δέον είναι να εφαρμοστεί και στο επίπεδο της ΕΕ. Θα εκτιμούσα ιδιαίτερος τη διατύπωση των δικών σας σκέψεων επί αυτού το θέματος.

Anne E. Jensen, *εξ ονόματος της Ομάδας ALDE.* – (DA) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον κ. Surján για το θετικό αποτέλεσμα των διαπραγματεύσεων. Όπως έκαναν και άλλοι, θα ήθελα να εκφράσω την ικανοποίησή μου για το γεγονός ότι εμείς, το Κοινοβούλιο, κατορθώσαμε να διατηρήσουμε τις σημαντικές προτεραιότητές μας και κατά τη δεύτερη ανάγνωση, παρότι χρειάστηκε να προβούμε σε ορισμένες περικοπές στο πλαίσιο της συμφωνίας που είχαμε με το Συμβούλιο. Πέραν των ενεργειακών επενδύσεων στο σχέδιο ανάκαμψης, επιτύχαμε επίσης να διατεθούν επιπλέον πόροι σε τομείς του προϋπολογισμού που αποσκοπούν στην έρευνα και την καινοτομία στον τομέα της ενέργειας. Κατορθώσαμε να διασφαλίσουμε τα πειραματικά μας προγράμματα και τις προπαρασκευαστικές δράσεις, που αποτελούν νέες πρωτοβουλίες που προάγει το Κοινοβούλιο και, σε πιο προσωπικό επίπεδο, θα ήθελα να δηλώσω ότι εμείς, η Ομάδα της Συμμαχίας Φιλελευθέρων και Δημοκρατών για την Ευρώπη, είμαστε χαρούμενοι που εξασφαλίσαμε πόρους για τη στρατηγική σχετικά με τη Βαλτική Θάλασσα.

Όπως έκαναν και άλλοι, θα ήθελα να επισημάνω δύο στοιχεία. Πρώτον, την έλλειψη ευελιξίας, σχετικά με την οποία θα επιθυμούσα ο κ. Šemeta, ο οποίος συνεχίζει, φυσικά, το έργο του από άλλη θέση στην Επιτροπή, να λάβει υπόψη το γεγονός ότι όντως χρειαζόμαστε αυτήν την ενδιάμεση αναθεώρηση του προϋπολογισμού και θα ήθελα η Επιτροπή –η νέα Επιτροπή– να το λάβει σοβαρά υπόψη αυτό. Δεύτερον, χρειάζεται να εξετάσουμε προσεκτικά τα πράγματα και να διερωτηθούμε εάν υπάρχουν νέες προτεραιότητες τις οποίες πρέπει να καθορίσουμε εντός του εν λόγω πλαισίου. Υπάρχουν προγράμματα που δεν λειτουργούν πολύ καλά; Μπορούν να αλλάξουν οι προτεραιότητες εντός του υφιστάμενου πλαισίου ή χρειάζεται να αναθεωρήσουμε το ίδιο το πλαίσιο; Είχαμε, ασφαλώς, το πλεονέκτημα να έχουμε στη διάθεσή μας πόρους, ως αποτέλεσμα του γεγονότος ότι πολλά κεφάλαια χορηγήθηκαν πρωτίστως στη γεωργία εντός του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου. Ωστόσο, τούτο δεν είναι πλέον δυνατό, επομένως, τα πράγματα θα δυσκολέψουν, όπως επεσήμανε ο κ. Bøge. Πλησιάζει πλέον η στιγμή της αλήθειας. Τα προσεχή έτη, κατά τα οποία θα χρειαστεί να επιδείξουμε ευελιξία, θα είναι πάρα πολύ δύσκολα εάν δεν κατορθώσουμε να πείσουμε τους υπουργούς Οικονομικών να χορηγήσουν περισσότερους πόρους, και πιστεύω ότι αυτό θα είναι ακόμα πιο δύσκολο από ό,τι συνήθως λόγω του παρόντος οικονομικού κλίματος.

Υπάρχει ακόμα ένα ζήτημα που θα ήθελα επίσης να θίξω, και το οποίο θα ήθελα να λάβετε και εσείς υπόψη κατά τις μελλοντικές εργασίες σας, κύριε Šemeta. Ο κ. Maňka έχει επιτελέσει εξαιρετικό έργο στον τομέα των διοικητικών δαπανών και, επί του παρόντος, παρατηρούμε λαϊκιστές πολιτικούς να δηλώνουν ότι δεν πρέπει να δώσουμε στο προσωπικό της ΕΕ τις μισθολογικές αυξήσεις που ουσιαστικά δικαιούνται να λάβουν. Στην Ομάδα μου, δεν τασσόμαστε υπέρ της παραβίασης των υφιστάμενων συμφωνιών. Εάν οι άνθρωποι δεν είναι ικανοποιημένοι από το σύστημα, πρέπει να αλλάξουν αυτό το σύστημα. Δεν είναι σωστό να είναι κάποιος απλώς δυσαρεστημένος με το αποτέλεσμα του καθιερωμένου συστήματος. Θεωρώ ότι υπάρχουν βάσιμοι λόγοι να εξεταστεί το καθεστώς των υπαλλήλων της ΕΕ και, πρωτίστως και κατ' εξοχήν, να εξεταστεί εάν οι κανόνες που έχουμε θεσπίσει για το προσωπικό εντός του συστήματος της ΕΕ παρέχουν επίσης τις δυνατότητες επίδειξης ηγετικών ικανοτήτων που χρειαζόμαστε προκειμένου να επιτύχουμε την αποτελεσματική εφαρμογή των πολιτικών της ΕΕ. Έχουν περάσει πλέον αρκετά χρόνια από τη μεταρρύθμιση Kinnock. Έχουν περάσει πέντε χρόνια από τη διεύρυνση. Είναι πλέον καιρός να αναθεωρήσουμε τα πράγματα για ακόμα μία φορά. Και αυτό ακριβώς είναι κάτι που πρέπει να σκεφθείτε, κύριε Šemeta.

Helga Trüpel, *εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE.* – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κύριε Lindblad, κυρίες και κύριοι, και η Ομάδα των Πρασίνων/Ευρωπαϊκή Ελεύθερη Συμμαχία θεωρεί ότι ο προϋπολογισμός για το έτος 2010, επί του οποίου διαπραγματευθήκαμε και συμφωνήσαμε, συνιστά εύλογη συμβιβαστική λύση. Κατά την έναρξη των διαβουλεύσεων για τον προϋπολογισμό, εξακολουθούσαν να υπάρχουν αρκετά ανοικτά θέματα και χάσματα των

οποίων εκκρεμούσε η χρηματοδότηση. Κατά το μάλλον ή ήττον, αυτά τα προβλήματα τα έχουμε πλέον επιλύσει. Το Κοινοβούλιο θα συνεισφέρει κατά το ένα τρίτο και το Συμβούλιο κατά τα δύο τρίτα για την κάλυψη των εν λόγω χασμάτων, συνεπώς, από την πλευρά μας, κρίνουμε ότι πρόκειται για εύλογο συμβιβασμό και είμαστε σε θέση να περάσουμε στο νέο έτος.

Εντούτοις, θα ήθελα να ξεκινήσω εξετάζοντας τα προβλήματα που αφορούν τη διάρθρωση και την έλλειψη ευελιξίας του ευρωπαϊκού προϋπολογισμού. Έχουμε ήδη ενημερωθεί σχετικά με τα πολιτικά συμπτώματα. Το γεγονός ότι είχαμε 50 μεταφορές πιστώσεων και 10 συμπληρωματικούς και διορθωτικούς προϋπολογισμούς κατά το έτος 2009 πρέπει να καθιστά προφανές σε όλους ότι οι στόχοι αυτού του προϋπολογισμού, με τους αυστηρούς περιορισμούς και την άκαμπτη διάρθρωση, δεν είναι πλέον επίκαιροι. Πρέπει να συνεργαστούμε όλοι ώστε να αλλάξει αυτή η κατάσταση, εάν θέλουμε να δρούμε καλύτερα στο μέλλον.

Για τον λόγο αυτόν, θα προχωρήσω τώρα στα ζητήματα που αφορούν την επικείμενη αναδιώρηση. Ο προϋπολογισμός που πρόκειται να εγκρίνουμε είναι ένας προϋπολογισμός για περιόδους κρίσης. Ο χαρακτηρισμός αυτός αποδίδεται στον κ. Surján. Σε αυτό το πλαίσιο, η κρίση αφορά τόσο τη χρηματοπιστωτική όσο και την οικονομική κρίση. Ωστόσο, ενώ η διάσκεψη της Κοπεγχάγης είναι σε εξέλιξη, θα ήθελα να προσθέσω το ακόλουθο σημείο. Βρισκόμαστε, ασφαλώς, αντιμέτωποι με μία κρίση η οποία απειλεί την ίδια μας της ύπαρξη, άλλως ειπείν, με το ερώτημα εάν εμείς, και εννοώ οι άνθρωποι σε ολόκληρο τον κόσμο, είμαστε ικανοί να διασώσουμε τον πλανήτη μας και να περιορίσουμε την υπερθέρμανσή του στους 2 °C. Προς τον σκοπό αυτόν, πρέπει όλοι να δράσουμε από κοινού όσον αφορά τους προϋπολογισμούς μας, τη διαχείριση των πόρων μας και τον τρόπο με τον οποίο ζούμε και διαχειριζόμαστε τα οικονομικά μας. Πρέπει να στραφούμε σε ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Πρέπει να μειώσουμε δραστικά τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα. Πρέπει να καθιερώσουμε την οικονομία χαμηλών εκπομπών άνθρακα. Φυσικά, πρέπει επίσης να αυξήσουμε πολύ περισσότερο τις δαπάνες για την έρευνα στον τομέα της αειφορίας, των νέων υλικών και των νέων προϊόντων. Πρόκειται για το μοναδικό μέσο δημιουργίας νέων θέσεων απασχόλησης.

Τούτο οφείλουμε να το πράξουμε κατά τέτοιο τρόπο ώστε να επωφεληθεί η ευρωπαϊκή εσωτερική αγορά και να ανοιχθούν νέοι ορίζοντες ευκαιριών για την Ευρωπαϊκή Ένωση στην παγκόσμια αγορά, με πράσινες τεχνολογίες και φιλικά προς το περιβάλλον προϊόντα. Πρόκειται για τη μοναδική μας ελπίδα να πείσουμε τους πολίτες της Ευρώπης ότι το ευρωπαϊκό εγχείρημα έχει κάποιο μέλλον. Αυτό σημαίνει επίσης ότι εμείς –τα κράτη μέλη και η Ευρωπαϊκή Ένωση– πρέπει να επενδύσουμε από κοινού περισσότερο στην εκπαίδευση. Η εκπαίδευση συνιστά το θεμελιώδες μέσο που διαθέτουμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Οφείλουμε να την στηρίξουμε με τελείως διαφορετικό τρόπο, ούτως ώστε να παρέχονται στους νέους μας δυνατότητες τόσο στην Ευρώπη όσο και σε ολόκληρο τον κόσμο.

Θα ήθελα να προσθέσω και κάτι ακόμα. Οφείλουμε επίσης να προβούμε σε ριζικές αλλαγές της γεωργικής μας πολιτικής και των εξαγωγικών γεωργικών μας επιδοτήσεων και να εστιάσουμε στα διαρθρωτικά ταμεία. Τα τελευταία πρέπει να υποβληθούν σε εξίσου σημαντικές αλλαγές ως προς την αποκατάσταση παλαιών κτιρίων και την πολιτική για τις βιώσιμες μεταφορές. Τι θέλω να πω με αυτό; Ο προϋπολογισμός για το έτος 2010 αντιπροσωπεύει μεν ένα βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση, αλλά ουδόλως είναι επαρκές. Εμείς, η Ομάδα Verts/ALE χρησιμοποιήσαμε για πρώτη φορά τον όρο «η πράσινη νέα συμφωνία», διότι είμαστε πεπεισμένοι ότι μόνο μία κοινή προσπάθεια εκ μέρους των κρατών μελών, της Επιτροπής και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο πνεύμα της Ευρώπης θα μπορέσει να δημιουργήσει το πολιτικό σθένος και την πεποίθηση ώστε να εφαρμοστούν μείζονες αλλαγές, να μετασχηματιστεί η οικονομία μας και να δημιουργηθούν νέες θέσεις απασχόλησης.

Μόνον όταν θα μπορέσουμε να δημιουργήσουμε το πολιτικό σθένος για να επιφέρουμε πραγματικές αλλαγές θα είμαστε σε θέση να τροποποιήσουμε τον ευρωπαϊκό προϋπολογισμό και τους εθνικούς προϋπολογισμούς με τον ίδιο τρόπο. Όσον αφορά τη διάσκεψη της Κοπεγχάγης, φιλοδοξούμε ότι, κατά τα προσεχή έτη, θα είμαστε επίσης σε θέση να καταστήσουμε διαθέσιμες χρηματοδοτήσεις ώστε να μπορέσουν οι φτωχές χώρες, και, ειδικότερα, οι χώρες της υποσαχάριας Αφρικής, να θέσουν σε εφαρμογή νέα πρότυπα ανάπτυξης. Είναι σημαντικό να μην αναπαραγάγουν τα δικά μας σφάλματα, αλλά, αντιθέτως, να συνεργαστούμε όλοι –τα βιομηχανικά κράτη, οι αναδυόμενες οικονομίες και οι αναπτυσσόμενες χώρες– με στόχο την καθιέρωση ενός νέου τρόπου συνύπαρξης και μίας νέας μορφής οικονομίας. Μόνον έτσι θα μπορέσουν να ευδοκιμήσουν οι προσπάθειές μας σε ολόκληρη την Ευρώπη και σε παγκόσμια κλίμακα.

Lajos Bokros, *εξ ονόματος της Ομάδας ECR*. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, ο προϋπολογισμός της ΕΕ πάσχει από πολλά διαρθρωτικά προβλήματα. Είναι υπερβολικά μεγάλος και εξακολουθεί να διογκώνεται. Υπάρχουν ενσωματωμένες αυτόματες αυξήσεις για πολλές θέσεις του προϋπολογισμού, ιδίως για τις λειτουργικές δαπάνες της γραφειοκρατίας, χωρίς εμφανή βελτίωση της απόδοσης των αποτελεσμάτων.

Θεωρείται ότι όλοι οι προϋπολογισμοί αντικατοπτρίζουν ορισμένες εκτιμήσεις οικονομικής πολιτικής. Ο προϋπολογισμός της ΕΕ αποτελεί εξαίρεση. Δεν αντικατοπτρίζει κανένα συνεπές σύνολο κοινών αξιών. Αντιθέτως, προσπαθεί να αιτιολογήσει μία πανευρωπαϊκή πολιτική νεοκεϋνσιανής διαχείρισης της ζήτησης, με περισσότερες δαπάνες σε μεγάλο ποσοστό θέσεων του προϋπολογισμού, χωρίς καμία υποκείμενη διαρθρωτική μεταρρύθμιση.

Πάρτε το παράδειγμα του Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση. Υποτίθεται ότι μισό δισεκατομμύριο ευρώ δαπανάται για τον μετριασμό των αρνητικών επιπτώσεων της παγκοσμιοποίησης. Πλην όμως, τα κράτη μέλη δυσκολεύονται να καταρτίσουν εύλογες προτάσεις για μερικές δεκάδες εκατομμυρίων. Από τη μία πλευρά, τούτο αποτελεί τεράστια σπατάλη λιγοστών πόρων· από την άλλη, συνιστά εξαιρετο παράδειγμα διαστρέβλωσης των κανόνων δημιουργικής καταστροφής στο πλαίσιο του καπιταλισμού.

Η Επιτροπή Προϋπολογισμών διαπίστωσε με λύπη την εγγραφή μίας νέας θέσης του προϋπολογισμού –το κόστος παροπλισμού του σταθμού πυρηνικής ενέργειας στο Κοζλοντούι– την τελευταία στιγμή. Ήταν ένδειξη κακού σχεδιασμού. Παρόλα αυτά, όχι μόνο ο παροπλισμός του Κοζλοντούι, αλλά ακόμα και η στήριξη για την κατασκευή νέου σταθμού πυρηνικής ενέργειας θα ήταν πιο σημαντική από τις δαπάνες στο ταμείο για τον γαλακτοκομικό τομέα, δεδομένης αυτής της άκαιρης και ανεπαρκούς αύξησης.

Η γραφειοκρατία της ΕΕ λαμβάνει αδικαιολόγητες και περιττές μισθολογικές αυξήσεις, σαν να επρόκειτο για κάποιο είδος ευεργετικής προώθησης της ζήτησης. Σε μία συγκυρία που η ΕΕ πασχίζει να αντιμετωπίσει μία τόσο σπάνια σοβαρή οικονομική ύφεση, είναι απλώς ανάρμοστο να θωρακίζουμε εαυτούς και τα διοικητικά μας όργανα έναντι των αρνητικών επιπτώσεων. Δεν θα άρμοζε περισσότερο να αποδεχθούμε μία έστω και ονομαστική μισθολογική μείωση και να δώσουμε, κατά τον τρόπο αυτόν, ώθηση στην απασχόληση εν ονόματι της ευρωπαϊκής αλληλεγγύης;

Εξίσου ανησυχητική ένδειξη πλημμελούς σχεδιασμού αποτελεί η αυξανόμενη απόκλιση μεταξύ των αναλήψεων υποχρεώσεων και των πιστώσεων πληρωμών στην περίπτωση μεγάλου αριθμού θέσεων του προϋπολογισμού. Εφόσον δεν μπορούμε να επιβαρυνθούμε με έλλειμμα, μεταθέτουμε ολοένα και περισσότερες δεσμεύσεις για το μέλλον. Τούτο ισοδυναμεί με την υποθήκευση του μέλλοντος της ΕΕ και την ανεπανόρθωτη υπονόμευση της διακριτικής ευχέρειας στον τομέα των δαπανών.

Πολλοί βουλευτές του ΕΚ επικεντρώνουν την προσοχή τους σε «προσφιλή» έργα και δαπάνες δημόσιου κορβανά. Ο προϋπολογισμός δεν θα πρέπει να χρησιμοποιείται ως μέσο προσανατολισμού προς το παρελθόν για τη διατήρηση της κρατούσας κατάστασης, αλλά ως μέσο προσανατολισμού προς το μέλλον με στόχο την ενίσχυση του θεσμικού ρυθμιστικού πλαισίου της ΕΕ, το οποίο θα πρέπει, με τη σειρά του, να στοχεύει στην ισχυροποίηση της ενιαίας αγοράς. Το «κλειδί» για να αποφύγει η ΕΕ τον καταποντισμό της ως παγκόσμιου παράγοντα είναι η μικρότερη προστασία των κεκτημένων συμφερόντων.

Miguel Portas, *εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL.* – (PT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θεωρώ ότι, με τον παρόντα προϋπολογισμό, κινδυνεύουμε να χάσουμε το δάσος βλέποντας το δέντρο. Το ερώτημα που σας θέτω, με κάθε ειλικρίνεια, είναι το εξής: εάν δεν υπήρχε η κρίση, κατά πόσο θα διέφερε άραγε ο εν λόγω προϋπολογισμός από αυτό που είναι; Όλοι γνωρίζουμε ότι δεν θα διέφερε. Αυτό είναι το καίριο ζήτημα. Αυτός είναι, στην πραγματικότητα, ο λόγος για τον οποίο η έκθεση, επί της οποίας πρόκειται να ψηφίσουμε την ερχόμενη Πέμπτη, αναγνωρίζει ότι το Συμβούλιο δεν προτίθεται να αυξήσει τα διαθέσιμα κεφάλαια για την αντιμετώπιση της κρίσης, μειώνει τις πιστώσεις για τα διαρθρωτικά ταμεία και το Ταμείο Συνοχής τη στιγμή ακριβώς που λαμβάνει χώρα η κρίση, και είναι αυστηρό, ενώ, επαναλαμβάνω, δεν προσδίδει στην κλιματική αλλαγή την προτεραιότητα που της αρμόζει.

Η έκθεση αυτή καθεαυτή προσθέτει περαιτέρω επικρίσεις, όπως εκείνες που διατύπωσε η κ. Haug. Για παράδειγμα, υπάρχει τεράστια απόκλιση μεταξύ του ποσοστού των δαπανών που έχουν εγκριθεί και των πληρωμών που καταβλήθηκαν· οι δαπάνες παραμένουν σε χαμηλότερο επίπεδο από τα προβλεφθέντα όρια· και, επί της ουσίας, δεν γνωρίζουμε καν εάν οι δαπανηθέντες πόροι δαπανήθηκαν με ορθό τρόπο. Λαμβάνοντας υπόψη μια τέτοια επιβαρυντική αξιολόγηση, πώς είναι δυνατόν το παρόν Σώμα να εγκρίνει αυτόν τον προϋπολογισμό; Υπάρχει μόνο μία εξήγηση: το Κοινοβούλιο αποτελεί τον αδύναμο κρίκο της αρμόδιας για τον προϋπολογισμό αρχής. Ακόμα και τα παιδιά γνωρίζουν ότι όποιος πληρώνει έχει και το γενικό πρόσταγμα, και, εν προκειμένω, πληρώνουν τα κράτη μέλη.

Κυρίες και κύριοι, σήμερα συζητούμε επίσης για το μέλλον, διότι, σε έναν χρόνο από σήμερα, οι Ευρωπαίοι θα βρεθούν αντιμέτωποι με το σημαντικότερο πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής στην ιστορία έκαστου κράτους μέλους μας. Για τον μέσο πολίτη, το ζήτημα είναι πολύ απλό: όταν τελειώνει μία κρίση, ξεκινά κάποια άλλη, αυτήν τη φορά, όμως, για να αναδιαρθρώσει φαινομενικά τους δημόσιους λογαριασμούς. Η πολιτική αυτή στερείται υπευθυνότητας, διατηρώντας, εν τω μεταξύ, μηδενικό το έλλειμμα στον ευρωπαϊκό προϋπολογισμό. Δεν είναι δυνατόν να συνεχίσουν να επωμίζονται τις δυσκολίες πάντα οι ίδιοι άνθρωποι: οι άνεργοι, οι περιστασιακοί εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι, μέσω περικοπών στις συντάξεις τους.

Η Ένωση θα πάψει να αποτελεί μέρος του προβλήματος μόνο όταν αρχίσει να αποστέλλει τους λογαριασμούς στις σωστές διευθύνσεις. Εάν δεν κλείσουμε τους υπεράκτιους φορολογικούς παραδείσους, εάν δεν φορολογήσουμε τις χρηματοπιστωτικές συναλλαγές και εάν δεν εκδώσουμε ομολογίες, δεν θα κατορθώσουμε ποτέ να καταπολεμήσουμε την κρίση με το μοναδικό μέσο αντίδρασης που μπορεί πράγματι να θέσει τέρμα σε αυτήν: την κοινωνική δικαιοσύνη. Μπορείτε, συνεπώς, να υπολογίζετε στην Αριστερά για μία δυναμική, ριζική και αναδιανεμητική αναθεώρηση των δημοσιονομικών προοπτικών έως το έτος 2016, αλλά μην υπολογίζετε στην Αριστερά για να εξωραϊστείτε έναν μέτριο προϋπολογισμό, ο οποίος ούτε εγκύπτει στην κοινωνική κρίση ούτε επιδεικνύει την απαιτούμενη φιλοδοξία για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής.

Marta Andreasen, *εξ ονόματος της Ομάδας EFD.* – (EN) Κύριε Πρόεδρε, η πρόταση για τη δεύτερη ανάγνωση του προϋπολογισμού του έτους 2010 εξακολουθεί να παρουσιάζει αύξηση

ύπους 6% έναντι του έτους 2009. Η εν λόγω πρόταση φαίνεται να προέρχεται από άλλον πλανήτη – έναν πλανήτη όπου δεν υπάρχει χρηματοπιστωτική κρίση. Μετά τη συνεδρίαση συνδιαλλαγής του Νοεμβρίου, το Κοινοβούλιο επιμένει να εκφράζει τη λύπη του για την άρνηση του Συμβουλίου να αυξήσει τη χρηματοδότηση προγραμμάτων στο πλαίσιο της μείζονος κατηγορίας «Ανταγωνιστικότητα για ανάπτυξη και απασχόληση». Το Συμβούλιο πρέπει να έχει απόλυτη επίγνωση του τρόπου με τον οποίο χρησιμοποιούνται οι εν λόγω πόροι.

Το Κοινοβούλιο επικρίνει επίσης το Συμβούλιο σχετικά με την μείωση των πληρωμών, ισχυριζόμενο ότι η μείωση αυτή δεν συμβάλει στη μείωση της απόκλισης μεταξύ των αναλήψεων υποχρεώσεων και των πληρωμών. Το Συμβούλιο πρέπει να γνωρίζει πολύ καλά ότι αυτή η απόκλιση οφείλεται στην έλλειψη ευφύιας και διαβουλεύσεων που χαρακτηρίζει τη διαδικασία του προϋπολογισμού. Το Ελεγκτικό Συνέδριο επέστησε προσφάτως την προσοχή μας στο γεγονός ότι το ποσό των αναλήψεων υποχρεώσεων που απομένει να εκκαθαρισθούν ανέρχεται ήδη σε 155 δισεκατομμύρια ευρώ – ή σε 126% του τρέχοντος ετήσιου προϋπολογισμού. Σας λέει κάτι αυτό;

Το Κοινοβούλιο επικροτεί την αύξηση των διοικητικών δαπανών – αύξηση που περιλαμβάνει επίσης τις αποδοχές των βουλευτών. Είναι ανήθικο εκ μέρους μας να ψηφίζουμε υπέρ της αύξησης των δικών μας αποδοχών, τις οποίες καλούνται να πληρώσουν εξολοκλήρου φορολογούμενοι που χάνουν την εργασία τους και την κοινωνική τους ασφάλιση εξαιτίας των μειώσεων στους εθνικούς προϋπολογισμούς. Υπό τις παρούσες συνθήκες, θα έπρεπε να αρνηθούμε οιαδήποτε αύξηση. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο απορρίπτει τις δημοσιονομικές περικοπές που εισιγήθηκε το Συμβούλιο για τα διαρθρωτικά ταμεία και το Ταμείο Συνοχής. Κύριοι συνάδελφοι, γνωρίζετε ότι πρόκειται για τους τομείς στους οποίους το Ελεγκτικό Συνέδριο διαπίστωσε τα υψηλότερα ποσοστά σφαλμάτων; Φρονεί το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ότι είναι σκόπιμο να διοχετεύσουμε περισσότερα κεφάλαια σε προγράμματα στα οποία είμαστε βέβαιοι ότι συντελούνται καταχρήσεις;

Επιπλέον, το κοινό θα πρέπει να γνωρίζει ότι ο εν λόγω προϋπολογισμός δεν καλύπτει τις δαπάνες για την εφαρμογή της Συνθήκης της Λισαβόνας, οι οποίες θα προστεθούν μέσω διορθωτικών προϋπολογισμών – ήτοι από την «πίσω πόρτα». Ενδέχεται κάποιος να ρωτήσει πόσο θα κοστίσει αυτό. «Τι σημασία έχει;», είναι η απάντηση, «Πρόκειται για χρήματα των φορολογουμένων». Όπως επεσήμανα τον προηγούμενο Οκτώβριο, οι βρετανοί πολίτες θα διαπιστώσουν ότι οι συνεισφορές τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση αυξάνονται από 45 εκατομμύρια λίρες στερλίνες ημερησίως σε 50 εκατομμύρια λίρες στερλίνες ημερησίως, ενώ η βρετανική κυβέρνηση θα περιορίσει τις δημόσιες υπηρεσίες προκειμένου να εξοικονομήσει 12 εκατομμύρια λίρες στερλίνες από τον εθνικό προϋπολογισμό. Πρόκειται για το ίδιο σχεδόν ποσό που το Ηνωμένο Βασίλειο συνεισφέρει στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αδιαμφισβήτητα, ο συγκεκριμένος προϋπολογισμός συνιστά επαχθή επιβάρυνση και όχι μέσο εξόδου από την κρίση.

Κύριοι συνάδελφοι, ακούστε τη συνείδησή σας και καταψηφίστε αυτόν τον προϋπολογισμό.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Αντιπροέδρου

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, είτε διαμένουμε σε αστικές περιοχές είτε στην ύπαιθρο, είμαστε όλοι μέλη μίας κοινωνίας πληροφόρησης και γνώσης. Οι άνθρωποι, οι επιχειρήσεις και οι οργανώσεις που είναι σε θέση να χρησιμοποιούν σύγχρονες τεχνολογίες πληροφόρησης κατά τον πλέον αποτελεσματικό τρόπο έχουν σημαντικό ανταγωνιστικό πλεονέκτημα. Εντούτοις, τούτο προϋποθέτει επίσης τη διάθεση της αναγκαίας χρηματοδότησης για την ανάπτυξη και την επέκταση των τεχνολογικών υποδομών υπό τη μορφή ευρυζωνικών υπηρεσιών Διαδικτύου στις αγροτικές περιοχές ειδικότερα. Σε αυτό το σημείο

υπεισέρχεται το δεύτερο τμήμα του ευρωπαϊκού σχεδίου για την ανάκαμψη της οικονομίας και, ευλόγως, αυτό υποστηρίζει και η Συνθήκη της Λισαβόνας.

Η ενεργειακή ασφάλεια, τόσο για το παρόν όσο και για το μέλλον, αποτελεί σημαντικό ζήτημα σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Η Βουλγαρία έχει αποφασίσει να κλείσει άμεσα τον σταθμό πυρηνικής ενέργειας του Κοζλοντούι. Τούτο θα κοστίσει εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ, αλλά τα ραδιενεργά απόβλητα θα συνεχίσουν να συνιστούν μόνιμο παράγοντα κινδύνου, ο οποίος θα απειλεί την υγεία και την ασφάλεια των μελλοντικών γενεών. Με ενδιαφέρουν οι πραγματικές, εξωτερικές δαπάνες για τη χρήση της πυρηνικής ενέργειας και ο τρόπος με τον οποίο πρέπει να υπολογίζονται.

Είναι πλέον η κατάλληλη στιγμή, όχι μόνο να διερευνήσουμε και να προωθήσουμε εναλλακτικές τεχνολογίες ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, αλλά και να τις εφαρμόσουμε σε ευρύτερη κλίμακα. Η κοινή δήλωση σχετικά με την πολιτική για τα κτίρια τονίζει τη σημασία της μεσο-μακροπρόθεσμης προσέγγισης όσον αφορά τα κτίρια. Κατ' εμέ, τρία στοιχεία είναι σημαντικά στον εν λόγω τομέα. Πρώτον, τα κτίρια ενεργειακής απόδοσης μπορούν να οδηγήσουν σε μείωση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα έως και κατά ένα τρίτο. Δεύτερον, η χρήση δομικών υλικών που είναι επιβλαβή για την υγεία, όπως ο αμιάντος, πρέπει να αποφεύγονται με οιοδήποτε τίμημα. Τρίτον, τάσσομαι, όπως πάντα, υπέρ της διαφάνειας και της διαχειρισιμότητας της πολιτικής, και τούτο ισχύει και για τον κτιριακό και οικιστικό σχεδιασμό.

Alain Lamassoure (PPE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα, με τη σειρά μου, να εκφράσω την ικανοποίησή μου για τη συμφωνία που επιτεύχθηκε κατά τη διαδικασία της συνδιαλλαγής. Χρειάστηκε η ευφυΐα της σουηδικής Προεδρίας, η αποτελεσματική συμβολή της Επιτροπής, η ικανότητα των εισηγητών μας και το συμβιβαστικό πνεύμα των εκπροσώπων των πολιτικών ομάδων. Ας εκφράσουμε σε όλους τις ευχαριστίες μας.

Ωστόσο, η σπουδαία είδηση της ημέρας δεν είναι, κατά την άποψή μου, αυτή η συμφωνία. Όσον αφορά το μέλλον του ευρωπαϊκού προϋπολογισμού, το μείζον γεγονός της εβδομάδας δεν εξελίσσεται στο Στρασβούργο, αλλά στην Κοπεγχάγη. Εκεί, οι μεγάλοι εθνικοί ηγέτες μας χρειάστηκαν δύο ημέρες για να συμφωνήσουν ως προς την εξεύρεση 2 400 000 000 ευρώ με σκοπό τη χρηματοδότηση της επονομαζόμενης ευρωπαϊκής ενίσχυσης των μειονεκτούντων κρατών που πλήττονται από την κλιματική αλλαγή, και αυτό μόνο για το έτος 2010. Εμείς, οι βουλευτές του ΕΚ, θα θεωρούμασταν ανεύθυνοι εάν δεν κατορθώναμε να εξοικονομήσουμε 81 εκατομμύρια ευρώ από τον προϋπολογισμό της ΕΕ, και διαπιστώνουμε, στην προκειμένη περίπτωση, ότι απομυζούνται μυστηριωδώς 2 400 000 000 ευρώ.

Επικροτώ το τελικό αποτέλεσμα, αλλά κανένας δημοκράτης δεν μπορεί να αποδεχθεί μία τόσο σκοτεινή διαδικασία, η οποία στερείται κάθε δημοκρατικού ελέγχου –όλα τα κοινοβούλια, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και τα εθνικά κοινοβούλια, πρόκειται να βρεθούν προ τετελεσμένου γεγονότος– και η οποία επισύρει τόσο άδικες συνέπειες για ορισμένα κράτη μέλη, διότι κάποια κράτη θα καταβάλουν διπλάσια ή τριπλάσια ποσά από κάποια άλλα, εξίσου εύπορα, κράτη.

Μολαταύτα, ας επικροτήσουμε την εξής «πρωτιά»: οι αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων της ΕΕ αναγνωρίζουν ότι οι κοινές ευρωπαϊκές πολιτικές δεν μπορούν πλέον να αρκούνται σε έναν προϋπολογισμό που περιορίζεται στο 1% του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος. Επαναπροσδιορίζουν τον ευρωπαϊκό προϋπολογισμό, αλλά υπό μία μορφή παράλληλου προϋπολογισμού. Υπολογίζω στη συνδρομή της νέας Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της ισπανικής Προεδρίας ώστε να μπορέσουμε να θέσουμε τα θεμέλια της νέας δημοσιονομικής Ευρώπης, η αναγκαιότητα της οποίας δεν αμφισβητείται πλέον από κανέναν.

Francesca Balzani (S&D). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, όταν φθάνουμε στο τέλος μίας διαδικασίας προϋπολογισμού και είναι πλέον δυνατή η αξιολόγηση του επιτελεσθέντος

έργου στο σύνολό του, θεωρώ ότι οφείλουμε να θέσουμε ένα ειλικρινές, ξεκάθαρο ερώτημα: είναι ένας χρήσιμος προϋπολογισμός;

Ο παρών προϋπολογισμός είναι ένας μεταβατικός προϋπολογισμός, ένας προϋπολογισμός που σηματοδοτεί τη στροφή προς την Ευρώπη της Συνθήκης της Λισαβόνας, μία στροφή στο πλαίσιο της μείζονος οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης που έχει πλήξει ολόκληρο τον κόσμο. Ως εκ τούτου, ο παρών προϋπολογισμός είναι δυσχερής από δύο απόψεις. Πρέπει να ανταποκρίνεται στην κρίση, αλλά και να αποτυπώνει τη συναίσθηση ότι, εν μέσω κρίσης, οι διαθέσιμοι πόροι είναι πενιχροί. Πρέπει να συνεισφέρει θετικά στην οικονομική ανάκαμψη, αλλά και να εξοικονομεί, να μειώνει και να περιστέλλει τις δαπάνες, όπου είναι εφικτό.

Ο προϋπολογισμός αυτός θα καταστήσει διαθέσιμο το ποσό των 141 δισεκατομμυρίων ευρώ για το προσεχές έτος. Το ποσό αυτό δεν είναι πολύ μεγαλύτερο από το αντίστοιχο διαθέσιμο ποσό για το έτος 2009, αλλά έχουν καταβληθεί τεράστιες προσπάθειες και έχει επιτελεστεί μεγάλος όγκος εργασιών επί των προτεραιοτήτων και επί της διοχέτευσης των διαθέσιμων πόρων προς τις τρέχουσες προτεραιότητες. Το ενδιαφέρον εστιάζεται σε δύο γραμμές του προϋπολογισμού: στην ανταγωνιστικότητα και στο περιβάλλον. Στην ανταγωνιστικότητα, διότι περιλαμβάνει κοινωνικές πολιτικές, πολιτικές για την απασχόληση, καθώς και την ακανθώδη πρόκληση που παρουσιάζουν τα διαρθρωτικά ταμεία, τα οποία εξακολουθούν να αποτελούν τον ακρογωνιαίο λίθο των αναδιανεμητικών πολιτικών εντός της Ευρώπης. Στην εν λόγω γραμμή του προϋπολογισμού θα διατεθούν περίπου 65 δισεκατομμύρια ευρώ για το προσεχές έτος.

Επίσης, στο περιβάλλον, το οποίο περιλαμβάνει τη γεωργική πολιτική, θα διατεθούν περί τα 60 δισεκατομμύρια ευρώ. Εντούτοις, ο παρών προϋπολογισμός για το 2010 αφορά, πάνω από όλα, το σχέδιο για την ανάκαμψη της οικονομίας. Το σχέδιο αυτό έλαβε σθεναρή υποστήριξη το προηγούμενο έτος, αλλά δεν χρηματοδοτήθηκε πλήρως κατά το 2009. Σήμερα, χάρη σε σημαντικές προσπάθειες για την αναδιάρθρωση των πόρων, 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ μπορούν επιτέλους να διατεθούν σε ενεργειακές υποδομές και σε ευρωζωνικές υπηρεσίες.

Ωστόσο, έχουν καταβληθεί επίσης ουσιαστικές προσπάθειες για τη διαμόρφωση του παρόντος προϋπολογισμού σύμφωνα με τη Συνθήκη της Λισαβόνας, για την παροχή ακόμα περισσότερων πόρων από εκείνους που παρέσχε η Επιτροπή στο σχέδιο του προϋπολογισμού για το πρόγραμμα Erasmus, για τη διά βίου μάθηση, διότι υπάρχει ένα ερώτημα που οφείλουμε να θέσουμε με ειλικρίνεια στον εαυτό μας, ήτοι εάν πρόκειται για έναν χρήσιμο προϋπολογισμό· αλλά, πρωτίστως και κατ' εξοχήν, έχουμε ένα θεμελιώδες κριτήριο αξιολόγησης: η χρησιμότητα του προϋπολογισμού πρέπει να προσαρμόζεται στους πολίτες της Ευρώπης.

Πρέπει να είναι ένας χρήσιμος προϋπολογισμός για έκαστο πολίτη της Ευρώπης, και, επί τη βάση αυτής ακριβώς της χρησιμότητας, ήτοι της προσαρμογής στους πολίτες, φρονώ ότι οφείλουμε να ξεκινήσουμε και να συνεχίσουμε διαβουλεύσεις σχετικά με το ευαίσθητο ζήτημα της αναθεώρησης των περιθωρίων διαθεσιμότητας και των πόρων που επιθυμούμε να παράσχουμε στην Ευρώπη για τις πολιτικές της.

Ivars Godmanis (ALDE). – (LV) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να αναφερθώ στα διαρθρωτικά ταμεία της Ευρώπης. Αντιστοιχούν σε ποσοστό περίπου 35,5% επί του συνολικού προϋπολογισμού της Ευρώπης. Συγκεκριμένα, για την περίοδο από το 2007 έως το 2013, το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Συνοχής συμποσούνται σε 308 δισεκατομμύρια ευρώ. Το 2010, αναλογούν σε αναλήψεις υποχρεώσεων ύψους 39 δισεκατομμυρίων ευρώ και σε πληρωμές ύψους περίπου 31 δισεκατομμυρίων ευρώ. Τι είδους κίνδυνοι και προβλήματα μπορούν να διαπιστωθούν; Τα από 1ης Οκτωβρίου 2009 τελευταία στοιχεία έχουν ως εξής: βρισκόμαστε στο τέλος του δεύτερου έτους, η γραμμική εφαρμογή ενδέχεται να αντιστοιχεί σε ποσοστό 28,5%, το ποσοστό των πληρωμών ανέρχεται στο 24,35%,

και εδώ ακριβώς εμφανίζονται τα πρώτα προβλήματα. Το 55% των κρατών μελών βρίσκεται κάτω από αυτόν τον μέσο όρο. Ο δείκτης στο κράτος που βρίσκεται στη χειρότερη κατάσταση είναι κατά 40% χαμηλότερος από τον μέσο όρο, και η διαφορά μεταξύ των κρατών που βρίσκονται στην καλύτερη και στη χειρότερη κατάσταση όσον αφορά την απορρόφηση κεφαλαίων ισοδυναμεί με ποσοστό 370%, ήτοι συντελεστή της τάξης του 3,7. Εάν εξετάσουμε τα μεμονωμένα ταμεία, τότε στο Ταμείο Ανασυγκρότησης και Περιφερειακής Ανάπτυξης, το 22% των κρατών μελών βρίσκεται κάτω από τον μέσο όρο, με το χειρότερο ποσοστό να είναι κατά 50% χαμηλότερο από τον μέσο όρο, και με διαφορά μεταξύ της καλύτερης και της χειρότερης κατάστασης ίση προς 500%. Υπάρχουν χώρες στις οποίες το ποσοστό απορρόφησης πόρων είναι πέντε φορές χαμηλότερο έναντι των χωρών με τα βέλτιστα ποσοστά απορρόφησης! Στο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, το 22% των χωρών βρίσκεται κάτω από τον μέσο όρο, με το κράτος που βρίσκεται στη χειρότερη θέση να παρουσιάζει κατά 43% χαμηλότερο ποσοστό από τον μέσο όρο, και με διαφορές ενός συντελεστή της τάξης του 3,7. Όσον αφορά το Ευρωπαϊκό Ταμείο Συνοχής, η χώρα που βρίσκεται στη χειρότερη κατάσταση παρουσιάζει κατά 68% χαμηλότερο ποσοστό από τον μέσο όρο, ενώ η διαφορά μεταξύ της καλύτερης και της χειρότερης κατάστασης ανέρχεται σε ποσοστό 300%. Πού έγκειται ο κίνδυνος; Εάν εξετάσουμε τα στοιχεία αυτά συγκριτικά με την περίοδο 2000-2006, όταν δεν υπήρχε κρίση, θα μπορούσαμε να διαπιστώσουμε ότι τα κράτη που υστερούν επί του παρόντος στη απορρόφηση πόρων συγκαταλέγονται μεταξύ των χωρών που δεν είχαν λάβει προγενέστερα πόρους. Ειδικότερα, εκκρεμούν πληρωμές ύψους 16 δισεκατομμυρίων ευρώ που δεν έχουν εκκαθαριστεί από το παλαιό ταμείο για την περίοδο 2000-2006. Στο Ταμείο Ανασυγκρότησης και Ανάπτυξης, έχουν χαθεί συνολικά 2,4 δισεκατομμύρια ευρώ. Αυτό σημαίνει ότι το 20% των κρατών μελών δεν έχει λάβει τα εν λόγω κεφάλαια ούτε πρόκειται να τα λάβει τώρα. Στο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, ο αριθμός αυτός ανέρχεται σε 1,9 δισεκατομμύριο ευρώ, δεδομένου ότι το 16% των κρατών μελών δεν έχει χρησιμοποιήσει πλήρως τα αντίστοιχα ποσά. Συνολικά, τούτο σημαίνει ότι 4,3 δισεκατομμύρια ευρώ προορίζονταν για...

James Nicholson (ECR). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, έχουμε όλοι γνώση του υπολειπόμενου ποσού των 2,4 δισεκατομμυρίων ευρώ για το ευρωπαϊκό σχέδιο οικονομικής ανάκαμψης το οποίο έχει εγγραφεί στον προϋπολογισμό του έτους 2010, και επικροτώ, εν προκειμένω, την προσπάθεια που καταβάλλεται προκειμένου η Ευρώπη να αντεπεξέλθει στην παρούσα δύσκολη οικονομική συγκυρία. Θεωρώ ότι το εν λόγω σχέδιο θα πρέπει να εστιάσει στην καινοτομία και την απασχόληση και, κατά μείζονα λόγο, στον περιορισμό της απώλειας θέσεων εργασίας. Ευελπιστώ αυτά τα χρήματα να δαπανηθούν σωστά και να μην σπαταληθούν. Οι συγκεκριμένοι πόροι πρέπει να διατεθούν κατά τον δέοντα τρόπο και να αξιοποιηθούν αποτελεσματικά και αποδοτικά από τα κράτη μέλη.

Χαίρομαι που εξασφαλίστηκε το υποσχεθέν ποσό των 420 εκατομμυρίων ευρώ για τις ευρωζωνικές υπηρεσίες σε αγροτικές περιοχές. Πρόκειται για πολύ σημαντική πρωτοβουλία σε πολλές αγροτικές περιοχές και, εάν εφαρμοστεί καταλλήλως, αναμένεται να ενθαρρύνει την ανάπτυξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων στις εν λόγω περιοχές.

Επιδοκιμάζω το γεγονός ότι δημιουργήθηκε ταμείο για τον γαλακτοκομικό τομέα. Φρονώ ότι ήταν απολύτως αναγκαίο και αποτελεί σαφή ένδειξη του επιτεύγματος του παρόντος Κοινοβουλίου όσον αφορά την κατάρτιση του προϋπολογισμού, με τη χρήση πόρων –ας μου επιτραπεί να το θέσω έτσι– που δεν χρησιμοποιούνταν σε άλλους τομείς.

Θα ήθελα να αναφερθώ εν συντομία στις προσδοκίες μου όσον αφορά τον προϋπολογισμό για το μέλλον. Προσδοκώ οι άνθρωποι που θα έχει βοηθήσει να είναι τα θύματα της βίας, τα θύματα της τρομοκρατίας, διότι πιστεύω ότι μπορούμε να κάνουμε περισσότερα πράγματα σε αυτόν τον τομέα. Πρόκειται για ανθρώπους που δεν έχουν λάβει βοήθεια. Δεν λαμβάνουν επαρκή βοήθεια

ούτε από εμάς ούτε από τις εθνικές κυβερνήσεις τους. Στον τόπο από όπου κατάγομαι, υπάρχουν πολλές περιοχές που τυγχάνουν συνδρομής επί του παρόντος μέσω υφιστάμενων πόρων, αλλά υπάρχουν και άλλες περιοχές στις οποίες θα μπορούσαμε να βοηθήσουμε περισσότερο. Μετά το 2014, δεν θα υπάρχουν διαθέσιμοι πόροι για τις περιοχές αυτές, και απευθύνω έκκληση στο παρόν Σώμα να ξεκινήσει να αναζητά τρόπους με τους οποίους θα μπορέσουμε πραγματικά να συνδράμουμε τα θύματα της τρομοκρατικής βίας. Ελπίζω ότι η επερχόμενη ισπανική Προεδρία θα είναι σε θέση να με βοηθήσει στον εν λόγω τομέα.

Επιτρέψτε μου να εκμεταλλευθώ την ευκαιρία για να εκφράσω εν συντομία τις ανησυχίες μου σχετικά με τη διαχείριση πόρων ύψους 60 εκατομμυρίων ευρώ στη Βόρεια Ιρλανδία. Ευελπιστώ ο παριστάμενος Επίτροπος που είναι αρμόδιος σε θέματα προϋπολογισμών να λάβει υπόψη το συγκεκριμένο σημείο. Η διαχείριση των πόρων εμπίπτει στο πεδίο αρμοδιότητας της συνέλευσης της Βόρειας Ιρλανδίας, η οποία έχει καθυστερήσει 18 μήνες στην κατανομή των προαναφερθέντων πόρων. Εάν σκοπεύει πράγματι να διαχειριστεί αυτούς τους πόρους, θα ήθελα να της ζητήσω να το πράξει αποδοτικά, να το πράξει αποτελεσματικά και να το πράξει με σύνεση σε μία συγκυρία που οι άνθρωποι έχουν ανάγκη να εργασθούν.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, στην Ένωσή μας, η πρόσβαση σε αξιόπιστη παροχή ηλεκτρικού ρεύματος χαμηλών εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα θα έπρεπε να αναγνωρίζεται ως θεμελιώδες δικαίωμα για έκαστο ευρωπαϊό πολίτη. Προς τον σκοπό αυτόν, η Ένωσή μας πρέπει να ασκεί μία πραγματική ευρωπαϊκή πολιτική για τη δημόσια ενέργεια και να μην χρηματοδοτεί, μέσω της διαδικασίας του προϋπολογισμού, τον παροπλισμό ενός σταθμού πυρηνικής ενέργειας στη Βουλγαρία.

Η οικοδόμηση μιας Ευρώπης με ενέργεια για όλους σημαίνει την αναγνώριση της πρόσβασης στην ενέργεια ως δημόσιου δικαιώματος για την ανθρωπότητα και όχι ως καταναλωτικού προϊόντος. Σημαίνει την κατάργηση όλων των οδηγιών σχετικά με την απορρύθμιση και την ελευθέρωση του ανταγωνισμού στον ενεργειακό τομέα, διασφαλίζοντας την υπαγωγή ολόκληρου του τομέα της πυρηνικής ενέργειας στη δημόσια ρύθμιση και ιδιοκτησία, συμπεριλαμβανομένων των ζητημάτων που αφορούν τον παροπλισμό και την υπεργολαβία. Σημαίνει τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού οργανισμού ενέργειας ο οποίος θα συντονίζει και θα συνδυάζει τις προσπάθειες που καταβάλλουν όλα τα κράτη μέλη για την έρευνα και την ασφάλεια στον ενεργειακό τομέα και θα διασφαλίζει ισότιμη πρόσβαση στην ενέργεια για όλους τους πολίτες της ΕΕ, καθώς και τη συγκρότηση μιας ομάδας οικονομικών συμφερόντων η οποία θα συγκεντρώνει όλες τις ευρωπαϊκές επιχειρήσεις, δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου, που δραστηριοποιούνται στον τομέα της ενέργειας.

Αυτή η ομάδα οικονομικών συμφερόντων θα επέτρεπε την υλοποίηση μεγάλων έργων – έργα δικτύων διανομής, παραγωγής ενέργειας χαμηλών εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα, έρευνας και ασφάλειας – σε ένα πλαίσιο συνεργασίας. Κατά συνέπεια, τα χρήματα των Ευρωπαίων θα μπορούσαν να χρησιμοποιούνται σωστά· θα μπορούσαν να προάγουν την ανάπτυξη και όχι να αυξάνουν μονάχα την απόδοση των επενδυτικών κεφαλαίων.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Κύριε Πρόεδρε, ο προϋπολογισμός για το έτος 2010 εγκρίνεται στο πλαίσιο της οικονομικής κρίσης, και απαιτείται ιδιαίτερη προσοχή όσον αφορά τη χρηματοδότηση των πόρων της ΕΕ. Με αυτό το σκεπτικό, το Συμβούλιο υποχρέωσε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να θέσει προτεραιότητες. Η νοσούσα οικονομία και οι επενδύσεις στη αειφορία τέθηκαν, και πολύ σωστά, στις υψηλές προτεραιότητες της ημερήσιας διάταξης. Στην παρούσα έκθεση, ο κ. Surján τονίζει επισταμένως τις προτεραιότητες της οικονομικής ανάπτυξης και της απασχόλησης.

Οι προτεραιότητες αυτές αποτυπώνονται στις μεταβολές μεταξύ των διαφόρων τομέων του προϋπολογισμού του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου, ενώ μπορούν επίσης να εντοπισθούν στη χρηματοδότηση του ευρωπαϊκού σχεδίου για την ανάκαμψη της οικονομίας, το οποίο ορθώς δίνει ιδιαίτερη έμφαση στις νέες τεχνολογίες. Ιδιαίτερως συναφής εν προκειμένω είναι η στήριξη έργων που αφορούν τις βιώσιμες πηγές ενέργειας και τη βελτίωση των συνδέσμων ενεργειακών δικτύων με τρίτες χώρες. Προς τον σκοπό αυτόν, οφείλουμε να συμβάλουμε στην επιτακτικώς αναγκαία διαφοροποίηση των προμηθευτών ενέργειας. Τούτο συνιστά επιτυχή καθορισμό προτεραιοτήτων.

Εντούτοις, θα ήθελα να κάνω μία παρατήρηση σε σχέση με το ζήτημα αυτό. Θα έπρεπε να επιδείξουμε μεγαλύτερη αυστηρότητα. Εάν η Ευρωπαϊκή Ένωση θέλει να επιτελεί αξιόπιστο έργο, θα πρέπει να περιορίζεται στα πρωταρχικά της καθήκοντα και να μην διογκώνει τον δικό της ρόλο στην καταπολέμηση της κρίσης. Τα ζητήματα που δεν εμπίπτουν στο πεδίο των ευρωπαϊκών αρμοδιοτήτων περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, την εκπαίδευση, τον πολιτισμό και την ιδιότητα του πολίτη. Ωστόσο, το αίτημα για τη διάθεση περισσότερων πόρων, το οποίο επαναλαμβάνεται κάθε χρόνο, είναι αντιφατικό. Δεν θα έπρεπε να είναι απαραίτητη η κινητοποίηση του μηχανισμού ευελιξίας για την κάλυψη του χρηματοδοτικού ελλείμματος.

Απεναντίας, ο αυστηρότερος καθορισμός προτεραιοτήτων θα μπορούσε να καταστήσει το Σώμα μας δημιουργικό εταίρο του Συμβουλίου, ιδίως εν μέσω οικονομικής κρίσης, σε μία συγκυρία που τα κράτη μέλη παρουσιάζουν ελλείμματα και υποχρεούνται να προβούν σε δραστικές περικοπές. Εν ολίγοις, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον εισηγητή, κ. Surján, που έκανε το βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση και προσέδωσε έμφαση στην ανάκαμψη της οικονομίας, χωρίς να παραβλέψει, ωστόσο, τις κοινωνικές πτυχές της πολιτικής της ΕΕ, όπως η κατ' οίκον φροντίδα τέκνων, ιδιαίτερα στη Βουλγαρία.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Κύριε Πρόεδρε, έχοντας κάποιος στη διάθεσή του ένα λεπτό για να μιλήσει σχετικά με έναν προϋπολογισμό ύψους 141 δισεκατομμυρίων ευρώ, υποχρεούται φυσικά να περιορισθεί στα στοιχειώδη, ήτοι στο γεγονός ότι, σε όλα τα επίπεδα –κοινοτικό, εθνικό, περιφερειακό, ακόμα δε και χαμηλότερα– τα αποκαλούμενα «ευρωπαϊκά» χρήματα δαπανώνται πράγματι με λιγότερο αποδοτικό και προσεκτικό τρόπο από ό,τι τα χρήματα που δαπανώνται σε εγγύτερο προς τους φορολογούμενους επίπεδο. Για να παραθέσω ένα παράδειγμα, το ίδιο το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο δήλωσε ότι, μέχρι προσφάτως, περίπου 11% του τεράστιου Ταμείου Συνοχής αποδιδόταν με παντελώς εσφαλμένο τρόπο. Για το έτος 2010, το αντίστοιχο ποσό εκτιμάται σε περίπου 4 δισεκατομμύρια ευρώ, ποσό διόλου ευκαταφρόνητο. Αυτό είναι άτοπο και ανεπίτρεπτο. Επί του παρόντος, διαθέτουμε επιπλέον ποσό ύψους 2,4 δισεκατομμυρίων ευρώ από τον προϋπολογισμό του έτους 2010 για το σχέδιο οικονομικής ανάκαμψης. Δεν διαφωνώ ως προς αυτό, αλλά δεν παύω να διερωτώμαι εάν το ευρωπαϊκό επίπεδο είναι πραγματικά κατάλληλο, και εάν θα ήταν ενδεχομένως προτιμότερο η Ευρώπη να περιορισθεί στον αποδοτικό συντονισμό απτών, αποφασιστικών δράσεων σε εθνικό επίπεδο.

Τέλος, εξακολουθώ να διαμαρτύρομαι για τις τεράστιες σπατάλες που αποτελούν σύνηθες φαινόμενο σε όλα τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα.

Salvador Garriga Polledo (PPE). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα, ασφαλώς, να συγχαρώ τους δύο εισηγητές, τον κ. Lindblad, ως εκπρόσωπο του Συμβουλίου, και, ιδιαίτερως, τον Επίτροπο, κ. Šemeta, ο οποίος είναι αρμόδιος για τον προϋπολογισμό εδώ και μερικούς μόλις μήνες. Πιστεύω ειλικρινά ότι έχει επιτελέσει άριστο έργο και κατόρθωσε να επιτύχει σημαντική συναίνεση στο πλαίσιο της συνδιαλλαγής τον προηγούμενο Νοέμβριο. Για αυτόν ειδικά τον λόγο θα ήθελα να εκφράσω τα συγχαρητήριά μου στον κύριο Επίτροπο.

Είναι η τελευταία χρονιά που καταρτίζουμε προϋπολογισμούς με αυτόν τον τρόπο. Θεωρώ ότι το παρόν σύστημα έχει ολοκληρώσει τον κύκλο ζωής του και φρονώ ότι οι πολιτικές ομάδες θα πρέπει να προβληματιστούν πολύ σοβαρά κατά τους προσεχείς μήνες σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο θα μεταβούμε σε μία νέα διαδικασία του προϋπολογισμού που να συνάδει με την πραγματικότητα της Συνθήκης της Λισαβόνας.

Θα σας δώσω ένα παράδειγμα. Κατά το τρέχον έτος πραγματοποιήσαμε στον γεωργικό τομέα συζητήσεις οι οποίες ήταν μεν θεωρητικές, ωστόσο απέφεραν πρακτικό αποτέλεσμα. Το προσεχές έτος, οι συζητήσεις θα είναι εξαρχής ουσιαστικές, διότι θα έχουμε τη συνήθη νομοθετική διαδικασία, και, ως εκ τούτου, θα αποτελεί άσκηση ευθύνης για όλους τους βουλευτές του ΕΚ.

Τέλος, θα πρόκειται για πραγματικό προϋπολογισμό και, όπως ανέφερε προ ολίγου ο κ. Lamassoure, θα είναι ένας προϋπολογισμός που δεν θα επιτρέπει πλέον στο Συμβούλιο να λαμβάνει ευφείς αποφάσεις επί των γραμμών του προϋπολογισμού στο πλαίσιο ολίγων συνόδων κορυφής εκτός Κοινοβουλίου, μετά από τις οποίες η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα πρέπει να προβαίνουν σε ορισμένα χρηματοδοτικά ταχυδακτυλουργικά τεχνάσματα προκειμένου να μπορούν να εγγράψουν αυτές τις νέες και ευφείς υποσχέσεις του Συμβουλίου στον προϋπολογισμό. Αυτή η τακτική ανήκει πλέον στο παρελθόν, και προσδοκία μας από 1ης Ιανουαρίου του προσεχούς έτους είναι όλοι όσοι συμμετέχουν στα θεσμικά όργανα να αναλάβουν τις ευθύνες που τους αναλογούν ούτως ώστε να είμαστε σε θέση να καταρτίζουμε προϋπολογισμούς οι οποίοι αντικατοπτρίζουν την πολιτική πραγματικότητα και την οικονομική και χρηματοπιστωτική κατάσταση της Ευρώπης.

Eider Gardiazábal Rubial (S&D). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, θεωρώ ότι θα πρέπει να μας χαροποιεί το αποτέλεσμα των διαπραγματεύσεων μεταξύ του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την οριστική έγκριση του προϋπολογισμού της Ένωσης για το έτος 2010.

Θα πρέπει επίσης να μας χαροποιεί το γεγονός ότι κατορθώσαμε να διατηρήσουμε τη χρηματοδότηση για τον γαλακτοκομικό τομέα την οποία εγκρίναμε στο Κοινοβούλιο σε πρώτη ανάγνωση, χρηματοδότηση που μπορεί να συνδράμει τους γεωργούς μας να αντεπεξέλθουν στην τρέχουσα περίοδο κρίσης. Ελπίζω ότι θα καταφέρουμε να βρούμε μία μόνιμη λύση και ότι οι γεωργοί μας θα είναι σύντομα σε θέση να διακρίνουν φως στην άκρη του τούνελ.

Μπορεί επίσης να μας χαροποιεί η επίτευξη συμφωνίας για τη χρηματοδότηση με νέους πόρους ενός μηχανισμού μικροχρηματοδοτήσεων για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Μπορούμε να είμαστε επίσης ευχαριστημένοι για κάτι που μοιάζει να είναι προφανές, αλλά μετά βίας αναφέρεται: δεν αμφισβητήθηκαν οι γεωργικές δαπάνες και οι δαπάνες συνοχής, οι οποίες αποτελούν τις δύο σημαντικότερες πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η αλήθεια είναι ότι σήμερα μπορούμε να θεωρούμε το στοιχείο αυτό ως επιτυχία.

Μπορούμε να είμαστε ιδιαίτερα χαρούμενοι διότι εξασφάλισαμε 2,4 δισεκατομμύρια ευρώ από νέους πόρους για τη χρηματοδότηση του δεύτερου τμήματος του ευρωπαϊκού σχεδίου για την ανάκαμψη της οικονομίας.

Ωστόσο, πίσω από όλο αυτό το πανηγυρικό κλίμα κρύβεται μια πολύ λιγότερο ευχάριστη πραγματικότητα. Δεν υπάρχουν πόροι για τη χρηματοδότηση των πολιτικών που έχουμε όλοι αναθέσει στην Ένωση, ή, μάλλον, οι πόροι υπάρχουν, αλλά φαίνεται ότι στο Συμβούλιο υπάρχει ένα ακλόνητο δόγμα: ούτε ένα επιπλέον ευρώ από τα ποσά που εγκρίθηκαν το 2006 για το υφιστάμενο δημοσιονομικό πλαίσιο. Κύριε Προεδρεύων του Συμβουλίου, αυτό δεν είναι δημοσιονομική αυστηρότητα, είναι έλλειψη οικονομικής και πολιτικής διορατικότητας.

Μόλις πριν από έναν χρόνο, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρότεινε ένα ευρωπαϊκό σχέδιο για την οικονομική ανάκαμψη στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Επρόκειτο για σχετικά ταπεινό σχέδιο συγκριτικά

με τα αντίστοιχα σχέδια που υπήρχαν στα κράτη μέλη, αλλά επικεντρωνόταν στην τόνωση των μελλοντικών τομέων των οικονομιών μας.

Το Συμβούλιο προέβαλε αρχικά αντιρρήσεις, διότι προτεινόταν η ενίσχυση του δημοσιονομικού πλαισίου κατά 5 δισεκατομμύρια ευρώ. Μετά από εκτενείς διαπραγματεύσεις και διαβουλεύσεις, αποδεχθήκατε το σχέδιο, αλλά έπρεπε να το υλοποιήσουμε σε δύο έτη. Υποχρεώσατε την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να προβεί σε ορισμένους έξυπνους και ευρηματικούς λογιστικούς ελιγμούς ώστε τα χρήματα αυτά να μπορέσουν να χρησιμοποιηθούν, περνώντας σχεδόν απαρατήρητα από το δημοσιονομικό πλαίσιο.

Μιλούμε συνεχώς για διαφάνεια και απλοποίηση, αλλά η Επιτροπή χρειάστηκε να μας σχεδιάσει ένα κατατοπιστικότατο διάγραμμα, προκειμένου να μπορέσουμε να κατανοήσουμε την πρότασή της όλοι εμείς που εργαζόμαστε για τον προϋπολογισμό. Κύριε Προεδρεύων του Συμβουλίου, σας προκαλώ να εξηγήσετε αυτήν τη συμφωνία σε κάποιον πολίτη που εξακολουθεί να ενδιαφέρεται για τις δραστηριότητές μας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Αυτό σημαίνει ότι δεν δημιουργούμε την Ευρώπη που όλοι θέλουμε, ήτοι την Ευρώπη που βρίσκεται κοντά στους πολίτες. Τούτο δεν το λέω επειδή διακατέχομαι από επικριτική διάθεση, αλλά επειδή η ευρωπαϊκή ολοκλήρωση θα είναι ισχυρή μόνον εάν το Συμβούλιο αλλάξει την πολιτική του.

Μόλις υπογράψαμε μια νέα Συνθήκη. Πρέπει, όμως, να αναπτερώσουμε το φρόνημά μας. Είτε θα πάψουμε να θεωρούμε ότι κάθε ευρώ που δαπανάται στην Ευρώπη διασπαθίζεται είτε θα συνταχθούμε με τους ευρωσκεπτικιστές.

Την ερχόμενη Πέμπτη, θα εγκρίνουμε ψήφισμα με το οποίο ζητείται η αναθεώρηση του δημοσιονομικού πλαισίου, προκειμένου να ανταποκρίνεται στις νέες ανάγκες της Ένωσης. Συμφωνώ απολύτως με αυτήν την άποψη, αλλά σας προειδοποιώ ότι οιαδήποτε αναθεώρηση του δημοσιονομικού πλαισίου πρέπει να επιφέρει αύξηση. Οι νέες ανάγκες δεν είναι δυνατόν να χρηματοδοτηθούν από περικοπές στις υφιστάμενες προτεραιότητες. Για να γίνω πιο σαφής –και με αυτό θα ολοκληρώσω– δεν πρόκειται να δεχθούμε περικοπές στις πολιτικές συνοχής ή στη γεωργική πολιτική.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Κύριε Πρόεδρε, συζητούμε τον τελευταίο προϋπολογισμό βάσει της Συνθήκης της Νίκαιας. Το επόμενο έτος, τα πράγματα θα είναι πολύ διαφορετικά: παραδείγματος χάριν, θα εκχωρηθούν για πρώτη φορά στο Κοινοβούλιο εξουσίες επί της γεωργικής πολιτικής και επί των δαπανών για την αλιεία. Το αντίστοιχο τμήμα του προϋπολογισμού θα ενταχθεί τελικά στις αρμοδιότητες του Κοινοβουλίου, και σας διαβεβαιώ ότι αδημονώ για αυτό. Εν πάση περιπτώσει, το θέμα της παρούσας συζήτησης είναι ο προϋπολογισμός του έτους 2010. Θα ήθελα να κάνω μερικές σύντομες παρατηρήσεις.

Οι πρόσθετοι πόροι για την ενέργεια και την έρευνα, καθώς και για τον παροπλισμό του σταθμού πυρηνικής ενέργειας του Κοζλοντούι στη Βουλγαρία, συνιστούν θετικές πτυχές, αλλά το ζήτημα που θέλω να θίξω είναι οι γενικές γραμμές του προϋπολογισμού της ΕΕ. Θα καταστήσουν πράγματι κατάλληλη την οικονομία μας για το μέλλον οι ευρωπαϊκές συνεισφορές; Η απάντηση είναι «όχι». Ας μην αυταπατώμεθα. Ας εκμεταλλευθούμε την επικείμενη αναθεώρηση των χρηματοδοτικών προοπτικών για να στρέψουμε το βλέμμα μας προς το μέλλον. Προς τούτο, απευθύνω έκκληση στο Συμβούλιο και την Επιτροπή να λάβουν πραγματικά σοβαρά υπόψη αυτήν την αναθεώρηση και να μην την αντιμετωπίζουν ως ελαφρώς αστεία υπόθεση. Ο τρέχων προϋπολογισμός εξακολουθεί να επενδύει σε μεγάλο βαθμό στην οικονομία του παρελθόντος: διαπιστώνεται υπερβολικά μεγάλο ποσοστό των παλαιών ενισχύσεων προς τη γεωργία και τις περιφέρειες, ενώ είναι υπερβολικά περιορισμένες οι επενδύσεις σε ό,τι είναι πραγματικά σημαντικό,

ήτοι στη βιωσιμότητα και την καινοτομία. Βρισκόμαστε σε κρίσιμη καμπή. Θέλουμε να μετατρέψουμε την Ευρώπη σε ένα υπαίθριο μουσείο, όπου Αμερικανοί, Κινέζοι και Ινδοί θα μπορούν να απολαμβάνουν υψηλό πολιτισμό και καλό φαγητό, ή θέλουμε να την μετασχηματίσουμε σε μια δυναμική, προοδευτική περιοχή, μια περιοχή που θα την εποφθαλμιά ο υπόλοιπος κόσμος; Με άλλα λόγια, επιλέγουμε τη στασιμότητα ή την πρόοδο; Η απάντησή μου είναι αυτονόητη.

Ας εξετάσουμε επίσης πιο προσεκτικά τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οπωσδήποτε θα χρειαστεί να στραφούμε προς ένα σύστημα ιδίων πόρων. Απαντώντας σε αίτημα της Ομάδας μας, της Ομάδας της Συμμαχίας Φιλελευθέρων και Δημοκρατών για την Ευρώπη, η Επιτροπή θα υποβάλει σχετική πρόταση. Την περιμένω με ανυπομονησία. Το υφιστάμενο σύστημα παρέχει στην Ένωση ελάχιστο περιθώριο κινήσεων και έχει την παράδοξη επίδραση στα κράτη μέλη να ενδιαφέρονται περισσότερο για το ύψος των κεφαλαίων που μπορούν εκείνα να αντλήσουν σε αντάλλαγμα, παρά να διερωτώνται εάν η ευρωπαϊκή συνεισφορά είναι όντως αποτελεσματική. Είμαι επίσης της άποψης ότι χρειάζεται να αναπτύξουμε μεγαλύτερη δράση με στόχο την ανάσχεση της υποβάθμισης της παγκόσμιας βιοποικιλότητας.

Τάκης Χατζηγεωργίου (GUE/NGL). - Κύριε Πρόεδρε, εμάς δεν μας βρίσκει σύμφωνους ο πολιτικός προσανατολισμός αυτού του προϋπολογισμού, γιατί ενισχύει τις στρατιωτικές δαπάνες και γιατί σταθερά και επίμονα συγχωνεύει την πολιτική της με την πολιτική του ΝΑΤΟ. Αυτό ουσιαστικά αποκλείει μόνιμα τη δυνατότητα μιας αείποτε ανεξάρτητης εξωτερικής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το πενταετές δημοσιονομικό πλαίσιο μειώνει τις αγροτικές δαπάνες, ενώ αποτυγχάνει να υποστηρίξει την οικονομία των νοικοκυριών, τη συνοχή και τον αγώνα για τη διατήρηση του κλίματος.

Εμείς θέλουμε μία Ευρωπαϊκή Ένωση που να προστατεύει με νομοθεσία τους καταναλωτές από την αισχροκέρδεια και τους πολίτες από το αδιάκριτο μάτι της εξουσίας. Έχουμε ήδη μετατραπεί όλοι σε a priori ύποπτους.

Θέλω να ξεκαθαρίσω κάτι· είμαστε εναντίον του προϋπολογισμού, με επιχειρήματα τελείως αντίθετα από όσα άκουσα προηγουμένως από τους Μη Εγγεγραμμένους που προέρχονται από το Ηνωμένο Βασίλειο. Εμείς πιστεύουμε στη διασύνδεση των συμφερόντων των λαών και δεν δεχόμαστε ότι είναι σωστό κάθε λαός να κλειστεί στο καβούκι του. Αυτό οδηγεί μόνο στην έχθρα και τελικά στη σύγκρουση.

Zoltán Balczó (NI). - (HU) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή σχεδιάζει να προβεί σε εκτροπή σημαντικών πόρων σε δύο τομείς στο πλαίσιο του διορθωτικού προϋπολογισμού του έτους 2009. Ο ένας τομέας είναι η ανταγωνιστικότητα, η οποία περιλαμβάνει τα προγράμματα πλαίσια για την έρευνα και την ανάπτυξη, παρότι θεωρείτο έως σήμερα τομέας προτεραιότητας. Εάν επιρρίψουμε ευθύνες στους υποψηφίους στον εν λόγω τομέα, αυτό σημαίνει ότι θα καταστεί ακόμα επιτακτικότερη η ανάγκη για τη μείωση της γραφειοκρατίας. Ο άλλος τομέας είναι το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης, το οποίο υποβλήθηκε σε μείωση ύψους 1,6 δισεκατομμυρίου ευρώ. Το Ταμείο αυτό προορίζεται για χρήση σε αγροτικές περιοχές, με στόχο τη διατήρηση ή την αποκατάσταση του πληθυσμού τους. Η Ουγγαρία πλήττεται ιδιαίτερα σοβαρά από το συγκεκριμένο πρόβλημα. Στην ουγγρική γεωργία δεσπόζουν μεγάλες γεωργικές εκμεταλλεύσεις. Αυτές λαμβάνουν τις πληρωμές στον εν λόγω τομέα, μολονότι χρησιμοποιούν ελάχιστα εργατικό δυναμικό. Ο εισηγητής χρησιμοποίησε δριμείς χαρακτηρισμούς για τον διορθωτικό προϋπολογισμό. Δήλωσε ότι η Επιτροπή ληλατεί τους βασικούς τομείς. Το ερώτημά μου είναι το εξής: γιατί εξακολουθεί να στηρίζει την έγκριση αυτού του διορθωτικού προϋπολογισμού;

Ingeborg Gräßle (PPE). - (DE) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κύριε Lindblad, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να αναφερθώ στην έκκληση που απηύθυνε ο κ. Garriga για ρεαλιστικούς

προϋπολογισμούς. Ποιες είναι οι δαπάνες της Συνθήκης της Λισαβόνας; Τούτο αποτελεί πλέον κατεπείγον πρόβλημα. Γιατί δεν μπορούμε να είμαστε περισσότερο ρεαλιστές όσον αφορά τα διαρθρωτικά ταμεία; Έχουν καταλήξει να αποτελούν για εμάς θέμα ταμπού. Έχουμε ήδη εκκρεμούσες πιστώσεις από μία περίοδο δυόμισι ετών, οι οποίες δεν έχουν ακόμα εκκαθαριστεί, ενώ συσσωρεύουμε επί του παρόντος τουλάχιστον άλλα 30 δισεκατομμύρια ευρώ, τα οποία προστίθενται στις εν λόγω πιστώσεις.

Αντιμετωπίζουμε ένα πρόβλημα στα Βαλκάνια, όπου υπάρχουν χώρες που ετοιμάζονται για προσχώρηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Εξαιτίας αρνητικών ψηφισμάτων από τους Σοσιαλιστές και τους Φιλελεύθερους, ελάχιστα μας ενδιαφέρει να διερευνήσουμε τι πραγματικά συμβαίνει στα Βαλκάνια. Για παράδειγμα, με ποιον τρόπο συνεργάζονται μεταξύ τους στο Κοσσυφοπέδιο τα διάφορα όργανα της ΕΕ, ο αριθμός των οποίων έχει πλέον αυξηθεί; Όλα αυτά αποτέλεσαν σημαντικές τροπολογίες, τις οποίες απέρριψε το παρόν Σώμα, και στις οποίες φρονώ ότι όλοι εμείς θα πρέπει να δώσουμε συνέχεια, διότι έχουμε να επιτελέσουμε έργο επί αυτών των θεμάτων.

Πού είναι η πρόοδος στις εκθέσεις προόδου; Ψηφίσαμε υπέρ της έκθεσης του Ελεγκτικού Συνεδρίου, στην οποία ζητήσαμε να χρησιμοποιηθεί το σύστημα επισήμανσης με χρώματα φωτεινού σηματοδότη, αλλά η Επιτροπή Προϋπολογισμών αρνήθηκε αργότερα να καλύψει αυτό το σύστημα με τα αντίστοιχα αποθεματικά. Όλα αυτά συνιστούν αντιφάσεις και, κατά την άποψή μου, το Σώμα δεν είναι ακόμα έτοιμο να υιοθετήσει ρεαλιστική θέση ή να στηρίξει τα ίδια του τα ψηφίσματα.

Θα ήθελα να απευθύνω έκκληση για μια ρεαλιστική προσέγγιση του θέματος του Κοζλοντούι. Η ειδική έκθεση της Επιτροπής σχετικά με τη χρήση ευρωπαϊκών πόρων στη Βουλγαρία έως αυτό το καλοκαίρι δεν ανέφερε το Κοζλοντούι, μολονότι έλαβε πόρους στο πλαίσιο του προγράμματος PHARE. Έως το τέλος του 2009, για το Κοζλοντούι δαπανήθηκαν τουλάχιστον 602 εκατομμύρια ευρώ. Επιχείρησα να διερευνήσω τι απέγιναν τα χρήματα αυτά και ανακάλυψα ότι τίποτα ακόμα δεν έχει τεθεί οριστικά εκτός λειτουργίας. Απλώς εκπονήθηκαν σχέδια για τη διαχείριση της διαδικασίας παροπλισμού. Το Κοζλοντούι μου απέδειξε την άγνοια της Επιτροπής όσον αφορά την τύχη των χρημάτων μας. Κατέδειξε επίσης ότι οι πολυάριθμοι επικουρικοί προϋπολογισμοί που έχουν προκύψει δυσχεραίνουν ακόμα περισσότερο τον έλεγχο της κατάστασης και συντελούν στην απώλεια της γενικής εποπτείας εκ μέρους της Επιτροπής. Επομένως, το λιγότερο που μπορούμε να κάνουμε είναι να σταματήσουμε να πιέζουμε για τους επικουρικούς προϋπολογισμούς, διότι καταλήγουμε τελικά να μην μπορούμε ούτε εμείς οι ίδιοι να καταλαβαίνουμε τι συμβαίνει.

Edit Herczog (S&D). – (HU) Κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, εν μέσω της παρούσας χρηματοπιστωτικής και οικονομικής κρίσης, ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί στην ανάπτυξη, στην ανταγωνιστικότητα, στις θέσεις εργασίας και στην αποδοτικότερη και απλούστερη εκτέλεση του Ταμείου Συνοχής και των διαρθρωτικών ταμείων. Άλλοι στόχοι προτεραιότητας, πλην των προαναφερθέντων, περιλαμβάνουν την ενίσχυση της ασφάλειας του ενεργειακού εφοδιασμού και της συναφούς μεταφοράς, την εσωτερική ασφάλεια, τις δημογραφικές προκλήσεις και το ζήτημα της κλιματικής αλλαγής.

Αυτός ακριβώς είναι ο λόγος για τον οποίο επικροτούμε τις μείζονες κοινοβουλευτικές επιτυχίες στο πλαίσιο του σχεδίου του προϋπολογισμού που υποβλήθηκε ενώπιον ημών, και αφορούν το σχέδιο οικονομικής ανάκαμψης και τη στήριξη των ενεργειακών επενδύσεων. Επικροτούμε επίσης τις μικρότερες επιτυχίες, όπως η ενίσχυση προς τους γαλακτοπαραγωγούς ή ο μηχανισμός μικροχρηματοδοτήσεων για τις ΜΜΕ, οι οποίες επιτεύχθηκαν μετά από παρατεταμένες διαβουλεύσεις. Επιπλέον, θα ήθελα να αναφερθώ στα προγράμματα ευφούς ενέργειας και τη στήριξη της διά βίου μάθησης. Πρέπει να υπογραμμίσουμε το γεγονός ότι η άντληση των

2,4 δισεκατομμυρίων ευρώ για την οικονομική ανάκαμψη συνιστά πραγματικό αποτέλεσμα της προσπάθειάς μας. Με χαροποιεί επίσης το γεγονός ότι κατορθώσαμε να εξασφαλίσουμε την επικύρωση του προϋπολογισμού για το πρόγραμμα Galileo.

Σχεδόν 2 δισεκατομμύρια ευρώ έχουν διατεθεί σε ενεργειακά προγράμματα, γεγονός που συνιστά ενδεχομένως το σημαντικότερο αποτέλεσμα για το οποίο μπορεί να λάβει εύσημα το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Κατορθώσαμε επίσης να παράσχουμε ενίσχυση για το ασφαλές κλείσιμο του σταθμού πυρηνικής ενέργειας του Κοζλοντούι στη Βουλγαρία, και, εν προκειμένω, θα ήθελα να τονίσω ιδιαιτέρως την πτυχή της ασφάλειας. Καταφέραμε να περιληφθεί στον προϋπολογισμό ενίσχυση για τους γαλακτοπαραγωγούς, κατόπιν αιτήματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Επιπροσθέτως, πρέπει να επισημάνουμε ότι το Κοινοβούλιο έλαβε υπεύθυνες αποφάσεις, και να αναγνωρίσουμε ότι διαθέσαμε με σύνεση τα περιθώρια του προϋπολογισμού.

Εντούτοις, τα περιθώριά μας μειώνονται. Το Κοινοβούλιο μπορεί να είναι υπερήφανο για τον προϋπολογισμό του έτους 2010. Θα ήθελα να συγχαρώ για αυτό τους εισηγητές, τον κ. Surján και τον κ. Maňka. Το καθήκον μας για το μέλλον είναι να διασφαλίσουμε όχι μόνο ότι η Συνθήκη της Λισαβόνας θα ενισχύσει το πεδίο αρμοδιοτήτων του Κοινοβουλίου, αλλά και ότι, χάρη στη μεταρρύθμισή του, ο προϋπολογισμός της ΕΕ θα διευκολύνει την καθημερινότητα των επιχειρηματιών και των πολιτών της Ευρώπης. Για την επίτευξη του στόχου αυτού, εύχομαι σε όλους εμάς δύναμη και επιμονή για τα επόμενα χρόνια. Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

Nathalie Griesbeck (ALDE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, είναι σειρά μου να αποτίσω φόρο τιμής στα θεσμικά μας όργανα για την ευρηματικότητα που επέδειξαν και τις προσπάθειες που κατέβαλαν για την αποδέσμευση –μέσω ορισμένων δημοσιονομικών τεχνικών, όπως ανέφερε ο κ. Lamassouire, ως εκ θαύματος– των λίαν σημαντικών χρηματικών ποσών που αντιστοιχούν στη δεύτερη φάση του σχεδίου για την οικονομική ανάκαμψη, ήτοι 2 400 000 000 ευρώ. Θα ήθελα επίσης να εκφράσω τη μεγάλη ικανοποίησή μου για το ποσό των 300 εκατομμυρίων ευρώ που κατορθώσαμε να αντλήσουμε για να ανταποκριθούμε, βραχυπρόθεσμα, στην πολύ σοβαρή κρίση που πλήττει επί του παρόντος τους γεωργούς. Ελπίζω ότι αυτά τα χρηματικά ποσά και αυτές οι δυσκολίες θα μας οδηγήσουν στην υιοθέτηση μιας ρεαλιστικής προσέγγισης όσον αφορά το μέλλον τους. Εύσημα θα πρέπει επίσης να αποδώσουμε στα πειραματικά έργα και στις προπαρασκευαστικές δράσεις που θα δώσουν, όπως επεσήμανε η κ. Jensen, νέα πνοή στον προϋπολογισμό μας.

Εκτός από τις προαναφερθείσες παρατηρήσεις, οι οποίες διατυπώθηκαν πολύ εύστοχα, θα ήθελα να υπογραμμίσω δύο σημεία. Θα ήθελα, πρώτον, να θέσω ένα ερώτημα και, δεύτερον, να προβώ σε μία πολιτική τοποθέτηση. Το ερώτημα είναι το εξής: θα ήθελα μια επίσημη εξήγηση σχετικά με τη θέση που θα λάβει η Ένωση όσον αφορά την πολιτική συνοχής και τα διαρθρωτικά ταμεία, στοιχεία που φαίνεται ότι βρέθηκαν στο επίκεντρο των αντιπαραθέσεων που αφορούν ορισμένους εταίρους της ΕΕ. Φρονώ ότι τούτο είναι ενδεικτικό της κατάστασης που επικρατεί στην Ευρώπη.

(Ο Πρόεδρος διακόπτει την ομιλήτρια)

Elisabeth Jeggle (PPE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τα πήγε καλά σε αυτές τις διαπραγματεύσεις. Θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους τους συναδέλφους βουλευτές που έλαβαν μέρος στις διαπραγματεύσεις και που διατύπωσαν με σαφήνεια την άποψή τους στην Επιτροπή και το Συμβούλιο.

Αυτό που έχει τώρα σημασία για εμάς είναι να εξετάσουμε δεόντως όλα τα θέματα που σχετίζονται με τη Συνθήκη της Λισαβόνας, συμπεριλαμβανομένου ολόκληρου του δημοσιονομικού τομέα. Αποδείξαμε ότι το Κοινοβούλιο πρέπει να λαμβάνεται σοβαρά υπόψη, και ότι είναι εύλογο το Κοινοβούλιο να λαμβάνεται σοβαρά υπόψη. Τούτο κατέστη απολύτως σαφές από τις εν λόγω

διαπραγματεύσεις επί του προϋπολογισμού. Πολλοί από τους συναδέλφους βουλευτές ανέφεραν ήδη το γεγονός ότι έχουμε επιτύχει τους πλέον σημαντικούς στόχους μας.

Ως εισηγήτρια του γεωργικού προϋπολογισμού στην Επιτροπή Γεωργίας και Ανάπτυξης της Υπαίθρου, μπορώ να δηλώσω ότι, μοιλονότι ο προϋπολογισμός μας –το γεωργικό τμήμα– συμπίεσθηκε σε πολύ μεγάλο βαθμό, εξακολουθούμε να παραμένουμε εντός των περιθωρίων μας. Κάναμε οικονομία. Τούτο το κατορθώσαμε εμείς στην επιτροπή μας, και προσδίδω ιδιαίτερη βαρύτητα σε αυτό. Είναι επιτυχία για το Κοινοβούλιο η εξασφάλιση 300 εκατομμυρίων ευρώ για το ταμείο για τον γαλακτοκομικό τομέα, παρά όλα αυτά τα αντεπιχειρήματα που προέβαλλε επί σειρά ετών η Επιτροπή, αλλά και το Συμβούλιο, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη τη δύσκολη κατάσταση στην οποία βρίσκονται οι γαλακτοπαραγωγοί.

Επί του παρόντος, προβλήματα αντιμετωπίζουν και άλλοι τομείς της γεωργικής παραγωγής. Η κατάσταση αυτή δεν επηρεάζει μόνο τη γεωργία και τους γεωργούς, αλλά και πολλές θέσεις απασχόλησης στα επόμενα στάδια παραγωγής. Δεδομένης της παρούσας κατάστασης, αυτό δημιουργεί ακόμα περισσότερες δυσκολίες. Χρειαζόμαστε μία μόνιμη γραμμή του προϋπολογισμού για το ταμείο για τον γαλακτοκομικό τομέα, και σκοπεύουμε να υλοποιήσουμε αυτόν τον στόχο στο μέλλον. Εγγράψαμε περισσότερους πόρους στον προϋπολογισμό του 2010 από ό,τι στον προϋπολογισμό του 2009. Αυτό είναι το αποτέλεσμα της παρούσας κατάστασης, και το γνωρίζουμε. Θα δράσουμε αναλόγως και θα καταβάλουμε κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε να διασφαλισθεί ότι η γεωργική μας πολιτική είναι βιώσιμη και καινοτόμα.

Estelle Grelier (S&D). –(FR) Κύριε Πρόεδρε, η ψηφοφορία επί του προϋπολογισμού συνιστά, κατ' ουσίαν, βαθιά πολιτική πράξη, και πρέπει να διδαχθούμε ένα πολιτικό μάθημα –ένα μείζον, θεμελιώδες πολιτικό μάθημα– από τον προϋπολογισμό που μας προτείνεται.

Ο προϋπολογισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ειδικότερα ο παρών προϋπολογισμός, αντικατοπτρίζει την έλλειψη ευρωπαϊκού πολιτικού σχεδίου, παρά το γεγονός ότι, στο πλαίσιο της τρέχουσας κρίσης και της έναρξης των νέων εντολών μας, οι ευρωπαίοι πολίτες το χρειάζονται περισσότερο από ποτέ. Ο παρών προϋπολογισμός σφραγίζει την απουσία ενός σφαιρικού οράματος για την Ευρώπη.

Το Συμβούλιο και η Επιτροπή επέλεξαν να αφήσουν τα κράτη μέλη να αναπτύξουν τα δικά τους, συχνά ανταγωνιστικά, σχέδια ανάκαμψης, και εγκατέλειψαν τις προσπάθειες να συντονίσουν μία οικονομική, κοινωνική και περιβαλλοντική ανάκαμψη σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Δεν υπήρξε καμία απόπειρα μόχλευσης, ούτε ενίσχυσης της ευρωπαϊκής αλληλεγγύης.

Το Συμβούλιο και η Επιτροπή καθησυχάζουν τη συνείδησή τους, εφαρμόζοντας τμηματικά ένα σχέδιο ανάκαμψης. Πράγματι, ο προϋπολογισμός του 2010 παρέχει χρηματοδότηση για το δεύτερο τμήμα του σχεδίου ανάκαμψης η οποία ανέρχεται σε 5 δισεκατομμύρια ευρώ, ποσό ασήμαντο. Βέβαια θα διατεθούν 300 εκατομμύρια ευρώ στο ταμείο για τον γαλακτοκομικό τομέα, αλλά το ποσό αυτό είναι ανεπαρκές όταν γνωρίζουμε ότι στη Γαλλία, για παράδειγμα, το καθαρό εισόδημα των γεωργών μειώθηκε το 2009 κατά 34%.

Ο προϋπολογισμός του 2010 προβλέπει το ποσό των 25 εκατομμυρίων ευρώ για τη μικροχρηματοδότηση και, παρά τις υποδείξεις του Συμβουλίου, επιτρέπει τη διατήρηση του σχεδίου προϋπολογισμού σχετικά με τις παρεμβάσεις του Ταμείου Συνοχής.

Ως εκ τούτου, θα υπερψηφίσουμε μάλλον αυτόν τον προϋπολογισμό ελλείψει εναλλακτικής λύσης και «εξ ορισμού», διότι η Ευρώπη –οι πολίτες– χρειάζεται οπωσδήποτε τις παρεμβάσεις της, ακόμα και αν αυτές είναι ανεπαρκείς. Μολαταύτα, οφείλουμε από κοινού να επανεξετάσουμε –και τούτο επείγει– τις μεθόδους χρηματοδότησης των φιλόδοξων πολιτικών με τις οποίες πρέπει

να εφοδιαστεί η Ευρώπη, καθώς και της απόσπασης του ευρωπαϊκού προϋπολογισμού από το υφιστάμενο περιορισμένο και ακατάλληλο πλαίσιο του.

Πάνω και πέρα από ηχηρές πολιτικές δηλώσεις, ο Πρόεδρος της Επιτροπής, κ. Barroso, πρέπει να μας αναφέρει με ποιον τρόπο προτίθεται να χρηματοδοτήσει τις μελλοντικές ευρωπαϊκές πολιτικές για τις οποίες μιλά τόσο πολύ, ιδίως δε εκείνες που σχετίζονται με τη νέα στρατηγική για την ανάπτυξη και την κλιματική αλλαγή. Εφεξής, οι πολιτικές αυτές δεν θα μπορούν να αρκούνται σε έναν τόσο ισχνό προϋπολογισμό όπως είναι αυτός που μας προσφέρεται σήμερα.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Κύριε Πρόεδρε, στηρίζω απόλυτα την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να δώσει προτεραιότητα στη χρηματοδότηση του ευρωπαϊκού σχεδίου για την ανάκαμψη της οικονομίας. Ένα σχέδιο ανάκαμψης αυτού του είδους είναι απαραίτητο για την αύξηση της οικονομικής ζήτησης και για τον επαναπροσδιορισμό της ανταγωνιστικής ικανότητας της περιοχής.

Συνεπεία της οικονομικής κρίσης, τα ποσοστά ανεργίας αυξάνονται στην Ευρώπη και αυτό αποτελεί σοβαρό πλήγμα για την ευρωπαϊκή οικονομία. Δυστυχώς, εκείνοι που πλήττονται περισσότερο είναι οι νέοι που αναζητούν εργασία για πρώτη φορά στη ζωή τους. Είναι υψίστης σημασίας η λήψη μέτρων για την προστασία εκείνων που βρίσκονται στην πλέον μειονεκτική θέση.

Πρέπει να θεσπίσουμε προγράμματα επανακατάρτισης ούτως ώστε οι εργαζόμενοι που χάνουν τη δουλειά τους σήμερα να μπορούν να προσληφθούν άμεσα σε άλλη θέση εργασίας στο μέλλον.

Το σχέδιο ανάκαμψης προορίζεται να λειτουργήσει με το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση.

Από το 1973, όταν η Ιρλανδία συμφώνησε να γίνει μέλος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει επανειλημμένως διαδραματίσει πρωταγωνιστικό ρόλο –εφόσον απαιτείτο– στην καταπολέμηση του προβλήματος της ανεργίας στη χώρα, μέσω του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου.

Η Ένωση ανέλαβε και πάλι αυτόν τον θετικό ρόλο στην Ιρλανδία, και, ως προς αυτό, το σχέδιο ανάκαμψης είναι ζωτικής σημασίας.

Πρόεδρος. – Σας ευχαριστώ, κύριε Gallagher. Ως Αντιπρόεδρος αρμόδιος σε θέματα πολυγλωσσίας, θα ήθελα να δηλώσω πόσο ευτυχείς είμαστε ακούγοντάς σας να εκφράζετε στη γαελική γλώσσα στο Κοινοβούλιο.

Danuta Maria Hübner (PPE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να σχολιάσω τέσσερα σημεία.

Πρώτον, επιτρέψτε μου να τονίσω την ανάγκη να χρησιμοποιήσουμε τον προϋπολογισμό μας για το έτος 2010, και, ειδικότερα, τα χρηματοδοτικά μέσα της ευρωπαϊκής πολιτικής συνοχής, με τη μέγιστη δυνατή αποδοτικότητα, προκειμένου να τονώσουμε την οικονομική δραστηριότητα σε όλες τις περιφέρειες και τις πόλεις της Ένωσης και να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις της απαιτούμενης μόχλευσης για την αναζωογόνηση των οικονομιών των κρατών μελών. Η πολιτική συνοχής παρέχει την ισχυρή και αναγκαία γέφυρα μεταξύ της ανάκαμψης από την κρίση και του μακροπρόθεσμου διαρθρωτικού μετασχηματισμού της ευρωπαϊκής οικονομίας.

Δεύτερον, αυτός είναι ο λόγος που η Επιτροπή Περιφερειακής Ανάπτυξης ενθάρρυνε την Επιτροπή και τα κράτη μέλη όχι μόνο να χρησιμοποιήσουν τους διαθέσιμους χρηματοδοτικούς πόρους για να επενδύσουν στους τομείς που συνιστούν τις προτεραιότητες της πολιτικής συνοχής 2007-2013 –κλιματική αλλαγή, γνώση και καινοτομία, ενεργειακή ασφάλεια, ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, ευρυζωνικές υπηρεσίες, βιώσιμες αστικές μεταφορές και ανανέωση των

δεξιότητων— αλλά και να προωθήσουν τη λειτουργία μόχλευσης της πολιτικής συνοχής· αυτό προϋποθέτει την αποδοτική χρήση όλων των μέσων χρηματοοικονομικής τεχνικής που έχει δημιουργήσει η πολιτική συνοχής σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, με στόχο να συνδράμει τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις να επιβιώσουν μεν από την παρούσα δύσκολη περίοδο, αλλά, πάνω από όλα, να μην εγκαταλείψουν τον αγώνα, να προσαρμοστούν στη μεταβαλλόμενη μορφή της παγκόσμιας οικονομίας, η οποία μετασχηματίζεται επίσης, και να ανταποκριθούν στην πρόκληση —και συνάμα στην ευκαιρία— της κλιματικής αλλαγής.

Τρίτον, επιτρέψτε μου να ενημερώσω τους βουλευτές ότι έχουν χρησιμοποιηθεί πλήρως όλες οι αιτήσεις πληρωμής για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης και το Ταμείο Συνοχής από τον προϋπολογισμό του 2009 οι οποίες συμποσούνται σε 25,5 δισεκατομμύρια ευρώ· τούτο συμβάλλει, επομένως, στην ανάκαμψη, τη διαρθρωτική αλλαγή, την ανάπτυξη, την απασχόληση και την ενεργειακή απόδοση βάσει της κλιματικής αλλαγής.

Τέλος, στο πλαίσιο αυτό, εκφράζω τη λύπη μου για τις περικοπές στην ενίσχυση των υποψηφίων χωρών, στο μέσο περιφερειακής ανάπτυξης και ανθρωπίνων πόρων του ΜΠΒ, το οποίο άπτεται τομέων όπως οι επενδύσεις στην απασχόληση, τον κοινωνικό αποκλεισμό και την εκπαίδευση —περικοπή ύψους 7 εκατομμυρίων ευρώ, η οποία αντιστοιχεί σε ποσοστό 0,5% των διαθέσιμων λειτουργικών πιστώσεων που κατανέμονται στη διοίκηση— χωρίς να ληφθούν υπόψη η ανάγκη διασφάλισης ορθής τοπικής διοίκησης και οι βασικές αρχές χρηστής χρηματοδοτικής διαχείρισης, η οποία είναι ιδιαίτερα προσφιλής στο παρόν Σώμα.

Cătălin Sorin Ivan (S&D). — (RO) Θα ήθελα να ξεκινήσω συγχαίροντας τους εισηγητές για τα αποτελέσματα που κατόρθωσαν να επιτύχουν κατά τις διαπραγματεύσεις επί του προϋπολογισμού για το έτος 2010. Οι πολίτες της Ευρώπης χρειάζονται πλέον περισσότερο από ποτέ έναν ουσιαστικό ευρωπαϊκό προϋπολογισμό για την αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης και των προβλημάτων τους.

Οι προϋπολογισμοί των κρατών μελών παρουσιάζουν επί του παρόντος σοβαρές δυσκολίες όσον αφορά την αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης, ιδίως εφόσον πολλά από τα προβλήματα στα οποία πασχίζουν να αντεπεξέλθουν εκτείνονται πέρα από το εθνικό πεδίο δράσης. Πρόκειται για παγκόσμιες δυσκολίες και απαιτούν συντονισμένες δράσεις σε υψηλότερο επίπεδο. Για τον λόγο αυτόν, χαίρομαι που είμαστε σε θέση να παρουσιάσουμε σήμερα στο παρόν Σώμα έναν προϋπολογισμό ο οποίος θα χρηματοδοτήσει εξολοκλήρου τη δεύτερη φάση του ευρωπαϊκού σχεδίου για την ανάκαμψη της οικονομίας με ποσό που ανέρχεται σε 1 980 εκατομμύρια ευρώ. Τα πρώτα δείγματα οικονομικής ανάκαμψης αναμένονται κατά πάσα πιθανότητα το 2010· ωστόσο, οι εθνικοί προϋπολογισμοί θα έχουν πληγεί εξαιρετικά σοβαρά από τις καταβληθείσες προσπάθειες κατά τη διάρκεια του προηγούμενου έτους. Επιπροσθέτως, εκτιμάται ότι η ανεργία θα παρουσιάσει ποσοστό αύξησης ρεκόρ στα κράτη μέλη.

Η μελλοντική Επιτροπή θα ερωμισθεί την ευθύνη να συνδράμει τα κράτη μέλη και τους πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ώστε να αντεπεξέλθουν σε αυτές τις δοκιμασίες. Εντούτοις, θέλω να επιστήσω την προσοχή των κρατών μελών στη δική τους ευθύνη για την πρόσβαση στους ευρωπαϊκούς πόρους. Είναι άωφελο να πασχίζουμε να διαπραγματευτούμε την άντληση πόρων για τις πολιτικές συνοχής εάν δεν χρησιμοποιούνται εν τέλει αυτοί οι πόροι. Συντάσσομαι με τους συναδέλφους βουλευτές οι οποίοι απευθύνουν έκκληση για την κατεπείγουσα αναθεώρηση του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου 2007-2013· διότι εάν δεν αναθεωρηθεί, δεν θα κατορθώσουμε να επιστρέψουμε στην παρούσα Αίθουσα με τον προϋπολογισμό για το έτος 2011.

Θα ήθελα να υπογραμμίσω ακόμα ένα σημείο, το οποίο είναι και το τελευταίο. Ο προϋπολογισμός του 2010 θα εισαγάγει επίσης ένα καινοτόμο στοιχείο, το οποίο μπορεί να φαίνεται ήσσονος

σημασίας σε πολλούς, αλλά αυτό δεν είναι αληθές. Αναφέρομαι, εν προκειμένω, στην έναρξη των προπαρασκευαστικών εργασιών για τη δημιουργία ενός κοινού ευρωπαϊκού πλαισίου για τη Μαύρη Θάλασσα. Η δράση αυτή αποτελεί την αναγνώριση της Μαύρης Θάλασσας ως σημαντικού ευρωπαϊκού ζητήματος και μειώνει τη διαφορά μεταξύ της Μαύρης Θάλασσας και της Βαλτικής Θάλασσας ως προς τον τρόπο αντιμετώπισής τους στο πλαίσιο των πολιτικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κύριε υπουργέ, θα ήθελα να συγχαρώ τους εισηγητές, καθώς και τον πρόεδρο της Επιτροπής Προϋπολογισμών τους Σώματός μας, και φίλο μου, κ. Lamassoure.

Έχω να διατυπώσω πέντε παρατηρήσεις. Η πρώτη αφορά την έρευνα, και, ειδικότερα, το έκτο και το έβδομο πρόγραμμα πλαίσιο. Για λόγους ασφάλειας του δικαίου, εμείς, η Επιτροπή Ελέγχου του Προϋπολογισμού επαναλαμβάνουμε ότι θέλουμε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να αποφύγει τον εκ νέου υπολογισμό, μέσω νέων ερμηνειών των κριτηρίων επιλεξιμότητας, δημοσιονομικών καταστάσεων για ολοκληρωμένα έργα που έχει ήδη εγκρίνει και εκκαθαρίσει. Επαναλαμβάνουμε το αίτημά μας προς την Επιτροπή να μην παρεκκλίνει από τα διεθνή λογιστικά και ελεγκτικά πρότυπα.

Η δεύτερη παρατήρηση αφορά τη συμπερίληψη των συντάξεων προσωπικού της ΕΕ στον προϋπολογισμό. Προτείνουμε την εγγραφή των οφειλών των κρατών μελών όσον αφορά τις συντάξεις προσωπικού –37 δισεκατομμύρια ευρώ στις 31 Δεκεμβρίου 2008, ήτοι αύξηση 4 δισεκατομμυρίων ευρώ έναντι του έτους 2007– στις οικονομικές καταστάσεις υπό τη μορφή στοιχείων ενεργητικού, και προτείνουμε την εκπόνηση μελέτης σχετικά με τη δημιουργία ενός ταμείου συντάξεων της ΕΕ.

Η τρίτη παρατήρηση συνίσταται στην ανάγκη ενίσχυσης της Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης. Είναι σκόπιμο να ενισχυθεί ώστε να μπορεί να επιτελεί καλύτερα το έργο της, ιδίως όταν πρόκειται για παρεμβάσεις εκτός της ΕΕ.

Η τέταρτη παρατήρηση είναι ότι θα θέλαμε από την Επιτροπή να μας παράσχει τα μέσα ώστε να μπορέσουμε να συγκαλέσουμε διοργανική διάσκεψη με στόχο την απόκτηση θετικής δήλωσης αξιοπιστίας από το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο. Στην εν λόγω διάσκεψη θα συμμετάσχουν τα εθνικά ελεγκτικά συνέδρια, το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο, τα εθνικά κοινοβούλια και οι εμπλεκόμενες διοικητικές αρχές.

Η τελευταία παρατήρηση αφορά το γεγονός ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν προβαίνει σε επαρκείς επενδύσεις, και αυτή είναι προσωπική μου πρόταση: δεν είναι πλέον καιρός να συμπεριλάβουμε στον προϋπολογισμό μας ένα τμήμα για τις επενδύσεις και, σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων –σχετικά με την οποία προτείνω, εφόσον έχουμε πλέον νομική οντότητα, την ανάπτυξη εταιρικής σχέσης με την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως ισχύει για τα κράτη μέλη– να διαθέτουμε επενδυτικό σχέδιο, ιδίως επί των διευρωπαϊκών δικτύων; Το σχέδιο αυτό θα καλύπτει την ενέργεια, τους αυτοκινητόδρομους, τις σιδηροδρομικές συνδέσεις υψηλής ταχύτητας, τις πλωτές οδούς, τα πανεπιστήμια, την εκπαίδευση, τα ευρυζωνικά δίκτυα, την υγεία, το διάστημα και ούτω καθεξής.

Derek Vaughan (S&D). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, αυτός είναι ο πρώτος μου προϋπολογισμός στο παρόν Κοινοβούλιο, και με εντυπωσίασε τόσο η συναίνεση σχετικά με τον καθορισμό των προτεραιοτήτων του Κοινοβουλίου όσο και η συναίνεση σχετικά με την ανάγκη να προστατεύσουμε τις εν λόγω προτεραιότητες. Θέλω να ευχαριστήσω όλους όσους συμμετείχαν σε αυτήν τη διαδικασία.

Πετύχαμε πολλά. Όχι όλα, αλλά χαίρομαι που επιτύχαμε τόσο πολλά. Ειδικότερα, χαίρομαι με τις δηλώσεις επί των διαρθρωτικών ταμείων και την πολιτική συνοχής. Ελπίζω ότι θα θυμόμαστε ακόμα τις συγκεκριμένες δηλώσεις όταν θα αποφασίζουμε για την πολιτική μετά το 2013. Εντούτοις, υπολείπονται ακόμα δύσκολες αποφάσεις για το Κοινοβούλιο, όπως η απόφαση για τη χρηματοδότηση του μηχανισμού μικροχρηματοδοτήσεων –ευελπιστώ τα κράτη μέλη να συνεχίσουν να τον θεωρούν προτεραιότητα–, η απόφαση για τη διασφάλιση της εξεύρεσης χρηματοδοτικών πόρων για το Κοζλοντούι κατά τα προσεχή τρία έτη, καθώς και η απόφαση για τη χρηματοδότηση νέων προτεραιοτήτων: οι προτεραιότητες που προκύπτουν από τη διάσκεψη της Κοπεγχάγης, οι προτεραιότητες που απορρέουν από την εφαρμογή της Συνθήκης της Λισαβόνας και οι προτεραιότητες που παρουσιάζονται από τη νέα στρατηγική 2020 θα αποτελέσουν αντικείμενο των συζητήσεών μας το προσεχές έτος.

Καλούμαστε να λύσουμε όλα αυτά τα προβλήματα, γνωρίζοντας ότι τα περιθώρια είναι περιορισμένα και ότι το Συμβούλιο δεν θα είναι πρόθυμο να παράσχει επιπλέον χρηματοδότηση. Για αυτόν ακριβώς τον λόγο είναι απολύτως απαραίτητη η θεμελιώδης αναθεώρηση του προϋπολογισμού στο μέλλον. Πρέπει να βεβαιωθούμε ότι οι μελλοντικοί προϋπολογισμοί θα ανταποκρίνονται στις προτεραιότητές μας.

Χρειάζεται επίσης να εξετάσουμε το ενδεχόμενο νέας γραμμής του προϋπολογισμού για το Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση, αντί να συνεχίσουμε να αντλούμε πόρους από άλλες γραμμές προς τον σκοπό αυτόν. Επιπλέον, πρέπει να βεβαιωθούμε ότι διατίθενται επαρκείς πόροι δυνάμει του μηχανισμού ευελιξίας ούτως ώστε να είμαστε σε θέση να αντιδρούμε και να αλλάζουμε τις προτεραιότητές μας. Προς το παρόν, τα αντίστοιχα ποσά δεν είναι αρκετά. Εάν μπορέσουμε να υλοποιήσουμε όλους αυτούς τους στόχους, τότε θα ανταποκριθούμε και στις προτεραιότητές μας και, το σημαντικότερο, θα μπορέσουμε να αποδείξουμε στους πολίτες της Ευρώπης ότι το παρόν Κοινοβούλιο έχει ουσιαστικό λόγο.

Ο προϋπολογισμός μας θα πρέπει να ακολουθεί τις δικές μας προτεραιότητες, αλλά θα πρέπει να ακολουθεί και τις προτεραιότητες των πολιτών μας. Αυτό είναι το καίριο μήνυμα για εμάς, ως Κοινοβούλιο· αποτελεί όμως εξίσου καίριο μήνυμα και για την Επιτροπή και το Συμβούλιο.

Csaba Óry (PPE). –(HU) Δεν είναι ενδεχομένως συμπτωματικό το γεγονός ότι η προετοιμασία του προϋπολογισμού για το έτος 2010 προσελκύει τόσο μεγάλο ενδιαφέρον. Όλο αυτό το ενδιαφέρον δικαιολογείται απολύτως ενόψει της επιδεινούμενης ανεργίας και των δυσχερειών που προκαλεί η οικονομική κρίση. Ως συντάκτης της γνωμοδότησης της Επιτροπής Απασχόλησης και Κοινωνικών Υποθέσεων, θα ήθελα να εκφράσω τις ευχαριστίες μου στον εισηγητή, κ. Surján, για τον επαγγελματικό τρόπο με τον οποίο χειρίστηκε τους συναφείς φακέλους.

Στη γνωμοδότηση της Επιτροπής Απασχόλησης και Κοινωνικών Υποθέσεων την οποία εισηγήθηκα, προσδιορίσαμε νωρίτερα τις ακόλουθες προτεραιότητες. Ύψιστη προτεραιότητα δώσαμε προφανώς σε μέσα που στοχεύουν στον μετριασμό των επιπτώσεων της χρηματοπιστωτικής και οικονομικής κρίσης στους πολίτες της Ευρώπης. Στηρίξαμε κάθε πρόταση, συμπεριλαμβανομένης της αύξησης της τάξης του 8,4% που προορίζεται για την τόνωση της ανταγωνιστικότητας, η οποία ελπίζουμε ότι θα διατηρήσει θέσεις εργασίας ή θα δημιουργήσει νέες και θα συνεισφέρει στο σχέδιο οικονομικής ανάκαμψης, στην ανανεωμένη στρατηγική της Λισαβόνας, καθώς και στο πρόγραμμα της διά βίου μάθησης.

Δώσαμε επίσης έμφαση στα καθήκοντα που συνδέονται με το Κοινωνικό Ταμείο, την επαγγελματική κατάρτιση, την απόκτηση τεχνικών προσόντων και τη διά βίου μάθηση. Θεωρώ ότι είναι ιδιαίτερα σημαντικό να κατορθώσουμε το 2010 να διαθέσουμε πόρους ύψους 25 εκατομμυρίων ευρώ για τον μελλοντικό μηχανισμό μικροχρηματοδοτήσεων. Συζητήσαμε

εχθές αυτόν τον νέο μηχανισμό. Αισιοδοξούμε ότι θα είμαστε σε θέση να καταλήξουμε γρήγορα σε συμφωνία και επί των λοιπών χρηματοδοτικών λεπτομερειών.

Φρονώ ότι είναι σημαντικό ο προϋπολογισμός να τονίσει τη σημασία της άντλησης πόρων για τις δραστηριότητες και τις πολιτικές της γραμμής του προϋπολογισμού 1α. Οι πόροι αυτοί θα συμβάλουν στη βιώσιμη ανάπτυξη και στη δημιουργία θέσεων απασχόλησης. Θα ήθελα να εκφράσω ιδιαίτερος την ικανοποίησή μου για τις θέσεις του προϋπολογισμού που προορίζονται για τη βελτίωση της κατάστασης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, καθώς και για τη στήριξη που παρέχεται στο πρόγραμμα Progress, στο δίκτυο παροχής συμβουλών και πληροφοριών EURES και σε πιλοτικά προγράμματα, όπως το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση.

Λαμβάνοντας υπόψη όλα τα προαναφερθέντα, θεωρώ ότι οι στόχοι που καθορίστηκαν από την Επιτροπή Απασχόλησης και Κοινωνικών Υποθέσεων μπορούν να διαδραματίσουν μείζονα ρόλο στον προϋπολογισμό, για την κατάρτιση του οποίου οφείλουμε να εκφράσουμε την ευγνωμοσύνη μας στους εισηγητές.

Gay Mitchell (PPE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, στο προηγούμενο Κοινοβούλιο αποδόθηκε ιδιαίτερη προσοχή στα καθεστώτα των βουλευτών και των βοηθών, και θεωρώ ότι ορθώς έγινε. Πλην όμως, κατά την έναρξη της εντολής του παρόντος Κοινοβουλίου και της νέας Επιτροπής, είναι καιρός να στρέψουμε την προσοχή μας σε άλλα στελέχη προσωπικού των τριών θεσμικών οργάνων και να εξετάσουμε τον ρόλο τους.

Έχουμε το εξαιρετικό προνόμιο να πλαισιωνόμαστε από ανθρώπους με υψηλό αίσθημα επαγγελματισμού και αφοσίωσης οι οποίοι εργάζονται για το Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Επιτροπή, αλλά η πραγματικότητα είναι ότι, στην παρούσα Αίθουσα, δεν αντιλαμβανόμαστε ποιο ακριβώς είναι το έργο που επιτελούν πολλά από αυτά τα στελέχη προσωπικού. Εκτελούν επί σειρά ετών τα καθήκοντά τους, όποια και αν είναι αυτά.

Όταν υπάρχουν 27 κράτη μέλη που εκπροσωπούνται στο παρόν Κοινοβούλιο, 27 Επίτροποι από αυτά τα κράτη μέλη που συγκεντρώνονται στην Επιτροπή και υπουργοί του Συμβουλίου που επιστρέφουν στα εθνικά τους κοινοβούλια και επανέρχονται στο παρόν Σώμα, είναι πολύ εύκολο το προσωπικό που έχει εκλεγεί για να μας υπηρετεί να καλύψει ουσιαστικά την ημερήσια διάταξη.

Αυτό που ζητώ ήδη από την έναρξη της εντολής του παρόντος Σώματος είναι η επερχόμενη Επιτροπή –δεν γνωρίζω, συμπτωματικά, το ποσοστό του προϋπολογισμού για τη στελέχωση του προσωπικού, αλλά ξέρω ότι είναι σημαντικό– να ζητήσει την εκπόνηση μελέτης σχετικά με τα καθήκοντα των στελεχών προσωπικού των τριών θεσμικών οργάνων, προκειμένου να διασφαλισθεί ότι επιτελούν το έργο τους αποτελεσματικά, αποδοτικά και, πάνω από όλα, με διαφάνεια και υπευθυνότητα. Εκτιμώ ότι μόνον έτσι είναι εφικτή η παροχή σημαντικών δημόσιων υπηρεσιών.

Διαπιστώνεται ένα είδος αυξανόμενης πεποίθησης ότι υφίσταται μια απρόσωπη γραφειοκρατία. Δεν συμμερίζομαι αυτήν την άποψη, και δεν το λέω αυτό εν είδει έμμεσης φιλοφρόνησης, διότι έχουμε ορισμένα πολύ καλά στελέχη προσωπικού· εντούτοις, τούτο δεν συνιστά μέτρο αποδοτικότητας και αποτελεσματικότητας. Πρέπει να γνωρίζουμε τα καθήκοντα του προσωπικού και, εάν θέλουμε πραγματικά να διαθέτουμε μια ατζέντα της Λισαβόνας με μια αποδοτική και αποτελεσματική οικονομία, τότε πρέπει να είμαστε βέβαιοι ότι τα στελέχη προσωπικού που εργάζονται για τα τρία θεσμικά μας όργανα ασκούν τα καθήκοντά τους αποτελεσματικά, αποδοτικά και υπεύθυνα. Θεωρώ ότι σε κάθε θεσμικό όργανο πρέπει να υπάρχει αναπληρωτής γενικός γραμματέας, ο οποίος θα ενημερώνει από καιρό σε καιρό τα αντίστοιχα όργανα για την αποδοτικότητα και την αποτελεσματικότητα του προσωπικού.

Θα ήθελα να ζητήσω από την Επιτροπή να εξετάσει το ζήτημα αυτό ανεξάρτητα και αμερόληπτα στο πλαίσιο των πρώτων δραστηριοτήτων της νέας Επιτροπής.

Tadeusz Zwiefka (PPE). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, κατά τη διάρκεια της συζήτησης επί του προϋπολογισμού, φαίνεται πως αξίζει επίσης να επισημανθεί ότι το δίκαιο αποτελεί θεμελιώδες στοιχείο για τη ζωή στην κοινωνία, και η συνεκτικότητά του ενώνει την ήπειρό μας. Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων διαδραματίζει σημαίνοντα ρόλο σε αυτόν τον τομέα, και αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η Επιτροπή Νομικών Θεμάτων πρότεινε μία σειρά τροπολογιών με στόχο την αποκατάσταση των μέσων που προβλέπονται στο αρχικό σχέδιο του προϋπολογισμού, το οποίο μετά βίας επιτρέπει στο Δικαστήριο να ανταποκριθεί στις πλέον θεμελιώδεις ανάγκες του.

Ένα από τα πιεστικότερα προβλήματα είναι το θέμα της αύξησης των δημοσιονομικών μέσων για το έτος 2010 σε σχέση με τη μετάφραση των ερωτημάτων που παραπέμπονται για έκδοση προδικαστικών αποφάσεων, διαδικασία που αποτελεί βασικό μέσο προσφυγής των εθνικών δικαστηρίων, προκειμένου να μπορέσουν να προσαρμόσουν την εθνική δικαιοδοσία στην ευρωπαϊκή δικαιοδοσία. Το ΔΕΚ δεν διαθέτει επαρκή μέσα για την αύξηση των πόρων του όσον αφορά τη στελέχωση του προσωπικού του που εργάζεται στην υπηρεσία μετάφρασης, και αυτό δημιουργεί καθυστερήσεις στις δικαστικές διαδικασίες. Η χορήγηση συμπληρωματικών μέσων στο Δικαστήριο θα συμβάλει στην αύξηση της αποτελεσματικότητας της λειτουργίας στον συγκεκριμένο τομέα, αλλά και στον περιορισμό των καθυστερήσεων στις δικαστικές διαδικασίες των κρατών μελών. Η μείωση των μέσων από το Συμβούλιο πλήττει τα ήδη ιδιαίτερα περιορισμένα στρατηγικά έργα ΤΠ που έχει προτείνει το Δικαστήριο για το έτος 2010, στοχεύοντας στη βελτίωση της ποιότητας των υπηρεσιών του με ταυτόχρονη μείωση του απασχολούμενου προσωπικού. Είναι επιτακτική η ανάγκη να αποκατασταθούν τα μέσα που προβλέπονται στο κοινό σχέδιο του προϋπολογισμού. Η τεχνολογία των πληροφοριών συνιστά θεμελιώδη τομέα ο οποίος επιτρέπει την αντιμετώπιση των νέων προκλήσεων των καιρών μας, αποφέρει μακροπρόθεσμη εξοικονόμηση πόρων και προσφέρει στους πολίτες καλύτερες υπηρεσίες.

Θα ήθελα επίσης να υπογραμμίσω την ανάγκη στήριξης των σχεδίων πλαισίων αναφοράς. Τον Φεβρουάριο του 2009, μία ομάδα ακαδημαϊκών παρουσίασε την οριστική έκδοση μίας σύνοψης των σχεδίων πλαισίων αναφοράς, τα οποία θα μπορούν να χρησιμοποιούν τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα ως βάση για τη δημιουργία ευρωπαϊκού δικαίου των συμβάσεων. Σε αυτό το στάδιο, είναι υψίστης σημασίας η διάθεση των εν λόγω πλαισίων σε όσο τον δυνατόν περισσότερες επίσημες γλώσσες ούτως ώστε πολιτικές και νομικές ομάδες, καθώς και άλλα ενδιαφερόμενα μέρη, να μπορέσουν να διεξαγάγουν μία εμπειριστατωμένη συζήτηση σχετικά με το μέλλον του ευρωπαϊκού δικαίου των συμβάσεων. Χαίρομαι που το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα επανορθώσει αυτά τα σφάλματα του Συμβουλίου και θα επιτρέψει στο Δικαστήριο να λειτουργεί με καλύτερο τρόπο.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. ROUČEK

Αντιπρόεδρου

György Schöpflin (PPE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, όπως όλοι, έτσι και εγώ θεωρώ ότι πρόκειται για έναν εξαιρετικά καλό προϋπολογισμό. Έχει εκπονηθεί μεγάλος όγκος εργασιών για αυτό, και συγχαρητήρια σε όλους όσους συμμετείχαν στις εν λόγω εργασίες.

Εκείνο που θα ήθελα να κάνω στο παρόν στάδιο της συζήτησης είναι να παρατηρήσω τη γενική εικόνα. Η συμβολή σε συγκεκριμένα ζητήματα ήταν εξαιρετικά σημαντική, αλλά πρέπει να εξετάσουμε το ευρύτερο ευρωπαϊκό πλαίσιο προκειμένου να κατανοήσουμε τη σημασία των θεμάτων τα οποία συζητούμε. Έχω την εντύπωση ότι, σε μία δημοκρατία, έκαστο θεσμικό όργανο

πρέπει να έχει δικό του προϋπολογισμό, και έκαστο θεσμικό όργανο οφείλει να λογοδοτεί για τις δαπάνες του σε αυτούς που πραγματικά καταβάλλουν τις εισφορές και παρέχουν τους πόρους.

Κατά συνέπεια, ο συγκεκριμένος προϋπολογισμός είναι επιφορτισμένος με ευθύνες. Στην πραγματικότητα, είναι επιφορτισμένος με την ευθύνη του ότι αποτελεί τον προϋπολογισμό ενός θεσμικού οργάνου που είναι ιδιαίτερος προσηλωμένο στη διαφάνεια και την υπευθυνότητα. Δεδομένης, μεταξύ άλλων, της δέσμευσής μας για διαφάνεια και υπευθυνότητα, τούτο θα ενισχύσει τη χρηστή διακυβέρνηση και, σε έναν ιδανικό κόσμο, θα αυξήσει την εμπιστοσύνη μεταξύ εκείνων που δαπανούν και εκείνων που παρέχουν. Θα πρέπει ενδεχομένως να τονίσω ότι αυτά συμβαίνουν σε έναν ιδανικό κόσμο – η πραγματικότητα συχνά διαφέρει. Η ιδιαίτερη σημασία αυτής της διαφάνειας έγκειται στο γεγονός ότι μπορεί να συνδράμει στη σύγκλιση της απόστασης που χωρίζει τους πολίτες από εκείνους που ασκούν την εξουσία. Η απόσταση αυτή – νομίζω ότι όλοι μπορούμε να συμφωνήσουμε σε αυτό – αποτελεί αναπόδραστο χαρακτηριστικό της σύγχρονης ζωής, και, επομένως, έκαστο θεσμικό όργανο θα πρέπει να καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για τη γεφύρωση αυτού του χάσματος.

Επιπλέον, αναμένονται δύσκολοι καιροί για την Ευρώπη, και φρονώ ότι τούτο ενισχύει την ανασφάλεια μεταξύ των πολιτών. Εκείνο που μπορούμε να κάνουμε εν προκειμένω είναι να αποσαφηνίσουμε τα εν λόγω θέματα, προάγοντας τον διάλογο και τη συζήτηση που ενδέχεται, κατά περίπτωση, να περιλαμβάνουν διαφωνίες. Υπό αυτό το πρίσμα, θεωρώ ότι ο προϋπολογισμός αποτελεί ένα βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση, και θα ήθελα να παράσχω τη σθεναρή υποστήριξή μου.

Peter Šťastný (PPE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, ο προϋπολογισμός για το έτος 2010 πόρρω απέχει από τη γενναιοδωρία – όπως και κάθε άλλος προϋπολογισμός. Υπό τις παρούσες συνθήκες, πρέπει να επικεντρωθούμε σε ό,τι έχουμε εμπρός μας, και αυτό που έχουμε εμπρός μας είναι η προτεραιότητα των επιπτώσεων μίας μείζονος παγκόσμιας κρίσης. Όλα τα άλλα είναι δευτερεύοντα.

Ως εισηγητής για την Επιτροπή Διεθνούς Εμπορίου (INTA), θέλω να ελπίζω ότι τα ενισχυμένα ποσά στον τομέα 4 (Η ΕΕ ως παγκόσμιος παράγων) θα επενδυθούν και θα παρακολουθηθούν σωστά ούτως ώστε να προωθηθεί η αύξηση των ροών στις εμπορικές συναλλαγές, και ότι, μαζί με την άρση των φραγμών, θα επιτύχουμε ισχυρότερη ανάπτυξη του ΑΕγχΠ και της απασχόλησης.

Το Αναπτυξιακό Πρόγραμμα της Ντόχα στο πλαίσιο του ΠΟΕ αποτελεί άριστη πολυμερή πλατφόρμα για την εκπλήρωση αυτού του σκοπού, ιδίως στις αναπτυσσόμενες χώρες. Κατά συνέπεια, υπάρχουν ισχυρά κίνητρα για την κατάληξη αυτής της μακροχρόνιας εποποιίας σε επιτυχές ψήφισμα, διότι τότε θα είμαστε σε θέση να καταπολεμήσουμε τις οδυνηρές συνέπειες της παγκοσμιοποίησης με τη βοήθεια ενός πραγματικά ισχυρού μέσου.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Κυρίες και κύριοι, ο προϋπολογισμός για το έτος 2010 αποτελεί δύσκολο συμβιβασμό. Από τη μία πλευρά, υποτίθεται ότι λειτουργεί για να περιορίσει την οικονομική κρίση και, από την άλλη, χρηματοδοτούμε προσπάθειες για την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής, ιδίως μέσω του περιορισμού των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα. Αυτό είναι θετικό, αλλά είναι βέβαιο ότι, βραχυπρόθεσμα, εμποδίζει την ανάπτυξη, η οποία αποτελεί έναν τομέα στον οποίο συνεχίζουμε να δαπανούμε ελάχιστα.

Η αύξηση των δαπανών για την έρευνα και την καινοτομία είναι δικαιολογημένη. Θα βελτιώσει την ανταγωνιστικότητά μας. Κατά τα φαινόμενα, εξακολουθούμε να έχουμε περιορισμένες δαπάνες στον τομέα της εκπαίδευσης, περιλαμβανομένου του προγράμματος ανταλλαγών Erasmus. Είναι θετικό το γεγονός ότι εξευρέθηκαν πόροι – αν και όχι επαρκείς – για το ταμείο για τον γαλακτοκομικό τομέα, διότι το 2009 ήταν μια δύσκολη χρονιά για τους ευρωπαίους

γεωργούς. Εάν θέλουμε να τονώσουμε τις οικονομικές συνθήκες και να μειώσουμε την ανεργία και τον κοινωνικό αποκλεισμό, θα πρέπει να αυξήσουμε τους πόρους για τον μηχανισμό μικροχρηματοδοτήσεων. Η χρηματοδότηση των ευρωζωνικών υπηρεσιών Διαδικτύου σε αγροτικές περιοχές είναι σημαντική για την ανάπτυξη, αλλά φυσικά, όπως προανέφερα, ο παρών προϋπολογισμός αποτελεί συμβιβαστική λύση.

Nathalie Griesbeck (ALDE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να λάβω τον λόγο βάσει της διαδικασίας «catch-the-eye» διότι, προηγουμένως, μου παραχωρήθηκε χρόνος ομιλίας ενός μόνο λεπτού, ενώ στην ημερήσια διάταξη προβλεπόταν χρόνος ομιλίας δύο λεπτών. Θα ήθελα απλώς να προσθέσω κάτι: μολονότι θα συνταχθώ με τα υπόλοιπα μέλη της Ομάδας μου και θα ψηφίσω, την ερχόμενη Πέμπτη, υπέρ του προϋπολογισμού για τον οποίο συζητούμε, θα ήθελα να υπογραμμίσω ότι δεν βιώνουμε μόνο μία οικονομική, χρηματοπιστωτική και περιβαλλοντική κρίση –όπως επισημάνθηκε νωρίτερα– αλλά και μία βαθύτατη κοινωνική κρίση που συνδέεται με την αύξηση της ανεργίας.

Παρότι ο προϋπολογισμός επιτυγχάνει μία λεπτή ισορροπία, εγώ, από την πλευρά μου, εκφράζω τη λύπη μου για το γεγονός ότι τα κράτη μέλη δεν έλαβαν υπόψη τα ηχηρά πολιτικά μηνύματα που εστάλησαν σε εκείνους ακριβώς τους ανθρώπους που αντιμετωπίζουν δυσχέρειες. Εκφράσθηκε η επιθυμία να παρασχεθούν συμπληρωματικοί πόροι ως μέρος του σχεδίου για την παροχή αρωγής στους φτωχότερους πολίτες, αλλά, δυστυχώς, δεν δόθηκε περαιτέρω συνέχεια. Λυπούμαι για αυτό, διότι θα μπορούσε να στείλει ένα ισχυρό μήνυμα ότι κινούμαστε προς την κατεύθυνση μιας πιο κοινωνικής Ευρώπης.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, κύριοι εκπρόσωποι του Συμβουλίου και της Επιτροπής, κυρίες και κύριοι, ο προϋπολογισμός του έτους 2010 αποτελεί πράγματι παράδειγμα καλής συμβιβαστικής λύσης. Διαφωνώ καθέτως με τους συναδέλφους που δήλωσαν ότι ο προϋπολογισμός του 2010 είναι προϋπολογισμός κρίσης. Οι εκπρόσωποι ορισμένων κρατών μελών γνωρίζουμε πολύ καλά τι σημαίνει προϋπολογισμός κρίσης, έχοντας βιώσει μείωση των εσόδων του προϋπολογισμού πάνω από 30% σε δύο έτη.

Οφείλουμε να συγχαρούμε την Επιτροπή για ορισμένες προτεραιότητες: μαζί με το Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο, κινητοποίησε περισσότερους πόρους, ιδίως για τη χρηματοδότηση του σχεδίου οικονομικής ανάκαμψης, επί παραδείγματι, για την αύξηση της πρόσβασης στις ευρωζωνικές υπηρεσίες Διαδικτύου, αλλά και για τη χρηματοδότηση του ευρωπαϊκού στρατηγικού σχεδίου ενεργειακών τεχνολογιών. Θα ήθελα επίσης να αναφέρω ότι υπάρχουν ορισμένοι προβληματικοί τομείς.

Θα ήθελα, ωστόσο, να επιστήσω την προσοχή στην ομιλία του συναδέλφου μου, κ. Godmanis, στην οποία ανέφερε ότι επί ένα και πλέον έτος, μεμονωμένα κράτη δεν κατόρθωσαν να διαχειριστούν τη χρηματοδοτική ενίσχυση. Συνεπώς, θεωρώ πραγματικά ότι πρόκειται για έναν καλό προϋπολογισμό, πρέπει να τον στηρίξουμε και να συγχαρούμε την Επιτροπή.

Ivars Godmanis (ALDE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, εν συντομία, θέλω να υπογραμμίσω ένα σημείο, δεδομένου ότι παρίσταται και η Επιτροπή.

Έχουμε ένα πρόβλημα: στην Επιτροπή Περιφερειακής Ανάπτυξης, συνεχίζουμε να εργαζόμαστε επί των προτάσεων για αλλαγές, σύμφωνα με τις οποίες η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν θα ζητήσει συγχρηματοδότηση από τα κράτη μέλη για την περίοδο 2009-2010. Το συνολικό ποσό των πόρων ανέρχεται σε περισσότερα από 6,6 δισεκατομμύρια ευρώ. Εγκρίναμε τον προϋπολογισμό του έτους 2010, αλλά δεν υπάρχουν χρήματα στον προϋπολογισμό αυτό για την ικανοποίηση αυτών των αναγκών· ο προϋπολογισμός του 2009 έχει τελειώσει.

Η Επιτροπή Περιφερειακής Ανάπτυξης εξακολουθεί να περιμένει την νέα πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, διότι η προηγούμενη πρόταση απορρίφθηκε από το Συμβούλιο. Πρέπει να είμαστε απολύτως σαφείς σχετικά με τις επόμενες ενέργειες στις οποίες θα προβούμε. Αντιλαμβάνομαι ότι δεν υπάρχει περιθώριο για τη συγκεκριμένη πρόταση, αλλά η κατάσταση πρέπει να αποσαφηνισθεί. Εάν δεν γίνει αυτό, η Επιτροπή Περιφερειακής Ανάπτυξης θα συνεχίζει να εργάζεται προς μία συγκεκριμένη κατεύθυνση, ενώ εμείς, στην Επιτροπή Προϋπολογισμών, δεν θα ξέρουμε τι μπορούμε να κάνουμε, επειδή δεν έχουμε άλλους πόρους για τις εν λόγω προτάσεις στον επικείμενο προϋπολογισμό του έτους 2010.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Κύριε Πρόεδρε, εν μέσω της οικονομικής και κοινωνικής κρίσης, η οποία έχει τρομακτικό αντίκτυπο στην απασχόληση και στις συνθήκες διαβίωσης των ανθρώπων, δηλώνω μετά λύπης ότι το παρόν σχέδιο του κοινοτικού προϋπολογισμού για το 2010 δεν είναι αρκούντως ικανοποιητικό. Δεν λαμβάνει καν υπόψη τις δημοσιονομικές προοπτικές, στις οποίες προτείνεται 1,1% του ακαθάριστου εθνικού εισοδήματος της Κοινότητας, αλλά ούτε και το σχέδιο του προϋπολογισμού που υποβλήθηκε και εγκρίθηκε σε πρώτη ανάγνωση, το οποίο έκανε λόγο για 1,08% του ΑΕΕ της Κοινότητας.

Το σχέδιο που υποβάλλεται επί του παρόντος προς έγκριση συνεχίζει να διατηρεί έναν προϋπολογισμό που καθιστά προτεραιότητα και χρηματοδοτεί τις νεοφιλελεύθερες και στρατοκρατικές τάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δέον είναι να σημειωθεί ότι αυτός ο πρώτος προϋπολογισμός βάσει της Συνθήκης της Λισαβόνας καταρτίστηκε εις βάρος της περιλάλητης πολιτικής οικονομικής και κοινωνικής συνοχής, η οποία λαμβάνει επί του παρόντος πολύ μικρότερη μερίδιο. Επί του συνόλου των πληρωμών, οι περικοπές στις δαπάνες συνοχής ανέρχονται χονδρικά στο ποσό των 2,5 δισεκατομμυρίων ευρώ συγκριτικά με τις εγκριθείσες δαπάνες σε πρώτη ανάγνωση.

Για όλους αυτούς τους λόγους, δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε με το παρόν σχέδιο του προϋπολογισμού, ο οποίος είναι κατά 11 δισεκατομμύρια ευρώ μικρότερος από εκείνον που είχε προγραμματιστεί στο πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο για το έτος 2010.

Hans Lindblad, Προεδρεύων του Συμβουλίου. – (SV) Κύριε Πρόεδρε, θεωρώ ότι η παρούσα συζήτηση ήταν εξαιρετικά ενδιαφέρουσα. Είχαμε διαφορετικές απόψεις, και αυτό ήταν το ζητούμενο. Ορισμένοι θέλουν να περιορίσουν τον προϋπολογισμό. Εντούτοις, πολλοί άλλοι δεν θα είναι απολύτως ικανοποιημένοι εάν δεν μεταφερθούν όλοι οι εθνικοί προϋπολογισμοί στην ΕΕ. Ευτυχώς, η μεταβίβαση όλων των εξουσιών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν αποτελεί κατά πάσα πιθανότητα επιθυμία των ψηφοφόρων μας.

Μου υποβλήθηκε απευθείας ερώτηση από τον κ. Färm. Ακούγοντας τον κ. Färm, θα έλεγε κανείς ότι δεν θα μπορούσαμε να έχουμε πολιτική για την απασχόληση στην Ευρώπη εάν δεν διαθέτουμε μικροπιστώσεις. Ασφαλώς αυτό δεν ισχύει. Τα διάφορα κράτη μέλη επενδύουν τεράστια χρηματικά ποσά στη στήριξη της οικονομίας και της απασχόλησης. Επιπλέον, η Ευρώπη προβαίνει σε σημαντικές γενικές αυξήσεις στου προϋπολογισμού, συμπεριλαμβανομένης της παροχής 5 δισεκατομμυρίων ευρώ μέσω του σχεδίου ανάκαμψης. Τέλος, έχουμε επίσης την ιδιαίτερα επεκτατική πολιτική της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Κατά συνέπεια, διαθέτουμε αδιαμφισβήτητα μία πολύ ισχυρή πολιτική για την απασχόληση και την ανάπτυξη.

Εάν ο κ. Färm εκτιμά ότι οι μικροπιστώσεις αποτελούν μία πτυχή που χρήζει προτεραιότητας, τούτο σημαίνει, φυσικά, ότι θα πρέπει να δοθεί μικρότερη προτεραιότητα σε κάποια άλλη πτυχή. Είναι ζήτημα επιλογών. Μολαταύτα, σαφώς δεν αποτελεί αποδεκτή λύση το να θέλουμε απλώς περισσότερα και να στέλνουμε τον λογαριασμό στα διάφορα κράτη μέλη.

Vladimír Maňka, εισηγητής. – (SK) Κυρίες και κύριοι, σας ευχαριστώ για τις διαφωτιστικές σας ομιλίες. Θα ήθελα να ευχαριστήσω τους εκπροσώπους των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων, την Προεδρία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, τους σκιώδεις εισηγητές, τους συντονιστές και όλους εσάς.

Όλες οι εργασίες κατά το τρέχον έτος πραγματοποιήθηκαν με επικεφαλής δύο προέδρους της Επιτροπής Προϋπολογισμών. Επικεφαλής κατά το πρώτο εξάμηνο του έτους ήταν ο κ. Böge, και κατά το δεύτερο εξάμηνο ο κ. Lamassoure. Κύριε Böge, κύριε Lamassoure, είμαι βέβαιος ότι δεν είμαι ο πρώτος που σας δηλώνει ότι αμφότεροι συμβάλατε σημαντικά στο έργο της επιτροπής και σε ολόκληρη τη διαδικασία του προϋπολογισμού.

Είμαι ευγνώμων στη σουηδική Προεδρία και στην Επιτροπή για τη συνεργασία τους. Εκείνοι που δεν αναφέρονται επισήμως είναι οι σύμβουλοι, οι βοηθοί και τα μέλη του διοικητικού προσωπικού μας. Δεν παύουν, όμως, να είναι άνθρωποι κλειδιά. Χωρίς αυτούς, δεν θα μπορούσαμε να επιτύχουμε το σημερινό αποτέλεσμα. Θα ήθελα να εκφράσω σε όλους τις ευχαριστίες μου.

Κυρίες και κύριοι, η Συνθήκη της Λισαβόνας θα έχει αντίκτυπο σε όλο το φάσμα των υπηρεσιών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και των λοιπών θεσμικών οργάνων. Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, η διαδικασία συναπόφασης θα ενισχυθεί εντυπωσιακά, καλύπτοντας έως και το 95% της νομοθεσίας σε τομείς όπως η ελευθερία, η ασφάλεια και δικαιοσύνη, η γεωργία, η αλιεία, η έρευνα και τα διαρθρωτικά ταμεία. Θα εφαρμοσθεί ευρέως η ψηφοφορία με ειδική πλειοψηφία στο Συμβούλιο και θα δημιουργηθούν αρκετές νέες νομικές βάσεις σε τομείς όπως ο τουρισμός, ο αθλητισμός, η ενέργεια, η πολιτική προστασία και η διοικητική συνεργασία. Τα στοιχεία αυτά θα αυξήσουν τις νομοθετικές δραστηριότητες της ΕΕ εν γένει, με σημαντικό συνολικό αντίκτυπο στις εξουσίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και τις δραστηριότητές του και, επομένως, και στην ανάγκη τόνωσης των διοικητικών δραστηριοτήτων.

Κατά τους προσεχείς μήνες, θα εξετάσουμε και θα συνεκτιμήσουμε τους χρηματοδοτικούς πόρους που απαιτούνται για την εφαρμογή των νέων πολιτικών της ΕΕ που συνδέονται με τη Συνθήκη της Λισαβόνας. Πιστεύω ότι, από κοινού, θα κατορθώσουμε να καθορίσουμε την επόμενη διαδικασία του προϋπολογισμού.

Jutta Haug, εισηγήτρια. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους τους συναδέλφους μου. Καταφέραμε να καταλήξουμε σε κοινή θέση με το Συμβούλιο. Εν προκειμένω όμως, θα ήθελα επίσης να ευχαριστήσω θερμά το Συμβούλιο και την Προεδρία του Συμβουλίου. Όσοι με γνωρίζουν θα ξέρουν ότι συνήθως είμαι πολύ φειδωλή στους επαινούς και τις ευχαριστίες. Εντούτοις, θα ήθελα να εκφράσω την ειλικρινή ευγνωμοσύνη μου στη σουηδική Προεδρία και, ιδίως, στον κ. Lindblad, για το έργο και τη συνεχή παρουσία τους κατά τη διάρκεια των διαβουλεύσεων για τα θέματα του προϋπολογισμού. Ήταν μία ευχάριστη αντίθεση σε σχέση με τις άλλες Προεδρίες του Συμβουλίου που γνώρισα κατά τη διάρκεια της μακράς σταδιοδρομίας μου ως βουλευτού του Κοινοβουλίου. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

Πολλοί βουλευτές έλαβαν μέρος σήμερα το πρωί στη συζήτηση, και θεωρώ ότι, με αυτήν την ευκαιρία, συμμετείχε πολύ μεγαλύτερος αριθμός βουλευτών από ό,τι συνήθως. Στην πλειονότητά τους, αναφέρθηκαν στους περιορισμούς του προϋπολογισμού και στη διάρθρωσή του. Κυρίες και κύριοι, μπορούμε να δηλώσουμε με βεβαιότητα ότι ο προϋπολογισμός του 2010 θα είναι ο τελευταίος του είδους του, ο τελευταίος που θα παρουσιάζει τη συγκεκριμένη διάρθρωση, πράγμα που μας οδηγεί στην πεποίθηση ότι θα μπορέσουμε έτσι να χρηματοδοτήσουμε τις απαραίτητες πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τις νέες προκλήσεις και καθήκοντά της.

Ευελπιστούμε η νέα Επιτροπή να προβεί άμεσα στην ενδιάμεση αναθεώρηση, δεδομένου ότι, δυνάμει των συμφωνιών του 2006, θα έπρεπε να υποβληθεί το αργότερο έως το τέλος του έτους

2009, με άλλα λόγια, μέχρι το τέλος του τρέχοντος έτους. Για να γίνω απολύτως σαφής, αναμένουμε επίσης πρόταση αναθεώρησης για τις υφιστάμενες δημοσιονομικές προοπτικές. Δεν μπορούμε να περιμένουμε έως το 2014 για να προβούμε σε μεταρρύθμιση. Χρειαζόμαστε βιώσιμα μέσα τώρα, ώστε να μπορέσει η Ευρωπαϊκή Ένωση να αντιμετωπίσει της προκλήσεις του άμεσου μέλλοντος με δημοκρατική νομιμότητα, για την οποία μόλις απηύθυνε έκκληση, εξ ονόματος όλων ημών, ο πρόεδρος της Επιτροπής Προϋπολογισμών, κ. Lamassouere.

Reimer Böge, *εισηγητής*. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, εφόσον έχουμε πλέον συμφωνήσει όλοι για τον προϋπολογισμό του 2010, βάσει των πολιτικών πραγματικοτήτων, οφείλουμε τώρα να επικεντρώσουμε την προσοχή μας στα θέματα που ανοίγονται εμπρός μας για τους προσεχείς μήνες.

Λαμβανομένου υπόψη ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο χορήγησε στον εαυτό του το ποσό των 23,5 εκατομμυρίων ευρώ χρησιμοποιώντας μία άκρως μεροληπτική διαδικασία, πρέπει και εμείς να θέσουμε άμεσα σε εφαρμογή συμπληρωματικές χρηματοδοτήσεις για τον προϋπολογισμό του Κοινοβουλίου, προκειμένου να διατηρήσουμε την ισορροπία μεταξύ των θεσμικών οργάνων και να διασφαλίσουμε την ικανότητα του Κοινοβουλίου να ανταποκρίνεται στις προκλήσεις που εγείρει η Συνθήκη της Λισαβόνας. Επίσης, θα πρέπει να αποδώσουμε ιδιαίτερη προσοχή στην ικανότητα των ομάδων, των επιτροπών και, ιδίως, των μεμονωμένων κρατών μελών να αναπτύσσουν δράση σχετικά με τα καθήκοντα που εμείς αναλαμβάνουμε.

Επιπλέον, θα πρέπει να διενεργήσουμε, κατά τους προσεχείς μήνες, γενικές συζητήσεις σχετικά με προσαρμογές, επανεξετάσεις και αναθεωρήσεις. Τα θέματα αυτά αφορούν την προσαρμογή, την ανανέωση και την ενίσχυση της διοργανικής συμφωνίας. Αφορούν τη σύνδεση τμημάτων της διοργανικής συμφωνίας σε ένα πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο, το οποίο προβλέπει διαφορετική διαδικασία λήψης αποφάσεων βάσει της Συνθήκης της Λισαβόνας. Αφορούν τη διαδικασία συναπόφασης στον δημοσιονομικό κανονισμό. Επιπλέον, σχετίζονται, για παράδειγμα, με την ευρεία δέσμη μέτρων για την ανάπτυξη της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης όσον αφορά τη διασφάλιση των δημοσιονομικών δικαιωμάτων του Κοινοβουλίου, αλλά και τις δυνητικές προσαρμογές των νομικών βάσεων που ενδέχεται να χρειαστούν για τα πολυετή προγράμματα της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης.

Για τον λόγο αυτόν, θα ήθελα να δηλώσω, για ακόμα μία φορά, ότι τίποτα δεν μπορεί να γίνει χωρίς προσαρμογές, επανεξετάσεις και αναθεωρήσεις. Δεν μπορούμε να αναβάλλουμε επ' αόριστον την αναγκαία διαδικασία της κλιμακωτής αντιμετώπισης των δημοσιονομικών προκλήσεων της Συνθήκης της Λισαβόνας. Προσδοκώ από τη νέα Επιτροπή να ξεκινήσει άμεσα τις εργασίες της και να υποβάλει προτάσεις που διασφαλίζουν τα δικαιώματα του Κοινοβουλίου σε όλους τους τομείς και δεν επιχειρούν να τροποποιήσουν μεμονωμένα δικαιώματα «από την πίσω πόρτα», διότι κάτι τέτοιο θα ήταν εις βάρος του Κοινοβουλίου. Γνωρίζουμε τον τρόπο για να θέσουμε τέρμα σε αυτήν την πρακτική.

László Surján, *εισηγητής*. – (HU) Εάν θέλουμε να ενισχύσουμε το αίσθημα ασφάλειας των Ευρωπαίων το 2010, πρέπει να προβούμε στην εκτέλεση του παρόντος προϋπολογισμού με αποτελεσματικό και πρακτικό τρόπο. Αυτός ακριβώς είναι ο λόγος για τον οποίο αυξήσαμε την ενεργειακή ασφάλεια, στηρίζουμε την δημιουργία νέων θέσεων εργασίας και εισάγουμε έναν μηχανισμό μικροχρηματοδοτήσεων. Στηρίζουμε επίσης την έρευνα και την ανάπτυξη, καθώς και τη διά βίου μάθηση. Θέλουμε να συνδράμουμε τον γαλακτοκομικό τομέα και να μετριάσουμε, στο μέτρο του δυνατού, τις επιβλαβείς επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής.

Τούτο το επιτύχαμε όλοι, δαπανώντας ακόμα και την τελευταία «δεκάρα» των πόρων που λάβαμε μέσω του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου. Αυτό σημαίνει, ωστόσο, ότι ο προϋπολογισμός έχει καταστεί δύσκαμπτος και αδυνατεί να παράσχει επαρκή περιθώρια. Αυτός είναι ένας άλλος

λόγος για τον οποίο κρίνεται επείγουσα η ενδιάμεση αναθεώρηση, και το επαναλαμβάνω και εγώ. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη επωμίζονται από κοινού ιδιαίτερες ευθύνες για τη μελλοντική επιτυχία. Θα μπορούμε να κοιτούμε κατάματα τους φορολογούμενους μόνο εάν χρησιμοποιήσουμε το διαθέσιμο πλαίσιο με σύννομο αλλά και αποφασιστικό τρόπο.

Εάν υπάρχουν διαθέσιμοι πόροι για τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, θα αυξηθεί ουσιαστικά και ο αριθμός των θέσεων εργασίας. Εάν υπάρχουν άλλοι διαθέσιμοι πόροι που επιτρέπουν στις υπανάπτυκτες χώρες να καλύψουν την καθυστέρηση που παρουσιάζουν στην ανάπτυξη, θα αυξηθεί ουσιαστικά και το ΑΕγχΠ που παράγεται τοπικά στις εν λόγω περιοχές. Μόνον όταν θα έχουμε αποκτήσει τον έλεγχο επί αυτών των συνθηκών θα μπορούμε να δηλώνουμε ότι τα χρήματά μας εξυπηρέτησαν τον επιδιωκόμενο σκοπό και ότι άξιζε πράγματι η θυσία των πολιτών της Ευρώπης· διότι η υφιστάμενη συνεισφορά ύψους 123 δισεκατομμυρίων ευρώ στον προϋπολογισμό της ΕΕ αποτελεί αναμφίβολα θυσία.

Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κύριε Επίτροπε, ευελπιστώ ότι το Κοινοβούλιο θα παράσχει τη σθεναρή του υποστήριξη στην υποβληθείσα έκθεση, και ότι, την προσεχή Πέμπτη, θα παρουσιάσουμε στους πολίτες της Ευρώπης έναν καλό προϋπολογισμό, ο οποίος δεν θα είναι μόνο νομικά, αλλά και ηθικά ορθός.

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία επί της έκθεσης της Jutta Haug θα διεξαχθεί αύριο.

Η ψηφοφορία επί των εκθέσεων Surján, Maňka και Böge θα διεξαχθεί την Πέμπτη.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 149 του Κανονισμού)

Ádám Kósa (PPE), γραπτώς. – (HU) Οι συνάδελφοί μου από την Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες), κ. Surján και κ. Maňka, επιτέλεσαν ένα σημαντικό έργο. Ακριβώς όπως και στο πλαίσιο των συζητήσεων του προϋπολογισμού σε οιοδήποτε εθνικό κοινοβούλιο, οφείλουμε και εμείς να καθιστούμε απολύτως σαφές στο παρόν Σώμα το ακριβές περιεχόμενο ενός σχεδίου προϋπολογισμού και το μήνυμα που μεταφέρει στην κοινωνία. Παρά το γεγονός ότι στην έκθεση δεν γίνεται αναφορά στην προσβασιμότητα, θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή σας στο εξής στοιχείο: βάσει της απόφασης που έλαβε το Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων στις 26 Νοεμβρίου, η ΕΕ προσχώρησε, ως περιφερειακός οργανισμός, στη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία. Υπό αυτό το πρίσμα, και σύμφωνα με την παράγραφο 43 και τις διατάξεις που περιέχονται στο παράρτημα 2 της έκθεσης, θα θέλαμε να εκφράσουμε την ικανοποίησή μας για την κοινή δήλωση που διατυπώθηκε σχετικά με την πολιτική για τα κτίρια.

Εντούτοις, είναι λίαν σημαντική η συμπερίληψη της προσβασιμότητας στην περίπτωση των κατασκευαστικών έργων, αλλά και άλλων επενδύσεων σε υποδομές, σε συνδυασμό με τη συμμόρφωση προς τις λοιπές εξίσου σημαντικές απαιτήσεις (π.χ. εξοικονόμηση ενέργειας). Οι επιπρόσθετες δαπάνες για την προσβασιμότητα είναι πάντα πολύ υψηλότερες. Σε αυτό το πλαίσιο, είναι υψίστης σημασίας το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να εξετάσει επίσης την περίπτωση των ατόμων με προβλήματα όρασης σε ό,τι αφορά τις προδιαγραφές ασφαλείας. Για παράδειγμα, κατά τον σχεδιασμό κτιρίων και την προετοιμασία τη χρήσης τους, πρέπει να χρησιμοποιούνται απολύτως ευδιάκριτα σήματα, μαζί με απτικής αντίληψης σήμανση δαπέδου, προκειμένου να διευκολύνεται ο προσανατολισμός των ατόμων με προβλήματα όρασης. Επιπλέον, όσον αφορά τα γλωσσικά δικαιώματα, θεωρώ σημαντικό ότι, εκτός από την προσβασιμότητα των κτιρίων, τα έγγραφα (συμπεριλαμβανομένων των ηλεκτρονικών εκδόσεων) θα πρέπει να περιέχουν κατάλληλες πληροφορίες σχετικά τη δυνατότητα πρόσβασης των ατόμων με προβλήματα όρασης (ποια είναι τα συνιστώμενα λογισμικά πακέτα).

Andreas Mölzer (NI), γραπτώς. – (DE) Εν μέσω οικονομικής κρίσης, όταν οι πολίτες της Ευρώπης πλήττονται από κύματα απολύσεων και περικοπές στις κοινωνικές υπηρεσίες, η Ευρώπη οφείλει επίσης να κάνει οικονομίες. Το επόμενο έτος, η ΕΕ σχεδιάζει να δαπανήσει περί τα 123 δισεκατομμύρια ευρώ, ήτοι 7 δισεκατομμύρια ευρώ περισσότερα σε σχέση με το τρέχον έτος. Σε χαλεπούς οικονομικούς καιρούς, χρειάζεται, ασφαλώς, η λήψη μέτρων για την τόνωση της οικονομίας, αλλά εγείρονται αμφιβολίες ως προς το εάν μέσα όπως το ευρωπαϊκό σχέδιο για την ανάκαμψη της οικονομίας μπορούν να επιτύχουν τον σκοπό αυτόν. Κατά το παρελθόν, περιλάλητα προγράμματα της ΕΕ έμειναν μόνο στα χαρτιά. Επίσης, διάφορες επιχορηγήσεις της ΕΕ κατέληξαν να αποτελέσουν πρόσκληση σε καταχρήσεις διαφόρων ειδών. Επί χρόνια, το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο διαπιστώνει στις ετήσιες εκθέσεις του κραυγαλέα σφάλματα στα γεωργικά και στα διαρθρωτικά ταμεία. Αυτό σημαίνει ότι τα κερδισμένα με μόχθο χρήματα των φορολογουμένων διαρρέουν μέσω μυστηριωδών οδών. Οι πολυσύνθετοι κανονισμοί, τους οποίους συχνά βρίσκουν περίπλοκους ακόμα και οι γραφειοκράτες των Βρυξελλών, συντελούν σημαντικά στην ελαττωματική φύση του συστήματος. Η ΕΕ δεν μπορεί να ελέγξει ούτε την ανάκτηση των κεφαλαίων που έχουν αποδοθεί εσφαλμένα. Ως εκ τούτου, η συνεχιζόμενη διόγκωση του προϋπολογισμού της ΕΕ συνιστά εσφαλμένη γραμμή πλεύσης. Απεναντίας, τα σφάλματα θα πρέπει να εξαλειφθούν από το σύστημα μέσω φιλόδοξων μέτρων επανεθνικοποίησης, για παράδειγμα, στον γεωργικό τομέα. Η δράση αυτή θα επιτρέψει στα κράτη μέλη να λαμβάνουν τα ίδια αποφάσεις σχετικά με τους τομείς που θέλουν να επιδοτήσουν. Όσον αφορά τα μέτρα τόνωσης της οικονομίας, πρέπει να υπάγονται σε συντονισμένη προσέγγιση από τα κράτη μέλη.

Siiri Oviir (ALDE), γραπτώς. – (ET) Τον Μάρτιο του 2009, με το σχέδιο οικονομικής ανάκαμψης που εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, διατυπώθηκε η πρόθεση να διατεθούν, το 2009 και το 2010, 5 δισεκατομμύρια ευρώ μη χρησιμοποιηθέντων πόρων του κοινοτικού προϋπολογισμού για επενδύσεις σε έργα που αφορούν τη διασύνδεση ενεργειακών δικτύων και την ανάπτυξη δικτύων ευρυζωνικών υπηρεσιών. Με χαρά επισημαίνω ότι, όσον αφορά το δεύτερο έτος (2010) χρηματοδότησης του σχεδίου για την ανάκαμψη της ευρωπαϊκής οικονομίας, επιτεύχθηκε αποτέλεσμα στο πλαίσιο της επιτροπής συνδιαλλαγής, μέσω της διερεύνησης του δημοσιονομικού πλαισίου 2007-2013 και της μεταφοράς πόρων, πράγμα που εξασφαλίζει χρηματοδότηση ύψους 2,4 δισεκατομμυρίων ευρώ για το επόμενο έτος, και καθιστά επίσης δυνατή την εφαρμογή των στόχων που καθορίζονται στο σχέδιο οικονομικής ανάκαμψης. Εάν οι αλλαγές που πραγματοποιήθηκαν στο δημοσιονομικό πλαίσιο σε σχέση με το σχέδιο ανάκαμψης για την ευρωπαϊκή οικονομία αφήνουν ελάχιστα χρηματοδοτικά περιθώρια το 2010 για την κάλυψη των αναμενόμενων δημοσιονομικών αναγκών, τότε συμφωνώ με τη θέση του εισηγητή ότι το ισχύον πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο δεν ανταποκρίνεται στις χρηματοδοτικές ανάγκες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα πρέπει να υποβάλει άμεσα πρόταση σχετικά με την ενδιάμεση αναθεώρηση του ισχύοντος πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου.

Pavel Poc (S&D), γραπτώς. – (CS) Θα ήθελα να ξεκινήσω δηλώνοντας τον θαυμασμό μου για όλους όσους εργάστηκαν για τον προϋπολογισμό. Η προετοιμασία ευρωπαϊκού προϋπολογισμού υπό τις συνθήκες της οικονομικής κρίσης και της μεταβατικής περιόδου από τη Συνθήκη της Νίκαιας στη Συνθήκη της Λισαβόνας ήταν πολύ δύσκολο έργο. Ο προϋπολογισμός για το έτος 2010 αποτελεί τον τελευταίο προϋπολογισμό με τη συγκεκριμένη διάρθρωση. Εντούτοις, η Συνθήκη της Λισαβόνας έχει τεθεί πλέον σε ισχύ και θα είναι δύσκολη η εκτέλεση των εργασιών στο πλαίσιο ενός προϋπολογισμού του οποίου η διάρθρωση δεν αντικατοπτρίζει τις νέες συνθήκες. Όσο πολύπλοκη και αν ήταν εν τέλει η επικύρωση της Συνθήκης της Λισαβόνας, δεν μπορεί να αποτελέσει δικαιολογία για την Επιτροπή, η οποία δεν υπέβαλε το σχέδιο του νέου προϋπολογισμού εγκαίρως. Η Επιτροπή οφείλει να περατώσει αυτό το έργο αμελλητί. Ο προϋπολογισμός του έτους 2010 είναι πολύ προσεκτικά ισορροπημένος, διότι

κάνει πλήρη χρήση των δυνατοτήτων που παρέχονται για την κατανομή των δαπανών. Συνεπεία τούτου, αλλά και των οικονομικών διακυμάνσεων λόγω της ταραχώδους περιόδου της οικονομικής κρίσης, ο προϋπολογισμός ενδέχεται να είναι ευπαθής. Ο παρών προϋπολογισμός πρέπει να υποστηριχθεί, με την επίγνωση ότι έχει καταρτιστεί με υπερβολική ενδεχομένως για την τρέχουσα περίοδο ανασφάλειας δεξιότητα, ώστε η χρήση του κατά το έτος 2010 θα απαιτήσει κατά πάσα πιθανότητα κάποιον βαθμό ευελιξίας.

Γεώργιος Σταυρακάκης (S&D), γραπτώς. – Κύριε Πρόεδρε, Αγαπητοί συνάδελφοι, θα ήθελα να εκφράσω και εγώ την ικανοποίησή μου για τη συμφωνία όσον αφορά τον προϋπολογισμό του 2010. Παράλληλα όμως θα πρέπει να επισημανθεί το γεγονός ότι τα διαθέσιμα περιθώρια είναι εξαιρετικά περιορισμένα για τα επόμενα χρόνια. Αυτό αφήνει μικρά περιθώρια αντίδρασης σε περίπτωση που η ΕΕ πρέπει να ανταποκριθεί σε απρόβλεπτες ανάγκες ή θελήσει να αντιδράσει σε καινούριες πολιτικές προκλήσεις όπως τη στρατηγική της ΕΕ για το 2020 ή σε νέα μέτρα για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής.

Είμαι ιδιαίτερα ευχαριστημένος, διότι καταφέραμε χάρη στην επιμονή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να διασφαλίσουμε τη χρηματοδότηση ενεργειακών δικτύων και υποδομών στο πλαίσιο του Σχεδίου Ανάκαμψης της Οικονομίας, δίνοντας έμφαση σε «πράσινες τεχνολογίες», στην καινοτομία, έρευνα καθώς και τη δημιουργία υποδομών ευρυζωνικότητας στην ύπαιθρο.

Επίσης ιδιαίτερα σημαντικό είναι ότι επιτύχαμε να διασφαλίσουμε τη βιωσιμότητα των υπαρχουσών κοινοτικών υποδομών και εργαλείων στον τομέα της πολιτικής Προστασίας, ειδικότερα την περαιτέρω ενίσχυση της Ικανότητας Ταχείας Αντίδρασης της ΕΕ σε περιπτώσεις φυσικών καταστροφών, ανοίγοντας έτσι τον δρόμο για τη μελλοντική δημιουργία μιας Ευρωπαϊκής Δύναμης Πολιτικής Προστασίας.

Τέλος, όλοι συμφωνούμε νομίζω, ότι δεν μπορούμε να μιλάμε για μια καλύτερη Ευρώπη, για μια Ευρώπη πιο κοντά στους πολίτες χωρίς ανάλογα χρηματοδοτικά μέσα.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), γραπτώς. – (RO) Ο προϋπολογισμός του έτους 2010 είναι ο τελευταίος προϋπολογισμός που πρόκειται να εγκριθεί δυνάμει της Συνθήκης της Νίκαιας. Η νέα Συνθήκη εκχωρεί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο περισσότερες εξουσίες και τον τελευταίο λόγο όσον αφορά την έγκριση του προϋπολογισμού. Το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο θα έχουν ίσες εξουσίες ως νομοθέτες σε τομείς όπως η γεωργία, η ενέργεια, η μετανάστευση, η δικαιοσύνη και οι εσωτερικές υποθέσεις, η υγεία και τα διαρθρωτικά ταμεία, συμπεριλαμβανομένων προφανώς των συναφών προϋπολογισμών τους. Ο προϋπολογισμός του 2010 κατανέμει σημαντικά ποσοστά των πόρων του στη διατήρηση και τη διαχείριση των φυσικών πόρων, στην κοινωνική και οικονομική συνοχή, στην ανάπτυξη και την απασχόληση, στην ανταγωνιστικότητα και την καινοτομία, στην περιφερειακή ανάπτυξη, τη γεωργία και την αγροτική ανάπτυξη. Το ευρωπαϊκό σχέδιο για την ανάκαμψη της οικονομίας εγγράφεται στον προϋπολογισμό της ΕΕ για το 2010 με τη διάθεση 2,4 δισεκατομμυρίων ευρώ για τη χρηματοδότηση στρατηγικών έργων που αφορούν την ενέργεια, τις μεταφορές, την ανάπτυξη ευρυζωνικών δικτύων σε αγροτικές περιοχές, καθώς και για τη στήριξη των αγροτικών κοινοτήτων. Εκφράζω την ικανοποίησή μου για το γεγονός ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατόρθωσε να διαθέσει το ποσό των 300 εκατομμυρίων ευρώ για την ενίσχυση των γαλακτοπαραγωγών. Η οικονομική κρίση έχει αντίκτυπο στο ΑΕγχΠ των κρατών μελών και θα επηρεάσει τις συνεισφορές των κρατών μελών στον προϋπολογισμό της ΕΕ. Ευελπιστώ η ενδιάμεση αναθεώρηση του δημοσιονομικού πλαισίου 2007-2013 το έτος 2010 να επιτρέψει στα κράτη μέλη να απορροφήσουν καλύτερα τα διαρθρωτικά ταμεία, ιδίως στον τομέα των μεταφορών και της ενεργειακής απόδοσης των οικιστικών κτιρίων.

(Η συνεδρίαση διακόπτεται στις 11.25 και συνεχίζεται στις 12.00)

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. PITTELLA

Αντιπροέδρου

8. Ώρα των ψηφοφοριών

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τις ψηφοφορίες.

(Για λεπτομέρειες σχετικά με τα αποτελέσματα των ψηφοφοριών: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά)

8.1. Ευρωπαϊκός μηχανισμός μικροχρηματοδοτήσεων για την απασχόληση και την κοινωνική ένταξη (Progress) (A7-0050/2009, Kinga Göncz) (ψηφοφορία)**9. Αιτιολογήσεις ψήφου****Προφορικές αιτιολογήσεις ψήφου****- Έκθεση: Kinga Göncz (A7-0050/2009)**

Aldo Patriciello (PPE). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, επιδοκιμάζω το εξαιρετικό έργο που επιτέλεσε η εισηγήτρια και όλοι οι βουλευτές που εργάστηκαν με στόχο τη δημιουργία αυτού του νέου μηχανισμού που θα επιτρέψει τη χορήγηση μικροπιστώσεων σε μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις και σε άτομα που έχασαν τη θέση εργασίας τους τα τελευταία χρόνια.

Υπό το πρίσμα της απώλειας τριών εκατομμυρίων θέσεων εργασίας μόνο στην ΕΕ και των δυσχερειών που αντιμετωπίζουν οι τράπεζες ως προς την επέκταση της πίστωσης, αυτός ο μηχανισμός θα παράσχει ευκολότερη πρόσβαση σε πόρους απαραίτητους για εκείνους που επιθυμούν να ξεκινήσουν μια νέα επιχείρηση.

Είμαι βέβαιος ότι η εν λόγω νέα πρωτοβουλία θα συμβάλει στη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, ιδίως αν εισαγάγουμε νέα συνοδευτικά μέτρα όπως η χρηματοδότηση για την κατάρτιση, η οποία θα βοηθήσει τους νέους στην εκπόνηση επενδυτικών σχεδίων.

Αυτός ο μηχανισμός, κύριε Πρόεδρε, πρέπει να εγκριθεί όσο το δυνατόν συντομότερα προκειμένου να αναζωογονηθούν οι μικρές και οι μεσαίες επιχειρήσεις που εκπροσωπούν τον ζωτικό ιστό της οικονομίας της Ευρώπης.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, ψήφισα υπέρ της έκθεσης για τα χρηματοδοτικά μέτρα. Πιστεύω πως αυτός ο μηχανισμός είναι ιδιαίτερα κατάλληλος στη συγκεκριμένη στιγμή και ότι θα έχει πολύ θετικό αντίκτυπο αν αξιοποιηθεί σωστά, όπως συνέβη στη χώρα μου τη Βουλγαρία. Επί του παρόντος, το κλίμα είναι εξαιρετικά δυσμενές για μικρούς επιχειρηματίες που, με ελάχιστες διαθέσιμες ευκαιρίες, δεν έχουν καμία πιθανότητα να λάβουν πίστωση από τις τράπεζες.

Όλες οι τράπεζες ακολουθούν πολιτική η οποία είναι κατά βάση ασύμβατη με το σκεπτικό πίσω από τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα. Έχω την αίσθηση ότι οι τράπεζες επίτηδες εφευρίσκουν ολόένα και περισσότερους πρόσθετους όρους απλώς και μόνο για να μην χορηγήσουν πίστωση. Ωστόσο, χωρίς πίστωση, μια επιχείρηση δεν μπορεί να λειτουργήσει.

Παρ' όλα αυτά, όταν χορηγείται πίστωση, αυτές οι εταιρείες είναι υποχρεωμένες να παράσχουν εγγυήσεις της τάξεως του 100%-150%, κάτι που τους προκαλεί κίνδυνο χρεοκοπίας. Αυτό είναι ο λόγος για τον οποίο πιστεύω ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση και το Κοινοβούλιο έχουν αναλάβει, σε αυτήν την περίπτωση, εξαιρετικά κατάλληλη δράση με την παρούσα έκθεση, η οποία πράγματι θα συμβάλει στην ανάπτυξη της ευρωπαϊκής και της βουλγαρικής οικονομίας.

Diane Dodds (NI). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να καταστήσω σαφές ότι μολονότι φρονώ πως η βοήθεια προς μικρές επιχειρήσεις είναι μια πολύ καλή ιδέα και μια ιδέα που πρέπει να αξιοποιηθεί, αυτό πρέπει να συμβεί σε επίπεδο εθνικής κυβέρνησης. Προβληματίζομαι ιδιαίτερα για αυτήν την πρόταση, σχετικά με τη λογοδοσία για τα χρήματα που θα δανειστούν, και την αποπληρωμή σε σχέση με αυτά.

Προτρέπω τις εθνικές κυβερνήσεις να πράξουν το παν δυνατόν για να βοηθήσουν τις μικρές επιχειρήσεις, που είναι η ραχοκοκαλιά της οικονομίας μας. Η ΕΕ μπορεί να συμβάλει με τη μείωση της ρύθμισης και τη διάθεση κεφαλαίων σε εθνικό επίπεδο.

Syed Kamall (ECR). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, είμαστε υπέρ αυτής της πρότασης. Νομίζω ότι είναι πολύ σημαντικό να βοηθήσουμε τους επιχειρηματίες σε όλη την ΕΕ και τα κράτη μέλη να δημιουργήσουν πλούτο και θέσεις εργασίας και να εξαλείψουμε τη φτώχεια. Είμαι επίσης ευγνώμων που μεριμνούμε ώστε να αντλήσουμε πόρους από τον υφιστάμενο προϋπολογισμό, αντί να δαπανήσουμε νέους πόρους, και τους χρησιμοποιούμε για να κινητοποιήσουμε περισσότερες δαπάνες από τον ιδιωτικό τομέα.

Ωστόσο, πρέπει να επισημάνω ότι πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί όταν χρησιμοποιούμε κρατική χρηματοδότηση και τα χρήματα των φορολογουμένων. Στη δική μου εκλογική περιφέρεια, γνωρίζω ορισμένους μηχανισμούς μικροχρηματοδοτήσεων, όπως την εξαιρετική *Truystop Caribbean Credit Union*, η οποία βοηθά μη προνομιούχες κοινότητες να εξαλείψουν τη φτώχεια που τις μαστίζει. Αυτοί οι μηχανισμοί αποκλείστηκαν από διευκολύνσεις μικροχρηματοδότησης της τοπικής αυτοδιοίκησης και άλλες κρατικές μικροχρηματοδοτικές διευκολύνσεις. Είναι σημαντικό, κατά την αναζήτηση αυξημένης προσβασιμότητας στη μικροχρηματοδότηση, να μην αποκλείουμε τους πολλούς έξοχους ιδιώτες παρόχους που βρίσκονται ήδη στο περιβάλλον.

Alfredo Pallone (PPE). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, πιστεύω ότι όλοι είμαστε σύμφωνοι σε ό,τι αφορά το θέμα της μικροπίστωσης, αλλά πρέπει επίσης να συζητήσουμε το θέμα των χρηματοδοτικών πόρων. Πιστεύω ότι πρέπει να είναι καθήκον μας να αυξήσουμε αυτούς τους χρηματοδοτικούς πόρους.

Πρέπει επίσης να φανούμε προσεκτικοί ώστε να μην επεκτείνουμε τη μικροπίστωση σε περαιτέρω ενδιαφερόμενα μέρη σε μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, καθώς η μικροπίστωση δημιουργήθηκε για να υποστηριχθούν λιγότερο ευνοημένοι κοινωνικοί εταίροι. Μαζί με αυτό πρέπει επίσης να συζητήσουμε και ένα πολιτιστικό θέμα: σε πολλές χώρες και, κατά την άποψή μου, ιδίως σε χώρες όπου υπάρχει η μεγαλύτερη ανάγκη, δεν υπάρχει η κατάλληλη πολιτιστική προσέγγιση για την απόκτηση αυτών των ποσών. Πιστεύω σθεναρά ότι αυτά τα μέσα πρέπει να εγκριθούν πρώτα από τις ενδιαφερόμενες κυβερνήσεις.

Υπάρχουν δύο ταχύτητες στην Ευρώπη: η ταχύτητα των χωρών που έχουν ήδη εφαρμόσει αυτήν την προσέγγιση, όπως η Γαλλία και η Γερμανία, και η ταχύτητα άλλων χωρών που πρέπει αντιθέτως να ακολουθήσουν πολιτιστική προσέγγιση στο θέμα αυτό. Εν ολίγοις, είμαι βέβαιος ότι το πραγματικό πρόβλημα, αυτό που όντως διακυβεύεται στην Ευρώπη, είναι ότι η προμήθεια χρηματοδότησης δεν πρέπει να αποτελεί αυτοσκοπό, αλλά πρέπει να επιδιώξουμε την επίτευξη συνθηκών κατά τις οποίες ο λιγότερο ευνοημένος εργαζόμενος να μπορεί να δημιουργήσει απασχόληση για τον εαυτό του.

Γραπτές αιτιολογήσεις ψήφου

- Έκθεση: **Kinga Göncz (A7-0050/2009)**

Luís Paulo Alves (S&D), γραπτώς. – (PT) Ψήφισα υπέρ της δημιουργίας αυτού του μηχανισμού μικροχρηματοδοτήσεων για την απασχόληση, καθώς έχει ως στόχο να παράσχει

ευκαιρίες στους ανέργους και να ενθαρρύνει την επιχειρηματικότητα. Αυτός ο μηχανισμός, που απευθύνεται σε άτομα τα οποία επιθυμούν να ξεκινήσουν ή να αναπτύξουν μια πολύ μικρή επιχείρηση (λιγότερους από 10 υπαλλήλους και κύκλο εργασιών χαμηλότερο των 2 εκατομμυρίων ευρώ), θα διανοίξει νέους ορίζοντες για πολλούς ανέργους. Δεδομένης της παρούσας κατάστασης της οικονομίας, θα ήταν χρήσιμο το σημαντικό αυτό πρόγραμμα να είχε δρομολογηθεί νωρίτερα, επειδή οι άνθρωποι δυσκολεύονται να αποκτήσουν πρόσβαση στην πίστωση εδώ και πολύ καιρό.

Καθώς αυτός ο μηχανισμός έχει ως στόχο δημόσιες και ιδιωτικές οργανώσεις που παρέχουν σε ιδιώτες και σε μικροεπιχειρήσεις μικροπίστωση σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο στα κράτη μέλη της ΕΕ, πρέπει να παρακολουθείται από τους αρμόδιους φορείς προσεκτικά, ώστε να διασφαλιστεί ότι η πίστωση θα φτάσει πραγματικά εκεί όπου είναι περισσότερο απαραίτητη και ότι δεν θα ξαναζήσουμε καταστάσεις που σημειώθηκαν κατά την τελευταία οικονομική κρίση.

Andrew Henry William Brons (NI), γραπτώς. – (EN) Τάσσομαι υπέρ της παροχής μικροχρηματοδοτήσεων από το κράτος σε ιδιώτες ώστε να τους βοηθήσει να συστήσουν μικρές επιχειρήσεις. Ωστόσο, αντιτίθεμαι στο να εκτελεί η Ευρωπαϊκή Ένωση αυτήν τη λειτουργία. Παρ' όλα αυτά, ψήφισα υπέρ ορισμένων τροπολογιών επειδή ήταν πολύ πιθανό ότι το ψήφισμα θα εγκρινόταν, και επιθυμούσα να το βελτιώσω όσο το δυνατόν περισσότερο. Η ομαδική ψηφοφορία επί αρκετών τροπολογιών δεν μου επέτρεψε να ψηφίσω ξεχωριστά για ορισμένες τροπολογίες.

David Casa (PPE), γραπτώς. – (EN) Μία από τις πιο επιζήμιες συνέπειες της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης είναι η έλλειψη πίστωσης που παρέχεται από τις τράπεζες, πράγμα που δεν επιτρέπει σε ιδιώτες καθώς και σε μεγάλες εταιρείες να διεξαγάγουν τις οικονομικές τους δραστηριότητες. Η πρόταση που υπεβλήθη από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή προβλέπει τη δημιουργία μηχανισμού μικροχρηματοδοτήσεων με στόχο να μειωθεί ακόμα περισσότερο ο υφιστάμενος δισταγμός χρηματοδότησης από τις τράπεζες και άλλα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα. Για τον λόγο αυτόν, αποφάσισα να στηρίξω την εισηγήτρια σε αυτό το θέμα και να ψηφίσω υπέρ της έκθεσης.

Νικόλαος Χουντής (GUE/NGL), γραπτώς. – Καταψήφισα την έκθεση, γιατί η ανεργία που συνεχώς διογκώνεται στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί με το πρόγραμμα μικροχρηματοδοτήσεων. Απαιτούνται ολοκληρωμένα προγράμματα με ικανές χρηματοδοτήσεις από αυτοτελή γραμμή του Προϋπολογισμού· προγράμματα με ιδιαίτερη έμφαση στην αντιμετώπιση της ανεργίας των νέων, που ειδικά στην Ελλάδα είναι πολύ αυξημένη με έναν στους τέσσερις νέους μέχρι 25 ετών να είναι άνεργος.

Γενικότερα, το ζητούμενο είναι πολιτικές που απαιτούν αύξηση του κοινοτικού προϋπολογισμού και που ανατρέπουν το νεοφιλελεύθερο πλαίσιο του Συμφώνου Σταθερότητας και των χαμηλών ελλειμμάτων. Επίσης, πιστεύω ότι η χρηματοδότηση στο πλαίσιο αυτού του μηχανισμού θα έπρεπε να είναι καθαρά εθελοντική και κατά κανένα τρόπο δεν πρέπει να εξαναγκάζεται κανείς να χρησιμοποιεί τον μηχανισμό υπό την απειλή της διακοπής ή της μείωσης των χρηματικών παροχών κοινωνικής ασφάλισης. Σχετικές τροπολογίες που κατέθεσα μαζί με συναδέλφους της GUE/NGL δυστυχώς καταψηφίστηκαν.

Diogo Feio (PPE), γραπτώς. – (PT) Καθώς η Ευρώπη διέρχεται βαθιά οικονομική και χρηματοπιστωτική κρίση, η οποία οδήγησε σε σοβαρά κοινωνικά προβλήματα με την ανεργία να αυξάνεται σε όλα τα κράτη μέλη, είναι ζωτικής σημασίας για την Ευρωπαϊκή Ένωση να συστήσει αποτελεσματικά μέσα με σκοπό την αντιμετώπιση της κρίσης και επίσης να στηρίξει εκείνους που πλήττονται περισσότερο, περιλαμβανομένων των ανέργων και των επιχειρήσεων σε δυσπραγία.

Αυτός είναι ο λόγος που επιδοκιμάζω τη δημιουργία μηχανισμού μικροχρηματοδοτήσεων για την απασχόληση, με επίκεντρο την επιχειρηματικότητα και την παροχή σε όλους της ευκαιρίας να ξεκινήσουν τη δική τους επιχείρηση. Η ευρωπαϊκή μικροχρηματοδότηση θα είναι διαθέσιμη για περιπτώσεις στις οποίες η πρόσβαση σε τραπεζική πίστωση απορρίπτεται ή καθίσταται δύσκολη, μέσω της στήριξης για την ανάπτυξη μικροεπιχειρήσεων, σε συνδυασμό με την παροχή συμβουλών, ατομικής καθοδήγησης και στήριξης επιτοκίων από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο.

Είναι επίσης σημαντικό να επισημάνουμε ότι ο εν λόγω μηχανισμός πρέπει να εξυπηρετήσει τον αποκλειστικό σκοπό της στήριξης της επιχειρηματικότητας ως μέσου δημιουργίας νέων θέσεων εργασίας, συμβάλλοντας στην υλοποίηση συγκεκριμένων επιχειρηματικών ιδεών, και δεν πρέπει να χρησιμοποιηθεί για κοινωνική στήριξη ή για ενίσχυση της κατανάλωσης.

José Manuel Fernandes (PPE), γραπτώς. – (PT) Στο υφιστάμενο πλαίσιο της οικονομικής κρίσης και της αυξανόμενης ανεργίας, είναι σημαντικό να προωθηθεί η ανάπτυξη της αυτοαπασχόλησης, καθώς και η δημιουργία και ανάπτυξη μικροεπιχειρήσεων. Η μικροπίστωση θα συμβάλει στην επίτευξη αυτού του στόχου. Συνεπώς, επιδοκιμάζω την πρόταση της Επιτροπής και το έργο του Κοινοβουλίου επί του θέματος. Αυτός είναι ένας τρόπος ενθάρρυνσης της επιχειρηματικότητας και βελτίωσης των επιπέδων απασχόλησης και κοινωνικής ένταξης. Αυτός ο μηχανισμός μικροχρηματοδοτήσεων είναι συμπληρωματικός προς προγράμματα που στηρίζουν την απασχόληση και την ένταξη. Συνεπώς, θεωρώ ότι είναι σημαντικό ο εν λόγω μηχανισμός να μην χρηματοδοτηθεί σε βάρος υφιστάμενων προγραμμάτων ούτε και να τα θέσει σε κίνδυνο.

Είχα ήδη ψηφίσει υπέρ αυτού του μηχανισμού στην Επιτροπή Προϋπολογισμών στο πλαίσιο της δημοσιονομικής διαδικασίας για το 2010, μέσω της οποίας δημιουργήθηκαν δύο νέες γραμμές του προϋπολογισμού, μία για τις λειτουργικές δαπάνες με ποσό 37,5 εκατομμυρίων ευρώ και μια άλλη για τις διοικητικές δαπάνες με ποσό 0,25 εκατομμυρίων ευρώ. Ελπίζω αυτό το πρόγραμμα να καταστεί σύντομα λειτουργικό και η διαδικασία έγκρισης αιτήσεων να είναι ταχεία και να μην μπλεχτεί στα γρανάζια της γραφειοκρατίας.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Λυπούμαστε που μια πλειοψηφία σε αυτό το Κοινοβούλιο υπαναχωρεί για μια ακόμα φορά και εγκρίνει πρόταση η οποία αντλεί πόρους από το πρόγραμμα Progress, το οποίο ήταν ήδη φανερά υποχρηματοδοτούμενο ως προς τα πεδία δράσης του στον κοινωνικό τομέα. Ανεξαρτήτως τυχόν προβληματισμών σχετικά με τους στόχους του νέου ευρωπαϊκού μηχανισμού μικροχρηματοδοτήσεων, είναι απαράδεκτο να πρέπει να χρηματοδοτηθεί με τη μείωση των κονδυλίων που διατίθενται σε υφιστάμενα προγράμματα, στην προκειμένη περίπτωση στο πρόγραμμα Progress, ένα κοινοτικό πρόγραμμα στον τομέα της απασχόλησης, της κοινωνικής ένταξης και των ίσων δικαιωμάτων.

Το κείμενο που εγκρίθηκε από την Επιτροπή Απασχόλησης και Κοινωνικών Υποθέσεων απέρριπτε σαφώς την ιδέα χρηματοδότησης αυτού του μηχανισμού από το Progress και πρότεινε τη δημιουργία νέας γραμμής του προϋπολογισμού με ίδιους πόρους: με άλλα λόγια, «νέα» κεφάλαια. Οι τροπολογίες που κατατέθηκαν από την πολιτική ομάδα μας κινούνταν στο ίδιο πλαίσιο, αλλά απορρίφθηκαν σήμερα.

Εφόσον οι κοινωνικές συνθήκες στα διάφορα κράτη μέλη επιδεινώνονται, είναι απαράδεκτο να απομακρύνονται κονδύλια από τον τομέα της απασχόλησης και της κοινωνικής ένταξης και να διοχετεύονται σε άλλες προτεραιότητες που καθορίστηκαν στο μεταξύ, ακόμα και αν πρόκειται για τον τομέα της μικροχρηματοδότησης.

Bruno Gollnisch (NI), γραπτώς. – (FR) Χάρη στην έκθεση Göncz για τη μικροπίστωση και τη διαμάχη που αφορά τη χρηματοδότηση αυτού του σχεδίου, έψαξα να δω τι είναι αυτό το περίφημο πρόγραμμα Progress – για το οποίο η Αριστερά είναι ανένδοτη ως προς το ότι δεν

πρέπει να στερηθεί ούτε ένα λεπτό του ευρώ για τη χρηματοδότηση μικροεπιχειρήσεων και ατομικών πρωτοβουλιών. Επειδή, προς το παρόν, τι σκοπό εξυπηρετεί πραγματικά το Progress, το οποίο χαρακτηρίζεται ως «κοινοτικό πρόγραμμα για την απασχόληση και την κοινωνική αλληλεγγύη»; Τον σκοπό της δημιουργίας χαρτούρας, και της χρηματοδότησης μελετών και εκθέσεων. Επειδή, προς το παρόν, το κοινό - «στόχος» του Progress δεν είναι ούτε οι άνεργοι ούτε οι αποκλεισμένοι, είναι οι πολιτικοί φορείς λήψης αποφάσεων και οι παράγοντες διαμόρφωσης γνώμης.

Ορισμένοι αντιτίθενται στο να αφαιρεθούν από το ασήμαντο ποσό των 700 εκατομμυρίων ευρώ που έχουν διατεθεί τα τελευταία επτά χρόνια 100 εκατομμύρια ευρώ για μικροπίστωση. Λίγο λιγότερα χρήματα για εκείνους που κερδίζουν από το σύστημα, λίγο περισσότερα χρήματα για τους Ευρωπαίους, με αμετάβλητο προϋπολογισμό: κανείς δεν μπορεί να το αντικρούσει αυτό! Έχει έλθει πλέον η ώρα να σταματήσουμε να παρατηρούμε τη φτώχεια και τις δυσχέρειες των συμπολιτών μας και να αναλάβουμε, αντ' αυτού, συγκεκριμένη δράση. Έχω μια επιφύλαξη, ωστόσο: η μικροπίστωση είναι απαραίτητη μόνο επειδή οι «τραπεζικοί», που τσεπώνουν γρήγορα τις κρατικές ενισχύσεις, δεν πράττουν αυτό που θα έπρεπε να πράττουν: τη διοχέτευση χρημάτων στην οικονομία.

Françoise Grossetête (PPE), γραπτώς. – (FR) Ψήφισα υπέρ της έκθεσης Göncz σχετικά με τον ευρωπαϊκό μηχανισμό μικροχρηματοδοτήσεων. Η μικροχρηματοδότηση αφορά τις μικροπιστώσεις (δάνεια μικρότερα των 25 000 ευρώ) και τις μικροεπιχειρήσεις (επιχειρήσεις που απασχολούν λιγότερα από 10 άτομα).

Στην παρούσα περίοδο οικονομικής κρίσης και λόγω της σημαντικής μείωσης του αριθμού των δανείων που χορηγούνται, είναι ζωτικής σημασίας η Ευρωπαϊκή Ένωση να συστήσει μηχανισμό με στόχο τους πλέον ευάλωτους, όπως οι άνεργοι, οι νέοι και οι μικρές επιχειρήσεις.

Όταν κινδυνεύει μια οικονομία ή θέσεις εργασίας, είναι σημαντικό να ενισχυθεί η ανάπτυξη με σημαντικές επενδύσεις. Η χρηματοδότηση του μηχανισμού θα αυξηθεί στα 100 εκατομμύρια ευρώ, οι πόροι θα αντληθούν από τον προϋπολογισμό του προγράμματος Progress (κοινοτικό πρόγραμμα απασχόλησης και κοινωνικής αλληλεγγύης), και ο μηχανισμός θα τεθεί σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 2010 (για περίοδο τεσσάρων ετών). Το Συμβούλιο πρέπει να λάβει αυτό το μήνυμα ώστε να είναι δυνατή η επίτευξη συμφωνίας εντός των επόμενων ημερών.

Sylvie Guillaume (S&D), γραπτώς. – (FR) Ψήφισα υπέρ της έκθεσης της συναδέλφου μου της κ. Göncz, επειδή θεωρώ ότι είναι εξαιρετικά σημαντικό, ιδίως στο πλαίσιο μιας κρίσης απασχόλησης και μιας κοινωνικής κρίσης, να στηρίξουμε τη μικροχρηματοδότηση προβλέποντας ειδική γραμμή του προϋπολογισμού. Πρόκειται για ένα ιδιαίτερο μέσο στην καταπολέμηση του τραπεζικού αποκλεισμού και της φτώχειας. Σε αντίθεση με αυτό που ζητεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, δεν είμαστε σύμφωνοι με την ιδέα της ανακατανομής πιστώσεων από το πρόγραμμα Progress στον ευρωπαϊκό μηχανισμό μικροχρηματοδοτήσεων, επειδή κάτι τέτοιο θα έστελνε αρνητικό μήνυμα στους οικονομικούς φορείς. Πρέπει να διατηρήσουμε το πρόγραμμα Progress, το οποίο έχει ως στόχο τις πιο ευάλωτες ομάδες, και συνιστά κοινή ευθύνη των κρατών μελών και της Ευρωπαϊκής Ένωσης η αποτελεσματική του εφαρμογή υπό τις τρέχουσες συνθήκες.

Livia Járóka (PPE), γραπτώς. – (HU) Μου προξένησε μεγάλη ικανοποίηση το γεγονός ότι ευρεία πλειοψηφία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ενέκρινε σήμερα την έκθεση σχετικά με τον ευρωπαϊκό μηχανισμό μικροχρηματοδοτήσεων για την απασχόληση και την κοινωνική ένταξη. Το προτεινόμενο σύστημα μικροπίστωσης μπορεί να συμβάλει σημαντικά στη δημιουργία κοινωνικής συνοχής και νέων θέσεων εργασίας, ενώ θα συμβάλει ιδιαίτερα και στην αντιμετώπιση των επιβλαβών επιπτώσεων της χρηματοπιστωτικής και οικονομικής κρίσης. Κατά τη διάρκεια της παγκόσμιας ύφεσης, είναι ιδιαίτερα σημαντικό να παράσχουμε νέες ευκαιρίες σε πολίτες που

αποκλείστηκαν από την αγορά εργασίας και την παραδοσιακή αγορά πιστώσεων και να χαράξουμε τον δρόμο για τη σταθερή και μακροπρόθεσμη αυτοαπασχόληση. Επιπλέον, είναι ζωτικής σημασίας να υφίσταται ένας απλός χρηματοδοτικός μηχανισμός για τα άτομα που βρίσκονται σε μειονεκτούσες περιοχές και επιθυμούν να ξεκινήσουν τη δική τους επιχείρηση, και για τις πιο ευάλωτες ομάδες, ο οποίος, παρά τον υψηλό κίνδυνο, τα χαμηλά περιθώρια και τον κίνδυνο αθέτησης υποχρεώσεων, θα βοηθά στη δημιουργία και ανάπτυξη επιχειρήσεων. Η συντριπτική πλειοψηφία των εργαζομένων στην Ευρώπη απασχολούνται σε πολύ μικρές, μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις.

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο, προκειμένου να διασφαλίσουμε ότι αυτές οι εταιρείες δεν χάνουν, αλλά αντίθετα αυξάνουν το δυναμικό τους απασχόλησης, πρέπει να παρασχεθεί κατάλληλη ενίσχυση σε αυτές που, σε ορισμένες περιπτώσεις, είναι τόσο χαμηλή που ο παραδοσιακός τραπεζικός τομέας δεν δύναται να παράσχει τέτοια κονδύλια. Κατά τη διάρκεια της σημερινής ψηφοφορίας, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έστειλε σαφές μήνυμα ότι η διαδικασία της συναπόφασης πρέπει να ολοκληρωθεί όσο το δυνατόν συντομότερα ώστε να είναι δυνατή η πρόσβαση στον μηχανισμό μικροχρηματοδοτήσεων ήδη από το 2010.

Eija-Riitta Korhola (PPE), γραπτώς. – (FI) Κύριε Πρόεδρε, ψήφισα υπέρ της έκθεσης περί μηχανισμών μικροχρηματοδοτήσεων.

Υπάρχουν ακόμα πολλά που μπορούμε να κάνουμε για να ενθαρρύνουμε τους νέους στην Ευρώπη να εισέλθουν στην επιχειρηματική ζωή. Η χρηματοπιστωτική και οικονομική κρίση συνοδεύτηκε από κρίση απασχόλησης και κοινωνική κρίση, και έχει πράγματι προβλεφθεί ότι θα υπάρχουν επιπλέον 10 εκατομμύρια άνεργοι στην Ευρώπη το επόμενο έτος. Αν υπάρχει μια κατάλληλη στιγμή ανάληψης άμεσης δράσης, αυτή είναι τώρα.

Με την τρέχουσα συρρίκνωση των πιστώσεων η οποία επιδεινώνει την κατάσταση, τάσσομαι ιδιαίτερα υπέρ της πρωτοβουλίας στην έκθεση περί παροχής μικροπιστώσεων για τους ανέργους ή εκείνους που απειλούνται με ανεργία και οι οποίοι δυσκολεύονται να αποκτήσουν πρόσβαση σε εμπορικά δάνεια για τις επιχειρηματικές τους ιδέες. Ωστόσο, πρέπει επίσης να επενδύσουμε, για παράδειγμα, σε εργαστήρια νέων και σε εκκολαπτήρια επιχειρήσεων, καθώς και σε εκπαίδευση προσανατολισμένη στον κόσμο των επιχειρήσεων.

Μια ολοκληρωμένη προσέγγιση για την επένδυση στη βελτίωση των μεγεθών της απασχόλησης και της επιχειρηματικότητας συνιστά προαπαιτούμενο για μια ευημερούσα Ευρώπη.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL), γραπτώς. – (FR) Τάσσομαι υπέρ της χρηματοδότησης κοινωνικών διατάξεων προκειμένου να βοηθήσουμε εργαζόμενους που έχασαν τη δουλειά τους. Ωστόσο, αυτό δεν πρέπει να σημαίνει ότι οι επιχειρήσεις απαλλάσσονται από τις κοινωνικές και εδαφικές τους υποχρεώσεις. Δεν είναι καθήκον των δημόσιων αρχών να αποζημιώνουν εξαιτίας της απαράδεκτης αποτυχίας κάποιου να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο θα απόσχω από την ψηφοφορία.

Jörg Leichtfried (S&D), γραπτώς. – (DE) Ψηφίζω υπέρ της έκθεσης για τη δημιουργία νέου μηχανισμού μικροχρηματοδοτήσεων ο οποίος θα βοηθήσει τους ανθρώπους των οποίων οι θέσεις εργασίας κινδυνεύουν να ιδρύσουν ή να αναπτύξουν μικροεπιχειρήσεις. Αυτές ορίζονται ως εταιρείες με λιγότερους από δέκα υπαλλήλους και με κύκλο εργασιών μικρότερο των 2 εκατομμυρίων ευρώ. Αυτή η ευκαιρία χρηματοδότησης θα είναι αρχικά διαθέσιμη για περίοδο τεσσάρων ετών, με ημερομηνία έναρξης την 1η Ιανουαρίου 2010.

Αυτό θα δώσει σε ανθρώπους που έχασαν τη θέση εργασίας τους εξαιτίας της κρίσης ή που δυσκολεύονται να αποκτήσουν πρόσβαση σε πίστωση για την εταιρεία τους την ευκαιρία να λάβουν κατάρτιση, να διατηρήσουν ορισμένες θέσεις εργασίας και, σε ορισμένες περιπτώσεις,

ακόμη και να δημιουργήσουν νέες. Αυτό θα συμβάλει στην τόνωση της οικονομίας και θα συνεισφέρει ώστε να τερματιστεί η κρίση.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), γραπτώς. – (FR) Θα ψηφίσουμε κατά της πρότασης απόφασης σχετικά με τη δημιουργία ευρωπαϊκού μηχανισμού μικροχρηματοδοτήσεων για την απασχόληση και την κοινωνική ένταξη. Σε μια περίοδο κατά την οποία τόσο πολλοί ευρωπαίοι πολίτες απολύονται εξαιτίας της κρίσης του καπιταλισμού και της παντελούς έλλειψης αλληλεγγύης που επιδεικνύουν εκείνοι που συνεχίζουν να αποκομίζουν κέρδη σε βάρος τους, είναι καιρός η Ευρωπαϊκή Ένωση να αλλάξει τη φιλελεύθερη προσέγγισή της ως προς την επίλυση των προβλημάτων που ανακύπτουν.

Αντιμέτωποι με τις ακόρεστες εμπορικές ορέξεις που δημιούργησε ο φιλελεύθερος δογματισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, χρειαζόμαστε μια πολιτική που προστατεύει τους ευρωπαίους εργαζόμενους, τους δημιουργούς πλούτου οι οποίοι στερούνται τον πλούτο αυτόν εν ονόματι του κέρδους. Και πάλι, πρόκειται για την Ευρώπη με τα μεγάλα κέρδη και με τις μικρές, αυθαίρετες ελεημοσύνες. Τα ισχνά ποσά που δεσμεύθηκαν, η έλλειψη σαφήνειας ως προς την κατανομή τους και η ατομιστική λογική πίσω από το μέσο με το οποίο προωθήθηκαν, το καταμαρτυρούν. Αυτό δεν έχει καμία σχέση με την Ευρώπη του γενικού συμφέροντος και της κοινωνικής ισότητας που χρειάζονται οι λαοί μας.

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (PT) Σε περίοδο κρίσης, όταν η πίστωση σπανίζει και η πρόσβαση σε αυτήν είναι δύσκολη, αυτό το είδος μηχανισμού είναι ουσιώδες για να καταστεί ευκολότερη η χορήγηση μικροπίστωσης σε μικρές επιχειρήσεις και άτομα που έχασαν τη θέση εργασίας τους και επιθυμούν να δημιουργήσουν δικές τους επιχειρήσεις. Είναι δύσκολο να επιτύχουμε τέτοιους στόχους χωρίς τέτοιου είδους μηχανισμό στήριξης. Επιπλέον, στην τρέχουσα κατάσταση κρίσης, οι τράπεζες δεν τείνουν ευήκοοι στις ανάγκες πίστωσης που έχουν οι επιχειρήσεις κατά την έναρξή τους, γεγονός το οποίο στις περισσότερες περιπτώσεις καθιστά αδύνατη την ανάπτυξή τους. Με την προοπτική να χαθούν αρκετά εκατομμύρια θέσεις εργασίας στην ΕΕ, είναι σημαντικό να έχουμε κίνητρα στα οποία θα έχουν πρόσβαση οι άνθρωποι που απολύθηκαν σε μια προσπάθεια να δημιουργήσουν μια νέα ζωή για τους εαυτούς τους, αποφεύγοντας έτσι τις κοινωνικές κρίσεις και μειώνοντας τις δαπάνες των κρατών μελών για μέτρα κοινωνικής στήριξης.

Andreas Mölzer (NI), γραπτώς. – (DE) Η χρηματοπιστωτική και οικονομική κρίση που προκλήθηκε κατά κύριο λόγο από βρετανούς και αμερικανούς κερδοσκόπους οδηγεί πλέον σε αυξανόμενη ανεργία στην Ευρώπη ως αποτέλεσμα της οικονομικής ύφεσης. Κυρίως οι νέοι άνθρωποι, που ήδη κινδύνευαν σοβαρά από την ανεργία, ήταν εκείνοι που επλήγησαν ιδιαίτερα έντονα από τη μεταβαλλόμενη κατάσταση. Συνεπώς, είναι εξαιρετικά σημαντικό να τους παράσχουμε μια ευκαιρία να ξεκινήσουν ή να ξεκινήσουν εκ νέου τις σταδιοδρομίες τους και να χαράξουμε τον δρόμο ώστε ορισμένοι εξ αυτών να δημιουργήσουν τις δικές τους εταιρείες. Ελπίζω ότι ο νέος ευρωπαϊκός μηχανισμός μικροχρηματοδοτήσεων για την απασχόληση και την κοινωνική ένταξη –Progress– θα τους προσφέρει σημαντική στήριξη εν προκειμένω.

Αυτός ο νέος μηχανισμός μάς επιτρέπει επίσης να απαντήσουμε στη συνεχιζόμενη πιστωτική ύφεση. Μαζί με τη στήριξη επιτοκίων, οι άνθρωποι που συστήνουν μικροεπιχειρήσεις θα λάβουν και στήριξη υπό τη μορφή παροχής συμβουλών, κατάρτισης, ατομικής καθοδήγησης και δημιουργίας ικανοτήτων. Στηρίζω την πρωτοβουλία της επιτροπής να αυξήσει τη χρηματοδότηση για τον μηχανισμό μικροχρηματοδοτήσεων κατά 50%, σε σύγκριση με την πρόταση της Επιτροπής, στα 150 εκατομμύρια ευρώ. Ρίχνοντας μια ματιά στα τεράστια ποσά που δαπανήθηκαν για τη διάσωση των τραπεζών, είναι σημαντικό να είμαστε γενναιόδωροι με εκείνους που επλήγησαν

περισσότερο από την κατάσταση. Για όλους αυτούς τους λόγους, ψήφισα υπέρ αυτής της έκθεσης.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), γραπτώς. – (PL) Στις 10 Νοεμβρίου 2009, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δημοσίευσε πρόταση απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη δημιουργία ευρωπαϊκού μηχανισμού μικροχρηματοδοτήσεων. Σχετίζεται με το έγγραφο της Επιτροπής με τίτλο «Υλοποίηση του ευρωπαϊκού σχεδίου ανάκαμψης» και τις προτεραιότητες του Συμβουλίου, οι οποίες είναι: διατήρηση της απασχόλησης, δημιουργία θέσεων εργασίας και προώθηση της κινητικότητας, βελτίωση των δεξιοτήτων και προσαρμογή στις ανάγκες της αγοράς εργασίας και αυξανόμενη πρόσβαση στην απασχόληση.

Ο μηχανισμός μικροχρηματοδοτήσεων υποτίθεται ότι θα παράσχει ευκολότερη πρόσβαση σε χρηματοοικονομικές υπηρεσίες στους ανέργους και σε ομάδες επιχειρηματιών που βρέθηκαν σε δύσκολη κατάσταση. Αφορά ανθρώπους από ορισμένες κοινωνικές ομάδες που δεν έχουν τη φερεγγυότητα που απαιτείται από τις εμπορικές τράπεζες, αλλά θα επιθυμούσαν να δημιουργήσουν μια επιχείρηση. Η θέσπιση αυτού του είδους μηχανισμού στήριξης, που προέρχεται από κοινοτικά κονδύλια, έχει ιδιαίτερα βαρύνουσα σημασία σε μια κατάσταση κατά την οποία τα επίπεδα δανεισμού είναι επί του παρόντος μειωμένα και η αξία των δανείων που έχουν συναφθεί έχει σημειώσει πτώση.

Η κατάσταση στον δανειστικό τομέα δείχνει ότι η οικονομική και χρηματοπιστωτική κρίση μεταβάλλεται σε κρίση απασχόλησης και σε κοινωνική κρίση. Η έκθεση της Επιτροπής Απασχόλησης και Κοινωνικών Υποθέσεων περιέχει σημαντικές τροποποιήσεις επί της πρότασης της Επιτροπής, περιλαμβανομένης της αντίθεσής της ως προς τη μεταφορά των απαραίτητων κονδυλίων από το πρόγραμμα Progress στον ευρωπαϊκό μηχανισμό μικροχρηματοδοτήσεων. Η εισηγήτρια προτείνει την τοποθέτηση του μηχανισμού σε ξεχωριστή γραμμή του προϋπολογισμού, και επίσης προτείνει την αύξηση του προϋπολογισμού του μηχανισμού για τα επόμενα τέσσερα έτη κατά 50 εκατομμύρια ευρώ. Υπό το πρίσμα των πτυχών αυτών, στηρίζω την έκθεση.

Evelyn Regner (S&D), γραπτώς. – (DE) Ψήφισα υπέρ του ψηφίσματος για τη δημιουργία του μηχανισμού μικροχρηματοδοτήσεων, επειδή για εμένα, η ύψιστη προτεραιότητα είναι να εγκριθεί γρήγορα αυτό το ψήφισμα. Κάτι τέτοιο θα δώσει σε μειονεκτούντα τμήματα του πληθυσμού τη δυνατότητα να συνάψουν δάνεια και να βοηθήσουν τους εαυτούς τους. Ωστόσο, ζητώ από το Συμβούλιο να μην αντλήσει χρηματοδότηση από το Progress. Είναι σημαντικό αυτό το πρόγραμμα να διατηρήσει στο ακέραιο τη χρηματοδότησή του. Ιδιαίτερα σε αυτήν την κρίση, τα χρήματα της ΕΕ δεν πρέπει να ανακατανέμονται σε βάρος των ασθενέστερων μελών της κοινωνίας.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), γραπτώς. – (EN) Είμαι ικανοποιημένη που το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε σήμερα σύστημα για τη διασφάλιση ότι θα καταστούν διαθέσιμα πρόσθετα δάνεια σε μικρές επιχειρήσεις. Αυτή η απόφαση θα δώσει τη δυνατότητα να διατεθούν 100 εκατομμύρια ευρώ σε περιφερειακό και εθνικό επίπεδο κατά τα επόμενα τέσσερα έτη. Αυτή είναι μια πολύτιμη και έγκαιρη εξέλιξη η οποία θα παράσχει νέες ευκαιρίες σε πολλούς από αυτούς που επλήγησαν από τις επιπτώσεις της παγκόσμιας ύφεσης. Τα μέτρα που ανακοινώθηκαν σήμερα θα στηρίξουν εκείνους που επιθυμούν να ιδρύσουν νέες επιχειρήσεις, ενώ θα παράσχουν επίσης επαγγελματική κατάρτιση – αυξάνοντας με αυτόν τον τρόπο το εύρος δεξιοτήτων στο οποίο μπορούν να βασιστούν οι πολίτες για να συστήσουν επιχειρήσεις οι οποίες είναι ζωτικής σημασίας για την οικονομία της Ευρώπης. Όλο και πιο συχνά βλέπουμε να λαμβάνονται περισσότερο υπόψη οι μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις στην πολιτική και τη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Επιδοκιμάζω αυτήν τη νέα εξέλιξη και, συγκεκριμένα, τη συμβολή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην τόνωση της ανάπτυξης μικρών επιχειρήσεων σε δυσχερείς οικονομικούς καιρούς.

Czesław Adam Siekierski (PPE), γραπτώς. – (PL) Το πρόγραμμα Progress ξεκίνησε για να συνδράμει την υλοποίηση των στόχων της Ευρωπαϊκής Ένωσης στους τομείς της απασχόλησης, των κοινωνικών υποθέσεων και των ίσων ευκαιριών, οι οποίοι θεσπίζονται στην κοινωνική ατζέντα. Τα δημοσιονομικά μέσα που είναι διαθέσιμα βάσει του προγράμματος αυτού υποτίθεται ότι αποτελούν ερέθισμα για τη διαδικασία μετασχηματισμού και εκσυγχρονισμού των πέντε τομέων της απασχόλησης, της κοινωνικής ένταξης και της κοινωνικής προστασίας, των συνθηκών εργασίας, της καταπολέμησης των διακρίσεων και των ίσων ευκαιριών για γυναίκες και άνδρες.

Επί του παρόντος, η οικονομική και χρηματοπιστωτική κρίση μετατρέπεται σε κοινωνική κρίση και σε κρίση στον τομέα της απασχόλησης. Οι άνεργοι και τα άτομα από κοινωνικές ομάδες που βρίσκονται σε δυσμενή κατάσταση χρειάζονται ενεργό στήριξη και συμβουλευτική καθοδήγηση με σκοπό να καταστούν ανεξάρτητοι. Το πρόγραμμα Progress έχει ως στόχο τις πιο εκτεθειμένες ομάδες και, σε σχέση με αυτό, πιστεύω ότι τα κράτη μέλη και η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι αρμόδια για την αποτελεσματική υλοποίηση του προγράμματος. Η Ένωση πρέπει επίσης να καταβάλει κάθε προσπάθεια προκειμένου να αυξήσει το εύρος της στοχευμένης οικονομικής στήριξης για νέους μόνους εμπόρους και τους ιδρυτές μικροεπιχειρήσεων υπό τη μορφή παρακολούθησης, κατάρτισης –περιλαμβανομένης της πρακτικής άσκησης– και ανάπτυξης δεξιοτήτων.

Το πρόγραμμα Progress υποτίθεται ότι εξυπηρετεί την ανάπτυξη μικροεπιχειρήσεων και την κοινωνική οικονομία. Στην παρούσα οικονομική και χρηματοπιστωτική συγκυρία, η οποία χαρακτηρίζεται από μειωμένη παροχή δανείων, το πρόγραμμα Progress επεκτείνει το εύρος της στοχευμένης οικονομικής βοήθειας για νέους επιχειρηματίες. Η κύρια αρμοδιότητα όσον αφορά την πολιτική απασχόλησης και την κοινωνική πολιτική εναπόκειται στα κράτη μέλη, αλλά η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να αποτελέσει τον πρώτο διδάξαντα για τις αλλαγές αυτές. Είναι απαραίτητο να δημιουργηθούν πραγματικές δυνατότητες απασχόλησης για όλους και να βελτιωθεί η ποιότητα και η παραγωγικότητα της εργασίας.

Bart Staes (Verts/ALE), γραπτώς. – (NL) Η μικροχρηματοδότηση συνιστά ενδιαφέρον μέσο για την παροχή, σε καιρούς κρίσης, οικονομικής στήριξης σε άτομα που είναι άνεργα ή κινδυνεύουν να χάσουν τη δουλειά τους, καθώς και σε επιχειρήσεις στην κοινωνική οικονομία. Ψήφισα κατά της έκθεσης αυτής, καθώς δεν είναι βέβαιο ότι το μέσον αυτό θα χρηματοδοτηθεί με νέους πόρους. Είναι πιθανό να χρησιμοποιηθούν πόροι από το υφιστάμενο πρόγραμμα Progress, ένα πρόγραμμα που εγκαινιάστηκε το 2007 και συμπεριλαμβάνει δράσεις που αφορούν τη μείωση της φτώχειας, την καταπολέμηση των διακρίσεων, την κοινωνική ένταξη, το φύλο και την απασχόληση. Η άντληση πόρων από προγράμματα που καταπολεμούν τη φτώχεια προκειμένου για την καταπολέμηση της φτώχειας δεν αποτελεί καλή στρατηγική.

Το Συμβούλιο, συγκεκριμένα, απορρίπτει τη χρήση ξεχωριστού προϋπολογισμού. Τα κράτη μέλη είναι σαφές ότι δεν διαθέτουν πολιτικό θάρρος. Προκειμένου να είναι δυνατή η έναρξη του στις αρχές του 2010, αποδεσμεύονται 25 εκατομμύρια ευρώ από τον προϋπολογισμό της ΕΕ για το 2010. Δεν υπάρχει επί του παρόντος συμφωνία μεταξύ του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη χρηματοδότηση για τα επόμενα τρία χρόνια (2011-2013). Αυτό που χρειάζεται η Ευρώπη είναι μια βιώσιμη στρατηγική και όχι μια ένεση άπαξ όπως αυτή η πρωτοβουλία. Ο μηχανισμός μικροχρηματοδοτήσεων δεν έχει συνοχή και μακροπρόθεσμο όραμα. Επιπλέον, μικροπιστώσεις μπορούν ήδη να χορηγηθούν στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση. Συνεπώς, λέω ένα κατηγορηματικό «όχι» στην εν λόγω έκθεση.

Derek Vaughan (S&D), γραπτώς. – (EN) Πρόκειται για μια εξαιρετική πρωτοβουλία που θα καταστήσει πιο εύκολο το ενδεχόμενο άνθρωποι που έχασαν ή κινδυνεύουν να χάσουν την εργασία τους να λάβουν πίστωση για να ξεκινήσουν τις δικές τους επιχειρήσεις. Ο ευρωπαϊκός μηχανισμός μικροχρηματοδοτήσεων Progress θα χορηγεί έως και 25 000 ευρώ σε ανθρώπους που επιθυμούν δάνεια για να ιδρύσουν ή να αναπτύξουν πολύ μικρές εταιρείες, και οι οποίοι δεν κατόρθωσαν να εξασφαλίσουν πίστωση μέσω συμβατικών αγορών.

Είμαι ικανοποιημένος που το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατόρθωσε να διασφαλίσει ότι τα χρήματα αυτά δεν θα προέλθουν από το πρόγραμμα «Progress», το οποίο έχει σχεδιαστεί για να βοηθήσει ευάλωτους ανθρώπους, αλλά δημιουργήθηκε με τη χρήση πόρων από τον προϋπολογισμό του 2010 για το πρώτο έτος. Το κονδύλιο ύψους 100 εκατομμυρίων ευρώ, που θα καταστεί διαθέσιμο από τις αρχές του 2010, είναι ακριβώς το είδος της βοήθειας που χρειάζονται οι μικρές επιχειρήσεις αυτήν την ώρα της οικονομικής κρίσης όταν οι τράπεζες είναι ακόμα απρόθυμες να αποδεσμεύσουν πίστωση. Αυτό θα βοηθήσει τις επιχειρήσεις στην Ουαλία, και είμαι απογοητευμένος που οι συνάδελφοι από το Κόμμα Ανεξαρτησίας του ΗΒ δεν κατόρθωσαν να στηρίξουν αυτήν την προοδευτική πρωτοβουλία.

10. Διορθώσεις και προθέσεις ψήφου: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

(Η συνεδρίαση διακόπτεται στις 12.20 και συνεχίζεται στις 15.00)

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. BUZEK

Πρόεδρου

11. Έγκριση των Συνοπτικών Πρακτικών της προηγούμενης συνεδρίασης: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

12. Ώρα των ερωτήσεων προς τον Πρόεδρο της Επιτροπής

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει την Ώρα των Ερωτήσεων προς τον Πρόεδρο της Επιτροπής.

Ανοικτές ερωτήσεις

Corien Wortmann-Kool, εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – (NL) Κύριε Πρόεδρε, οι προσδοκίες για την ΕΕ 2020 είναι υψηλές, όχι μόνο στην Ομάδα μας αλλά και στους ευρωπαίους πολίτες. Αναμένουν ευημερία, θέσεις εργασίας και βιώσιμη, καινοτόμο κοινωνική οικονομία της αγοράς μέχρι το 2020, όπως και συγκεκριμένες προτάσεις για ισχυρές ΜΜΕ και ανοικτή ενιαία ευρωπαϊκή αγορά, συμπεριλαμβανομένων των τομέων κεφαλαίων και ανάπτυξης της γνώσης. Αναμένουν μια στρατηγική 2020 με σταθερή, διάφανη δομή ευρωπαϊκής διακυβέρνησης, χωρίς γενικευμένες συζητήσεις για τα κράτη μέλη.

Κύριε Πρόεδρε, αυτό που θέλει το Κοινοβούλιο δεν είναι απλώς να ενημερωθεί κατόπιν εορτής για τις προτάσεις από την Επιτροπή και το Συμβούλιο· θέλει να συμμετάσχει πραγματικά στην ανάπτυξη και εφαρμογή της στρατηγικής 2020. Πώς θα το διασφαλίσετε αυτό, και ποιο είναι χρονοδιάγραμμα πάνω στο οποίο εργάζεστε; Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου ανακοίνωσε ότι η πρόθεση είναι να καταλήξουν σε συμπεράσματα μέχρι τον Μάρτιο. Θα αναλάβετε την πρωτοβουλία; Να αναμένουμε συγκεκριμένο πλαίσιο στο εγγύς μέλλον που θα περιλαμβάνει σημεία εκκίνησης και στόχους ως βάση συμμετοχής από το Κοινοβούλιο στη συζήτηση αυτή; Μπορείτε να μας ενημερώσετε για το χρονοδιάγραμμα πάνω στο οποίο εργάζεστε, και ποιος είναι υπεύθυνος; Είστε ο κύριος 2020;

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Ως Πρόεδρος της Επιτροπής θα είμαι υπεύθυνος γι' αυτό, σε συνεργασία με τους συναδέλφους μου στην Επιτροπή, καθώς αυτό θα είναι το βασικό καθήκον της επόμενης Επιτροπής, όπως παρουσιάστηκε στις πολιτικές μου κατευθύνσεις. Όσον αφορά το χρονοδιάγραμμα, ελπίζουμε ότι θα έχουμε έτοιμη επίσημη ανακοίνωση εγκαίρως για το εαρινό Συμβούλιο, όμως πιστεύω ότι θα ήταν καλύτερα να έχουμε μόνο τα επίσημα αποτελέσματα στο Συμβούλιο του Ιουνίου. Αυτή θα είναι η πρότασή μου στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, ώστε να έχουμε –και το επιθυμώ πολύ– πλήρη συμμετοχή και ευθύνη του Κοινοβουλίου στη στρατηγική.

Σε επίπεδο Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, υπήρξε επίσης πολύ ενδιαφέρουσα προσυζήτηση για την οικονομία, και, στην πραγματικότητα, ενθάρρυνα το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο να αποκτήσει πλήρη συμμετοχή στο πλευρό του Συμβουλίου επίσης, και να ενισχύσει τους μηχανισμούς διακυβέρνησης. Όπως γνωρίζετε, πριν από πέντε χρόνια, όταν επανεκκινήσαμε τη στρατηγική της Λισαβόνας, υπήρξε αντίδραση από κάποια κράτη μέλη να ακολουθήσουν ορισμένες συστάσεις της έκθεσης Kok. Αυτήν τη φορά, υπάρχουν οι προϋποθέσεις ύπαρξης ενισχυμένου συστήματος διακυβέρνησης σε αυτήν τη στρατηγική.

Hannes Swoboda, εξ ονόματος της Ομάδας S&D. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Barroso, το 2009 πλησιάζει στο τέλος του σε μια δύσκολη κατάσταση, με υψηλή ανεργία και οικονομικά και δημοσιονομικά προβλήματα. Την ίδια στιγμή, ολοκληρώνεται η πενταετής θητεία της Επιτροπής Barroso. Ποια συμπεράσματα εξαγάγετε από τα πρώτα πέντε χρόνια για τα επόμενα πέντε χρόνια, υπό την προϋπόθεση ότι η Επιτροπή θα ανανεώσει τη θητεία της, συγκεκριμένα όσον αφορά αυτά τα οικονομικά και κοινωνικά ζητήματα; Τι θα πείτε στους πολίτες μας αλλά και στους Επιτρόπους σας για τα πράγματα που πρέπει να είναι διαφορετικά σε αυτήν τη νέα θητεία;

Πρέπει να συνεργαστούμε για να θέσουμε νέες προτεραιότητες όσον αφορά τους οικονομικούς και κοινωνικο-πολιτικούς στόχους μας και για να αποφύγουμε την αναδημιουργία της κατάστασης στην οποία βρισκόμαστε επί του παρόντος. Ως εκ τούτου, θα ήθελα να σας ξαναρωτήσω ποια συμπεράσματα εξαγάγετε από τα πρώτα πέντε χρόνια και τι θέλετε να κάνετε διαφορετικά, καλύτερα και πιο ξεκάθαρα τα επόμενα πέντε χρόνια, ώστε να πραγματοποιήσετε τις επιθυμίες των πολιτών της Ευρώπης.

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Καταρχάς, πιστεύω ότι το γεγονός ότι το Κοινοβούλιο ψήφισε ξανά για ανανέωση της θητείας μου αποτελεί ένδειξη ότι υπάρχει στήριξη για τις ενέργειες στις οποίες έχουμε προβεί. Τούτων λεχθέντων, υπάρχουν ζητήματα που πρέπει να αλλάξουμε και να βελτιώσουμε.

Η κατάσταση σήμερα είναι διαφορετική. Υπάρχει πολύ μεγαλύτερη αίσθηση του κοινωνικού επείγοντος σε σχέση με πριν. Όπως έχω πει πολλές φορές, το πιο σημαντικό πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε στην Ευρώπη σήμερα –το οποίο θα αντιμετωπίζουμε πιθανότατα για αρκετό καιρό ακόμα– είναι η ανεργία. Πρέπει όχι μόνο να βρούμε νέες πηγές ανάπτυξης αλλά και να εξετάσουμε ποιο ήταν το λάθος στα προηγούμενα μοντέλα ανάπτυξης.

Ήταν φανερό ότι το προηγούμενο μοντέλο ανάπτυξης ήταν σαθρό. Αν και δημιούργησε κάποιες τεχνητές φούσκες –όχι μόνο στον οικονομικό τομέα αλλά και σε άλλους τομείς– δεν ήταν βιώσιμο, μεταξύ άλλων, από πλευράς ενεργειακής και κλιματικής. Αυτό είναι το επίκεντρο της στρατηγικής μου – της στρατηγικής που υπέβαλα στο Κοινοβούλιο και ελπίζω ότι θα αναπτύξω με την επόμενη Επιτροπή σε πολύ στενή συνεργασία βέβαια με το Κοινοβούλιο.

Hannes Swoboda, εξ ονόματος της Ομάδας S&D. – (DE) Θα ήθελα να θέσω μια σύντομη συμπληρωματική ερώτηση, κύριε Barroso. Εάν, κατά τη διάρκεια των ακροάσεων στο

Κοινοβούλιο, είμαστε της γνώμης ότι η κατανομή των χαρτοφυλακίων δεν ανταποκρίνεται πλήρως σε αυτούς τους στόχους και κάνουμε προτάσεις για την αλλαγή των χαρτοφυλακίων, είστε έτοιμος καταρχήν να συζητήσετε τις ενστάσεις μας και να προβείτε σε αλλαγές; Θα απορρίπτατε καταρχήν τις όποιες ενστάσεις ή είστε διατεθειμένος να τις δεχτείτε;

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Αναφέρεται με σαφήνεια στη Συνθήκη της Λισαβόνας ότι η εσωτερική οργάνωση του Σώματος και των υπηρεσιών της Επιτροπής είναι αρμοδιότητα της Επιτροπής.

Είμαι πάντα έτοιμος να ακούσω τις προτάσεις και τα σχόλιά σας. Στην πραγματικότητα, κάποιες από τις καινοτομίες ήταν αποτέλεσμα συζητήσεων με την Ομάδα σας και άλλες Ομάδες. Βασίζομαι στη στήριξή σας για τον πλήρη σεβασμό των αρμοδιοτήτων της Επιτροπής, όπως και εγώ θα σέβομαι πάντα τις αρμοδιότητες του Κοινοβουλίου.

Είμαι πάντα ανοικτός να ακούσω τις προτάσεις σας, αλλά πιστεύω ότι πρέπει να επικεντρωθούμε περισσότερο σε θέματα πολιτικής, ουσίας. Όσον αφορά την οργάνωση της Επιτροπής, πιστεύω ότι, μετά από πέντε χρόνια καθημερινής εργασίας στην Επιτροπή, είμαι αρκετά καλά ενημερωμένος σχετικά με τους καλύτερους τρόπους κατανομής πόρων στο εσωτερικό της Επιτροπής.

Guy Verhofstadt, εξ ονόματος της Ομάδας ALDE. – (NL) Κύριε Πρόεδρε, η ερώτησή μου αφορά την κατάσταση στην Ελλάδα. Αυτή η κατάσταση είναι πολύ ανησυχητική βέβαια, με το δημοσιονομικό έλλειμμα του 12,7% και το δημόσιο χρέος σε σημείο υπέρβασης του 130%. Αυτήν ακριβώς την κατάσταση βρήκα στο Βέλγιο, όταν, σε νεαρή ηλικία, έγινα υπουργός Προϋπολογισμού το 1985. Τα νούμερα ήταν ακριβώς τα ίδια –δεν θα τα ξεχάσω ποτέ– 12,7% δημοσιονομικό έλλειμμα. Σαφώς, λοιπόν, πρέπει η Ελλάδα να εργαστεί σκληρά και να εφαρμόσει μεταρρυθμίσεις τις οποίες δεν έχει εφαρμόσει μέχρι σήμερα. Ωστόσο, και εμείς, μπορούμε να κάνουμε κάτι, κύριε Πρόεδρε. Μπορούμε να βοηθήσουμε στη μείωση των δαπανών που σχετίζονται με το δημόσιο χρέος των διαφόρων κρατών μελών δημιουργώντας, επιτέλους, μια ευρωπαϊκή αγορά ομολόγων που θα κάλυπτε μεγάλο μέρος αυτού του δημόσιου χρέους. Εμείς πληρώνουμε σήμερα πολλές εκατοντάδες δισεκατομμύρια ευρώ, πάρα πολλά σε τόκους, για το δημόσιο χρέος μας, που οφείλεται στο γεγονός ότι δεν υπάρχει ευρωπαϊκή αγορά ομολόγων, και όλες οι αγορές ομολόγων είναι κατακερματισμένες με τεράστια έλλειψη ρευστότητας. Η ερώτησή μου είναι εάν θα αναλάβετε πρωτοβουλία στο θέμα αυτό για να δημιουργηθεί επιτέλους αυτή η ευρωπαϊκή αγορά ομολόγων. Αυτό δεν θα καταργούσε την ανάγκη να κάνει η ίδια η Ελλάδα μια προσπάθεια, αλλά θα μπορούσε να βοηθήσει.

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Με καθησύχασε πολύ η χθεσινή δέσμευση του πρωθυπουργού κ. Παπανδρέου για μείωση του δημόσιου ελλείμματος και του δημόσιου χρέους με πάγιες περικοπές δαπανών και αύξηση των εσόδων. Πιστεύουμε ότι ο τρέχων προϋπολογισμός για το 2010 που συζητείται τώρα στο ελληνικό κοινοβούλιο και οι δηλώσεις του πρωθυπουργού κ. Παπανδρέου αποτελούν βήματα προς τη σωστή κατεύθυνση. Παρακολουθούσα πολύ στενά την κατάσταση με αυτήν την κυβέρνηση και την προηγούμενη κυβέρνηση, δηλαδή το ζήτημα των δημόσιων οικονομικών.

Μας εντυπώσισε επίσης η ειλικρινής παρουσίαση που έγινε από τον πρωθυπουργό της Ελλάδας στο τελευταίο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Έχει πλήρη επίγνωση του προβλήματος και μας έδειξε την αποφασιστικότητά του να το αντιμετωπίσει. Η Ελλάδα θα υποβάλει στην Επιτροπή κατά τη διάρκεια του Ιανουαρίου επικαιροποιημένο πρόγραμμα σταθερότητας, όπως προβλέπεται στο σύμφωνο σταθερότητας και ανάπτυξης. Ευελπιστώ ότι αυτό το πρόγραμμα θα περιλαμβάνει συγκεκριμένα μέτρα για την ενίσχυση της δημοσιονομικής προσαρμογής το 2010 και την εξασφάλιση διαρκούς εξυγίανσης των δημόσιων οικονομικών. Φυσικά, η Επιτροπή θα συνεχίσει

να παρακολουθεί πολύ στενά τη μακροοικονομική και δημοσιονομική κατάσταση και την εφαρμογή των μέτρων στην Ελλάδα.

Τούτων λεχθέντων, δεν θεωρώ σκόπιμο σε αυτό το στάδιο να αναπτύξουμε πιθανά σενάρια. Πιστεύουμε ότι η Ελλάδα λαμβάνει πλέον κατάλληλα μέτρα, και ότι πρέπει να στηρίξουμε την Ελλάδα στην εφαρμογή των μέτρων αυτών.

Guy Verhofstadt, *εξ ονόματος της Ομάδας ALDE.* – (NL) Κύριε Πρόεδρε, για να επανέλθω σε αυτό που έλεγα, μια ευρωπαϊκή αγορά ομολόγων θα μπορούσε να βοηθήσει την Ελλάδα. Δεν θα καταργούσε σε καμία περίπτωση την ανάγκη η χώρα αυτή να προβεί σε μεταρρυθμίσεις, αλλά θα βοηθούσε και όλα τα άλλα κράτη μέλη, καθώς θα σήμαινε καταβολή πολύ χαμηλότερου επιτοκίου στο χρέος. Ας συγκρίνουμε τα επιτόκια που καταβάλλονται στη Γερμανία και στις Ηνωμένες Πολιτείες. Οι Αμερικανοί πληρώνουν 0,4% χαμηλότερο επιτόκιο στα ομόλογα Δημοσίου τους από τους Γερμανούς, αν και η γερμανική δημόσια οικονομία είναι σε πολύ καλύτερη κατάσταση. Αυτό αποδεικνύει ότι πρέπει να ακολουθήσουμε επειγόντως αυτήν την πορεία. Αναμένω η Επιτροπή να πράξει τα δέοντα.

José Manuel Barroso, *Πρόεδρος της Επιτροπής.* – (EN) Σε αυτό το στάδιο δεν αναλογιζόμαστε το είδος των μέτρων που προτάθηκαν. Προσωπικά πιστεύω ότι δεν είναι σωστό να συνδέσουμε αυτού του είδους την πρόταση με τη συγκεκριμένη κατάσταση στην Ελλάδα σήμερα· στην πραγματικότητα, θα μπορούσε να στείλει λάθος μήνυμα.

Ας είμαστε ειλικρινείς γι' αυτό. Η Ελλάδα και οι χώρες της ευρωζώνης έχουν συγκεκριμένη υποχρέωση όσον αφορά την εφαρμογή των προϋποθέσεων του συμφώνου σταθερότητας και ανάπτυξης. Είναι πολύ σημαντικό γι' αυτές και κυρίως για την οικονομία τους, αλλά είναι εξίσου σημαντικό και για άλλους. Πιστεύω ότι εγειρόντας αυτό το θέμα αυτήν τη στιγμή και λέγοντας ότι θα μπορούσε να υπάρξει λύση έξω από τις ίδιες τις προσπάθειες της Ελλάδας δεν είναι ο καλύτερος τρόπος να βοηθήσουμε τους έλληνες φίλους μας να εφαρμόσουν, με αποφασιστικότητα, τα μέτρα που ανακοινώθηκαν από τον πρωθυπουργό κ. Παπανδρέου.

Rebecca Harms, *εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE.* – (DE) Θα ήθελα να σας ρωτήσω σήμερα για τη δομή της επόμενης Επιτροπής. Οι αρμοδιότητες χαρτοφυλακίου που παρουσιάσατε μας φαίνεται ότι έχουν έντονες προεδρικές αποχρώσεις. Κατά τη γνώμη μας, οργανώνετε αυτήν τη δομή με τέτοιο τρόπο, ώστε να δώσετε σε εσάς προσωπικά, ως Πρόεδρο της Επιτροπής, μεγάλη δύναμη. Μας εκπλήσσει το γεγονός ότι θέλετε να καταργήσετε τις ομάδες εργασίας των μελών της Επιτροπής. Κατά τη γνώμη μας, οι ομάδες αυτές είχαν καλά αποτελέσματα κατά τη διάρκεια της τελευταίας κοινοβουλευτικής περιόδου. Επίσης, μας εξέπληξε το γεγονός ότι οι αρμοδιότητες σε κάποιους τομείς κατακερματίστηκαν με τρόπο που μας φαίνεται ακατανόητος. Αποτελεί μυστήριο για εμάς πώς θα χειριστείτε την κατανομή αρμοδιοτήτων ανάμεσα στις κκ. Reding και Malmström. Κατά την άποψή μας η κ. Malmström θα δημιουργήσει ένα είδος γραφείου εσωτερικής ασφαλείας. Σίγουρα δεν είμαι ενάντια στη δημιουργία χωριστής αρμοδιότητας για το κλίμα. Ωστόσο, αν ορίσετε Επίτροπο για το κλίμα, πρέπει να δείξετε επίσης ότι θα έχει πραγματική εξουσία και πρόσβαση σε τομείς όπως η ενέργεια, η βιομηχανία, οι μεταφορές, το περιβάλλον και η γεωργία. Δεν πιστεύουμε ότι ισχύει κάτι τέτοιο.

José Manuel Barroso, *Πρόεδρος της Επιτροπής.* – (EN) Δύο διαφορετικές ερωτήσεις: μία σχετικά με τα χαρτοφυλάκια της Δικαιοσύνης και της Ασφάλειας και η άλλη για το κλίμα. Όσον αφορά τη δικαιοσύνη και την ασφάλεια, προώθησα την πρόταση που έγινε από πολλούς από εσάς στο Κοινοβούλιο να υπάρχει συγκεκριμένο χαρτοφυλάκιο πιο επικεντρωμένο στα θεμελιώδη δικαιώματα. Έτσι, η Επίτροπος Reding, εάν λάβει την έγκρισή σας, θα είναι Επίτροπος για τη Δικαιοσύνη, τα Θεμελιώδη Δικαιώματα και την Ίθαγένεια.

Θα υπάρχει επίσης Επίτροπος για τις Εσωτερικές Υποθέσεις, κάτι που βασικά συμβαίνει στα περισσότερα, αν όχι σε όλα, κράτη μέλη στην Ευρώπη – υπάρχει ένας υπουργός Εσωτερικών και ένας υπουργός Δικαιοσύνης. Πιστεύω ότι αυτό είναι πολύ πιο αποτελεσματικό, ώστε να μπορούν να συνεργάζονται με τους συναδέλφους τους στα αντίστοιχα Συμβούλια. Θα είναι, επίσης, πολύ καλύτερα από την άποψη του όγκου εργασίας, γιατί, όπως ξέρετε, μόλις εγκρίναμε το πρόγραμμα της Στοκχόλμης. Πρόκειται για ένα πολύ φιλόδοξο πρόγραμμα στο οποίο το Κοινοβούλιο έχει πολλές σημαντικές αρμοδιότητες τώρα, συνεπώς είναι απόλυτα δικαιολογημένο να έχουμε δύο διαφορετικούς Επιτρόπους. Δεν είναι λόγω του ρόλου του Προέδρου σε αυτήν την περίπτωση. Δεν έχει καμία σχέση με τον ρόλο του Προέδρου της Επιτροπής. Αφορά την ανάγκη να υπάρχει κάποιου είδους κατανομή εργασίας σε έναν τόσο σημαντικό τομέα. Θα ήθελα η Επίτροπος για τα Θεμελιώδη Δικαιώματα να έχει θέματα ασφαλείας στα χέρια της, και θα ήθελα η Επίτροπος για την Ασφάλεια να κάνει τη δουλειά με σεβασμό παράλληλα προς τα θεμελιώδη δικαιώματα και το πνεύμα των ελευθεριών στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Rebecca Harms, *εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE.* – (DE) Θα ήθελα να επαναλάβω την προηγούμενη ερώτησή μου. Πώς μπορεί η Επίτροπος για το κλίμα να είναι ισχυρή δύναμη και πώς μπορεί να επιβάλει την παρουσία της, εάν αυτό, βάσει της δεύτερης επιλογής, δεν αντανάκλαται στις δομές; Δεύτερον, υπάρχει ένα άλλο ζήτημα στη λεπτομέρεια το οποίο μας φαίνεται εντελώς παράλογο, και αυτό είναι ότι η πράσινη γενετική μηχανική, της οποίας εσείς, κύριε Barroso, είστε υπέρμαχος, αποτελεί πλέον μέρος του χαρτοφυλακίου Υγείας και δεν περιλαμβάνεται πια στο χαρτοφυλάκιο Περιβάλλοντος ή Γεωργίας. Πρέπει να μας το εξηγήσετε αυτό.

José Manuel Barroso, *Πρόεδρος της Επιτροπής.* – (EN) Με χαροποιεί που βλέπω ότι είστε ευχαριστημένοι με τη δημιουργία Επιτρόπου για την αλλαγή του κλίματος. Στην πραγματικότητα, θα έχει πολλά να κάνει, γιατί, όπως βλέπουμε τώρα, η Κοπεγχάγη δεν θα είναι το τέλος του δρόμου. Θα υπάρχουν πολλά να κάνει μετά την Κοπεγχάγη.

Τα κύρια καθήκοντά της θα είναι να ενσωματώσει την αλλαγή του κλίματος σε όλους τους τομείς της Επιτροπής – όχι μόνο σε αυτούς που αναφέρατε, αλλά και σε πολλούς άλλους. Δεν υπάρχει σχεδόν καμία πολιτική στην Ευρωπαϊκή Ένωση που να μην ασκεί κάποια επιρροή στις παρεμβάσεις για το κλίμα: από τη γεωργία μέχρι την έρευνα, και από τις επιχειρήσεις και τη βιομηχανία μέχρι τη θαλάσσια πολιτική. Αυτό είναι το έργο.

Θα έχει ειδική ΓΔ για την αλλαγή του κλίματος. Θέλω η Επίτροπος για την αλλαγή του κλίματος να έχει κάποια μέσα για την επιδίωξη της πολιτικής της, όμως, φυσικά, αυτό θα πρέπει να το κάνει σε συνεργασία με άλλους Επιτρόπους – δηλαδή τον Επίτροπο Περιβάλλοντος, τον Επίτροπο Ενέργειας και άλλους – γιατί είναι τόσο σημαντική πολιτική, ώστε έχει και σημαντική εξωτερική διάσταση.

Michał Tomasz Kamiński, *εξ ονόματος της Ομάδας ECR.* – (PL) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να ζητήσω την εκτίμησή σας για τη διάσκεψη κορυφής ΕΕ-Ουκρανίας που πραγματοποιήθηκε πριν από περίπου δεκαπέντε ημέρες. Την ίδια στιγμή, θα ήθελα να θέσω δύο ζητήματα. Όταν ήμουν στο Κίεβο, έμαθα ότι η ευρωπαϊκή πλευρά αρνήθηκε να δεχτεί αναφορά στην τελική δήλωση σχετικά με την ευρωπαϊκή ταυτότητα της Ουκρανίας. Δεν θα κρύψω ότι το γεγονός αυτό με εκπλήσσει πολύ, γιατί μου φαίνεται ότι το ζήτημα της ευρωπαϊκής ταυτότητας της Ουκρανίας δεν πρέπει να αποτελεί αντικείμενο διαμάχης. Δεύτερον, έμαθα στο Κίεβο ότι η ευρωπαϊκή αντιπροσωπεία μας αρνήθηκε να καταθέσει στεφάνια στο μνημείο των θυμάτων του λιμού της Ουκρανίας, κάτι που συνηθίζεται για όλους τους διπλωμάτες που επισκέπτονται την Ουκρανία, και πρέπει να πω ότι αυτά τα δύο γεγονότα με εκπλήσσουν πολύ.

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Πιστεύω ότι η συνάντηση που είχαμε με την Ουκρανία ήταν επιτυχημένη. Για να είμαι ειλικρινής μαζί σας, οι ουκρανοί φίλοι μας πρέπει να κάνουν περισσότερα, εάν θέλουν να τους βοηθήσουμε περισσότερο.

Αφιερώνω περισσότερο χρόνο στα ουκρανικά θέματα από ό,τι στα περισσότερα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γεγονός το οποίο δείχνει την προσοχή που δίνουμε στα θέματα της Ουκρανίας. Αυτή είναι μια χώρα που βρίσκεται πολύ κοντά μας και μια χώρα στην οποία θέλουμε να είμαστε πιο κοντά. Αυτός είναι ο λόγος που τους προσφέραμε ολοκληρωμένη και καινοτόμο συμφωνία σύνδεσης ΕΕ-Ουκρανίας. Αυτό είναι το πιο προηγμένο καθεστώς που μπορούμε να δώσουμε σε μια χώρα πέρα από την προσχώρηση, που δεν είναι εφικτή υπό τις παρούσες συνθήκες.

Έγιναν κάποιες συζητήσεις, όμως, εάν κοιτάξετε τα τελικά συμπεράσματα, επιβεβαιώνεται σαφώς ότι η Ουκρανία είναι μια ευρωπαϊκή χώρα, η Ουκρανία δεσμεύεται από τις ίδιες ευρωπαϊκές αξίες, και θέλουμε να είμαστε πιο κοντά στην Ουκρανία. Θέλουμε να τους βοηθήσουμε να έρθουν πιο κοντά μας. Πιστεύω ότι ήταν μια παραγωγική συνάντηση, αλλά ειλικρινά δεν μπορούμε να περιμένουμε να δημιουργείται νέο καθεστώς για την Ουκρανία κάθε φορά που γίνεται μία διάσκεψη κορυφής.

Η τελευταία διάσκεψη κορυφής πριν από αυτήν ήταν στο Παρίσι. Χορηγήσαμε στην Ουκρανία αυτήν τη δυνατότητα σύνδεσης, όμως δεν μπορούμε να προχωρούμε σε νέο καθεστώς κάθε φορά που γίνεται μία διάσκεψη κορυφής, και είχαμε πολύ ειλικρινή, ανοικτή και φιλική συζήτηση σχετικά με αυτό με τον Πρόεδρο Yushchenko και τους άλλους συνομιλητές.

Lothar Bisky, εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, έχω μια ερώτηση για εσάς σχετικά με τον φόρο Tobin. Ο εν λόγω φόρος αποτελεί αξιόλογη πρόταση, αλλά, μέχρι στιγμής, δεν τον έχει θεσπίσει κανείς. Όλοι λένε ότι δεν θα θεσπιστεί ποτέ, εκτός εάν όλα τα κράτη μέλη τον θεσπίσουν την ίδια στιγμή. Τώρα φοβάμαι, μετά την απόφαση στην ευρωπαϊκή σύνοδο κορυφής, την οποία χαιρετίζω, ότι αυτό θα αναβληθεί και πάλι, γιατί δεν ξεκινάμε όλοι την ίδια στιγμή.

Θα ήθελα να ξέρω ποια είναι η γνώμη σας γι' αυτό το θέμα, και ποιες πιστεύετε ότι είναι οι πιθανότητες θέσπισης του φόρου Tobin.

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Εάν υπάρχει συνολικός παγκόσμιος φόρος για τις οικονομικές συναλλαγές, πρέπει να τον στηρίξουμε. Στην πραγματικότητα, το υποστήριξα αυτό προσωπικά σε συζητήσεις στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ζήτησε από την Επιτροπή να υποβάλει σχετικές ιδέες, και τις ετοιμάζουμε.

Επίσης σε σχέση με το ζήτημα της καινοτόμου χρηματοδότησης, προσωπικά πιστεύω ότι, εάν θέλουμε να ανταποκριθούμε στις υποχρεώσεις μας όσον αφορά την καταπολέμηση της αλλαγής του κλίματος, δεν γίνεται μόνο με τα χρήματα από τους προϋπολογισμούς μας. Είναι φανερό ότι οι προϋπολογισμοί μας βρίσκονται υπό τέτοια πίεση, ώστε μόνο οι εθνικοί μας προϋπολογισμοί τα επόμενα χρόνια δεν μπορούν να παρέχουν τους πόρους για την καταπολέμηση της αλλαγής του κλίματος. Πρέπει να σκεφτούμε καινοτόμους τρόπους χρηματοδότησης. Ένας παγκόσμιος φόρος επί των οικονομικών συναλλαγών μου φαίνεται πολύ καλή ιδέα, και εργαζόμαστε σε αυτόν τον τομέα, ώστε να καταθέσουμε προτάσεις εντός εύλογου χρόνου. Ελπίζω ότι η νέα Επιτροπή θα υποβάλει κάποιες προτάσεις γι' αυτόν τον τομέα.

Paul Nuttall, εξ ονόματος της Ομάδας EFD. – (EN) Κύριε Barroso, ακούσαμε πρόσφατα ότι πρόκειται να σταματήσουν οι εργασίες της χαλυβουργίας Corus στο Teeside της βόρειας Αγγλίας. Αυτό οφείλεται στον στόχο της ΕΕ για μείωση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα κατά 20%. Χάριν της πίστωσης άνθρακα, η Corus δεν μπορεί πλέον να απασχολεί πάνω από 5 000 εργάτες χάλυβα, συμπεριλαμβανομένων των προμηθευτών. Έχουμε επίσης το θέμα της

βρετανικής κυβέρνησης, που παραδέχεται ότι τα χέρια της είναι δεμένα σε αυτό το θέμα λόγω των κυρώσεων της νομοθεσίας περί ανταγωνισμού της ΕΕ.

Το πραγματικό κέρδος της Corus από την παύση της παραγωγής στο Teeside είναι η εξοικονόμηση που θα κάνει στα δικαιώματα άνθρακα που διατίθενται από την ΕΕ υπό το σύστημα εμπορίας εκπομπών, η οποία θα αξίζει έως 600 εκατ. αγγλικές λίρες τα επόμενα τρία χρόνια. Όμως έκπληξη – μαντέψτε: ο επικεφαλής της διακυβερνητικής επιτροπής για την αλλαγή του κλίματος (IPCC), Rajendra Pachauri, είναι επίσης επικεφαλής του ιδρύματος Tata, οπότε, αναρωτιέται κανείς, ποιος ωφελείται; Καθώς το ίδρυμα Tata έχει την ιδιοκτησία της Corus.

(Διαμαρτυρίες στα θεωρεία)

Η ερώτηση που θα ήθελα να κάνω είναι: είναι πλέον επίσημη πολιτική της ΕΕ να προσφέρει κίνητρα σε επιχειρήσεις για να κλείνουν εγκαταστάσεις όπως το Teeside, ώστε να μπορούν να αναθέσουν σε τρίτους τις επιχειρήσεις τους σε χώρες όπως η Ινδία, ή διακυβεύεται κάποιο πιο προσωπικό συμφέρον σε αυτήν την περίπτωση;

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Όσον αφορά τον υπαινιγμό σας, πραγματικά δεν μπορώ να σχολιάσω. Εάν ήμουν το εμπλεκόμενο άτομο, θα προσέφευγα στα δικαστήρια.

Όσον αφορά το επίμαχο ζήτημα, είπατε ότι η βρετανική κυβέρνηση δήλωσε ότι αυτή ήταν η θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν γνωρίζω τίποτα γι' αυτήν τη δήλωση, αλλά επιτρέψτε μου να σας πω ότι, εάν υπάρχει μία κυβέρνηση που πιέζει την Ευρωπαϊκή Ένωση για φιλόδοξους στόχους στην καταπολέμηση της αλλαγής του κλίματος, αυτή είναι ακριβώς η κυβέρνηση της χώρας σας, είτε σας αρέσει είτε όχι.

Στην πραγματικότητα, το κοινό πρόγραμμα σήμερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι η μείωση των παγκοσμίων εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου. Αυτό δεν έχει συνέπειες όσον αφορά την προσαρμογή της βιομηχανίας μας. Θέλουμε η βιομηχανία να παραμείνει στην Ευρώπη, αλλά θέλουμε άλλου είδους βιομηχανία, η οποία καταναλώνει λιγότερη ενέργεια και είναι πιο φιλική προς το περιβάλλον.

Paul Nuttall (EFD). – (EN) Δεν απαντήσατε στην ερώτησή μου, γιατί η ερώτησή μου ήταν: είναι επίσημη πολιτική της ΕΕ να προσφέρει κίνητρα σε επιχειρήσεις για να κλείνουν εγκαταστάσεις όπως το Teeside και να αναθέτουν σε τρίτους τις επιχειρήσεις τους σε χώρες όπως η Ινδία; Δεν απαντήσατε στην ερώτηση. Θα απαντήσετε, σας παρακαλώ;

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Θα απαντήσω λέγοντας «όχι».

Πρόεδρος. – Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διαδικασία της μπλε κάρτας δεν εφαρμόζεται τώρα, γιατί αυτές είναι συζητήσεις μεταξύ δύο ατόμων. Είναι πολύ δύσκολο να χρησιμοποιηθεί η μπλε κάρτα για επιπρόσθετη ερώτηση τώρα, καθώς δεν γνωρίζω για ποιο από τα δύο άτομα προορίζεται. Λυπάμαι γι' αυτό. Θα εφαρμοστεί φυσικά σε άλλες συζητήσεις.

Marine Le Pen (NI). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, σε απάντηση στο δημοψήφισμα στην Ελβετία για τους μιναρέδες, έφθασε στο σημείο να κάνει μία δήλωση που είναι το λιγότερο ενοχλητική και διφορούμενη. Θεώρησε απαραίτητο να επιβεβαιώσει, προς όφελος των κρατών μελών που μπορεί να μπουν στον πειρασμό να λάβουν παρόμοιες αποφάσεις, την ανάγκη να «σεβαστούμε τα θεμελιώδη δικαιώματα όπως τη θρησκευτική ελευθερία». Αυτή η αμυδρά συγκαλυμμένη απειλή απαιτεί κάποιες εξηγήσεις από την πλευρά σας, όταν οι δημοσκοπήσεις καταδεικνύουν ότι η συντριπτική πλειοψηφία των Ευρωπαίων θα ψήφιζαν σε τέτοιο δημοψήφισμα, εάν υπήρχε αυτή η επιλογή στις αντίστοιχες χώρες τους.

Κύριε Barroso, έχουν τα κράτη μέλη της ΕΕ ή όχι το δικαίωμα να πραγματοποιούν δημοψήφισμα για τους πολίτες τους το οποίο είναι ίδιο με κάθε τρόπο με αυτό που πραγματοποιήθηκε στις 29 Νοεμβρίου στην Ελβετία; Θα αντιτασσόταν η Επιτροπή ή όχι στην κυρίαρχη απόφαση αυτών των λαών, εάν επρόκειτο να ψηφίσουν όπως οι πολίτες της Ελβετίας; Εάν, όπως πιστεύουμε, η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι σήμερα πιο ολοκληρωτική απ' ότι δημοκρατική, είναι πλέον καιρός αυτό να αναγνωριστεί.

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (FR) Αποτελεί κυριαρχικό δικαίωμα των κρατών μελών να αποφασίζουν, σύμφωνα με τους συνταγματικούς τους κανόνες, πώς επιθυμούν να συμβουλευτούν τους πολίτες τους άμεσα. Δεν θα κάνω υποθετικές δηλώσεις για υποθετικά δημοψηφίσματα. Αυτό που μπορώ να σας πω είναι ότι τα κράτη μέλη λαμβάνουν τις δικές τους αποφάσεις γι' αυτό το θέμα. Συνεπώς, δεν θα προδικάσω ένα δημοψήφισμα σε μια χώρα ή την αντίδραση σε δημοψήφισμα που οργανώθηκε από την Επιτροπή.

Η Επιτροπή έχει εξουσία να ελέγχει τα μέτρα και τις αποφάσεις που λαμβάνονται από τα κράτη μέλη σε σχέση με την εφαρμογή της ευρωπαϊκής νομοθεσίας. Στην περίπτωση αυτή, η Επιτροπή δεν έχει μόνο το δικαίωμα, αλλά επίσης και το καθήκον, να εκφράσει τη γνώμη της.

Marine Le Pen (NI). – (FR) Κύριε Barroso, παρόλα αυτά, η ερώτηση ήταν σαφής. Δεν σας έκανα ερώτηση για υποθετικό δημοψήφισμα, αλλά για δημοψήφισμα το οποίο είναι ίδιο με κάθε τρόπο με αυτό που πραγματοποιήθηκε για τους πολίτες της Ελβετίας.

Εάν ένα από τα κράτη μέλη της ΕΕ, σε εντελώς ίδιο δημοψήφισμα, έθετε το ερώτημα που τέθηκε στους ελβετούς πολίτες, πώς θα αντιδρούσε η Επιτροπή; Έχουν δικαίωμα να ενεργήσουν κατ' αυτόν τον τρόπο; Και θα αντιτασσόταν η Επιτροπή στην απόφαση του κυρίαρχου λαού, εάν αποφάσιζε να ψηφίσει, όπως έκαναν οι Ελβετοί; Η ερώτηση είναι σαφής.

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (FR) Κυρία Le Pen, κάνετε υποθετική ερώτηση. Τα γαλλικά μου δεν είναι τόσο καλά όσο τα δικά σας, αλλά, όταν λέτε «αν», αυτή είναι υποθετική ερώτηση. «Εάν γινόταν δημοψήφισμα», αυτή είναι υποθετική ερώτηση.

(Χειροκροτήματα)

Δεν συνηθίζω να απαντώ σε υποθετικές ερωτήσεις. Η πραγματικότητα είναι ήδη αρκετά περίπλοκη. Συνεπώς, αυτό που μπορώ να σας πω είναι ότι η Επιτροπή είναι ενάντια σε όλες τις μορφές διακρίσεων, συμπεριλαμβανομένων όλων των μορφών θρησκευτικών διακρίσεων. Αυτή είναι η θέση μας και είναι σαφής. Δεν είναι μόνο η θέση της Επιτροπής· είναι η θέση όλων των δημοκρατικών κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τούτων λεχθέντων, δεν θα εκφράσω γνώμη για υποθετικό δημοψήφισμα.

Ευρώπη 2020

David Casa (PPE). – (MT) Σκόπευα να απευθύνω μια ερώτηση στον Πρόεδρο της Επιτροπής που αφορούσε την Επιτροπή. Ωστόσο, έγινε μια παρέμβαση σήμερα από το Σοσιαλιστικό Κόμμα που αφορά τις ακρόασεις που είχαμε με τους Επιτρόπους. Ελπίζω ότι το Σοσιαλιστικό Κόμμα δεν θα αρχίσει να παίζει με τα χαρτοφυλάκια που ανατέθηκαν στους υποψήφιους Επιτρόπους. Δεν έχουμε την αρμοδιότητα να αλλάζουμε τα χαρτοφυλάκια των Επιτρόπων, καθώς αυτό εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα του Προέδρου της Επιτροπής. Τα επιλεγμένα άτομα, από το κόμμα μας, τους Φιλελεύθερους, και το Σοσιαλιστικό Κόμμα, είναι όλα πολύ ικανά άτομα, και δεν θα έπρεπε να έχουμε την αρμοδιότητα να αρχίσουμε να συζητάμε από τώρα, πριν από την ακρόαση, εάν μπορούμε να αλλάξουμε τα χαρτοφυλάκια των Επιτρόπων. Γνωρίζω ότι αυτό δεν

ήταν το θέμα, όμως, μετά την παρέμβαση του Σοσιαλιστικού Κόμματος, θεώρησα ότι έπρεπε να κάνω αυτήν την παρέμβαση.

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Δεν ήταν ερώτηση, οπότε δεν χρειάζεται να απαντήσω, όμως, εφόσον έχω τη δυνατότητα, θα πω μόνο τα εξής.

Η αρχή της πίστης μεταξύ των διαφόρων θεσμικών οργάνων είναι πολύ σημαντική. Επίσης, τώρα που έχουμε νέα συνθήκη, πρέπει να σεβόμαστε τις αρμοδιότητες κάθε θεσμικού οργάνου. Σας είπα πόσο σημαντικό είναι να υπάρχει ιδιαίτερη σχέση ανάμεσα στην Επιτροπή και το Κοινοβούλιο, και θα εργαστώ γι' αυτό. Αυτό, φυσικά, σημαίνει σεβασμό των αρμοδιοτήτων κάθε θεσμικού οργάνου στον τομέα του σύμφωνα με τις συνθήκες.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Κύριε Πρόεδρε, στην αρχή της ομιλίας του, ο Πρόεδρος της Επιτροπής αναφέρθηκε στο τι ήταν λάθος στα προηγούμενα μοντέλα. Αυτό που είναι λάθος, σίγουρα, είναι ότι η Επιτροπή είχε κάποια καλά προγράμματα, αλλά τα κράτη μέλη απλώς κάνουν ό,τι τους αρέσει. Με άλλα λόγια, η προσέγγιση «απειλές και υποσχέσεις» δεν είναι αρκετή για να καθοδηγήσει τα κράτη μέλη.

Επίσης παρατήρησα ότι το κείμενο 2020 δεν περιλάμβανε καμία καινοτόμο ιδέα όσον αφορά τους τρόπους καθοδήγησης των κρατών μελών. Θα ήθελα να ρωτήσω εάν η Επιτροπή προτίθεται να χρησιμοποιήσει τις προειδοποιήσεις υπό το άρθρο 121 της Συνθήκης της Λισαβόνας, εφόσον κάποιο κράτος μέλος δεν συμμορφώνεται ή δεν θέλει να συμμορφωθεί με τις ιδέες της στρατηγικής 2020.

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Ευχαριστώ για την ερώτησή σας και την πρόθεση πίσω από την ερώτησή σας.

Η πρόθεσή μου είναι να προτείνω στα κράτη μέλη να ενισχυθεί η οικονομική διακυβέρνηση στην Ευρώπη. Πιστεύω ότι τώρα έχουμε ευκαιρία να το πράξουμε. Ειλικρινά, απορρίφθηκε πολλές φορές πριν. Διαβάσατε πιθανόν πρόσφατη συνέντευξη που έδωσε ένας από τους προκατόχους μου, ο κ. Delors, ο οποίος είπε ότι η πρότασή του για ενισχυμένο συντονισμό σε κοινωνικά θέματα απέτυχε το 1993. Απορρίφθηκε από τα κράτη μέλη.

Ήταν ενδιαφέρον, και κοίταξα τι είπα τότε ως υπουργός Εξωτερικών της χώρας μου. Ήμουν ένας από εκείνους που στήριζαν τον ενισχυμένο συντονισμό των κρατών μελών σε αυτόν τον τομέα. Δυστυχώς, δεν ήταν δυνατό.

Όταν αναθεωρούνταν η στρατηγική της Λισαβόνας, καταθέσαμε πρόταση που βασιζόταν στην έκθεση Wim Kok η οποία απορρίφθηκε από τα κράτη μέλη. Μετά από αυτήν την κρίση, πιστεύω ότι υπάρχει τώρα πολύ περισσότερη συνειδητοποίηση της ανάγκης ύπαρξης πραγματικού συντονισμού για την αντιμετώπιση της κρίσης. Θα αγωνιστώ γι' αυτό, όμως, φυσικά, χρειαζόμαστε τη στήριξη των κρατών μελών για την επίτευξη αυτού του στόχου. Τα χρειαζόμαστε, γιατί κάποιες από αυτές τις πολιτικές γίνονται σε εθνικό επίπεδο, και κάποιες σε κοινοτικό επίπεδο.

Με εμπύχωσε η πρώτη ανταλλαγή απόψεων με το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Στην πραγματικότητα, ο νέος Πρόεδρος του Συμβουλίου, ο Πρόεδρος Van Rompuy, ανακοίνωσε ήδη ότι επιθυμεί ανεπίσημη ανταλλαγή απόψεων στις αρχές Φεβρουαρίου. Ελπίζω ότι θα είναι ένας τρόπος να έχουμε μεγαλύτερη δέσμευση από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο για ενισχυμένο μηχανισμό διακυβέρνησης της στρατηγικής «Ευρωπαϊκή Ένωση 2020».

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Κύριε Barroso, η στρατηγική της Λισαβόνας πέρασε πια. Η Ευρωπαϊκή Ένωση, συνεπώς, δεν θα είναι η πιο ανταγωνιστική οικονομία από την 1η Ιανουαρίου. Σας παρακαλώ, συγχωρέστε τα σκληρά μου λόγια, όμως μπορεί να μιλά κανείς σχεδόν για

οφθαλμαπάτη. Αυτό που πρέπει να κάνουμε τώρα είναι να διασφαλίσουμε ότι, για τα προσεχή έτη, για το 2010, η ΕΕ είναι περισσότερο σαν όαση ηρεμίας για τους επιχειρηματίες και τους πολίτες της Ευρώπης.

Στο πλαίσιο αυτό, διάβασα στο υπόμνημα το οποίο μας παρουσιάσατε ότι συζητάτε για διεθνοποίηση των ΜΜΕ, των κύριων δημιουργών θέσεων εργασίας στην ΕΕ. Δεν πιστεύετε, κύριε Barroso, ότι η επείγουσα ανάγκη σήμερα είναι να σταθεροποιηθεί η κατάσταση, να καθησυχάσουμε τους ανθρώπους; Επιπλέον, μπορείτε να εγγυηθείτε σήμερα ότι η Επιτροπή θα αντιταχθεί σε κάθε ρυθμιστική υστερία και θα εφαρμόζει, σε καθημερινή βάση και σε όλες τις πολιτικές της, την αρχή, τη στρατηγική «Σκέψου πρώτα σε μικρή κλίμακα»;

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (FR) Σας ευχαριστώ, κυρία Ries. Αυτή ήταν μια από τις προτεραιότητες της Επιτροπής μου, όμως είναι προτεραιότητα και για την τωρινή Επιτροπή και σίγουρα θα είναι προτεραιότητα και για την επόμενη Επιτροπή. Οι μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις είναι αυτές που δημιουργούν θέσεις εργασίας. Δημιουργήσαμε την πράξη για τις μικρές επιχειρήσεις με βάση την ίδια αυτή αρχή –«Σκέψου πρώτα σε μικρή κλίμακα»– για την οποία μιλάτε, και ξεκινάμε πρόγραμμα μείωσης των διοικητικών επιβαρύνσεων, ειδικά για τις μικρές και τις μεσαίες επιχειρήσεις. Γι' αυτό θέσαμε την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς στο επίκεντρο των προτεραιοτήτων μας, καθώς υπάρχει δυναμικό αλλά και διεθνής διάσταση προς εκμετάλλευση, γιατί η αλήθεια είναι ότι οι μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις μας αντιμετωπίζουν ακόμη σειρά εμποδίων, όταν προσπαθούν να συνεργαστούν με άλλες αγορές. Πιστεύω, λοιπόν, ότι αυτή είναι μία από τις προτεραιότητες της νέας στρατηγικής, της στρατηγικής 2020. Είναι ακριβώς μια στρατηγική που συνδέεται πιο στενά με τη διεθνή διάσταση, γιατί, σήμερα, γίνονται αισθητές οι συνέπειες της παγκοσμιοποίησης, και μόνο υιοθετώντας επιθετική, προορατική στάση μπορούμε να νικήσουμε αυτήν τη μάχη της ανταγωνιστικότητας.

Πρόεδρος. – Κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να δώσω μια εξήγηση σε απάντηση μιας πολύ σημαντικής ερώτησης της κ. Ries. Αρχίσαμε να ετοιμάζουμε τον κατάλογο ομιλητών στις 15.00, όταν ξεκινήσαμε την ημερήσια διάταξη. Έχω περίπου 30 άτομα στον κατάλογο, με τη σειρά που πήρατε τις μπλε κάρτες σας. Φυσικά, μπορούμε να προσθέσουμε και άλλους ομιλητές στον κατάλογο, όμως θα είναι αδύνατο γι' αυτούς να μιλήσουν κατά τη διάρκεια αυτής της ημερήσιας διάταξης.

Εάν επιθυμείτε, μπορείτε να κρατήσετε τις κάρτες σας προς το παρόν, και η κ. Durant θα είναι η επόμενη ομιλήτρια για ένα λεπτό. Μπορούμε να προσπαθήσουμε να προσθέσουμε στον κατάλογο τους υπόλοιπους βουλευτές που επιθυμούν να μιλήσουν, αλλά μπορώ να σας πω πολύ ειλικρινά ότι είναι αδύνατο να έχουμε τόσους ομιλητές· έχω περίπου 30.

Ξεκινήσαμε να ασχολούμαστε με τον κατάλογο στις 15.00. Εάν κάποιοι άλλοι βουλευτές θα ήθελαν να προσθέσουν τα ονόματά τους, παρακαλώ περιοριστείτε στο ένα λεπτό.

Isabelle Durant (Verts/ALE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, θα ήθελα να σας ρωτήσω, στο πλαίσιο της στρατηγικής 2020 και, ειδικά, του συστήματος ενισχυμένης διακυβέρνησης, πώς επιθυμείτε να χειριστείτε το ζήτημα των ομάδων πίεσης. Γνωρίζετε, όπως και εγώ, ότι, εάν συνταχθεί στρατηγική 2020, θα υπάρξουν αναπόφευκτα γενικές ομάδες πίεσης. Οι ομάδες πίεσης υπάρχουν σχεδόν παντού· υπάρχουν ομάδες πίεσης της Επιτροπής, του Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου.

Όπως επίσης γνωρίζετε, σήμερα πραγματοποιείται διοργανική συζήτηση για το θέμα των ομάδων πίεσης. Ο κ. Kallas ήταν υπεύθυνος για το θέμα αυτό στην προηγούμενη Επιτροπή. Θα ήθελα να μου πείτε ποιος θα είναι υπεύθυνος στην Επιτροπή γι' αυτό το θέμα των ομάδων πίεσης, και ποια θα είναι η εντολή του ή της. Θέλετε να σημειωθεί πρόοδος –όπως ελπίζουμε εγώ και άλλα

μέλη αυτής της διοργανικής ομάδας – προς ένα υποχρεωτικό σύστημα καταχώρησης των ομάδων πίεσης;

Αυτό είναι το κριτήριο που διέπει τη διαφάνεια και είναι επίσης, κατά την άποψή μου, το κριτήριο που διέπει τη στήριξη των πολιτών. Πρέπει να είναι σε θέση να καταλάβουν πώς λαμβάνονται οι αποφάσεις σε ευρωπαϊκό επίπεδο από την Επιτροπή, το Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο.

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, πρόκειται για πολύ γνωστό πρόβλημα, πολύ σημαντικό πρόβλημα, και είμαι πραγματικά υπερήφανος που σημειώσαμε πρόοδο κατά τη θητεία αυτής της Επιτροπής. Όπως αναφέρατε, ο Επίτροπος και Αντιπρόεδρος κ. Kallas έκανε πολύ δουλειά σε αυτόν τον τομέα, και σημειώσαμε πρόοδο με το σύστημα καταχώρησης των ομάδων πίεσης.

Κατά την άποψή μου, ωστόσο, πρέπει να αναγνωριστεί ότι ο καλύτερος τρόπος αντιμετώπισης ενός προβλήματος είναι η διαφάνεια, όχι η απόκρυψη πληροφοριών. Είναι απόλυτα φυσικό! Είναι απόλυτα φυσικό σε μια ανοικτή κοινωνία και μια ανοικτή οικονομία να εκφράζονται διαφορετικά και, κάποιες φορές, αντικρουόμενα συμφέροντα.

Με αυτό το πνεύμα θα επιτελέσει η Επιτροπή το έργο της: οι σχέσεις της με εκπροσώπους διαφόρων συμφερόντων –συμφερόντων επιχειρήσεων, συνδικαλιστικών οργανώσεων, ειδικών σκοπών κάποιες φορές– θα γίνουν πιο διαφανείς.

Το άτομο που θα είναι υπεύθυνο για το ζήτημα αυτό εντός της Επιτροπής, εάν έχετε την καλοσύνη να του προσφέρετε τη στήριξή σας, θα είναι ο Επίτροπος και Αντιπρόεδρος Μαροš Šefčovič. Αυτόν θα ορίσει η διοίκηση να πραγματοποιήσει αυτό το έργο εντός της νέας Επιτροπής.

Vicky Ford (ECR). – (EN) Κύριε Barroso, χαιρετίζω το όραμά σας για το 2020. Δείχνετε ότι, ακόμη και στις σκοτεινές ημέρες της ύφεσης, μπορεί κανείς να ονειρεύεται την Ουτοπία. Χαιρετίζω τα σχόλιά σας για τους ευρωπαϊκούς τομείς έρευνας. Εκπροσωπώ το Κέιμπριτζ, το οποίο στεγάζει την κορυφαία ερευνητική ομάδα που έχει ήδη γνωρίσει μεγάλες επιτυχίες στην υψηλή τεχνολογία, στην πράσινη τεχνολογία και στη βιοτεχνολογία. Εάν θέλουμε να μετατρέψουμε τα όνειρά σας σε οτιδήποτε κοντινό στην πραγματικότητα, τότε πρέπει να ακούσουμε και να μάθουμε από την εμπειρία του Κέιμπριτζ. Η έρευνα χρειάζεται χρηματοδότηση· οι καινοτόμες επιχειρήσεις χρειάζονται χρηματοδότηση· η καινοτομία υψηλού επιπέδου χρειάζεται χρηματοδότηση υψηλού επιπέδου.

Την περασμένη εβδομάδα, συνάντησα εκπροσώπους του Wellcome Trust, που είναι η μεγαλύτερη φιλανθρωπική οργάνωση του ΗΒ και τον περασμένο χρόνο έδωσε 750 εκατ. ευρώ στην ιατρική έρευνα. Ήρθαν στις Βρυξέλλες για να πουν στο Κοινοβούλιο ότι, εάν εγκρίνουμε τη νομοθεσία, όπως συντάχθηκε, για τις εναλλακτικές επενδύσεις, τότε θα μειώσουμε τη χρηματοδότηση της οργάνωσής τους κατά δύο τρίτα. Παρακαλώ, μην λέτε κάτι και κάνετε κάτι άλλο.

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Συγχαρητήρια στο Κέιμπριτζ. Πιστεύω ότι το Κέιμπριτζ είναι ένα από τα σπουδαιότερα πανεπιστήμια στην Ευρώπη και στον κόσμο. Και ακριβώς επειδή δεν έχουμε τόσα Κέιμπριτζ στην Ευρώπη, εργαζόμαστε για να έχουμε πραγματικό ευρωπαϊκό χώρο έρευνας, γιατί το Κέιμπριτζ και άλλα πολύ σημαντικά πανεπιστήμια στην Ευρώπη είναι διεθνή. Είναι σε θέση να προσελκύσουν πολύ σημαντική χρηματοδότηση, όμως, σε άλλες χώρες, κυρίως μικρές χώρες, και σε κάποιες από τις φτωχότερες χώρες, δεν έχουν αυτού του είδους τους πόρους. Γι' αυτόν τον λόγο δεν χρειαζόμαστε μόνο ιδιωτική χρηματοδότηση όπως αυτές που αναφέρατε, και σίγουρα χαιρετίζω όλο το έργο των ιδρυμάτων όπως αυτά που αναφέρατε, αλλά χρειαζόμαστε και δημόσια χρηματοδότηση από τα κράτη και τον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό είναι ένα από τα σημεία που σκοπεύω να θέσω στον επόμενο προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Όσον αφορά τη σχέση με διαχειριστές εναλλακτικών επενδύσεων, πραγματικά δεν βλέπω τη σχέση αυτή. Πιστεύω ότι δεν πρέπει να χρησιμοποιούμε το ένα ή το άλλο πράγμα. Πιστεύουμε ότι είναι σημαντικό να έχουμε λογικές ρυθμίσεις για προϊόντα στις χρηματοπιστωτικές αγορές, δεδομένου του τι συνέβη και στη δική σας χώρα. Η χώρα σας ήταν αυτή στην οποία είχαμε τη μεγαλύτερη περίπτωση κρατικών ενισχύσεων στην ιστορία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ακριβώς λόγω προβλημάτων στις χρηματοπιστωτικές αγορές.

Νικόλαος Χουντής (GUE/NGL). - Κύριε Πρόεδρε, κύριε Barroso, θα ήθελα να σας πω ότι, ενώ συζητούνται οι φιλόδοξοι στόχοι της στρατηγικής του 2020, υπάρχουν ορισμένες χώρες όπως η Ελλάδα, που μπαίνει σ' αυτήν τη στρατηγική με δυσμενείς όρους, με μεγάλα οικονομικά προβλήματα και υψηλή ανεργία.

Ο Πρωθυπουργός εξήγγειλε χτες μέτρα θεωρώντας ότι έτσι θα περιορίσει το έλλειμμα. Στην Αθήνα περιμένουν με αγωνία την αντίδραση των αγορών και την αξιολόγηση των διαφόρων οίκων. Σας άκουσα πριν να απαντάτε σε μια σχετική ερώτηση, διάβασα και τις σημερινές δηλώσεις του κυρίου Almunia και θα ήθελα να σας ρωτήσω, κύριε Barroso: εκτός από το να παρακολουθεί η Επιτροπή το δημόσιο έλλειμμα στην Ελλάδα, με ποιο τρόπο μπορεί διαφορετικά να συνδράμει, ούτως ώστε να αντιμετωπίσει αυτά τα προβλήματα;

Και δεύτερον, στο πλαίσιο της στρατηγικής του 2020, πώς αντιμετωπίζονται τέτοιες εθνικές ιδιαιτερότητες, ούτως ώστε να μην υφίστανται τέτοια προβλήματα;

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Καταρχάς, στη στρατηγική 2020, η ιδέα μας είναι ακριβώς να έχουμε διεθνή προγράμματα αλλά και οριζόντια προγράμματα σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Θα ζητήσουμε από κάθε κράτος μέλος να παρουσιάσει συγκεκριμένους, απλοποιημένους στόχους για κάθε χώρα, λαμβάνοντας υπόψη τις διαφορετικές συνθήκες κάθε χώρας. Όπως αναφέρατε, η Ελλάδα βρίσκεται σε ειδική κατάσταση σήμερα, και είμαστε πολύ προσεκτικοί προς αυτό. Η Ελλάδα θα συνεχίσει, φυσικά, να ωφελείται από τα ταμεία συνοχής, καθώς είναι μία από τις χώρες που ωφελούνται από αυτά τα ταμεία συνοχής, και αυτό είναι ξεχωριστό από τη στρατηγική «Ευρωπαϊκή Ένωση 2020».

Ωστόσο, είναι σημαντικό να κατανοήσουμε γιατί χώρες όπως η Ελλάδα πρέπει να αντιμετωπίσουν τα ελλείμματα και τα υπερβολικά χρέη τους. Τα επιτόκια που οι χώρες πληρώνουν για χρέος είναι χρήματα τα οποία δεν μπορούν να διαθέσουν στα νοσοκομεία ή στα σχολεία τους για το μέλλον. Δεν είναι η προσκόλλησή μας σε μια ιδέα αυστηρής μακροοικονομικής πειθαρχίας ο λόγος για τον οποίο προτείνουμε στα κράτη μέλη να μην διατηρούν πολύ υψηλά επίπεδα χρέους και ελλείμματος, αλλά επειδή σκεφτόμαστε τις κοινωνικές δαπάνες και φροντίζουμε τα συμφέροντα των πολιτών.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, θα ήθελα να σας θέσω μια ερώτηση αναφορικά με το μέλλον του τομέα του αυτοκινήτου, ο οποίος θα παραμείνει πράγματι ένας από τους πιο σημαντικούς βιομηχανικούς τομείς ακόμη και μετά το 2020. Κάποια από τα στολίδια μας πρόκειται να πωληθούν στην Κίνα, γεγονός το οποίο αποτελεί ανεπιθύμητη εξέλιξη. Κατά τη γνώμη μου, δεν είναι καθόλου αργά για να αποτραπεί αυτό, αλλά, για να γίνει αυτό, εμείς –εσείς, κύριε Πρόεδρε, και η νέα Ευρωπαϊκή Επιτροπή– πρέπει να ανεβάσουμε ταχύτητα επειγόντως. Πρέπει να κινητοποιήσουμε περισσότερους πόρους για έρευνα και ανάπτυξη, με μεγαλύτερη έμφαση στον τομέα του αυτοκινήτου, και πρέπει επίσης, βέβαια, να κινητοποιήσουμε περισσότερους οικονομικούς πόρους από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων. Όπως πιστεύω, αυτός είναι ο μόνος τρόπος για να διασφαλίσουμε ότι η τωρινή μας εξάρτηση από το πετρέλαιο δεν θα αντικατασταθεί από μελλοντική εξάρτηση από κινεζικές ηλεκτρικές

μπαταρίες, για παράδειγμα. Εξού και η ερώτησή μου: εσείς και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είστε έτοιμοι να αναλάβετε βραχυπρόθεσμα συντονιστικό ρόλο, όπως όσον αφορά τον φάκελο της Opel, ώστε να μπορέσουμε μαζί αποφασιστικά να επικεντρωθούμε στις νέες, φιλικές προς το περιβάλλον τεχνολογίες στον τομέα του αυτοκινήτου;

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Στην περίπτωση της Opel, όπως γνωρίζετε, η Επιτροπή τήρησε σημαντική θέση, προωθώντας τις απαραίτητες συναντήσεις μεταξύ των διαφόρων εμπλεκομένων χωρών και των ενδιαφερομένων εταιριών.

Όσον αφορά το θέμα της αυτοκινητοβιομηχανίας, υπάρχει πρόβλημα πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας στην Ευρώπη και στον κόσμο. Έτσι, το μέλλον είναι ακριβώς όπως αυτό που προτείνει η ερώτησή σας, δηλαδή η ανάπτυξη καθαρότερων αυτοκινήτων. Στηρίζουμε αυτήν την ιδέα, όχι μόνο από πλευράς ιδεών αλλά και από πλευράς χρηματοδότησης.

Στην πραγματικότητα, η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, με την πλήρη στήριξή μας, έχει δημιουργήσει, όπως γνωρίζετε, ειδική σχετική διευκόλυνση. Αυτή είναι μια από τις προτεραιότητες της επόμενης θητείας: η ανάπτυξη πιο πράσινης αυτοκινητοβιομηχανίας στην Ευρώπη η οποία είναι πιο εξελιγμένα τεχνολογικά. Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο μπορούμε να διατηρήσουμε ηγετική θέση στην αυτοκινητοβιομηχανία στον κόσμο.

Stephen Hughes (S&D). – (EN) Κύριε Barroso, το Ευρωπαϊκό δίκτυο κατά της φτώχειας περιέγραψε το έγγραφο διαβούλευσής σας για τη στρατηγική 2020 ως οπισθοδρόμηση από τις δεσμεύσεις των διαδοχικών Ευρωπαϊκών Συμβουλίων για την ενίσχυση της κοινωνικής διάστασης.

Το έγγραφό σας αναφέρει μόνο την ευελιξία με ασφάλεια και την κατάρτιση. Πρέπει να ξέρετε ότι, σε αυτήν την πτέρυγα του Κοινοβουλίου, δεν μπορούμε να δεχτούμε μια στρατηγική που στερείται κοινωνικού περιεχομένου. Το 2010 θα είναι το ευρωπαϊκό έτος κατά της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού. Δεν πρέπει να κάνετε την καταπολέμηση της μίστιγας της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού το βασικό σημείο της στρατηγικής 2020;

Τέλος, αναγνωρίζοντας ότι το ένα τρίτο όλων των θέσεων εργασίας που δημιουργήθηκαν από το έτος 2000 στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι στις υγειονομικές και κοινωνικές υπηρεσίες και στις υπηρεσίες απασχόλησης, δεν θα έπρεπε η στρατηγική 2020 να θέσει στόχους για την παροχή κοινωνικών υπηρεσιών υψηλής ποιότητας;

Πρόεδρος. – Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε, αλλά, παρακαλώ, μην θέτετε δύο ερωτήσεις στο ένα λεπτό σας, γιατί είναι πολύ δύσκολο για τον κ. Barroso να απαντήσει δύο ερωτήσεις σε ένα λεπτό.

Ποια ερώτηση προτιμάτε – την πρώτη ή τη δεύτερη;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό είναι πολύ σημαντικό.

Stephen Hughes (S&D). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, στην πραγματικότητα έθεσα τρία ζητήματα, και τρία «ναι» θα ήταν αρκετά!

(Γέλια)

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ πολύ για την κατανόηση, θα προσπαθήσω να επιλέξω την καλύτερη ερώτηση!

Η ειλικρινής απάντηση είναι η εξής: αυτό είναι έγγραφο διαβούλευσης, δεν είναι ακόμη στρατηγική, και χαιρετίζω ιδιαίτερα τη συμβολή σας.

Επιτρέψτε μου να σας πω την προσωπική μου γνώμη. Ναι, πρέπει να κάνουμε περισσότερα για να καταπολεμήσουμε τη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό, αλλά γι' αυτό χρειαζόμαστε τη στήριξη των κρατών μελών μας. Μπορώ να σας πω ότι πρότεινα συγκεκριμένα μέτρα αρκετές φορές και έλαβα ένα ηχηρό «όχι», με το επιχείρημα ότι κάποια κράτη μέλη θεωρούν τα κοινωνικά θέματα ως κάτι γι' αυτά και όχι για την Ευρώπη.

Αυτή είναι ενδιαφέρουσα συζήτηση. Ας δούμε εάν συμφωνούμε σε αυτό το ζήτημα. Περιμένω τη στήριξή σας σε αυτό, γιατί, όπως γνωρίζετε, για να καταπολεμήσουμε τον κοινωνικό αποκλεισμό και τη φτώχεια, χρειαζόμαστε επίσης κάποια όργανα σε ευρωπαϊκό επίπεδο τα οποία συμπληρώνουν τα όργανα σε εθνικό επίπεδο. Σας λέω ποια είναι η θέση που θα υπερασπιστώ. Ελπίζω όλα τα κράτη μέλη να είναι έτοιμα να στηρίξουν αυτήν την άποψη.

Danuta Jazłowiecka (PPE). – (PL) Κύριε Επίτροπε, η εφαρμογή της στρατηγικής της Λισαβόνας δεν πάει πολύ καλά. Πώς σκοπεύετε να αλλάξετε το έγγραφο σχετικά με τη στρατηγική «Ευρώπη 2020», ώστε να επιτύχει τους στόχους της; Προβλέπετε προετοιμασία κάποιου προγράμματος για την υλοποίηση της στρατηγικής, ένα ξεχωριστό κείμενο για την πενταετή θητεία της Επιτροπής, που θα καθορίζει τις δράσεις που θα εφαρμοστούν; Πιστεύω ότι θα ήταν καλή ιδέα. Θα μπορούσαμε να ελέγχουμε την υλοποίηση της στρατηγικής και, την ίδια στιγμή, να αξιολογούμε την Επιτροπή σχετικά με όσα έχουν εφαρμοστεί.

Τέλος, επιτρέψτε μου να κάνω ένα σχόλιο: νομίζω ότι η προθεσμία που δόθηκε για την κοινωνική διαβούλευση, και εννοώ την προθεσμία της 15ης Ιανουαρίου, είναι πολύ σύντομη. Πρέπει να φερόμαστε στους κοινωνικούς μας εταίρους λίγο πιο σοβαρά. Αυτοί θα υλοποιήσουν τη στρατηγική, και πρέπει να έχουν περισσότερο χρόνο για να συμμετέχουν σε αυτές τις διαβουλεύσεις.

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Η προθεσμία είναι η προθεσμία για τη διαβούλευση βάσει αυτού του εγγράφου, όμως θα υπάρξουν και άλλες ευκαιρίες διαβούλευσης. Στην πραγματικότητα, υπήρχαν διαβουλεύσεις για το μέλλον της στρατηγικής της Λισαβόνας τουλάχιστον από το 2008. Η Επιτροπή των Περιφερειών ετοίμασε μια πολύ ενδιαφέρουσα έκθεση, όπως και η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, και θα ήθελα να επωφεληθώ της ευκαιρίας αυτής και να πω ότι είμαι έτοιμος, εάν το επιθυμεί το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, να διεξάγω συζήτηση γι' αυτό το θέμα –όχι μόνο αυτήν την ώρα των ερωτήσεων με απαντήσεις του ενός λεπτού, αλλά ειδική συζήτηση για αυτό το θέμα μόνο– όποτε θέλετε, γιατί πιστεύω πραγματικά ότι είναι εξαιρετικά σημαντικό.

(Χειροκροτήματα)

Είναι εξαιρετικά σημαντικό για το Κοινοβούλιο να συμμετέχει και, επίσης, να συνδέσει τα εθνικά κοινοβούλια στη διαδικασία αυτή, επειδή αυτό είναι το επίκεντρο της στρατηγικής για το μέλλον. Θα ήθελα να υπογραμμίσω το σημείο αυτό.

Αναφορικά με το ζήτημα των μηχανισμών διακυβέρνησης, αυτό ακριβώς ετοιμάζουμε τώρα. Υπάρχουν αρκετές ιδέες. Μια τωρινή ιδέα είναι ακριβώς η ύπαρξη τρόπων μέτρησης της προόδου και ελέγχου της προόδου σε κάποιους τομείς βάσει δεικτών. Αυτό ετοιμάζουμε, και γι' αυτό χρειαζόμαστε τη στήριξη του Κοινοβουλίου και, αισίως, τη συμφωνία επίσης των κρατών μελών μας.

Werner Langen (PPE). – (DE) Συνεχίζοντας την ερώτηση που τέθηκε ήδη, θα ήθελα να επιστρέψω στη στρατηγική 2020 για το κλίμα. Κύριε Πρόεδρε, είναι δίκαιο το προσωρινό σύστημα εμπορίας εκπομπών να δίνει στη μεγαλύτερη χαλυβουργία στην Ευρώπη 90 εκατ. τόνους CO₂ παρά το γεγονός ότι είχε 68 εκατ. τον περασμένο χρόνο και θα έχει 43 εκατ. αυτόν τον χρόνο; Είναι πιθανό η μεγαλύτερη χαλυβουργία στην Ευρώπη να κερδίσει 1 δισ. λίρες Αγγλίας

μέχρι το 2012 από εκπομπές, επειδή της χορηγήθηκε μεγάλο ποσό ως αποτέλεσμα των δραστηριοτήτων άσκησης πίεσης προς την Επιτροπή, μεταξύ άλλων.

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Κύριε Langen, δεν ξέρω σε τι ακριβώς αναφέρεστε, αλλά, εάν μιλάτε για εκπομπές στην Ευρώπη, ας είμαστε ειλικρινείς γι' αυτό: οι εκπομπές μας αποτελούν περίπου το 14% των παγκόσμιων εκπομπών, και η τάση αυτή είναι καθοδική, γιατί υπάρχουν μεγάλες οικονομίες σε άνοδο όσον αφορά τις εκπομπές.

Ωστόσο, σε εκπομπές κατά κεφαλή, είμαστε ακόμη πολύ πάνω από αυτές τις οικονομίες και ας είμαστε δίκαιοι ως προς αυτό: έχουμε και κάποια ιστορική ευθύνη. Οι Αμερικανοί παράγουν περισσότερες εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου από εμάς, αλλά εμείς παράγουμε πολύ περισσότερο από την Κίνα και πολύ περισσότερο από την Ινδία, για παράδειγμα, εάν αναφέρεστε στην περίπτωση της Ινδίας. Αυτό είναι πράγματι πρόβλημα που πρέπει να αντιμετωπίσουμε με πνεύμα παγκόσμιας δικαιοσύνης. Εάν θέλουμε να λύσουμε το πρόβλημα και πιστεύουμε ότι υπάρχει απειλή για τον πλανήτη μας –αυτήν της αλλαγής του κλίματος– χρειαζόμαστε προσπάθειες συνεργασίας από όλες τις πλευρές. Οπότε, ναι, έχουμε πιο αυστηρές προϋποθέσεις σε σχέση με κάποια άλλα μέρη του κόσμου, όμως αυτό το βλέπουμε και ως ευκαιρία να αναπτύξουμε νέες τεχνολογίες, ώστε να πετύχουμε τους στόχους μας, χωρίς να θέσουμε σε κίνδυνο τις επιχειρήσεις μας, γιατί δεν θέλουμε να εξάγουμε τις επιχειρήσεις και τις θέσεις εργασίας μας.

Πρόεδρος. – Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατά την ώρα των ερωτήσεων με τον Πρόεδρο Barroso, παρακαλώ μην κάνετε επιπρόσθετες ερωτήσεις, γιατί πολλά άτομα περιμένουν για την πρώτη τους ερώτηση. Λυπάμαι πολύ, αλλά θα προτιμούσα να προχωρήσω σε νέα ερώτηση.

Σταύρος Λαμπρινίδης (S&D). – (EN) Κύριε Barroso, όπως αναφέρατε, τα επιτόκια πράγματι επηρεάζονται από την κατάσταση της οικονομίας. Αντανακλούν την εμπιστοσύνη σε μια συγκεκριμένη οικονομία, και η διεθνής οικονομική κοινότητα επηρεάζεται από αυτά. Τα επιτόκια επηρεάζονται από την εμπιστοσύνη που έχει η Κοινότητα σε μια συγκεκριμένη οικονομία, και η εμπιστοσύνη αυτή, με τη σειρά της, επηρεάζεται πολλές φορές από δηλώσεις σχετικά με την εμπιστοσύνη που δείχνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα μέτρα που λαμβάνονται από τα κράτη μέλη. Υπό αυτήν την έννοια, οι κερδοσκόποι προσπαθούν επίσης να κερδοσκοπήσουν σε μια κακή οικονομική κατάσταση και κάποιες φορές να την κάνουν χειρότερη.

Κύριε Πρόεδρε, είστε έτοιμος σήμερα, εδώ στην Ολομέλεια, να δηλώσετε τη στήριξή σας για τα μέτρα που ανακοινώθηκαν χθες από την ελληνική κυβέρνηση, προκειμένου να αντιστραφεί η οικονομική κατάσταση στην Ελλάδα; Πιστεύει η Επιτροπή ότι κινούνται προς τη σωστή κατεύθυνση, και ότι, αν εφαρμοστούν, θα μπορούσαν να αλλάξουν την οικονομική κατάσταση, η οποία σημειώσατε ότι υπήρξε προβληματική και στο παρελθόν;

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Είπα ήδη ότι χάρηκα που άκουσα χτες τη δέσμευση του πρωθυπουργού κ. Παπανδρέου ότι θα μειώσει το δημόσιο έλλειμμα και το δημόσιο χρέος μέσω πάγιων μειώσεων δαπανών και αύξησης των εσόδων. Πρόσθεσα επιπλέον ότι ο προϋπολογισμός του 2010 που συζητείται επί του παρόντος στο ελληνικό κοινοβούλιο και οι δηλώσεις του πρωθυπουργού αποτελούν βήματα προς τη σωστή κατεύθυνση. Φυσικά, η Επιτροπή θα συνεχίσει να παρακολουθεί στενά τη μακροοικονομική και δημοσιονομική κατάσταση και την εφαρμογή των μέτρων στην Ελλάδα. Αυτό είναι σαφές στη δήλωσή μου για τα ανακοινωθέντα μέτρα. Πιστεύω ότι αυτός είναι ο καλύτερος τρόπος να βοηθήσουμε την Ελλάδα στην πολύ δύσκολη κατάσταση που αντιμετωπίζει όσον αφορά τον προϋπολογισμό και το χρέος. Πιστεύω ότι αυτά τα μέτρα θα έχουν κάποια σημαντικά αποτελέσματα.

Malcolm Harbour (ECR). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, χαιρετίζω θερμά την ευκαιρία να θέσω μια ερώτηση στον κ. Barroso, γιατί η Διάσκεψη των Προέδρων των Επιτροπών μετατέθηκε, για πρώτη φορά, μία ώρα πίσω, έτσι εμείς, οι πρόεδροι των επιτροπών, μπορούμε να παρευρεθούμε εδώ για πρώτη φορά.

Θέλω να τον ρωτήσω για μια πολιτική που θα βοηθήσει τις συνθήκες πλαίσιο για την έρευνα και την καινοτομία –οι οποίες είδα με απογοήτευση ότι δεν κατάφεραν να ενταχθούν στο πρώτο σχέδιο του 2020, όμως ελπίζω ότι θα είναι εκεί στο μέλλον– και αυτή είναι να αξιοποιηθεί το τεράστιο δυναμικό των δημόσιων συμβάσεων, σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση, για την ενίσχυση καινοτόμων προϊόντων και υπηρεσιών. Θέλω να τον ρωτήσω σήμερα εάν θα υιοθετήσει τις συστάσεις, οι οποίες εγκρίθηκαν σχεδόν ομόφωνα από το Κοινοβούλιο, στην έκθεσή μου τον περασμένο Νοέμβριο, που έδειχνε πώς θα μπορούσε να γίνει αυτό. Απλώς για να του δώσω μια ιδέα και να το μοιραστώ με τους συναδέλφους, εάν το 1% των ευρωπαϊκών δημοσίων συμβάσεων χρησιμοποιούνταν για καινοτόμα προϊόντα και υπηρεσίες, θα αυξανόταν η επένδυση στην καινοτομία σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση σε τουλάχιστον 15 εκατ. ευρώ.

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Σας ευχαριστώ όλους για τα σχόλιά σας, αλλά επιτρέψτε μου να σας πω ότι δεν υπάρχει πρώτο σχέδιο της νέας στρατηγικής. Υπάρχει έγγραφο εργασίας της Επιτροπής για διαβούλευση, όμως δεν είμαστε ακόμη στο σημείο παρουσίασης σχεδίου. Συνεπώς, όλα τα σχόλιά σας είναι ευπρόσδεκτα.

Μην περιμένετε από εμένα να δώσω σε μια απάντηση ενός λεπτού καθοριστική απάντηση σε ένα τόσο σημαντικό ζήτημα, όπως αυτό που θέσατε. Γνωρίζω την έκθεσή σας. Γνωρίζω κάποιες από τις ενδιαφέρουσες προτάσεις που κάνατε όσον αφορά τις δημόσιες συμβάσεις, και, ναι, είναι και δική μου πρόθεση, είναι στους γενικούς προσανατολισμούς. Αυτό το παρουσίασα στο Κοινοβούλιο, όπως θα θυμάστε, σε αναφορά στην ανάγκη εμβάθυνσης των δεσμεύσεων αυτών όσον αφορά πιο φιλικούς προς την αγορά, πιο καινοτόμους κανόνες δημοσίων συμβάσεων στην Ευρώπη. Αυτό θα είναι σίγουρα μέρος της μελλοντικής μας στρατηγικής, αλλά σε αυτό το στάδιο δεν μπορώ να δεσμευτώ σχετικά με το πώς ακριβώς θα ενσωματωθεί.

Carl Haglund (ALDE). – (SV) Κύριε Πρόεδρε, μία από τις μεγαλύτερες αδυναμίες της στρατηγικής της Λισαβόνας, η οποία, από άλλες απόψεις, είναι ένα καλό έγγραφο, είναι ότι αποτύχαμε, μέχρι ενός βαθμού, να πείσουμε τα κράτη μέλη να πετύχουν τους στόχους που ορίζονται στη στρατηγική.

Ο συνάδελφος βουλευτής από τη Φινλανδία ρώτησε νωρίτερα τον κ. Barroso πώς πιστεύει ότι θα μπορούσαμε να πείσουμε τα κράτη μέλη να ακολουθήσουν τη στρατηγική καλύτερα. Ένας από τους στόχους που συμπεριλήφθηκε ήταν το ποσό που πρέπει να επενδύσουν τα κράτη μέλη στην έρευνα και στην ανάπτυξη επί του ποσοστού του ΑΕγχΠ. Θα ήθελα να ξέρω αν η Επιτροπή προτίθεται να θέσει παρόμοιους στόχους για τα κράτη μέλη, με άλλα λόγια, πόσο από το ακαθάριστο εθνικό προϊόν πρέπει να επενδύσει κάθε κράτος μέλος στην έρευνα και στην ανάπτυξη.

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Τώρα αξιολογούμε τους λόγους για τους οποίους δεν επιτεύχθηκαν όλοι οι σκοποί και στόχοι. Με τη νέα πρόταση, θα κάνουμε αξιολόγηση –πιστεύω πολύ ειλικρινή και αντικειμενική αξιολόγηση– του τι πήγε σωστά και τι πήγε λάθος με τη στρατηγική της Λισαβόνας.

Δεν μπορώ να δεσμευτώ σε αυτό το στάδιο σχετικά με το τι θα προτείνουμε· ακριβώς αυτήν τη στιγμή σκεφτόμαστε πώς θα προχωρήσουμε. Γι' αυτόν τον λόγο, όταν αναφέρω τις συζητήσεις που θα ήθελα να κάνω μαζί σας, μιλώ για πραγματικές συζητήσεις, γιατί η συμβολή σας είναι πολύ σημαντική.

Προσωπικά πιστεύω ότι το να έχεις συνολικό στόχο για όλα τα κράτη μέλη δεν είναι ίσως πολύ ρεαλιστικό. Πιστεύω ότι η επόμενη φάση της στρατηγικής «Ευρωπαϊκή Ένωση 2020» πρέπει να είναι πιο βελτιωμένη και εξειδικευμένη, με συγκεκριμένους στόχους –σε συμφωνία φυσικά με τα κράτη μέλη– αλλά για διαφορετικές καταστάσεις.

Αυτή είναι η προσωπική μου σκέψη. Δεν φτάσαμε ακόμη στο στάδιο να παρουσιάσουμε πρόταση σε εσάς. Θα ήθελα επίσης η νέα Επιτροπή να έχει πλήρη συμμετοχή στην πρόταση, και θα παρουσιάσουμε ισολογισμό της τελευταίας στρατηγικής της Λισαβόνας.

William (The Earl of Dartmouth) (EFD). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, μέχρι το επόμενο έτος, η καθαρή συνεισφορά της Βρετανίας θα έχει διπλασιαστεί σε σχέση με το 2008. Το 2020 θα υπάρχουν τουλάχιστον τέσσερα με επτά νέα κράτη μέλη. Βάσει των τωρινών τους οικονομικών επιδόσεων, καθένα από τα νέα κράτη μέλη θα λαμβάνει κονδύλια συνοχής –τα οποία είναι επιδοτήσεις με άλλο όνομα– από την ημέρα που θα γίνουν μέλη μέχρι το 2020.

Πρέπει να περιμένει, συνεπώς, ο βρετανός φορολογούμενος περαιτέρω διπλασιασμό της καθαρής συνεισφοράς της Βρετανίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση μέχρι το 2020, και, αν όχι, γιατί όχι;

José Manuel Barroso, Πρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Δεν είμαι ακόμη στο στάδιο να συζητήσω τις οικονομικές προοπτικές και δεν μπορώ να προβλέψω ποια θα είναι η συνεισφορά της Βρετανίας. Καταλαβαίνω την ανησυχία που εκφράζετε, γιατί, επί του παρόντος, οι βρετανοί φορολογούμενοι πληρώνουν τις μεγαλύτερες συνεισφορές εξαιτίας αυτού που συνέβη στον οικονομικό τομέα της Βρετανίας. Δεν υπήρξε καμία άλλη περίπτωση τόσο μεγάλων κρατικών ενισχύσεων όσο αυτών που είδαμε στη χώρα σας.

Το σημείο στο οποίο βρισκόμαστε σήμερα είναι το εξής: πιστεύουμε ότι είναι σημαντικό να θέσουμε προτεραιότητες για το μέλλον, να δούμε τι έχουμε να ξοδέψουμε σε εθνικό επίπεδο και τι έχουμε να ξοδέψουμε σε ευρωπαϊκό επίπεδο, και μετά να κάνουμε μια συζήτηση για τον δίκαιο τρόπο κατανομής αυτών των επενδύσεων. Ωστόσο, πιστεύουμε ότι, σε μερικές περιπτώσεις, έχει περισσότερο νόημα να ξοδεύεις ένα ευρώ σε ευρωπαϊκό επίπεδο παρά σε εθνικό επίπεδο εξαιτίας των δυνητικών ωφελειών από την εξερεύνηση της ευρωπαϊκής διάστασης και της ευρωπαϊκής εσωτερικής αγοράς. Θα έρθουμε σε αυτήν τη συζήτηση, και, ελπίζω, στο τέλος, να καταλήξουμε σε συμφωνία.

Πρόεδρος. – Αυτή ήταν η τρίτη μας ώρα των ερωτήσεων με τον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ, αγαπητοί συνάδελφοι, που θέσατε ερωτήσεις προς συζήτηση.

Όσον αφορά τις παρουσίες, υπήρχαν ελαφρώς περισσότερα άτομα στο Κοινοβούλιο προς το τέλος της ώρας των ερωτήσεων παρά στην αρχή, στις 15.00. Λυπάμαι πολύ γι' αυτό: θα προτιμούσαμε να έχουμε πολλούς από εσάς εδώ.

Ευχαριστούμε και πάλι, κύριε Πρόεδρε.

John Bufton (EFD). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, αυτό που θέλω να τονίσω είναι ότι υπάρχουν πολλά άτομα σήμερα εδώ που δεν είχαν την ευκαιρία να κάνουν ερωτήσεις στον κ. Barroso. Δεδομένου του τεράστιου μισθού που λαμβάνει ο κ. Barroso, δεν μπορεί να αφιερώσει άλλα 30 λεπτά με εμάς σε τακτική βάση, να γίνει μιάμιση ώρα;

Τα πρώτα 30 λεπτά ήταν με τους άλλους αρχηγούς Ομάδων. Υπάρχουν 750 βουλευτές εδώ. Νομίζω ότι 30 λεπτά είναι γελοίο. Δεν μπορούμε να έχουμε μιάμιση ώρα; Κύριε Barroso, παίρνετε αρκετά καλό μισθό. Ελάτε εδώ για 90 λεπτά, όχι 60.

Πρόεδρος. – Ο κ. Πρόεδρος γελά πολύ ευγενικά, αλλά θα δούμε. Πρέπει να το αποφασίσουμε. Ευχαριστούμε για την πρότασή σας.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. VIDAL-QUADRAS

Αντιπροέδρου

13. Συμπεράσματα του Συμβουλίου «Εξωτερικές Υποθέσεις» σχετικά με την ειρηνευτική διαδικασία στη Μέση Ανατολή, ιδίως όσον αφορά την κατάσταση στην Ανατολική Ιερουσαλήμ (συζήτηση)

Πρόεδρος. Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη συζήτηση των δηλώσεων του Συμβουλίου και της Επιτροπής για τα συμπεράσματα του Συμβουλίου «Εξωτερικές Υποθέσεις» σχετικά με την ειρηνευτική διαδικασία στη Μέση Ανατολή, ιδίως όσον αφορά την κατάσταση στην Ανατολική Ιερουσαλήμ.

Cecilia Malmström, *Προεδρεύουσα του Συμβουλίου.* – (SV) Κύριε Πρόεδρε, η σύγκρουση στη Μέση Ανατολή ήταν ένα από τα θέματα που συζητήσαμε εδώ στο Κοινοβούλιο κατά την έναρξη της σουηδικής Προεδρίας. Αισθάνομαι ικανοποίηση που είμαι σε θέση να επανέλθω και να σας ενημερώσω στο τέλος της θητείας μας.

Ο υπουργός Εξωτερικών της Σουηδίας, Carl Bildt, ήταν επίσης στην Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων την προηγούμενη εβδομάδα, όπου παρουσίασε μία έκθεση και διεξήγαγε εκτενείς συζητήσεις, μεταξύ άλλων και σχετικά με τη Μέση Ανατολή. Την προηγούμενη εβδομάδα, το Συμβούλιο «Εξωτερικές Υποθέσεις» συζήτησε την κατάσταση στη Μέση Ανατολή και ενέκρινε τα συμπεράσματα. Είμαστε ικανοποιημένοι που και τα 27 κράτη μέλη υποστηρίζουν αυτά τα συμπεράσματα, τα οποία καθιστούν σαφείς τις απόψεις της ΕΕ για την ειρηνευτική διαδικασία στη Μέση Ανατολή.

Μέσω αυτών των συμπερασμάτων το Συμβούλιο και η Προεδρία επιθυμούν να στείλουν ένα πολύ σαφές και ισχυρό μήνυμα από την Ευρώπη, το οποίο ελπίζουμε ότι μπορεί να οδηγήσει σύντομα στην επανέναρξη των διαπραγματεύσεων μεταξύ των εμπλεκόμενων μερών. Μας ανησυχεί η έλλειψη προόδου στην ειρηνευτική διαδικασία στη Μέση Ανατολή. Ως εκ τούτου, καταστήσαμε σαφή την υποστήριξή μας στις προσπάθειες των Ηνωμένων Πολιτειών για την επίτευξη ειρήνης. Η ΕΕ καλεί τα εμπλεκόμενα μέρη να αναλάβουν την ευθύνη και να ξεκινήσουν διαπραγματεύσεις σχετικά με όλα τα ζητήματα του τελικού καθεστώτος, συμπεριλαμβανομένων της Ιερουσαλήμ, των συνόρων, των προσφύγων και της ασφάλειας. Τα συμπεράσματά μας αντανακλούν επίσης τη θέση της ΕΕ σχετικά με τη Μέση Ανατολή βάσει του διεθνούς δικαίου, την οποία έχουμε τηρήσει επί μακρόν και εκφράσει σε πολλές περιπτώσεις.

Η θέση της ΕΕ είναι, μεταξύ άλλων, ότι μία συμφωνηθείσα λύση δύο κρατών πρέπει να βασίζεται στα σύνορα του 1967 και ότι οι οικισμοί είναι παράνομοι. Η Ιερουσαλήμ είναι ένα ζήτημα τελικού καθεστώτος και καταστήσαμε σαφές ότι, προκειμένου να επιτευχθεί πραγματική ειρήνη, το καθεστώς της Ιερουσαλήμ ως μελλοντικής πρωτεύουσας δύο κρατών πρέπει να διευθετηθεί μέσω διαπραγματεύσεων. Η επανέναρξη των ισραηλινο-παλαιστινιακών διαπραγματεύσεων συνδέθηκε με το ζήτημα των οικισμών για μεγάλο μέρος του χρόνου. Πρόσφατα, η ισραηλινή κυβέρνηση ανακοίνωσε το μερικό και προσωρινό «πάγωμα» των οικισμών. Το Συμβούλιο «Εξωτερικές Υποθέσεις» επικροτεί αυτήν την απόφαση και ελπίζουμε ότι θα συμβάλει στην επανέναρξη ουσιαστικών διαπραγματεύσεων.

Ωστόσο, επισημαίνουμε με ανησυχία την αιφνιδιαστική απόφαση της ισραηλινής κυβέρνησης στις 13 Δεκεμβρίου να συμπεριλάβει για πρώτη φορά τους οικισμούς στο πρόγραμμα Εθνικών

Τομέων Προτεραιότητας. Η απόφαση αυτή αντιβαίνει στο πνεύμα του «παγώματος» των οικισμών και ζημιώνει τις προσπάθειες για τη δημιουργία κλίματος που μπορεί να συμβάλει στην επίτευξη μακροχρόνιας λύσης στη σύγκρουση. Η συνάδελφός μου, η υπουργός Διεθνούς Αναπτυξιακής Συνεργασίας της Σουηδίας, Gunilla Carlsson, επισκέφτηκε την Επιτροπή Ανάπτυξης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στις αρχές Σεπτεμβρίου. Υποσχέθηκε να παρακολουθήσει τις εξελίξεις σε τοπικό επίπεδο, να παράσχει βοήθεια και να παρέμβει στους τομείς των οποίων όλοι έχουμε επίγνωση – την κατάσταση στην Ανατολική Ιερουσαλήμ και γύρω από αυτήν, τους οικισμούς και ζητήματα όπως η πρόσβαση και η μετακίνηση, ιδίως όσον αφορά τη Γάζα. Τηρήσαμε αυτήν την υπόσχεση.

Τους τελευταίους μήνες, υπό την ηγεσία της Προεδρίας, η ΕΕ υιοθέτησε σαφή θέση αναφορικά με τους οικισμούς και το συνεχιζόμενο κλείσιμο των συνόρων της Γάζας. Η πολιτική κλεισίματος των συνόρων είναι απαράδεκτη και έχει το αντίθετο από το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα. Η ΕΕ εξακολουθεί να απαιτεί να ανοίξουν άμεσα και άνευ όρων οι συνοριακές διαβάσεις για τη ροή ανθρωπιστικής βοήθειας, εμπορικών αγαθών και ατόμων. Το Συμβούλιο έχει ζητήσει επίσης να γίνει σεβαστή η πλήρης εφαρμογή του ψηφίσματος 1860 του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, καθώς και το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο. Αυτοί που κρατούν τον απαχθέντα ισραηλινό στρατιώτη, Gilad Shalit, πρέπει να τον απελευθερώσουν αμέσως.

Θα ήθελα να πω μερικά ακόμη πράγματα για τη Γάζα. Φυσικά, ελπίζουμε να συνεχιστούν οι διαμεσολαβητικές προσπάθειες της Αιγύπτου και του Αραβικού Συνδέσμου. Είναι σημαντικό να αποτραπεί η μόνιμη διαίρεση μεταξύ της Δυτικής Όχθης και της Ανατολικής Ιερουσαλήμ από τη μια πλευρά και της Γάζας από την άλλη. Προσβλέπουμε σε ελεύθερες και δίκαιες εκλογές όταν οι συνθήκες το επιτρέψουν. Ένα πράγμα είναι σαφές – η ειρήνη μεταξύ Ισραηλινών και Παλαιστινίων μπορεί να επιτευχθεί μόνο εάν οι Παλαιστίνιοι είναι ενωμένοι.

Οι διπλωμάτες μας στην περιοχή παρακολουθούν στενά την κατάσταση στην Ανατολική Ιερουσαλήμ. Κατά τη γνώμη τους, το Ισραήλ αποδυναμώνει την παλαιστινιακή κοινότητα στην πόλη. Αυτό μας ανησυχεί. Η ΕΕ θα αυξήσει τη βοήθειά της στην Ανατολική Ιερουσαλήμ για να διευκολύνει τις συνθήκες διαβίωσης των Παλαιστινίων. Το ισχυρό μήνυμα αναφορικά με την Ανατολική Ιερουσαλήμ στα συμπεράσματα του Συμβουλίου αποτελεί σαφή απόδειξη της ανησυχίας μας για την κατάσταση. Είναι σημαντικό να θυμόμαστε ότι οι διακανονισμοί μεταξύ Ισραήλ και Συρίας καθώς και μεταξύ Ισραήλ και Λιβάνου αποτελούν προϋποθέσεις για να υπάρξει ειρήνη στη Μέση Ανατολή. Η ΕΕ επικροτεί τις πρόσφατες ανακοινώσεις του Ισραήλ και της Συρίας οι οποίες επιβεβαιώνουν τη βούλησή τους να προωθήσουν την ειρηνευτική διαδικασία. Είναι αυτονόητο ότι αυτό θα είχε εξαιρετικά θετικές επιπτώσεις σε ολόκληρη την περιοχή.

Catherine Ashton, *ορισθείσα Αντιπρόεδρος της Επιτροπής*. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, το Συμβούλιο ενέκρινε εξαιρετικά ουσιαστικά συμπεράσματα όσον αφορά την ειρηνευτική διαδικασία στη Μέση Ανατολή την προηγούμενη εβδομάδα. Τα συμπεράσματα αυτά καταλήγουν σε μία κατ' αρχήν θέση σχετικά με ορισμένα κρίσιμα ζητήματα με σαφή και αποφασιστικό τρόπο. Δεν θα εμμένω στα συμπεράσματα ούτε θα επαναλάβω αυτά που είπε η Προεδρία. Αρκεί να πούμε ότι, επιβεβαιώνοντας τις αρχές μας, ελπίζω να βοηθήσαμε στην αποκατάσταση της εμπιστοσύνης των Παλαιστινίων και στην προθυμία τους να συμμετάσχουν στην ειρηνευτική διαδικασία. Τα συμπεράσματα, φυσικά, θα αποτελέσουν σημαντική βοήθεια για μένα παρέχοντάς μου σαφή καθοδήγηση για τους μήνες που έρχονται.

Με καλέσατε σήμερα εδώ για να μιλήσω για το πολιτικό μας έργο, αλλά και για την κατάσταση στην Ανατολική Ιερουσαλήμ. Πρόκειται για έναν τομέα που προκαλεί σοβαρή ανησυχία. Η Ανατολική Ιερουσαλήμ είναι κατεχόμενη, το ίδιο και το υπόλοιπο της Δυτικής Όχθης. Η ΕΕ αντιτίθεται στην κατεδάφιση των σπιτιών των Παλαιστινίων, στην έξωση των οικογενειών τους,

στην κατασκευή ισραηλινών οικισμών και στην πορεία του διαχωριστικού φράγματος. Η ΕΕ αντιμετωπίζει τα ζητήματα αυτά σε πολιτικό επίπεδο μέσω διπλωματικών διαύλων και στις δημόσιες δηλώσεις μας. Αντιμετωπίζουμε την κατάσταση επίσης μέσω πρακτικής βοήθειας που στοχεύει στη στήριξη του παλαιστινιακού πληθυσμού στην Ανατολική Ιερουσαλήμ. Για παράδειγμα, υπάρχει έλλειψη 1 200 αιθουσών διδασκαλίας για τα παιδιά των Παλαιστινίων στην πόλη, γι' αυτό βοηθάμε στην ενίσχυση των εκπαιδευτικών εγκαταστάσεων. Επιπλέον, δίνουμε τη δυνατότητα στα παλαιστινιακά νοσοκομεία στην Ανατολική Ιερουσαλήμ να παραμείνουν βιώσιμα και εργαζόμαστε με τους νέους Παλαιστινίους στην πόλη οι οποίοι πλήττονται από υψηλά ποσοστά ανεργίας και ψυχολογικά προβλήματα. Μέχρι σήμερα, η ΕΕ εφαρμόζει στην Ανατολική Ιερουσαλήμ δραστηριότητες των οποίων το κόστος ανέρχεται σε 4,6 εκατομμύρια ευρώ.

Μία άλλη πτυχή που προκαλεί ανησυχία είναι, φυσικά, η κατάσταση στη Γάζα. Έχουμε ζητήσει επίμονα τη ροή βοήθειας, εμπορίου και προσώπων. Εκφράζουμε την έντονη ανησυχία μας για τις καθημερινές συνθήκες διαβίωσης των κατοίκων της Γάζας: από τη σύγκρουση του Ιανουαρίου, οι δωρητές δεν έχουν καταφέρει να κάνουν εργασίες αποκατάστασης, ενώ υφίστανται σοβαρά ζητήματα, όπως αυτό της έλλειψης καθαρού πόσιμου νερού. Το Ισραήλ θα πρέπει να ανοίξει εκ νέου τις διαβάσεις χωρίς καθυστέρηση, πράγμα που θα επιτρέψει την αναζωογόνηση του ιδιωτικού τομέα και τη μείωση της εξάρτησης της Γάζας από τη βοήθεια.

Είναι τώρα καιρός να αναλάβουμε δράση και να θέσουμε σε εφαρμογή τα συμπεράσματα του Συμβουλίου. Χρειάζεται τώρα να σκεφτούμε πώς μπορούμε να αρχίσουμε εκ νέου μια πολιτική διαδικασία. Οι δύο πλευρές εμφανίζονται να έχουν απομακρυνθεί ακόμη περισσότερο και να έχουν εμπλακεί σε ένα παιχνίδι μέχρις εσχάτων. Πρόκειται σύντομα να ταξιδέψω στην περιοχή, και κύριος στόχος μου θα είναι να συναντήσω τους βασικούς πρωταγωνιστές και να δω από πρώτο χέρι πώς μπορεί η ΕΕ να προωθήσει αλλαγές. Πιστεύω ότι όλοι συμφωνούμε με τη γενική και επιτακτική προτεραιότητα της επανέναρξης των ισραηλινο-παλαιστινιακών διαπραγματεύσεων – διαπραγματεύσεις όχι για χάρη των διαπραγματεύσεων αλλά για να επιτευχθεί μια ειρηνευτική συμφωνία και να γυρίσει η σελίδα. Δεν μπορούμε –όπως δεν αμφιβάλλω ότι ούτε η περιοχή μπορεί– να ανεχθούμε ακόμη έναν γύρο άκαρπων διαπραγματεύσεων. Οι διαπραγματεύσεις διεξάγονται με διακοπές για αρκετά χρόνια, ξεκινώντας από τη δήλωση αρχών του Όσλο που υπογράφηκε τον Σεπτέμβριο του 1993. Αυτό συνέβη πριν από 16 χρόνια. Οι διαπραγματεύσεις θα πρέπει να βασίζονται στο διεθνές δίκαιο και να σέβονται προηγούμενες συμφωνίες. Όλα τα ζητήματα θα πρέπει να τεθούν στο τραπέζι, συμπεριλαμβανομένου του καθεστώτος της Ιερουσαλήμ ως μελλοντικής κοινής πρωτεύουσας.

Θα πρέπει επίσης να λάβουν χώρα εντός ενός συμφωνηθέντος χρονικού πλαισίου με αποτελεσματική διαμεσολάβηση. Χρειάζεται να δούμε σοβαρή δέσμευση και πολιτική βούληση τόσο από το Ισραήλ όσο και από την Παλαιστίνη για τη διεξαγωγή σοβαρών και ουσιαστικών διαπραγματεύσεων. Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι εδώ για να βοηθήσει και τα δύο μέρη να δεχτούν να συμμετάσχουν στις διαπραγματεύσεις και να τους παράσχει στήριξη στη δύσκολη αυτή πορεία. Είμαι εδώ για να διασφαλίσω ότι η Ευρώπη εργάζεται αποτελεσματικά και αρμονικά.

Η ΕΕ έχει υποστηρίξει με συνέπεια τόσο το Ισραήλ όσο και τους Παλαιστινίους δίνοντάς τους χρόνο και χώρο για να διαπραγματευτούν διμερώς. Με τη βοήθειά μας η Παλαιστινιακή Αρχή κατέστη ικανή να αναπτύξει τους θεσμούς του μελλοντικού κράτους της Παλαιστίνης, ώστε να μπορεί να προσφέρει υπηρεσίες στον λαό του και να είναι ένας αξιόπιστος γείτονας στην περιοχή. Σήμερα, ωστόσο, οι Παλαιστίνιοι είναι χωρισμένοι τόσο πολιτικά όσο και σωματικά. Οι αξιόπιστες διαπραγματεύσεις απαιτούν έναν ισχυρό και ενωμένο παλαιστινιακό εταίρο. Το Ισραήλ πρόκειται να ωφεληθεί, όχι να χάσει, από έναν ισχυρό παλαιστινιακό εταίρο.

Το Ισραήλ έκανε ένα πρώτο βήμα με το προσωρινό και μερικό «πάγωμα» των οικισμών. Ελπίζουμε ότι αυτό θα συμβάλει στην επανέναρξη ουσιαστικών διαπραγματεύσεων.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες παραμένουν αναγκαίος και καιρίος πρωταγωνιστής στη Μέση Ανατολή. Οι προϋποθέσεις για μια αποτελεσματική συνεργασία ΕΕ-ΗΠΑ στη Μέση Ανατολή σπάνια υπήρξαν τόσο καλές. Είναι καιρός να κάνουμε τη συνεργασία αυτή πραγματικότητα συντονίζοντας στενά τις θέσεις και τη στρατηγική μας. Η ΕΕ θα συνεχίσει να υποστηρίζει και να συνεργάζεται στενά με τις ΗΠΑ μέσω της Τετραμερούς Διάσκεψης. Η Τετραμερής Διάσκεψη χρειάζεται ενδυνάμωση – το τωρινό αδιέξοδο στην ειρηνευτική διαδικασία το απαιτεί. Η Τετραμερής Διάσκεψη μπορεί να προσφέρει την προσεκτική, πλην όμως δυναμική, διαμεσολάβηση που απαιτείται.

Η ειρήνη στη Μέση Ανατολή απαιτεί μία ολοκληρωμένη λύση. Τόσο η Συρία όσο και ο Λίβανος μπορούν να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο. Προσβλέπουμε στην εφαρμογή της αραβικής πρωτοβουλίας για την ειρήνη. Πρέπει να αποτελέσουν μέρος της λύσης. Η προσέγγισή μας θα πρέπει να είναι περιφερειακή και χωρίς αποκλεισμούς. Ένα πολυμερές πλαίσιο θα πρέπει να συμπληρώνει το διμερές ισραηλινο-παλαιστινιακό πλαίσιο.

Τους επόμενους μήνες σκοπεύω να παραμείνω σε στενή επαφή με το Κοινοβούλιο σχετικά με όλα αυτά τα ζητήματα. Γνωρίζω τον ενεργό ρόλο που διαδραματίζει το Κοινοβούλιο, κυρίως με την ιδιότητά του ως αρμόδιας για τον προϋπολογισμό αρχής. Σε πολιτικό επίπεδο, οι αντιπροσωπείες του ΕΚ συνεργάζονται απευθείας με το ισραηλινο κοινοβούλιο (Κνεσέτ) και το Παλαιστινιακό Νομοθετικό Συμβούλιο. Την προηγούμενη εβδομάδα, η αντιπροσωπεία στο Παλαιστινιακό Νομοθετικό Συμβούλιο μετέβη στα κατεχόμενα παλαιστινιακά εδάφη και μας ενημέρωσε με μεγάλη ανησυχία σχετικά με την κατάσταση στην περιοχή.

Τέλος, επικροτώ τη συνέχιση της ομάδας εργασίας του Κοινοβουλίου σχετικά με την ειρηνευτική διαδικασία, η οποία θα συνεδριάσει ξανά αυτήν την εβδομάδα.

Ιωάννης Κασουλίδης, *εξ ονόματος της Ομάδας PPE*. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, κατά τη διάρκεια μιας επίσκεψης νέων ισραηλινών και παλαιστινίων ηγετών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πραγματοποιήθηκε εις βάθος συζήτηση που περιέγραψε μια ειρηνική διευθέτηση για το μέλλον τους – λύση δύο ασφαλών και αναγνωρισμένων κρατών βάσει των συνόρων του 1967 με την Ιερουσαλήμ ως κοινή πρωτεύουσα· αποστρατικοποίηση του παλαιστινιακού κράτους· επαναφορά της αραβικής πρωτοβουλίας για την ειρήνη του 2007· εγγυήσεις από το ΝΑΤΟ· και διευθέτηση του ζητήματος των προσφύγων κατά τρόπο που δεν μεταβάλλει τον δημογραφικό χαρακτήρα του εβραϊκού κράτους.

Ενώ οι νέοι οραματίζονται ένα κοινό μέλλον, οι μεγαλύτεροί τους εξακολουθούν να διαφωνούν για το αν θα πρέπει να αρχίσουν διαπραγματεύσεις. Η αιγυπτιακή πρωτοβουλία για την ενδοπαλαιστινιακή συμφιλίωση –έτσι ώστε να υπάρχει ένας συνομιλητής– εξακολουθεί να μελετάται, ενώ η ρύθμιση της ασφάλειας στη Γάζα με την απελευθέρωση των κρατουμένων, όπως του Gilad Shalit, αναμένεται ακόμη. Στο μεταξύ, τα τετελεσμένα γεγονότα στην περιοχή, σύμφωνα με έκθεση του επικεφαλής της αποστολής της ΕΕ στην Ανατολική Ιερουσαλήμ, καθιστούν το παλαιστινιακό κράτος όλο και λιγότερο βιώσιμο.

Εκφράζω τη λύπη μου διότι το Ισραήλ, ένα δημοκρατικό κράτος, δίνει ελάχιστη προσοχή στη ζημία που προκαλούν κάποιες από τις πράξεις του κατά τη διεθνή κοινή γνώμη και αρκείται μόνο στον περιορισμό της ζημίας αργότερα.

Hannes Swoboda, *εξ ονόματος της Ομάδας S&D* – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Malmström, κυρία Αντιπρόεδρε της Επιτροπής και Υπατη Εκπρόσωπε της Ένωσης για θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας, θα ήθελα καταρχάς να εκφράσω τις ειλικρινείς ευχαριστίες

μου προς τη σουηδική Προεδρία γι' αυτήν την πρωτοβουλία. Ήταν μια καλή πρωτοβουλία και θα ήθελα να σας συγχαρώ γι' αυτήν. Θα ήθελα επίσης να ευχαριστήσω τη βαρόνη Ashton που κάθεται στην πλευρά της Επιτροπής κατά την πρώτη της εμφάνιση εδώ, αν και μίλησε πρωτίστως υπό την ιδιότητά της ως Ύπατης Εκπροσώπου της Ένωσης για θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας. Το θέμα είναι εξάλλου μια κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας. Κατά κάποιον τρόπο ενδέχεται να μην είναι καν σημαντικό σε ποια πλευρά κάθαστε. Σημαντικό είναι ότι είστε εδώ και ότι εκπροσωπείτε μια κοινή εξωτερική πολιτική.

Το δεύτερο σημείο που θα ήθελα να αναφέρω είναι ότι η δήλωση που ενέκρινε το Συμβούλιο είναι μια καλή δήλωση και σε καμία περίπτωση κατά του Ισραήλ. Αντιθέτως, είναι προς το συμφέρον του Ισραήλ και της ασφάλειας και σταθερότητάς του. Είναι πολύ σημαντικό να το τονίσουμε αυτό. Εάν εμείς, ως Ευρωπαίοι, πρόκειται να διαδραματίσουμε ενεργό ρόλο στο ζήτημα αυτό, είναι σημαντικό να συνεχίσουμε να το κάνουμε. Θα σας παρακαλούσα, βαρόνη Ashton, να το λάβετε σοβαρά υπόψη σας.

Πριν από μερικές ημέρες, βρισκόμασταν στις Ηνωμένες Πολιτείες, όπου διεξαγάγαμε συζητήσεις με τους συναδέλφους μας από το Κογκρέσο. Όταν βρίσκεται αντιμέτωπος με τη μονόπλευρη προσέγγιση του Κογκρέσου και την έλλειψη κατανόησης για την κατάσταση των Παλαιστινίων, ο πρόεδρος Obama διαθέτει ελάχιστες επιλογές. Αισθανόμαστε μεγάλη συμπόνια για την κατάσταση στο Ισραήλ. Είμαστε επίσης αντίθετοι σε οποιαδήποτε μορφή τρομοκρατίας και επιθυμούμε ο απαχθείς στρατιώτης να επιστρέψει επιτέλους στην οικογένειά του. Ωστόσο, ανησυχούμε εξίσου και συμπάσχουμε όσον αφορά τη δυσάρεστη θέση στην οποία βρίσκονται οι Παλαιστίνιοι σχετικά με όλα όσα αναφέρονται σε αυτήν τη δήλωση και κυρίως, τα σύνορα του 1967, τη δυσχερή κατάσταση στην Ιερουσαλήμ και τις δραστηριότητες εποικισμού. Είναι αδιανόητο, αν και πρόκειται για συνέχεια της πολιτικής των τελευταίων ετών, να υιοθετείται μια έντονα συγκρουσιακή προσέγγιση όσον αφορά την αύξηση του εποικισμού. Αρχικά σταμάτησε και στη συνέχεια συμπεριλήφθηκε στο πρόγραμμα εθνικής προτεραιότητας. Μετά από αυτό, συνεχίστηκε μόνο η φυσική ανάπτυξη και κατόπιν κατασκευάστηκαν δρόμοι που διέσχιζαν παλαιστινιακούς οικισμούς. Ο τρόπος με τον οποίο αφαιρείται γη από τους Παλαιστίνιους σε καθημερινή βάση είναι απαράδεκτος.

Αυτό που συνέβη σε μια αντιπροσωπεία από το Κοινοβούλιο είναι επίσης απαράδεκτο. Ο κ. de Rossa θα λάβει και αυτός θέση σχετικά με αυτό. Οι βουλευτές αυτού του Κοινοβουλίου πρέπει να ενωθούν με το Συμβούλιο και την Επιτροπή για να δηλώσουν ρητά ότι οι βουλευτές του Κοινοβουλίου έχουν το δικαίωμα να μεταβαίνουν στη Γάζα και να βλέπουν οι ίδιοι την κατάσταση εκεί. Τι έχει να κρύψει το Ισραήλ; Γιατί εμποδίζει βουλευτές του Κοινοβουλίου να μεταβούν στη Γάζα; Δεν πρέπει να το δεχτούμε και ελπίζω ότι θα αντιτεθούμε σε αυτό από κοινού. Η διαφάνεια και ο ανοιχτός χαρακτήρας, μεταξύ άλλων, αποτελούν προϋποθέσεις για μια λογική πολιτική στη Μέση Ανατολή. Σε αυτήν την πολιτική πρέπει να προσφέρουμε τη σαφή υποστήριξή μας.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, *εξ ονόματος της Ομάδας ALDE.* – (NL) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Ashton, κύριε Αντιπρόεδρε της Επιτροπής, κυρία Προεδρεύουσα του Συμβουλίου, θα ήθελα καταρχάς, κυρία Malmström, να συγχαρώ ολόκληρη τη σουηδική Προεδρία για τα συμπεράσματα του Συμβουλίου αναφορικά με τη σύγκρουση στη Μέση Ανατολή γενικά και την Ανατολική Ιερουσαλήμ ειδικότερα.

Πιστεύω ότι όλοι θα θεωρήσουν σημαντικό οίονό το ότι εγκρίθηκε κοινή έκθεση από τους επικεφαλής της Αντιπροσωπείας της ΕΕ για την Ανατολική Ιερουσαλήμ και εγκρίθηκε ομόφωνα για πρώτη φορά, και μάλιστα τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο, μετά τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας. Ένας ακόμη οίονός είναι ότι και τα συμπεράσματα που πρότεινε η

σουηδική Προεδρία εγκρίθηκαν ομόφωνα, συμπεριλαμβανομένων αυτών που αφορούν την Ανατολική Ιερουσαλήμ. Ελπίζω οι ισραηλινές αρχές να συνειδητοποιήσουν τη σημασία αυτής της εξέλιξης.

Κυρίες και κύριοι, συζητάμε το θέμα της Μέσης Ανατολής κάθε τόσο και κάποιες φορές θυμίζει την πομπή του Echternach: ένα μικρό βήμα μπροστά, στη συνέχεια ενδείξεις ενός βήματος προς τα πίσω, έπειτα περισσότεροι λόγοι για να ελπίζουμε. Δυστυχώς, υπάρχουν και λόγοι για να απελπιστούμε, αλλά φυσικά εξακολουθούμε να ελπίζουμε. Είναι εξαιρετικά σημαντικό φυσικά –και για την Ομάδα μου– να καταφέρουν οι Ισραηλινοί και οι Παλαιστίνιοι να συμβιώσουν ειρηνικά σε δύο ξεχωριστά κράτη, να ωφεληθούν από το σύνολο των διαθέσιμων ευκαιριών ανάπτυξης και να εγγυηθεί το ένα κράτος την ασφάλεια του άλλου. Πιστεύω ότι όλοι συμφωνούμε σε αυτό. Συμφωνούμε επίσης σχετικά με τα βήματα που θα οδηγούσαν ιδανικά στα παραπάνω και, φυσικά, είμαστε διατεθειμένοι να συμβάλουμε σε αυτό.

Η Ιερουσαλήμ είναι μία από τις πιο όμορφες πόλεις στον κόσμο –πρόκειται πραγματικά για ένα εκπληκτικό μέρος– και είναι τραγικό το ότι οι λαοί που ζουν εκεί ο ένας πλάι στον άλλον αδυνατούν να συμβιώσουν αρμονικά. Για χάρη της ευημερίας και της διατήρησης της Ιερουσαλήμ ελπίζω ότι, στις λίγες μέρες που απομένουν μέχρι τα Χριστούγεννα, αυτό μπορεί ακόμη να επιτευχθεί.

Caroline Lucas, *εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE.* – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να χαιρετίσω τις δηλώσεις τόσο του Συμβουλίου όσο και της Επιτροπής, όμως το ερώτημά μου προς τα δύο σώματα είναι τότε θα προχωρήσουμε πέρα από τα ωραία λόγια –με τα οποία συμφωνώ απόλυτα– στην πραγματική δράση; Ακούμε τα ίδια λόγια ξανά και ξανά ότι πρέπει να διασφαλίσουμε ότι το Ισραήλ θα κάνει αυτό ή εκείνο, όμως χρειαζόμαστε πραγματική επιρροή για να συμβεί αυτό, διαφορετικά το Ισραήλ απλώς θα μας αγνοεί, όπως εξακολουθεί να κάνει.

Το ερώτημά μου είναι: τι μπορείτε να κάνετε στην πράξη ώστε να εξασφαλίσουμε ότι θα δούμε πραγματική δράση και πρόοδο εδώ; Κατά την άποψή μου, αυτό σημαίνει ότι πρέπει να συμπεριληφθούν ζητήματα όπως η συμφωνία σύνδεσης ΕΕ-Ισραήλ.

Με έμφαση στην κατάσταση στην Ανατολική Ιερουσαλήμ, χαιρετίζω την πρωτοβουλία της σουηδικής Προεδρίας και τη σαφήνιά της αναφορικά με τον ρόλο της Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσας δύο κρατών και τη σταθερότητά σας όσον αφορά τη σημασία του «παγώματος» από το Ισραήλ των δραστηριοτήτων εποικισμού στην Ανατολική Ιερουσαλήμ.

Θα ήθελα επίσης να συγχαρώ τους συντάκτες της έκθεσης των επικεφαλής της αποστολής της ΕΕ σχετικά με την Ανατολική Ιερουσαλήμ. Η έκθεση αυτή μιλά με σαφήνεια και όραμα, τα οποία πολύ συχνά απουσιάζουν σε αυτές τις συζητήσεις. Εκθέτει πώς η πολιτική του Ισραήλ της παράνομης προσάρτησης της Ανατολικής Ιερουσαλήμ έχει σχεδιαστεί σκοπίμως για να αποδυναμώσει την παλαιστινιακή κοινότητα στην πόλη και να εμποδίσει την παλαιστινιακή ανάπτυξη. Όμως, οι επικεφαλής της αποστολής ζήτησαν από το Συμβούλιο να εγκρίνει μια σειρά συστάσεων ως αποτέλεσμα αυτής της έκθεσης, και πιστεύω ότι πρέπει να δούμε το Συμβούλιο να προβαίνει σε άμεσες ενέργειες.

Εάν η ΕΕ λαμβάνει σοβαρά υπόψη τη δέσμευσή της για μια λύση δύο κρατών, πρέπει να πράξει ό,τι είναι δυνατό για να διατηρήσει και να ενισχύσει τον παλαιστινιακό χαρακτήρα και την παλαιστινιακή ταυτότητα της Ανατολικής Ιερουσαλήμ. Η δήλωση και έκθεση των επικεφαλής της αποστολής καταδεικνύουν πρακτικούς τρόπους για να γίνει αυτό.

Peter van Dalen, *εξ ονόματος της Ομάδας ECR.* – (NL) Κύριε Πρόεδρε, ιδιαίτερα αυτήν την περίοδο της νηστείας προ των Χριστουγέννων, πολλοί προσεύχονται για ειρήνη στη Μέση Ανατολή, όμως μερικές φορές απογοητεύεται κανείς και πιστεύει ότι η ειρήνη αυτή δεν θα έρθει

ποτέ. Είναι, ωστόσο, σημαντικό όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη να συνεχίσουν να εργάζονται για την ειρήνη, διότι εκεί φαίνεται να βρίσκεται το βασικό πρόβλημα. Είναι όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη ικανά και πρόθυμα να εργαστούν για την ειρήνη; Το Ισραήλ έχει ήδη αναλάβει δράση στο παρελθόν δίνοντας γη με αντάλλαγμα την ειρήνη –εννοώ την αποχώρησή του από τμήματα της Λωρίδας της Γάζας– αλλά, δυστυχώς, η πράξη αυτή δεν οδήγησε σε ειρήνη. Μάλιστα, η ρίψη ρουκετών αυξήθηκε, και το 2009 το Ισραήλ εισέβαλε στη Λωρίδα της Γάζας. Τώρα, το Ισραήλ ανακοίνωσε την προσωρινή διακοπή των κατασκευών στη Δυτική Όχθη. Μια σειρά από οδοφράγματα επίσης απομακρύνθηκαν. Ήταν μια χειρονομία που θα συνέβαλε στην έναρξη ειρηνευτικών συνομιλιών.

Η πράξη αυτή της κυβέρνησης Netanyahu είναι ήδη αρκετά μεγαλόπνοη για τα ισραηλινά δεδομένα, και όμως βλέπω να δραστηριοποιείται ελάχιστα η πλευρά των Παλαιστινίων. Ακούγεται συχνά ότι αυτά που κάνει το Ισραήλ δεν έχουν σημασία, όμως δεν βλέπω καμιά κίνηση από τους Παλαιστίνιους για τη διευκόλυνση των συνομιλιών. Είναι πρόθυμη και ικανή η παλαιστινιακή πλευρά να προωθήσει περαιτέρω συνομιλίες; Η Χαμάς φαίνεται να έχει εμπλακεί σε διαμάχη με τη Φατάχ και να χαλιναγωγείται από το Ιράν. Ο Mahmoud Abbas φαίνεται να είναι χάρτινος τίγρης, χωρίς να ασκεί πλέον αξιοσημείωτη επιρροή. Νομίζω ότι ήρθε ο καιρός και για την παλαιστινιακή πλευρά να καταστήσει σαφές ότι επιθυμεί την ειρήνη.

Κυριάκος Τριανταφυλλίδης, *εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL*. – Κύριε Πρόεδρε, κυρία Ύπατε Εκπρόσωπε, καλωσορίζουμε την απόφαση της 8ης Δεκεμβρίου του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτή επαναβεβαιώνει τη στήριξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη δημιουργία δύο κρατών με βάση τα σύνορα του 1967.

Παρ' όλα αυτά, με βάση την εμπειρία από την πρόσφατη επίσκεψή μας στην περιοχή, η κατάσταση που επικρατεί στα εν λόγω εδάφη καθιστά τη δημιουργία παλαιστινιακού κράτους σχεδόν αδύνατη. Αναφέρομαι συγκεκριμένα στην ανέγερση του τείχους, στην κατεδάφιση παλαιστινιακών σπιτιών αλλά κυρίως στη δημιουργία οικισμών στην ευρύτερη περιοχή της Δυτικής Όχθης και ιδιαίτερα στον περίγυρο της Ανατολικής Ιερουσαλήμ.

Σε αυτούς τους οικισμούς ζουν σήμερα περί τις 500.000 έποικοι. Ειδικότερα στην Ανατολική Ιερουσαλήμ γίνεται προσπάθεια δημιουργίας κλοιού με την ανέγερση οικισμών περιμετρικά της πόλης έτσι ώστε να αναγκαστούν οι Παλαιστίνιοι να εγκαταλείψουν τις εστίες τους. Είναι πλέον φανερό ότι η ισραηλινή κυβέρνηση χρησιμοποιεί τις συνομιλίες για να κερδίσει χρόνο. Αργά αλλά σταθερά επιδιώκει την επιβολή της κυριαρχίας της επί ολόκληρου του παλαιστινιακού εδάφους.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση θα πρέπει, πέρα από την προσήλωση στη λύση δύο κρατών, να αναλάβει συγκεκριμένα μέτρα έναντι του Ισραήλ. Η συνεχιζόμενη παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων αποτελεί ικανή συνθήκη για να προβεί η Ευρωπαϊκή Ένωση στην επιβολή κυρώσεων με βάση το άρθρο 2 της Συνθήκης, διότι, εάν αφενός επιλέγει τη στήριξη στην επίτευξη ειρήνης αλλά αφετέρου συνεχίζει την αναβάθμιση των οικονομικών σχέσεων με το Ισραήλ χωρίς κανένα περιορισμό, το μόνο που επιτυγχάνει είναι η εξυπηρέτηση της πολιτικής του Ισραήλ που συνίσταται στον εξαναγκασμό των Παλαιστινίων να εγκαταλείψουν τη γη τους και στην επέκταση της ισραηλινής κυριαρχίας επί ολόκληρης της Παλαιστίνης.

Bastiaan Belder, *εξ ονόματος της Ομάδας EFD*. – (NL) Κύριε Πρόεδρε, έχει χάσει η Ευρώπη τα λογικά της; Αυτό το ρητορικό ερώτημα τέθηκε από τις Ηνωμένες Πολιτείες στις αρχές Δεκεμβρίου. Αντικείμενο αυτής της δριμείας κριτικής από το Κογκρέσο υπήρξε ο ομόφωνος χαρακτηρισμός της Ανατολικής Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσας του προβλεπόμενου παλαιστινιακού κράτους σε ένα σχέδιο ψηφίσματος του Συμβουλίου που διανεμήθηκε. Ως πρόεδρος της αντιπροσωπείας του ΕΚ για τις σχέσεις με το Ισραήλ, είχα φανταστεί και ελπίσει σε μια πιο

εποικοδομητική αρχή για τον διατλαντικό μας διάλογο. Επίσης, σπεύδω να προσθέσω ότι η προσεκτική εξέταση τόσο του σχεδίου όσο και της τελικής δήλωσης του Συμβουλίου με άφησαν, όπως τους ομολόγους μας στο Κογκρέσο, εξαιρετικά απογοητευμένο. Επιθυμώ να τηρήσω αποστάσεις, κυρίως από την πρόταση διαίρεσης της Ιερουσαλήμ. Θεωρώ ότι η δήλωση του Συμβουλίου όσον αφορά τη Μέση Ανατολή αποτελεί σοβαρό διπλωματικό και πολιτικό εμπόδιο για την ειρηνευτική διαδικασία και, ως εκ τούτου, είμαι εξαιρετικά απογοητευμένος από τους υπουργούς Εξωτερικών που καθοδηγήθηκαν από τη σουηδική Προεδρία, από όλες τις Προεδρίες, η οποία έχει τεταμένες σχέσεις με το εβραϊκό κράτος.

Έχω αρκετές ουσιαστικές αντιρρήσεις για την αναφερθείσα δήλωση του Συμβουλίου. Δεν είναι αυτός ο τρόπος με τον οποίο θα ενθαρρύνουμε την Παλαιστινιακή Αρχή να συνεχίσει τις συνομιλίες με το Ισραήλ. Επιπλέον, η δήλωση αντιτίθεται στην αρχή της Τετραμερούς Διάσκεψης, που ορίστηκε στις 9 Νοεμβρίου 2008, ότι «τρίτοι δεν πρέπει να παρεμβαίνουν στις διμερείς διαπραγματεύσεις». Η επίσημη αντίδραση των Ηνωμένων Πολιτειών έναντι της δήλωσης του Συμβουλίου της 8ης Δεκεμβρίου υπογράμμισε αυτήν την αρχή ακόμη μια φορά. Δεν υπάρχει λοιπόν άλλη λύση από το να αποδεχτούμε το αδιέξοδο στην ειρηνευτική διαδικασία; Σε καμία περίπτωση! Σε συνέχεια πρόσφατων επισκέψεων της αντιπροσωπείας στο Ισραήλ, πιστεύω ακράδαντα ότι μια σταδιακή, αξιόπιστη διαδικασία προσέγγισης μεταξύ του κράτους του Ισραήλ και της Παλαιστινιακής Αρχής είναι και απαραίτητη και δυνατή. Η σταδιακή μεταφορά της διοίκησης στη Δυτική Όχθη, για παράδειγμα στην περιοχή Γ, και η ενίσχυση της οικονομικής συνεργασίας παράλληλα με την ενίσχυση και εδραίωση αξιόπιστων παλαιστινιακών θεσμών θα προαγάγει πραγματικά την ειρηνευτική διαδικασία. Καλώ, συνεπώς, το Συμβούλιο και την Επιτροπή να σταματήσουν να κάνουν δηλώσεις που επιφέρουν το αντίθετο από το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα αναφορικά με την ειρηνευτική διαδικασία και να επενδύσουν αντιθέτως σε συγκεκριμένα σχέδια που θα περιλαμβάνουν τη συνεργασία μεταξύ Ισραηλινών και Παλαιστινίων. Πρόκειται άλλωστε για καθιερωμένη ευρωπαϊκή μέθοδο, έτσι δεν είναι;

Diane Dodds (NI). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, ως μέλος της κοινοβουλευτικής αντιπροσωπείας στο Ισραήλ, άκουσα με ενδιαφέρον τις παρατηρήσεις του Συμβουλίου «Εξωτερικές Υποθέσεις» όσον αφορά την ειρηνευτική διαδικασία στη Μέση Ανατολή και τη δήλωση της Επιτροπής. Ωστόσο, και σ' εμένα, όπως και στον προηγούμενο συνάδελφό μου, έμεινε ένα έντονο αίσθημα ανησυχίας σχετικά με αυτά. Το Ισραήλ είναι η μόνη λειτουργική δημοκρατία στην περιοχή. Οι αγαπημένες τακτικές των αντιπάλων του είναι η τρομοκρατία ενάντια στο κράτος. Πιστεύω ότι οι δηλώσεις του Συμβουλίου και της Επιτροπής δεν δίνουν την κατάλληλη βαρύτητα στις ανησυχίες του Ισραήλ για την ασφάλεια. Στην πραγματικότητα, δεν άκουσα την Ύπατη Εκπρόσωπο να αναφέρει τις εν λόγω ανησυχίες στη δήλωσή της προς το Κοινοβούλιο.

Επιπλέον, πιστεύω ότι η δήλωση αποδίδει υπερβολικά μεγάλη ευθύνη στο Ισραήλ τόσο σε ό,τι αφορά την αποτυχία προόδου της διαδικασίας όσο και το ψήφισμα για τα εκκρεμή ζητήματα – ιδίως την Ιερουσαλήμ.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, η αλήθεια είναι ότι πρόκειται για εξαιρετικά ασυνήθιστη συζήτηση, διότι έχουμε την κ. Malmström να κάθεται στα έδρανα του Συμβουλίου – σύντομα ελπίζουμε να τη δούμε να κάθεται στα έδρανα της Επιτροπής. Θα δούμε πού θα καθίσει!

Σε κάθε περίπτωση, κύριε Πρόεδρε, τα συμπεράσματα του Συμβουλίου δεν δημιουργούν ακριβώς αισιοδοξία. Το Συμβούλιο εξέφρασε την έντονη ανησυχία του σχετικά με την έλλειψη προόδου στην ειρηνευτική διαδικασία στη Μέση Ανατολή και ζητά την επανέναρξή της βάσει των ψηφισμάτων του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, των συμπερασμάτων της Διάσκεψης της Μαδρίτης και του οδικού χάρτη. Ουδέν καινόν υπό τον ήλιον.

Λέει επίσης ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι διατεθειμένη να συμβάλει σημαντικά στην επίλυση των προβλημάτων που παρουσίασαν εδώ οι δύο ομιλητές: το πρόβλημα της Ανατολικής Ιερουσαλήμ, το πρόβλημα του νερού, το πρόβλημα της ασφάλειας και το πρόβλημα των συνόρων.

Υπάρχει, ωστόσο, μια σειρά από νέα στοιχεία για τα οποία θα ήθελα οι συνομιλητές μας να εκφράσουν την άποψή τους. Καταρχάς, θα ήθελα να μάθω αν, κατά τη γνώμη τους, το οκτάμηνο μορατόριουμ και οι οικισμοί που αποφασίστηκαν από την ισραηλινή κυβέρνηση συνδέονται με τη νέα κυβέρνηση των ΗΠΑ.

Θα ήθελα επίσης να μάθω ποια είναι η γνώμη τους για τη δήλωση που έκανε χθες στη Γάζα ο εκπρόσωπος της Χαμάς, σχετικά με την εικοστή δεύτερη επέτειο, ο οποίος είπε ότι δεν σκοπεύουν να προβούν σε καμιά υποχώρηση έναντι του Ισραήλ και ότι δεν σκοπεύουν να το αναγνωρίσουν. Τι πιστεύουν για τον νόμο της συνέχειας που πρόκειται να δώσει φωνή στον λαό του Ισραήλ μέσω δημοψηφίσματος αναφορικά με την κατοχή των κατεχόμενων εδαφών;

Τέλος, ποια είναι η άποψή τους για την έκθεση Goldstone και την έγκρισή της από το Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών; Πιστεύουν ότι είναι κάτι που θα βοηθήσει την ειρηνευτική διαδικασία ή αντιθέτως, όπως ισχυρίζεται το Ισραήλ, πιστεύετε ότι είναι κάτι που θα την καθυστερήσει ή θα την παρεμποδίσει;

Proinsias De Rossa (S&D). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, υπάρχουν δύο δεσμεύσεις τις οποίες συγκεκριμένα θα ήθελα να επικροτήσω στη δήλωση του Συμβουλίου και οι οποίες έχουν την προοπτική να δημιουργήσουν μια νέα δυναμική: στήριξη στο διετές πρόγραμμα της Παλαιστινιακής Αρχής για τη λήξη της ισραηλινής κατοχής και την ίδρυση του παλαιστινιακού κράτους και ετοιμότητα της Ένωσης, όταν το κρίνει σκόπιμο, να αναγνωρίσει ένα παλαιστινιακό κράτος.

Την προηγούμενη εβδομάδα, ηγήθηκα μιας επίσημης αντιπροσωπείας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στα κατεχόμενα παλαιστινιακά εδάφη, όπου για άλλη μία φορά είδα με τα ίδια μου τα μάτια το σύστημα τύπου απαρτχάιντ που εφαρμόζεται από τους Ισραηλινούς ενάντια στους Παλαιστίνιους μαζί με τη στέρηση και καταστροφή των σπιτιών τους, της γης τους, του νερού τους και των χώρων λατρείας τους.

Εντός ωρών από τη δημοσίευση της δήλωσης του Συμβουλίου, η άδεια που είχε η αντιπροσωπεία μου για να μεταβεί στη Γάζα ανακλήθηκε. Αυτή δεν είναι πράξη ενός φιλικού κράτους. Πρόκειται με βεβαιότητα για παρέμβαση στο δημοκρατικό δικαίωμα αυτού του Κοινοβουλίου να έχει αξιοπρεπείς και δημοκρατικές σχέσεις με τους ομολόγους μας που έχουν εκλεγεί από τον παλαιστινιακό λαό.

Διαπιστώσαμε ευρεία απογοήτευση και απελπισία μεταξύ των ανθρώπων που συναντήσαμε στις περιοχές της Χεβρώνας, της Ανατολικής Ιερουσαλήμ και της Ραμάλα. Όπου υπάρχει απελπισία, θα υπάρξει βία. Μπορούμε να σημειώσουμε πρόοδο τώρα ή να αφήσουμε την κατάσταση να γίνει ακόμη πιο βίαιη, πράγμα που θα οδηγήσει τους μετριοπαθείς παλαιστίνιους πολιτικούς εκτός ηγεσίας. Αυτή είναι η επιλογή που έχουμε να κάνουμε.

Θα ήθελα να απευθύνω έκκληση τόσο στο Συμβούλιο όσο και στη βάρoνη Ashton, στην οποία εύχομαι κάθε επιτυχία, να αναθερμάνουν την προσήλωση της Ένωσης σε αυτήν τη διαδικασία –όχι απλώς αναμένοντας από την Τετραμερή Διάσκεψη να αναθερμάνει τη συμμετοχή της στη διαδικασία– και να καθορίσουν ένα χρονοδιάγραμμα που θα συμπίπτει με το διετές χρονοδιάγραμμα της Παλαιστινιακής Αρχής για την εφαρμογή των αρχών που υπογραμμίσαμε τόσο θαρραλέα, κατά τη γνώμη μου, την προηγούμενη εβδομάδα.

Πρέπει να υπερασπιστούμε δυναμικά τα ανθρώπινα δικαιώματα. Πρέπει να δράσουμε. Πρέπει να χρησιμοποιήσουμε την πρόσβαση στις αγορές μας για να δώσουμε κίνητρο στο Ισραήλ. Δεν μιλάω για κυρώσεις. Μιλάω για τη διασφάλιση ότι η πρόσβαση στις αγορές μας θα χρησιμοποιηθεί ως κίνητρο για να εξασφαλίσουμε ότι το Ισραήλ θα δράσει βάσει των διεθνών του ευθυνών. Τέλος, πρέπει επίσης να πείσουμε τις Ηνωμένες Πολιτείες να συμμετάσχουν εκ νέου επειγόντως στη βάση των όσων υπογραμμίσαμε την προηγούμενη εβδομάδα.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, η έκθεση των επικεφαλής της αποστολής της ΕΕ αναφορικά με την Ανατολική Ιερουσαλήμ δεν είναι καθόλου ευχάριστο ανάγνωσμα. Ας μην καταφεύγουμε σε υπεκφυγές. Η εν λόγω έκθεση καθιστά σαφές ότι αυτό που συμβαίνει στην Ανατολική Ιερουσαλήμ συνιστά μια μορφή εθνικής εκκαθάρισης. Κλέβουν τα σπίτια των Παλαιστινίων, άνθρωποι εκδιώκονται και οι ελπίδες για ειρήνη καταστρέφονται. Το ερώτημα λοιπόν είναι: τι πρόκειται να κάνουμε γι' αυτό;

Τα συμπεράσματα του Συμβουλίου είναι ευπρόσδεκτα. Γνωρίζουμε ότι είναι ισχυρά, διότι η ισραηλινή κυβέρνηση έσπευσε να τα απορρίψει. Τίποτα καινούριο, είπαν. Είναι συνηθισμένοι να απορρίπτουν τα λόγια μας, διότι ποτέ δεν τα υποστηρίζουμε με πράξεις. Μας αντιμετωπίζουν με περιφρόνηση. Και γιατί όχι άλλωστε – είμαστε τόσο εύπιστοι που στην πραγματικότητα πληρώνουμε εμείς τον λογαριασμό για τη δύναμη κατοχής! Ενισχύουμε οικονομικά τους Παλαιστινίους, ενώ θα έπρεπε το Ισραήλ να πληρώνει τον λογαριασμό και όχι οι φορολογούμενοί μας.

Εάν επιθυμούμε τα λόγια μας να έχουν νόημα, τότε θα πρέπει να αναστείλουμε ή να απειλήσουμε ότι θα αναστείλουμε τη συμφωνία σύνδεσης, όμως ούτε ένας από τους υπουργούς μας των Εξωτερικών δεν έθεσε ποτέ αυτό το ενδεχόμενο, μας λένε. Το ερώτημα λοιπόν παραμένει: πού είναι η πολιτική; Λοιπόν, η πολιτική υπάρχει. Βρίσκεται στα συμπεράσματα. Τι θα γίνει τώρα με την ανάληψη δράσης; Το Ισραήλ δεν πρόκειται να κινητοποιηθεί παρά μόνο εάν του ασκηθεί πίεση.

Franziska Katharina Brantner (Verts/ALE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να καλωσορίσω τη βαρόνη Ashton στη νέα της θέση. Θα ήθελα επίσης να ευχαριστήσω τη σουηδική Προεδρία για το ψήφισμα και για το ότι παραδέχτηκε πως μακροπρόθεσμα δεν θα είναι δυνατή η εφαρμογή της λύσης δύο κρατών εάν δεν επιλυθεί το πρόβλημα των οικισμών. Έγινε αρκετές φορές αναφορά στην έκθεση των επικεφαλής της αποστολής, και πιστεύουμε και εμείς ότι είναι πολύ καλή. Επί αυτής της βάσης, έχω δύο ερωτήματα. Ποια είναι η τρέχουσα κατάσταση αυτής της έκθεσης και πού θα δημοσιευτεί; Κατά δεύτερον, τι πρόκειται να κάνετε εσείς, η Επιτροπή και το Συμβούλιο, για να εφαρμόσετε τις συστάσεις της έκθεσης; Θα ήθελα τώρα να παραθέσω τρεις από τις συστάσεις της έκθεσης. Η πρώτη είναι:

(EN) «να αποτραπούν, να αποθαρρυνθούν οι οικονομικές συναλλαγές με φορείς των κρατών μελών της ΕΕ που υποστηρίζουν τις δραστηριότητες εποικισμού στην Ανατολική Ιερουσαλήμ, θεσπίζοντας την κατάλληλη ευρωπαϊκή νομοθεσία» η δεύτερη, «να διασφαλιστεί ότι τα προϊόντα που παρασκευάζονται στους οικισμούς στην Ανατολική Ιερουσαλήμ δεν εξάγονται στην ΕΕ βάσει της συμφωνίας σύνδεσης ΕΕ-Ισραήλ» και η τρίτη, «να παρέχονται οδηγίες αναφορικά με τη σήμανση προέλευσης για τα προϊόντα των οικισμών στους μεγάλους λιανοπωλητές της ΕΕ».

(DE) Οι προτάσεις που έγιναν σε αυτήν την έκθεση είναι εξαιρετικά συγκεκριμένες και ακριβείς. Ποια μέτρα σχεδιάζετε να λάβετε τώρα για να τις εφαρμόσετε;

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL) . – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Επίτροπε, κυρία υπουργέ, σας ευχαριστώ και καλωσορίζω τις παρατηρήσεις σας.

Η Ευρώπη διαθέτει τώρα δύο σημαντικά έγγραφα με τα οποία θα δώσει ώθηση σε νέες ειρηνευτικές πρωτοβουλίες. Κατά πρώτον, τη θαρραλέα έκθεση της σουηδικής Προεδρίας, στην οποία μόλις αναφερθήκατε, κυρία Malmström. Αυτή η έκθεση ζητά την επίτευξη προόδου στο πλαίσιο της ύπαρξης δύο κρατών, ένα εκ των οποίων θα είναι η Παλαιστίνη, εντός των συνόρων του 1967, με την Ανατολική Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσα.

Κατά δεύτερον, το κείμενο των πρέσβων, των επικεφαλής της αποστολής, το οποίο δείχνει ότι οι ισραηλινές αρχές ακολουθούν μια στρατηγική βάσει της οποίας κατεδαφίζουν σπίτια και εποικίζουν γη παραβιάζοντας τα ανθρώπινα δικαιώματα. Η στρατηγική αυτή έχει σκοπό να αποκόψει την Ιερουσαλήμ από τη Δυτική Όχθη, ώστε ακόμη και η ιδέα δημιουργίας παλαιστινιακού κράτους να εγκαταλειφθεί.

Ωστόσο, τα λόγια μας στο Κοινοβούλιο δεν πρόκειται να έχουν σαφώς κανένα αποτέλεσμα εάν δεν τα ακολουθήσουν συγκεκριμένες πράξεις. Πρέπει να δράσουμε και, για να συμβεί αυτό, μπορούμε να αναστείλουμε τη συμφωνία σύνδεσης Ευρωπαϊκής Ένωσης-Ισραήλ μέχρι τη στιγμή που η ισραηλινή κυβέρνηση θα συμμορφωθεί με το διεθνές δίκαιο. Χρειάζεται, επομένως, να δράσουμε για να εξασφαλίσουμε το τέλος του εποικισμού, την άρση του αποκλεισμού της Γάζας, την καταστροφή του τείχους της ντροπής, την επιστροφή των προσφύγων και την απελευθέρωση όλων των πολιτικών κρατουμένων.

Θα ήθελα να πω ακόμη ένα πράγμα. Έχει συζητηθεί στο Κοινοβούλιο η απελευθέρωση του στρατιώτη Gilad Shalit. Συμφωνώ με όσα ειπώθηκαν. Ωστόσο, ταυτόχρονα, το Κοινοβούλιο μας πρέπει να υποστηρίξει την απελευθέρωση ενός άλλου ευρωπαίου πολίτη, του νεαρού γαλλο-παλαιστινίου Salah Hamouri. Ναι, ελευθερία για τον Gilad Shalit, αλλά και για τον Salah Hamouri!

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Παρακαλώ επιτρέψτε μου να ξεκινήσω συγχαίροντας το Συμβούλιο για τα θαρραλέα συμπεράσματα στα οποία κατέληξε την προηγούμενη εβδομάδα. Κατά τη γνώμη μου, δεν είχαμε ποτέ ξανά τόσο σαφή, συγκεκριμένα και θαρραλέα συμπεράσματα από το Συμβούλιο όπως αυτά της προηγούμενης εβδομάδας σχετικά με ένα τόσο ευαίσθητο ζήτημα. Συνεπώς, συγχαίρω το Συμβούλιο.

Θα ήθελα, ωστόσο, να προσθέσω ότι τώρα πρέπει να προχωρήσουμε στην ανάληψη δράσης, εφόσον η κατάσταση στην Ιερουσαλήμ επιδεινώνεται σε καθημερινή βάση και δεν μπορεί να γίνει πλέον ανεκτή. Υπάρχουν προβλήματα κατάφωρων παραβιάσεων του διεθνούς δικαίου, υπάρχουν δυσκολίες που προκαλούν μεγάλα δεινά σε πολλούς ανθρώπους, συμπεριλαμβανομένης της εκδίωξης από τα σπίτια τους, της καταστροφής των κατοικιών τους και της κατασκευής παράνομων οικισμών. Δεν μπορούμε να παραμένουμε σιωπηλοί ενώπιον τέτοιων αδικιών, διότι τότε στέλνουμε το μήνυμα ότι το δίκαιο, η διπλωματία και η αρχή της ειρηνικής επίλυσης των συγκρούσεων που τόσο εκτιμούμε δεν έχουν καμιά αξία. Δεν πιστεύω ότι θα είχαμε επιτρέψει να συμβεί αυτό στη χώρα μας. Συνεπώς, πρέπει να δράσουμε δημιουργώντας το σωστό περιβάλλον που θα συμβάλει στην οικοδόμηση εμπιστοσύνης μεταξύ των δύο μερών και στην ύπαρξη δύο ξεχωριστών και βιώσιμων κρατών που θα μπορούν να συνυπάρχουν ειρηνικά. Επιτρέψτε μου να αποδώσω τα εύσημα στην Ιορδανία για τον καιρικό ρόλο που διαδραματίζει στο θέμα αυτό. Μία τελευταία λέξη στη βαρόνη Ashton – σας ανατέθηκε ένας νέος ρόλος από τη Συνθήκη της Λισαβόνας, ένας σημαντικός ρόλος που μας προσφέρει μια ευκαιρία. Ας μην την χάσουμε.

Rosario Crocetta (S&D). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, ήμαστε στη Ραμάλα όταν μάθαμε τα νέα ότι η Ευρώπη ενέκρινε νέα απόφαση για την ειρηνευτική διαδικασία στη Μέση Ανατολή. Είδαμε τα γεμάτα ελπίδα χαμόγελα στα πρόσωπα των παλαιστίνιων αντιπροσώπων.

Ήταν μέρες γεμάτες συγκίνηση και δεινά που είχαν χαραχτεί στα πρόσωπα των παιδιών που κρατούσαν σφιχτά τα κάγκελα των παραθύρων των σπιτιών τους στον δρόμο της Χεβρώνας, στον εγκαταλελειμμένο δρόμο τον οποίο δεν επιτρέπεται να διασχίζουν οι Παλαιστίνιοι. Είδαμε τον πόνο μίας 85άχρονης γυναίκας που εκδιώχτηκε από το κατεχόμενο σπίτι της και αναγκάστηκε να κοιμηθεί μέσα στο κρύο σε μια σκηνή που στήθηκε στον κήπο αυτού που κάποτε ήταν το σπίτι της καθώς και τον πόνο στα πρόσωπα των Παλαιστινίων που είχαν φτιάξει ένα αγρόκτημα κάνοντας χρήση ευρωπαϊκών πόρων και το οποίο στη συνέχεια καταστράφηκε από ισραηλινούς στρατιώτες.

Το Ισραήλ έχει το δικαίωμα να είναι ένα ανεξάρτητο κράτος, όμως και οι Παλαιστίνιοι έχουν δικαίωμα σε μία πατρίδα, σε ένα κράτος και ένα διαβατήριο. Η απόφαση του Συμβουλίου της Ευρώπης αποτελεί σημαντικό βήμα προόδου, όμως πρέπει να δράσουμε άμεσα. Η ισραηλινο-παλαιστινιακή σύγκρουση είναι απλώς η κορυφή του παγόβουνου σε μια ευρύτερη σύγκρουση. Την τελευταία ημέρα της επίσκεψής μας, οι ισραηλινές αρχές μας απαγόρευαν, στην αντιπροσωπεία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, να επισκεφτούμε τη Λωρίδα της Γάζας. Πιστεύω ότι σχετικά με το θέμα αυτό η Ύπατη Εκπρόσωπος, βαρόνη Ashton, πρέπει να παρέμβει και να διαμαρτυρηθεί εκ μέρους της δημοκρατικής Ευρώπης.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω τον κ. De Rossa που ηγήθηκε της αντιπροσωπείας και όλα τα άλλα μέλη της, διότι, στη διάρκεια των ημερών που περάσαμε στην Παλαιστίνη, οι ευάλωτοι άνθρωποι μπόρεσαν να δουν το πρόσωπο και να ακούσουν τα λόγια μιας Ευρώπης που υπερασπίζεται δικαιώματα και επιθυμεί και πρέπει να κάνει περισσότερα.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Επίτροπε, κυρία Ashton, πιστεύω ότι η νέα Ύπατη Εκπρόσωπος πρέπει να έχει μείνει έκπληκτη με τον τρόπο με τον οποίο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ανταποκρίθηκε στις υποχρεώσεις του. Τι είδους ιστορικά βιβλία πρέπει να διάβασε το Κοινοβούλιο εφόσον δεν γνώριζε πώς δημιουργήθηκε το κράτος του Ισραήλ το 1947; Η ερμηνεία που ενέκρινε το Συμβούλιο υπό τη σουηδική ηγεσία φαίνεται κατά συνέπεια ελαφρώς ασυνήθιστη.

Πρέπει να θυμόμαστε ότι η Ευρώπη οφείλει να μείνει πιστή στις αξίες της. Έχουμε δημοκρατία, ανθρώπινα δικαιώματα και ελευθερία, πράγμα που είναι σημαντικό. Επιπλέον, το Ισραήλ είναι η μόνη δημοκρατική χώρα στη Μέση Ανατολή. Δεν θα πρέπει να δημιουργήσουμε αντι-δημοκρατίες εκεί, μη-δημοκρατίες, διότι δεν σέβονται τις αρχές μας.

Είναι επίσης εξαιρετικά σημαντικό να θυμόμαστε ότι η ιδέα να διαιρεθεί η Ιερουσαλήμ ώστε να γίνει μία πόλη σε δύο χώρες είναι αδιανόητη. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν θα πρότεινε κάτι παρόμοιο για καμία άλλη δημοκρατική χώρα. Φυσικά, πρέπει να διασφαλίσουμε ότι το Ισραήλ μπορεί να διατηρεί το δημοκρατικό του σύστημα και τα δικαιώματά του στην πρωτεύουσά του και η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί να συμμετέχει στην ειρηνευτική διαδικασία, και θα πρέπει να το κάνει, διατηρώντας έναν διπλωματικό ρόλο και όχι τον ρόλο του ιατρού ή του δικαστή.

Είναι λυπηρό το ότι ο Gilad Shalit, ο οποίος είναι γάλλος υπήκοος –πολίτης της Ευρωπαϊκής Ένωσης– και ισραηλινός στρατιώτης δεν έχει απελευθερωθεί. Αυτό δείχνει ποια είναι η γνώμη της παλαιστινιακής διοίκησης και της Χαμάς για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν έχουν απολύτως κανέναν σεβασμό για τις αρχές ή τις αξίες μας. Πρέπει να προχωρήσουμε, και αυτές οι ονειροβασίες από τις οποίες αποτελείται σε μεγάλο βαθμό το ψήφισμα του Συμβουλίου πρέπει να εγκαταλειφθούν.

Το Ισραήλ είναι μια δημοκρατία, οι αξίες του είναι ίδιες με τις δικές μας. Πρέπει να υπερασπιστούμε τη δημοκρατία και το δικαίωμα των ανθρώπων εκεί σε μια ολοκληρωμένη και ασφαλή ύπαρξη και στην ειρήνη, και η ειρήνη αυτή μπορεί να επιτευχθεί όταν οι τρομοκρατικές

οργανώσεις, η Χαμάς και οι υποστηρικτές της, σταματήσουν τις επιθέσεις εναντίον του Ισραήλ και των ισραηλινών πολιτών. Εδώ έχουμε την ευκαιρία να καταπολεμήσουμε μαζί την τρομοκρατία και να καταστήσουμε δυνατή την ύπαρξη του Ισραήλ ως κράτους.

Frieda Brepoels (Verts/ALE). – (NL) Κύριε Πρόεδρε, στην έκθεσή τους της 23ης Νοεμβρίου, οι επικεφαλής της αποστολής της ΕΕ στην Ιερουσαλήμ και τη Ραμάλα κατέστησαν σαφές ότι το Ισραήλ επιδιώκει ενεργά την παράνομη προσάρτηση της Ανατολικής Ιερουσαλήμ και την πλήρη απομόνωσή της από την υπόλοιπη Δυτική Όχθη. Αναρωτιέμαι, κατά συνέπεια, για ποιον λόγο το Συμβούλιο «Εξωτερικές Υποθέσεις» δεν συνάγει τα σωστά συμπεράσματα από αυτό. Για ποιον λόγο απλώς παραβλέπει τις συγκεκριμένες συστάσεις μιας τόσο σοβαρής, τεκμηριωμένης έκθεσης –και μάλιστα, της δικής του– γνωρίζοντας ότι οι τρέχουσες εξελίξεις είναι μη αναστρέψιμες και, κάνοντάς το αυτό, δημιουργούνται σοβαρές αμφιβολίες για την προοπτική ίδρυσης ενός ανεξάρτητου, βιώσιμου παλαιστινιακού κράτους δίπλα στο κράτος του Ισραήλ. Η ειρηνευτική διαδικασία στη Μέση Ανατολή δεν έχει ανάγκη από ασαφείς δηλώσεις. Είναι πλέον καιρός και η κατάλληλη στιγμή να αναλάβει η Ευρωπαϊκή Ένωση έναν ενεργό, ορατό ρόλο στην περιοχή, και αυτό είναι δυνατό φυσικά μόνο εάν έχουμε το θάρρος να τοποθετηθούμε με σαφή και κατηγορηματικό τρόπο, ιδίως αναφορικά με την Ανατολική Ιερουσαλήμ.

Χαράλαμπος Αγγουράκης (GUE/NGL). – Κύριε Πρόεδρε, η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι που μαζί με τις Ηνωμένες Πολιτείες και το ΝΑΤΟ στηρίζουν την ισραηλινή κυβέρνηση στην εγκληματική πολιτική της γενοκτονίας του παλαιστινιακού λαού. Αυτό είναι το συμπέρασμα βουλευτών από την αντιπροσωπεία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην οποία οι αρχές του Ισραήλ απαγόρευαν την είσοδο στην κατεχόμενη Λωρίδα της Γάζας.

Η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η τελευταία απόφαση του Συμβουλίου ουσιαστικά δίνουν πίστωση χρόνου στις ισραηλινές κυβερνήσεις, που βαρύνονται με εγκλήματα πολέμου όπως ξέρουμε από την έκθεση του ΟΗΕ για τον πόλεμο στη Γάζα, για να συνεχίσουν το κατοχικό τους σχέδιο.

Τα μασημένα λόγια της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν ανταποκρίνονται στο δίκαιο παγκόσμιο αίτημα για βιώσιμο και ανεξάρτητο παλαιστινιακό κράτος στα εδάφη του 1967 με πρωτεύουσα την Ανατολική Ιερουσαλήμ. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν λαμβάνει κανένα πρακτικό μέτρο προς αυτήν την κατεύθυνση. Αντίθετα, αναβαθμίζει τις σχέσεις με το Ισραήλ, που συνεχίζει τους εποίκισμους, ιδίως στην Ανατολική Ιερουσαλήμ, την κατασκευή διαχωριστικού τείχους και το αίσχος που συνιστά ο εγκληματικός αποκλεισμός της Λωρίδας της Γάζας.

Αποκρούουμε τα ιμπεριαλιστικά σχέδια για τη Μέση Ανατολή και συμπαραστεκόμαστε ολόπλευρα στον αγώνα του παλαιστινιακού λαού και όλων των λαών της περιοχής.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Πρέπει να πω ότι τα αποτελέσματα της συνεδρίασης της προηγούμενης εβδομάδας του Συμβουλίου Υπουργών δεν ήταν ιδιαίτερα ισορροπημένα και, επιπλέον, έχω την αίσθηση, καθώς ασχολούμαι με το εν λόγω ζήτημα εδώ και αρκετό καιρό, ότι δεν σημειώθηκε πρόοδος όσον αφορά τις προσπάθειές μας για την ειρηνική συνύπαρξη αυτών των δύο εθνών.

Θα ήθελα, κατά συνέπεια, να πω ότι γνωρίζω πως πρέπει να κάνουμε περισσότερα. Πρέπει να είμαστε όχι απλώς διαμεσολαβητές αλλά ενεργοί διαμεσολαβητές σε αυτήν την ειρηνευτική διαδικασία και πρέπει να επιμείνουμε η λύση σε αυτήν την καταστροφική κατάσταση να μοιάζει και να είναι ισότιμη και αποδεκτή και από τα δύο κράτη, έτσι ώστε και τα δύο κράτη, τόσο η Παλαιστίνη όσο και το κράτος του Ισραήλ, να έχουν ισότιμο συμφέρον σε αυτήν.

Το Συμβούλιο προσπάθησε να επαναφέρει τους Παλαιστίνιους στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων παρά την αντίθεσή τους σε ορισμένα μέτρα των Ισραηλινών, και εμείς επιμένουμε ότι τα περιττά

εμπόδια στην ειρηνευτική διαδικασία πρέπει να απομακρυνθούν το συντομότερο δυνατό. Η κατεδάφιση των σπιτιών των Παλαιστινίων στην Ανατολική Ιερουσαλήμ και η κατασκευή οικισμών και διαχωριστικών φραγμάτων σε κατεχόμενα εδάφη δεν είναι αποδεκτές. Ωστόσο, είναι απαράδεκτο επίσης να εκθέτουμε το Ισραήλ και να μην κατορθώνουμε να το υπερασπιστούμε ενεργά ενάντια σε όλες τις επιθέσεις και τις τρομοκρατικές δραστηριότητες που έχουν ως στόχο πολίτες του κράτους του Ισραήλ.

Θα ήθελα να υπογραμμίσω φυσικά ότι είναι επίσης απαραίτητος ο σεβασμός του διεθνούς νομικού πλαισίου χωρίς το οποίο δεν μπορεί να υπάρξει ελπίδα για σταθερή ανάπτυξη στην περιοχή. Κατά τη γνώμη μου, εμείς οι Ευρωπαίοι, η ΕΕ και οι πολίτες των κρατών μας, είμαστε διατεθειμένοι να τεινουμε χείρα βοήθειας, και ελπίζω η βαρόνη Ashton να επιτύχει με την αποστολή της στην περιοχή και να επιστρέψει με θετικές αναφορές.

Alexandra Thein (ALDE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Malmström, βαρόνη Ashton, κυρίες και κύριοι, είμαι μέλος της αντιπροσωπείας για τις σχέσεις με το Παλαιστινιακό Νομοθετικό Συμβούλιο, με άλλα λόγια, με το παλαιστινιακό κοινοβούλιο. Την προηγούμενη εβδομάδα, το Ισραήλ απαγόρευσε στην αντιπροσωπεία μας την είσοδο στη Γάζα. Η κατάσταση στη Γάζα είναι εξαιρετικά ανησυχητική, ειδικά τώρα με την έλευση του χειμώνα. Μόνο το 10% του πληθυσμού έχει τη δυνατότητα να αποκτήσει τις προμήθειες που χρειάζεται, εισάγοντας κρυφά εμπορεύματα μέσω των σηράγγων και γι' αυτό ακριβώς όλοι ανέχονται τις σήραγγες.

Πριν από την επιχείρηση «Συμπαγές Μολύβι», η κατάσταση ήταν η αντίστροφη και το 90% του πληθυσμού της Γάζας ήταν σε θέση να φροντίσει τον εαυτό του. Ως δύναμη κατοχής, το Ισραήλ θα πρέπει να έχει την ευθύνη να προνοεί για τον πληθυσμό στο σύνολο των κατεχόμενων εδαφών. Το Ισραήλ αποποιείται τις ευθύνες του βάσει του διεθνούς δικαίου, πράγμα που σημαίνει ότι πρέπει να παρεμβαίνει η διεθνής κοινότητα και κυρίως η ΕΕ.

Εάν προμηθεύουμε με τρόφιμα το 90% του πληθυσμού της Γάζας, έχουμε δικαίωμα να βλέπουμε πού δαπανώνται τα χρήματα των ευρωπαίων φορολογουμένων, αν χρησιμοποιούνται δεόντως και αν φτάνουν στους ανθρώπους που τα έχουν ανάγκη.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα και εγώ να συγχαρώ την κ. Malmström και τη σουηδική Προεδρία για τα εξαιρετικά τους συμπεράσματα. Αναβιώνουν τις προσδοκίες που είχαμε όλοι, συγκεκριμένα ότι θα επιβεβαιωνόταν πως η Ευρώπη είναι πράγματι υπεύθυνη για την ειρήνη στην περιοχή βάσει του διεθνούς δικαίου, και αυτό πιστεύω πως είναι καίριας σημασίας.

Ωστόσο, μου προκαλεί έκπληξη το ότι έναν χρόνο μετά τη στρατιωτική εισβολή στη Γάζα, δεν έχει γίνει καμιά αναφορά στα εν λόγω συμπεράσματα σε συνέχεια της έκθεσης Goldstone που ζήτησε το Συμβούλιο. Σε ποιο στάδιο βρισκόμαστε σε συνέχεια αυτής της έκθεσης Goldstone, για την οποία το Συμβούλιο δεσμεύτηκε, ιδίως όσον αφορά τις εσωτερικές έρευνες σε σχέση με τα διάφορα εμπλεκόμενα μέρη;

Επιπλέον, αισθάνομαι ικανοποίηση που η Ανατολική Ιερουσαλήμ εξετάζεται ως πρωτεύουσα του μελλοντικού παλαιστινιακού κράτους ή η Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσα των δύο κρατών. Παρ' όλα αυτά, τα εν λόγω συμπεράσματα στερούνται συγκεκριμένων επιχειρησιακών επιλογών. Από την άλλη πλευρά, υπάρχουν πολλές παρόμοιες επιλογές στην έκθεση αποστολής των αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων που επισκέφτηκαν την Ανατολική Ιερουσαλήμ.

Καλώ λοιπόν την Επιτροπή και το Συμβούλιο να μας διευκρινίσουν τις συγκεκριμένες μεθόδους με τις οποίες η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν θα αναγνωρίσει ούτε θα νομιμοποιήσει την προσάρτηση της Ανατολικής Ιερουσαλήμ, την οποία επιχειρεί να επιτύχει το Ισραήλ θεσπίζοντας μεταξύ

άλλων οικονομικά μέτρα αλλά και ενορχηστρώνοντας τον μαζικό εκτοπισμό των παλαιστινιακών κοινοτήτων.

Richard Howitt (S&D). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, χαιρετίζω την παρουσία της νέας Υπατης Εκπροσώπου στο Κοινοβούλιο, καθώς και τα ισχυρά συμπεράσματα του Συμβουλίου όσον αφορά τη Μέση Ανατολή υπό την ηγεσία της σουηδικής Προεδρίας.

Όσον αφορά την έκθεση Goldstone, θα ήθελα να συγχαρώ τον κ. Bildt, εξ ονόματος της Προεδρίας, ο οποίος επαινέσε –και παραθέτω– «την αξιοπιστία και αδιαμφισβήτητη ακεραιότητα» της έκθεσης Goldstone. Πιστεύω ότι θα ήταν χρήσιμο αν η κ. Malmström μπορούσε να επαναλάβει σήμερα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τα λόγια του πρεσβευτή της στα Ηνωμένα Έθνη – ότι η ΕΕ παροτρύνει το Ισραήλ και τους Παλαιστινίους να δρομολογήσουν κατάλληλες, αξιόπιστες και ανεξάρτητες εγχώριες έρευνες για τις παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε σχέση με τη σύγκρουση στη Γάζα.

Τέλος, θα ήθελα να ρωτήσω την Προεδρία και την Υπατη Εκπρόσωπο αν γνωρίζουν τις κατευθυντήριες γραμμές που ενέκρινε η βρετανική κυβέρνηση την προηγούμενη εβδομάδα για την επισήμανση των τροφίμων, ώστε να γίνεται διάκριση μεταξύ των εισαγωγών που προέρχονται από τα παλαιστινιακά εδάφη και αυτών από τους παράνομους ισραηλινούς οικισμούς, και να μας πουν ποια είναι τα σχέδιά τους για την επέκταση αυτής της παραίनेσης σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Ως ψηφοφόροι, μπορούμε να επιλέξουμε να πληρώσουμε το κόστος της ειρήνης. Ως καταναλωτές, δεν επιθυμούμε την επιδότηση της τιμής της σύγκρουσης.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι η πρόσφατη θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπό την καθοδήγηση της σουηδικής Προεδρίας όσον αφορά τη Μέση Ανατολή, που θα αναγνώριζε την Ανατολική Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσα ενός μελλοντικού ανεξάρτητου παλαιστινιακού κράτους, μπορεί να βλάψει τις προσπάθειες της Ευρώπης να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στη μεσολάβηση μεταξύ Ισραήλ και Παλαιστινίων. Μπορεί να είναι αντίθετο προς τον κοινό μας στόχο να επέλθει ειρήνη σε αυτήν την ήδη ταραγμένη περιοχή.

Προσωπικά πιστεύω ότι, από το να ανακηρύξουμε μονομερώς και αιφνιδίως μία ανεξάρτητη πρωτεύουσα για τα παλαιστινιακά εδάφη, θα ήταν προτιμότερο και πιο χρήσιμο αν η Ευρωπαϊκή Ένωση συγκέντρωνε όλες της τις προσπάθειες για να ενθαρρύνει και να δώσει ώθηση στη δημιουργία μιας πραγματικής δημοκρατίας στα παλαιστινιακά εδάφη, υποστηρίζοντας, για παράδειγμα, τη μη βίαιη αντίσταση. Αυτό θα βοηθούσε το ισραηλινό κράτος και τη δημοκρατία, καθώς και τη διεθνή κοινότητα να βρουν έναν αξιόπιστο και νόμιμο συνομιλητή.

Όπως είπε σήμερα η Cecilia Malmström, το καθεστώς της Ιερουσαλήμ θα πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο διμερών διαπραγματεύσεων μεταξύ Ισραηλινών και Παλαιστινίων. Πιστεύω, συνεπώς, ότι ένα όραμα του τύπου «δύο δημοκρατίες για δύο λαούς» θα ήταν πιο επιθυμητό από μία λύση του τύπου «δύο κράτη για δύο λαούς».

Η δημοκρατία, αγαπητοί συνάδελφοι, αποτελεί προϋπόθεση για την ειρήνη.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. ΛΑΜΠΡΙΝΙΔΗ

Αντιπροέδρου

Michael Gahler (PPE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, καταρχάς θα ήθελα να εκφράσω την ικανοποίησή μου που η βαρόνη Ashton κάθεται στην πλευρά της Επιτροπής. Ελπίζω να συνεχίσει να το κάνει.

Έχω δύο ερωτήσεις για την Προεδρία. Στα συμπεράσματα του Συμβουλίου Υπουργών Εξωτερικών δεν γίνεται καμιά αναφορά στην Τετραμερή Διάσκεψη για τη Μέση Ανατολή. Δεν συμφωνεί το

Συμβούλιο σχετικά με τον ρόλο της Τετραμερούς Διάσκεψης για τη Μέση Ανατολή στην ειρηνευτική διαδικασία, ή για ποιον λόγο συμβαίνει αυτό;

Δεύτερον, το ίδιο ισχύει και για τη Χαμάς. Στα συμπεράσματα δεν γίνεται καμιά αναφορά στην εν λόγω ομάδα, η οποία δυστυχώς είναι πολιτικά σημαντική. Τι κρύβεται πίσω από αυτό;

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, εφόσον ο κ. Le Hyaric στην ουσία διπλασίασε τον χρόνο ομιλίας του, αισθάνομαι ότι δικαιούμαι να ακολουθήσω τον ρυθμό μου, ωστόσο θα μπω απευθείας στο θέμα.

Η σουηδική Προεδρία μάς είχε συνηθίσει σε καλύτερα, σε πολύ καλύτερα. Κυρία Malmström, παρακαλώ συγχωρήστε μου την ειλικρίνεια. Ο χαρακτηρισμός, ο ορισμός, όπως συνέβη, της Ανατολικής Ιερουσαλήμ ως πρωτεύουσας του μελλοντικού παλαιστινιακού κράτους – απλώς για αρχή, το ξέρω – είναι, κατά τη γνώμη μου, ένα σπάνιο διπλωματικό σφάλμα – και χρησιμοποιώ στο σημείο αυτό έναν ευφημισμό. Δεν πρόκειται για ουσιαστικό σφάλμα –ας μην παρερμηνευθεί αυτό που λέω εδώ– αλλά για τον τρόπο με τον οποίο αυτή η δήλωση, η οποία προδικάζει το τελικό αποτέλεσμα των διαπραγματεύσεων, αντιμετωπίζει συγκαταβατικά ή ακόμη και περιφρονεί τα ενδιαφερόμενα μέρη. Επιπλέον, υπάρχουν πολλά κράτη μέλη που έχουν αποφασίσει να κρατήσουν αποστάσεις από το πρώτο αυτό σχέδιο του κειμένου.

Ναι, λοιπόν, φυσικά, εκατό φορές ναι σε μια ανοιχτή πρωτεύουσα, σε μια κοινή πρωτεύουσα, αυτήν τη μορφή μοιράσματος που από το 2000 αποτελεί μέρος των «παραμέτρων Κλίντον» για μία ειρήνη κατόπιν διαπραγματεύσεων, μια αρχή που έγινε αποδεκτή από τον Ehud Barak στην Taba και από άλλους. Επιπλέον, θυμόμαστε επίσης με πόσο σθένος υπερασπίστηκαν την εν λόγω ιδέα οι Avraham Burg και Ahmed Qurei σε αυτό εδώ το Κοινοβούλιο. Ιερουσαλήμ: μια ιερή πόλη για τρεις θρησκείες, η πρωτεύουσα των βιβλίων, μια ανοιχτή πρωτεύουσα. Το θέμα είναι ότι ο ρόλος μας δεν είναι να επιβάλουμε το μοίρασμα, το χρονοδιάγραμμα ή τις μεθόδους, αλλά –όπως ειπώθηκε νωρίτερα– να ενθαρρύνουμε τον διάλογο ώστε να δώσουμε στα ενδιαφερόμενα μέρη, τους Παλαιστινίους και τους Ισραηλινούς, τη δυνατότητα να καταλήξουν σε ένα συμπέρασμα.

Sarah Ludford (ALDE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, το συμπέρασμα του Συμβουλίου αποτελεί πράγματι μια ευπρόσδεκτη, σθεναρή δήλωση της θέσης της ΕΕ και της πρόθεσής της να διαδραματίσει έναν πολύ πιο ισχυρό ρόλο στο πλαίσιο της αναθέρμανσης της συνεργασίας της Τετραμερούς Διάσκεψης. Συμφωνούν, κατά συνέπεια, το Συμβούλιο και η Επιτροπή ότι η προσέγγιση προς την οποία παροτρύνουν ορισμένοι, και η οποία συνίσταται στο μπόϊκοτάζ του Ισραήλ, αποτελεί πλήρως εσφαλμένη πορεία προς αυτήν τη συνεργασία; Δεν μπορείς να μπόϊκοτάρεις και να συνεργάζεσαι ταυτόχρονα.

Μάλιστα, η σωστή προσέγγιση είναι αυτή που τονίστηκε στα συμπεράσματα του Συμβουλίου, η επιβεβαίωση δηλαδή της περαιτέρω ανάπτυξης των διμερών σχέσεων με το Ισραήλ. Όσο δελεαστικό και αν είναι, το Συμβούλιο μπορεί να ασκήσει πολιτική επιρροή, καθώς και επιρροή μέσω οικονομικής στήριξης, μόνο αν αντισταθεί στους πειρασμούς –υποκινούμενο κάποιες φορές από απογοήτευση έναντι του ενός ή του άλλου μέρους– να επιβάλει κάποιο είδος κυρώσεων ή να τιμωρήσει τη μία ή την άλλη πλευρά. Πρόκειται για μια εξαιρετικά περίπλοκη κατάσταση που απλώς υπονομεύει τη συνεπή, συνεκτική άσκηση πίεσης από την ΕΕ και στα δύο ενδιαφερόμενα μέρη, ώστε να επιστρέψουν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων και να συνάψουν ειρηνευτική συμφωνία.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Είμαι και εγώ ενάντια στη γλώσσα των κυρώσεων και των απειλών και υπέρ της εποικοδομητικής πολιτικής και του διαλόγου. Ωστόσο, είναι λυπηρό το ότι ακούσαμε πολύ συχνά σήμερα να λέγεται ότι το Ισραήλ είναι ένα δημοκρατικό κράτος. Το Ισραήλ είναι ένα

κράτος το οποίο δεν συμπεριφέρεται με δημοκρατικό τρόπο όσον αφορά τόσο τους Παλαιστίνιους όσο και τον κοινό μας στόχο, που είναι η δημιουργία δύο ανεξάρτητων και ασφαλών κρατών με αυτοπεποίθηση, τα οποία θα συνυπάρχουν το ένα δίπλα στο άλλο. Για τον λόγο αυτόν, βαρόνη Ashton, νομίζω ότι σήμερα σας δόθηκαν πολλά κίνητρα για την ανάπτυξη μιας πιο εποικοδομητικής και αποτελεσματικότερης πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μετά λύπης μου δηλώνω ότι το Ισραήλ εξακολουθεί να μας βλέπει ως χάρτινο τίγρη και όχι ως πραγματική οντότητα με την οποία θα πρέπει να εδραιώσει διάλογο και η οποία θα μπορούσε να φανεί χρήσιμη στην επίλυση του προβλήματος.

Robert Atkins (ECR). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, ως μέλος της αντιπροσωπείας που μετέβη στην Παλαιστίνη την προηγούμενη εβδομάδα, διαπίστωσα σαφώς ότι υπάρχουν ορισμένοι λογικοί άνθρωποι που πιστεύουν ότι η προοπτική των δύο κρατών έχει πια χαθεί, κυρίως λόγω των ενεργειών των Ισραηλινών, και μάλιστα των προτάσεων να επεκταθεί το τείχος ακόμη περισσότερο μέσα και πέρα από την Ανατολική Ιερουσαλήμ, διαιρώντας με αυτόν τον τρόπο τη Δυτική Όχθη σε βόρειο και νότιο τμήμα.

Ποια θα είναι τα συμφέροντά μας και σε ποιες ενέργειες είναι πιθανό να προβούμε εάν η προοπτική του ενός κράτους γίνει πραγματικότητα;

Κατά δεύτερον, γνωρίζουν η Προεδρία και η βαρόνη Ashton κατά πόσον είναι διαδεδομένες μεταξύ του κοινού οι απόψεις λογικών κα πάλι ανθρώπων σχετικά με την «κωμωδία» που συνιστά η Τετραμερής Διάσκεψη; Ποια μέτρα πρόκειται να λάβουμε ώστε να διασφαλίσουμε ότι το κόστος γι' αυτήν την επιχείρηση είναι ανάλογο της αποτελεσματικότητάς της, η οποία επί του παρόντος είναι μηδενική;

Charles Tannock (ECR). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, συμφωνώ με τον ισραηλινό υπουργό Εξωτερικών, κ. Lieberman, ότι η τελική δήλωση του Συμβουλίου είναι μάλλον πολύ καλύτερη από το προηγούμενο σουηδικό σχέδιο, το οποίο είδα πριν από μερικές εβδομάδες, όμως δεν αναφέρεται στις αποδεκτές αρχές της Τετραμερούς Διάσκεψης, τις οποίες η Χαμάς απορρίπτει, καθώς συνεχίζει να τρομοκρατεί τόσο τους αξιωματούχους της Παλαιστινιακής Αρχής όσο και τους πολίτες στη Γάζα.

Επίσης, για ποιον λόγο ο υπουργός Εξωτερικών κ. Bildt δεν επισκέφτηκε την περιοχή για να επιδείξει αλληλεγγύη προς το δημοκρατικό Ισραήλ και τους μετριοπαθείς Παλαιστίνιους;

Ακόμη, για ποιον λόγο έγινε επιλεκτική αναφορά της προσάρτησης της Ανατολικής Ιερουσαλήμ αυτήν την κρίσιμη περίοδο;

Η ΕΕ πρέπει να είναι πιο ισορροπημένη και να αναγνωρίσει επίσημα τις δημοκρατικές αξίες μας τις οποίες συμμαρτυρεί το κράτος του Ισραήλ και να ενισχύσει πραγματικά τη συμμετοχή του Ισραήλ στα ευρωπαϊκά προγράμματα –κατά ασυνήθιστο τρόπο, συμφωνώ με τη βαρόνη Ludford σε αυτό– στο πλαίσιο της συμφωνίας σύνδεσης προκειμένου να αποκτήσει εμπιστοσύνη το Ισραήλ στην καλή θέληση της ΕΕ απέναντί του.

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (SV) Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ για την εξαιρετικά εποικοδομητική συζήτηση. Θα ήθελα να ξεκινήσω απαντώντας σε μερικές συγκεκριμένες ερωτήσεις και στη συνέχεια θα πω μερικά λόγια για να ολοκληρώσω.

Η έκθεση Goldstone είναι πολύ σημαντική. Πρόκειται για σοβαρή έκθεση. Είναι σημαντικό να μελετήσουμε προσεκτικά τα συμπεράσματα, και η ΕΕ έχει καλέσει και τα δύο μέρη, το Ισραήλ και τους Παλαιστίνιους, να δρομολογήσουν τις κατάλληλες έρευνες σύμφωνα με το πνεύμα που προτείνεται στην έκθεση.

Όσον αφορά την Τετραμερή Διάσκεψη, στα συμπεράσματα που ενέκρινε το Συμβούλιο υπάρχει αναφορά τόσο στην Τετραμερή Διάσκεψη όσο και στην ανάγκη να εντείνει τις προσπάθειές της. Σε ό,τι αφορά τις συνομιλίες με τη Χαμάς, το Συμβούλιο διατηρεί επαφές με την παλαιστινιακή ηγεσία υπό τον πρόεδρο Abbas και τον πρωθυπουργό Fayyad. Οι προϋποθέσεις για τις συνομιλίες με τη Χαμάς είναι γνωστές και δεν πληρούνται.

Τέλος, θα ήθελα να πω ότι είναι εξαιρετικά ευχάριστο να βλέπει κανείς το υψηλό επίπεδο στήριξης των συμπερασμάτων από το Κοινοβούλιο. Όλοι, με ορισμένες ελαφρώς διαφορετικές απόψεις φυσικά, εκτιμούν πόσο σημαντικό είναι να προσπαθήσουμε με κάθε δυνατό τρόπο να στηρίξουμε την ειρηνευτική διαδικασία στη Μέση Ανατολή και όλοι αισθανόμαστε τεράστια απογοήτευση διότι προχωράει τόσο απελπιστικά αργά. Η ειρήνη των Χριστουγέννων, που σύντομα θα επέλθει στο Κοινοβούλιο και σε πολλά μέρη του κόσμου, για άλλη μία φορά δεν θα γίνει αισθητή όπως θα θέλαμε στην περιοχή της Μέσης Ανατολής και φέτος.

Κατά την έναρξη της σουηδικής Προεδρίας ελπίζαμε ότι οι προσπάθειες του αμερικανού προέδρου Obama θα απέφεραν καρπούς στις ισραηλινο-παλαιστινιακές διαπραγματεύσεις. Είναι σημαντικό για την ΕΕ και τις ΗΠΑ να συνεργαστούν στενά. Αυτό δεν έχει συμβεί ακόμα, αλλά –όπως πάντα αναφορικά με το ζήτημα αυτό– πρέπει να δείξουμε υπομονή και επιμονή. Η ΕΕ πρέπει να είναι συνεπής και να τηρήσει σθεναρή στάση όσον αφορά την Ανατολική Ιερουσαλήμ, τα σύνορα, τους οικισμούς και την ασφάλεια. Είμαι ιδιαίτερα ικανοποιημένη για το υψηλό επίπεδο συναίνεσης εδώ στο Κοινοβούλιο σε ό,τι αφορά και τα συμπεράσματά μας, τα οποία είναι σαφή και συνεπή. Θα αποτελέσουν τη βάση για το έργο της ΕΕ για πολύ καιρό ακόμα. Από την άποψη αυτή, θα είναι σημαντικό να συνεργαστούν στενά όλα τα θεσμικά όργανα.

Η ΕΕ συνεχίζει την αποστολή της ευρωπαϊκής πολιτικής ασφάλειας και άμυνας στην περιοχή, και ιδίως το Συντονιστικό Γραφείο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη στήριξη της Αστυνομίας στην Παλαιστίνη (Eurol Corps) έχει συμβάλει σημαντικά στη βελτίωση των κοινωνικών και οικονομικών συνθηκών των Παλαιστινίων στη Δυτική Όχθη τον τελευταίο χρόνο. Η ΕΕ υποστηρίζει επίσης τις προετοιμασίες για τη δημιουργία ενός ανεξάρτητου παλαιστινιακού κράτους. Εδώ απαιτείται πολλή δουλειά, και εμείς φυσικά υποστηρίζουμε το πρόγραμμα που εκπόνησαν οι παλαιστινιακές αρχές: *Παλαιστίνη: τέλος στην κατοχή, εγκαθίδρυση κράτους*.

Για να δοθεί τέλος σε αυτήν τη σύγκρουση πρέπει να διευθετηθεί το ζήτημα μετά από διαπραγματεύσεις μεταξύ των μερών. Αυτές πρέπει να περιλαμβάνουν όλα τα ζητήματα. Δεν μπορούμε να δεχτούμε μία λύση που καθορίζεται μέσω μονομερών μέτρων, τα οποία στη συνέχεια αποτελούν τετελεσμένο γεγονός. Η λύση πρέπει να είναι ολοκληρωμένη. Πρέπει να περιλαμβάνει τη λιβανέζικη και συριακή προσέγγιση και να αποτελεί μέρος μιας περιφερειακής στρατηγικής για τη διευθέτηση της αραβο-ισραηλινής σύγκρουσης. Δεν έχουμε φτάσει ακόμη εκεί, ωστόσο η ΕΕ έχει κάνει ένα τεράστιο βήμα προόδου. Όλα τα θεσμικά όργανα συμφωνούν ότι αυτό είναι αναγκαίο και προσδοκώ διαρκή συνεργασία σχετικά με το εν λόγω θέμα.

Catherine Ashton, *ορισθείσα Αντιπρόεδρος της Επιτροπής*. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να αναφέρω ότι το ζήτημα που αφορά την πλευρά στην οποία κάθομαι, όπως υποπτεύομαι, θα συνεχίσει να ανακύπτει. Κάθομαι εδώ, επειδή το Συμβούλιο είναι εκεί. Μπορεί να χρειαστεί να πάω και να καθίσω εκεί ή μπορεί να χρειαστεί να μου φτιάξετε μια θέση που να απέχει ίση απόσταση από τα δύο όργανα, διότι σας διαβεβαιώνω ότι θα αντιμετωπίσω προβλήματα σχετικά με το πού κάθομαι. Ωστόσο, με μεγάλη μου ευχαρίστηση βρίσκομαι εδώ με τη Cecilia και ανυπομονώ να συνεργαστώ μαζί της.

Αυτό που μου κάνει εντύπωση σχετικά με τη συζήτηση που μόλις διεξήχθη είναι ότι στο μεγαλύτερο βαθμό –και νομίζω, κύριε Atkins, ότι μπορεί να αποτελέσει την εξαίρεση με αυτά που είπατε, αν και άκουγα με μεγάλη προσοχή– υπάρχει η κοινή πεποίθηση ότι αυτό που

αναζητούμε είναι μία λύση δύο κρατών. Υπάρχει μεγάλο πάθος από όλους τους βουλευτές, κυρίως, αν μου επιτρέψετε, από τον κ. De Rossa και τους βουλευτές εκείνους που επέστρεψαν πρόσφατα και που είδαν με τα μάτια τους τη φοβερή κατάσταση που επικρατεί στην περιοχή.

Πιστεύω ότι το σημαντικό σε σχέση με τα συμπεράσματα του Συμβουλίου είναι η εξαιρετική τους σαφήνεια. Μου δίνουν μια πραγματική αίσθηση της κατεύθυνσης προς την οποία πρέπει να κινηθούμε. Αυτό που είναι επίσης σαφές –και θα ήθελα να συγχαρώ την Προεδρία για το έργο της επ’ αυτού– είναι η απογοήτευση που επικρατεί στο Κοινοβούλιο διότι τα πράγματα δεν προχωρούν, μια απογοήτευση που προέρχεται από απόψεις συχνά αρκετά διαφορετικές, αλλά που παρ’ όλα αυτά συγκλίνουν στην επιθυμία να βρεθεί λύση. Οι λεπτές διαφορές είναι σημαντικές. Θεωρώ σημαντικές τις απόψεις που έχετε τόσο για τις διαφορές όσο και για τις ομοιότητες, καθώς δρομολογείται το μέλλον μας στις εν λόγω συζητήσεις και διαπραγματεύσεις.

Δεν υπάρχει αμφιβολία, κατά την άποψή μου, ότι πρέπει να κάνουμε δύο πράγματα. Το ένα αφορά τα μάλλον πολιτικά ζητήματα που πολύ σωστά αναφέρατε. Ποια θα είναι η σχέση μας; Βρίσκομαι στην αρχή αυτού του ταξιδιού, και η εν λόγω συζήτηση είναι εξαιρετικά σημαντική ώστε να ακούσω τις απόψεις που διατυπώθηκαν. Αυτό που μου μένει από τη συζήτηση είναι καταρχάς ότι η Τετραμερής Διάσκεψη πρέπει να αποδείξει ότι αξίζει τα χρήματά της, ότι μπορεί πραγματικά να αναζωογονηθεί. Μίλησα ήδη μέσω σύνδεσης με βίντεο με το προσωπικό στην Ιερουσαλήμ, με τον κ. Blair σχετικά με το έργο του και με την υπουργό Εξωτερικών, κ. Clinton, για τα ίδια πράγματα. Είναι πολύ σημαντικό, προκειμένου να υπάρξει αποτέλεσμα, να είναι απόλυτα σωστή η λέξη «αναζωογονώ».

Δεύτερον, υπάρχουν στην περιοχή τα ζητήματα που έθεσε η Προεδρία σχετικά με τα ευρύτερα θέματα των άλλων χωρών με τις οποίες πρέπει να συνεργαστούμε. Νομίζω ότι από σήμερα το πιο σημαντικό είναι το εξής: τι είναι σε θέση να πράξει η ίδια η ΕΕ;

Αυτό με οδηγεί υπό μία έννοια σε αυτό που ονομάζω «το πρακτικό μέρος». Ορισμένοι συνάδελφοι έθεσαν συγκεκριμένα ζητήματα, είτε σχετικά με το τι κάνει το Ηνωμένο Βασίλειο με την επισημάνση είτε για τη συμφωνία σύνδεσης είτε γι’ αυτήν την έκθεση –την έκθεση των επικεφαλής της αποστολής– και τις συστάσεις που υπάρχουν εκεί, τις οποίες δεν έχω ακόμη εξετάσει. Πρέπει να εξετάσουμε όλα αυτά τα ζητήματα με προσοχή, αλλά αυτό που πρέπει να κάνουμε είναι να επιδείξουμε την πρακτική μας υποστήριξη στην περιοχή.

Περιέγραφα τις 1 200 αίθουσες διδασκαλίας που ήταν αναγκαίες, καθώς και το έργο μας στον τομέα της υγείας. Έχουμε δεσμευτεί όσον αφορά το σχέδιο ίδρυσης κράτους του πρωθυπουργού Fayyad και την ενίσχυση των θεσμών, ιδίως σε ό,τι αφορά το κράτος δικαίου. Πρέπει να δείξουμε ότι συμμετέχουμε πρακτικά στην περιοχή και ότι εργαζόμαστε πρακτικά για να βρούμε τρόπους με τους οποίους μπορούμε να βελτιώσουμε την κατάσταση για τους ανθρώπους που είναι υποχρεωμένοι να ζουν εκεί καθημερινά και οι οποίοι βασίζονται σε μας για τη βοήθεια που χρειάζονται.

Αυτό είναι το πιο σημαντικό και πρακτικό πράγμα που πρέπει να κάνω αρχικά. Θα περιέγραφα το έργο που επιθυμώ να πραγματοποιήσω ως εξής: έχουμε τη δυνατότητα να φέρουμε εις πέρας πολιτικό και οικονομικό έργο. Αυτό που επιθυμώ να κάνω είναι να συνενώσω αυτά τα δύο, να βρω έναν τρόπο να ενισχύσουμε αυτό που κάνουμε, να στηρίξουμε το έργο που βρίσκεται σε εξέλιξη, να κάνουμε την Τετραμερή Διάσκεψη πιο αποτελεσματική, να συγκεντρώσουμε τις προσπάθειες του Συμβουλίου και της Επιτροπής που, κατά κάποιον τρόπο, ενεργούσαν παράλληλα και να τις συγχωνεύσουμε για να δράσουμε με τρόπο που θα κάνει τη διαφορά στην περιοχή.

Τελικά, οι δύο πλευρές είναι αυτές που θα συνεργαστούν για να αποφασίσουν και να καταλήξουν στην ειρήνη. Όμως, κατά την πορεία προς τον σκοπό μας, έχουμε να διαδραματίσουμε σημαντικό ρόλο, και είμαι αποφασισμένη, εξ ονόματός σας καθώς και εξ ονόματος της Επιτροπής και του Συμβουλίου, να διαδραματίσουμε εν προκειμένω τον πλήρη ρόλο μας.

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 149 του Κανονισμού)

Dominique Baudis (PPE), γραπτώς. – (FR) Κατά τη διάρκεια του τελευταίου Συμβουλίου «Εξωτερικές Υποθέσεις», το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έκανε γνωστό ότι επιθυμεί τη δημιουργία ενός παλαιστινιακού κράτους στο εγγύς μέλλον εντός των συνόρων του 1967 και με πρωτεύουσα την Ανατολική Ιερουσαλήμ. Η Ευρώπη σκιαγραφεί, συνεπώς, τις προϋποθέσεις μιας βιώσιμης λύσης για τη σύγκρουση στη Μέση Ανατολή που είναι αποδεκτή και από τα δύο μέρη. Η λύση που προτείνει το Συμβούλιο είναι δίκαιη. Το Ισραήλ και η Παλαιστίνη μπορούν να τη χρησιμοποιήσουν ως βάση επάνω στην οποία θα ανταλλάξουν γη με ειρήνη. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει να διαδραματίσει έναν εξαιρετικά σημαντικό ρόλο. Μπορεί να στηρίξει την ενδοπαλαιστινιακή συμφιλίωση, χωρίς την οποία δεν θα υπάρχει παλαιστινιακός συνομιλητής στις διαπραγματεύσεις με το Ισραήλ. Μπορεί να ενθαρρύνει την επανέναρξη του ισραηλινο-παλαιστινιακού διαλόγου εντός του πλαισίου της Ένωσης για τη Μεσόγειο.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), γραπτώς. – (EN) Επικροτώ τα πρόσφατα συμπεράσματα του Συμβουλίου σχετικά με αυτό το θέμα, ιδίως αναφορικά με το ζήτημα της Ανατολικής Ιερουσαλήμ. Το Συμβούλιο κατέληξε σε σαφή θέση σχετικά με αρκετά ζωτικά θέματα, συμπεριλαμβανομένων των συνόρων του 1967, των ισραηλινών οικισμών, της πρόσβασης στη Γάζα και της υποστήριξης για τη λύση δύο κρατών με την Ιερουσαλήμ ως κοινή πρωτεύουσα. Τα ζητήματα αυτά παραμένουν βασικά σημεία τριβής και το Συμβούλιο κατάφερε να επιληφθεί αυτών στα συμπεράσματά του. Το Συμβούλιο έχει παράσχει στην Ύπατη Εκπρόσωπο της ΕΕ έναν κατάλογο με συγκεκριμένους στόχους και σαφή κατεύθυνση προς την οποία η ΕΕ θα επιθυμούσε να δει τις διαπραγματεύσεις να προχωρούν. Ελπίζω ότι αυτή η σαφήνεια και ενότητα από τα κράτη μέλη θα οδηγήσει σε μια πιο αποτελεσματική συμμετοχή της ΕΕ στις διαπραγματεύσεις και σε αυξημένη ικανότητα συνεργασίας με άλλους βασικούς παράγοντες στην ειρηνευτική διαδικασία.

14. Περιοριστικά μέτρα με αντίκτυπο στα ατομικά δικαιώματα, κατόπιν της θέσεως σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη συζήτηση:

- της προφορικής ερώτησης προς το Συμβούλιο σχετικά με τα περιοριστικά μέτρα με αντίκτυπο στα ατομικά δικαιώματα, κατόπιν της θέσεως σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας, των Emine Bozkurt, Louis Michel και Michèle Striffler εξ ονόματος της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων (O-0135/2009 - B7-0234/2009).

- της προφορικής ερώτησης προς την Επιτροπή σχετικά με τα περιοριστικά μέτρα με αντίκτυπο στα ατομικά δικαιώματα, κατόπιν της θέσεως σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας, των Emine Bozkurt, Louis Michel και Michèle Striffler εξ ονόματος της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων (O-0136/2009 - B7-0234/2009).

Emine Bozkurt, συντάκτρια. – (NL) Κύριε Πρόεδρε, η ΕΕ υποστηρίζει τη δημοκρατία, το κράτος δικαίου, τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις θεμελιώδεις ελευθερίες. Στον αγώνα κατά της τρομοκρατίας, ωστόσο, η ΕΕ είναι λιγότερο βασισμένη σε αρχές. Πάρτε, για παράδειγμα, τη

μαύρη λίστα των Ηνωμένων Εθνών. Άτομα ή οντότητες που εικάζεται ότι έχουν σχέσεις με τον Osama bin Laden, το δίκτυο της Αλ Κάιντα ή τους Ταλιμπάν μπορούν να τοποθετηθούν στην εν λόγω λίστα, πράγμα που έχει ως αποτέλεσμα την απαγόρευση των μετακινήσεων και τη δέσμευση των χρηματοοικονομικών περιουσιακών τους στοιχείων. Το μέτρο αυτό είναι πολύ καλό όσον αφορά την τρομοκρατία, καθώς η τρομοκρατία πρέπει να καταπολεμηθεί—δεν χωράει αμφιβολία ως προς αυτό— αλλά δεν πρέπει να αφήσουμε την ανομία με την οποία λειτουργούν οι τρομοκράτες να εισέλθει στον τρόπο με τον οποίο καταπολεμάμε την τρομοκρατία.

Δυστυχώς, το υφιστάμενο σύστημα χαρακτηρίζεται από παραβιάσεις θεμελιωδών δικαιωμάτων. Τοποθετούνται άτομα στη λίστα, συχνά χωρίς να ενημερώνονται πλήρως γι' αυτό, χωρίς την παρέμβαση καμίας δικαστικής εξουσίας. Οι πληροφορίες που οδηγούν στην τοποθέτησή τους στη μαύρη λίστα προέρχονται τακτικά από τις μυστικές υπηρεσίες. Οι εν λόγω πληροφορίες δεν είναι διαφανείς για τους υπόπτους και, ως αποτέλεσμα, δεν γνωρίζουν για ποιον λόγο τοποθετήθηκαν στη λίστα. Αυτό τους στερεί όχι μόνο το δικαίωμά τους στην πληροφόρηση, αλλά και το δικαίωμά τους στην υπεράσπιση.

Απαξ και συμπεριληφθεί το όνομα κάποιου ατόμου στη λίστα, είναι πολύ δύσκολο να διαγραφεί. Έχουν ήδη σημειωθεί αρκετές περιπτώσεις ατόμων που συμπεριλαμβάνονταν αδικώς στη λίστα επί σειρά ετών και χρειάστηκε να αγωνιστούν για τη δέουσα νομική διαδικασία. Είναι καταδικασμένα στη φτώχεια, δεν μπορούν να πληκτρολογήσουν τον αριθμό PIN τους για να πληρώσουν για τα ψώνια τους και απαγορεύεται να φύγουν από τη χώρα τους. Δεν υποστηρίζω σήμερα περισσότερα δικαιώματα για τους υπόπτους για τρομοκρατία· υποστηρίζω ότι πρέπει να μπορούν να βασίζονται στα δικαιώματά τους όπως όλοι οι άλλοι. Τάσσομαι υπέρ των διαφανών διαδικασιών και της δέουσας νομικής διαδικασίας για όλους.

Η λίστα έχει και ευρείες παρενέργειες. Εφόσον οι αρχές δύνανται να αποφασίσουν να τοποθετήσουν άτομα ή οργανισμούς στη λίστα, αυτό μπορεί να χρησιμοποιηθεί και ως πολιτικό εργαλείο. Οι μη κυβερνητικές οργανώσεις (ΜΚΟ) που αγωνίζονται για τα ανθρώπινα δικαιώματα, παραδείγματος χάριν, και συνιστούν αγκάθι για την κυβέρνηση, μπορούν να χαρακτηριστούν τρομοκρατικές οργανώσεις προκειμένου να διακοπούν οι δραστηριότητές τους. Η Επιτροπή υποχρεώθηκε να αναθεωρήσει τις τρέχουσες διαδικασίες λόγω μιας απόφασης του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου. Η Επιτροπή το προώθησε αρκετά, αλλά το θέμα ναυάγησε σε επίπεδο Συμβουλίου.

Τώρα έχει προκύψει μια νέα κατάσταση λόγω της θέσης σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας. Θα ισχύσει το άρθρο 215 ή το άρθρο 75 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Με άλλα λόγια, θα λαμβάνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μέρος στην εξέταση των προτάσεων ή θα συμμετέχει μέσω της συνήθους διαδικασίας, ήτοι της συναπόφασης; Η Επιτροπή Νομικών Θεμάτων επισήμανε ότι το άρθρο 75 συνιστά την ορθή νομική βάση· το ίδιο υπέδειξε και η Νομική Υπηρεσία του Κοινοβουλίου. Θα ήθελα να αναφέρει σήμερα το Συμβούλιο και η Επιτροπή πώς βλέπουν την πορεία των εν λόγω προτάσεων περιοριστικών μέτρων. Ποιος ρόλος προβλέπεται σχετικά για το Κοινοβούλιο; Είναι καιρός να αποκτήσουμε διαφανείς, δημοκρατικές διαδικασίες. Το ερώτημα είναι κατά πόσον μπορούμε να βασιζόμαστε στη συνεργασία σας.

Carlos Coelho (PPE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, φοβάμαι ότι η πορτογαλική διερμηνεία δεν λειτουργεί. Δεν άκουσα ούτε μία λέξη της προηγούμενης ομιλήτριας. Πρέπει να γίνει κάτι, διαφορετικά δεν μπορώ να παρακολουθήσω τη συζήτηση.

Πρόεδρος. – Θα πρέπει να ρωτήσουμε τι συμβαίνει και θα σας ενημερώσουμε, κύριε Coelho.

Louis Michel, συντάκτης. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Malmström, καταρχάς, θα ήθελα να ευχαριστήσω και να συγχαρώ τις συναδέλφους εισηγήτριες, την κ. Bozkurt και την κ. Striffler.

Υποστηρίζω πλήρως τα συμπεράσματα της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων και της Επιτροπής Νομικών Θεμάτων καθώς και της Νομικής Υπηρεσίας του Κοινοβουλίου. Καθώς ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι μία από τις θεμελιώδεις αξίες της Ένωσης, ο πλήρης σεβασμός των εν λόγω δικαιωμάτων είναι καίριας σημασίας. Τα μέτρα που λαμβάνονται στο πλαίσιο του αγώνα κατά της τρομοκρατίας πρέπει να είναι αναλογικά, ενδεδειγμένα και αποτελεσματικά.

Στο πλαίσιο του σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των δικαιωμάτων στην υπεράσπιση, η πρόσβαση σε δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα από τα ενδιαφερόμενα άτομα, καθώς και η κοινοποίηση των λόγων στους οποίους βασίζεται το μέτρο, συνιστούν ουσιώδη στάδια της διαδικασίας καταπολέμησης της τρομοκρατίας. Καθώς οι κυρώσεις και οι μαύρες λίστες συνιστούν προσωρινό μέτρο, πιστεύω ότι πρέπει να διεξάγεται στενή και σοβαρή παρακολούθηση και ότι απαιτείται τακτική αξιολόγηση, με υποχρεωτική διαβούλευση με το Κοινοβούλιο.

Ενώ χαιρετίζουμε τα ληφθέντα μέτρα, ιδιαίτερα εκείνα που αφορούν τη Ζιμπάμπουε και τη Σομαλία, πρέπει να έχουμε υπόψη ότι οι εν λόγω κυρώσεις δεν μπορούν, επ' ουδενί, να λειτουργήσουν ως φραγμός στην ανάπτυξη, στην οικοδόμηση της δημοκρατίας και στις αποστολές ανθρωπίνων δικαιωμάτων που διεξάγονται από ανθρωπιστικές οργανώσεις ή να έχουν επιβλαβείς επιπτώσεις για τον τοπικό πληθυσμό.

Τέλος, όσον αφορά την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, υποστηρίζω πλήρως τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊού Επόπτη Προστασίας Δεδομένων όσον αφορά τη συλλογή, την επεξεργασία και τη διαβίβαση των εν λόγω δεδομένων.

Michèle Striffler, συντάκτρια. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, η συντριπτική πλειοψηφία των ευρωπαίων πολιτών πιστεύει ότι η καταπολέμηση της τρομοκρατίας πρέπει να συνιστά ζήτημα προτεραιότητας σε επίπεδο ΕΕ. Ο κόσμος είναι απολύτως ενήμερος του αντίκτυπου που μπορεί να έχει η Ευρώπη στον εν λόγω τομέα μέσω του παγκόσμιου οράματός της και μέσω της εφαρμογής συνεπών πολιτικών.

Χαιρετίζω, λοιπόν, το ότι, χάρη στη Συνθήκη της Λισαβόνας, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μπορεί να προβαίνει σε ενδεδειγμένη εργασία από κοινού νομοθέτησης στον εν λόγω τομέα και μπορεί να παρέχει τον απαραίτητο δημοκρατικό έλεγχο όσον αφορά τις ευρωπαϊκές αντιτρομοκρατικές πολιτικές.

Η πρώτη δεκαετία του 21ου αιώνα φτάνει στο τέλος της. Όλοι θυμόμαστε ότι ξεκίνησε με μία από τις χειρότερες τραγωδίες στην ιστορία της ανθρωπότητας. Δεν μπορούμε να επιτρέψουμε την ανάπτυξη της τρομοκρατίας και πρέπει να βρούμε μια σταθερή και κατάλληλη λύση στο εν λόγω πρόβλημα. Οι Ταλιμπάν, το δίκτυο της Αλ Κάιντα και ο Osama bin Laden αντιπροσωπεύουν τον μεγαλύτερο, τον πιο επίμονο κίνδυνο για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ο ισλαμικός εξτρεμισμός –μία επιάχυντη κατάχρηση της μουσουλμανικής θρησκείας– και το μίσος για τη Δύση και τις αξίες της συντηρούν αυτό το θανατηφόρο τρομοκρατικό δίκτυο. Πρέπει να καταπολεμήσουμε το φαινόμενο αυτό και, επαναλαμβάνω, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να επιδείξει εξαιρετική αυστηρότητα και εξαιρετική επαγρύπνηση απέναντι σε αυτήν την απειλή.

Επίσης, λαμβανομένων υπόψη των σοβαρών και διαρκών παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της ελευθερίας της έκφρασης, του συνεταιρίζεσθαι και του συνέρχεσθαι ειρηνικώς στη Ζιμπάμπουε, η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν πρέπει επ' ουδενί να κάνει τα στραβά μάτια. Πρέπει να τιμωρηθούν αυστηρά τα φυσικά και νομικά πρόσωπα –κυβερνητικά ή μη– οι δραστηριότητες των οποίων υπονομεύουν τη δημοκρατία, τον σεβασμό για τα πιο θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα και το κράτος δικαίου στη Ζιμπάμπουε.

Ομοίως, κυρίες και κύριοι, καθήκον της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι να λάβει στοχοθετημένα μέτρα ενάντια σε όσους απειλούν την ειρήνη, την ασφάλεια και τη σταθερότητα στη Σομαλία. Πρέπει να επιβάλουμε γενικό και πλήρη αποκλεισμό του εφοδιασμού όπλων στη Σομαλία και να εξασφαλίσουμε την παροχή, την πρόσβαση καθώς και τη διανομή ανθρωπιστικής βοήθειας στη Σομαλία.

Το λέω αυτό διότι, πάνω απ' όλα, πλήττονται οι φτωχότεροι, οι πιο ευάλωτοι πληθυσμοί και δεν μπορούμε να συνεχίσουμε να καθόμαστε με σταυρωμένα χέρια και να βλέπουμε να συμβαίνει κάτι τέτοιο. Με λυπεί, ωστόσο, το γεγονός ότι υποβαθμίστηκε ο ρόλος του Κοινοβουλίου στον εν λόγω τομέα από τη Συνθήκη της Λισαβόνας, σε αντίθεση με το πνεύμα της Συνθήκης και τη σημασία που αποδίδει στο Κοινοβούλιο.

Εντούτοις, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να τιμωρήσει τους υπεύθυνους. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να ξεχάσει τις πιο θεμελιώδεις αρχές της; Όχι. Η δράση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη διεθνή σκηνή πρέπει να επικεντρώνεται στις αρχές που διέπουν τη δημιουργία, την ανάπτυξη και τη διεύρυνσή της και πρέπει να προάγει τις εν λόγω αρχές στον υπόλοιπο κόσμο.

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (SV) Κύριε Πρόεδρε, τα λεγόμενα περιοριστικά μέτρα είναι πολύ σημαντικά και γνωρίζω ότι πολλοί βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου έχουν άποψη επί του θέματος. Είναι ίσως λίγο δυσνόητα για όσους ακούν αυτήν τη συζήτηση. Επιτρέψτε μου να ξεκινήσω διευκρινίζοντας πώς χρησιμοποιεί το Συμβούλιο τα εν λόγω μέτρα. Έπειτα θα αναφερθώ στη Συνθήκη της Λισαβόνας.

Τα περιοριστικά μέτρα έναντι τρίτων χωρών, ατόμων, φυσικών ή νομικών προσώπων ή άλλων οντοτήτων συνιστούν σημαντικό εργαλείο για την εξωτερική πολιτική και την πολιτική ασφαλείας της ΕΕ. Γενικά, θα μπορούσαμε να πούμε ότι χρησιμοποιούνται για να επιφέρουν μια αλλαγή σε μια συγκεκριμένη πολιτική ή δραστηριότητα. Θα πρέπει, ασφαλώς, να χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο μιας ολοκληρωμένης, περιεκτικής πολιτικής που μπορεί να περιλαμβάνει πολιτικό διάλογο, ποικίλες μορφές κινήτρων και όρων που πρέπει να πληρούνται. Τα περιοριστικά μέτρα απ' εαυτά δεν αρκούν πάντοτε για μια αλλαγή, αλλά μπορούν να αποτελέσουν μέσο άσκησης πίεσης σε καταπιεστικά καθεστώτα ή διακοπής της ροής χρημάτων και άλλων πόρων που υποστηρίζουν τα εν λόγω καθεστώτα ή τρομοκρατικά δίκτυα.

Σε ορισμένες περιπτώσεις, εισάγονται περιοριστικά μέτρα από το Συμβούλιο κατά την εφαρμογή ψηφισμάτων που εγκρίθηκαν από το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών σύμφωνα με το Κεφάλαιο VII του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών. Σε τέτοιες περιπτώσεις, οι διάφορες νομικές πράξεις της ΕΕ πρέπει να τηρούν αυστηρά τα εν λόγω ψηφίσματα. Έχουν σχέση με καταστάσεις και ενέργειες, συμπεριλαμβανομένης της τρομοκρατίας, που απειλούν την ειρήνη και την ασφάλεια. Μπορούν να αποτελούν μέρος μόνο της εξωτερικής δράσης της ΕΕ και, με αυτόν τον τρόπο, διαφέρουν από μέτρα για τη δημιουργία του δικού μας χώρου ελευθερίας, ασφαλείας και δικαιοσύνης ο οποίος, φυσικά, είναι ο στόχος μας στην Ένωση.

Το Συμβούλιο ερμηνεύει τη Συνθήκη της Λισαβόνας έτσι ώστε να εφαρμόζει το άρθρο 215 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά αυτά και άλλα περιοριστικά μέτρα στο πλαίσιο της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας, μεταξύ άλλων και όσον αφορά την τρομοκρατία. Η ΕΕ μπορεί επίσης να αποφασίσει να εφαρμόσει περαιτέρω μέτρα σε συνδυασμό με αυτά που αποφασίζονται από τα Ηνωμένα Έθνη και μπορούμε να εισαγάγουμε και δικά μας μέτρα. Οι κυρώσεις για τις οποίες αποφασίζει μόνη της η ΕΕ μπορούν να εισαχθούν υποστηρικτικά σε άλλους στόχους εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας –σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της δημοκρατίας, των αρχών του κράτους δικαίου και της χρηστής διακυβέρνησης– σύμφωνα πάντα με τις υποχρεώσεις της ΕΕ δυνάμει του διεθνούς δικαίου.

Επί του παρόντος τα μέτρα στοχεύουν συχνότερα απευθείας σε όσους έχουν αναγνωριστεί ως υπεύθυνοι για την πολιτική ή τα μέτρα στα οποία αντιτιθέμεθα, ή στα οικονομικά συμφέροντα ή τις πηγές εισοδήματος αυτών. Αυτό είναι αποτελεσματικότερο από τις ευρύτερες κυρώσεις υπό τη μορφή γενικών εμπορικών αποκλεισμών ή άλλων πιο αυθαιρέτων μέτρων. Οι στοχοθετημένες κυρώσεις αποσκοπούν στην ελαχιστοποίηση του αρνητικού αντίκτυπου που μπορεί να έχουν τα μέτρα αυτά στον πληθυσμό της εν λόγω χώρας. Πρόκειται για πολύ σημαντικό παράγοντα κατά τη διαδικασία λήψης αποφάσεων του Συμβουλίου σχετικά με την εισαγωγή νέων κυρώσεων.

Όλες οι κυρώσεις αναθεωρούνται τακτικά για να αξιολογείται η αποτελεσματικότητά τους. Προσαρμόζονται ή καταργούνται τελείως, ανάλογα με τις εξελίξεις. Σύμφωνα με τη Συνθήκη της Λισαβόνας, τα περιοριστικά μέτρα θα εξακολουθήσουν να χρησιμοποιούνται ως εργαλείο της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας μέσω των αποφάσεων του Συμβουλίου δυνάμει του άρθρου 29 της Συνθήκης. Μια σημαντική αλλαγή στη νέα Συνθήκη είναι ότι οι αποφάσεις για περιοριστικά μέτρα που αφορούν φυσικά ή νομικά πρόσωπα υπόκεινται πλέον σε νομική αναθεώρηση. Αυτό σημαίνει ότι το δικαστήριο μπορεί να εξετάσει κατά πόσον είναι νόμιμη μια απόφαση που αφορά κυρώσεις. Δεν συνέβαινε κάτι τέτοιο προηγουμένως.

Τώρα που έχει τεθεί σε ισχύ η Συνθήκη της Λισαβόνας, οι κανονισμοί εγκρίνονται μετά από κοινή πρόταση του ύπατου εκπροσώπου της Ένωσης για θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας και της Επιτροπής σύμφωνα με το άρθρο 215 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενημερώνεται για τις τυχόν αποφάσεις. Αντιλαμβάνομαι ότι η εν λόγω αλλαγή δεν τυγχάνει της εκτίμησης του Κοινοβουλίου, καθώς το Συμβούλιο δεν υποχρεούται πλέον να προβαίνει σε διαβουλεύσεις με το Κοινοβούλιο για κυρώσεις που αφορούν άτομα. Εντούτοις, έτσι ερμηνεύουμε τη Συνθήκη.

Είναι σημαντικό να επισημάνουμε ότι κάθε απόφαση για περιοριστικά μέτρα και την εφαρμογή των εν λόγω μέτρων πρέπει πάντοτε να συμμορφώνεται με το διεθνές δίκαιο. Τα περιοριστικά μέτρα συνεπάγονται τον περιορισμό ορισμένων δικαιωμάτων των ατόμων κατά των οποίων στρέφονται. Ως εκ τούτου, οι κυρώσεις πρέπει σαφώς να σέβονται τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις θεμελιώδεις ελευθερίες. Αυτό έχει σχέση με τα δικονομικά δικαιώματα και το δικαίωμα νομικής προστασίας. Τα μέτρα πρέπει επίσης να είναι πάντοτε ανάλογα προς τον στόχο.

Με την εμπειρία που έχουμε αποκτήσει όσον αφορά την εφαρμογή κυρώσεων, έχουμε διενεργήσει ενδελεχείς αξιολογήσεις και έχουμε εξετάσει πώς μπορούν να επιβάλλονται κυρώσεις με εποικοδομητικό τρόπο. Έχουν εισαχθεί πολλές απτές βελτιώσεις. Αυτές περιλαμβάνουν την απαίτηση καθορισμού των κριτηρίων χρήσης ορισμένων κυρώσεων, καθώς και τους λόγους συμπερίληψης ενός ατόμου, φυσικού ή νομικού προσώπου ή άλλων οντοτήτων σε έναν κατάλογο κυρώσεων. Ο κατάλογος αυτός πρέπει να αναθεωρείται διαρκώς και να προσαρμόζεται αν απαιτείται. Στο εν λόγω έργο, το Συμβούλιο έχει λάβει υπόψη το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου του περασμένου έτους σχετικά με την αξιολόγηση των κυρώσεων της ΕΕ στο πλαίσιο των δράσεων και των πολιτικών της ΕΕ στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Catherine Ashton, *ορισθείσα Αντιπρόεδρος της Επιτροπής.* – (EN) Κύριε Πρόεδρε, όπως ανέφερε η Προεδρία, τα ερωτήματα που έχετε θέσει θίγουν σημαντικά ζητήματα όσον αφορά τη μελλοντική διαχείριση των περιοριστικών μέτρων ή των κυρώσεων στην ΕΕ. Έπειτα από τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας, πρέπει τώρα να κάνουμε μια επιλογή όσον αφορά τη νομική βάση του προτεινόμενου κανονισμού που τροποποιεί τον κανονισμό κυρώσεων για την Αλ Κάιντα και τους Ταλιμπάν. Η άποψή μας είναι η εξής:

Πρώτον, η νέα Συνθήκη έχει προσθέσει μια συγκεκριμένη διάταξη στο άρθρο της πρώην Συνθήκης ΕΚ για περιοριστικά μέτρα ή κυρώσεις σχετικά με την εξωτερική πολιτική. Το άρθρο 215,

παράγραφος 2, προβλέπει μια νέα νομική βάση για περιοριστικά μέτρα έναντι φυσικών ή νομικών προσώπων, ομάδων ή μη κρατικών οντοτήτων. Επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής του πρώην άρθρου 301 και θα πρέπει να εφαρμοστεί ως νομική βάση για την τροποποίηση του κανονισμού κυρώσεων για την Αλ Κάιντα και τους Ταλιμπάν.

Δεύτερον, το άρθρο 215 ισχύει σε περιπτώσεις που υπάρχει απόφαση κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας (ΚΕΠΠΑ). Ο κανονισμός κυρώσεων για την Αλ Κάιντα και τους Ταλιμπάν εφαρμόζει μια απόφαση ΚΕΠΠΑ που απαιτεί τη θέσπιση κανονισμών για την εφαρμογή ορισμένων ψηφισμάτων του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών. Τα εν λόγω ψηφίσματα είναι δεσμευτικά για τα κράτη μέλη της ΕΕ δυνάμει του διεθνούς δικαίου.

Τρίτον, θεωρούμε ότι μια διττή νομική βάση – άρθρο 215, παράγραφος 2, και άρθρο 75 – δεν είναι εφικτή. Διότι οι στόχοι, το πεδίο εφαρμογής και οι διαδικασίες των δύο άρθρων είναι διαφορετικοί. Σημειώνω ότι η Επιτροπή Νομικών Θεμάτων και οι νομικοί σύμβουλοι του Κοινοβουλίου προέβησαν στην ίδια εκτίμηση.

Εν κατακλείδι, η άποψή μας είναι ότι η νέα Συνθήκη έχει παράσχει διευκρινίσεις και σαφήνεια όσον αφορά τη νομική βάση για περιοριστικά μέτρα έναντι φυσικών ή νομικών προσώπων, ομάδων ή μη κρατικών οντοτήτων. Το άρθρο 215 πραγματοποιείται τον ρόλο του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και ο νομοθέτης δεν θα πρέπει να παρεκκλίνει από τη Συνθήκη.

Μας ζητήθηκε επίσης να παρέχουμε πληροφορίες για τις βελτιώσεις σχετικά με τα θεμελιώδη δικαιώματα στο έργο των Επιτροπών Κυρώσεων των Ηνωμένων Εθνών.

Η προτεινόμενη τροπολογία του κανονισμού κυρώσεων για την Αλ Κάιντα και τους Ταλιμπάν εφαρμόζει τα πορίσματα του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου στην υπόθεση Kadi. Στην εν λόγω απόφαση, το Δικαστήριο προέβη σε ορισμένες παρατηρήσεις σχετικά με τους τρόπους βελτίωσης των διαδικασιών καταχώρησης που εφαρμόζονται από την Επιτροπή Κυρώσεων των Ηνωμένων Εθνών για την Αλ Κάιντα και τους Ταλιμπάν. Οι παρατηρήσεις του Δικαστηρίου αποτελούν κίνητρο για την τροποποίηση των διαδικασιών καταχώρησης του κανονισμού.

Πολλά ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών έχουν καθορίσει τις διαδικασίες χειρισμού της λίστας κυρώσεων σε επίπεδο Ηνωμένων Εθνών. Πιο πρόσφατα, το ψήφισμα 1822 του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών προέβλεπε ότι θα πρέπει να καθίσταται διαθέσιμη μια σύνοψη λόγων στην ιστοσελίδα της Επιτροπής Κυρώσεων για την Αλ Κάιντα και τους Ταλιμπάν αναφορικά με κάθε καταχωρημένο άτομο και ότι όλα τα ονόματα στη λίστα θα πρέπει να αναθεωρηθούν μέχρι τις 30 Ιουνίου 2010, ενώ προβλέπονται επίσης και τακτικές αναθεωρήσεις εφεξής. Το ψήφισμα απαιτούσε το αντίστοιχο κράτος να λαμβάνει μέτρα για την ενημέρωση του καταχωρημένου ατόμου για την καταχώρησή του/της, τους λόγους καταχώρησης, καθώς και την παροχή πληροφοριών για εξαιρέσεις και αιτήματα διαγραφής από τη λίστα.

Η προσέγγιση του ψηφίσματος 1822 υιοθετήθηκε και στο ψήφισμα 1844 για κυρώσεις σχετικά με τη Σομαλία και το ψήφισμα 1857 σχετικά με τη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό.

Το ψήφισμα 1822 προβλέπει αναθεώρηση των μέτρων που περιέχει μετά από 18 μήνες. Η εν λόγω περίοδος λήγει στο τέλος του τρέχοντος έτους. Πραγματοποιούνται εργασίες αναφορικά με την αναθεώρηση, αλλά η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να υποδείξει ποιες θα είναι οι αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών για αλλαγές στις διαδικασίες.

Nuno Melo, *εξ ονόματος της Ομάδας PPE*. – (PT) Η ενίσχυση των εξουσιών του Κοινοβουλίου ήταν το κεντρικό θέμα πολλών πολιτικών ομιλιών σχετικά με τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας. Ο Πρόεδρος της Επιτροπής, κ. Barroso, παραδείγματος χάριν, δήλωσε τα εξής στο

Στρασβούργο στις 25 Νοεμβρίου σχετικά με την προετοιμασία του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου: «Σήμερα η Συνθήκη της Λισαβόνας μας δίνει νέες δυνατότητες για να προχωρήσουμε. Όλοι γνωρίζουμε ότι οι τομείς της ελευθερίας, της ασφάλειας και της δικαιοσύνης θα βιώσουν μερικές από τις πιο σημαντικές αλλαγές λόγω της συνθήκης. [...] Και, ιδίως, διευρύνει το δημοκρατικό πλαίσιο αυτών των πολιτικών μέσω της πλήρους συμμετοχής του Κοινοβουλίου σας.» Θα ήθελα να τονίσω τη φράση «της πλήρους συμμετοχής του Κοινοβουλίου σας».

Στην πρώτη του επίσημη ομιλία, ο Πρόεδρος του Συμβουλίου, κ. Van Rompuy, δήλωσε επίσης ότι η Συνθήκη συνιστά ένα ισχυρό εργαλείο με το οποίο μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τις προκλήσεις των καιρών μας. Αν έτσι έχουν τα πράγματα, δεν θα είχε κανένα απολύτως νόημα να επισημαίνεται η ενίσχυση των εξουσιών και των αρμοδιοτήτων μας στις επίσημες ομιλίες και στη συνέχεια να υιοθετείται μια περιοριστική ερμηνεία της Συνθήκης της Λισαβόνας, ούτως ώστε να στερείται το Κοινοβούλιο προνομίων που παλαιότερα απολάμβανε και τα οποία δεν θα είχε νόημα να χάσει.

Οι ερωτήσεις που τέθηκαν βασίζονται, επομένως, στην κοινή λογική, αλλά αυτή η κοινή λογική ξεπερνά μια απλή αξιολόγηση της θεωρίας και της συνέπειας μεταξύ των δηλωθεισών προθέσεων και της ερμηνείας τους. Υπάρχει επίσης και μια πρακτική συνέπεια, που προκύπτει από το παλιό ρητό ότι όποιος μπορεί να κάνει τα πολλά μπορεί σίγουρα να κάνει και τα λίγα, και αφορά τα εξής: τι νόημα έχει ένα όργανο που έχει αρμοδιότητα σε ποινικά ζητήματα και στην πρόληψη και την καταπολέμηση τρομοκρατικών επιθέσεων, μέσω της συμμετοχής στη διαδικασία συναπόφασης, να αποκλείεται στη συνέχεια εκ των προτέρων όταν διακυβεύονται άλλα μέτρα τα οποία, καθώς επηρεάζουν τα δικαιώματα των πολιτών, μπορεί να είναι εξίσου σημαντικά στο πλαίσιο αυτό;

Ως εκ τούτου –ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε– είναι θεμελιώδους σημασίας ο τρόπος ερμηνείας της Συνθήκης της Λισαβόνας όσον αφορά τη νομοθεσία να αντιστοιχεί στην πραγματικότητα στη δηλωθείσα ενίσχυση των εξουσιών και αρμοδιοτήτων του Κοινοβουλίου. Αν μη τι άλλο, σε ορισμένες περιπτώσεις, όπως αναφέρεται στην ερώτηση, θα πρέπει να είναι δυνατόν να υπάρχει διττή νομική βάση όταν διακυβεύονται τα δικαιώματα των πολιτών και απειλούνται αντιτρομοκρατικές πολιτικές. Σε άλλες περιπτώσεις, όπως η Ζιμπάμπουε και η Σομαλία, παραδείγματος χάριν, θα πρέπει να προβλέπεται προαιρετική διαβούλευση, όπως κατοχυρώνεται μάλιστα στη δήλωση της Στουτγάρδης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία αναφέρθηκε επίσης στην ερώτηση. Αυτή ήταν η θέση που ήθελα να παραθέσω, κύριε Πρόεδρε.

Monika Flašíková Beňová, *εξ ονόματος της Ομάδας S&D . – (SK)* Θα ήθελα να πω ότι κατά τη γνώμη μου, οι προσπάθειες που πραγματοποιήθηκαν από βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κατά τη διαδικασία επικύρωσης της Συνθήκης της Λισαβόνας δεν εκτιμήθηκαν επαρκώς, όσον αφορά το ζήτημα που βρίσκεται επί του παρόντος υπό συζήτηση, μέσω της εκτενέστερης συμμετοχής μας στις εν λόγω διαδικασίες.

Θεωρώ τα περιοριστικά μέτρα και τις κυρώσεις σημαντικό εργαλείο της πολιτικής της ΕΕ στους τομείς της εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας καθώς και, ασφαλώς, σε ζητήματα δικαιοσύνης και της υπεράσπισης των θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Φυσικά, περιμέναμε μια ευκαιρία (ως Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο) να συμμετέχουμε πολύ περισσότερο στη διαδικασία λήψης αποφάσεων στον εν λόγω τομέα.

Δεχόμαστε επίσης ότι τα στοχοθετημένα μέτρα και οι κυρώσεις αποσκοπούν στην ελαχιστοποίηση του αντίκτυπου στον άμαχο πληθυσμό και χαιρόμαι που αναφερθήκατε συγκεκριμένη στην εν λόγω ρήτρα, κυρία Malinström. Εντούτοις, όντας οι μοναδικοί άμεσα εκλεγμένοι αντιπρόσωποι των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων, αισθανόμαστε παρ' όλα αυτά, δικαίως εν μέρει, ότι θα έχουμε

απλώς επικουρικό ρόλο στη διαδικασία δημιουργίας και στη συνέχεια θα αποκλειόμαστε από τη διαδικασία λήψης αποφάσεων και τη διαδικασία ελέγχου.

Δεν το θεωρώ αυτό απόλυτα σωστό, ειδικά σε μια περίπτωση όπως αυτή, που περιλαμβάνει έναν εξαιρετικά ευαίσθητο τομέα που αφορά τη δικαιοσύνη και την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων, διότι ο αγώνας κατά της τρομοκρατίας συνιστά εξαιρετικά ευαίσθητο θέμα για τους πολίτες των χωρών μας και για ολόκληρη την ΕΕ. Θα περιμένω, λοιπόν, υπομονετικά ώσπου να τεθεί σε λειτουργία η όλη διαδικασία για να διαπιστώσω πώς θα είναι η συνεργασία μας.

Hélène Flautre, *εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE.* – (FR) Κύριε Πρόεδρε, αναφέρομαι στις λεγόμενες στοχοθετημένες κυρώσεις, στις ευφυείς κυρώσεις, στις κυρώσεις που έχουν άμεσο αντίκτυπο και στα θεμελιώδη δικαιώματα – τα θεμελιώδη δικαιώματα ατόμων, οργανισμών ή κάθε λογής νομικών οντοτήτων. Είναι σημαντικά αυτά τα θεμελιώδη δικαιώματα. Μπορεί να περιλαμβάνουν, παραδείγματος χάριν, την ελεύθερη κυκλοφορία, αλλά και την προστασία της ιδιοκτησίας.

Γι' αυτό οι εν λόγω στοχοθετημένες κυρώσεις πρέπει να συμμορφώνονται με κάποιους ελάχιστους κανόνες όσον αφορά τη διαδικασία και την ασφάλεια δικαίου. Θα ήθελα να προσθέσω, ωστόσο, ότι ο σεβασμός αυτών των νομικών και διαδικαστικών κανόνων είναι καίριας σημασίας για την αξιοπιστία και, κατά συνέπεια, την αποτελεσματικότητα των εν λόγω στοχοθετημένων κυρώσεων.

Η Κοινοβουλευτική Συνέλευση του Συμβουλίου της Ευρώπης ήταν αυτή – το θυμόμαστε εμείς, οι βουλευτές – που, μέσω ενός τότε μέλους της, του κ. Dick Marty, απαίτησε διαφάνεια και το δικαίωμα στην υπεράσπιση και η οποία απέδειξε τον παραλογισμό αυτής της έλλειψης διαφάνειας όσον αφορά την αποτελεσματικότητα της καταχώρησης και της διαγραφής από τη λίστα. Η καταχώρηση και η διαγραφή από τη λίστα θα μπορούσαν να επηρεάσουν και αθώους ανθρώπους, ανθρώπους που δεν γνώριζαν τι συνέβαινε γύρω τους και οι οποίοι δεν ήταν σε θέση να κάνουν τίποτα για μια κατάσταση στην οποία γενικά ενεπλάκησαν κατά λάθος.

Γι' αυτόν τον λόγο η πρόσβαση στα δεδομένα, όπως αναφέρθηκε από τον κ. Michel, η κοινοποίηση των λόγων καταχώρησης και η προστασία όσον αφορά τη διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα συνιστούν καίρια στοιχεία της εν λόγω διαδικασίας.

Επίσης, χρειάστηκε, ωστόσο, μεγάλη επιμονή από τα θύματα του συστήματος κυρώσεων των Ηνωμένων Εθνών και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και κινητοποίηση της κοινωνίας των πολιτών, οργανώσεων ανθρωπίνων δικαιωμάτων και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, προκειμένου να αναγνωριστούν τα δικαιώματα αυτών των θυμάτων από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο.

Θα ήθελα να προσθέσω ότι οι τροπολογίες του Συμβουλίου όσον αφορά τις μαύρες λίστες εξαρτώνται από τις προτάσεις που υποβλήθηκαν, συμπεριλαμβανομένων των προτάσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Γι' αυτό το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρέπει οπωσδήποτε να συμμετέχει στη λήψη, την εφαρμογή και την παρακολούθηση των εν λόγω αποφάσεων, καθώς η ιστορία αποδεικνύει ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατέστησε δυνατή τη μεταρρύθμιση του κανονισμού του Συμβουλίου.

Derek Roland Clark, *εξ ονόματος της Ομάδας EFD.* – (EN) Κύριε Πρόεδρε, όπως και η ευσπλαχνία, τα δικαιώματα ξεκινούν από το σπίτι. Ερωτώ για τα δικαιώματα των ευρωπαίων Σιχ. Λόγω του ότι φορούν kirpan, ένα μικρό τελετουργικό στιλέτο, κάτω από τα ρούχα τους, δεν τους επιτρέπεται η είσοδος στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Το kirpan συνιστά σύμβολο πίστης και δεν μπορούν να το απομακρύνουν, επομένως ο αποκλεισμός τους συνιστά ζήτημα θρησκευτικής και φυλετικής μισαλλοδοξίας. Επί σειρά ετών,

απηύθυνα επιστολές στους δύο πρώην Προέδρους και στην Επιτροπή, και όλοι απάντησαν ότι ο αποκλεισμός οφείλεται σε λόγους ασφαλείας.

Κατά τον εορτασμό της αδαμάντινης επετείου της, η βασίλισσα Ελισάβετ μετέβη στην περιοχή μου, στα East Midlands, όπου στον τόπο λατρείας τους στο Leicester, μίλησε σε Σιχ, που φορούσαν όλοι kirpan, ενώ στεκόταν σε απόσταση ίση με την απόσταση που έχετε εσείς από τους συναδέλφους σας.

Ήθελα να αναφερθώ σε αυτό σήμερα διότι πριν από έναν μήνα βρισκόμουν στο Ανάκτορο του Westminster. Εκεί, στο δημοκρατικό μας κοινοβούλιο, πολύ κοντά τόσο στη Βουλή των Λόρδων όσο και στη Βουλή των Κοινοτήτων, συνάντησα πολλούς Σιχ, που φορούσαν όλοι kirpan. Μαζί τους ήταν ένας ηγέτης Σιχ τον οποίο γνώρισα. Οι πρόγονοί του στάθηκαν δίπλα στους δικούς μου προγόνους, πολεμώντας για τη δημοκρατία στους αγώνες που ασχίμυναν τόσο πολύ την Ευρώπη μας. Ως αποτέλεσμα, εσείς και 700 άλλοι είστε ελεύθεροι να έλθετε από κάθε άκρη της Ευρώπης για να συναντηθείτε σε αυτό το μέρος.

Τι γίνεται λοιπόν με τη Συνθήκη της Λισαβόνας που μιλά για μια Ένωση βασισμένη στον σεβασμό της ελευθερίας, της ισότητας, των δικαιωμάτων των μειονοτήτων, των αξιών της καταπολέμησης των διακρίσεων; Θα ανταποκριθείτε στη Συνθήκη σας ή είναι απλώς λόγια;

Πρόεδρος. – Κύριε Clark, είναι δύσκολο να αντιληφθεί κανείς πώς ακριβώς συνδέεται αυτό με την παρούσα συζήτηση για την προφορική ερώτησή σας ευχαριστώ πάντως.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, στην αρχική λίστα, ποια είναι η αιτιολογία για την τοποθέτηση των Ταλιμπάν στην ίδια κατηγορία με τον Osama bin Laden και την Αλ Κάιντα;

Ο Osama bin Laden και η Αλ Κάιντα είναι τρομοκράτες που έχουν ήδη διαπράξει τρομοκρατικές ενέργειες σε ολόκληρο τον κόσμο και σκοπεύουν να διαπράξουν περισσότερες στο μέλλον. Πρέπει να καταδιώξουμε αυτούς τους ανθρώπους ως την άκρη του κόσμου και να τους περιορίσουμε όσο τον δυνατόν περισσότερο.

Ενώ οι Ταλιμπάν είναι μια φοβερή, καταπιεστική και αντιδημοκρατική οργάνωση, ο κόσμος είναι γεμάτος από δυσάρεστα καθεστώτα και οι Ταλιμπάν δεν είναι καν στην κυβέρνηση.

Επίσης, σκοτώνουν και σακατεύουν τα στρατεύματά μας στο Αφγανιστάν, και δικαίως είναι μισητοί γι' αυτό. Εντούτοις, δεν θα σκότωναν και δεν θα σακάτευαν τα στρατεύματά μας αν τα στρατεύματά μας δεν βρίσκονταν εκεί. Οι Ταλιμπάν, εξ όσων γνωρίζω, δεν έχουν καμία φιλοδοξία πέρα από τα σύνορά τους.

Η τοποθέτηση των Ταλιμπάν στην ίδια κατηγορία με την Αλ Κάιντα δεν ενέχει τον κίνδυνο να δώσει πολεμοφόδια στους πολεμοκάπηλους στις κυβερνήσεις των ΗΠΑ και του Ηνωμένου Βασιλείου για την επιδίωξη ενός άστοχου και δολοφονικού πολέμου, που δεν μπορούμε να κερδίσουμε, στο Αφγανιστάν για πολλά χρόνια στο μέλλον; Επίσης, το μόνο που κάνουν οι πόλεμοι κατά των μουσουλμανικών χωρών είναι να προκαλούν τρομοκρατικές βιαιοπραγίες.

Επιστρέφοντας στην Αλ Κάιντα, υπάρχουν σημαντικές αμφιβολίες σχετικά με την ύπαρξή της ως οργανικής οντότητας, σε αντιδιαστολή με μια ιδεολογική οντότητα. Δεν είναι δυνατή η κατάρτιση οριστικής και πλήρους λίστας όλων των μελών της. Η μοναδική στρατηγική είναι η επαγρύπνηση έναντι των κοινοτήτων εκείνων από τις οποίες στρατολογεί μέλη, συμπεριλαμβανομένων, δυστυχώς, αθώων αλλά και ένοχων ανθρώπων.

Γεώργιος Παπανικολάου (PPE). - Κύριε Πρόεδρε, η Συνθήκη της Λισαβόνας έχει συγκεκριμένο πνεύμα και θέτει νέα πλαίσια στη συνεργασία μεταξύ των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής

Ένωσης. Σύμφωνα με αυτό το νέο καθεστώς, ο ρόλος του Κοινοβουλίου σε ό,τι αφορά τα ζητήματα των ατομικών δικαιωμάτων γίνεται πιο ουσιαστικός, αφού πλέον στη λήψη των αποφάσεων ισχύει η διαδικασία της συναπόφασης.

Θεωρώ λοιπόν λίγο αντιφατικό σήμερα, στην πρώτη ολομέλεια μετά τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας, να είμαστε υποχρεωμένοι να κουβεντιάζουμε, μπαίνοντας και σε νομικές διατάξεις, για τα όρια του νέου μας ρόλου, πριν καν αρχίσουμε να λειτουργούμε και να προσαρμοζόμαστε σε αυτόν.

Όλοι μας, χωρίς εξαιρέσεις, συμφωνούμε στην αναγκαιότητα να δράσουμε αποφασιστικά κατά της τρομοκρατίας. Στην προσπάθεια αυτή μάλιστα είναι συχνά αναγκαία η λήψη αυστηρών μέτρων, όπως εν προκειμένω το πάγωμα των τραπεζικών λογαριασμών και της κίνησης κεφαλαίων.

Από την άλλη, είναι πράγματι θεμελιώδης αξία και πυρήνας της Ευρωπαϊκής Ένωσης ο σεβασμός και η προστασία των ατομικών δικαιωμάτων, και αυτό δεν δικαιούμαστε να το παραβλέπουμε όταν λαμβάνουμε μέτρα για την ασφάλεια των πολιτών, χωρίς βεβαίως αυτό να σημαίνει ότι δεν είμαστε αποφασισμένοι να δώσουμε προτεραιότητα στην καταπολέμηση της τρομοκρατίας και άλλων εγκληματικών πράξεων. Προς αυτήν την κατεύθυνση βεβαίως κινείται τόσο η γνωμοδότηση της Νομικής Υπηρεσίας του Κοινοβουλίου όσο και η νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Εκλεγόμαστε άμεσα από τους πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ακριβώς γι' αυτό έχουμε ιδιαίτερη ευθύνη να εξηγήσουμε στους πολίτες πως από τη μια πλευρά κατοχυρώνουμε την ασφάλειά τους και πως από την άλλη αγωνιζόμαστε παράλληλα για την προστασία των δικαιωμάτων τους. Είμαστε οι πλέον αρμόδιοι γι' αυτό το έργο.

Debora Serracchiani (S&D). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει δεσμευτεί για την καταπολέμηση κάθε μορφής τρομοκρατίας. Όταν μιλάμε για την αντιμετώπιση τρομοκρατικών επιθέσεων, πρέπει να διασφαλίζουμε τον πλήρη σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων και την καταλληλότητα και αποτελεσματικότητα των μέτρων που λαμβάνονται για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας.

Τα θεσμικά όργανα της ΕΕ πρέπει επομένως να συμμορφώνονται πλήρως με τα δικαιώματα στην υπεράσπιση και τις θεμελιώδεις διαδικαστικές εγγυήσεις, και κατά την κατάρτιση, μεταξύ άλλων, καταλόγων ατόμων και οντοτήτων, που συνδέονται στη συγκεκριμένη περίπτωση με την Αλ Κάιντα και υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα. Είναι εξίσου σημαντικό τα εν λόγω μέτρα να υπόκεινται σε κατάλληλο δημοκρατικό και κοινοβουλευτικό έλεγχο, όπως ορθώς απαιτείται από τη Συνθήκη της Λισαβόνας.

Ως εκ τούτου, είναι σαφές, όπως επιβεβαιώνεται και από τη Νομική Υπηρεσία του Κοινοβουλίου, ότι κάθε τέτοιου είδους μέτρο πρέπει να ακολουθεί τη συνήθη νομοθετική διαδικασία, παρέχοντας τη δυνατότητα στους αντιπροσώπους των ευρωπαίων πολιτών να εκτελούν πλήρως τον ρόλο τους ως νομοδότες και εγγυητές.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, το άρθρο 75 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατοχυρώνει την εφαρμογή περιοριστικών μέτρων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και, ως εκ τούτου, τυχόν παραβιάσεις των δικαιωμάτων ιδιοκτησίας των πολιτών, όπως η δέσμευση τραπεζικών λογαριασμών. Ενώ οι εν λόγω διατάξεις αφορούν την αστυνομική συνεργασία σε ποινικά ζητήματα, το άρθρο 215 αναφέρεται στην κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας. Εντούτοις, το Συμβούλιο έχει αποκλειστική εξουσία στον εν λόγω τομέα. Κατά συνέπεια, στη μία σελίδα, στο άρθρο 75, το Κοινοβούλιο είναι συννομοθέτης και, στην άλλη σελίδα, στο άρθρο 215, το Κοινοβούλιο πρέπει απλώς να ενημερώνεται για τα γεγονότα. Εντούτοις, και τα δύο άρθρα αφορούν πιθανές παραβιάσεις των ατομικών δικαιωμάτων

πολιτών ή νομικών προσώπων, και για τον λόγο αυτόν το Συμβούλιο και η Επιτροπή πρέπει να εξηγήσουν ποια είναι η σχέση μεταξύ αυτών των δύο διατάξεων και για ποιον λόγο το Κοινοβούλιο δεν συμμετέχει στην περίπτωση του άρθρου 215 συγκεκριμένα.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, πριν από τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας, οι εν λόγω τρεις προτάσεις βασιζόνταν στα άρθρα 60, 301 και 308 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Η Συνθήκη αυτή ενέχει πλέον μόνο ιστορικό ενδιαφέρον, καθώς η νομική βάση έχει αλλάξει και οφείλουμε να αναφερόμαστε στα άρθρα 215 και 75 της νέας Συνθήκης.

Όσο απίστευτο και αν φαίνεται, η Συνθήκη της Λισαβόνας περιόρισε τον ρόλο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στη συγκεκριμένη περίπτωση. Το άρθρο 215 ορίζει σαφώς ότι Συμβούλιο υποχρεούται απλώς να ενημερώνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με τα μέτρα που εγκρίνονται, σε αντίθεση με την προηγούμενη διαδικασία που υποδήλωνε διαβούλευση με το Κοινοβούλιο για τέτοιου είδους ζητήματα. Δεν μπορώ να το αποδεχτώ αυτό και υποστηρίζω θερμά την πρωτοβουλία των συναδέλφων μου για αποσαφήνιση της συμμετοχής του Κοινοβουλίου στον εν λόγω τομέα.

Αφήνοντας κατά μέρος τη νομική πτυχή που ελπίζω ότι θα επιλυθεί μέσω καλής συνεργασίας μεταξύ των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων, θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή σας στο σημαντικό πρόβλημα που συζητούμε εδώ, δηλαδή την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και των δραστηριοτήτων που έχουν σχέση με την τρομοκρατία, όπως αυτές που εκτελούνται από τον Osama bin Laden και το δίκτυο της Αλ Κάιντα. Πιστεύω ότι όταν πρόκειται για τέτοιου είδους ευαίσθητα θέματα, δεν μπορούμε να τα ταξινομούμε σε αυστηρές κατηγορίες όπως εσωτερικά και εξωτερικά ζητήματα της ΕΕ, διότι οι τρομοκρατικές ενέργειες μπορεί να σχεδιάζονται εκτός ΕΕ, αλλά να επηρεάζουν σοβαρά τους ανθρώπους που ζουν στο εσωτερικό της ΕΕ.

Έχουμε ευθύνη να προστατεύουμε αυτούς τους ευρωπαίους πολίτες ενάντια στις τρομοκρατικές ενέργειες, πρέπει επομένως να έχουμε στη διάθεσή μας τα κατάλληλα εργαλεία. Εμπιστεύομαι την καλή σας κρίση για την επίλυση αυτού του διαδικαστικού προβλήματος και ανυπομονώ να ακούσω την άποψη των αντιπροσώπων του Συμβουλίου και της Επιτροπής.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Κυρία Malmström, βαρόνη Ashton, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να επιστρέψω σε ένα ζήτημα με το οποίο ασχολήθηκαν πολλοί συναδέλφοί μου, ιδιαίτερα κατά τις τελευταίες ομιλίες του κ. Παπανικολάου και του κ. Luhan.

Ας εξετάσουμε κάθε πτυχή χωριστά, ξεκινώντας με τις προτάσεις που αφορούν τη Ζιμπάμπουε και τη Σομαλία. Δέχομαι ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση ασχολούμαστε με την εφαρμογή κυρώσεων που επιβάλλονται από τα Ηνωμένα Έθνη και, συνεπώς, υπάγονται σαφώς στις εξωτερικές δράσεις της Ένωσης. Καταρχήν, το άρθρο 215 φαίνεται να είναι το πλέον ενδεδειγμένο. Σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο, ωστόσο, τυχόν δράσεις που εγκρίνονται σύμφωνα με αυτό θα πρέπει να περιλαμβάνουν τις απαραίτητες διατάξεις για νομικές εγγυήσεις, αλλά καμία πρόταση δεν ικανοποιεί την εν λόγω απαίτηση.

Οι εν λόγω πρωτοβουλίες προκύπτουν αποκλειστικά από την Επιτροπή και όχι από κοινή πρόταση της Επιτροπής και της Ύπατης Εκπροσώπου της Ένωσης για θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας. Δεν υπάρχει αμφιβολία, συνεπώς, ότι οι εν λόγω προτάσεις δεν εκπληρώνουν τις απαραίτητες προϋποθέσεις έγκρισης βάσει του άρθρου 215.

Όσον αφορά την τρίτη πρόταση για τα άτομα και τις ομάδες που σχετίζονται με τον Osama bin Laden, το δίκτυο της Αλ Κάιντα ή τους Ταλιμπάν, η ιδέα ότι αυτό υπάγεται στις εξωτερικές δράσεις της Ένωσης είναι αβάσιμη, όπως δήλωσε μόλις ο κ. Luhan. Καθώς η πρόληψη και η καταπολέμηση της τρομοκρατίας συγκαταλέγονται μεταξύ των ύψιστων προτεραιοτήτων των

εσωτερικών δράσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο στόχος αυτός συμπεριλαμβάνεται ρητώς στο άρθρο 75 της Συνθήκης της Λισαβόνας. Αυτή, λοιπόν, θα ήταν η πλέον ενδεδειγμένη νομική βάση, σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία.

Κυρία Malmström, μόλις τώρα αρχίζουμε να εφαρμόζουμε τη Συνθήκη της Λισαβόνας. Με τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας, προτίθεται να επιδείξει το Συμβούλιο την καλή του διάθεση ξεκινώντας τις διεθνείς μας σχέσεις θετικά, ή σκοπεύει να διενεργήσει περιοριστική ανάλυση; Πιστεύω ότι όλοι θα θέλαμε να ξεκινήσουμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, όσον αφορά τα ειδικά περιοριστικά μέτρα, τη δέσμευση των κεφαλαίων που ανήκουν σε άτομα και οντότητες που συνδέονται με την Αλ Κάιντα και τα μέτρα κατά μελών των κυβερνήσεων της Ζιμπάμπουε και της Σομαλίας, στις 5 Νοεμβρίου η Επιτροπή και το Συμβούλιο δήλωσαν ότι, μετά τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας, οι προτάσεις θα βασιζόνταν στο άρθρο 215 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και όχι στο άρθρο 75.

Το άρθρο 215 ορίζει ότι το Συμβούλιο ενημερώνει το Κοινοβούλιο για τυχόν αποφάσεις που προβλέπουν τη διακοπή ή τη μείωση οικονομικών σχέσεων κτλ. Το άρθρο 75, ωστόσο, καθιστά σαφές ότι εφόσον αυτό απαιτείται προς επίτευξη των στόχων του άρθρου 67, το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ορίζουν, με άλλα λόγια, συναποφασίζουν κανονιστικά μέτρα για τη δέσμευση κεφαλαίων, χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων ή οικονομικών πόρων που ανήκουν ή βρίσκονται στην κατοχή φυσικού ή νομικού προσώπου, ομάδας ή μη κρατικής οντότητας που σχετίζεται με τρομοκρατικές δραστηριότητες.

Το άρθρο 67 θέτει επίσης τους στόχους των θεμελίων του χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.

Συνεπώς, είναι σαφές καθώς φαίνεται ότι, όσον αφορά άτομα ή οντότητες που σχετίζονται με τρομοκρατικές δραστηριότητες, το άρθρο 75 θα πρέπει να αποτελεί τη νομική βάση για τις προτάσεις κανονισμών του Συμβουλίου.

Όσον αφορά τη Ζιμπάμπουε και τη Σομαλία, το Συμβούλιο και η Επιτροπή θα μπορούσαν επίσης να εξετάσουν την επίσημη δήλωση της Στουτγάρδης, που προβλέπει προαιρετική διαβούλευση με το Κοινοβούλιο για διεθνείς υποθέσεις, συμπεριλαμβανομένης της περίπτωσης όπου δεν περιλαμβάνεται σχετική κατοχύρωση στις Συνθήκες.

Αποσαφηνίζω απλώς τη θέση μου, κύριε Πρόεδρε. Θέλω να διεκδικήσω τον ρόλο του Κοινοβουλίου ως συννομοθέτη, εδώ και τώρα, και να ζητήσω από το Συμβούλιο και την Επιτροπή μια πιο εύλογη εξήγηση. Αυτά για την ώρα.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, καταρχάς θα ήθελα να αναφέρω ότι πρόκειται για ένα ζήτημα στο οποίο είναι πολύ δύσκολη η διάκριση μεταξύ σωστού και λάθους.

Όλοι γνωρίζουμε, από την 11η Σεπτεμβρίου, ότι ζούμε σε έναν πολύ επικίνδυνο κόσμο, όπου υπάρχουν ελεύθεροι τρομοκράτες οι οποίοι έχουν όλη μέρα, κάθε μέρα, τον χρόνο να σχεδιάσουν τις θανατηφόρες αποστολές τους, και διαθέτουν τους οικονομικούς πόρους, ορισμένοι από τους οποίους παρέχονται από το κράτος, για να εκτελέσουν τις αποστολές τους.

Για τον λόγο αυτόν, είναι δύσκολο για όσους επιχειρούν να καταπολεμήσουν την τρομοκρατία να αποδείξουν πόσο αποτελεσματικοί είναι, αλλά πιστεύω ότι θα μπορούσαμε να πούμε με ασφάλεια ότι, αν οι τρομοκράτες είχαν τον τρόπο τους, αυτό το μέρος θα είχε ανατιναχθεί πολύ καιρό πριν.

Ενώ είναι σημαντικό το Κοινοβούλιο να έχει την επίβλεψη των περιορισμών που επιβάλλονται στα ατομικά δικαιώματα κτλ., ταυτόχρονα, πρέπει να εμπιστευτούμε όσους είναι επικεφαλής για την ασφάλεια. Πιστεύω ότι είναι αποδεδειγμένο ότι έχουν κάνει καλή δουλειά. Μερικές φορές, μπορεί να μην είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε όλα τα στοιχεία των εμπλεκόμενων ατόμων, αλλά ταυτόχρονα, η γενική αρχή είναι καλή.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Θα ήθελα να σας ευχαριστήσω ιδιαίτερα που μου δώσατε τη δυνατότητα να μιλήσω γι' αυτό το ζήτημα. Πιστεύω ότι κανένας σε αυτήν την Αίθουσα δεν έχει αμφιβολίες ότι η τρομοκρατία είναι η μάστιγα του 21ου αιώνα και ότι πρέπει να θέσουμε τέλος σε αυτήν. Ως εκ τούτου, αντιλαμβάνομαι, αφενός, την ανησυχία μας για τον σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων, ενώ, αφετέρου, γνωρίζουμε ότι εργαζόμαστε σε έναν τομέα όπου δεν μπορούν τα πάντα να είναι ανοικτά.

Το ερώτημα που θα ήθελα να θέσω, λοιπόν, στην κ. Ashton είναι το εξής: θα πρέπει να παρέχονται σε εμάς, ως Κοινοβούλιο, πληροφορίες σχετικά με αυτό που θεωρώ πολύ σημαντικό ζήτημα – σχετικά με τους διάφορους περιορισμούς που επιβάλλονται όσον αφορά την εφαρμογή ορισμένων νόμων; Επομένως το ερώτημα μου είναι το εξής: τι εύρος πληροφοριών θα διαβιβάζεται στο Κοινοβούλιο; Κατά τη γνώμη μου, η συζήτηση αυτή δεν έχει να κάνει με το κατά πόσον το Κοινοβούλιο μπορεί να βασίζεται στη λήψη των εν λόγω πληροφοριών, αλλά με το ποιο θα είναι το εύρος των πληροφοριών.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Λαμβανομένου υπόψη ότι η λειτουργία της Ένωσης βασίζεται στην αντιπροσωπευτική δημοκρατία και οι πολίτες της Ένωσης εκπροσωπούνται σε ευρωπαϊκό επίπεδο στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, πιστεύω ότι η αξιολόγηση των περιοριστικών μέτρων που επηρεάζουν τα θεμελιώδη δικαιώματα των ατόμων θα έπρεπε σαφώς, σε αυτήν την περίπτωση, να περιλαμβάνει τη συμμετοχή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Κατά τη γνώμη μου, δεν συνάδει, αφενός, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να είναι υπεύθυνο για ποινικές υποθέσεις και ειδικά για την πρόληψη και την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και, αφετέρου, να αποκλείεται από την έγκριση πολλών δεσμευτικών αντιτρομοκρατικών μέτρων που θα εφαρμόζονται στην ΕΕ.

Το άρθρο 215 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, λειτουργώντας ως εξαίρεση των διατάξεων του άρθρου 75, σύμφωνα με τις οποίες το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο συνιστά κοινό νομοθετικό όργανο, δεν θα έπρεπε, ως εκ τούτου, να είχε εφαρμοστεί ή ερμηνευτεί έτσι ώστε να αποδυναμώνει την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων και της δημοκρατικής διαδικασίας λήψης αποφάσεων στην ΕΕ.

Πρόεδρος. – Προτού δώσω τον λόγο στην κ. Malmström και στην κ. Ashton, επιτρέψτε μου να αναφέρω ότι το Κοινοβούλιο έχει μεγάλη εμπιστοσύνη και στις δυο σας και σας γνωρίζει πολύ καλά, ειδικά λόγω της προσωπικής σας συμμετοχής στα εν λόγω ζητήματα στο παρελθόν. Ανυπομονούμε να συνεργαστούμε στενά μαζί σας και να λάβουμε την υποστήριξή σας, όπως την έχουμε λάβει και στο παρελθόν, για τον σημαντικό ρόλο που μπορεί να διαδραματίσει το Κοινοβούλιο σε αυτόν τον εξαιρετικά ευαίσθητο τομέα.

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (SV) Κύριε Πρόεδρε, η σουηδική Προεδρία έχει δαπανήσει πολύ χρόνο για τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας. Είμαστε πολύ υπερήφανοι για το γεγονός ότι έχει πλέον τεθεί σε ισχύ. Περιέχει σημαντικές βελτιώσεις, οι οποίες θα ωφελήσουν την Ευρωπαϊκή Ένωση και τους ευρωπαίους πολίτες. Μία από τις σημαντικότερες αλλαγές που επιφέρει η Συνθήκη της Λισαβόνας είναι ακριβώς η εισαγωγή της εξουσίας της συναπόφασης για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στον χώρο δικαιοσύνης, ασφάλειας και ελευθερίας. Αυτό θα δώσει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο την εξουσία της συναπόφασης σε

πολλούς τομείς. Αυτό είναι καλό και θα αυξήσει την ποιότητα της νομοθεσίας που παράγουμε μαζί. Θα αυξήσει επίσης την ασφάλεια δικαίου και αυτό είναι πολύ σημαντικό, καθώς πρόκειται για ευαίσθητους και δύσκολους τομείς.

Θα ήθελα επίσης να σας ευχαριστήσω για την υποστήριξή σας όσον αφορά την εισαγωγή κυρώσεων κατά τρομοκρατών, ατόμων ή καθεστώτων που καταπιέζουν τους ανθρώπους και στερούν από αυτούς τα ανθρώπινα δικαιώματά τους. Οι κυρώσεις και ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και η ασφάλεια δικαίου δεν είναι αμοιβαία αποκλειόμενα – το αντίθετο μάλιστα. Οι κυρώσεις μπορεί να είναι πολύ αποτελεσματικές και θεμιτές, εφόσον διαθέτουν ταυτόχρονα και ασφάλεια δικαίου. Σας διαβεβαιώνω ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα συμμετέχει στη διαμόρφωση νέων κανόνων, συμπεριλαμβανομένων των κανόνων που αφορούν την τρομοκρατία, με την εξουσία της συναπόφασης δυνάμει του άρθρου 75 όσον αφορά κυρώσεις στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Εντούτοις, όσον αφορά την εξωτερική δράση, με άλλα λόγια τις κυρώσεις κατά τρίτων χωρών που εγκρίνονται από τα Ηνωμένα Έθνη, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν θα έχει εξουσία συναπόφασης. Αυτό αντιλαμβανόμαστε και εγώ και η Επιτροπή ότι δηλώνει η Συνθήκη. Θα δώσουμε μεγάλη προσοχή, ωστόσο, στο σχετικό ψήφισμά σας και θα έχουμε πάντα υπόψη τη διάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όταν καταφεύγουμε στον μηχανισμό των κυρώσεων, εντός της ΕΕ και στα Ηνωμένα Έθνη. Η βελτίωση της διαδικασίας συνιστά διαρκές μέλημά μας.

Σημειώνουμε το αίτημά σας για διαβούλευση και ανταλλαγή πληροφοριών όσον αφορά τις προτάσεις για συστήματα κυρώσεων. Πιστεύω ότι μπορούμε να συνεργαστούμε αποτελεσματικά και δεν έχω καμία αμφιβολία ότι θα βρούμε κατάλληλους τρόπους συνεργασίας στο ισχύον θεσμικό πλαίσιο.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. ROUČEK

Αντιπροέδρου

Catherine Ashton, *ορισθείσα Αντιπρόεδρος της Επιτροπής*. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θα είμαι σύντομη. Θα ήθελα να αναφερθώ σε τρία συγκεκριμένα σημεία.

Πρώτον, οι αξιότιμοι βουλευτές αναφέρθηκαν ορθώς στη σημασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων, και θεωρώ ότι όλοι συμφωνούμε πως υπάρχει φυσικά ένας σημαντικός ρόλος στο πλαίσιο αυτό για το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο το οποίο, μεταξύ άλλων, θα διασφαλίζει τον σεβασμό των δικαιωμάτων όσον αφορά τις ενέργειες του Συμβουλίου ή της Επιτροπής. Θεωρώ πολύ καλή αυτήν την παρατήρηση.

Η δεύτερη παρατήρηση που θέλω να κάνω είναι το ζήτημα της καλής συνεργασίας. Ο προηγούμενος Πρόεδρος ζήτησε από εμένα και την κ. Wallström να είμαστε πολύ σαφείς όσον αφορά τη σημασία που αποδίδεται στον ρόλο μας και στην προσέγγιση με την οποία αντιμετωπίζουμε το Κοινοβούλιο.

Ερωτήθηκα συγκεκριμένα ποιες πληροφορίες. Σε αυτήν τη φάση, δεν γνωρίζω. Πιστεύω ότι ένα από τα πράγματα που πρέπει να κάνω στο ξεκίνημά μου σε αυτόν τον νέο ρόλο είναι να συνεργαστώ με το Κοινοβούλιο, και θα το πράξω, για να δούμε πώς έχει η κατάσταση. Πώς συνεργαζόμαστε αποτελεσματικά και ποιες πληροφορίες περιλαμβάνονται, έχοντας μάλιστα υπόψη τα όσα αναφέρθηκαν σχετικά με το τι μπορούμε να δημοσιοποιήσουμε και τι όχι.

Θα το λάβω υπόψη με ιδιαίτερη προσοχή αυτό για όλους τους λόγους που θα περίμεναν οι βουλευτές του Κοινοβουλίου.

Το τρίτο και τελευταίο πράγμα που θα ήθελα να πω αφορά την ασφάλεια δικαίου. Δαπάνησα πολλές ώρες εξετάζοντας τη Συνθήκη της Λισαβόνας στο Κοινοβούλιο, επομένως τότε γνώριζα τη Συνθήκη πάρα πολύ καλά. Η ερμηνεία του άρθρου 75 φυσικά έχει να κάνει με το πώς ερμηνεύεται το άρθρο 67 και τη συνάφεια αυτού στο εν λόγω πλαίσιο, και επομένως η νομική συμβουλή που έχουμε στη διάθεσή μας είναι να προσπαθήσουμε να αποσαφηνίσουμε πού ταιριάζει πράγματι πλέον. Η συμβουλή που μας δίνεται είναι σαφής. Οι βουλευτές του Κοινοβουλίου έχουν ασφαλώς το δικαίωμα να το αμφισβητήσουν αυτό, αλλά πιστεύω πως είναι πολύ σημαντικό, όπου και αν καταλήξουμε στο εν λόγω θέμα, να υπάρχει ασφάλεια δικαίου.

Είναι εξαιρετικά σημαντικό καθώς η Συνθήκη της Λισαβόνας τίθεται σε ισχύ. Το θεωρώ εξαιρετικά σημαντικό, καθώς προσπαθώ να βρω πώς θα διαδραματίσω αυτόν τον ρόλο και με τιμά το γεγονός ότι μου απονεμήθηκε αυτός ο ρόλος. Είναι εξαιρετικά σημαντικό να καταλήξουμε σε ένα συμπέρασμα στο θέμα αυτό. Από την πλευρά μου, πιστεύω ότι έχουμε την απάντηση όσον αφορά την ασφάλεια δικαίου. Αντιλαμβάνομαι την ανησυχία του Κοινοβουλίου· αντιλαμβάνομαι όντως την ανάγκη πλήρους συνεργασίας.

Πρόεδρος. – Σύμφωνα με το άρθρο 115, παράγραφος 5, του Κανονισμού, έχω λάβει μια πρόταση ψηφίσματος ⁽¹⁾.

Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί αύριο.

15. Η απαιτούμενη βελτίωση του νομικού πλαισίου για την πρόσβαση στα έγγραφα μετά τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει την κοινή συζήτηση

- της προφορικής ερώτησης προς το Συμβούλιο του Michael Cashman, εξ ονόματος της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων, για την απαιτούμενη βελτίωση του νομικού πλαισίου για την πρόσβαση στα έγγραφα μετά τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας (O-0122/2009 - B7-0230/2009)

- της προφορικής ερώτησης προς την Επιτροπή του Michael Cashman, εξ ονόματος της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων, για την απαιτούμενη βελτίωση του νομικού πλαισίου για την πρόσβαση στα έγγραφα μετά τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας (O-0123/2009 - B7-0231/2009).

Michael Cashman, συντάκτης. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να ξεκινήσω λέγοντας ότι με χαροποιεί ιδιαίτερα που βλέπω την Επίτροπο Wallström στην αίθουσα, όπως και τη Cecilia Malmström από την εν ενεργεία Προεδρία, επειδή είχαμε αμφότεροι ασχοληθεί με το θέμα από την αρχή, το 1999.

Ενδιαφέρον έχει να σκεφτούμε ότι αυτό που επιτύχαμε στη συμφωνία μας τον Μάιο του 2001 ήταν κατά κάποιον τρόπο ιστορικό, καθώς 15 κράτη μέλη προχώρησαν από τις διαφορετικές παραδόσεις και κουλτούρες, και διαφορετικές προσεγγίσεις, στη διαφάνεια και τον ανοικτό χαρακτήρα. Κατορθώσαμε να επιτύχουμε συμφωνία και, όλως περιέργως, αυτό οφειλόταν κυρίως στην αποφασιστικότητα της τότε σουηδικής Προεδρίας.

Οφειλόταν επίσης στην αποφασιστικότητα της Επιτροπής όσον αφορά την παραδοχή ότι και τα τρία θεσμικά όργανα χρειάζονταν πολιτισμική αλλαγή. Έπρεπε να δούμε ότι η διαφάνεια και ο

(1) Βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

ανοικτός χαρακτήρας επέτρεψαν στη δημοκρατία όχι μόνο να ανθήσει, αλλά και να βελτιωθεί. Επέτρεψε τη λογοδοσία. Επέτρεψε στους πολίτες να δουν τι ενέργειες πραγματοποιούνταν στο όνομά τους και, ενδεχομένως, μάς βοήθησε να σηκώσουμε το πέπλο και να αποδείξουμε άπαξ διά παντός ότι δεν υπάρχουν τρομερά κρυμμένα μυστικά στα θησαυροφυλάκια της Επιτροπής ή του Συμβουλίου – δεν είμαι και τόσο σίγουρος για το θησαυροφυλάκιο του Κοινοβουλίου, αλλά το ελπίζω!

Θέλω να ευχαριστήσω την κυρία Επίτροπο και, αν μου επιτρέπετε, την αγαπητή πρώην συνάδελφο Cecilia Malmström, για τη δέσμευση αυτή. Τώρα χρειαζόμαστε μια ακόμη δέσμευση. Όπως ανέφερα, επιτύχαμε πάρα πολλά. Έχουμε μητρώο εγγράφων. Έχουμε τη νομολογία του ΔΕΚ, η οποία ορίζει τώρα και ορίζει ξανά αυτά που συμφωνήθηκαν εξ αρχής σχετικά με την πρόσβαση σε έγγραφα. Δεχτήκαμε την αρχή ότι όλα τα έγγραφα θα πρέπει να παραμείνουν προσβάσιμα και ότι, αν δεν είναι προσβάσιμα, η πρόσβαση θα πρέπει να είναι αιτιολογημένη σαφώς και συγκεκριμένα σε σχέση είτε με το άρθρο 4 –τις εξαιρέσεις– είτε με το άρθρο 9 – τα ευαίσθητα έγγραφα.

Ωστόσο, όσο προχωρούσαμε, το Κοινοβούλιο ζητούσε επανειλημμένα αναθεώρηση. Πιστεύω ότι η αναθεώρηση που υπέβαλε η Επιτροπή ενώπιον του Κοινοβουλίου, επί της οποίας ψηφίσαμε στη συνέχεια στην επιτροπή και η πρώτη ανάγνωση της οποίας μεταφέρθηκε για φέτος τον Μάρτιο, δεν προχώρησε αρκετά και γνωρίζω ότι έχουμε διαφορά απόψεων επ' αυτού. Εξίσου υπήρχαν ανησυχίες –και οι ανησυχίες αυτές εξακολουθούν να υπάρχουν ακόμα στο Σώμα– ότι υπήρξε απόπειρα να περιοριστεί η πρόσβαση που είχε χορηγηθεί για έγγραφα, κυρίως όσον αφορά τον επαναχαρακτηρισμό εγγράφων –την έννοια ότι μπορεί να εξαιρεθούν ολόκληρα αρχεία– όπως και μια απόπειρα να επαναπροσδιοριστεί η έννοια της αρνησικυρίας τρίτου.

Ενδιαφέρον έχει το ότι οι πολίτες μας που κάθονται στον εξώστη πρέπει να σκέπτονται ότι μιλούμε για κάτι που συμβαίνει στο διάστημα –άρθρα, αρνησικυρία τρίτων– αλλά ουσιαστικά μιλούμε για έναν νόμο που τους επιτρέπει να διασφαλίζουν τη λογοδοσία μας: καθιστά τους βουλευτές υπεύθυνους γι' αυτά που πράττουν στο όνομά τους, την Επιτροπή γι' αυτά που πράττει στο όνομά τους και το ίδιο και για το Συμβούλιο. Πώς μπορούν να το πράξουν αυτό και οι ΜΚΟ επίσης αν ο τρόπος με τον οποίο εργαζόμαστε και οι αρμοδιότητες του καθενός σε όλες τις διαφορετικές μονάδες παραμένουν ένα καλά φυλαγμένο μυστικό, γνωστό μόνο στα μέλη των ομάδων πίεσης και στους δικηγόρους που ξέρουν;

Αυτό πιστεύω ότι βρίσκεται στον πυρήνα της Συνθήκης της Λισαβόνας. Σημαίνει ότι πρέπει να βελτιώσουμε περαιτέρω τη δημοκρατία. Πρέπει να βελτιώσουμε την πρόσβαση στα έγγραφα. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο το Κοινοβούλιο, σε αυτήν την προφορική ερώτηση, ζητεί να ακολουθηθεί ολόκληρη σειρά συστάσεων. Βασικά, πρόκειται για τη διασφάλιση ότι τα δικαιώματα που διαθέτουμε θα επεκταθούν, δεν θα περιοριστούν, και για την παραδοχή ότι, βάσει της Λισαβόνας, δεν είναι πλέον τα τρία θεσμικά όργανα, αλλά όλοι οι οργανισμοί και οι φορείς που έχουν αυτά συστήσει, περιλαμβανομένης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, σε κάποιες περιπτώσεις, του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, της Europol and Eurojust. Όλα αυτά τα θεσμικά όργανα λογοδοτούν πλέον βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001.

Πιστεύουμε ότι οι προτάσεις που υποβλήθηκαν μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας δεν ταιριάζουν ούτε με το πνεύμα ούτε με το γράμμα της εν λόγω Συνθήκης ή, πράγματι, με τις υποχρεώσεις που πιστεύουμε ότι περιέχονται στον αρχικό κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 ο οποίος, χάριν των ακροατών μας, διέπει τη δημόσια πρόσβαση σε όλα τα έγγραφα που τηρούνται, λαμβάνονται ή εκπονούνται από τα τρία θεσμικά όργανα.

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (SV) Κύριε Πρόεδρε, όπως γνωρίζετε, η αυξημένη διαφάνεια είναι ένα εξαιρετικά σημαντικό θέμα για τη σουηδική Προεδρία. Έχουμε κάνει αρκετό δρόμο στα θεσμικά μας όργανα της ΕΕ όσον αφορά τη διαφάνεια. Ωστόσο, δεν πρόκειται μόνο για νόμους και κανονισμούς. Η διαφάνεια συνίσταται σε στάσεις και στον τρόπο με τον οποίο οι νόμοι και οι κανονισμοί εφαρμόζονται στην πράξη.

Σήμερα το πρωί, είχα την εξαιρετική χαρά να συναντήσω την Αντιπρόεδρο της Επιτροπής Margot Wallström και την Αντιπρόεδρο του Κοινοβουλίου Diana Wallis στη διοργανική επιτροπή για την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα. Η συνεδρίαση έλαβε χώρα με πρωτοβουλία της σουηδικής Προεδρίας. Η επιτροπή δεν είχε συνεδριάσει για δύο χρόνια. Πραγματοποιήσαμε κάποιες πολύ θετικές και συγκεκριμένες συζητήσεις σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο θα μπορούσαμε να βελτιώσουμε τις δυνατότητες των πολιτών να αποκτούν πρόσβαση στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων στην πράξη. Θα πρέπει να πραγματοποιούμε συνεδριάσεις πιο συχνά, και αυτό ήταν επίσης ένα από τα κοινά μας συμπεράσματα.

Είμαι ικανοποιημένη που η Συνθήκη της Λισαβόνας προσδίδει εξαιρετική σημασία στη διαφάνεια, τον δημόσιο έλεγχο και τη δημοκρατία. Το επικροτούμε αυτό. Όσον αφορά την αναθεώρηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049, στον οποίο αναφερόμαστε ως κανονισμό περί διαφάνειας, η Προεδρία επιθυμεί, κυρίως και πρωτίστως, να επικεντρωθεί στη νέα νομική βάση του κανονισμού. Αυτό περιέχεται στο άρθρο 15, παράγραφος 3, της Συνθήκης της Λισαβόνας. Η πιο σημαντική αλλαγή στη νέα νομική βάση είναι η επέκταση του θεσμικού πεδίου εφαρμογής. Με απλά λόγια αυτό σημαίνει ότι, ενώ το προηγούμενο άρθρο εφαρμοζόταν μόνο στα έγγραφα του Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, το νέο άρθρο επεκτείνει το δικαίωμα του κοινού να έχει πρόσβαση σε έγγραφα προκειμένου να συμπεριληφθούν όλα τα θεσμικά όργανα, οι φορείς, τα γραφεία και οι οργανισμοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Υπάρχουν ορισμένοι περιορισμοί όσον αφορά τα έγγραφα του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, αλλά είναι ένα πεδίο πολύ μεγαλύτερο απ' ό,τι ήταν προηγουμένως.

Η Επιτροπή ανακοίνωσε ότι θα υποβάλει πρόταση ενώπιον του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου με σκοπό να προσαρμόσει τον ισχύοντα κανονισμό περί διαφάνειας στις νέες διατάξεις της Συνθήκης.

Στο μεταξύ, το έργο του Συμβουλίου σχετικά με την αναθεώρηση του κανονισμού περί διαφάνειας θα συνεχίσει να βασίζεται στην πρόταση που υπέβαλε η Επιτροπή στο Κοινοβούλιο τον Μάιο του 2008.

Από τον Μάιο του 2008, η ομάδα εργασίας του Συμβουλίου για την πληροφόρηση εξέτασε δύο φορές την πρόταση. Η δεύτερη τεχνική εξέταση ολοκληρώθηκε κατά τη διάρκεια του Ιουνίου και του Ιουλίου του 2009 και περιλαμβάνει σειρά τροπολογιών που το Κοινοβούλιο ενέκρινε στη σύνοδο Ολομέλειας τον Μάρτιο του 2009. Τον Μάιο το Κοινοβούλιο αποφάσισε να μην ολοκληρώσει την επίσημη ανάγνωση της πρότασης της Επιτροπής από μέρους του ενώπιον του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Θα ήθελα να υπενθυμίσω στο Κοινοβούλιο ότι η συνάδελφος Beatrice Ask, η σουηδή υπουργός Δικαιοσύνης, εξήγησε στην Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων στις 2 Σεπτεμβρίου 2009, κατά την έναρξη της σουηδικής Προεδρίας, ότι ήταν διατεθειμένη να ξεκινήσει συζητήσεις μεταξύ των θεσμικών οργάνων. Ρώτησε συγκεκριμένα αν το νεοεκλεγέν Κοινοβούλιο είχε την πρόθεση να συνεχίσει να εργάζεται επί των 92 τροπολογιών που είχαν εγκριθεί από το Κοινοβούλιο τον Μάρτιο του 2009. Ο λόγος για το ερώτημά της ήταν ότι, ως Προεδρία, πρέπει να γνωρίζουμε τη θέση του Κοινοβουλίου, ακόμη και όχι απαραίτητα υπό τη μορφή ολοκληρωμένης πρώτης ανάγνωσης.

Όπως το αντιλαμβάνομαι, το νέο Κοινοβούλιο δεν είχε την ευκαιρία να συζητήσει ακόμα την πρόταση της Επιτροπής, αλλά επικεντρώθηκε αντί αυτού στις πιθανές επιπτώσεις της Συνθήκης της Λισαβόνας στη συνεχιζόμενη αναθεώρηση.

Στο Συμβούλιο περιμένουμε την πρόταση της Επιτροπής που ανακοινώθηκε σχετικά με τον αντίκτυπο της Συνθήκης της Λισαβόνας στον κανονισμό περί διαφάνειας. Θα συνεχίσουμε, βέβαια, να είμαστε διατεθειμένοι να συζητήσουμε την παρούσα πρόταση με εσάς και εννοείται πως, σε τέτοιες συζητήσεις, είναι φυσικό να λάβουμε υπόψη τις επιπτώσεις της νέας Συνθήκης.

Κατά την άποψή μου, το άρθρο 15, παράγραφος 3, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι μια απόλυτα σχετική νομική βάση για την πρόταση βάσει της νέας Συνθήκης. Άλλα άρθρα που σχετίζονται με τον δημόσιο έλεγχο εν γένει, την καλύτερη επικοινωνία μεταξύ των θεσμικών οργάνων και των πολιτών και τη χρηστή διακυβέρνηση είναι ύψιστης σημασίας για το έργο των θεσμικών οργάνων, προκειμένου να ενισχυθεί η δημοκρατία, η αποτελεσματικότητα και η νομιμότητα. Πρέπει επίσης να συζητήσουμε πώς πρέπει να υλοποιηθούν αυτού του είδους οι στόχοι. Ωστόσο, δεν είμαι πεπεισμένη ότι υπάρχει χώρος γι' αυτούς στο πλαίσιο του κανονισμού περί διαφάνειας. Χάριν σαφήνειας, ο κανονισμός θα πρέπει να περιέχει ξεκάθαρους κανόνες που θα σχετίζονται απλώς με την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα και όχι πολλά άλλα.

Margot Wallström, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, αξιότιμοι βουλευτές, θα ήθελα πρώτα να ξεκινήσω από τον κ. Cashman. Νομίζω ότι αυτή είναι η τελευταία δυνατότητα ή ευκαιρία που έχω για να σας ευχαριστήσω. Είστε πράγματι το πρόσωπο του αγώνα για τον κανονισμό αυτόν και για τη διαφάνεια και τον ανοικτό χαρακτήρα στο Κοινοβούλιο. Έχετε γίνει το πρόσωπο, το σύμβολο και ο υπερασπιστής του.

Πιστεύω επίσης ότι διαθέτουμε μεγάλη αξιοπιστία, η Cecilia Malmström και εγώ, καθότι Σουηδές, και δεν πιστεύω ότι οι άνθρωποι αμφιβάλλουν ότι θα συνεχίσουμε τον αγώνα για ανοικτό χαρακτήρα και διαφάνεια. Ταυτόχρονα, είχαμε τις διαφωνίες μας επειδή επίσης διαδραματίζουμε διαφορετικούς ρόλους και κάποιες φορές πρέπει να είμαστε πολύ ρεαλιστικοί σχετικά με το τι μπορούμε να επιτύχουμε και πρέπει να υπερασπιστούμε τις απόψεις μας σε κάθε θεσμικό όργανο. Αυτό δεν είναι πάντα εύκολο. Νομίζω ότι όλο το πολιτικό κλίμα έχει επίσης αλλάξει και η πολιτική ισορροπία έχει τροποποιηθεί και αυτό έχει επηρεάσει τις συζητήσεις μας σε αυτά τα θέματα.

Αλλά η αφετηρία μας, θα έλεγα, είναι ακριβώς η ίδια, και επίσης δηλώνουμε ότι ο εν λόγω κανονισμός για την πρόσβαση στα έγγραφα μάς βοήθησε εξαιρετικά. Στο πέρασμα των χρόνων, ο κανονισμός αποτέλεσε ένα εξαιρετικό εργαλείο το οποίο θέλουμε να χρησιμοποιείται από περισσότερα άτομα και όχι μόνο από τα μέλη των ομάδων πίεσης και εκείνους που πληρώνονται για να βλέπουν όλα τα έγγραφα. Θέλουμε το ευρύ κοινό και οι δημοσιογράφοι να έχουν τη δυνατότητα να το χρησιμοποιήσουν και να έχουν πλήρη πρόσβαση στα έγγραφα. Αυτή είναι η δική μου αφετηρία. Γνωρίζω ότι την άποψή μου τη συμμαρτίζεται, όπως ακούσατε, η υπουργός.

Νομίζω επίσης ότι η σουηδική Προεδρία έχει μια εξαιρετική ευκαιρία να προωθήσει το θέμα. Τώρα θέλω πραγματικά να ευχαριστήσω το Κοινοβούλιο για την ευκαιρία να πραγματοποιήσουμε αυτήν τη συζήτηση για τη διαφάνεια και τη νέα Συνθήκη της Λισαβόνας, επειδή δίνει μεγαλύτερη έμφαση στον ανοικτό χαρακτήρα και σε αυτό που αποκαλούμε συμμετοχική δημοκρατία. Συμφωνούμε όλοι ότι αυτή είναι μια καλοδεχούμενη εξέλιξη.

Η συγκεκριμένη ερώτηση που τίθεται σήμερα είναι: τι μέτρα θα λάβει η Επιτροπή σε σχέση με την αναθεώρηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001;

Όπως γνωρίζετε, με τη Συνθήκη της Λισαβόνας, το δικαίωμα του κοινού σε πρόσβαση στα έγγραφα έχει επεκταθεί, όπως ακούσαμε να λέει η υπουργός, σε έγγραφα όλων των θεσμικών οργάνων, φορέων, γραφείων και οργανισμών της Ένωσης, παρόλο που υπάρχουν ορισμένοι περιορισμοί για το Δικαστήριο, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων για ευνόητους λόγους.

Σχετικά με την αναθεώρηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001, θα ήθελα να επισημάνω ότι η νέα νομική βάση, το άρθρο 15, παράγραφος 3, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι παρόμοια με το πρώην άρθρο 255 και η βασική διαφορά είναι η επέκταση του θεσμικού πεδίου εφαρμογής.

Του θέματος αυτού επιλήφθηκε η Επιτροπή στην ανακοίνωσή μας φέτος στις 2 Δεκεμβρίου. Αυτό είχε στόχο την ευθυγράμμιση των εκκρεμών προτάσεων για παράγωγο δίκαιο στη νέα Συνθήκη. (Ορισμένοι από εσάς μπορεί να τη γνωρίζετε ως «γενική πράξη» όπως λέγεται στην κοινοτική γλώσσα – ας το ξεχάσουμε αυτό κατευθείαν όπως το είπα!)

Σημαίνει ότι όλοι οι νομοθέτες μπορούν τώρα να εισαγάγουν μια τροποποίηση η οποία θα επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού σε άλλους φορείς και θεσμικά όργανα. Έτσι επίσης γνωστοποιείται στο Συμβούλιο ότι υποβλήθηκε από την Επιτροπή και εγκρίθηκε από την Επιτροπή.

Η όποια περαιτέρω πρόοδος στη νομοθετική διαδικασία που οδηγεί στην έγκριση ενός τροποποιημένου κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 βρίσκεται στα χέρια των νομοθετών: του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου. Είμαστε ακόμη στο στάδιο της πρώτης ανάγνωσης. Δεν έχουμε νομοθετικό ψήφισμα και δεν έχουμε τη θέση του νέου Κοινοβουλίου. Φυσικά, η Επιτροπή θα συνεχίσει να συνεισφέρει ώστε να επιτευχθεί συμφωνία – όπως σε άλλες νομοθετικές διαδικασίες.

Η Συνθήκη της Λισαβόνας ορίζει νομικό πλαίσιο για τη συμμετοχική δημοκρατία. Από την πλευρά της Επιτροπής, έχουμε ήδη λάβει αρκετές πρωτοβουλίες με στόχο τη βελτίωση της δημόσιας διαβούλευσης και συμμετοχής σε νέες προτεινόμενες πολιτικές. Για παράδειγμα, θα αξιολογήσουμε τις κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής περί διαβούλευσης έναντι των νέων διατάξεων της Συνθήκης και θα αποφασίσουμε αν οι προσαρμογές είναι απαραίτητες για την περαιτέρω βελτίωσή τους, και έχουμε ήδη ξεκινήσει το έργο επί της πρωτοβουλίας πολιτών με τη δρομολόγηση δημόσιας διαβούλευσης, ώστε να ακούσουμε τους πολίτες και τα ενδιαφερόμενα μέρη πριν από την υποβολή κάποιας πρότασης.

Η εξαιρετική σημασία της πρωτοβουλίας πολιτών αναγνωρίστηκε και από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο την περασμένη εβδομάδα. Και, εξ όσων έχω αντιληφθεί, και η ισπανική Προεδρία έχει θέσει αυτό το θέμα σε πολύ υψηλή θέση στην ατζέντα της. Θέλουν αποτελέσματα γρήγορα.

Σήμερα το πρωί, όπως έχουμε ακούσει ήδη, η διοργανική επιτροπή για την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα συνήλθε κατόπιν πρόσκλησης της σουηδικής Προεδρίας. Η αποστολή της ομάδας αυτής είναι η ανάλυση βέλτιστων πρακτικών, η εξέταση ενδεχόμενων διαφορών και η συζήτηση των μελλοντικών εξελίξεων περί της πρόσβασης του κοινού στα έγγραφα.

Συνεπώς, αποφασίσαμε από κοινού ότι θα διαθέτουμε δικτυακή πύλη «Διαφάνειας»· τα δημόσια μητρώα εγγράφων των θεσμικών μας οργάνων θα έχουν συμπληρωματικότητα· οι υπηρεσίες πληροφορικής μας θα συζητήσουν μαζί και θα συντονίσουν τις προσπάθειές τους περί πρόσβασης και θα εξετάσουμε τώρα τον αντίκτυπο της πρόσβασης σε έγγραφα όταν τα θεσμικά όργανα δημιουργήσουν ή τροποποιήσουν τα ηλεκτρονικά συστήματα αποθήκευσης.

Γνωρίζω ότι αυτή είναι η εποχή του χρόνου κατά την οποία συντάσσετε καταλόγους με επιθυμίες. Αλλά νομίζω ότι όσον αφορά τη διαφάνεια και τον ανοικτό χαρακτήρα, δεν θα πρέπει να βασίζεστε στον Άγιο Βασίλη. Νομίζω ότι εμείς πρέπει να παράγουμε αποτελέσματα τώρα: το Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και η Επιτροπή. Πραγματική, συγκεκριμένη και άμεση παραγωγή αποτελεσμάτων. Νομίζω ότι έχουμε ήδη ξεκινήσει και πρέπει να συνεχίσουμε την πορεία αυτή και αδημονώ για τη συζήτησή μας.

Renate Sommer, *εξ ονόματος της Ομάδας PPE.* – (DE) Κύριε Πρόεδρε, συμφωνήσαμε με τον εισηγητή και τους σκιώδεις εισηγητές από τις άλλες Ομάδες να υποβάλουμε προφορική ερώτηση σχετικά με το καθεστώς της διαδικασίας και τις επόμενες ενέργειες. Βάσει της απάντησης από το Συμβούλιο και την Επιτροπή, προγραμματίσαμε να συζητήσουμε πώς θα προχωρήσουμε. Μόλις λάβαμε αυτήν την απάντηση καταρχήν. Δεν μου είναι εντελώς σαφές γιατί ο εισηγητής, σε αντίθεση με τη συμφωνία μεταξύ των Ομάδων, υπέβαλε αιφνιδιασικά ψήφισμα στο οποίο προωθούσε τη δική του άποψη. Τι απάντηση επιθυμεί από την Επιτροπή και το Συμβούλιο; Κύριε Cashman, σας εκτιμώ ιδιαίτερα, αλλά όλα αυτά συνέβησαν αθόρυβα και κρυφά, με παντελή έλλειψη διαφάνειας. Αναιρείτε τον ισχυρισμό σας ότι αγωνίζεστε για τη διαφάνεια. Προσπαθήσατε να μας παρακάμψετε. Επιπλέον, πιστεύω ότι η νομιμότητα αυτού του ψηφίσματος είναι εξαιρετικά αμφισβητήσιμη βάσει των όρων του εσωτερικού Κανονισμού. Σε κάθε περίπτωση, το περιεχόμενο του ψηφίσματος είναι επανάληψη της υφιστάμενης έκθεσής σας από την τελευταία κοινοβουλευτική θητεία και, συνεπώς, είναι εντελώς περιττό.

Γνωρίζω ότι προσπαθήσατε να διαπραγματευτείτε με τους σκιώδεις εισηγητές για την εισαγωγή κοινού ψηφίσματος, αλλά είμαι εντελώς αντίθετη προς αυτό το ψήφισμα. Η έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας δεν έχει επιφέρει, κατά την άποψή μου, τέτοια τροποποίηση στη νομική βάση του φακέλου η οποία να οδήγησε σε αλλαγή στον ρόλο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Η έκθεση ήταν και είναι φάκελος που εμπίπτει στη διαδικασία συναπόφασης. Αυτό εξηγεί επίσης και τις ανησυχίες της Ομάδας μου σχετικά με τη νομιμότητα του ψηφίσματος βάσει των όρων του εσωτερικού Κανονισμού.

Δεν επιθυμώ να συζητήσω το περιεχόμενο. Συγκεντρώνετε πολλά διαφορετικά πράγματα, περιλαμβανομένων παραπομπών από τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, όλες εκτός περικειμένου, προκειμένου να νομιμοποιήσετε την πρόταση ψηφίσματός σας. Σίγουρα δεν είναι νομικά ορθό στην απόλυτη μορφή με την οποία παρουσιάζεται. Δεν έχετε δεσμευθεί για εμπιστευτικότητα, η οποία είναι προφανώς απαραίτητη τουλάχιστον σε ορισμένο βαθμό. Απαιτείται, για παράδειγμα, στο πλαίσιο διεθνών συμφωνιών από τρίτα μέρη ως προϋπόθεση εκ των ων ουκ άνευ. Σκεφτείτε μόνο τη συμφωνία με τις ΗΠΑ για το σύστημα SWIFT. Επίσης δεν υπάρχει λύση διαμεσολάβησης, για παράδειγμα, υπό τη μορφή διαφάνειας εκ των υστέρων. Δεν προβλέπετε κάτι τέτοιο. Επιπλέον, άλλα προστατευόμενα από τον νόμο δικαιώματα όπως η προστασία δεδομένων ή το δικαίωμα στην ιδιωτική ζωή, παραβλέπονται.

Δεν θα πρέπει να εγκρίνουμε αυτό το ψήφισμα. Λάβαμε μια καλή απάντηση από την Επιτροπή και το Συμβούλιο και θα πρέπει να συνεχίσουμε σε αυτήν τη βάση, με άλλα λόγια, την απάντηση στην προφορική μας ερώτηση. Σας ζητώ, κύριε Cashman, να αποσύρετε την πρόταση ψηφίσματός σας.

Vilija Blinkevičiūtė, *εξ ονόματος της Ομάδας S&D.* – (LT) Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι. Συμφωνώ απόλυτα με την άποψη του συναδέλφου μας κ. Cashman ότι μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας και την αλλαγή στη νομική κατάσταση, τώρα είναι ο πλέον κατάλληλος καιρός να δρομολογήσουμε εκ νέου συζητήσεις για τον κανονισμό

του 2001 σχετικά με τη δυνατότητα πρόσβασης του κοινού σε έγγραφα, και τη θεμελιώδη βελτίωση και τροποποίηση του κανονισμού αυτού.

Με τη Συνθήκη της Λισαβόνας, έχουμε ως στόχο πολύ μεγαλύτερη διαφάνεια για την κοινωνία, κάτι που σημαίνει ότι οι αποφάσεις πρέπει να λαμβάνονται με όσο το δυνατόν περισσότερο ανοικτό χαρακτήρα και να είναι όσο το δυνατόν πιο εύληπτες από τους πολίτες. Πόσο μάλλον εφόσον η κρίση για το έργο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η εμπιστοσύνη στο έργο της συνδέονται με το κατά πόσον κατανοούν οι πολίτες μας το έργο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τα έγγραφα που εγκρίνονται και τη δυνατότητα πρόσβασης σε αυτά.

Ο ανοικτός χαρακτήρας, ειδικότερα, είναι απαραίτητος για την ενίσχυση των αρχών της δημοκρατίας και του σεβασμού προς τα θεμελιώδη δικαιώματα. Συνεπώς, η δυνατότητα της κοινωνίας να έχει πρόσβαση σε έγγραφα πρέπει να καταστεί θεμελιώδης αρχή, και η μυστικότητα πρέπει να εφαρμόζεται μόνο σε έκτακτες περιστάσεις.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει ήδη επιτελέσει αρκετό έργο στον τομέα αυτόν. Φέτος τον Μάρτιο, ετοίμασε την έκθεσή του σχετικά με την πρόταση της Επιτροπής περί τροποποίησης του ισχύοντος κανονισμού, και αυτή η νέα πρόταση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο συνιστά κατάλληλη βάση για νέες συζητήσεις. Ωστόσο, δεν πρέπει να ξεχνούμε ότι εδώ συζητούμε την τροποποίηση ενός κανονισμού και, συνεπώς, είναι επιτακτική η συνεχιζόμενη συνεργασία όλων των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η κοινή συμφωνία για την αναθεώρηση των κανόνων διαφάνειας.

Ένας βελτιωμένος κανονισμός θα επιφέρει μεγαλύτερη διαφάνεια. Καθώς η Συνθήκη της Λισαβόνας ενισχύει τις αρχές που υπερασπίζονται τη μεγαλύτερη διαφάνεια στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τη στενότερη συνεργασία με πολίτες, είναι σημαντικό να θεσπίσουμε συγκεκριμένα μέτρα και υπόβαθρο για τη διαχείριση των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης προκειμένου να επιτευχθεί αυτός ο στόχος.

Συνεπώς, ζητώ από τη νέα Επιτροπή να υποβάλει πρόταση το συντομότερο δυνατόν και να αποφασίσει επί μιας κοινής θέσης με το Συμβούλιο, προκειμένου να διασφαλίσει πλήρως έναν ανοικτό και συνεχή διάλογο με τους πολίτες και με τις ενώσεις που τους εκπροσωπούν.

Diana Wallis, εξ ονόματος της Ομάδας ALDE. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, είμαι πολύ ικανοποιημένη με την ερώτηση και ευγνώμων προς τον κ. Cashman που εξέδωσε τις απόψεις του. Πράγματι, πιστεύα ότι όλες οι πολιτικές ομάδες σε αυτό το Σώμα ήταν σύμφωνες όσον αφορά το ψήφισμα. Αυτό μου αναφέρθηκε ως το αποτέλεσμα της συζήτησης που πραγματοποιήθηκε σήμερα το απόγευμα.

Είναι σαφές ότι με την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας, μπορούμε να προχωρήσουμε με μια αλλαγή πλεύσης επί του συνολικού θέματος της διαφάνειας. Καθώς είμαι η αρμόδια για τη διαφάνεια Αντιπρόεδρος του Σώματος, δεν το θεωρούσα πάντοτε εύκολο θέμα, αλλά πιστεύω ότι τώρα έχουμε την ευκαιρία να κάνουμε καλύτερο έργο και να προσεγγίσουμε ακόμα περισσότερο τους πολίτες μας. Σε αυτό το Σώμα, εξετάζουμε τις δικές μας ρυθμίσεις για την πρόσβαση στα έγγραφα και την πρόσβαση σε πληροφορίες. Για εμένα, ήταν μια πραγματική ευχαρίστηση σήμερα το πρωί που συναντήθηκα με τη Cecilia Malmström και τη Margot Wallström, ώστε να κατορθώσουν μία φορά τα τρία θεσμικά μας όργανα να συναντηθούν και να σημειώσουν όντως κάποια πρόοδο. Έχει ήδη αναφερθεί –και νομίζω ότι αυτό είναι για εμάς το μεγάλο επίτευγμα– ότι, αντί αυτός ο διοργανικός φορέας να συνέρχεται μια στο τόσο, με διαφορά δύο και τριών ετών, δώσαμε στον εαυτό μας διορία έξι μηνών για να συναντηθούμε ξανά και ένα πολύ πιο τακτικό χρονοδιάγραμμα. Είμαστε σοβαροί, και αυτή είναι μια σοβαρή ένδειξη ότι θα το καταφέρουμε μαζί, ότι έχουμε ως στόχο μια πραγματική πύλη διαφάνειας

μεταξύ όλων μας, ότι έχουμε στόχο να διασφαλίσουμε ότι οι πολίτες μας μπορούν να δουν τη νομοθετική διαδικασία καθώς αλλάζει στάδια και ότι μπορούν πραγματικά να συνεισφέρουν και να γνωρίζουν τι ακριβώς κάνουμε.

Οπότε η Ομάδα μου –και πιστεύω όλες οι Ομάδες– συμφώνησε σε τροπολογίες που θα αντανakλούν τη σημερινή πρόοδο. Το μόνο που απομένει να πω είναι, σας ευχαριστώ, εκ μέρους και των τριών κυρίων, που κατορθώσαμε να σημειώσουμε κάποια πρόοδο στο θέμα αυτό.

Zbigniew Ziobro, *εξ ονόματος της Ομάδας ECR.* – (PL) Κύριε Πρόεδρε, κατά την άποψη πολλών πολιτικών αρθρογράφων που ασχολούνται με την Ευρωπαϊκή Ένωση, αυτό που είναι γνωστό ως δημοκρατικό έλλειμμα είναι προφανές στα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα εδώ και πολλά χρόνια. Αυτή η κατηγορία καμιά φορά διατυπώνεται αδικώς, αλλά κάποιες άλλες στιγμές έχει βάση σε πραγματικά περιστατικά. Στην τελευταία περίπτωση, επισημαίνεται ότι, όταν λαμβάνονται σημαντικές αποφάσεις οι οποίες φαίνεται να ελήφθησαν από ανώνυμους ευρωπαίους υπαλλήλους κάπου στις μακρινές Βρυξέλλες, ο δημοκρατικός μηχανισμός δεν λειτουργεί σωστά. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο πρέπει να τονιστεί ότι ο ανοικτός χαρακτήρας είναι ένα εξαιρετικά σημαντικό στοιχείο της δραστηριότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η εξουσία πρέπει να λογοδοτεί στην κοινωνία. Αλλιώς, όπως έχει δείξει η ιστορία, η εξουσία διαφθείρει.

Η ευρωπαϊκή κοινωνία αποτελείται από διαφορετικά έθνη που ζουν σε συγκεκριμένες χώρες. Συνεπώς, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να λογοδοτούν στους πολίτες κάθε κράτους μέλους και ο τρόπος για να διασφαλιστεί η συνεχής εποπτεία κάθε εξουσίας που έχει εκχωρηθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι να επιτραπεί η πλήρης πρόσβαση στα έγγραφα. Σκέφτομαι πρωτίστως τα έγγραφα εργασίας, τις αναλύσεις και τις διαβουλεύσεις που διεξήχθησαν από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή ή το Συμβούλιο. Είναι απαραίτητο η επιρροή των ομάδων συμφερόντων στην εκπόνηση κανονισμών να καταγράφεται και να έχει ο καθένας πρόσβαση σε αυτήν. Είναι σημαντικό να μην έχει μόνο το Κοινοβούλιο πλήρη πρόσβαση σε αυτά τα έγγραφα. Οι πολίτες όλων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα πρέπει να έχουν το δικαίωμα δημοκρατικής εποπτείας, ώστε να επωφελείται από αυτήν κάθε ενδιαφερόμενη οργάνωση στην κοινωνία και κάθε δημοσιογράφος. Μόνο η διαφάνεια μπορεί να εγγυηθεί ότι οι αρχές και το προσωπικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης μπορούν να χρησιμοποιήσουν τις εξουσίες που τους έχουν εκχωρηθεί για το κοινό καλό των πολιτών των κρατών μελών.

Rui Tavares, *εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL.* – (PT) Κυρίες και κύριοι, αυτή η συζήτηση θέτει ζήτημα εμπιστοσύνης. Τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα ζητούν πάντοτε από τους πολίτες να τους εμπιστευθούν. Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας της Συνθήκης της Λισαβόνας, σε κάθε περίπτωση, ζήτησαν από τους πολίτες να τους εμπιστευθούν. Ξεκίνησε η οικονομική κρίση, και ζήτησαν από τους πολίτες να τους εμπιστευθούν. Λοιπόν, η εμπιστοσύνη είναι σχέση αμφίδρομη, και δεν μπορείτε πάντοτε να ζητείτε από τους πολίτες να σας εμπιστευθούν αν, ταυτόχρονα, δεν εμπιστεύεστε τους πολίτες τόσο ώστε να τους αποκαλύψετε όλες τις διαδικασίες και τις εσωτερικές διεργασίες που κινούν την Επιτροπή. Αυτοί που κατέχουν εξουσία δεν μπορούν να παραπονούνται ότι οι πολίτες δεν εμπιστεύονται τους πολιτικούς αν οι ίδιοι οι πολιτικοί δεν δείχνουν εμπιστοσύνη στους πολίτες.

Αυτό είναι πρόβλημα δημοκρατίας· και όχι μόνο αυτό, είναι και πρόβλημα σπατάλης. Η κοινωνία είναι από μόνη της ένα τεράστιο απόθεμα γνώσης που θα σπαταληθεί αν δεν βοηθήσουμε ώστε οι πολίτες να συμμετάσχουν στη διαδικασία καθοδήγησης και διακυβέρνησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν έχω κανέναν απολύτως δισταγμό να πω, λοιπόν, ότι στηρίζω πλήρως τις προσπάθειες του εισηγητή, ότι επιτελεί έργο για τη δημοκρατία και ότι θα πρέπει να κινηθούμε όχι μόνο προς τη διαφάνεια αλλά, κυρίως, προς τη διασφάλιση ότι η διαφάνεια δεν είναι απλώς μια ωραία λέξη αλλά σημαίνει κάτι συγκεκριμένο.

William (The Earl of) Dartmouth, *εξ ονόματος της Ομάδας EFD*. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει στη χώρα μου και αλλού μια ευρέως διαδεδομένη φήμη ότι λαμβάνει τις αποφάσεις της κρυφά, μυστικά και απόρρητα. Θα υπέθετε κανείς, λοιπόν, ότι η Επιτροπή θα κάνει το παν τώρα για να είναι διαφανής και με ανοικτό χαρακτήρα. Αντί αυτού, η Επιτροπή εκπόνησε αυτήν την πρόταση –νομίζω την πρόταση με αριθμό 1049– μέρος της οποίας περιορίζει στην πραγματικότητα την πρόσβαση σε έγγραφα που είναι επί του παρόντος δημόσια.

Πέραν αυτού, υπάρχει μια σημαντική αντικειμενική άποψη την οποία θυμάμαι από την εποχή μου στο Πανεπιστήμιο Χάρβαρντ και είναι η εξής: αποφάσεις που λαμβάνονται χωρίς διαφάνεια και χωρίς κατάλληλο δημόσιο έλεγχο έχουν έμφυτη την τάση να είναι κακές αποφάσεις. Θα πρέπει να παραδεχθείτε ότι η έλλειψη διαφάνειας είναι ένας από τους λόγους για τους οποίους υποβάλλει η Επιτροπή προτάσεις οι οποίες δεν έχουν μελετηθεί αρκετά, δεν έχουν εξεταστεί αρκετά, είναι ακατάλληλες και δεν έχουν εκπονηθεί σωστά και τις οποίες εμείς στην Αγγλία και σε άλλες χώρες πρέπει να ανεχθούμε. Οπότε, στο θέμα αυτού του νομικού πλαισίου θα ήθελα να παροτρύνω την Επιτροπή να το ξανασκεφτεί, αν βέβαια κάτι τέτοιο συνιστά πράγματι επιλογή για ένα θεσμικό όργανο με ψεγάδια σε ένα σύστημα διακυβέρνησης με ψεγάδια.

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, άκουσα πολύ προσεκτικά τις ομιλίες της Επιτροπής, της Προεδρίας και των συναδέλφων βουλευτών. Το πρόγραμμα της Στοκχόλμης πράγματι αποσαφήνισε περαιτέρω τη σημασία του δικαιώματος πρόσβασης σε έγγραφα που παρήχθησαν από τα θεσμικά όργανα της ΕΕ.

Η Συνθήκη της Λισαβόνας επίσης επιβεβαιώνει το δικαίωμα πρόσβασης σε έγγραφα από φυσικά ή νομικά πρόσωπα, με την παράλληλη διασφάλιση ωστόσο ότι θα θεσπιστούν κριτήρια και περιορισμοί σύμφωνα με τα χαρακτηριστικά κάθε φορέα. Όπως ήδη αναφέρθηκε, φέτος, το Κοινοβούλιο είχε ήδη την ευκαιρία να ασχοληθεί με την πρόσβαση σε έγγραφα και οι απόψεις διέφεραν κάπως τότε.

Σήμερα, όλοι συμφωνούμε ότι απαιτείται να προσαρμοστεί στην πραγματικότητα ο κανονισμός του 2001, αλλά η λύση που προτείνει ο κ. Cashman δεν φαίνεται να είναι πειστική, καθώς εκτείνεται πέρα από κάθε λογικό όριο η δυνατότητα να αποκτήσουμε έγγραφα τα οποία θα μπορούσαν στην πραγματικότητα να αντιβαίνουν στο κυρίαρχο συμφέρον του κοινού. Θα αναφέρω μερικά παραδείγματα: οι διαπραγματεύσεις με τρίτες χώρες ή άλλες ευαίσθητες δραστηριότητες απαιτούν σαφή ορισμό, αντιστάθμιση μεταξύ του νόμιμου δικαιώματος στη διαφάνεια, την κοινοποίηση και τη γνώση και της άρνησης πρόσβασης σε έγγραφα σύμφωνα με το κυρίαρχο και αναγνωρισμένο δημόσιο συμφέρον.

Παραμένουμε πεπεισμένοι για την ανάγκη να προωθήσουμε το δικαίωμα πρόσβασης σε έγγραφα από φυσικά και νομικά πρόσωπα, γνωρίζοντας ότι πρέπει να ορίσουμε μια λογική αρχή για να εξισορροπήσουμε αντικρουόμενες ανάγκες: επέκταση του ρόλου του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή, προσδιορισμός ακριβών και κατάλληλων κριτηρίων πρόσβασης και εισαγωγή μεταβατικών διατάξεων οι οποίες σταδιακά θα οδηγήσουν σε κανόνες σύμφωνα με τις ανάγκες των πολιτών, συμβατούς με την κατάλληλη λειτουργία των θεσμικών οργάνων. Βασιζόμαστε στον ρόλο της τρέχουσας Προεδρίας, της ισπανικής Προεδρίας και στις δραστηριότητες της Επιτροπής για να το επιτύχουμε αυτό.

Cornelis de Jong (GUE/NGL). – (NL) Κύριε Πρόεδρε, ποιο έγγραφο ψάχνετε ακριβώς; Ποιος είναι ο αριθμός του εγγράφου; Αυτές είναι κάποιες απαντήσεις που μπορούν να περιμένουν οι πολίτες όταν υποβάλλουν ένα ερώτημα στα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα. Οι πολίτες θέλουν πληροφορίες, ωστόσο, όχι προωθητικό υλικό ή δυσανάγνωστα έγγραφα πολιτικής, και συνεπώς χρειάζεται φυσικά μια δραστική αλλαγή. Το επίκεντρο πρέπει να είναι οι πολίτες. Αυτό αποτελεί τη βάση για τα ερωτήματα του κ. Cashman, τον οποίο θα ήθελα να ευχαριστήσω για την εξαιρετική

–και το λέω αυτό και στην κ. Sommer, η οποία δυστυχώς αποχώρησε από την αίθουσα ήδη– και ιδιαίτερα διαφανή συνεργασία του τους τελευταίους μήνες.

Θα ήθελα να δω τμήμα του ευρωπαϊκού προϋπολογισμού πληροφόρησης να δαπανάται ώστε να διασφαλίζεται, μέσω τόσο ψηφιακών μέσων ενημέρωσης όσο και ανθρώπινης επαφής, ότι οι πολίτες θα λαμβάνουν αυθεντική, ολοκληρωμένη πληροφόρηση και απαντήσεις σε ερωτήσεις όπως «Μπορείτε να μου πείτε την ακριβή πρόοδο των αποφάσεων που λαμβάνονται από την Ευρώπη για την ευρωπαϊκή προσπάθεια κατά τη διάρκεια της διάσκεψης της Κοπεγχάγης για την αλλαγή του κλίματος;» Αυτό θέλουν να ξέρουν οι πολίτες, και ζητώ από την Επιτροπή, το Συμβούλιο και, ειδικά, τους βουλευτές του ΕΚ, να στηρίξουν τις πρωτοβουλίες μας για μεγαλύτερη διαφάνεια. Αυτό μου φαίνεται το μοναδικό πραγματικά σαφές μήνυμα.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Κύριε Πρόεδρε, η πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα σημαίνει το δικαίωμα των πολιτών να συμμετέχουν στη λήψη αποφάσεων και στην απόκτηση πληροφοριών προκειμένου να πράξουν κάτι τέτοιο. Η Συνθήκη της Λισαβόνας κατοχυρώνει αυτό το θεμελιώδες δικαίωμα των πολιτών της ΕΕ. Αν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν υπερασπιστεί αυτό το θεμελιώδες δικαίωμα, τότε ποιος θα το κάνει;

Γι' αυτό είναι πολύ σημαντικό να εγκρίνουμε μια σθεναρή και σαφή θέση υπέρ της διαφάνειας σε αυτήν τη σύνοδο. Δεν πρέπει να δεχθούμε ενέργειες που μας γυρίζουν πίσω ή εκείνες που προτείνει η Επιτροπή.

Μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι κυκλοφορούν πολλές εσφαλμένες αντιλήψεις σχετικά με το τι αποφασίζουμε εδώ. Δεν θέλουμε να θέσουμε σε κίνδυνο διεθνείς διαπραγματεύσεις, αλλά πιστεύουμε ότι οι πολίτες έχουν δικαίωμα να γνωρίζουν ποια θέματα συζητούνται με ξένες δυνάμεις τα οποία επηρεάζουν τα δικαιώματά τους. Ούτε συμπεραίνουμε εδώ ότι κάθε βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου θα πρέπει να δημοσιοποιεί τα περιεχόμενα της ηλεκτρονικής του αλληλογραφίας. Αν κάποιος φοβάται κάτι τέτοιο, δεν υπάρχει κανένας απολύτως λόγος.

Andreas Mølzer (NI). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, το ζήτημα της διαφάνειας και της πρόσβασης των πολιτών σε έγγραφα της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι αναμφίβολα σημαντικό εφόσον οι άνθρωποι σε όλη την Ευρώπη παραμένουν εξαιρετικά δυσαρεστημένοι με την ευρωπαϊκή πολιτική ολοκλήρωση.

Στην Αυστρία μεγάλο ποσοστό των πολιτών δεν είναι ικανοποιημένοι ή αντιμετωπίζουν με δυσπιστία την Ευρωπαϊκή Ένωση, επειδή έχουν την αίσθηση ότι δεν υπάρχει διαφάνεια και πρόσβαση στην πολιτική. Οι διαδικασίες εισαγωγής και στη συνέχεια προώθησης της Συνθήκης της Λισαβόνας, μαζί με την εκλογή του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και της Υπατης Εκπροσώπου, έδωσαν στους πολίτες την αίσθηση ότι δεν μπορούν να δουν τι συμβαίνει, ότι δεν υπάρχει διαφάνεια και ότι δεν έχουν ιδέα γιατί συνέβησαν όλα αυτά. Πιστεύω ότι για να αποτελέσει η Συνθήκη της Λισαβόνας επιτυχία για τους πολίτες της Ευρώπης, είναι σημαντικό να δώσουμε στους ανθρώπους την αίσθηση ότι μπορούν να εντοπίσουν ποιος λαμβάνει αποφάσεις στην Ένωση και γιατί και πώς αυτές λαμβάνονται.

Michael Cashman, συντάκτης. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι είναι απαραίτητο να θίξω δύο σημεία.

Η κ. Sommer βρίσκεται ακόμα στην αίθουσα και θεώρησα ότι είναι δέον, ακόμα και αν δεν ακούει, να απαντήσω σε αυτά που είπε. Διατύπωσε σειρά κατηγοριών. Η μία εξ αυτών ήταν ότι δεν υπήρξε διαφάνης. Μπορώ να διορθώσω τα πρακτικά και να πω ότι όλες οι πολιτικές ομάδες και όλοι οι εισηγητές προσκλήθηκαν σε όλες τις συνεδριάσεις; Όταν δεν μπορούσαν να παρίστανται, οι θέσεις τους παρουσιάζονταν πιστά σε εκείνες τις συνεδριάσεις. Όλες οι αποφάσεις

που ελήφθησαν στη συνέχεια κοινοποιήθηκαν σε όλους τους σκιώδεις εισηγητές και σε όλες τις πολιτικές ομάδες.

Υπήρξε η υπόδειξη ότι θα πρέπει κατά κάποιον τρόπο να αποσύρουμε αυτήν την πρόταση ψηφίσματος που η κ. Sommer ισχυρίζεται ότι είναι αντιδημοκρατική και αδιαφανής – και ότι η Ομάδα της δεν γνώριζε τίποτα γι' αυτήν. Λοιπόν, αυτό έχει ενδιαφέρον, καθώς εγώ διαπραγματευόμουν το απόγευμα με την Ομάδα της, την Κοινοβουλευτική Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες), σχετικά με το σχέδιο πρότασης ψηφίσματός τους επί της προφορικής ερώτησης. Οπότε το μόνο που μπορώ να σκεφτώ είναι ότι έχει εσφαλμένη πληροφόρηση και, βάσει αυτής της γενναιόδωρης βάσης, ανυπομονώ να διαπραγματευτώ ειλικρινά και καλή τη πίστει με την Κοινοβουλευτική Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) και όλες τις άλλες Ομάδες.

Τέλος, υπήρξε αμελής. Είναι η τελευταία φορά που αντικρίζουμε ο ένας τον άλλον εγώ και η κυρία Wallström σε αυτήν την αίθουσα και θα ήθελα απλώς να καταγραφεί στα πρακτικά, αν είναι δυνατόν, ότι εγώ και το Κοινοβούλιο δεν αμφισβητήσαμε ποτέ την προσήλωσή σας στον ανοικτό χαρακτήρα και τη διαφάνεια. Είχατε απόλυτο δίκιο: έπρεπε πάντοτε να υπερασπιζόμαστε τις αρχές μας για τα δικά μας θεσμικά όργανα και εσείς πάντοτε υπερασπιζόσασταν τις δικές σας θαυμάσια, αλλά χωρίς να παρεκκλίνετε ποτέ από την αρχή του ανοικτού χαρακτήρα και της διαφάνειας.

Υπήρξατε και θα παραμείνετε, είμαι βέβαιος, μια αξιοθαύμαστη δημόσια λειτουργός με υποδειγματικό μητρώο. Πάντοτε πράττατε αυτό που θεωρούσατε σωστό και δίκαιο και πρόπον και, εξ ονόματος των ανθρώπων που δεν θα έχουν ποτέ το προνόμιο να σας συναντήσουν, σας ευχαριστώ.

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (SV) Κύριε Πρόεδρε, η νομοθεσία σχετικά με την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα, με άλλα λόγια αυτό που αναφέρουμε εδώ ως κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1049, μας έχει φανεί χρήσιμος. Είμαι πολύ υπερήφανη που διαδραμάτισα κάποιον ρόλο, σε συνεργασία με τον κ. Cashman, και με συνεισφορές από την Επιτροπή μέσω της κ. Wallström, στη θέσπισή του.

Η Συνθήκη της Λισαβόνας μάς παρέχει τη δυνατότητα να προχωρήσουμε ένα βήμα παραπέρα, καθώς το πεδίο εφαρμογής επεκτείνεται. Αυτό είναι κάτι πολύ θετικό. Λυπάμαι που δεν ήταν δυνατή η δρομολόγηση διοργανικού διαλόγου με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά τη διάρκεια του φθινοπώρου. Περιμέναμε τη γνωμοδότηση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου προτού μπορέσουμε να συνεχίσουμε. Πιστεύω ότι και η ισπανική Προεδρία θα χρειάζεται κάποια ένδειξη για τη θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σε αυτό το θέμα, προκειμένου να καταστεί δυνατή η πρόοδος στις διοργανικές συνομιλίες.

Εν αναμονή αυτού, μπορούμε να κάνουμε πολλά. Τόσο η κ. Wallström όσο και η κ. Wallis αναφέρθηκαν στη συνεδρίαση που πραγματοποιήσαμε σήμερα το πρωί, κάτι που συνιστά από τρόπο προώθησης της διαφάνειας και της πρόσβασης σε έγγραφα, καθώς και τρόπο να καταστούν τα θεσμικά μας όργανα πιο φιλικά στον χρήστη. Ένα από τα θέματα που συζητήσαμε ήταν ο τρόπος με τον οποίο μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τα συστήματα πληροφορικής μας έτσι ώστε οι πολίτες, οι δημοσιογράφοι, οι ΜΚΟ και άλλοι να μπορούν να παρακολουθούν την πρόοδο μιας νομοθετικής πράξης από τότε που προτείνεται από την Επιτροπή μέχρι την έγκρισή της μέσω ψηφοφορίας.

Πιστεύω ότι μπορεί να βοηθήσει ώστε να αυξηθεί σε τεράστιο βαθμό η κατανόηση και η γνώση, όπως και η εμπιστοσύνη, στην ΕΕ. Όπως ειπώθηκε εδώ, η διαφάνεια είναι κάτι καλό και είναι

απαραίτητο και σημαντικό. Αυξάνει την αποτελεσματικότητα των αποφάσεων, αυξάνει την εμπιστοσύνη στις αποφάσεις και μειώνει τον κίνδυνο παρατυπιών και την καχυποψία.

Αν η νομιμότητα της ΕΕ αυξηθεί σε σχέση με αποφάσεις, αυτό θα είναι καλό και για την ποιότητα των αποφάσεών μας. Είναι συνεπώς εξαιρετικό που το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πραγματοποιεί αυτήν τη συζήτηση και ελπίζω ότι θα προχωρήσει περαιτέρω, ακόμα και αν η σουηδική Προεδρία δεν έχει την ευκαιρία να πράξει κάτι τέτοιο. Ευχαριστούμε τον κ. Cashman και το Κοινοβούλιο που έθιξαν αυτό το ζήτημα.

Margot Wallström, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (ΕΝ) Κύριε Πρόεδρε, αυτός ήταν ένας πολύ αποτελεσματικός τρόπος για να με «μαλακώσετε» καθώς μιλάω για τελευταία φορά εδώ. Δεν θα μπορούσα να έχω επιλέξει καλύτερο θέμα για να κάνω την τελευταία μου παρέμβαση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο –κατά πάσα πιθανότητα– από τον ανοικτό χαρακτήρα και τη διαφάνεια.

Επιτρέψτε μου να αναφέρω κάποια βασικά γεγονότα. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υπέβαλε πρόταση. Είναι η μοναδική πρόταση στο τραπέζι. Το πράξαμε υπό τη μορφή αναδιατύπωσης, κάτι που σημαίνει ότι πιστεύουμε πως οι βασικές αρχές σε αυτόν τον κανονισμό είναι ορθές· είναι εντάξει. Μπορούμε να τις χρησιμοποιήσουμε, αλλά πρέπει να τις εκσυγχρονίσουμε, να τις αναβαθμίσουμε και να τις κάνουμε πιο αποτελεσματικές. Αυτή ήταν η όλη ιδέα πίσω από την αναδιατύπωση.

Έχουμε διαφορετικές απόψεις για ορισμένα πράγματα –τρόπος χαρακτηρισμού των εγγράφων κ.λπ.– αλλά πρόκειται για διαπραγματεύσεις στις οποίες πρέπει να συμμετάσχουμε και να βεβαιωθούμε ότι θα υπάρξει πρόοδος. Για να το πράξουμε αυτό, χρειαζόμαστε μια πρώτη ανάγνωση από το Κοινοβούλιο. Αυτό είναι το βασικό μήνυμα από την πλευρά μας.

Επίσης πιστεύουμε, βάσει της νέας Συνθήκης, ότι μπορούμε να το πράξουμε επεκτείνοντας το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού. Αυτή είναι η βασική διαφορά, όπως το βλέπουμε στην Επιτροπή. Θα καλύπτει τώρα όλους τους φορείς, οργανισμούς κ.λπ. της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εδώ βρισκόμαστε σήμερα, οπότε ακόμα ελπίζουμε ότι το Κοινοβούλιο θα παράσχει τώρα, το συντομότερο δυνατόν, μια πρώτη ανάγνωση. Τότε θα μπορούμε να λάβουμε τις απόψεις του Συμβουλίου, ώστε να μπορέσουμε να προχωρήσουμε σε κατάλληλες συζητήσεις και διαπραγματεύσεις για να λάβουμε τελικά μια απόφαση.

Σχετικά με σειρά σημαντικών θεμάτων που έχετε επίσης θίξει, κύριε Cashman, στην έκθεσή σας: πιστεύω πως υπάρχουν άλλα μέσα που μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε, καθώς βρίσκονται λιγάκι εκτός του πεδίου εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού. Αλλά παραμένουν πολύ σημαντικές πρωτοβουλίες. Έχουν να κάνουν με μητρώα, με πράγματα που συζητήσαμε –σήμερα, για παράδειγμα– στα οποία μπορούμε να βελτιώσουμε τον ανοικτό χαρακτήρα και τη διαφάνεια μέσω άλλων μεθόδων και όχι μόνο μέσω του κανονισμού. Στον τομέα αυτόν θα συνεχίσουμε. Γνωρίζω ότι δεν σας αρέσει και πολύ, αλλά ανέλαβα την πρωτοβουλία να συντάξω ένα σχέδιο δράσης για τη διαφάνεια, μέρη του οποίου συζητήσαμε σήμερα, όπου μπορούμε να ενώσουμε τα χέρια και να καταβάλουμε προσπάθειες για να συνεχίσουμε στον τομέα της διαφάνειας και του ανοικτού χαρακτήρα και να αγωνιστούμε γι' αυτά.

Με αυτό το θετικό μήνυμα –πραγματικά επιθυμώ να είναι θετικό μήνυμα– θα ήθελα να σας ευχαριστήσω όλους και επίσης θέλω να επωφεληθώ της ευκαιρίας και να ευχηθώ «καλά Χριστούγεννα και ευτυχημένο το νέο έτος».

Πρόεδρος. – Επιτρέψτε μου να επωφεληθώ της ευκαιρίας και να σας ευχαριστήσω και πάλι για τη συνεργασία σας όλα αυτά τα χρόνια. Σας εύχομαι καλά Χριστούγεννα και κάθε ευτυχία.

Έλαβα πέντε προτάσεις ψηφίσματος ⁽²⁾ σύμφωνα με το άρθρο 115, παράγραφος 5, του Κανονισμού.

Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί την Πέμπτη 17 Δεκεμβρίου 2009.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 149 του Κανονισμού)

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), *γραπτώς*. – (PL) Κύριε Πρόεδρε, το πρόβλημα της πρόσβασης σε έγγραφα των οργανισμών και των θεσμικών οργάνων της ΕΕ, το οποίο συζητούμε σήμερα, είναι εξαιρετικά σημαντικό για τη νομοθετική διαδικασία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η διαφάνεια εδώ είναι ουσιώδης, χάρη στην οποία κάθε πολίτη της ΕΕ έχει δικαίωμα πρόσβασης σε έγγραφα τα οποία, κατά την ερμηνεία του άρθρου 15, παράγραφος 3, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, περιλαμβάνουν όχι μόνο τμήματα της κυρίαρχης έννομης τάξης, αλλά και σχέδια νομικών πράξεων. Αυτό σημαίνει ότι κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που κατοικεί ή έχει την επίσημη έδρα του στην ΕΕ μπορεί να επηρεάσει άμεσα τη νέα νομοθεσία, και αυτό συνιστά μια ιδιαίτερη μορφή δημόσιου ελέγχου. Ο επί του παρόντος ισχύων κανονισμός αριθ. 1049/2001 διασφαλίζει την κατάλληλη πρόσβαση σε έγγραφα της ΕΕ, αλλά με την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας την 1η Δεκεμβρίου 2009, ήλθαμε αντιμέτωποι με μια εξαιρετική πρόκληση, στην οποία ο ρόλος και η πραγματική συμμετοχή των πολιτών της ΕΕ αυξήθηκε. Η απεριόριστη πρόσβαση σε έγγραφα είναι, συνεπώς, ένας σημαντικός αποφασιστικός παράγοντας της μελλοντικής μορφής και λειτουργίας της ΕΕ.

16. Η κατάσταση στη Γεωργία (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τις δηλώσεις του Συμβουλίου και της Επιτροπής σχετικά με την κατάσταση στη Γεωργία.

Cecilia Malmström, *Προεδρεύουσα του Συμβουλίου*. – (SV) Κύριε Πρόεδρε, γίνεται αναφορά σε πολλούς διαφορετικούς τομείς εδώ αυτό το απόγευμα, πράγμα που καθιστά υπέροχα συναρπαστικό το να κάθεται κανείς στην καρέκλα της Προεδρίας του Συμβουλίου. Το θέμα που θα συζητήσουμε τώρα είναι η Γεωργία. Γνωρίζω ότι πρόκειται για ένα ζήτημα που ενδιαφέρει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και για το οποίο και εγώ προσωπικά έχω ιδιαίτερη ευαισθησία. Ευθύς εξαρχής, θα ήθελα να καταστήσω σαφές ότι η ΕΕ παρέχει την πλήρη στήριξή της για τη σταθεροποίηση και την ομαλοποίηση της Γεωργίας, καθώς και τις δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις της χώρας.

Συνδράμουμε τη Γεωργία με αρκετούς, πολύ συγκεκριμένους τρόπους: με την αποστολή επιτήρησης της ΕΕ (ΑΕΕΕ), με την ενεργή μας συμμετοχή και τον κεντρικό μας ρόλο στις συνομιλίες στη Γενεύη, καθώς και με την αυξημένη χρηματοδοτική βοήθεια της ΕΕ για την ανακούφιση της ανθρωπιστικής κατάστασης και την ενίσχυση της οικονομικής ανάκαμψης της Γεωργίας.

Με την έναρξη της ανατολικής εταιρικής σχέσης, η ΕΕ ενίσχυσε τις σχέσεις της τόσο με τη Γεωργία όσο και με άλλες χώρες. Προσφέρουμε μια ευκαιρία για αναβάθμιση των σχέσεων μέσω μιας συμφωνίας σύνδεσης και εκτεταμένων ζωνών ελεύθερων συναλλαγών. Στόχος της Γεωργίας, ασφαλώς, είναι η επίτευξη της σταθερότητας και της ευημερίας. Πρόθεσή μας είναι να τους βοηθήσουμε στην επίτευξη αυτού του στόχου. Ωστόσο, προκειμένου να υπάρξει πραγματική πρόοδος, η Γεωργία πρέπει να παραμείνει επικεντρωμένη στις δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις.

(2) Βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

Αποδίδουμε ιδιαίτερη σημασία σε ζητήματα που σχετίζονται με την ορθή κοινωνική διαχείριση και τα ανθρώπινα δικαιώματα. Επιδοκιμάζουμε το ότι η Γεωργία είναι αποφασισμένη να συνεχίσει τις δημοκρατικές της μεταρρυθμίσεις και είναι πεπεισμένη για την ανάγκη ενός δεύτερου κύματος μεταρρυθμίσεων.

Η μετατροπή της σε εδραιωμένη δημοκρατία, στην οποία οι πολίτες θα απολαύουν θεμελιωδών ελευθεριών και ανθρωπίνων δικαιωμάτων, θα αποφέρει σημαντικά οφέλη στη Γεωργία. Αυτό θα ωφελήσει την ίδια τη χώρα, όπως βεβαίως και τους ανθρώπους που ζουν σε αυτήν, αλλά θα είναι επίσης ευεργετικό λόγω της δημιουργίας καλύτερων ευκαιριών για όσους ζουν στις αποσχισθείσες περιοχές. Το πολιτικό περιβάλλον παρουσιάζει πολλές προκλήσεις. Οι συνομιλίες μεταξύ της κυβέρνησης και της αντιπολίτευσης πρέπει να συνεχίσουν να επιδιώκουν την επίτευξη συναίνεσης στα κεντρικά στοιχεία της δημιουργίας δεσμών και σε ζητήματα που σχετίζονται με τις συνταγματικές μεταρρυθμίσεις, τις εκλογικές μεταρρυθμίσεις, την ελευθερία των μέσων μαζικής ενημέρωσης και τα ανθρώπινα δικαιώματα. Η κυβέρνηση της Γεωργίας πρέπει επίσης να συνεχίσει να διατηρεί επαφές με την αντιπολίτευση και την κοινωνία των πολιτών.

Η ΕΕ είναι διατεθειμένη να παράσχει βοήθεια προς αυτήν την κατεύθυνση. Εκτός από τη συνεργασία που περιγράφεται στο σχέδιο δράσης της Ευρωπαϊκής Πολιτικής Γειτονίας, η διμερής πορεία της ανατολικής εταιρικής σχέσης αποτελεί μια ξεχωριστή ευκαιρία για την επίτευξη προόδου σε αυτόν τον τομέα. Εξετάζουμε επίσης τις οδηγίες διαπραγματεύσεων για μια συμφωνία σύνδεσης τόσο με τη Γεωργία όσο και με την Αρμενία και το Αζερμπαϊτζάν. Η διαδικασία αναβάθμισης των σχέσεων μας με αυτές τις χώρες οφείλει να καθοδηγείται από τις αρχές της συμμετοχής, της διαφοροποίησης και της αναλογικότητας, καθώς και από την αρχή της συνυπευθυνότητας. Επικροτούμε τη δέσμευση της Γεωργίας να εργαστεί για τη βελτίωση των σχέσεων με την ΕΕ με βάση την προοπτική που δημιουργεί η ανατολική εταιρική σχέση.

Η αποστολή επιτήρησης της ΕΕ αποτελεί έναν εξαιρετικά σημαντικό παράγοντα για την προώθηση της σταθερότητας υπό τις παρούσες συνθήκες. Η εντολή παρατάθηκε πλέον μέχρι τον Σεπτέμβριο του 2010. Η προσοχή μας εστιάζεται στα μέτρα για την προώθηση της εμπιστοσύνης μεταξύ των ενδιαφερόμενων μερών. Μετά τη συμφωνία της Γενεύης για την πρόληψη επεισοδίων και τους μηχανισμούς αντιμετώπισης, η αποστολή επιτήρησης διαδραματίζει εξέχοντα ρόλο όσον αφορά τον συντονισμό των μηχανισμών μεταξύ των διαφόρων μερών. Αναφέρομαι εν προκειμένω στους Γεωργιανούς, στους Ρώσους και στις *de facto* αρχές στη Νότια Οσετία και την Αμπχαζία.

Παρά τις όποιες δυσκολίες, τα εμπλεκόμενα μέρη κατέληξαν σε συμφωνία επί διαφόρων σημείων, συμπεριλαμβανομένης της καθιέρωσης «ανοικτής τηλεφωνικής γραμμής» για την αντιμετώπιση ζητημάτων που σχετίζονται με την ασφάλεια στα διοικητικά σύνορα της Νότιας Οσετίας και της Αμπχαζίας. Ο μηχανισμός επιτήρησης αξιοποίησε αυτήν τη γραμμή για να μειώσει τις εντάσεις μεταξύ των μερών, μετά τα επεισόδια στη Μαύρη Θάλασσα, και για να επιλύσει κάποιο επεισόδιο στο διοικητικό σύνορο της Νότιας Οσετίας, κατά το οποίο συνελήφθησαν 21 γεωργιανοί πολίτες και ακολούθως αφέθηκαν ελεύθεροι.

Η αποστολή επιτήρησης θα συνεχίσει να εργάζεται με τα εμπλεκόμενα μέρη. Η μετάβαση από την πρόληψη των επεισοδίων σε μέτρα για την προώθηση της εμπιστοσύνης είναι σημαντική για την ομαλοποίηση της κατάστασης. Η αποστολή επιτηρεί τους νεόδημους οικισμούς, την επανεγκατάσταση των εσωτερικών προσφύγων από τον πόλεμο του περσινού Αυγούστου και τη διευκόλυνση των επαφών μεταξύ των εσωτερικών προσφύγων και των γεωργιανών αρχών, των ΜΚΟ και των διεθνών οργανισμών. Από αυτήν την άποψη, είναι σαφές ότι σχεδόν όλοι οι εσωτερικοί πρόσφυγες που εκτοπίστηκαν από προηγούμενες συγκρούσεις εξακολουθούν να ζουν σε συνθήκες που δεν πληρούν τα ελάχιστα διεθνή πρότυπα, μολονότι η κατάσταση έχει βελτιωθεί από το 2008. Η αποστολή θα συνεχίσει να βοηθά, όπου μπορεί, για να διευκολύνει την επαφή με τις αρχές.

Ένα γεγονός που θεωρείται καίριας σημασίας για την αποστολή ήταν η εφαρμογή των δύο μνημονίων συμφωνίας με το Υπουργείο Άμυνας και το Υπουργείο Εσωτερικών της Γεωργίας. Ωστόσο, βρισκόμαστε σε επαγρύπνηση για τον κίνδυνο να πάψουν οι γεωργιανές αρχές να εφαρμόζουν τα μνημόνια συμφωνίας λόγω έλλειψης αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των μερών.

Όπως γνωρίζετε, δημοσιεύθηκε πρόσφατα μια έκθεση από την ανεξάρτητη διεθνή διερευνητική αποστολή για τη σύρραξη στη Γεωργία. Όλα τα εμπλεκόμενα μέρη και η διεθνής κοινότητα στο σύνολό της μπορούν να αντλήσουν διδάγματα από αυτήν την έκθεση. Ωστόσο, πρέπει να ξεταστεί στο σύνολό της και να μην κριθεί επιλεκτικά. Η ΕΕ επαναλαμβάνει επίμονα την αμέριστη υποστήριξή της στην εθνική κυριαρχία και την εδαφική ακεραιότητα της Γεωργίας εντός των διεθνώς αναγνωρισμένων συνόρων. Αποτελεί εδραία πεποίθησή μας ότι απαιτείται διεθνής παρουσία στη Γεωργία και θα καταβάλουμε προσπάθειες για να την διασφαλίσουμε. Εκφράζουμε τη λύπη μας διότι, παρά τη στήριξη από την πλειονότητα των κρατών, δεν κατέστη δυνατή η επίτευξη συμφωνίας στην περίπτωση του ΟΟΣΑ.

Η θέση της ΕΕ δεν έχει αλλάξει σε σχέση με τις συμφωνίες της 12ης Αυγούστου και της 8ης Σεπτεμβρίου. Η Ρωσία πρέπει να εφαρμόσει πλήρως αυτές τις συμφωνίες. Σε αυτό το πλαίσιο, υπάρχουν ακόμη ορισμένα σημαντικά ζητήματα που πρέπει να επιλυθούν, για παράδειγμα, οι συνοριακοί έλεγχοι και η γενική πρόσβαση της ΕΕ στα εδάφη των δύο αποσχισθεισών επαρχιών. Θα εγείρουμε αυτά τα ζητήματα στις συνομιλίες μας με τη Ρωσία.

Πρέπει επίσης να κοιτάξουμε μπροστά. Εν προκειμένω, οι συνομιλίες στη Γενεύη είναι εξαιρετικά σημαντικές, παρότι θα είναι δύσκολες. Θα είναι το μόνο μέρος όπου θα παρευρεθούν εκπρόσωποι όλων των μερών και είναι σημαντικό να καταφέρουμε πραγματικά να διεξαχθούν ρεαλιστικές συζητήσεις όσον αφορά τη μη χρήση βίας και τις διεθνείς συμφωνίες ασφάλειας. Αυτός είναι ο μόνος πρακτικός τρόπος για να σημειώσουμε πρόοδο και προσβλέπουμε στη διαβούλευση που έχει προγραμματιστεί για τα τέλη Ιανουαρίου του 2010. Αυτό θα ωφελήσει όλους όσους καταβάλλουν προσπάθειες για την επίτευξη μακροπρόθεσμης σταθερότητας και ανάπτυξης για τη Γεωργία και για την περιοχή στο σύνολό της.

Benita Ferrero-Waldner, μέλος της Επιτροπής. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Προεδρεύουσα του Συμβουλίου, αγαπητοί μελλοντικοί συνάδελφοι, αξιότιμοι βουλευτές, χαίρομαι που βρίσκομαι εδώ. Επιτρέψτε μου επίσης να πω ότι είναι χαρά μου που έχω και πάλι την ευκαιρία να ανταλλάξω απόψεις μαζί σας για τη Γεωργία.

Όπως γνωρίζετε, τα δύο τελευταία χρόνια, η Γεωργία έχει βιώσει πολύ δύσκολες περιόδους, τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό.

Ο πόλεμος με τη Ρωσία πέρασε τον Αύγουστο, στον οποίο έγινε αναφορά πριν από λίγο, άφησε πληγές σε όλη την περιοχή. Η Γεωργία συνεχίζει να παλεύει με ουσιώδη ζητήματα, όπως τις βασικές ανάγκες για περισσότερα από 200 000 εκτοπισθέντα άτομα, ορισμένα από τα οποία είχαν ήδη ξεριζωθεί από τις αρχές της δεκαετίας του 1990. Και στο εσωτερικό, η περσινή σύγκρουση αύξησε τις εντάσεις εντός της Γεωργίας. Ως εκ τούτου, οι αμφισβητούμενες εκλογές, για παράδειγμα, οδήγησαν σε πολύμηνες διαμαρτυρίες στους δρόμους.

Καταβάλλουμε κάθε δυνατή προσπάθεια για να βοηθήσουμε τη χώρα να προβεί στις απαραίτητες ενέργειες για την επίλυση των δυσκολιών που αντιμετωπίζει. Πρώτα απ' όλα, εμείς οι ίδιοι επαινέσαμε την εκπλήρωση της δέσμευσής μας για βοήθεια ύψους έως και 500 εκατομμυρίων ευρώ για τη στήριξη της ανάκαμψης της Γεωργίας. Η υλοποίηση του πακέτου βοήθειας μετά τη σύγκρουση βαίνει καλώς και οι συνθήκες διαβίωσης πολλών έχουν ήδη βελτιωθεί.

Τηρούμε τις υποσχέσεις μας και η ουσιαστική βοήθειά μας είναι να συμβάλουμε στην επανεγκατάσταση των εσωτερικώς εκτοπισθέντων ατόμων, αλλά και στην οικονομική

σταθεροποίηση και στήριξη της υποδομής της Γεωργίας. Τις προσεχείς ημέρες, η Επιτροπή θα αποδεσμεύσει επίσης την πρώτη δόση ύψους 46 εκατομμυρίων ευρώ μακροοικονομικής συνδρομής σε επιχορηγήσεις προς τη Γεωργία, ένα ακόμη τμήμα αυτού του ολοκληρωμένου πακέτου.

Ωστόσο, για να καταφέρουμε να βοηθήσουμε τη Γεωργία να εξέλθει από τις τρέχουσες δυσκολίες της, πρέπει και η ίδια η Γεωργία να επιτύχει πολλά περισσότερα, κυρίως σε τρεις τομείς.

Πρώτον, η Γεωργία πρέπει να προωθήσει περαιτέρω δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις. Η δημοκρατία, το κράτος δικαίου, ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και οι θεμελιώδεις ελευθερίες αποτελούν τη ραχοκοκαλιά των σχέσεών μας με όλους τους ανατολικούς μας εταίρους. Τόσο η δήλωση του γεωργιανού Προέδρου στις αρχές του έτους, ο οποίος ανακοίνωσε ένα «νέο κύμα δημοκρατικών μεταρρυθμίσεων», όσο και η διαβεβαίωσή του ότι η απάντηση της Γεωργίας στη ρωσική επιθετικότητα θα είναι περισσότερη δημοκρατία, περισσότερη ελευθερία και μεγαλύτερη πρόοδος, επικροτήθηκε θερμά.

Οι τοπικές εκλογές στην Τιφλίδα τον Μάιο θα αποτελέσουν ένα είδος δοκιμασίας αυτών των δεσμεύσεων. Εξάλλου, οι τοπικές εκλογές θα είναι εξαιρετικά σημαντικές, διότι ο δήμαρχος της Τιφλίδας θα εκλεγεί –για πρώτη φορά– με άμεση ψηφοφορία.

Αυτό συνιστά μια μείζονα ευκαιρία για τη Γεωργία, προκειμένου να αποκαταστήσει την εμπιστοσύνη των πολιτών της στην εκλογική διαδικασία – καθώς και μια ευκαιρία που επιβάλλεται να αξιοποιηθεί, δεδομένου ότι τα μειονεκτήματα του εκλογικού συστήματος συνεχίζουν να αποτελούν σημαντική δυνητική πηγή πολιτικής αστάθειας στη Γεωργία.

Ο δεύτερος τομέας στον οποίο πρέπει να συνδράμουμε τη Γεωργία είναι στο να επιδείξει «στρατηγική υπομονή» μετά τη σύγκρουση. Αυτή η διατύπωση ανήκει στον ίδιο τον πρόεδρο Saakashvili. Όπως γνωρίζετε, η Ευρωπαϊκή Ένωση διαδραμάτισε μείζονα ρόλο στο να τεθεί τέρμα στις εχθροπραξίες και θα συνεχίσει να καταβάλει προσπάθειες για μια βιώσιμη λύση.

Δεν υπάρχει περίπτωση να καμφθεί η υποστήριξή μας, όπως ειπώθηκε, στην εδαφική ακεραιότητα και την εθνική κυριαρχία της Γεωργίας. Θα κάνουμε επίσης ό,τι μπορούμε μέσω της αποστολής επιτήρησης και του διαμεσολαβητικού μας ρόλου στις συνομιλίες της Γενεύης για να εργαστούμε υπέρ της ομαλοποίησης της κατάστασης.

Από την άλλη μεριά, η απομόνωση των αποσχισθεισών περιοχών δεν πρόκειται να βοηθήσει τις προσπάθειες για τη διευθέτηση της διένεξης. Τουναντίον, απαιτείται μια έξυπνη πολιτική συμμετοχής στην Αμπχαζία και τη Νότια Οσετία.

Ως εκ τούτου, επικροτούμε τη διακηρυχθείσα γεωργιανή πολιτική σε σχέση με τη στρατηγική υπομονή, η οποία αναγνωρίζει όλο και περισσότερο την ανάγκη διατήρησης δεσμών με τις αποσχισθείσες περιοχές χωρίς περιορισμούς, προς το συμφέρον των πολιτών, και την αποκατάσταση της σταθερότητας στην περιοχή.

Οι προσπάθειες της κυβέρνησης της Γεωργίας να σχεδιάσει μια εθνική στρατηγική για τις περιοχές της Αμπχαζίας και της Νότιας Οσετίας αξίζουν τη στήριξή μας, ιδίως οποιαδήποτε προσπάθεια καταβάλλεται για στενότερη συνεργασία υπέρ του πληθυσμού της.

Παρ' όλα αυτά, εξακολουθούμε να ανησυχούμε για το ότι ο νόμος για τα κατεχόμενα εδάφη –εφόσον εφαρμοστεί πολύ αυστηρά– ενδέχεται να αυξήσει αδικαιολόγητα τις τριβές με τις οντότητες και, ως εκ τούτου, να δυσχεράνει την παροχή βοήθειας. Ο κίνδυνος είναι ότι αυτό θα εμποδίσει τις οικονομικές σχέσεις και θα επιβεβαιώσει ότι τα βήματα για την ομαλοποίηση των καθημερινών επαφών δεν είναι δυνατόν να πραγματοποιηθούν. Παρά τις πολύ ρηδές συμβουλές από την Επιτροπή της Βενετίας του Συμβουλίου της Ευρώπης, ο εν λόγω νόμος δεν έχει ακόμη

τροποποιηθεί από τη Γεωργία. Εμείς θα συνεχίσουμε να παροτρύνουμε τη Γεωργία να προβεί στις προτεινόμενες προσαρμογές.

Η τρίτη μου παρατήρηση είναι ότι η Γεωργία πρέπει να προετοιμάσει ενεργά τις διαπραγματεύσεις για μια νέα συμφωνία σύνδεσης ΕΕ-Γεωργίας στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής και ανατολικής εταιρικής σχέσης. Δεν φειδόμεστε οποιωνδήποτε προσπαθειών για να στηρίξουμε τη Γεωργία.

Οι προετοιμασίες για τη θέσπιση ενός νέου νομοθετικού πλαισίου για τις διμερείς μας σχέσεις προχωρούν αρκετά καλά. Προετοιμάσαμε γρήγορα τις οδηγίες διαπραγματεύσεων για μια συμφωνία σύνδεσης ΕΕ-Γεωργίας, οι οποίες συζητούνται επί του παρόντος στο Συμβούλιο. Το σχέδιο οδηγιών διαπραγματεύσεων περιλαμβάνει τη μελλοντική δημιουργία μιας εμβαθυμένης και ευρείας ζώνης ελεύθερων συναλλαγών.

Έχουμε ήδη παρουσιάσει στη Γεωργία τις βασικές συστάσεις για τα μέτρα που πρέπει να λάβει, προτού μπορέσουμε να κρίνουμε αν η χώρα είναι έτοιμη να αναλάβει αυτόν τον τομέα των διαπραγματεύσεων. Η απόφαση της Γεωργίας να αξιοποιήσει την πορεία προς τις διαπραγματεύσεις για να επιταχύνει τις δικές της προετοιμασίες είναι σοφή και πιστεύω ότι είναι σημαντικό το ότι αντιμετωπίζει με πολύ ενεργό τρόπο τις βασικές συστάσεις.

Εν τω μεταξύ, οι διαπραγματεύσεις για τις συμφωνίες ΕΕ-Γεωργίας σχετικά με τη διευκόλυνση της έκδοσης θεωρήσεων και την επανεισδοχή ολοκληρώθηκαν σε επίπεδο εργασίας τον Νοέμβριο και αναμένουμε πλέον την τελική έγκριση από τις δύο πλευρές.

Αυτές οι συμφωνίες αποτελούν ορόσημο στην εταιρική μας σχέση, καταδεικνύοντας για μία ακόμη φορά τα συγκεκριμένα οφέλη που μπορεί να αποφέρει η στενότερη σχέση μας για τους πολίτες της Γεωργίας. Η αυξημένη κινητικότητα συμβαδίζει με την αυξημένη ασφάλεια. Πρόσφατα υπέγραψα κοινή δήλωση για μια εταιρική σχέση κινητικότητας ανάμεσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τη Γεωργία, η οποία ολοκληρώνεται τώρα.

Συμπερασματικά, παραμένουμε απόλυτα προσηλωμένοι στη στήριξη της Γεωργίας σε αυτούς τους δύσκολους καιρούς. Προσφέρουμε νέες ευκαιρίες που μπορούν να αποφέρουν απτά οφέλη στη χώρα και στους πολίτες της, πρέπει όμως και η Γεωργία να βοηθήσει τον εαυτό της. Εάν μάλιστα λάβει τις ορθές αποφάσεις, τότε θα σταθούμε στο πλευρό της για να την βοηθήσουμε σε κάθε της βήμα.

György Schöpflin, *εξ ονόματος της Ομάδας PPE.* – (EN) Κύριε Πρόεδρε, είμαι ιδιαίτερα εντυπωσιασμένος από την πληρέστατη εικόνα με την οποία η Προεδρεύουσα του Συμβουλίου και η κυρία Επίτροπος μας περιέγραψαν την τωρινή κατάσταση των σχέσεων. Η σχέση της ΕΕ με τη Γεωργία εγείρει όντως σημαντικά ερωτήματα για το τι προτιθέμεθα να πράξουμε εμείς, τι προτιμάται να πράξει η ΕΕ και για το ποιες είναι οι επιδιώξεις μας. Ενδέχεται αυτή η σχέση να αποτελέσει ένα είδος δοκιμασίας όσον αφορά την προσήλωσή μας στις αξίες της αλληλεγγύης, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της δημοκρατίας – δηλαδή στις διακηρυγμένες μας αξίες.

Είναι αρκετά σαφές ότι στη Γεωργία –τόσο οι ελίτ όσο και η κοινωνία– θεωρούν ότι η χώρα ανήκει στην Ευρώπη. Ταυτόχρονα, η συγκεκριμένη χώρα –ας το αποδεχθούμε αυτό– βρίσκεται σε επισφαλή κατάσταση, διότι η Ρωσία, η πρώην αποικιακή δύναμη, δεν έχει παραιτηθεί των βλέψεών της να ανακτήσει κάποιου είδους επικυριαρχία επί της Γεωργίας ή, πολλώ δε μάλλον, επί του υπόλοιπου Νοτίου Καυκάσου. Στο πλαίσιο αυτό, υπάρχουν πολλοί άνθρωποι στη Ρωσία που δεν λαμβάνουν στα σοβαρά το υφιστάμενο καθεστώς της Γεωργίας ως ανεξάρτητου κράτους και θεωρούν ότι η επιστροφή της Γεωργίας στη Ρωσία είναι απλώς θέμα χρόνου. Αυτό δημιουργεί στη συντριπτική πλειονότητα των πολιτών στη Γεωργία σαφώς ένα αίσθημα ανασφάλειας. Αυτή η ανασφάλεια επιτείνεται προφανώς υπό το πρίσμα της περσικής σύγκρουσης με τη Ρωσία. Σε

καμία χώρα δεν αρέσει να στερείται την εδαφική της ακεραιότητα, όπως συνέβη στην περίπτωση της Γεωργίας.

Όλα αυτά έχουν αντίκτυπο στην ΕΕ – εξού και η σημασία της ανατολικής εταιρικής σχέσης. Η Γεωργία θεωρεί ότι το μέλλον της βρίσκεται στην Ευρώπη και κυρίως ότι αυτή αποτελεί εγγύηση για την ασφάλειά της. Προφανώς, υπάρχει επίσης ο ενεργειακός διάδρομος του Νοτίου Καυκάσου, ο οποίος αποτελεί ένα μελλοντικό μέσο σύνδεσης για τον ενεργειακό εφοδιασμό της Ευρώπης. Αυτοί θα ήταν επαρκώς πειστικοί λόγοι για την Ευρωπαϊκή Ένωση προκειμένου να λάβει σοβαρά υπόψη της τις ευρωπαϊκές φιλοδοξίες της Γεωργίας, όπως προφανώς γίνεται. Ωστόσο, υπάρχει ακόμη ένα τελευταίο επιχείρημα, το οποίο είναι ότι, εάν η Ευρώπη αγνοήσει αυτές τις φιλοδοξίες, τότε θα τεθεί εν αμφιβόλω η ίδια η αξιοπιστία μας παγκοσμίως και οι αντίπαλοί μας θα χαρούν από την επίδειξη αυτής της αδυναμίας εκ μέρους της Ευρώπης.

Roberto Gualtieri, *εξ ονόματος της Ομάδας S&D.* – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, κατά τη γνώμη μου, η δύσκολη κατάσταση στη Γεωργία απαιτεί ιδιαίτερη προσοχή όσον αφορά τον τρόπο συνδυασμού της προάσπισης του διεθνούς δικαίου με μια ρεαλιστική προσέγγιση και ένα αίσθημα ευθύνης.

Πιστεύουμε ότι η ΕΕ ορθώς επιβεβαίωσε την υποστήριξή της στην εδαφική ακεραιότητα και την εθνική κυριαρχία της Γεωργίας. Ταυτόχρονα, επικροτούμε τη σύνεση που επιδείχθηκε, λαμβάνοντας υπόψη τις εκλογές στην Αμπχαζία, η οποία θεωρούμε ότι συνάδει με μια μέθοδο που βασίζεται στη συνεχή επιδίωξη του διαλόγου και της πολιτικής συζήτησης και στη στήριξη των δημοκρατικών διαδικασιών. Οι εσωτερικές εξελίξεις στην περιοχή και η εξέλιξη του διεθνούς πλαισίου ενισχύουν αυτήν την απόφαση για την επιδίωξη του διαλόγου και την περαιτέρω επέκταση της ευθύνης της Ευρώπης στους διάφορους τομείς, στους οποίους ανέλαβε δεσμεύσεις: τις πρωτοβουλίες της Επιτροπής για τη στήριξη της δημοκρατικής διαδικασίας στη Γεωργία και τη στήριξη των προσφύγων, τις προσπάθειες για να παραμείνουν ζωντανές οι συνομιλίες της Γενεύης και τις δραστηριότητες της ευρωπαϊκής αποστολής επιτήρησης. Αυτή η τελευταία αποδεικνύεται ολοένα πιο πολύτιμη και ζωτικής σημασίας, από τη στιγμή που σήμερα είναι η μόνη διεθνής αποστολή στη Γεωργία.

Επικροτούμε το έργο που ανέλαβε η αποστολή καθώς και τη συμβολή της στη σταθεροποίηση της περιοχής, στη λειτουργία του μηχανισμού πρόληψης και αντιμετώπισης επεισοδίων και στην επίπονη διαδικασία της αποκατάστασης της εμπιστοσύνης μεταξύ των μερών. Ταυτόχρονα, γνωρίζουμε ότι τόσο η εξέλιξη της δημοκρατικής διαδικασίας, σχετικά με την οποία πρέπει να είμαστε γενναιόδωροι και απαιτητικοί, όσο και η συμφωνία σύνδεσης μπορούν να αποτελέσουν το κλειδί για μια μόνιμη αλλαγή στη Γεωργία.

Ulrike Lunacek, *εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE.* – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Προεδρεύουσα του Συμβουλίου, κυρία Επίτροπε, θα ήθελα να σχολιάσω κυρίως δύο θέματα. Το πρώτο είναι η σχέση μεταξύ οικονομικής βοήθειας και στήριξης, αφενός, και δημοκρατικής ανάπτυξης αφετέρου. Το δεύτερο αφορά ορισμένα θεμελιώδη ζητήματα που θίγονται στην έκθεση Tagliavini.

Κυρία Ferrero-Waldner, ορθώς επισημάνατε ότι απαιτείται χρηματοδοτική και οικονομική στήριξη για τη Γεωργία και ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να συνεχίσει να την παρέχει. Θέσατε επίσης τρεις προϋποθέσεις σχετικά με την παροχή αυτής της στήριξης, οι οποίες είναι η δημοκρατική μεταρρύθμιση, οι βασικές ελευθερίες και η ασφάλεια δικαίου. Υπάρχει ένα ζήτημα που θεωρώ ιδιαίτερος σημαντικό. Κατά το παρελθόν, το θέμα δυστυχώς ήταν ότι η Γεωργία και η κυβέρνησή της προέβησαν στην αγορά τεράστιων ποσοτήτων όπλων, ιδίως, κατά την περίοδο πριν από την περσινή σύγκρουση. Πώς σκοπεύετε να διασφαλίσετε ότι η ευρωπαϊκή χρηματοδότηση δεν θα χρησιμοποιηθεί γι' αυτόν τον σκοπό;

Δεύτερον, θα ήθελα να αναφέρω μια υπόθεση ανθρωπίνων δικαιωμάτων, την οποία επεσήμαναν επίσης το Συμβούλιο της Ευρώπης και ο κ. Hammerberg. Δύο έφηβοι στη Νότια Οσετία βρίσκονται ακόμη υπό κράτηση, μολονότι δόθηκε η υπόσχεση στον κ. Hammerberg ότι θα αφεθούν ελεύθεροι. Έχετε λάβει κάποια μέτρα στην προκειμένη περίπτωση; Πιστεύετε ότι είναι πιθανό να αφεθούν ελεύθεροι στο εγγύς μέλλον;

Ένα τελευταίο σημείο: η έκθεση Tagliavini περιέγραψε με σαφήνεια για πρώτη φορά πώς επήλθε η σύγκρουση με τη βαθμιαία αύξηση της ξενοφοβίας και τη γλώσσα του μίσους. Τι προτίθενται να πράξουν η Επιτροπή και το Συμβούλιο σε αυτόν τον τομέα, προκειμένου να εκτονώσουν την κατάσταση και να καταστήσουν σαφές ότι αυτά τα πράγματα ήταν ο προάγγελος της ένοπλης σύρραξης και ότι είναι σημαντικό να τίθεται τέρμα σε αυτά πριν καν αρχίσουν;

Michał Tomasz Kamiński, *εξ ονόματος της Ομάδας ECR.* – (PL) Κύριε Πρόεδρε, δεν κρύβω ότι είμαι απογοητευμένος και από τις δύο δηλώσεις που ακούσαμε. Σήμερα, εδώ στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, εμείς, οι εκπρόσωποι του θεσμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υπογραμμίζουμε πολύ σωστά τον ρόλο της δημοκρατίας. Παραδίδουμε μαθήματα στον πρόεδρο Saakashvili για τις αλλαγές τις οποίες πρέπει να εισαγάγει στη χώρα του. Θα ήθελα να επισημάνω ότι έχει ήδη επιφέρει πάρα πολλές αλλαγές, καθώς και ότι η Γεωργία του σήμερα και η Γεωργία μερικών ετών πριν είναι δύο εντελώς διαφορετικές χώρες. Ωστόσο, δεν έχουμε ξεχάσει ότι ρωσικά τεθωρακισμένα βρίσκονται σήμερα σε ένα μεγάλο τμήμα της γεωργιανής επικράτειας. Συνάδελφοι βουλευτές, εάν πιστεύετε ότι τα ρωσικά τεθωρακισμένα έφεραν, κάποια στιγμή στην ιστορία, τη δημοκρατία στον οποιονδήποτε, κάνετε μεγάλο λάθος. Τα ρωσικά τεθωρακισμένα δεν φέρνουν τη δημοκρατία, τα ρωσικά τεθωρακισμένα φέρνουν την υποδούλωση.

Συζητούμε σήμερα για την κατάσταση στη Γεωργία, αλλά στην ομιλία της εκπροσώπου του Συμβουλίου ακούσαμε τη λέξη «Ρωσία» μία φορά, μολονότι βέβαια η Ρωσία είναι το κλειδί για την κατάσταση στη Γεωργία. Δεν ισχυρίζομαι ότι τα πάντα στη Γεωργία είναι ιδανικά.

Υπάρχουν σίγουρα πολλά που πρέπει να βελτιωθούν.

Ωστόσο, οι Ρώσοι μάς εμπαιίζουν μην εφαρμόζοντας τη συμφωνία των πέντε σημείων που διαπραγματεύθηκε εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ο πρόεδρος Sarkozy. Οφείλω επομένως να ρωτήσω: γιατί οι ρωσικές στρατιωτικές μονάδες εξακολουθούν να βρίσκονται στο χωριό Pereva; Έχει τεθεί άραγε το συγκεκριμένο ζήτημα στους Ρώσους;

Εάν συζητούμε για την αναγκαιότητα της δημοκρατίας, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της ανεκτικότητας και της ελευθερίας του λόγου, τα προσυπογράφω όλα. Ωστόσο, πιστεύουμε πραγματικά ότι η Ρωσία προωθεί σήμερα αυτές τις αξίες στη Γεωργία ή ότι η ρωσική επίθεση κατά της Γεωργίας αποτελεί μέρος ενός αγώνα υπέρ της δημοκρατίας; Όχι, πρόκειται για μια πράξη στυγνού ιμπεριαλισμού. Εμείς, ως Ευρωπαϊκή Ένωση, οφείλουμε να αντιταχθούμε σε αυτόν τον στυγνό ιμπεριαλισμό. Μόνο τότε θα είναι πιστευτά αυτά που λέμε στους γεωργιανούς φίλους μας, όταν τους επισημαίνουμε ότι υπάρχουν ακόμη πολλά που πρέπει να πράξουν –και συμφωνώ με αυτό– για τη χώρα τους, προκειμένου να ικανοποιήσουν πλήρως τα ευρωπαϊκά μας πρότυπα.

Ωστόσο, δεν πρέπει να κατηγορούμε τη Γεωργία όταν, από την άλλη πλευρά, έχουμε τη Ρωσία, όπου οι ενοχλητικοί δημοσιογράφοι δολοφονούνται, όπου η γλώσσα του μίσους έναντι των γειτόνων και των μειονοτήτων είναι η επίσημη γλώσσα των μέσων μαζικής ενημέρωσης, καθώς και η γλώσσα κορυφαίων ρώσων πολιτικών. Πρέπει να πούμε «όχι» σε αυτό, διότι μόνο τότε θα καταφέρουμε να είμαστε αξιόπιστοι σε ό,τι λέμε για τη δημοκρατία σε όλες τις άλλες χώρες, συμπεριλαμβανομένης και της Γεωργίας. Θα ήθελα να απευθύνω έκκληση στην Ευρωπαϊκή Ένωση να υπερασπιστεί αταλάντευτα και σθεναρά την εδαφική ακεραιότητα της Γεωργίας στο όνομα

των αξιών που όλοι μας συμμαριζόμαστε και να υπερασπιστεί την ελευθερία και τη δημοκρατία στη Γεωργία ενάντια στη ρωσική επιθετικότητα.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Επίτροπε, κατά τη γνώμη μου, η εξωτερική πολιτική της ΕΕ σε αυτήν την περιοχή δεν χαρακτηρίζεται στην πραγματικότητα από συνοχή. Είναι γνωστό ότι ο Καύκασος αποτελεί περιοχή διαμετακόμισης ενέργειας, ομοίως όπως και η Ρωσία, η οποία είναι ένας σημαντικός στρατηγικός εταίρος και μάλιστα μείζονος σημασίας για εμάς. Δεδομένου του ευαίσθητου χαρακτήρα της κατάστασης, η ΕΕ επέτρεψε στον εαυτό της να εξαπατηθεί από τον πρόεδρο Saakashvili κατά τη γεωργιανή κρίση, πιθανόν υπό την επιρροή της προσέγγισης που ακολουθείται από ορισμένα κράτη μέλη και εξαρτάται από τις ΗΠΑ. Η πολιτική έλλειψη διορατικότητας στη γεωργιανή κρίση δεν θα διευρύνει μόνο το εσωτερικό χάσμα στην Ένωση, αλλά θα προκαλέσει τεράστια ένταση στις σχέσεις με τη Ρωσία. Ο λογαριασμός θα έρθει με τη μορφή διαμάχης για το φυσικό αέριο. Μένει να δούμε κατά πόσον τα νέα στελέχη στην κορυφή της ΕΕ θα αποδείξουν την αξία τους στην προκειμένη περίπτωση.

Εάν οι Βρυξέλλες θέλουν πραγματικά να στηρίξουν τα ανθρώπινα δικαιώματα, τότε οφείλουν να παρέμβουν στη Γεωργία όσον αφορά τυχόν εκλογική χειραγώγηση, τις συνθήκες εργασίας που ισοδυναμούν με εκείνες της δουλείας και τους περιορισμούς που έχουν τεθεί στο δικαίωμα της διαδηλώσης. Όλα αυτά παραβιάζουν το Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.

Οι Βρυξέλλες θα πρέπει να υιοθετήσουν μια ισορροπημένη προσέγγιση σε σχέση με το ζήτημα της Γεωργίας, λαμβάνοντας εξίσου υπόψη τα έννομα συμφέροντα τόσο της Γεωργίας όσο και της Ρωσίας.

Vytautas Landsbergis (PPE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, όταν ακόμη ήμουν μικρό αγόρι, εισέβαλαν στη χώρα μου οι Σοβιετικοί. Στο Δημοτικό έπρεπε να μάθουμε διάφορα καινούργια τραγούδια. Ένα από αυτά ήταν γεωργιανής προέλευσης για ένα κορίτσι που ονομαζόταν Suliko. Η κατοχή ήταν άσχημη από κάθε άποψη. Μόνο αυτό το τραγούδι ήταν ωραίο.

Πέρασαν πολλά χρόνια και πρόσφατα συναντήσαμε πάλι αυτό το κορίτσι, την Suliko, αυτήν τη φορά με τα μαύρα της μάτια γεμάτα δάκρυα και με εμφανή τα σημάδια του ξυλοδαρμού. Είχε κακοποιηθεί για μία ακόμη φορά πριν από έναν χρόνο – την είχαν ληστέψει, την είχαν χτυπήσει και την είχαν βιάσει. Εμείς, οι 27 κύριοι της ΕΕ, την κοιτάζουμε ύστερα σασιτισμένοι και λέμε περίεργα πράγματα: πώς μπόρεσε να συμβεί κάτι τέτοιο; Τι έκανε λάθος; Μήπως η συμπεριφορά της εξαγριώσε τον βιαστή; Αυτό ακριβώς ισχυρίζεται εκείνος: «Ήταν προκλητική!» Αντιστάθηκε άραγε στις απαιτήσεις του; Αυτό δεν ήταν συνετό: ουδείς, ειδικά ο ληστής και ο βιαστής, δεν μπορεί να αντιμετωπίζεται προκλητικά ή να δαιμονοποιείται. Θα μπορούσε να ήταν πιο υποχωρητική, αντιμετωπίζοντας τις επιθέσεις ήπια, αλλά εκείνη προσπάθησε να υπερασπιστεί τον εαυτό της για δύο ολόκληρες ημέρες – αυτό ήταν το μεγαλύτερό της σφάλμα. Ουδείς μπορεί τώρα να πει ποιος ήταν ο επιτιθέμενος: εκείνος ισχυρίζεται ότι αυτή του επιτέθηκε.

Αυτή είναι η κατάσταση σε ένα μακρινό εθνικό δικαστήριο στις παρυφές της Ευρώπης, όπου ο μέγας άρχοντας δεν είναι δυνατόν να καταδικαστεί σε καμία περίπτωση – εκείνη όμως μπορεί. Κατά συνέπεια, αντιμετωπίζουμε σήμερα ένα νέο πρόβλημα που προκλήθηκε από αυτήν, καθώς οι δουλειές μας με τον κ. Βιαστή έχουν υποστεί κάποια ζημιά. Την επόμενη φορά, θα δοθεί στον κ. Βιαστή το ειδικό μας χάπι «Mistral» για να αυξηθούν οι ανδρικές του ικανότητες.

Κυρίες και κύριοι στην Ευρώπη, μην διστάσετε κατ' αυτόν τον τρόπο στον επόμενο πόλεμο.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Θα ήθελα να ευχαριστήσω την Επίτροπο Ferrero-Waldner και ειδικά τη Cecilia Malmström, η οποία προς το παρόν βρίσκεται ανάμεσά μας ως υπουργός, αλλά σύντομα θα αποκτήσει την ιδιότητα της Επιτρόπου. Θα ήθελα επίσης πρώτα να εκφράσω εν συντομία τις ειλικρινείς μου ευχαριστίες για την έκθεση, η οποία περιελάμβανε ορισμένες

πολύ σημαντικές πληροφορίες. Παρακαλώ επιτρέψτε μου επίσης να επισημάνω ότι, μετά τους δύο τελευταίους γύρους της διεύρυνσης, οι εξ ανατολών γείτονες της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν πράγματι προσεγγίσει πολύ την Ευρωπαϊκή Ένωση, πράγμα που αποτελεί πολύτιμη εξέλιξη από πολλές απόψεις, όχι μόνο λόγω της γεωγραφικής εγγύτητας, αλλά εν μέρει λόγω μιας εξωτερικής πολιτικής βασισμένης στην ιδέα των σφαιρών ρωσικής επιρροής, για να μην αναφέρω την αυξημένη σημασία της ενεργειακής ασφάλειας.

Από αυτήν την άποψη, το πρόγραμμα της ανατολικής εταιρικής σχέσης είναι ύψιστης σημασίας, διότι μπορεί επίσης να διασφαλίσει τη διαφοροποίηση, ενώ ακόμη εδραιώνει σαφώς στενότερους δεσμούς με αυτές τις χώρες. Η Γεωργία είναι η χώρα στην περιοχή του Καυκάσου η οποία επιδεικνύει τη μεγαλύτερη δυνατή προσήλωση στις αξίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θα ήθελα να αναφέρω και να τονίσω ορισμένα ζητήματα, αρχίζοντας με τις προετοιμασίες για τη διαδικασία διευκόλυνσης έκδοσης θεωρήσεων. Το εν λόγω μέτρο δεν είναι μόνο σημαντικό από άποψη ανθρωπίνων σχέσεων, αλλά είναι επίσης σημαντικό διότι γνωρίζουμε ότι οι πολίτες της Νότιας Οσετίας και της Αμπχαζίας, οι οποίοι είναι κάτοχοι ρωσικού διαβατηρίου, απολαύουν ήδη των οφελών αυτού του μέτρου, το οποίο δημιούργησε τέτοια ένταση που επιβάρυνε ακόμη περισσότερο την κατάσταση. Το δεύτερο ζήτημα που θα ήθελα να τονίσω είναι ότι υπάρχουν ανεπίλυτες διενέξεις σε τέσσερις από τις χώρες που υπάγονται στην πολιτική ανατολικής γειτονίας, κάτι το οποίο πρέπει να προσέξουμε ιδιαίτερα.

Τέλος, θα ήθελα να ευχαριστήσω την Επίτροπο Ferrero-Waldner για όλες τις προσπάθειες που έχει καταβάλει για να φέρει την περιοχή πιο κοντά στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Milan Cabrnoch (ECR). – (CS) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επιτηρεί στενά την κατάσταση στη Γεωργία και δίνει ιδιαίτερη προσοχή στη χώρα αυτή. Ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου Jerzy Buzek συνάντησε τον πρόεδρο Saakashvili περί τα τέλη Οκτωβρίου, ενώ στις αρχές Νοεμβρίου, σε μια κοινή συνεδρίαση της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων, της αντιπροσωπείας για τη συνεργασία με τη Ρωσία και της αντιπροσωπείας για τη συνεργασία με τις χώρες του Νοτίου Καυκάσου, βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου συζήτησαν την έκθεση Tagliavini σχετικά με την κατάσταση στη Γεωργία, ενώ κατά την έκτακτη συνεδρίασή της στο Στρασβούργο στις 26 Νοεμβρίου, μέλη της αντιπροσωπείας για τον Νότιο Καύκασο συνάντησαν τον γεωργιανό υπουργό της κυβέρνησης Giorgi Baramidze.

Ανέκαθεν υποστηρίζαμε την εδαφική ακεραιότητα και την εθνική κυριαρχία της Γεωργίας. Τασσόμαστε υπέρ μιας ειρηνικής επίλυσης της κατάστασης στη Γεωργία και της διένεξης μεταξύ Γεωργίας και Ρωσίας. Ασκούμε πιέσεις προκειμένου οι ειρηνευτικοί παρατηρητές να έχουν πρόσβαση όχι μόνο στις περιοχές που διοικούνται από τη γεωργιανή κυβέρνηση, αλλά ακόμη και στις κατεχόμενες περιοχές. Ταυτόχρονα, ασκούμε πίεση ώστε να υπάρχει η δυνατότητα της παροχής ανθρωπιστικής βοήθειας και σε αυτές τις κατεχόμενες περιοχές. Ανησυχούμε για την κατάσταση των προσφύγων, οι οποίοι εξαναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τις εστίες τους και δεν μπορούν να επιστρέψουν σε αυτές. Επίσης, επιδοκιμάζουμε τις προσπάθειες που καταβάλλει η γεωργιανή κυβέρνηση για τη διασφάλιση αξιοπρεπών συνθηκών διαβίωσης για όλους τους πρόσφυγες. Καλούμε μετ' επιτάσεως αμφότερα τα μέρη της διένεξης να τηρήσουν τη συμφωνία κατάπαυσης του πυρός και να εκπληρώσουν τις δεσμεύσεις που ανέλαβαν για μια ειρηνική επίλυση.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Κυρίες και κύριοι, πριν από αρκετά χρόνια, υπήρχαν φωνές που επέκριναν δριμύτατα εκείνους που υποστήριζαν τη στρατηγική σημασία της περιοχής της Μαύρης Θάλασσας για την Ευρώπη. Ωστόσο, ο χρόνος έδειξε ότι η Ευρώπη είναι στενά συνδεδεμένη με αυτές τις χώρες στην περιοχή της Μαύρης Θάλασσας.

Η Γεωργία είναι ιδιαίτερης στρατηγικής σημασίας στην περιοχή της Μαύρης Θάλασσας για την ενεργειακή ασφάλεια, διότι οι οδοί εφοδιασμού όπως ο αγωγός φυσικού αερίου Nabucco, ο πετρελαιοαγωγός Μπακού-Τιφλίδα και ο τερματικός σταθμός πετρελαίου στη Supsa συνδέονται άρρηκτα με τη σταθερότητα αυτής της χώρας. Οι συγκρούσεις που έλαβαν χώρα στη Γεωργία τον Αύγουστο του 2008 κατέδειξαν ότι οποιαδήποτε ανεπίλυτη διαμάχη μπορεί να αναζωπυρωθεί ανά πάσα στιγμή, με σοβαρές επιπτώσεις για τη σταθερότητα και την ασφάλεια ολόκληρης της περιοχής.

Είναι καθήκον μας να οδηγήσουμε τη Γεωργία στην ευρωατλαντική ζώνη σταθερότητας και ασφάλειας, παρά το ότι η επιρροή της Ρωσίας εξακολουθεί να είναι ακόμη πολύ ισχυρή. Είναι απολύτως απαραίτητο να αναγνωρίσουμε το δικαίωμα των προσφύγων, των εκτοπισθέντων ατόμων και των προστατευόμενων μελών τους να επιστρέψουν στην Αμπχαζία, ανεξάρτητα από την εθνοτική τους καταγωγή.

Ταυτόχρονα, το γεγονός ότι η Ρωσία χορήγησε υπηκοότητα στους κατοίκους της Αμπχαζίας και της Οσετίας θέτει τους γεωργιανούς πολίτες σε σαφώς μειονεκτική θέση, διότι δεν ισχύει ακόμη κάποια συμφωνία χορήγησης θεωρήσεων από την ΕΕ, μολονότι προηγουμένως ακούσαμε την εκπρόσωπο της Επιτροπής να δηλώνει ότι λαμβάνονται μέτρα προς αυτήν την κατεύθυνση.

Η Ρουμανία συμμετέχει στο πλαίσιο της αποστολής επιτήρησης της ΕΕ στη Γεωργία, τόσο σε επιχειρησιακό επίπεδο όσο και επί τόπου, καθώς επίσης και στο αρχηγείο στην Τιφλίδα. Η χώρα μας τηρεί επίσης τη δέσμευσή της να καταβάλει ιδιαίτερες προσπάθειες για να φέρει τη Γεωργία πιο κοντά στην ΕΕ και στο NATO. Επιπλέον, πρόκειται να αποστείλουμε έναν εθνικό εμπειρογνώμονα, ο οποίος θα διεξάγει τις δραστηριότητές του από το γραφείο του NATO στην Τιφλίδα. Χαιρετίζουμε τη στάση της Προεδρίας της ΕΕ. Δεν πρόκειται σε καμία περίπτωση να αναγνωρίσουμε τα αποκαλούμενα κράτη, τα οποία δημιουργήθηκαν παράνομα και ως αποτέλεσμα σύγκρουσης σε αποσχισθείσες περιοχές, ούτε τις εκλογικές διαδικασίες που διοργανώθηκαν παράνομα, όπως αυτές που πραγματοποιήθηκαν πρόσφατα στην Αμπχαζία. Ο πρόεδρος της φιλορωσικής, γεωργιανής αποσχισθείσας δημοκρατίας κέρδισε τις εκλογές με το 59,4% των ψήφων. Πρέπει επίσης να αναφέρω ότι κανείς από τους πέντε προεδρικούς υποψηφίους δεν απέρριψε εντελώς την ιδέα της επανένωσης με τη Γεωργία.

Μαρία-Ελένη Κοππά (S&D). - Κύριε Πρόεδρε, η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει ευθύνη να συμβάλει αποφασιστικά στη σταθερότητα στην άμεση γειτονιά της με σεβασμό στο διεθνές δίκαιο και πίστη στις αρχές της.

Ιδιαίτερα για τη Γεωργία, πρέπει να επιμείνουμε στη θέση μας για σεβασμό της εδαφικής ακεραιότητας και των διεθνώς αναγνωρισμένων συνόρων της χώρας. Παράλληλα όμως πρέπει να λαμβάνουμε υπόψη και την πραγματικότητα των ανεπίλυτων συγκρούσεων. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να μπορεί να είναι ο μεσολαβητής και να συμβάλει εποικοδομητικά και προς τις δύο πλευρές, τη Γεωργία και τη Ρωσία, ώστε να εξευρεθεί λύση.

Στην παρούσα συγκυρία τρία είναι κυρίως τα μηνύματα που πρέπει να στείλουμε:

Πρώτον, ότι μονομερείς και βίαιες λύσεις δεν μπορούν να γίνουν αποδεκτές· δεύτερον, ότι η συζήτηση για την ένταξη ή μη της Γεωργίας στο NATO είναι άκαιρη, ενώ, αντίθετα, έμφαση πρέπει να δοθεί στη συνέχιση και την επιτυχή έκβαση της διαδικασίας της Γενεύης και, τρίτον, ότι η αποστολή των παρατηρητών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Γεωργία αποτελεί παράγοντα σταθερότητας και οικοδόμησης της εμπιστοσύνης. Πρέπει λοιπόν να αναγνωριστεί η θετική παρουσία της, να ενισχυθεί η δράση της και να ενθαρρυνθεί να συνεχίσει τις προσπάθειές της, ιδιαίτερα στον τομέα της παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, δυστυχώς, ούτε στην ομιλία της κ. Malmström ούτε σε αυτήν της κ. Ferrero-Waldner ακούσαμε κάτι σχετικά με το τι πραγματικά αντιμετωπίζουμε στη Γεωργία. Αναφέρομαι στη δραματική ανθρωπιστική και ανθρώπινη κατάσταση. Είχα την εντύπωση ότι ούτε εμείς ούτε οι δύο κυρίες ευθύνονται για την έλλειψη αντίδρασης εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η κατάσταση είναι όντως δραματική. Η συμφωνία των έξι σημείων δεν εφαρμόζεται. Εθνική εκκαθάριση διαπράττεται σε γεωργιανό έδαφος. Η γεωργιανή γλώσσα απαγορεύεται σε πολλά μέρη. Στην αποστολή μας στη Γεωργία δεν επιτρέπεται να πραγματοποιήσει το έργο της σε πολλές περιοχές και είμαστε εμείς που ευθυνόμαστε γι' αυτό. Η κ. Ferrero-Waldner αναφέρθηκε στη μακροχρόνια μακροοικονομική συνδρομή που προβλέπεται για τη Γεωργία, καθώς και στο ότι θα αποκτήσουμε μια συμφωνία σύνδεσης με τη Γεωργία. Όλα αυτά είναι πολύ καλά, αλλά το ερώτημα που καλούμαστε όλοι να απαντήσουμε είναι το εξής: τι έχουμε πράξει για όλα αυτά; Αισθάνομαι βαθύτατα απογοητευμένος, όχι μόνο για ό,τι ειπώθηκε εδώ σήμερα από ανθρώπους που είναι υπεύθυνοι γι' αυτήν την πολιτική, αλλά και από την ίδια την πολιτική της ΕΕ.

Jacek Protasiewicz, (PPE). – (PL) Κυρία Επίτροπε, κυρία Malmström, σε αντίθεση με τους πολωνούς συναδέλφους μου βουλευτές, δεν θα είμαι τόσο επικριτικός στην αξιολόγησή μου για τις δραστηριότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε αυτόν τον τομέα, διότι θέλω να εκφράσω την ικανοποίησή μου για τη δήλωση του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου, η οποία σχολιάζει με σαφήνεια τις πρόσφατες προεδρικές εκλογές στην Αμπχαζία. Θα ήθελα επίσης να τονίσω ότι υποστηρίζω τις δραστηριότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διότι η ΕΕ είναι σαφής όσον αφορά την αναγνώριση της ανεξαρτησίας αυτών των δύο περιοχών σε διεθνές επίπεδο. Γνωρίζω για ποιο πράγμα ομιλώ από την εμπειρία μου κατά τις επαφές με τη Λευκορωσία.

Εντούτοις, συμφωνώ ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να επιδειξει αποφασιστικότητα στο ζήτημα της επιβολής του σχεδίου κατάπαυσης του πυρός των έξι σημείων, το οποίο διαπραγματεύθηκε ο πρόεδρος Sarkozy. Το αναφέρω αυτό ειδικά υπό το πρίσμα των ανησυχητικών δηλώσεων της Υπατης Εκπροσώπου για τις εξωτερικές υποθέσεις, της κ. Ashton, ότι προτιμάται να εφαρμόσει ήπια διπλωματία. Ελπίζω ότι ήπια διπλωματία δεν σημαίνει συναίνεση στην παραβίαση των συμφωνιών που συνήφθησαν εκ μέρους της Ρωσίας με τους εκπροσώπους της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Alexander Mirsky (S&D). – (LV) Σας ευχαριστώ. Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να θέσω ένα ερώτημα σε εκείνους που υπερασπίζονται τη θέση του κ. Saakashvili: έχετε πάει στη Νότια Οσετία; Έχετε υπόψη σας τι έκανε ο στρατός της Γεωργίας στο Zhinvali; Την περίοδο του πολέμου ήμουν εκεί και είδα τα πάντα με τα μάτια μου. Αυτό που έπραξε η κρατική αρχή της Γεωργίας είναι έγκλημα κατά των ανθρώπων της Οσετίας και της Αμπχαζίας. Όσον αφορά την κατοχή, συνομίλησα με πολλούς ανθρώπους από την Οσετία και την Αμπχαζία. Οι κάτοικοι της Οσετίας και της Αμπχαζίας δεν θέλουν να ζουν στην ίδια χώρα με τον κ. Saakashvili. Εάν κάποιος εξακολουθεί να θέλει να επιλύσει αυτό το μείζον διεθνές πρόβλημα με τα όπλα, όπως έπραξε ο κ. Saakashvili, τότε υπάρχει ένα πολύ ωραίο ρωσικό ρητό: «*Zamičujutsja pilj glatatj*». Σημαίνει ότι η επιτυχία δεν θα επιτευχθεί ποτέ. Σας ευχαριστώ.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, εάν η Ένωση δεν υποστηρίξει την Τιφλίδα πολιτικά και οικονομικά, θα διευκολύνει τη Ρωσία να υλοποιήσει τη νέο-ιμπεριαλιστική πολιτική της έναντι της Γεωργίας, πράγμα που θα αποσταθεροποιήσει ακόμη περισσότερο την κατάσταση στον Καύκασο. Επομένως, η Ένωση πρέπει να προσπαθήσει σκληρότερα.

Κάθε φορά που επαναλαμβάνουμε την υποστήριξή μας για την εδαφική ακεραιότητα, συνειδητοποιούμε άραγε ότι το σχέδιο των έξι σημείων δεν τηρείται καθόλου στην πράξη; Αφενός, δηλώνουμε ότι θέλουμε μια δημοκρατική, ελεύθερη και εδαφικά αλώβητη Γεωργία, αφετέρου

όμως οι παρατηρητές μας δεν γίνονται δεκτοί σε περιοχές κατά μήκος των συνόρων με τις αποσχισθείσες δημοκρατίες. Ένας άλλος λόγος ανησυχίας είναι το φαινόμενο των απαγωγών, οι οποίες έχουν καταστεί συνήθης πρακτική για τη Ρωσία στις κατεχόμενες ζώνες. Στις αρχές Νοεμβρίου, αρκετοί έφηβοι έπεσαν θύματα αυτής της πρακτικής. Ο νεότερος είναι μόλις 14 ετών. Το Κρεμλίνο προσπαθεί προφανώς να δυσφημίσει τον πρόεδρο της Γεωργίας, επιχειρώντας να καταδείξει ότι δεν είναι ικανός να διασφαλίσει την ασφάλεια των πολιτών του. Οι αποσταθεροποιητικές δραστηριότητες της Ρωσίας δημιουργούν τεράστια απειλή για την ασφάλεια των μόνιμων κατοίκων των συνοριακών περιοχών και έχουν ως αποτέλεσμα την κλιμάκωση της σύγκρουσης στην περιοχή.

Κύριε Πρόεδρε, πρέπει να δράσουμε με μεγαλύτερη αποφασιστικότητα, διότι μια εδαφικά αλώβητη και δημοκρατική Γεωργία σημαίνει μεγαλύτερη ασφάλεια για την Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ευρώπη.

Kristiina Ojuland (ALDE). – (ET) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Επίτροπε, κυρία υπουργέ, κυρίες και κύριοι, πριν από λίγο καιρό, όταν συζητούσαμε για τη Γεωργία, σας υπενθύμισα ότι, την παραμονή της επετείου για την πτώση του Τείχους του Βερολίνου, ήταν η κατάλληλη στιγμή να εγείρουμε το ζήτημα του πότε θα μπορούσαμε να ορίσουμε την ημέρα κατά την οποία η Νότια Οσετία και η Αμπχαζία θα ενώνονταν και πάλι με τη μητέρα πατρίδα, τη Γεωργία. Σήμερα, δεν έχουμε κάποια απάντηση στο συγκεκριμένο ερώτημα, μολονότι σε όλα τα έγγραφα μας, είτε εδώ στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είτε σε άλλα θεσμικά όργανα, τονίζουμε τη σημασία της εδαφικής ακεραιότητας της Γεωργίας από άποψη διεθνούς δικαίου, καθώς και ότι όλοι εδώ τασσόμαστε υπέρ αυτής.

Την περασμένη εβδομάδα πραγματοποιήθηκε μια πολύ καλή συζήτηση στις Βρυξέλλες με τον Carl Bildt, τον εκπρόσωπο της χώρας που ασκεί την Προεδρία του Συμβουλίου, ο οποίος αποκάλυψε τη Γεωργία λυδία λίθο για την Ευρωπαϊκή Ένωση, ειδικά σε σχέση με το θέμα του κατά πόσον θα είμαστε κάποια ημέρα σε θέση να υπερασπιστούμε την ιδέα ότι η εδαφική ακεραιότητα της Γεωργίας θα πρέπει να αποκατασταθεί, καθώς και ότι όλα τα ανθρώπινα δικαιώματα και τα δικαιώματα των προσφύγων θα πρέπει να αντιμετωπιστούν, όπως προβλέπεται από το διεθνές δίκαιο. Συμφωνώ με όλους τους συναδέλφους μου, οι οποίοι αναφέρθηκαν στην κακή κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην προκειμένη περίπτωση – πράγμα που δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό.

Τελευταίο αλλά εξίσου σημαντικό, θα ήθελα να υποβάλω ένα αίτημα. Την περασμένη εβδομάδα συναντήθηκα με τον γεωργιανό αντιπρόεδρο της κυβέρνησης, τον Giorgi Baramidze, του οποίου το μεγαλύτερο αίτημα ήταν: θερμή παράκληση προς την Ευρωπαϊκή Ένωση, κάντε κάτι όσον αφορά την προληπτική διπλωματία, ούτως ώστε να αποτραπεί μια ενδεχόμενη κλιμάκωση τυχόν περαιτέρω συγκρούσεων.

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, μόνο να συμφωνήσω μπορώ με τη δήλωση ότι η καλύτερη δυνατή απάντηση της Γεωργίας στη ρωσική επιθετικότητα πρέπει να είναι περισσότερες δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις.

Ταυτόχρονα, η ΕΕ φέρει τις δικές της ευθύνες διότι, όπως ορθώς ειπώθηκε, οι σχέσεις ΕΕ-Γεωργίας θα αποτελέσουν μια δοκιμαστική εφαρμογή για την επιτυχία της ανατολικής εταιρικής σχέσης και του ρόλου της ΕΕ στην περιοχή.

Λαμβάνοντας υπόψη τη σημασία της Γεωργίας, αναρωτιέμαι αν το θέμα της Γεωργίας συζητήθηκε κατά τη διάρκεια της πρόσφατης συνόδου κορυφής ΕΕ-Ρωσίας, διότι η Ρωσία δεν εφαρμόζει τη συμφωνία των έξι σημείων και η αποστολή της ΕΕ βρίσκεται στη δυσάρεστη κατάσταση να μην

της επιτρέπεται η πρόσβαση στα αποσχισθέντα εδάφη. Η ΕΕ οφείλει να υιοθετήσει μια πιο σθεναρή στάση στην προκειμένη περίπτωση.

Κυρία Επίτροπε, αναφέρατε το ποσό των 46 εκατομμυρίων ευρώ σε βοήθεια. Θα ήθελα απλώς να ρωτήσω αν αυτή η βοήθεια θα φτάσει στη Γεωργία το τρέχον έτος. Ποιο είναι το χρονοδιάγραμμα;

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Πιστεύω ότι, υπό το πρίσμα της συζήτησής μας, πρέπει ανατρέξουμε σε όσα επεσήμανε η κ. Malmström στην αρχή – ότι η Γεωργία χρειάζεται ένα νέο και διευρυμένο άνοιγμα από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό θα πρέπει να περιλαμβάνει τη μακροοικονομική συνδρομή μαζί με την ταχεία και άμεση έναρξη συνομιλιών, στο μέτρο του δυνατού, σε σχέση με τη συμφωνία σύνδεσης. Πρέπει επίσης να περιλαμβάνει την έναρξη συνομιλιών – αυτή είναι η τρίτη μου παρατήρηση – για τη διευκόλυνση της χορήγησης θεωρήσεων. Τέλος, πρέπει να δώσουμε τη δυνατότητα στη Γεωργία να εγγυηθεί την ασφάλειά της, ανοίγοντάς της τον δρόμο για ένταξη στο ΝΑΤΟ.

Ωστόσο, πιστεύω ότι σήμερα δεν είναι καν αυτό το ζήτημα ο λόγος για τον οποίο επιθυμώ να παρέμβω σε αυτό το σημείο της συζήτησης. Θα ήθελα να θέσω ένα ρητορικό ερώτημα στην κ. Ferrero-Waldner: δεν απορείτε που όλοι σχεδόν οι ομιλητές επέστησαν την προσοχή στο ζήτημα του σχεδίου Sarkozy; Παρακαλώ απαντήστε μου στο ακόλουθο ερώτημα. Παρακαλώ πείτε μας για ποιον λόγο, ούτε στην αρχική σας ομιλία ούτε στις μετέπειτα δηλώσεις σας, ούτε στις δηλώσεις της κ. Ashton, κανείς από εμάς δεν άκουσε κάποια απάντηση με τη μορφή απλής αξιολόγησης του κατά πόσον το σχέδιο Sarkozy έχει εφαρμοστεί ή όχι; Πράγματι, τα σημαντικότερα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν δικαιούνται μια σαφή δήλωση εκ μέρους σας επί αυτού του ζητήματος;

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, εχθές στην Ιρλανδία, μια διάσκεψη ασχολήθηκε με το θέμα της βοήθειας και της Ανατολικής Ευρώπης. Μία από τις χώρες για τις οποίες έγινε λόγος ήταν και η Γεωργία και ήταν πράγματι ενθαρρυντικό να ακούει κανείς πόση πρόοδος έχει συντελεστεί για μια συγκεκριμένη ομάδα ατόμων χωρίς φωνή – για παιδιά με αναπηρίες, τόσο νοητικές όσο και σωματικές, και ενήλικες νεαρής ηλικίας – αλλά ήταν και εξαιρετικά καταθλιπτικό διότι μάθαμε ότι όσοι εμπλέκονται πιστεύουν ότι πήγαν πίσω κατά δέκα χρόνια λόγω της σύγκρουσης.

Θα ήθελα απλώς να ρωτήσω, λόγω του ότι ασχολήθηκα εχθές, αν λαμβάνετε υπόψη σας τους πλέον ευάλωτους όταν συνάπτετε εμπορικές συμφωνίες και διεξάγετε τέτοιες συζητήσεις. Αυτή εδώ ήταν μια πολύ σημαντική συζήτηση και, μολονότι η αποτρόπαιη ανθρωπιστική κατάσταση επισημάνθηκε και από άλλους συναδέλφους, υπάρχει μια ομάδα ανθρώπων που λησμονείται πάντοτε. Ήθελα λοιπόν απλώς να ακουστεί εδώ σήμερα και η δική τους φωνή.

Tadeusz Zwiefka (PPE). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, πρέπει να έχουμε υπόψη μας ότι η Γεωργία είναι μια μικρή χώρα, αν και βρίσκεται σε μια εξαιρετικά στρατηγική θέση στον Νότιο Καύκασο, πράγμα που προκάλεσε μια κατάσταση σύγκρουσης με τον ισχυρό γείτονά της, τη Ρωσία. Επομένως, είμαι ευγνώμων προς την Επίτροπο για τη δήλωσή της ότι η βοήθεια που ανέμενε η Γεωργία επί τόσο μακρύ χρονικό διάστημα θα αποδεσμευθεί αύριο.

Σας παρακαλώ, ας θυμηθούμε ότι, όταν η Γεωργία δρομολόγησε τη διαδικασία της δημοκρατικής μεταρρύθμισης και αποφάσισε να συσφίξει ακόμη περισσότερο τους δεσμούς της με τη Δυτική Ευρώπη παρά με τη Ρωσία, όπως συνέβαινε επί δεκαετίες και ίσως μάλιστα επί αιώνες, έχασε έναν οικονομικό εταίρο που αγόραζε το 80% της παραγωγής της. Δεν πράξαμε τίποτα για να καλύψουμε αυτό το κενό και για να αγοράσουμε προϊόντα που παράγονται στη Γεωργία, ούτως ώστε να διασφαλίσουμε ότι η χώρα θα είναι σε θέση να λειτουργεί. Όσον αφορά το θέμα αυτό,

επικροτώ απολύτως τη δήλωση, καθώς ήμουν εγώ που προχώρησα στην ανακοίνωση σχετικά με το μακροοικονομικό σχέδιο για τη Γεωργία.

Υπάρχει ένα ακόμα ζήτημα: κυρία Επίτροπε, δεν πρέπει να θεωρήσουμε τη Γεωργία, στο πολιτικό πεδίο, εντελώς απόμακρο εταίρο, διότι η Γεωργία είναι παγιδευμένη σε μια απίστευτα περίπλοκη γεωπολιτική κατάσταση. Σχετικά με αυτό, δεν μπορώ να φανταστώ ότι, κατά τη διάρκεια των συνομιλιών που διεξάγει η Ευρωπαϊκή Ένωση με τη Ρωσία, δεν έχει ειπωθεί τίποτα απολύτως σχετικά με την κατάσταση στη Γεωργία. Δεν επιθυμώ να αναφερθώ εκ νέου στο σχέδιο Sarkozy των έξι σημείων, διότι αυτό το έπραξαν άπαντες. Πρέπει όμως να θυμόμαστε ότι οι επαφές μας με έναν τόσο ισχυρό εταίρο, όπως η Ρωσία, οι οποίες ασφαλώς έχουν εξαιρετική σημασία για εμάς, οφείλουν επίσης να λαμβάνουν υπόψη και τους μικρότερους εταίρους μας, οι οποίοι είναι πιο κοντά μας και μας είναι πιο αγαπητοί.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, η πολιτική είναι απλώς μια δουλειά, όταν εξυπηρετεί ίδια συμφέροντα. Μετατρέπεται σε λειτουργήμα όταν βοηθά τους άλλους – όταν οι Γολιάθ σπεύδουν να βοηθήσουν τους Δαβίδ. Στην προκειμένη περίπτωση, η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ο Γολιάθ που σπεύδει να βοηθήσει τη Γεωργία, τον Δαβίδ, κάτι που το επικροτώ. Κάπου εκεί όμως υπάρχει ένας ακόμα Γολιάθ με τη μορφή της Ρωσίας, με διαφορετικές προθέσεις για τη Γεωργία. Είναι σημαντικό η Ευρωπαϊκή Ένωση να δοκιμάσει τη δύναμή της αντιστεκόμενη σε αυτήν την αδικαιολόγητη εισβολή.

Βρέθηκα στη Βόννη την περασμένη εβδομάδα στο συνέδριο του ΕΛΚ, όπου πραγματοποίησε μια ομιλία ο πρόεδρος της Γεωργίας. Περιέγραψε τις προσπάθειες που κατέβαλε η χώρα του για την αντιμετώπιση της διαφθοράς, το πρόγραμμα δράσης της στον τομέα των μεταρρυθμίσεων προκειμένου να διασφαλιστεί η οικονομική ανάπτυξη και επίσης την επιθυμία της να υπάρξει μια συμφωνία ελεύθερου εμπορίου. Το ερώτημά μου είναι το εξής: πότε θεωρεί η Επιτροπή ότι η συμφωνία ελεύθερου εμπορίου θα λάβει σάρκα και οστά, πότε θα πληρούνται οι προϋποθέσεις για κάτι τέτοιο;

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, συζητούμε τις φιλοδοξίες της Ουκρανίας, της Μολδαβίας και της Γεωργίας. Πρόκειται για παρόμοιες φιλοδοξίες με στόχο να βρεθούν πιο κοντά στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Φαίνεται ότι αυτό συνιστά πρόβλημα για εμάς. Αναρωτιέμαι τι πρόκειται να συμβεί σε δέκα χρόνια, αν αυτές οι φιλοδοξίες διαψευστούν και δεν υπάρχουν πλέον φιλοδοξίες για ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ούτε προσδοκίες για τίποτε περισσότερο. Αυτή θα είναι μια πολύ πιο δύσκολη κατάσταση για εμάς. Η Γεωργία είναι η χώρα με τη μεγαλύτερη υποστήριξη εκ μέρους της κοινωνίας όσον αφορά την ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση, καθώς και με τη μεγαλύτερη υποστήριξη όσον αφορά το ΝΑΤΟ, συγκριτικά με όλες τις άλλες χώρες της ανατολικής εταιρικής σχέσης. Σημειώνει επίσης τη μεγαλύτερη δυνατή πρόοδο στις μεταρρυθμίσεις της αγοράς.

Εάν δεν κινηθούμε ταχύτερα, θα αντιμετωπίσουμε την ίδια κατάσταση όπως με την Τουρκία, όπου η κοινωνία αίρει την υποστήριξή της προς τις ευρωπαϊκές φιλοδοξίες της χώρας αυτής. Θα δημιουργηθεί μια πραγματικά επικίνδυνη κατάσταση παρά τα λοιπά πολιτικά κινήματα γύρω από αυτές τις χώρες – και ενδεχομένως γι' αυτόν τον λόγο. Βλέπουμε τι συμβαίνει στη Ρωσία, και εάν κλονιστούν οι φιλοδοξίες της Γεωργίας για ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ενδέχεται να αντιμετωπίσουμε μια κατάσταση που θα είναι αρκετά επικίνδυνη για όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Cecilia Malmström, Προεδρεύουσα του Συμβουλίου. – (SV) Κύριε Πρόεδρε, γνωρίζω ότι υπάρχει πολύ μεγάλο ενδιαφέρον για το εν λόγω ζήτημα. Όσοι από εσάς το έχετε παρακολουθήσει στενά θα γνωρίζετε επίσης ότι η σουηδική Προεδρία αφιέρωσε πολύ χρόνο στη Γεωργία. Ο

σουηδός υπουργός Εξωτερικών, ο Carl Bildt, είχε την ευκαιρία την περασμένη Πέμπτη να συζητήσει για τη Γεωργία μαζί σας στην Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων.

Η ΕΕ θα συνεχίσει να παρέχει σημαντική πολιτική, τεχνική και οικονομική στήριξη στη Γεωργία. Αυτό θα περιλαμβάνει, κατά πάσα πιθανότητα, συνεχείς εκκλήσεις για τον σεβασμό της εδαφικής κυριαρχίας και ακεραιότητας της Γεωργίας και συνέχιση της αποστολής επιτήρησης της ΕΕ, καθώς και τον εξαιρετικά σημαντικό μας ρόλο του διαμεσολαβητή στις συνομιλίες της Γενεύης. Οι συνομιλίες της Γενεύης αποτελούν τη σχετική πλατφόρμα. Αυτές οι συνομιλίες προχωρούν με αργούς ρυθμούς, αλλά τουλάχιστον προχωρούν και όλα τα μέρη παρευρίσκονται σε αυτές.

Θα παράσχουμε επίσης περαιτέρω οικονομική βοήθεια για την αντιμετώπιση της κατάστασης μετά τη σύγκρουση. Όπως πολλοί από εσάς επισημάνατε, η ανθρωπιστική κατάσταση εξακολουθεί να προκαλεί πολύ μεγάλη ανησυχία. Η κ. McGuinness έχει ασφαλώς δίκιο όταν ισχυρίζεται ότι οι πλέον ευάλωτοι είναι αυτοί που υποφέρουν συνεπεία αυτής της κατάστασης.

Στη συνάντηση με τους ρώσους εταίρους μας που συμμετέχουν στον διάλογο, η ΕΕ θα συνεχίσει να τονίζει ότι είναι απαραίτητη η εφαρμογή της συμφωνίας κατάπαυσης του πυρός των έξι σημείων και των επακόλουθων εκτελεστικών μέτρων – η απόσυρση των δυνάμεων στις θέσεις που κατείχαν στις 7 Αυγούστου 2008. Θα γίνει ειδικότερα αναφορά στο Perevi, το Akhhalgori και στο άνω τμήμα της κοιλάδας Kodori, όπως ακριβώς έκαναν πολλοί από εσάς.

Ο τερματισμός της αποστολής του ΟΟΣΑ στη Γεωργία και της ομάδας παρατηρητών των Ηνωμένων Εθνών είχε ως αποτέλεσμα την εξάλειψη καίριων στοιχείων της σημαντικής διεθνούς δομής ασφαλείας. Σήμερα, η μόνη διεθνής παρουσία που απομένει είναι η αποστολή επιτήρησης της ΕΕ. Αυτή συμβάλλει καθοριστικά στην ασφάλεια και στην ομαλοποίηση. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο είναι εξαιρετικά σημαντικό να αποκτήσει η αποστολή επιτήρησης πρόσβαση στις αποσχισθείσες περιοχές. Είναι σημαντικό για την ασφάλεια και τη σταθερότητα της Γεωργίας. Αυτό είναι ένα σημαντικό σημείο, το οποίο η ΕΕ θα συνεχίσει να τονίζει σε όλους τους ενδιαφερόμενους εταίρους που συμμετέχουν στον διάλογο.

Η ΕΕ θα συνεχίσει ασφαλώς να υποστηρίζει την εδαφική ακεραιότητα της Γεωργίας, αλλά επίσης είναι προς το συμφέρον μας να διατηρήσουμε επαφή με τις αποσχισθείσες περιοχές και να κρατήσουμε ένα παράθυρο ανοιχτό προς τον έξω κόσμο για τους πληθυσμούς αυτών των αποσχισθεισών περιοχών. Αυτό μπορεί να μας βοηθήσει σταδιακά να θέσουμε τα θεμέλια για μια λύση στη σύγκρουση μέσω της διαρκούς συμμετοχής της ΕΕ και των μέτρων για την προώθηση της εμπιστοσύνης στα διοικητικά σύνορα και μέσω της επαφής μεταξύ των διαφόρων πληθυσμών.

Η ΕΕ θα συνεχίσει να είναι εξαιρετικά δραστήρια σε αυτό το ζήτημα. Η Επιτροπή και η κ. Ferrero-Waldner είναι απολύτως προσηλωμένες σε αυτό, όπως είναι και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, και αυτό είναι κάτι για το οποίο είμαι εξαιρετικά ευγνώμων.

Benita Ferrero-Waldner, μέλος της Επιτροπής. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, καταρχάς, σας ευχαριστώ για την ελικρινή συζήτηση που είχαμε σήμερα.

Θεωρούσα ότι πολλοί από εσάς γνωρίζατε ποιες ήταν οι ενέργειές μας για τη Γεωργία. Η Γεωργία έχει λάβει ευρεία στήριξη από εμάς, τόσο σε πολιτικό όσο και σε οικονομικό και ανθρωπιστικό επίπεδο, αλλά φαίνεται σαν να μην έχουμε κάνει απολύτως τίποτα. Αυτό δεν είναι διόλου αληθές.

Πρώτα απ' όλα, ο πόλεμος τερματίστηκε χάρη στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στον κ. Sarkozy. Δεύτερον, έχετε δίκιο, υπάρχει ένα σχέδιο έξι σημείων, το οποίο δυστυχώς δεν έχει εφαρμοστεί ακόμη πλήρως, αλλά κάθε φορά που συνεργαζόμαστε με τους Ρώσους, το θέμα αυτό βρίσκεται στην ημερήσια διάταξή μας. Αυτό είναι απολύτως σαφές.

Είναι αλήθεια, όπως επεσήμανε η Προεδρεύουσα του Συμβουλίου, ότι η μόνη πλατφόρμα στην οποία αρχίζουμε πράγματι να σημειώνουμε πρόοδο, έστω και με αργούς ρυθμούς, είναι στη Γενεύη. Ως εκ τούτου, οι συνομιλίες της Γενεύης πρέπει να συνεχιστούν.

Χρειαζόμαστε επίσης στήριξη και ειλικρίνεια και από τις δύο πλευρές, διότι πρόκειται για μια δύσκολη σύγκρουση και εμείς είμαστε, τρόπος του λέγειν, οι διαμεσολαβητές σε αυτήν. Πρόκειται για το υπ' αριθμόν ένα πολιτικό ζήτημα.

Οφείλουμε να συνεχίσουμε και γνωρίζουμε πολύ καλά ότι η Ρωσία είναι ένας τεράστιος εταίρος από την άλλη πλευρά. Ταυτόχρονα, έχουμε μια κοινή γειτονιά και, ως εκ τούτου, συνομιλούμε πάντοτε με αρκετή σαφήνεια για τα ζητήματα αυτά με τη Ρωσία. Έχουμε ανάγκη, όπως είπα εδώ, την προθυμία και των δύο πλευρών για να προχωρήσουμε, και αυτό είναι κάτι που επεσήμανα στην ομιλία μου, εάν θυμάστε. Αυτό είναι το πρώτο σημείο.

Το δεύτερο αφορά το οικονομικό και ανθρωπιστικό μέτωπο, στο οποίο συνεργαζόμαστε πράγματι πολύ στενά. Το πακέτο των 500 εκατομμυρίων ευρώ ήταν το μεγαλύτερο πακέτο που θα μπορούσα να επιτύχω. Δεν υπάρχουν τόσα πολλά χρήματα στην πολιτική γειτονιάς που θα μπορούσα να εξασφαλίσω, αλλά αυτό είναι τελικά που επιτύχαμε διότι σκεφθήκαμε ότι η Γεωργία το χρειαζόταν μετά τον πόλεμο και όλη τη ζημία που υπέστη – ιδίως για τους πλέον ευάλωτους.

Εγώ προσωπικά επισκέφθηκα τους καταυλισμούς των εσωτερικά εκτοπισμένων ατόμων και τα σπίτια που αποκαταστάθηκαν με τα προγράμματά μας.

Μπορώ να πληροφορήσω την κ. Lunacek ότι υπέγραψα προσωπικά μια συμφωνία με τους Γεωργιανούς, στην οποία δεσμεύονται απόλυτα να μην χρησιμοποιήσουν ούτε ένα λεπτό του ευρώ από τα χρήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εμείς είμαστε αυτοί που ελέγχουμε τα χρήματά μας, επομένως δεν πρόκειται να υπάρξει ούτε ένα λεπτό του ευρώ από τα χρήματά μας που θα καταλήξει σε επανεξοπλισμό από τη γεωργιανή πλευρά.

Δεν μπορώ ασφαλώς να ελέγξω τι κάνει η Γεωργία σε άλλα ζητήματα, αλλά όσον αφορά τα χρήματά μας μπορώ να είμαι κατηγορηματική.

Υπάρχουν και άλλα πράγματα στα οποία έγινε αναφορά. Για παράδειγμα, οι δύο έφηβοι που εξακολουθούν να κρατούνται στη Νότια Οσετία. Αυτά είναι ζητήματα τα οποία ασφαλώς έχουμε επισημάνει στους Ρώσους. Συζητούμε γι' αυτά, αλλά προς το παρόν, δεν έχουμε καταλήξει δυστυχώς σε κάποια λύση, ούτε μπορούμε βέβαια να εισέλθουμε στη Νότια Οσετία.

Όσον αφορά την αρχή, ασφαλώς και είμαστε ξεκάθαροι σε σχέση με αυτήν. Υπάρχει η εδαφική ακεραιότητα και η εθνική κυριαρχία, και αυτό είναι που δηλώνουμε σαφώς για τη Γεωργία. Απόλυτα. Ωστόσο, άλλο πράγμα είναι να ομιλεί κανείς για αρχές και άλλο πράγμα να τις εφαρμόζει με τρόπο άμεσο. Δυστυχώς αυτό είναι μερικές φορές αρκετά δύσκολο.

Επιτρέψτε μου επίσης να αναφερθώ στην έκθεση Tagliavini. Και μόνο το γεγονός ότι αυτή η έκθεση δημοσιεύθηκε, αποτελεί μια εξαιρετικά σημαντική εξέλιξη. Γνωρίζετε ότι ταχθήκαμε υπέρ αυτής της ανεξάρτητης έκθεσης. Γνωρίζω την κυρία Tagliavini επί μακρόν, από τότε που ασκούσα την προεδρία του ΟΟΣΑ το έτος 2000 ως υπουργός Εξωτερικών της χώρας μου. Ήταν τότε η ειδική μου εκπρόσωπος για τον Καύκασο. Πρόκειται για μια εξαιρετικά θαρραλέα, ανεξάρτητη κυρία, και πρέπει να αναγνωρίσω ότι εκπόνησε μια εξαιρετική έκθεση.

Αυτό βοηθά επίσης διότι η έκθεση αποσαφήνισε τα γεγονότα. Αντλήσαμε διδάγματα από αυτήν, αλλά το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να συνεχίσουμε να βοηθούμε τη Γεωργία με διπλωματικά μέσα.

Ωστόσο, μπορώ επίσης να δηλώσω ότι φέραμε εις πέρας ένα τεράστιο έργο, αρχικά όσον αφορά την πολιτική γειτονίας προς ανατολάς και σήμερα όσον αφορά την ανατολική εταιρική σχέση.

Πριν από λίγες ημέρες, είχαμε μια πολύ σημαντική υπουργική συνάντηση υπό τη σουηδική Προεδρία με τους έξι υπουργούς Εξωτερικών της ανατολικής εταιρικής σχέσης, συμπεριλαμβανομένου και του υπουργού Εξωτερικών της Γεωργίας.

Εκεί, συζητήσαμε επίσης όλες τις δυνατότητες. Πιστεύετε όμως πραγματικά ότι μπορούμε να δώσουμε τα πάντα σε κάθε χώρα χωρίς εκείνοι να πράξουν κάτι από την πλευρά τους; Δεν μπορούμε. Πρέπει να τους ζητήσουμε επίσης να συμβάλουν και αυτοί από την πλευρά τους. Εννοούμε επίσης στο εμπόριο, διότι μια ελεύθερη και εμβαθυμένη εμπορική συμφωνία μπορεί μόνο να ισχύσει όταν υπάρχει η σωστή νομοθεσία. Δεν μπορούμε να τους ζητήσουμε να προσχωρήσουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση, εάν δεν υπάρχει ομοφωνία στο Συμβούλιο επ' αυτού.

Υπάρχουν πράγματα στα οποία ο καθένας πρέπει να λαμβάνει υπόψη του και τις δύο πλευρές, ωστόσο υποστηρίζουμε τη Γεωργία περισσότερο από οποιονδήποτε άλλον. Επομένως, ευελπιστώ ότι αυτή η πολιτική, όπως δήλωσαν ορισμένοι, θα τύχει πραγματικά της στήριξής σας. Πρόκειται για μια πολιτική με την οποία προσπαθούμε να τους βοηθήσουμε όσο περισσότερο μπορούμε, αλλά επίσης θέλουμε να διαπιστώσουμε ότι υπάρχει η σωστή συμπεριφορά εκ μέρους της Γεωργίας.

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

(Η συνεδρίαση διακόπτεται στις 19.55 και συνεχίζεται στις 21.00)

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Αντιπρόεδρου

17. Εξεύρεση λύσεων για την ανάκαμψη της οικονομίας στα κράτη της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, τα οποία είναι μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη δήλωση της Επιτροπής για την εξεύρεση λύσεων για την ανάκαμψη της οικονομίας στα κράτη της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, τα οποία είναι μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Joaquín Almunia, μέλος της Επιτροπής. – (ES) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, η οικονομική κρίση έχει επηρεάσει ολόκληρη την Ευρώπη. Θα μπορούσε να πει κανείς ότι έχει επηρεάσει όλο τον κόσμο, αλλά, εδώ στην Ευρωπαϊκή Ένωση, έχει πιθανότατα πλήξει ιδιαίτερα τις χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, τα νέα κράτη μέλη, για διάφορους λόγους. Καταρχάς, επειδή πρόκειται προφανώς για οικονομίες πιο εύθραυστες από τις πιο ώριμες, βιομηχανοποιημένες και παγιωμένες οικονομίες της Δυτικής Ευρώπης, και δεύτερον επειδή είναι οικονομίες που δεν διαθέτουν ένα χρηματοπιστωτικό σύστημα παρόμοιο με αυτό στο οποίο δημιουργήθηκε η κρίση και, ως εκ τούτου, εξαρτώνται από ένα υψηλό ποσοστό άμεσων επενδύσεων από το εξωτερικό, προκειμένου να χρηματοδοτήσουν την ανάπτυξή τους. Όταν ξέσπασε η κρίση, και συγκεκριμένα όταν η κρίση οξύνθηκε το 2008, οι επενδύσεις αυτές σταμάτησαν με αποτέλεσμα οι εν λόγω χώρες να χρειάζονται πόρους για να χρηματοδοτήσουν την ανάπτυξή τους, χωρίς όμως να είναι σε θέση να αναπληρώσουν αυτήν την έλλειψη με την εξοικονόμηση πόρων και άλλους εσωτερικούς τους πόρους.

Ωστόσο, είναι επίσης προφανές ότι δεν επηρεάστηκαν εξίσου όλες οι οικονομίες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης. Κάποιες οικονομίες ήταν καλύτερα προετοιμασμένες για να ανταπεξέλθουν στα πλήγματα της κρίσης. Κάποιες οικονομίες είχαν τη σύνεση να προβούν πριν

από την κρίση σε πολιτικές μεταρρυθμίσεις, οι οποίες έδωσαν στο μοντέλο της ανάπτυξης τους πιο γερά θεμέλια.

Εν πάση περιπτώσει, η Ευρωπαϊκή Ένωση, και η Επιτροπή στο πλαίσιο των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων στο σύνολό τους, αντέδρασαν στην κρίση, ειδικότερα, με μια δέσμη μέτρων που ανταποκρίνονταν σε μια συγκεκριμένη ανησυχία, τα οποία ήταν, σχετικά, περισσότερο επωφελή για τις χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης.

Το ευρωπαϊκό σχέδιο για την ανάκαμψη της οικονομίας, που εγκρίθηκε στα τέλη του 2008, είναι ένα σχέδιο βασισμένο σε φορολογικά κίνητρα τα οποία λογικά ήταν πιο ισχυρά στις μεγάλες οικονομίες της ζώνης του ευρώ στη Δυτική Ευρώπη. Μολαταύτα, ενθαρρύνοντας την εσωτερική προσφορά στις χώρες της Δυτικής Ευρώπης, τα κίνητρα αυτά επέτρεψαν στην αγορά να συνεχίσει να αποτελεί πηγή ανάπτυξης μέσω της εξωτερικής ζήτησης για τις χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης.

Πέρα από το ευρωπαϊκό σχέδιο για την ανάκαμψη της οικονομίας, οι αποφάσεις που εγκρίθηκαν από τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα αύξησαν τον δανεισμό από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων. Τα οικονομικά μεγέθη για το 2009 προφανώς δεν έχουν ακόμη οριστικοποιηθεί, αλλά μπορώ να προβλέψω ότι ο δανεισμός από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων στο τέλος του τρέχοντος έτους θα είναι πιθανότατα υψηλότερος κατά 50% και πλέον σε σχέση με τον δανεισμό το 2007, το έτος πριν από την κρίση.

Η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων έχει δώσει ιδιαίτερη προτεραιότητα στις χρηματοδοτικές της δράσεις στις χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης σε μια σειρά γραμμών και δραστηριοτήτων. Για τον σκοπό αυτόν, χρησιμοποίησε μέσα που είχε δρομολογήσει η Τράπεζα πριν από την κρίση, όπως τα Jeremie, Jessica και Jaspers, καθώς και άλλες δράσεις. Επίσης, η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Ανασυγκρότησης και Ανάπτυξης, η οποία δεν είναι θεσμικό όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την αυστηρή έννοια, εντατικοποίησε τη δράση της στο πλαίσιο της ώθησης των ευρωπαϊκών χωρών και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, που είναι μέτοχοι της Τράπεζας.

Τα διαρθρωτικά ταμεία έχουν επίσης διαδραματίσει θετικό ρόλο, και αυτό το κάνουν πάντοτε για χώρες που χρειάζονται να επωφεληθούν από την πολιτική συνοχής, αλλά, όταν ξεκίνησε η κρίση, ελήφθησαν αποφάσεις, για παράδειγμα, για αύξηση των πόρων που θα μπορούσαν να προκαταβληθούν από τα διαρθρωτικά ταμεία για χώρες που ωφελούνται από αυτά, ειδικότερα για χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης.

Δυστυχώς, το Συμβούλιο δεν υποστήριξε μια πρωτοβουλία της Επιτροπής σχετικά με την παροχή από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο του 100% της χρηματοδότησης κατά τη διάρκεια της κρίσης (2009 και 2010) μιας σειράς δραστηριοτήτων για την υποστήριξη των εργαζομένων και των ενεργητικών πολιτικών της αγοράς εργασίας.

Όπως γνωρίζετε ήδη, ο μηχανισμός στήριξης του ισοζυγίου πληρωμών ήταν ένα μέσο που δεν είχε χρησιμοποιηθεί από το 1993. Το μέσο αυτό χρησιμοποιείται για την παροχή χρηματοδότησης σε χώρες που δυσκολεύονται να εξασφαλίσουν εξωτερική χρηματοδότηση, εξαιτίας του ισοζυγίου πληρωμών τους, ή σε χώρες που δυσκολεύονται να χρηματοδοτήσουν τις δημοσιονομικές ανάγκες τους. Το ανώτατο όριό του αυξήθηκε από 12 δισ. ευρώ σε 50 δισ. ευρώ με πρωτοβουλία της Επιτροπής και η αύξηση αυτή εγκρίθηκε από το Συμβούλιο. Από αυτά τα 50 δισ. ευρώ γύρω στα 15 δισ. χρησιμοποιήθηκαν σε δράσεις χρηματοδοτικής στήριξης για τρεις χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης που είναι κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης: την Ουγγαρία, τη Λετονία και τη Ρουμανία.

Τέλος, θα ήθελα να αναφερθώ στη λεγόμενη πρωτοβουλία της Βιέννης, η οποία προωθείται και ενθαρρύνεται από τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα και τα διεθνή χρηματοπιστωτικά ιδρύματα. Η

πρωτοβουλία αυτή έχει συντονίσει τη δράση του ιδιωτικού χρηματοπιστωτικού συστήματος, το οποίο, σε πολλές από αυτές τις χώρες, οργανώνεται βασικά γύρω από τις δυτικοευρωπαϊκές τράπεζες που έχουν επενδύσει σε χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης και έχουν υποκαταστήματα και γραφεία εκεί.

Μέσω της πρωτοβουλίας της Βιέννης κατέστη δυνατό να συντονιστούν οι δράσεις, συμπεριλαμβανομένης της διατήρησης των θέσεων και των κινδύνων που έχουν αναληφθεί από ιδιωτικές τράπεζες σε αυτές τις χώρες. Κατέστη δυνατό να διατηρηθεί στο ανώτατο δυνατό επίπεδο ένα χρηματοπιστωτικό σύστημα που συμβάλλει στη χρηματοδότηση των επιπτώσεων της κρίσης και των επενδύσεων που απαιτούνται για να εξέλθουμε από αυτήν. Αυτό συμβαίνει εν μέσω ανακοινώσεων για τους υπερβολικούς κινδύνους που ανέλαβαν ορισμένες δυτικοευρωπαϊκές τράπεζες που είναι εγκατεστημένες σε αυτές τις χώρες. Η αλήθεια είναι ότι μέχρι στιγμής δεν χρειάστηκε να θρηνήσουμε τυχόν «θύματα» μεταξύ αυτών των τραπεζών, οι οποίες αντιθέτως διατήρησαν ένα εύλογο επίπεδο κεφαλαιοποίησης και χρηματοοικονομικής δραστηριότητας στο πλαίσιο των δυσχερών συνθηκών υπό τις οποίες λειτουργεί το σύστημα.

Έχουμε ήδη αρχίσει να βλέπουμε θετικά σημάδια. Ασφαλώς, βλέπουμε και σημαντικές προκλήσεις. Αυτό σημαίνει ότι δεν έχουμε τελειώσει. Πρέπει να συνεχίσουμε να δίνουμε ιδιαίτερη προσοχή στο ποιος είναι ο καλύτερος τρόπος να χρησιμοποιήσουν τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα τα μέσα που έχουν στη διάθεσή τους, προκειμένου να βοηθήσουν τις χώρες αυτές να ξεκινήσουν την πορεία προς την ανάκαμψη και να βγουν από την κρίση.

Θα ήθελα να σας δώσω ένα θετικό παράδειγμα· θα σας μιλήσω για την Πολωνία που είναι η μόνη χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση η οποία εξακολουθεί να διατηρεί θετική ανάπτυξη και δεν είχε αρνητική ανάπτυξη σε καμία χρονική στιγμή στη διάρκεια της κρίσης. Η μοναδική χώρα σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση είναι μια χώρα της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης και ένα από τα νέα κράτη μέλη.

Τέλος, θέλω να αναφερθώ στη σπουδαιότητα του ευρώ ως μέσου στήριξης των στρατηγικών αντιμετώπισης των πληγμάτων της κρίσης και εξόδου από αυτήν. Το ευρώ αποτελεί σημείο αναφοράς που κατευθύνει τις κατάλληλες στρατηγικές για έξοδο από την κρίση. Υπάρχει μια χώρα σε αυτήν την περιοχή που προσχώρησε στη ζώνη του ευρώ εν μέσω της κρίσης, η Σλοβακία, και χθες οι σλοβακικές αρχές πραγματοποίησαν ένα συνέδριο στη Μπρατισλάβα στο οποίο εγκωμιάστηκε ο τρόπος με τον οποίο το ευρώ προστάτησε τη χώρα από τις χειρότερες συνέπειες της κρίσης και τη βοήθησε να την αντιμετωπίσει με πολύ καλύτερες συνθήκες απ' ό,τι αν δεν ανήκε στη ζώνη του ευρώ.

Μια άλλη χώρα της περιοχής, η Εσθονία, επιθυμεί να ενταχθεί στη ζώνη του ευρώ και να ενσωματώσει το νόμισμά της στο ευρώ το 2011. Μέχρι στιγμής, οι δείκτες και ο βαθμός συμμόρφωσης με τα κριτήρια της Συνθήκης του Μάαστριχτ, ή της Συνθήκης της Λισαβόνας πλέον, δείχνουν ότι ο στόχος αυτός είναι εφικτός. Δεν είμαστε, ωστόσο, σε θέση να το εγγυηθούμε αυτό μέχρι να δημοσιευτεί η αντιστοιχική έκθεση σύγκλισης την άνοιξη, όμως είναι δυνατό η Εσθονία να ενταχθεί στη ζώνη του ευρώ το 2011.

Για τις χώρες της περιοχής που δεν είναι μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τις υποψήφιες χώρες ή τις πιθανές υποψήφιες χώρες, η ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι επίσης ένα ισχυρό στήριγμα για να διασφαλισθεί ότι θα έχουν επαρκείς στρατηγικές και πολιτικές.

Είναι αλήθεια, συνεπώς, ότι υπάρχουν πάρα πολλές δυσκολίες. Είναι αλήθεια πως οι χώρες αυτές έχουν πιο εύθραυστες οικονομίες. Είναι αλήθεια ότι οι συνέπειες μιας κρίσης όπως αυτή που βιώνουμε είναι, για τους πολίτες των χωρών αυτών, απείρως πιο οδυνηρές απ' ό,τι για τους

πολίτες χωρών με συστήματα κοινωνικής προστασίας και με πολύ πιο αναγνωρισμένα, ισχυρά και παγιωμένα συστήματα κοινωνικής πρόνοιας.

Πρέπει να πούμε, ωστόσο, ότι τα μέσα που έχουν στη διάθεσή τους τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα και το γεγονός καθαυτό ότι ανήκουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση και έχουν τη δυνατότητα να αποτελούν μέρος της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης αποτελεί θετικό παράγοντα παρά εμπόδιο όσον αφορά την αντιμετώπιση μιας κρίσης όπως αυτή που βιώνουμε επί του παρόντος.

Arturs Krišjānis Kariņš, *εξ ονόματος της Ομάδας PPE.* – (LV) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Almunia, υπάρχουν δύο πιθανές προσεγγίσεις για να βοηθήσουμε τις οικονομίες των κρατών μελών στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη να ανακάμψουν: να τους δώσουμε ψάρια ή να τους δώσουμε καλάμι ψαρέματος. Φυσικά, το καλύτερο που μπορούμε να κάνουμε είναι να δώσουμε καλάμι. Η δυσκολία έγκειται στο τι είδους καλάμι θα πρέπει να είναι. Ο ακρογωνιαίος λίθος και το κριτήριο της ανάκαμψης είναι η δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Για να συμβεί αυτό, απαιτούνται επενδύσεις. Ένα από τα κύρια εμπόδια για τις επενδύσεις στην περιοχή είναι η έλλειψη σαφήνειας σχετικά με τη σταθερότητα της εθνικής συναλλαγματικής ισοτιμίας και την εισαγωγή του ευρώ. Αυτήν τη στιγμή, η εισαγωγή του ευρώ στα νέα κράτη μέλη μοιάζει με ιπποδρομία στην οποία κάθε κράτος μέλος προσπαθεί να αποσπαστεί από το σύνολο και να φθάσει πρώτο στη ζώνη του ευρώ.

Σε αυτήν την κατάσταση της κρίσης, μπορεί να συμβεί κάποια κράτη μέλη να προκαλέσουν ζημία στα ίδια: για παράδειγμα, μειώνοντας γρήγορα τις δαπάνες τους, αυξάνουν την ανεργία πάνω από το επίπεδο που μπορούν να αντέξουν οι οικονομίες τους. Το άλλο που μπορεί να συμβεί είναι ότι ένα κράτος μέλος, εισερχόμενο στη ζώνη του ευρώ, μπορεί να καταστρέψει την οικονομία ενός γειτονικού κράτους που δεν ανήκει στη ζώνη του ευρώ, προσελκύοντας επενδύσεις για το ίδιο και αυξάνοντας το επίπεδο της ανεργίας στο γειτονικό του κράτος. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει διαμορφωθεί με βάση την αρχή της αλληλεγγύης. Όταν η ΕΕ αύξησε τον αριθμό των κρατών μελών της το 2004, αναπτύχθηκε και εγκρίθηκε μια ενιαία στρατηγική για την υποδοχή αυτών των κρατών μελών στην Ευρώπη. Πιστεύω ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα πρέπει να επανεξετάσει τη διαδικασία εισαγωγής του ευρώ και να καταρτίσει μια σαφή στρατηγική για την εισαγωγή του η οποία δεν θα ωθεί εμμέσως τα κράτη μέλη να προκαλούν ζημία στα ίδια ή στα γειτονικά τους κράτη. Δεν είναι απαραίτητο να αλλάξουν τα κριτήρια σταθερότητας, αλλά θα πρέπει να αναπτυχθούν ένα κοινό σχέδιο και ένα χρονοδιάγραμμα για ολόκληρη την περιοχή, έτσι ώστε να μπορούμε να εισαγάγουμε ένα ενιαίο νόμισμα στην Ευρώπη χρησιμοποιώντας μια επίσημη διαδικασία που θα είναι σαφής σε όλους. Αυτό θα ήταν το καλάμι του ψαρέματος που θα βοηθούσε τις οικονομίες της εν λόγω περιοχής να ανακάμψουν, ανοίγοντας την πόρτα σε επενδύσεις και στη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας.

Sergio Gaetano Cofferati, *εξ ονόματος της Ομάδας S&D.* – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, όπως σωστά επισημάνατε, κύριε Επίτροπε, οι συνέπειες αυτής της σοβαρής οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης έγιναν αισθητές σε πολλές χώρες ανά τον κόσμο και φυσικά και στις χώρες της Ευρώπης. Στην ΕΕ, οι πιο αδύναμες χώρες, αυτές για τις οποίες συζητούμε τώρα, ήταν εκείνες που επλήγησαν με τον χειρότερο τρόπο.

Πρόκειται για χώρες που εντάχθηκαν πρόσφατα στην Ένωση και είναι έξω από τη ζώνη του ευρώ. Είναι, συνεπώς, σημαντικό να μην τις λησμονούμε και να προσδιορίσουμε τις πλέον αποτελεσματικές δράσεις μέσω των οποίων οι λαοί αυτοί θα αποτελέσουν μέρος της Ευρώπης και στη συνέχεια θα συμμετέχουν στη ζωή στην Ευρώπη επί ίσοις όροις με τους υπόλοιπους λαούς. Επομένως, πρέπει να υπάρξουν παρεμβάσεις στον τομέα της νομισματικής πολιτικής, ξεκινώντας από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, διότι, αν δεν τις βοηθήσουμε να αυξήσουν το ΑΕγχΠ τους και να επενδύσουν στα παραγωγικά συστήματά τους, δεν θα μπορέσουν να

αποκαταστήσουν τις ανισορροπίες που τις καταβάλλουν επί του παρόντος, να ικανοποιήσουν τα κριτήρια του Μάαστριχτ και να ενταχθούν στη ζώνη του ευρώ. Είναι επίσης σημαντικό, όπως αναφέρατε, να υπάρξουν και άλλες δράσεις όπως ευκολότερη πρόσβαση στους πόρους που παρέχονται από τα ευρωπαϊκά ταμεία και τη χρηματοδότηση της ΕΤΕπ.

Πιστεύω, ωστόσο, ότι δεν θα πρέπει ποτέ να λησμονούμε ότι οι δράσεις αυτές πρέπει να διεξάγονται εντός ενός πλαισίου ταυτόχρονων δράσεων και για άλλες αδύναμες χώρες στην Ευρώπη. Το θέμα αυτό δεν αφορά μόνο τις χώρες για τις οποίες συζητούμε σήμερα, όπως όλοι γνωρίζουμε δυστυχώς, και για όλους αυτούς τους λόγους, δεν μπορούμε πλέον να καθυστερήσουμε τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού χρηματοδοτικού συστήματος ικανού να υποστηρίξει τις επενδύσεις με ένα ολοκληρωμένο όραμα για την Ευρώπη. Αναφέρομαι στη δημιουργία ενός ταμείου χρηματοδοτούμενου από ευρωομόλογα, το οποίο πιστεύω ότι αποτελεί τη μόνη πρακτική λύση που έχουν στη διάθεσή τους τα κράτη μέλη και η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Έχει έρθει πλέον η ώρα να επιδείξουμε πολιτικό θάρρος και προνοητικότητα όσον αφορά την επιθυμία να ξεπεράσουμε την κρίση και να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις για την ανταγωνιστική ανάπτυξη της Ευρώπης, μια ανάπτυξη που θα διασφαλίζει την ευημερία όλων των Ευρωπαίων.

Guy Verhofstadt, *εξ ονόματος της Ομάδας ALDE.* – (FR) Κύριε Πρόεδρε, ο λόγος για τον οποίο εμείς, μαζί με άλλους παριστάμενους βουλευτές, ζητήσαμε τη διεξαγωγή αυτής της συζήτησης είναι επειδή ένα νέο σιδηρούν παραπέτασμα αναδύθηκε με την οικονομική κρίση, κύριε Επίτροπε. Αυτό το νομισματικό σιδηρούν παραπέτασμα διαχωρίζει τις χώρες που βρίσκονται εκτός της ζώνης του ευρώ από εκείνες που βρίσκονται εντός αυτής.

Πολλά από τα προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα η πλειονότητα των κρατών της Βαλτικής, για παράδειγμα, –αναφέρατε την Πολωνία, αλλά θα μπορούσα επίσης να αναφέρω τη Βουλγαρία, τη Ρουμανία, την Ουγγαρία– οφείλονται στο ότι δεν βρίσκονται στη ζώνη του ευρώ. Ως εκ τούτου, πρέπει να συνεχίσουν να χρησιμοποιούν το τοπικό τους νόμισμα, και αυτό προκαλεί επιζήμιες, ολέθριες συνέπειες επί του παρόντος. Μπορεί λοιπόν να μιλούμε για οικονομική ανάκαμψη, αλλά στις χώρες αυτές δεν υπάρχει οικονομική ανάκαμψη προς το παρόν. Σε μερικές από αυτές τις χώρες, το ποσοστό της ανεργίας είναι πάνω από 20% και οι μισθοί στον δημόσιο τομέα χρειάστηκε να μειωθούν κατά 20% και πλέον. Τα οικονομικά μεγέθη που σχετίζονται με την οικονομική ανάκαμψή τους είναι πραγματικά πολύ αρνητικά.

Το σημαντικό είναι να τους επιτρέψουμε να ενταχθούν στη ζώνη του ευρώ το συντομότερο δυνατό. Ωστόσο, επί του παρόντος, βιώνουν τις επιζήμιες συνέπειες αυτής της κατάστασης. Ασφαλώς, το ζητούμενο δεν είναι να αλλάξουν οι όροι του συμφώνου σταθερότητας και ανάπτυξης – άλλωστε κανείς δεν το ζήτησε. Δεν πρέπει να αλλάξουν διότι, όπως ορθώς είπατε, η ζώνη του ευρώ έχει λειτουργήσει ως αμυντικός μηχανισμός κατά της οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης. Εντούτοις, πρέπει να βοηθήσουμε τις χώρες αυτές με διαφορετικό τρόπο, όχι αλλάζοντας τους όρους του συμφώνου σταθερότητας και ανάπτυξης, αλλά αντισταθμίζοντας τις αρνητικές επιπτώσεις που έχουν υποστεί επειδή βρίσκονται εκτός του συστήματος. Αν δεν το κάνουμε, θα περάσουν αρκετά χρόνια ακόμη μέχρι να ενταχθούν στη ζώνη του ευρώ.

Κάναμε μια σειρά συστάσεων, καταρτίσαμε ένα σχέδιο έξι σημείων και ζητήσαμε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να το λάβει υπόψη της. Είναι, συνεπώς, αναγκαίο η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων να συνεργαστούν μεταξύ τους. Ποια μέτρα πρέπει να εφαρμοστούν σε αυτό το πλαίσιο; Καταρχάς, η Κεντρική Τράπεζα πρέπει να παράσχει ρευστότητα και στις τοπικές τράπεζες. Έχει παράσχει ρευστότητα σε δυτικοευρωπαϊκές τράπεζες· έχει επίσης παράσχει έμμεσα πόρους σε σουηδικές τράπεζες, για

παράδειγμα, αλλά ορισμένες τοπικές τράπεζες δεν έλαβαν τίποτα από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

Αυτά τα έξι σημεία ενσωματώνουν και άλλες προτάσεις. Για παράδειγμα, γιατί να μην αυξηθεί η αναλογία της κοινοτικής χρηματοδότησης και να μειωθεί η αναλογία της κρατικής χρηματοδότησης στα κοινωνικά, περιφερειακά ταμεία, στο ταμείο συνοχής, και ούτω καθεξής; Πράγματι, τα κράτη μέλη δεν έχουν επί του παρόντος τους δημοσιονομικούς πόρους για να χρηματοδοτήσουν κάποια σχέδια. Θα μπορούσαμε, συνεπώς, να προχωρήσουμε σε μια κατάσταση όπου το 75% της χρηματοδότησης, για παράδειγμα, θα προέρχεται από την Ευρώπη και το 25% από τα κράτη μέλη, και ειδικότερα τα κράτη της Βαλτικής.

Ανέφερα δύο από τις έξι πολύ πρακτικές ιδέες που προτείναμε και για τις οποίες μπορεί να ληφθεί μια απόφαση από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, από την Επιτροπή ή από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων. Αυτό χρειάζονται οι χώρες αυτές. Προσωπικά, δεν θεωρώ πρόοδο το ότι το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο παρεμβαίνει στις εν λόγω χώρες, υπαγορεύοντας τους πώς να συμπεριφερθούν. Κατά την άποψή μου, στην Ευρώπη εναπόκειται να αποφασίσει τι πρέπει να γίνει.

Αυτό είναι το αίτημά μας. Σε κάθε περίπτωση, έχω βρεθεί σε αυτές τις χώρες και με συγκλόνισε το ότι οι άνθρωποι αυτοί νιώθουν εγκαταλελειμμένοι από την Ευρωπαϊκή Ένωση στον καθημερινό τους αγώνα. Καλώς μετ' επιτάσεως την επόμενη Ευρωπαϊκή Επιτροπή να καταθέσει ένα αξιόπιστο σχέδιο για τα κράτη της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης και, ειδικότερα, τα κράτη της Βαλτικής.

Tatjana Ždanoka, *εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE.* – (EN) Κύριε Πρόεδρε, προέρχομαι από τη Λετονία, μια χώρα που επλήγη σοβαρά από τη χρηματοπιστωτική κρίση. Εξαιτίας της ανεύθυνης πολιτικής των δεξιών κυβερνήσεων, η Λετονία κινδύνευε με χρεωκοπία αν δεν λάμβανε οικονομική βοήθεια από το εξωτερικό. Τώρα μιλάμε για διάφορες χρηματοδοτικές και οικονομικές λύσεις που θα μπορούσαν να αλλάξουν την κατάσταση προς το καλύτερο. Ασφαλώς, πρέπει να συζητήσουμε με τον δέοντα τρόπο όλες τις λύσεις, συμπεριλαμβανομένης της εσπευσμένης εισαγωγής του ευρώ. Εν τω μεταξύ, φοβούμαι ότι η χρηματοπιστωτική και οικονομική διάσταση δεν είναι παρά μία πλευρά του νομίσματος. Πρέπει να συζητήσουμε και την κοινωνική διάσταση.

Σήμερα, πολλοί κάτοικοι της Λετονίας βλέπουν τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα ως «τους κακούς» της υπόθεσης: τους κακούς που αναγκάζουν την άμοιρη κυβέρνησή μας να περικόψει συντάξεις και επιδόματα, τους κακούς που ευθύνονται για τον κοινωνικό αποκλεισμό και τη φτώχεια. Υπάρχουν πολλοί πολιτικοί που καλλιεργούν αυτήν την αντίληψη, κυρίως εντός του κυβερνώντος συνασπισμού, επειδή, αν οι πολίτες πιστέψουν ότι για τη σημερινή κοινωνική κατάσταση είναι υπαίτια η κυβέρνηση μας, η τελευταία θα συντριβεί στις προσεχείς γενικές εκλογές.

Αν πιστεύω ότι η Λετονία και οι άλλες χώρες της περιοχής χρειάζονται επείγοντως χείρα βοήθειας από την ΕΕ; Ναι, το πιστεύω. Αλλά πιστεύω ακράδαντα ότι χρειαζόμαστε έναν ισχυρό μηχανισμό ελέγχου και χρειαζόμαστε πολύ αυστηρές προϋποθέσεις στο πεδίο της κοινωνικής πολιτικής. Τα χρήματα της ΕΕ θα πρέπει να χρησιμοποιούνται πρωτίστως για τη διάσωση των απλών πολιτών, όχι των τραπεζών ή της γραφειοκρατίας του κράτους. Συνεπώς, δράττομαι της παρούσας ευκαιρίας για να ζητήσω από όλους τους συναδέλφους μου βουλευτές να υπογράψουν τη Γραπτή Δήλωση 0056/2009, που συντάχθηκε με πρωτοβουλία των εκπροσώπων τριών πολιτικών ομάδων, σχετικά με την κοινωνική αιρεσιμότητα της βοήθειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Roberts Zīle, *εξ ονόματος της Ομάδας ECR.* – (LV) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, σας ευχαριστώ, κύριε Verhofstadt, που θέσατε το θέμα. Ωστόσο, η υποβολή του θέματος κατά τη διάρκεια της αποψινής συζήτησης μπορεί να προκαλέσει σύγχυση στους πολίτες της Ευρωπαϊκής

Ένωσης στη Δυτική Ευρώπη. «Κοιτάξτε, υποφέρουμε και εμείς από τη χρηματοπιστωτική κρίση, επειδή η Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη, μέσω της αδέξιας διακυβέρνησής της, δημιούργησε αυτά τα προβλήματα για τις χώρες της αλλά και για εμάς». Μια τέτοια άποψη υποβαθμίζει την ήδη σοβαρά εξασθενημένη εμπιστοσύνη στην πολιτική συνοχής της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το παράδειγμα των κρατών της Βαλτικής, ωστόσο, δείχνει ότι είμαστε στην ίδια μοίρα. Η επιδίωξη από τον σκανδιναβικό τραπεζικό τομέα μεριδίου της αγοράς και υψηλών κερδών κατόρθωσε στην πράξη να εκτοπίσει τα εθνικά νομίσματα των κρατών της Βαλτικής από την αγορά δανείων και ειδικότερα από την αγορά ενυπόθηκων δανείων. Με σταθερή εθνική συναλλαγματική ισοτιμία, η αστική ευθύνη των δανειζομένων προς τους δανειστές ήταν πολύ υψηλή: οι δανειζόμενοι αναλάμβαναν όλο τον συναλλαγματικό κίνδυνο όσον αφορά την αξία ενός υπερτιμημένου ενέχυρου.

Στα τέλη του 2008, μετά από έντονες συζητήσεις μεταξύ της λετονικής κυβέρνησης, του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της σουηδικής κυβέρνησης, ελήφθη η απόφαση να εξαγοραστεί η δεύτερη μεγαλύτερη εμπορική τράπεζα, χρησιμοποιώντας μόνο χρήματα των λετονών φορολογουμένων, και να διατηρηθεί μια ισχυρή εθνική συναλλαγματική ισοτιμία. Επομένως, εμείς οι Λετονοί, έχοντας χάσει στη διάρκεια πολλών ετών το εισόδημά μας, την ανταγωνιστικότητά μας και, πιθανόν, την ποιότητα της κοινωνίας μας, διασώσαμε τον τραπεζικό τομέα των Σκανδιναβών και άλλων επενδυτών, τουλάχιστον στα κράτη της Βαλτικής, καθώς το φαινόμενο των αλυσιδωτών αντιδράσεων σε περίπτωση που οι τράπεζες κατέρρεαν θα εξαπλωνόταν πολύ πέρα από τα σύνορα της Λετονίας και θα έφτανε, ας πούμε, μέχρι τα σκανδιναβικά συνταξιοδοτικά ταμεία και μέχρι τους μετόχους των τραπεζών. Ναι, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μας βοήθησε και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο χρηματοδότησε αυτήν την επιλογή, αλλά η μερίδα του λέοντος των δανείων προορίζεται για τη σταθεροποίηση του τραπεζικού τομέα.

Με το να μην επιτρέψουμε αδυναμία εκπλήρωσης υποχρεώσεων και διατηρώντας μια ισχυρή συναλλαγματική ισοτιμία, υποτιμήσαμε την οικονομία μας κατά 20%, αλλά στην πραγματικότητα βοηθήσαμε τους γείτονές μας Εσθονούς, το πλεονέκτημα των οποίων ήταν, ασφαλώς, ότι είχαν έναν υπεύθυνο ισοσκελισμένο προϋπολογισμό για πολλά χρόνια, να εισαγάγουν το ευρώ ήδη το 2011. Φαίνεται ακόμη πιο παράδοξο ότι, για τη νομισματική ένωση της Ευρώπης, ένα παράδειγμα όπως αυτό της Εσθονίας είναι απολύτως απαραίτητο, διότι αποδεικνύει ότι τα κριτήρια του Μάαστριχτ για την εισαγωγή του ευρώ λειτουργούν ακόμη και σε περιόδους κρίσης. Ασφαλώς, χαιρόμαστε για τους Εσθονούς, όμως η θυσία μας, η εξαγορά της τράπεζας, ήταν ένα μέτρο αλληλεγγύης, προκειμένου να μην φορτώσουμε την ατυχία στους γείτονές μας και στους επιθετικούς επενδυτές. Θέλαμε απλώς να δούμε κάποια αλληλεγγύη από τους ευρωπαίους παράγοντες χάραξης της χρηματοοικονομικής πολιτικής, μεταξύ άλλων και στο θέμα του φραγμού στα νέα κράτη της ζώνης του ευρώ.

Οι πολιτικοί στη Λετονία χρειάστηκε να λάβουν εξαιρετικά σκληρές αποφάσεις, αποφάσεις που οι περισσότεροι από τους συναδέλφους μου βουλευτές στις παλαιότερες ευρωπαϊκές χώρες δεν θα χρειαζόταν να πάρουν ούτε στους χειρότερους εφιάλτες τους. Ωστόσο, δεν είναι στο χέρι μας να απομακρύνουμε τον συναλλαγματικό κίνδυνο του ιδιωτικού χρέους από τους πολίτες μας, και δεν θέλουμε να συμπεριφερθούμε σαν χούλιγκαν εισάγοντας μονομερώς το ευρώ ή επιτρέποντας στο ευρώ να κυκλοφορήσει παράλληλα με το εθνικό μας νόμισμα. Ωστόσο, ο στόχος της γηράσκουσας κοινωνίας μας δεν μπορεί να είναι να περάσει τα επόμενα χρόνια μετατρέποντας κάθε δεύτερο λατς που κερδίζει σε ευρώ για να ξεπληρώσει τις τράπεζες, ενώ τα βράδια θα προσεύχεται να μπορέσει το λατς να κρατηθεί ακλόνητο έναντι του ευρώ.

Alfreds Rubiks, *εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL. – (LV)* Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, πιστεύω ότι όσον αφορά το θέμα του εκσυγχρονισμού της κοινωνικής πολιτικής και της βοήθειας

προς τα κράτη της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης λέγονται πολλά, αλλά ελάχιστα γίνονται στην πράξη. Μια νέα κοινωνική πολιτική δεν έχει ενσωματωθεί πλήρως στη μακροοικονομία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο προϋπολογισμός είναι μικρός και δεν συμβαδίζει με τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Προσπαθώντας να επεκτείνει τη σφαίρα επιρροής της, η Ευρωπαϊκή Ένωση βοηθάει συχνά χώρες που δεν ανήκουν σε αυτήν περισσότερο απ' ό,τι τα νέα κράτη μέλη της. Συνεπώς, δεν είναι τυχαίο που στη Λετονία, για παράδειγμα, η πλειοψηφία των κατοίκων είναι σήμερα σε χειρότερη κατάσταση απ' ό,τι πριν από την προσχώρηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Περισσότερο από το 90% των συνταξιούχων επιβιώνουν με εισόδημα μικρότερο από το επίπεδο στοιχειώδους διαβίωσης.

Η ανεργία στη Λετονία έφτασε στο 20%, το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν μειώθηκε κατά 19%, το κρατικό χρέος υπερβαίνει τον ετήσιο προϋπολογισμό και οι συντάξεις μειώθηκαν κατά 10%. Οι άνθρωποι διαμαρτύρονται, εγκαταλείπουν τη Λετονία, εξαγγέλλουν απεργίες πείνας επ' αόριστον ή προσφέρονται να πουλήσουν τα όργανά τους προκειμένου να κερδίσουν χρήματα για να συντηρήσουν τις οικογένειές τους. Ο αριθμός των αυτοκτονιών αυξάνεται. Η νεοφιλελεύθερη πολιτική κοινωνικής ασφάλειας της Ένωσης πρέπει να αλλάξει. Ο καπιταλισμός προκάλεσε αυτήν την κρίση, αλλά οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι πληρώνουν το τίμημα για να βρεθεί ένας τρόπος εξόδου από αυτήν. Οι επενδύσεις από τις μεγάλες καπιταλιστικές πολυεθνικές εταιρίες και τράπεζες για την επίλυση των προβλημάτων που προκλήθηκαν από την κρίση είναι ελάχιστες. Η Ευρωπαϊκή Ένωση επιτρέπει στις ανώτερες τάξεις και τις τράπεζες να σωθούν με τα φορολογικά έσοδα του κράτους, δηλαδή με τα χρήματα των πολιτών.

Οι χώρες της Ανατολικής Ευρώπης επιθυμούν την ίση κατανομή των επιδοτήσεων στη γεωργία, καθώς σήμερα οι επιδοτήσεις επικεντρώνονται περισσότερο στα παλαιά κράτη μέλη, γεγονός που, την ίδια στιγμή, στρεβλώνει την ελεύθερη αγορά εργασίας. Πρέπει να τεθεί ένα τέλος στην άνιση προσέγγιση όσον αφορά τον υπολογισμό και την καταβολή των άμεσων ενισχύσεων και στον διαχωρισμό των ενισχύσεων αυτών από τη μεταποίηση συγκεκριμένων προϊόντων. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Κοινοβούλιο πρέπει να εγκρίνουν με δημοκρατικές διαδικασίες κανονισμούς που δεν θα προστατεύουν μόνο τα συμφέροντα των μεγάλων παραγωγών και τραπεζιτών, αλλά και τους άπορους στην πλούσια, δημοκρατική Ευρωπαϊκή Ένωση.

Jaroslav Paška, *εξ ονόματος της Ομάδας EFD. – (SK)* Η οικονομική και χρηματοπιστωτική κρίση είχε πολύ σοβαρότερο αντίκτυπο στις χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης που βρίσκονται σε φάση μετασχηματισμού απ' ό,τι στις σταθερές δημοκρατίες της Δυτικής Ευρώπης. Είναι, συνεπώς, σωστό να αναζητήσουμε τρόπους για να αντισταθμίσουμε αυτήν τη δυσμενή οικονομική εξέλιξη. Δεν πρέπει να λησμονούμε, ωστόσο, ότι τα θαύματα συμβαίνουν μόνο στα παραμύθια. Επομένως, η πρωταρχική και θεμελιώδης απαίτηση, προκειμένου να αλλάξουν τα πράγματα προς το καλύτερο, είναι μια υπεύθυνη χρηματοοικονομική και οικονομική πολιτική της κυβέρνησης και ένα σύγχρονο, δεξιό και λειτουργικό νομοθετικό σώμα σε κάθε χώρα που έχει πληγεί από την κρίση. Μόνο τότε θα καταστεί δυνατό, μέσω στοχοθετημένων βιομηχανικών μέτρων, να διαδραματίσουμε ρόλο, υποβοηθώντας σταδιακά την οικονομική ανάπτυξη.

Προκειμένου να είναι αποτελεσματική η βοήθεια αυτή, οι χρηματοδοτικοί πόροι της δεν πρέπει να δαπανηθούν σε κοινωνικά επιδόματα ή κατανάλωση, ούτε πρέπει να δαπανηθούν σε παράλογες θέσεις εργασίας που θα δημιουργηθούν τεχνητά. Δεν θα πρέπει να είναι δυνατό, για παράδειγμα, να χρησιμοποιήσει μια κυβέρνηση τη βοήθεια αυτή για να ξαναρχίσει τη λειτουργία ενός παλιού θερμοηλεκτρικού σταθμού που παράγει περισσότερες εκπομπές από την ηλεκτρική ενέργεια μόνο και μόνο επειδή υποτίθεται ότι θα δημιουργήσει μερικές νέες θέσεις εργασίας με αυτόν τον τρόπο.

Αν θέλουμε πραγματικά να βοηθήσουμε τις πληγείσες χώρες, πρέπει να υποστηρίξουμε μόνο χρηματοδοτικά σχέδια που έχουν υψηλό βαθμό καινοτομίας και προστατεύουν με συνέπεια το περιβάλλον. Ας μεριμνήσουμε ώστε οι πόροι που επενδύονται σε αυτά τα προγράμματα στήριξης να συμβάλουν στην αναδιάρθρωση εταιρειών και να έχουν μακροπρόθεσμα αποτελέσματα στις πληγείσες χώρες και, ως εκ τούτου, και στο σύνολο της Ευρώπης.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Πρώτον και κύριον, πρέπει να βρούμε μια λύση για να αποφύγουμε παρόμοια κρίση στο μέλλον. Το χάλι που προκάλεσε το παγκόσμιο χρηματοπιστωτικό σύστημα σαρώνει την υφήλιο, έχοντας άμεσο αντίκτυπο στην πραγματική οικονομία, διότι οι εταιρείες δεν έχουν πρόσβαση σε πιστώσεις που είναι η ζωογόνος δύναμη της οικονομίας. Το δίδαγμα από αυτό είναι προφανές. Είναι σαφές ότι πρέπει να εγκαταλείψουμε την πίστη στην αυτορρύθμιση και την υπεροχή της αγοράς και να αποδεχτούμε και να επιβάλουμε τον ρυθμιστικό ρόλο του κράτους.

Μιλάμε για οικονομική ανάκαμψη, αλλά προφανώς ο απώτερος σκοπός που θέλουμε να επιτύχουμε μέσω αυτής είναι η προστασία των θέσεων εργασίας. Αυτό σημαίνει ότι θα δοθεί προτεραιότητα και στη στήριξη για μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις στην Ευρώπη, καθότι αυτές οι επιχειρήσεις παρέχουν στην πραγματικότητα τις περισσότερες θέσεις εργασίας. Οι όροι για την εξασφάλιση πρόσβασης σε πιστώσεις είναι ένα θεμελιώδες ζήτημα. Ασφαλώς, οι τράπεζες λειτούργησαν συνετά, όπως επισήμανε ο κ. Almunia. Αυτό ισχύει και για την Ουγγαρία, λόγω χάρη, όπου όλες οι εμπορικές τράπεζες είναι θυγατρικές τραπεζών ξένης ιδιοκτησίας. Ως εκ τούτου, εξαιτίας της σύνεσης με την οποία ενήργησαν, προσπάθησαν να παρακρατήσουν πιστώσεις με τρόπο που παρέλυσε την εγχώρια οικονομία.

Άμεσες επιδοτήσεις, τις οποίες η ΕΕ επίσης επιτρέπει, είναι προφανώς απαραίτητες, αλλά δεν θα πρέπει να δοθούν σε κυβερνήσεις όπως η σημερινή ουγγρική κυβέρνηση που υποστηρίζει πρωτίστως την εγκατάσταση πολυεθνικών εταιρειών παρά μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων. Σήμερα, συζητήσαμε το θέμα του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης όταν εξετάσαμε την τροποποίηση του προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για το 2009. Στο σχέδιο της, η Επιτροπή έχει λάβει το σημαντικό και δραστικό μέτρο του περιορισμού αυτών των κονδυλίων, παρόλο που προορίζονται ακριβώς για την υποστήριξη του αγροτικού πληθυσμού.

Γιατί συζητάμε ξεχωριστά για την περιοχή αυτή; Ο λόγος είναι ότι έχει γίνει πολύ πιο ευάλωτη από το δυτικό τμήμα της Ευρώπης. Πρέπει να γυρίσουμε πίσω στον χρόνο, στη δεκαετία του 1990, όταν έγινε φανερό ότι η ελπίδα μας –ότι η οικονομία της Ουγγαρίας θα γινόταν επίσης ανεξάρτητη σε αυτήν τη δημοκρατία– ήταν μάταιη. Η περιοχή αυτή υπέφερε από το ολοένα αυξανόμενο βάρος των αποπληρωμών δόσεων που κάλυπταν τα κληρονομημένα χρέη, και την εξάντληση των φθινών φυσικών και ανθρώπινων πόρων της, ενώ όλα αυτά δημιούργησαν πολύ σημαντικά έσοδα από χρηματοοικονομικές πράξεις στις δυτικές χώρες. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο νιώθω τώρα υποχρεωμένος να πω, έχοντας δώσει την κατάλληλη αιτιολόγηση, ότι η περιοχή αυτή πρέπει να λάβει περισσότερη υποστήριξη, καθώς πρόκειται για θέμα λήψης μερικής επανόρθωσης.

Enikő Győri (PPE). – (HU) Κυρίες και κύριοι, η κρίση κατέδειξε ότι οι χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης που δεν ανήκουν στη ζώνη του ευρώ είναι πολύ πιο ευάλωτες από εκείνες στις οποίες χρησιμοποιείται το κοινό νόμισμα. Εξαιτίας της εξάρτησής τους από ισχυρές εξαγωγές και ξένο κεφάλαιο, καθώς και εξαιτίας του υψηλού ιδιωτικού χρέους σε ξένο νόμισμα, ο ρυθμός της ανάκαμψης είναι επίσης πιο αργός απ' ό,τι στις χώρες που απολαμβάνουν την ασφάλεια της ζώνης του ευρώ. Αν η αλληλεγγύη μεταξύ των κρατών μελών δεν αποφέρει τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα στην πράξη, αντί να είναι απλώς μια λέξη στα πολιτικά συνθήματα,

η εσωτερική συνοχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα μειωθεί, παρακωλύοντας κατ' αυτόν τον τρόπο τις επιδόσεις όλης της ΕΕ.

Ωστόσο, δεν χρειαζόμαστε κανένα νέο κοινοτικό μέσο για να επιτύχουμε αυτήν την αλληλεγγύη, και ιδίως όχι ελεημοσύνες. Οι υφιστάμενες ευκαιρίες και οι πόροι πρέπει να χρησιμοποιούνται με σύνεση. Από αυτήν την άποψη, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα μπορεί να βοηθήσει στο να διατηρείται σταθερά η ρευστότητα των τραπεζών στην περιοχή. Η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων μπορεί επίσης να βοηθήσει παρέχοντας στοχευμένες πιστώσεις στις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις της περιοχής, ενώ τα θεσμικά όργανα της ΕΕ μπορούν να βοηθήσουν προσαρμόζοντας τους κανόνες για τη χρήση των χρημάτων από το Ταμείο Συνοχής και τα διαρθρωτικά ταμεία, ώστε να ανταποκρίνονται σε αυτήν την ακραία κατάσταση. Θα ήθελα ιδιαίτερα να επιστήσω την προσοχή σας στο ότι πολλοί τείνουν να αντιμετωπίζουν τις χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης συλλήβδην, παρόλο που οι χώρες αυτές έχουν μεγάλη ποικιλομορφία καθώς και διαφορετικές στρατηγικές εξόδου από την κρίση.

Η Ουγγαρία, λόγου χάρι, μετά από σχεδόν οκτώ χρόνια ανίκανης σοσιαλιστικής διακυβέρνησης, έχει χρησιμοποιήσει όλα τα αποθέματά της. Επί του παρόντος, είναι αναγκασμένη να ασκεί περιοριστική πολιτική η οποία έρχεται σε κατάφωρη αντίθεση με τις πρακτικές δράσεις που υιοθετούνται σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες για τη διαχείριση της κρίσης, βάσει της οικονομικής ανάκαμψης. Ενώ οι δυτικοευρωπαϊκές κυβερνήσεις σκέπτονται ήδη να καταρτίσουν τις στρατηγικές εξόδου τους, ορισμένες χώρες στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη που έχουν πληγεί με τον χειρότερο τρόπο από την κρίση εξακολουθούν να είναι αντιμέτωπες με σοβαρή ύφεση και το 2010. Ως εκ τούτου, όταν πρόκειται για τον σχεδιασμό των στρατηγικών εξόδου, είναι καίριας σημασίας το να υπάρχει κάποιος τρόπος διαφοροποίησης μεταξύ των χωρών.

Οι ηγέτες της ΕΕ δεν θα πρέπει να επινοούν τυποποιημένους κανόνες που θα επιδεινώσουν περαιτέρω την κατάσταση ορισμένων χωρών και του πληθυσμού τους. Κατά την εκπόνηση των νέων κανονισμών του χρηματοπιστωτικού συστήματος, η προσοχή πρέπει να επικεντρωθεί στη διασφάλιση ότι οι αυστηρότερες κεφαλαιακές απαιτήσεις δεν θα προκαλέσουν αθέμιτο ανταγωνισμό μεταξύ των τραπεζών. Οι τράπεζες στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη που αποδείχθηκαν ότι είναι υγιείς δεν έλαβαν καμία ενίσχυση κεφαλαίου από κανέναν. Αυτό σημαίνει ότι θα δυσκολευτούν περισσότερο να διαχειριστούν τους κανονισμούς για αυστηρότερες κεφαλαιακές απαιτήσεις απ' ό,τι οι διασωθείσες ομόλογοι τους στη Δυτική Ευρώπη. Αυτό θα είχε ως αποτέλεσμα τη μείωση της επιθυμίας τους για πιστώσεις, που δεν ήταν πολύ μεγάλη ούτως ή άλλως, με τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις να καταλήγουν τα θύματα αυτής της κατάστασης. Πρέπει να αποφύγουμε πάση θυσία το σενάριο αυτό.

Ivari Padar (S&D). – (ET) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα καταρχάς να συγχαρώ ειλικρινά τον κ. Almunia για την πολύ αποτελεσματική εργασία του μέχρι σήμερα. Τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν πολλά κοινά προβλήματα και, ταυτόχρονα, κάθε χώρα έχει τη δική της οικονομική πολιτική και τα δικά της ειδικά προβλήματα, και πρέπει ασφαλώς όλοι μας να ασκήσουμε αυτοκριτική στο σημείο αυτό. Το επιχείρημα ότι μόνο τα νέα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν πληγεί ιδιαίτερα σοβαρά από την κρίση δεν ευσταθεί. Δείτε τις χώρες στις οποίες οι τράπεζες χρειάστηκαν οικονομική στήριξη – είναι κυρίως τα παλαιά κράτη μέλη, όχι τα νέα. Παρομοίως, τα δημοσιονομικά προβλήματα είναι μεγαλύτερα στη ζώνη του ευρώ παρά έξω από αυτήν.

Την ίδια στιγμή είναι σαφές ότι οι διασυνοριακές τραπεζικές δραστηριότητες δεν δημιούργησαν πρόσθετο κίνδυνο. Ακριβώς το αντίθετο συνέβη. Οι τράπεζες που λειτουργούσαν σε διάφορες χώρες ήταν οι πιο ασφαλείς και μπόρεσαν να σταθεροποιήσουν την κατάσταση σε πολλά κράτη

μέλη υποδοχής. Οι τράπεζες που είχαν προβλήματα είναι οι τράπεζες που απλώς έλαβαν κακές εμπορικές αποφάσεις, όπως συνέβη, για παράδειγμα, με τη Royal Bank of Scotland.

Kristiina Ojuland (ALDE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα, όπως και ο προηγούμενος ομιλητής, να ευχαριστήσω τον κ. Almunia. Έχει μια σαφή άποψη για τις διαφορές στις διαφορετικές χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης και για την τρέχουσα οικονομική και χρηματοπιστωτική τους κατάσταση.

Ο κύριος Επίτροπος αναφέρθηκε στην Εσθονία. Προέρχομαι από τη χώρα αυτή και μπορώ να πω ότι η εκπλήρωση των επιδιώξεων μας να ενταχθούμε στη ζώνη του ευρώ δεν ήταν κάτι εύκολο, αλλά το στοιχείο αυτό που νομίζω ότι ενδεχομένως μοιραζόμαστε με τις άλλες χώρες της περιοχής είναι η υπευθυνότητα. Δεν άκουσα μέχρι στιγμής τη λέξη «υπευθυνότητα» στη συζήτηση που γίνεται στην Αίθουσα αυτή· υπάρχει μόνο η λέξη «αλληλεγγύη». Πώς μπορούμε να περιμένουμε αλληλεγγύη αν έχουμε μεγάλους παγκόσμιους ανταγωνιστές όπως η Κίνα και η Ινδία που προπορεύονται; Νομίζω ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση θα πρέπει να είναι πολύ πιο ρεαλιστική και να σκεφτεί για τι είναι υπεύθυνες οι εθνικές μας κυβερνήσεις.

Είναι δύσκολο αυτήν τη χρονική περίοδο να κάνουμε περικοπές. Στην Εσθονία, ήταν πολύ δύσκολο να περικόσουμε τις δαπάνες της διακυβέρνησης του κράτους, αλλά το πράττουμε εδώ και χρόνια. Τις καλές χρονιές –τα χρόνια της ακμής– κατορθώσαμε να δημιουργήσουμε αποθεματικά και κανείς άλλος –παρά μόνο οι κυβερνήσεις των κρατών μελών– δεν είναι υπεύθυνος για αυτό.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, εκπροσωπώ την Πολωνία – μια χώρα που ενδεχομένως δεν χρειάζεται να ανησυχεί για την κρίση όπως η Ουγγαρία ή η Λετονία, για παράδειγμα, αλλά στη χώρα μου, παρά την κυβερνητική προπαγάνδα, η ανεργία αυξάνεται ξεκάθαρα, και σε μια διαδήλωση που πραγματοποιήθηκε σήμερα στη Βαρσοβία συμμετείχαν εργάτες ναυπηγείων που μόλις έλαβαν την τελευταία δόση από τα χρήματα της απόλυσής τους.

Σύμφωνα με μια ανάλυση που διεξήγαγε η Εθνική Τράπεζα της Πολωνίας, η δυναμική της ύφεσης σε εννέα χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης ήταν σαφέστατα ισχυρότερη απ' ό,τι στις χώρες της Δυτικής Ευρώπης. Το χειρότερο είναι πως οι διαφορές μεταξύ των επιμέρους χωρών της περιοχής μας είναι μεγαλύτερες από τις διαφορές στην «παλαιά» ΕΕ. Αυτό οφείλεται εν μέρει όχι μόνο στη μεγαλύτερη σταθερότητα των οικονομιών των 15 παλαιών κρατών μελών, αλλά επίσης, και ως το πούμε απερίφραστα, στη μεγαλύτερη ικανότητά τους να χρησιμοποιούν ή να τροποποιούν όπως τους βολεύει ορισμένα χρηματοοικονομικά μέσα τα οποία θεωρητικά έχουν απαγορευτεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η κ. Kroes έκαναν τα στραβά μάτια όσον αφορά τη βοήθεια που έδωσε το Βερολίνο στα γερμανικά ναυπηγεία, αλλά αποδοκίμασαν την Πολωνία που έκανε το ίδιο και διέταξαν την επιστροφή των κοινοτικών ενισχύσεων που δόθηκαν στα πολωνικά ναυπηγεία. Αποδεικνύεται στην πράξη ότι μερικοί είναι πιο ίσοι από τους υπόλοιπους, και ότι χρησιμοποιούνται δύο μέτρα και δύο σταθμά. Η γαλλική αυτοκινητοβιομηχανία μπορεί να λάβει περισσότερες κρατικές ενισχύσεις απ' ό,τι η αυτοκινητοβιομηχανία στις χώρες της «νέας» ΕΕ. Με αυτόν τον τρόπο απλώς αυξάνονται οι ανισότητες.

Ο κύριος Επίτροπος μίλησε για τον ευεργετικό ρόλο του ευρώ, αλλά αυτό ήταν σίγουρα αστείο. Η Πολωνία δεν έχει το ευρώ και η κρίση την επηρέασε σε μικρότερο βαθμό απ' ό,τι τη Σλοβακία, που έχει υιοθετήσει το ευρώ και όπου οι συνέπειες της κρίσης είναι πιο σοβαρές απ' ό,τι στην Πολωνία. Απευθύνω έκκληση για αλληλεγγύη, για την οποία μίλησε ο εκπρόσωπος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες), αλλά

έχω την εντύπωση ότι στο θέμα αυτό μίλησε υποκριτικά. Σε αυτό το πλαίσιο, η υποκρισία δεν αποτελεί τίτλο τιμής για την αρετή.

Joe Higgins (GUE/NGL). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, περίμενα ότι ο κύριος Επίτροπος και, βέβαια, ο κ. Verhofstadt θα μας πρόσφεραν ίσως μια εξήγηση και μια ανάλυση των λόγων που οδήγησαν στην καταστροφή η οποία έπληξε τις περισσότερες χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης στο οικονομικό πεδίο. Πριν από είκοσι χρόνια, είχαμε ένα ηρωικό κίνημα των εργαζόμενων σε αυτές τις χώρες που γκρέμισε τον σταλινιστικό μονόλιθο. Δυστυχώς, αντί να αντικατασταθεί ο μονόλιθος αυτός και να προχωρήσουμε στον γνήσιο δημοκρατικό σοσιαλισμό, ακολούθησε η αποκατάσταση του καπιταλισμού. Όμως αυτό ήταν που υπαγόρευε ολόκληρο το πολιτικό, ευρωπαϊκό, καπιταλιστικό οικοδόμημα: η ΕΕ, τα μεγάλα επιχειρηματικά μέσα ενημέρωσης, όλα υπόσχονταν ότι ο καπιταλισμός θα ανήγγειλε μια νέα λαμπρή εποχή για τους λαούς της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης.

Η αγορά θα ήταν ο θεός και ο ανταγωνισμός θα ήταν ο βασιλιάς. Έτσι φτάσαμε στην επιβολή της νεοφιλελεύθερης ατζέντας, της τόσο αγαπητής στον Ευρωπαίο Επίτροπο: η μαζική ιδιωτικοποίηση της δημόσιας περιουσίας –η κλοπή της δημόσιας περιουσίας, στην ουσία– και η εγκατάλειψη των οικονομιών των χωρών αυτών στο έλεος των καρχαριών των διεθνών χρηματοοικονομικών αγορών. Μάλιστα δημιουργήσαμε μια ειδική τράπεζα για να επιτηρεί αυτήν τη διαδικασία, και αυτό ήταν ολοκληρωτική καταστροφή. Τα κράτη της Βαλτικής βρίσκονται σε ελεύθερη πτώση: η Λετονία 18% μείον στο τρίτο τρίμηνο με την ανεργία στο 20%.

Τι προτείνουν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και ο κ. Verhofstadt; Τη συνταγή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και των δυτικοευρωπαϊκών τραπεζών. Δραστική υποβάθμιση του επιπέδου διαβίωσης των εργαζομένων, δραστική υποβάθμιση των δημοσίων υπηρεσιών. Ως εκ τούτου, στη Λετονία αντιμετωπίζουμε τον κίνδυνο να κλείσουν τα μισά νοσοκομεία μέχρι το τέλος αυτού του έτους.

Οι πολιτικές του ευρωπαϊκού οικοδομήματος συνιστούν εφιάλτη για τους απλούς πολίτες αυτών των χωρών – την απειλή βάρβαρων συνθηκών για τους απλούς ανθρώπους. Επομένως, θα συνιστούσα στους λαούς της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης να απορρίψουν αυτήν την ολέθρια συνταγή του οικοδομήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να εθνικοποιήσουν τις τράπεζές τους, να τις θέσουν υπό δημοκρατικό έλεγχο έτσι ώστε να επενδύουν προς όφελος των ατόμων και των θέσεων εργασίας, να εθνικοποιήσουν ή να επανεθνικοποιήσουν τους σημαντικούς κλάδους της οικονομίας, αλλά αυτήν τη φορά υπό τον έλεγχο των εργαζομένων έτσι ώστε να μπορέσουν να σχεδιάσουν την οικονομία τους με γνώμονα τους πολίτες και όχι να αφεθούν στο έλεος των καρχαριών, της εταιρικής Ευρώπης και της χρηματοοικονομικής Ευρώπης, η οποία προκάλεσε αυτήν την τρομερή καταστροφή για τους λαούς της περιοχής. Μπορεί να γελάτε, κύριε Επίτροπε, αλλά περιμένω την απάντησή σας.

Νικόλαος Σαλαβράκος (EFD). - Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ πάρα πολύ που μου δίνετε το λόγο και ευχαριστώ επίσης και τον Επίτροπο κύριο Almunia για την εμπειριστατωμένη έκθεση την οποία κατέθεσε στο Κοινοβούλιο. Με χαροποίησε ιδιαίτερα το γεγονός ότι ο κύριος Επίτροπος συμφώνησε σε μια χαλάρωση του Συμφώνου Σταθερότητας, αναγνωρίζοντας βεβαίως ότι τα αυστηρά κριτήρια του Μάαστριχτ, όπως το 3%, είναι πολύ δύσκολο να επιτευχθούν σε περιόδους τόσο μεγάλης οικονομικής κρίσης, όπως αυτή που διανύουμε.

Θέλω κατά πρώτον να τονίσω το γεγονός ότι τις ημέρες αυτές, τις εβδομάδες αυτές, η χώρα από την οποία προέρχομαι, η Ελλάδα, δέχεται μια επίθεση συγκεκριμένου πιστοδοτικού οίκου, μελετητικού οίκου, σχετικά με την αξιολόγηση της πιστοληπτικής ικανότητάς της. Και γεννάται το ερώτημα αν θα μπορούσε να μας απασχολήσει σοβαρά η δημιουργία ενός φορέα της

Ευρωπαϊκής Ένωσης που θα κάνει αυτήν τη δουλειά, ώστε να μην είναι έργο του οποιουδήποτε και να μη συνδέεται με κρυφούς εμπορικούς ή άλλους ανταγωνιστικούς σκοπούς.

Θέλω επίσης να εκφράσω το παράπονο ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση βοηθά πάρα πολλές τρίτες χώρες, περισσότερο από ό,τι τα μέλη της. Και θέλω επίσης να παρακαλέσω να δειχθεί η αλληλεγγύη που χρειάζεται στη χώρα μου, την Ελλάδα, για να αντεπεξέλθει στα προβλήματα τα οποία έχει.

Iliana Ivanova (PPE). – (BG) Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, πιστεύω ότι η συνετή πολιτική για την καταπολέμηση της κρίσης στις χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης πρέπει να βασίζεται στην αρχή μιας κοινωνικής οικονομίας της αγοράς, αντίθετα με τις συστάσεις που έκανε ο προηγούμενος ομιλητής. Και αυτό γιατί μόνο μια ισχυρή οικονομία που σέβεται την ελευθερία της ιδιωτικής περιουσίας, το κράτος δικαίου και την προσωπική ευθύνη μπορεί να εγγυηθεί το κόστος της βιώσιμης κοινωνικής πολιτικής που αξίζει η κοινωνία μας.

Πιστεύω ακράδαντα ότι οι προσπάθειες και η ευθύνη μας πρέπει να επικεντρωθούν σε μια σειρά βασικών αξόνων. Πρώτον, σταθερά δημόσια οικονομικά. Ένας ανησυχητικός αριθμός κρατών μελών έχουν υψηλά επίπεδα εθνικού χρέους. Πρέπει να επαγρυπνούμε και να είμαστε πολύ πειδαρχημένοι. Πρέπει να στοχεύουμε σε δημοσιονομικά ελλείμματα τα οποία θα βρίσκονται εντός του ορίου του 3% του ΑΕγχΠ, αλλά και να καταβάλουμε κάθε δυνατή προσπάθεια για να επιτυγχάνουμε ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς.

Στο πλαίσιο του συμφώνου σταθερότητας και ανάπτυξης, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Συμβούλιο πρέπει να παρακολουθούν στενά τα κράτη μέλη για μακροοικονομικές ανισορροπίες.

Δεύτερον, πρέπει να υποστηρίξουμε τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, όχι μόνο γιατί παρέχουν περισσότερο από το 65% της απασχόλησης στην Ευρώπη, αλλά επίσης γιατί διαθέτουν το μεγαλύτερο δυναμικό από άποψη ευελιξίας και δυναμικής ανάπτυξης, ιδίως κατά τη διάρκεια μιας κρίσης.

Τρίτον, είναι σημαντικό να υποστηρίξουμε τους ανέργους και τις πλέον ευάλωτες ομάδες της κοινωνίας μας, καθώς και να προβούμε σε επαρκείς επενδύσεις στην εκπαίδευση, στην απόκτηση προσόντων και την έρευνα. Το τελευταίο σημείο, και η κορυφαία προτεραιότητα για τα κράτη μέλη που προσχώρησαν πρόσφατα, είναι η επέκταση της ζώνης του ευρώ.

Θέλω να ζητήσω τη στήριξή σας και να ευχαριστήσω τους συναδέλφους βουλευτές, και επίσης να καλέσω μετ' επιτάσεως την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τα κράτη μέλη να επανεξετάσουν τη θέση τους σε σχέση με την επέκταση της ευρωζώνης. Χρειαζόμαστε την κατανόηση και την αλληλεγγύη σας, ιδίως σε χώρες όπως η Βουλγαρία, από την οποία προέρχομαι και η οποία κατέβαλε σκληρές προσπάθειες για να εκπληρώσει τα κριτήρια του Μάαστριχτ και έχει επίσης ένα από τα χαμηλότερα δημοσιονομικά ελλείμματα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, μαζί με μια εξαιρετικά πειδαρχημένη δημοσιονομική πολιτική.

Αγαπητοί συναδέλφοι, πιστεύω ότι είναι σημαντικό να συνεχίσουμε τις κοινές, συντονισμένες προσπάθειές μας για να βοηθήσουμε τις οικονομίες μας να ανακάμψουν και να βγουν από αυτήν την κρίση ισχυρότερες από πριν.

Edit Herczog (S&D). – (HU) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, επιτρέψτε μου να ξεκινήσω την παρέμβασή μου του ενός λεπτού, ευχαριστώντας τους συναδέλφους μου βουλευτές από τις χώρες της ζώνης του ευρώ, διότι θεώρησαν σημαντικό να παρευρεθούν σε αυτήν τη συζήτηση. Η παρουσία τους στη συζήτηση αυτή είναι το σημείο απ' όπου αρχίζει η αλληλεγγύη.

Χωρίς να λησμονούμε την ίδια ευθύνη των κρατών μελών, όπως επισήμανε η συναδέλφος μου, τα νέα κράτη μέλη αντιμετωπίζουν γενικές δυσκολίες που σίγουρα στα δικά μας μάτια φαίνονται

ως αντικειμενικές δυσκολίες. Μια τέτοια δυσκολία είναι η επιβεβλημένη διαδικασία για την εικοσαετή πορεία προς την ένταξη, η οποία προκάλεσε σοβαρά οικονομικά προβλήματα για τις εν λόγω χώρες και προσέβλεπε στην αληθινή κοινωνική αλληλεγγύη των κατοίκων τους. Μια άλλη δυσκολία είναι η απουσία στις χώρες αυτές αμυντικού μηχανισμού παρόμοιου με εκείνου που προσφέρει η ζώνη του ευρώ, πράγμα που σημαίνει ότι βρίσκονταν σε πολύ πιο ανυπεράσπιστη θέση όταν τις χτύπησε η κρίση. Τέλος, υπάρχει η αναλογία των ΜΜΕ και των ανθρώπων που εργάζονται σε αυτές στις εν λόγω χώρες, εν συγκρίσει με τα αντίστοιχα μεγέθη για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Γενικά, πιστεύω ακράδαντα ότι, προκειμένου να επιτευχθεί η οικονομική ανάκαμψη στις χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, πρέπει να ενώσουμε τις δυνάμεις μας και να θέσουμε έναν τριπλό στόχο που περιλαμβάνει την απασχόληση, τη δημοσιονομική ισορροπία και την οικονομική ανάπτυξη. Πιστεύω ότι η δέσμη μέτρων για τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις περιελάμβανε μερικά από αυτά τα στοιχεία. Σε κάθε περίπτωση, οφείλουμε να ξεπεράσουμε με κάποιον τρόπο τις οικονομικές δυσκολίες του κλάδου των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων. Χρειαζόμαστε ασφαλώς τους μηχανισμούς βοήθειας της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας για να το επιτύχουμε αυτό. Όσο πιο μικρή είναι μια επιχείρηση τόσο πιο δύσκολη είναι η πρόσβαση που έχει η ΕΕ σε αυτήν.

(Ο Πρόεδρος διακόπτει την ομιλήτρια)

Vilja Savisaar (ALDE). – (ET) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα πρωτίστως να επιστήσω την προσοχή σας στα τρία κράτη της Βαλτικής, η κατάσταση των οποίων είναι ενδεχομένως η σοβαρότερη από όλες τις χώρες της περιοχής αυτής. Θα αναφέρω μερικά παραδείγματα. Η οικονομική παραγωγή της Εσθονίας μειώθηκε κατά 15%, ενώ ο μέσος όρος στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι -4,1%. Σε καμία άλλη ευρωπαϊκή χώρα πέρα από τα τρία κράτη της Βαλτικής δεν υπήρξε πτώση της οικονομικής παραγωγής μεγαλύτερη από 10%. Και στα τρία κράτη της Βαλτικής, η ανεργία έχει μέχρι στιγμής ξεπεράσει το 15%.

Ελπίζω ειλικρινά ότι οι προτάσεις της Ομάδας της Συμμαχίας Φιλελευθέρων και Δημοκρατών για την Ευρώπη για την αναθέρμανση της οικονομίας και τη βελτίωση της δημοσιονομικής κατάστασης θα τύχουν ιδιαίτερης προσοχής και ανταπόκρισης από την Επιτροπή. Πέρυσι, η Εσθονία χρειάστηκε να μειώσει τον προϋπολογισμό της τρεις φορές και να συρρικνώσει τις δαπάνες του δημόσιου τομέα, και περαιτέρω περικοπές θα οξύνουν την ήδη σοβαρή κοινωνική κατάσταση. Ελπίζω ειλικρινά ότι η Εσθονία θα ενταχθεί στη ζώνη του ευρώ την 1η Ιανουαρίου 2011, προκειμένου να δημιουργηθεί ένας χώρος για οικονομική ανάπτυξη και για την επίλυση των δημοσιονομικών δυσχερειών.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, βρισκόμαστε σήμερα εν τω μέσω μιας οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης και πιστεύω ότι η ρευστότητα είναι ο σημαντικότερος παράγοντας σε μια κρίση, όχι μόνο για τις τράπεζες και τις επιχειρήσεις, αλλά ιδιαίτερα για τους εργαζόμενους. Η πιστοληπτική ικανότητα είναι, ασφαλώς, πάντα προϋπόθεση ρευστότητας και, ως εκ τούτου, η συζήτηση για την πιστοληπτική ικανότητα εταιρειών, τραπεζών και εργαζομένων είναι ιδιαίτερως σημαντική.

Φυσικά, η πιστοληπτική ικανότητα βασίζεται στα εισοδήματα, είτε πρόκειται για εργαζόμενους είτε για εταιρείες ή τράπεζες. Αν δεν έχεις κανένα εισόδημα δεν έχεις, φυσικά, ούτε πιστοληπτική ικανότητα ούτε ρευστότητα και εδώ ακριβώς ξεκινάει ο φαύλος κύκλος.

Για τον λόγο αυτόν, είναι εξαιρετικά σημαντικό να διασφαλίσουμε ότι δεν θα επιβληθούν πρόσθετοι φόροι στο μέλλον στις εμπορευματικές συναλλαγές. Αντ' αυτού, θα πρέπει να σκεφτούμε πώς μπορούμε να εισαγάγουμε έναν φόρο χρηματοοικονομικών συναλλαγών που

θα επιβάλλεται στις αμιγώς χρηματοοικονομικές συναλλαγές που δεν βασίζονται σε μια υπηρεσία ή σε μια εμπορευματική συναλλαγή. Ο φόρος αυτός θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για την αναχρηματοδότηση των τραπεζών και των εθνικών προϋπολογισμών και θα μπορούσε, συνεπώς, να αποτελέσει τη βάση για τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας.

Στην πραγματικότητα, η ανεργία είναι εντελώς απαράδεκτη. Αυτή είναι, σε τελική ανάλυση, ο κύριος παράγοντας πίσω από τη δημιουργία της χρηματοπιστωτικής και οικονομικής κρίσης.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Σύμφωνα με τη Συνθήκη της Λισαβόνας, η οικονομία της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι μια κοινωνική οικονομία της αγοράς. Το βασικό μας μέλημα πρέπει να είναι η δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, η μείωση της ανεργίας και η έξοδος από την οικονομική κρίση. Τα κράτη μέλη στη νοτιοανατολική Ευρώπη αντιμετωπίζουν τεράστια ελλείμματα. Πρέπει να ενθαρρύνουν τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, διατηρώντας παράλληλα μια μακροπρόθεσμη, βιώσιμη δημοσιονομική πολιτική. Η εκπαίδευση, η υγεία, η γεωργία και η ανάπτυξη υποδομών στους τομείς των μεταφορών και της ενέργειας παραμένουν οι κύριες προτεραιότητες γι' αυτά τα κράτη μέλη. Είναι σημαντικό το επίπεδο των γεωργικών επιδοτήσεων σε αυτά τα κράτη μέλη να είναι ίδιο με εκείνο των παλαιότερων κρατών μελών. Η βοήθεια που θα προσφερθεί από την ΕΕ για περίοδο πέντε ετών για το ισοζύγιο πληρωμών μπορεί να χορηγηθεί αν τα δικαιούχα κράτη μέλη δεσμευτούν να μεταρρυθμίσουν τα φορολογικά και δασμολογικά συστήματά τους ή αν εγκρίνουν μέτρα για την ενίσχυση της διοικητικής τους ικανότητας προκειμένου να αυξηθεί και να επιτευχθεί η μέγιστη απορρόφηση των ευρωπαϊκών κονδυλίων. Τα εν λόγω κράτη μέλη χρειάζονται επίσης υποστήριξη για να εκσυγχρονίσουν τους εξαιρετικά ρυπογόνους βιομηχανικούς τομείς τους, προκειμένου να μειωθούν οι εκπομπές, αλλά και να προστατευθούν οι θέσεις εργασίας και να εξασφαλιστεί η οικονομική ανάπτυξη. Θα ήθελα να προσθέσω, τελειώνοντας, ότι πιστεύω πως η στήριξη γι' αυτά τα κράτη μέλη απαιτεί η πολιτική συνοχής για την περίοδο 2014-2020 να συνεχίσει να βοηθάει τις περιφέρειες της Ευρώπης που είναι λιγότερο ανεπτυγμένες οικονομικά.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να ξεκινήσω ευχαριστώντας εκείνους που ανέλαβαν την πρωτοβουλία γι' αυτήν τη συζήτηση, διότι είναι πράγματι πολύ σημαντικό να συζητάμε για την κατάσταση των πιο αδύναμων οικονομικά χωρών και των χωρών που δεν ανήκουν στη ζώνη του ευρώ. Αυτό είναι πολύ πιο σημαντικό σε μια περίοδο κατά την οποία συζητάμε στρατηγικές εξόδου από την κρίση, τώρα που πρέπει να έχουμε υπόψη τις διαφορετικές καταστάσεις που αντιμετωπίζουν οι διάφορες χώρες. Η κατάσταση είναι δύσκολη σε πολλές οικονομίες στην Ανατολική και Κεντρική Ευρώπη, αλλά τα πράγματα αρχίζουν τώρα να δυσκολεύουν για πολλές οικονομίες της Δυτικής Ευρώπης που είναι μέλη της ζώνης του ευρώ. Η χώρα μου, η Πορτογαλία, αποτελεί ένα τέτοιο παράδειγμα. Η στρατηγική πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις διάφορες καταστάσεις, που διαφέρουν από τη μία χώρα στην άλλη.

Υπάρχουν αρκετά διαφορετικά μονοπάτια που μπορούμε να ακολουθήσουμε. Είναι εξαιρετικά σημαντικό να έχουμε μια κατάλληλη νομισματική και δημοσιονομική πολιτική, αν είναι δυνατόν, μία πολιτική που θα καθορίζεται ολοένα και περισσότερο από πολιτικά κριτήρια τα οποία λαμβάνουν υπόψη την ανάγκη των εταιρειών και των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων για ρευστότητα, μια πολιτική που δεν θα δημιουργεί ούτε θα διαιωνίζει εμπόδια τα οποία είναι πολύ δύσκολο να υπερβούν χώρες που δεν ανήκουν στη ζώνη του ευρώ, και τέλος μια πολιτική που θα ασκεί πίεση στις εθνικές κυβερνήσεις να πραγματοποιήσουν τις απαραίτητες μεσοπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες μεταρρυθμίσεις. Εν κατακλείδι, πρέπει να προχωρήσουμε από τα λόγια στις πράξεις. Η συνοχή πρέπει να είναι αποτελεσματική.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Χάρη στην επιτυχημένη εφαρμογή του ευρωπαϊκού σχεδίου για την ανάκαμψη της οικονομίας, θα παρατηρήσουμε μια ελαφρά βελτίωση το επόμενο έτος, το 2010, για τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οι χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης επλήγησαν με διάφορους τρόπους από την οικονομική κρίση. Από τη μία πλευρά, η Πολωνία κατέγραψε μικρή οικονομική μεγέθυνση, αποφεύγοντας ως εκ τούτου την κρίση, ενώ η Ουγγαρία και η Ρουμανία επλήγησαν σοβαρά από την οικονομική κρίση.

Η Ρουμανία διήλθε μια άνευ προηγουμένου οικονομική κρίση φέτος, η οποία επιδεινώθηκε επίσης από τη σοβαρή πολιτική αστάθεια που προκλήθηκε από τους Σοσιαλιστές, οι οποίοι ήθελαν να εγκαταλείψουν την κυβέρνηση για εκλογικούς σκοπούς εξαιτίας των επικείμενων προεδρικών εκλογών. Οι προεδρικές εκλογές επρόκειτο να διεξαχθούν σε δύο μήνες. Η αποχώρηση των Σοσιαλιστών από την κυβέρνηση και η κατάθεση πρότασης μομφής στο κοινοβούλιο άφησαν τη Ρουμανία για δύο μήνες με μια υπηρεσιακή κυβέρνηση με περιορισμένες εξουσίες, η οποία δεν μπόρεσε να ολοκληρώσει και να εγκρίνει το σχέδιο του προϋπολογισμού στο κοινοβούλιο.

Ως αποτέλεσμα, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο ανέβαλε τη χορήγηση σε εμάς της τρίτης δόσης ενός δανείου ύψους 1,5 δισ. ευρώ. Ωστόσο, η σουηδική κυβέρνηση αποφάσισε να μας χορηγήσει ένα μη επιστρεπτέο δάνειο ύψους περίπου 120 εκατομμυρίων ευρώ. Η χώρα μου κατέγραψε 8% αρνητική οικονομική μεγέθυνση και επίπεδο ανεργίας δύο μονάδες χαμηλότερο από τον μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στο μέλλον, η ΕΕ χρειάζεται μια στρατηγική που θα εστιάζεται στο να συγκρατεί τις κυβερνήσεις να μην υποστηρίζουν τις εθνικές οικονομίες τους. Ωστόσο, αυτό δεν θα είναι δυνατόν στη Ρουμανία μέχρι το 2010 καθώς δεν μας το επιτρέπει η συμφωνία που υπογράψαμε με το ΔΝΤ.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Συμφωνώ με την παροιμία που λέει ότι, όταν επιστρέφοντας από το ψάρεμα συναντήσεις κάποιον στο δρόμο, θα πρέπει να τον μάθεις να ψαρεύει παρά να του δώσεις ένα ψάρι. Ωστόσο, οφείλουμε να συνειδητοποιήσουμε ότι πρέπει να τους μάθουμε να ψαρεύουν. Αναφέρομαι στο σημείο αυτό στα κράτη που εντάχθηκαν πρόσφατα στην ΕΕ και έχουν πολλά ακόμη να μάθουν. Ωστόσο, δεν μπορούν να μάθουν από μόνα τους. Πρέπει επίσης να τους δώσουμε τους οικονομικούς πόρους για να το κάνουν. Πιστεύω προσωπικά ότι μια υγιής οικονομία αποτελείται κυρίως από επιχειρήσεις μεσαίου μεγέθους. Ως αποτέλεσμα, οι πολιτικές της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής πρέπει να στοχεύουν πρωτίστως στην κατανομή πόρων από το ευρωπαϊκό Ταμείο Συνοχής γι' αυτού του είδους την οικονομία. Θα ήθελα να προσθέσω ότι η ευρωπαϊκή πολιτική οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής συνοχής αγνοήθηκε πρόσφατα όσον αφορά τον καθορισμό των προτεραιοτήτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(Ο Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

Victor Boștinăru (S&D). – (RO) Ακούγοντας την κ. Băsescu, δεν μπορώ παρά να δηλώσω: «O, les pauvres! Τι ιερή απλότητα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο».

Για να έρθω τώρα στα σοβαρότερα ζητήματα, η οικονομική ύφεση στις χώρες της Κεντρικής Ευρώπης έχει προσλάβει σοβαρότατες διαστάσεις. Οι διαφορές μεταξύ των χωρών αυτών και των πλούσιων χωρών της Δυτικής Ευρώπης γίνονται ολοένα πιο έντονες. Επίσης, οι ικανότητες των χωρών αυτών να δημιουργούν οικονομικά και δημοσιονομικά κίνητρα παραμένουν σε τόσο χαμηλό επίπεδο που είναι σχεδόν μηδαμινές. Θέλω να επιστήσω την προσοχή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στο ότι, ως αποτέλεσμα του κοινωνικού κόστους, της σημαντικής αύξησης της ανεργίας και των δραστικών δημοσιονομικών περικοπών, οι ικανότητες των χωρών να παρέχουν

συγχρηματοδότηση για σχέδια με ευρωπαϊκή χρηματοδότηση μειώνονται επίσης. Όλοι αυτοί οι παράγοντες μπορεί να καταδικάσουν τις χώρες της Κεντρικής Ευρώπης ...

(Ο Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

Lajos Bokros (ECR). – (ES) Θα ήθελα να θέσω μερικές πολύ απλές ερωτήσεις στον κ. Almunia, χωρίς τις δυσκολίες της μετάφρασης. Τι πιστεύετε για την τροποποίηση των κριτηρίων της Συνθήκης του Μάαστριχτ, έτσι ώστε να προστεθεί ενδεχομένως ένα νέο κριτήριο που θα σχετίζεται με το ισοζύγιο πληρωμών, ένα ανώτατο όριο στο έλλειμμα του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών και το εξωτερικό χρέος;

Ποια είναι η άποψή σας για τη συναλλαγματική πολιτική; Είναι καλύτερο να διατηρείται μια σταθερή ή κυμαινόμενη συναλλαγματική ισοτιμία κατά τη διάρκεια οικονομικής ύφεσης;

Επίσης, όσον αφορά τις χώρες που υιοθέτησαν το ευρώ χωρίς να είναι μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αυτό είναι πλεονέκτημα ή μειονέκτημα για εκείνες στις διαπραγματεύσεις για την ανάληψη των ευθυνών της ζώνης του ευρώ στο μέλλον;

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Κύριε Πρόεδρε, η γρίπη χτυπάει εκείνους που έχουν αδύναμο οργανισμό. Ως εκ τούτου, οι χώρες της Κεντρικής και της Ανατολικής Ευρώπης δεν χρειάζονται μόνο «εμβολιασμό», αλλά και κάτι για να ενισχύσει τον οργανισμό τους. Καταλαβαίνετε σε τι αναφέρομαι εδώ. Η αλλαγή του καθεστώτος θα πρέπει να υποστηριχθεί, και όχι μόνο η οικονομία, αν και θα πρέπει να υποστηριχθεί ασφαλώς και αυτή. Ο λόγος είναι ότι σε μεγάλο αριθμό χωρών της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, η οικονομία, τα μέσα ενημέρωσης και η πολιτική βρίσκονται ακόμη σήμερα στα χέρια εκείνων που κατέστρεψαν συστηματικά αυτήν την περιοχή τα τελευταία 40 χρόνια.

Συνεπώς, θα πρέπει να υποστηρίξουμε αυτό που αποκαλούμε ευρωπαϊκές αξίες, έτσι ώστε μια χώρα δεν θα συζητά –στην Ευρώπη της πολυγλωσσίας– την ανάγκη για έναν νόμο για τη γλώσσα, ούτε μια άλλη χώρα θα επιδιώκει να εισαγάγει με ύπουλο τρόπο τη συλλογική ενοχή ως απλή υποσημείωση στη Συνθήκη, αντί για τις ευρωπαϊκές αξίες. Ως εκ τούτου, οι χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης χρειάζονται ...

(Ο Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, σε κάποια φάση το 2006 και εμείς οι Λιθουανοί επιχειρήσαμε πράγματι να εισαγάγουμε το ευρώ, αλλά δυστυχώς αποτύχαμε να εκπληρώσουμε τα κριτήρια για ένα εκατοστό. Εντούτοις, θέλω πραγματικά να σας ευχαριστήσω, κύριε Επίτροπε, για την προηγούμενη περίοδο, για το έργο που επιτελέσατε και για την πολύ καλή συνεργασία.

Όσον αφορά το σημερινό πρόβλημα, θεωρώ πραγματικά ότι οι συνθήκες έχουν αλλάξει και υπήρξαν όντως ορισμένες καλές προτάσεις για την αναθεώρηση κάποιων πραγμάτων. Σε καμία περίπτωση δεν προτείνω να αναθεωρηθούν τα κριτήρια του Μάαστριχτ, μιλάω για πολύ στοιχειώδη πράγματα που θα δώσουν σε κάθε κράτος την ευκαιρία να ρυθμίζει τις τιμές. Αυτά είναι οι διάφοροι μηχανισμοί συναλλαγματικών ισοτιμιών και πολλά άλλα πράγματα.

Θα ήθελα η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να λάβει υπόψη της αυτήν την πρόταση και ευχαριστώ τον κ. Verhofstadt, ο οποίος υπέδειξε ότι στο μέλλον μπορεί να είμαστε σε θέση να καθόμαστε και να συζητούμε ήρεμα το πώς μπορούμε να βοηθήσουμε τα κράτη της Ανατολικής Ευρώπης, τα κράτη της Βαλτικής, καθώς η ανεργία πραγματικά...

(Ο Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

Joaquín Almunia, μέλος της Επιτροπής. – (ES) Κύριε Πρόεδρε, θέλω να ευχαριστήσω πολύ τον κ. Verhofstadt, που είχε την πρωτοβουλία για τη συζήτηση αυτή, και όλους όσους μίλησαν. Σας είμαι ιδιαίτερα ευγνώμων για τη συνεισφορά και τις ιδέες σας.

Επιτρέψτε μου να ξεκινήσω με μια φράση που χρησιμοποίησε ο κ. Verhofstadt. Είπε πως το γεγονός ότι υπάρχουν χώρες στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη που δεν ανήκουν στη ζώνη του ευρώ σημαίνει ότι υπάρχει ένα «rideau de fer» (σιδηρούν παραπέτασμα). Δεν συμφωνώ, γιατί κάποιες από τις χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης που δεν ανήκουν ακόμη στη ζώνη του ευρώ βρίσκονται σε εξαιρετικά δύσκολη οικονομική κατάσταση, αλλά υπάρχουν και άλλες η οικονομική κατάσταση των οποίων δεν είναι χειρότερη από εκείνη των πιο ώριμων, πιο προηγμένων οικονομιών. Οι τελευταίες ανήκουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση πολύ περισσότερο καιρό, λαμβάνουν χρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων και τα διαρθρωτικά ταμεία για πολύ περισσότερο καιρό και είναι μέλη της ζώνης του ευρώ, και έχουν εξίσου σοβαρά ή ενίοτε σοβαρότερα προβλήματα απ' ό,τι πολλές από τις οικονομίες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης.

Το πρόβλημα, συνεπώς, δεν είναι ένα σιδηρούν παραπέτασμα, το οποίο δεν υπάρχει εδώ και είκοσι χρόνια, ούτε επίσης ισχύει ότι τα μέσα που έχει στη διάθεσή της η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν χρησιμοποιούνται στην περιοχή, γιατί όντως χρησιμοποιούνται, όπως είπα στην αρχική ομιλία μου. Κάποιοι από εσάς το υπαινιχθήκατε, ενώ άλλοι φαίνεται να αγνοούν το γεγονός ότι τα μέσα χρησιμοποιούνται σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό απ' ό,τι θα μπορούσαμε να φανταστούμε όταν ξεκίνησε αυτή η κρίση το 2007.

Με όλο τον σεβασμό, το πρόβλημα δεν είναι το πώς ερμηνεύονται τα κριτήρια για την είσοδο στη ζώνη του ευρώ, και το θέμα αυτό το συζητήσαμε πολλές φορές σε αυτό το Σώμα. Δεν είναι αυτό το πρόβλημα. Υπήρξαν κάποιες επικρίσεις στο Σώμα αυτό για εκείνους που αποφάσισαν τότε να επιτρέψουν σε κάποια σημερινά μέλη της ζώνης του ευρώ να ενταχθούν σε αυτήν, ενώ δεν ήταν απολύτως σαφές αν πληρούσαν τις προϋποθέσεις ή όχι. Αυτό που βλέπουμε τώρα είναι ότι οι οικονομίες που δεν είναι καλά προετοιμασμένες για να αντιμετωπίσουν μια τέτοια κρίση είναι αυτές που υποφέρουν περισσότερο, τόσο εντός όσο και εκτός της ζώνης του ευρώ. Αυτό είναι το πρόβλημα που θα πρέπει να μας απασχολήσει.

Χρειάζεται να συνεργαζόμαστε περισσότερο; Ναι, ασφαλώς. Χρειάζεται να ενισχύσουμε τα ευρωπαϊκά μέσα; Ναι, ασφαλώς. Η Επιτροπή ζητεί από το Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο να το πράξουν. Το Κοινοβούλιο ζητεί επίσης από την Επιτροπή να το πράξει, και θέλω να καλέσω το Κοινοβούλιο να ζητήσει και από το Συμβούλιο να το πράξει, γιατί το Συμβούλιο δεν δέχτηκε την πρόταση της Επιτροπής να χρηματοδοτηθούν οι δράσεις του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου το 2009 και το 2010 κατά 100% από ευρωπαϊκούς πόρους στις χώρες που ωφελούνται από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο. Θα ήμουν ευγνώμων αν μπορούσατε να το πείτε αυτό στο Συμβούλιο.

(FR) Αυτή είναι η τελευταία φορά που βρίσκομαι εδώ με την ιδιότητα του Επιτρόπου αρμόδιου για οικονομικές και νομισματικές υποθέσεις, και θέλω να μεταφέρω τη θέση σας, που είναι και δική μου θέση, στο Συμβούλιο ECOFIN. Πράγματι, πιστεύω ότι είναι σημαντικό, σε εποχές όπως αυτή, να χρησιμοποιηθούν τα διαρθρωτικά ταμεία και το Ταμείο Συνοχής με διαφορετικό τρόπο από αυτόν που προβλέπεται υπό κανονικές συνθήκες. Θα συνεχίσω στη μητρική μου γλώσσα.

(ES) Συμφωνώ. Συμφωνώ με πολλές από τις ιδέες των έξι σημείων που ανέφερε ο κ. Verhofstadt, τα οποία περιλαμβάνονταν σε επιστολή που απηύθυνε στον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και στον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων. Συμφωνούμε σε πολλές πτυχές των προτάσεων σας. Σε πολλές πτυχές, ενεργούμε ήδη σύμφωνα με τα σημεία που περιέγραψε. Τα ανέφερα στην αρχή της ομιλίας μου.

Ωστόσο, το να πιστεύει κανείς ότι με τη χρήση ευρωπαϊκών μέσων είναι δυνατόν να αποφύγουμε κάποιες αναγκαίες και δύσκολες προσαρμογές, προκειμένου να αντιμετωπίσουμε τις συνέπειες μιας ύφεσης όπως η σημερινή, δείχνει έλλειψη επίγνωσης του βάθους της ύφεσης που βιώνουμε, τόσο εντός όσο και εκτός της ζώνης του ευρώ, στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη καθώς και στη Δυτική Ευρώπη. Είναι τόσο βαθιά η ύφεση που μπορούμε να φανταστούμε πώς, για παράδειγμα, η Ιρλανδία έκανε τέτοιες εξαιρετικά δύσκολες προσαρμογές, όχι επειδή το είπε το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο ή επειδή της το επέβαλαν κάποιοι στις Βρυξέλλες, αλλά επειδή οι ιρλανδικές αρχές θεώρησαν ότι ήταν ο καλύτερος τρόπος για να προσαρμόσουν την οικονομία τους το συντομότερο δυνατό και να κινηθούν προς τα εμπρός με τον ίδιο δυναμισμό που είχαν πριν από την κρίση.

Οι κοινωνικές επιπτώσεις των προσαρμογών αυτών μας ανησυχούν, και με ανησυχούν προσωπικά εξίσου ή ακόμη περισσότερο απ' ό,τι ανησυχούν το Κοινοβούλιο. Μπορώ να σας πω, διότι δεν είναι κάτι κρυφό, ότι χρησιμοποιώντας τον μηχανισμό του ισοζυγίου πληρωμών, η Επιτροπή μείωσε πολλές από τις προσαρμογές που προτείνουν οι κυβερνήσεις των χωρών που επωφελούνται από αυτούς τους πόρους. Θα συνεχίσουμε να το κάνουμε. Προσπαθήσαμε επίσης, στο μέτρο του δυνατού, να διατηρήσουμε τα ποσά στους εθνικούς προϋπολογισμούς, προκειμένου να μπορέσουμε να χρηματοδοτήσουμε από κοινού τα ευρωπαϊκά ταμεία γιατί, διαφορετικά, οι μειώσεις στις δαπάνες επενδύσεων που θα έπρεπε να χρησιμοποιηθούν για την κοινή χρηματοδότηση των ευρωπαϊκών ταμείων θα είχαν πολύ αρνητικές συνέπειες στις χώρες αυτές.

Βλέπουμε, ωστόσο, θετικά σημάδια και είναι σημαντικό να το πούμε σε μια συζήτηση όπως αυτή. Δεν θα ήμασταν σε θέση να πούμε κάτι τέτοιο σε μια ανάλογη συζήτηση τον Οκτώβριο του 2008. Τον Δεκέμβριο του 2009, οφείλουμε να πούμε ότι υπάρχουν θετικά σημάδια, ότι αρχίζουμε να βλέπουμε φως στην άκρη του τούνελ, μεταξύ άλλων και στις χώρες που υποφέρουν περισσότερο λόγω της κρίσης, όπως η Λετονία, η Λιθουανία, η Εσθονία και η Ιρλανδία.

Βρισκόμαστε ακόμη αντιμέτωποι με μεγάλη αβεβαιότητα, και τα εμπόδια που πρέπει να υπερβούμε είναι πολύ μεγάλα, αλλά υπάρχει φως στην άκρη του τούνελ.

Επομένως, μόλις ξεπεραστεί η ύφεση, θα ξαναγυρίσουμε στα ίδια που κάναμε και πριν από αυτήν; Ελπίζω πως όχι! Καθώς αυτή είναι η τελευταία μου ομιλία στο Κοινοβούλιο για την οικονομία ως Επίτροπος αρμόδιος για οικονομικές και νομισματικές υποθέσεις, επιτρέψτε μου να σας δώσω πέντε σημεία που θα πρέπει να συζητήσουμε, τα οποία δεν συμπεριλαμβάνονται στα έξι σημεία του κ. Verhofstadt.

Πρώτον, υπό το πρίσμα της εμπειρίας μας από την κρίση αυτή, οι χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης χρειάζονται ένα πολύ πιο ισορροπημένο μοντέλο ανάπτυξης. Δεν είναι δυνατόν να εξαρτώνται αποκλειστικά και μόνο από τη χρηματοδότηση από ξένες επενδύσεις. Πολλοί από εσάς μιλήσατε για μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, και συμφωνώ μαζί σας. Και αυτές δεν μπορούν να εξαρτώνται αποκλειστικά και μόνο, ή σχεδόν αποκλειστικά, από τις ξένες τράπεζες, διότι, όσον αφορά την εποπτεία των δραστηριοτήτων του χρηματοπιστωτικού συστήματος, είναι πολύ δύσκολο να έχουμε εποπτικές αρχές και μια χρηματοοικονομική πολιτική που εξυπηρετεί τα συμφέροντα κάθε χώρας αν σχεδόν όλες οι τράπεζες προέρχονται από άλλες χώρες και λαμβάνουν αποφάσεις βάσει των συμφερόντων της χώρας καταγωγής τους. Ωστόσο, πρέπει να πούμε ότι οι ξένες τράπεζες στις χώρες αυτές συμπεριφέρονται εξαιρετικά καλά, όπως έχω ήδη πει.

Πρέπει να αυξήσουμε την ικανότητα απορρόφησης των διαρθρωτικών ταμείων. Στις τρέχουσες δημοσιονομικές προοπτικές, προτείναμε ένα πολύ μεγάλο ποσό πόρων για να το εγκρίνετε, το οποίο μπορεί να διοχετευτεί μέσω των διαρθρωτικών ταμείων κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου των δημοσιονομικών προοπτικών. Σε πολλές περιπτώσεις, οι χώρες δεν καταφέρνουν να

χρησιμοποιήσουν αυτούς τους πόρους, και υπάρχει ακόμη περιθώριο δράσης που σε ορισμένες χώρες ανέρχεται στο 4% του ετήσιου ΑΕγχΠ τους. Στο 4% του ετήσιου ΑΕγχΠ τους, και τα χρήματα αυτά δεν χρησιμοποιούνται επαρκώς.

Πρέπει να παράσχουμε πολύ περισσότερη στήριξη για την ολοκλήρωση των υποδομών, και πρέπει να συνεχίσουμε να συζητάμε πώς θα το κάνουμε. Υπάρχουν ανασχετικοί παράγοντες σε τμήματα της περιοχής που δεν έχουν ακόμη ξεπεραστεί μέσω υποδομών για την ολοκλήρωση του οικονομικού τους χώρου και του παραγωγικού ιστού τους με τη Δυτική Ευρώπη.

Τέλος, οι συνέπειες της κρίσης γίνονται περισσότερο αισθητές, από κοινωνική άποψη, στις χώρες που δεν έχουν επαρκές σύστημα κοινωνικής προστασίας ή κράτος πρόνοιας. Αυτό συμβαίνει εν μέρει επειδή δεν έχουν ικανοποιητικό επίπεδο ανάπτυξης, εισοδήματος ή πλούτου, αλλά συμβαίνει εν μέρει και επειδή –πρέπει να το πούμε– κατά τη διάρκεια των ετών πριν από την κρίση, σε κάποιες από αυτές τις χώρες, υπήρχε μια φορολογική πολιτική «όσο λιγότεροι φόροι τόσο καλύτερα» και όταν χρειάζονταν χρήματα για να χρηματοδοτηθούν δημόσιες δράσεις δεν υπήρχαν, γιατί δεν υπήρχαν έσοδα. Αυτό είναι κάτι που πρέπει επίσης να το λάβουμε υπόψη στο μέλλον.

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

Γραπτές δηλώσεις (Άρθρο 149 του Κανονισμού)

Elena Oana Antonescu (PPE), γραπτώς. – (RO) Σε μια χρονική στιγμή που η παγκόσμια οικονομική κρίση εξακολουθεί να πλήττει την Ευρώπη, τα κράτη της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης αισθάνονται εντονότερα τις επιπτώσεις της λόγω των υφιστάμενων διαφορών στην οικονομική ανάπτυξη μεταξύ των παλαιών κρατών μελών και εκείνων που εντάχθηκαν στην ΕΕ στους τελευταίους γύρους διεύρυνσης. Η οικονομική κρίση μεγεθύνει αυτές τις διαφορές, ασκώντας πρόσθετη πίεση στις κυβερνήσεις των χωρών αυτών, που έχουν να αντιμετωπίσουν αυστηρούς μακροοικονομικούς όρους, τις κοινωνικές επιπτώσεις της κρίσης, ενώ έχουν επίσης να επιλύσουν τα προβλήματα που προκύπτουν από τον ευάλωτο χαρακτήρα του χρηματοπιστωτικού συστήματος και τη βιωσιμότητα του συστήματος δημόσιας υγειονομικής περίθαλψης και του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης. Λαμβάνοντας υπόψη αυτούς τους περιορισμούς της οικονομικής και της κοινωνικής πολιτικής, ελπίζω ότι η Επιτροπή θα εγκρίνει ένα ολοκληρωμένο σχέδιο που θα εστιάζεται στα ειδικά προβλήματα σε αυτήν την περιοχή. Πρέπει να είναι ένα σχέδιο που θα υποστηρίζει τις προσπάθειες αυτών των κρατών να διατηρήσουν μια οικονομική και κοινωνική ισορροπία. Οι χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης έχουν πάρει δάνεια από το ΔΝΤ, την Παγκόσμια Τράπεζα και την Ευρωπαϊκή Ένωση σε μια προσπάθεια να ξεπεράσουν τα εσωτερικά τους προβλήματα. Ωστόσο, οι χρηματοδοτικοί πόροι δεν χορηγούνται με τον απαιτούμενο ρυθμό, προκειμένου να υποστηριχθούν τα μέτρα που υιοθετούν οι κυβερνήσεις. Για τον λόγο αυτόν, ζητώ η διάθεση των πόρων αυτών να γίνει γρηγορότερα και να εγκριθεί ένα σχέδιο που θα υποστηρίζει τις οικονομίες στην περιοχή αυτή.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), γραπτώς. – (RO) Η Ρουμανία και η Βουλγαρία αισθάνονται τον πλήρη αντίκτυπο της παγκόσμιας οικονομικής ύφεσης που έπληξε τις δύο τελευταίες χώρες που εντάχθηκαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε ένα πλαίσιο ανισοτήτων με τις ανεπτυγμένες οικονομίες των άλλων κρατών μελών. Η τελευταία έρευνα του Ευρωβαρόμετρου υπογραμμίζει ότι οι πληθυσμοί και των δύο χωρών δηλώνουν εξαιρετικά ανήσυχοι για την οικονομική πορεία ανάπτυξης των χωρών τους, καθώς και για τον τρόπο με τον οποίο η κρίση επηρεάζει κάθε πολίτη προσωπικά. Επιπροσθέτως των συμπερασμάτων της έρευνας του Ευρωβαρόμετρου, ο αντίκτυπος της κρίσης, στο μέσο του χειμώνα, είναι βέβαιο ότι θα επιδεινωθεί. Οι κυβερνήσεις των κρατών μελών έχουν υποχρέωση να υιοθετήσουν τα βέλτιστα μέτρα, ώστε να βοηθήσουν τους λαούς τους να περάσουν τον χειμώνα χωρίς καμία δραματική κοινωνική συνέπεια. Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχουν δραστηριοποιηθεί για να βοηθήσουν τη

Ρουμανία και τη Βουλγαρία, τόσο οικονομικά όσο και μέσω της παροχής εμπειρογνομosύνης, καθορίζοντας ορισμένους μακροοικονομικούς δείκτες. Η μεγαλύτερη συμμετοχή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στη σταθεροποίηση των οικονομιών της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας θα έχει ευεργετικό αντίκτυπο σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία δεν μπορεί να αντέξει μεγάλες ανισορροπίες επί του παρόντος. Όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης επηρεάζονται από τις διαφορετικές πτυχές της κρίσης. Ωστόσο, είναι προφανές ότι τα νέα κράτη μέλη περνούν πιο δύσκολες καταστάσεις απ' ό,τι οι επιτυχημένες οικονομίες των παλαιών κρατών μελών. Η αλληλεγγύη είναι μία από τις θεμελιώδεις αξίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και μια οικονομική ύφεση είναι μια καλή περίπτωση για να το δείξουμε έμπρακτα.

András Gyürk (PPE), γραπτώς. – (HU) Στην αρχή του έτους, διαπιστώσαμε με ικανοποίηση ότι 3 δισ. ευρώ προορίζονταν για ενεργειακές βελτιώσεις στο πλαίσιο της δέσμης των οικονομικών κινήτρων που εγκρίθηκε τότε. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ορθώς αναγνώρισε ότι απαιτείτο υποστήριξη τόσο για τη δημιουργία εναλλακτικών οδών εφοδιασμού όσο και για τη διασύνδεση των ενεργειακών δικτύων. Ωστόσο, η χαρά μας ήταν ανάμικτη με κάποιον βαθμό απογοήτευσης. Αν κοιτάξουμε τα συγκεκριμένα ποσά στήριξης, μπορούμε να δούμε ότι το πακέτο στήριξης παραλείπει την Κεντρική και την Ανατολική Ευρώπη, δηλαδή την πλέον ευάλωτη περιοχή από άποψη ενεργειακού εφοδιασμού. Η γαλλο-βελγική διασύνδεση φυσικού αερίου λαμβάνει περισσότερη στήριξη από τις διασυνδέσεις στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη. Ενώ η γαλλο-βελγική διασύνδεση θα είναι η έβδομη στη σειρά και θα προστεθεί στις υπάρχουσες έξι, αυτό το είδος υποδομής είναι κάτι που λείπει συχνά από τα νέα κράτη μέλη. Επιπλέον, ήμασταν επίσης δυσαρεστημένοι που οι βελτιώσεις της ενεργειακής απόδοσης δεν συμπεριλήφθηκαν στο πακέτο στήριξης. Ωστόσο, αυτός ήταν ακριβώς ο τομέας όπου ο κύριος στόχος του πακέτου θα ήταν ευκολότερο να επιτευχθεί, ήτοι η δημιουργία θέσεων εργασίας. Λόγω των ελλείψεων που αναφέρθηκαν, πιστεύουμε ότι δύο πράγματα είναι άκρως σημαντικά. Πρώτον, τα μελλοντικά σχέδια στήριξης πρέπει να επικεντρώνονται στις περιοχές όπου οι επενδύσεις για την ενέργεια έχουν τη μεγαλύτερη προστιθέμενη αξία. Δεύτερον, η ενεργειακή απόδοση, η οποία αναφέρεται συχνά στους κύκλους της ΕΕ, δεν μπορεί να λησμονείται όταν λαμβάνονται δημοσιονομικές αποφάσεις στο μέλλον, ιδίως αν γνωρίζουμε ότι μια αποδοτικότερη χρήση της ενέργειας μπορεί ήδη να παράγει απολύτως θεαματικά αποτελέσματα σε βραχυπρόθεσμο ορίζοντα.

Tunne Kelam (PPE), γραπτώς. – (EN) Συγχαίρω την Επιτροπή για τις προσπάθειες που κατέβαλε για να βοηθήσει τις ευρωπαϊκές οικονομίες. Η γνώση ότι η ΕΕ προβλέπει τη λήψη μέτρων για εκείνους που βρίσκονται σε μεγαλύτερη ανάγκη επιβεβαιώνει και διασφαλίζει ότι θα βγούμε όλοι από αυτήν την οικονομική κρίση ισχυρότεροι από πριν. Θα ήθελα να τονίσω τη σημασία της άρσης όλων των υφιστάμενων εμποδίων για την οικονομία, το εμπόριο και την ελεύθερη κυκλοφορία στην αγορά εργασίας. Η ολοκλήρωση της ενοποίησης της ευρωπαϊκής ενιαίας αγοράς πρέπει να είναι ο κύριος στόχος σε βραχυπρόθεσμο ορίζοντα. Μόνο αυτό θα μας βοηθήσει αποτελεσματικά να ανταπεξέλθουμε σε ενδεχόμενη μελλοντική κρίση. Ένα από τα ισχυρότερα κίνητρα που έχει η ΕΕ είναι η ένταξη στη ζώνη του ευρώ. Το ευρώ είναι ένα σημαντικό κίνητρο για τις επενδύσεις και την οικονομική ανάπτυξη, καθώς καθιστά τα κράτη λιγότερο ευάλωτα. Ελπίζω ειλικρινά ότι η χώρα μου, η Εσθονία, θα κατορθώσει να εκπληρώσει τα αναγκαία κριτήρια για την ένταξη στη ζώνη του ευρώ. Η Εσθονία έχει ένα από τα χαμηλότερα εξωτερικά χρέη στην Ευρώπη και έχει καταφέρει να δημιουργήσει αρκετά αποθεματικά κατά τη διάρκεια της οικονομικής ανάπτυξης, ώστε να μπορέσει τώρα να αντιμετωπίσει την κρίση με τα δικά της μέσα. Επίσης, είμαι πεπεισμένος ότι τα τρέχοντα μέσα από τα ευρωπαϊκά ταμεία και οι προοπτικές ένταξης στη ζώνη του ευρώ θα μας επιτρέψουν σύντομα να μειώσουμε αποτελεσματικά την ανεργία το επόμενο έτος.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), γραπτώς. – (PL) Κυρίες και κύριοι, σήμερα, ένα χρόνο και πλέον από το μεγαλύτερο σοκ για την αμερικανική κοινωνία μετά τις επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου, την κήρυξη της πτώχευσης της τράπεζας Lehman Brothers, είμαστε σοφότεροι χάρη στις επιπλέον εμπειρίες. Τα όσα συνέβησαν τους τελευταίους δώδεκα μήνες αποτελούν σαφή απόδειξη των λανθασμένων υποθέσεων της νεοφιλελεύθερης πολιτικής και, όπως συνέβη και με την 11η Σεπτεμβρίου, μας έκαναν να βλέπουμε τον κόσμο από διαφορετική σκοπιά. Η οικονομική κρίση έχει πλήξει ουσιαστικά κάθε μέρος του κόσμου, αλλά, και αυτό είναι το σημαντικότερο κατ' εμέ, έχει πλήξει πολλά εκατομμύρια Ευρωπαίων. Η έκθεση που δημοσιεύτηκε από την Παγκόσμια Τράπεζα πριν από αρκετές ημέρες δεν αφήνει καμία αμφιβολία για το ότι τα κράτη μέλη της ΕΕ στην Ανατολική Ευρώπη χρειάζονται βοήθεια, και όχι μόνο στον τομέα των εσωτερικών τους υποθέσεων. Αν η κρίση μπορεί να οδηγήσει στην φτώχεια έντεκα εκατομμύρια κατοίκων της Ανατολικής Ευρώπης και της Κεντρικής Ασίας, με άλλα 23 εκατομμύρια να ακολουθούν ως το τέλος του 2010, δεν μπορούμε σε καμία περίπτωση να επαναπαυόμαστε. Η οικονομική στήριξη είναι σημαντική, αλλά το ίδιο είναι και η πνευματική στήριξη, προκειμένου να οργανωθούν κατάλληλα κοινωνικά προγράμματα για τις χώρες που βιώνουν εντονότερα τις συνέπειες της κρίσης. Κατά τη διάρκεια προηγούμενων κρίσεων, οι οικογένειες κατάφεραν να σωθούν μεταναστεύοντας ή μέσω της απασχόλησης σε αρκετές θέσεις εργασίας. Η σημερινή κρίση έχει μια παγκόσμια διάσταση, η οποία καθιστά αυτό το είδος λύσης ανέφικτο. Αν δεν θέλουμε να ξαναδούμε γεγονότα όπως τα περσινά, και τις επιπτώσεις τους, θα πρέπει να κινητοποιήσουμε σημαντικά περισσότερα ευρωπαϊκά κονδύλια, να θέσουμε ως στόχο μας την προώθηση της απασχόλησης και να ενισχύσουμε τη διεθνή συνεργασία. Όλες αυτές οι ενέργειες θα πρέπει να επικεντρωθούν σε ένα πράγμα – την κοινωνική πολιτική.

Czesław Adam Siekierski (PPE), γραπτώς. – (PL) Οι χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης βίωσαν με εξαιρετικά σκληρό τρόπο τις επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης. Η πτώση των οικονομικών δεικτών ήταν μια πραγματικότητα το περασμένο έτος σε πολλές χώρες, και όχι μόνο στην περιοχή μας. Ωστόσο, θα πρέπει να τονίσουμε ότι οι διάφορες χώρες αντιμετώπισαν την κρίση με διαφορετικό βαθμό επιτυχίας. Ο ξεκάθαρος ηγέτης των χωρών στην περιοχή που μπόρεσε να επιδείξει ευνοϊκά αποτελέσματα είναι η Πολωνία. Όπως παραδέχθηκε ο κ. Almunia στη συζήτηση, η Πολωνία είναι η μόνη χώρα που απέφυγε την ύφεση, διατηρώντας θετική δυναμική ανάπτυξης καθ' όλη τη διάρκεια της κρίσης. Παρά το ότι η οικονομική κατάσταση στην περιοχή σταθεροποιείται αργά, αξίζει να σκεφτούμε τι μέτρα θα πρέπει να ληφθούν για να αποκατασταθεί η οικονομική ανάπτυξη και να αποφευχθούν παρόμοιες αναταραχές στο μέλλον. Σε βραχυπρόθεσμο ορίζοντα, οι κυβερνήσεις των ενεχόμενων χωρών θα πρέπει να υιοθετήσουν πιο αποφασιστικές στρατηγικές εξόδου από την κρίση. Πρέπει να εξισορροπήσουν τις δημοσιονομικές δαπάνες, να καταπολεμήσουν δραστικά την ανεργία και τον κοινωνικό αποκλεισμό, και να δημιουργήσουν τις συνθήκες για την ανάπτυξη επιχειρήσεων, αφενός, και των προϋποθέσεων για αύξηση της ζήτησης, αφετέρου. Εξίσου σημαντική με τη δράση σε εθνικό επίπεδο είναι η εξωτερική βοήθεια. Τα ευρωπαϊκά και διεθνή χρηματοπιστωτικά ιδρύματα θα πρέπει να θεσπίσουν ειδική γραμμή πίστωσης για τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις και για τη στήριξη των σχεδίων υποδομών. Τα μέτρα αυτά θα επιφέρουν ασφαλώς αύξηση της απασχόλησης και βελτίωση της κοινωνικής κατάστασης. Μακροπρόθεσμα, η καλύτερη λύση φαίνεται να είναι η είσοδος στη ζώνη του ευρώ και η δημιουργία των προϋποθέσεων για ισόρροπη και σταθερή ανάπτυξη.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), γραπτώς. – (HU) Κατά τη διάρκεια του περασμένου έτους, η μάχη ενάντια στην κρίση δόθηκε κυρίως σε επίπεδο κρατών μελών, χρησιμοποιώντας τα μέσα των κρατών μελών. Τα κράτη μέλη της ΕΕ προτίμησαν να αναλάβουν δράση κυρίως σε εθνικό παρά σε ευρωπαϊκό επίπεδο όσον αφορά την οικονομική ανάκαμψη, παρέχοντας βοήθεια σε εταιρείες και διατηρώντας θέσεις εργασίας. Σε ορισμένες περιπτώσεις έλειπε ακόμη και το ελάχιστο

αναμενόμενο επίπεδο συντονισμού, συμφωνίας και συνεργασίας. Τα παλαιά κράτη μέλη, με τις ισχυρότερες οικονομίες τους και το μεγαλύτερο περιθώριο ελιγμών από δημοσιονομικής απόψεως, δημιούργησαν πακέτα τα οποία πρωτίστως επικεντρώνονταν στις εσωτερικές αγορές τους και, σε πολλές περιπτώσεις, χρησιμοποιήθηκαν προστατευτικά μέσα που στρεβλώνουν τον ανταγωνισμό. Ένα περίτρανο παράδειγμα αυτού ήταν η στήριξη που πρόσφερε ο πρόεδρος της Γαλλίας Nicolas Sarkozy στην εταιρεία Peugeot, θέτοντας ως προϋπόθεση τη διατήρηση των θέσεων εργασίας στη Γαλλία, ενώ απολύσεις χρειάστηκε να γίνουν στο πιο αποδοτικό εργοστάσιο της εταιρείας στη Σλοβενία.

Παρόμοιες διακρίσεις συναντούμε σε σχέση με τον χρηματοοικονομικό τομέα στην Κεντρική Ευρώπη και στην περιοχή της Βαλτικής, καθώς δυτικές μητρικές εταιρείες εξακολουθούν μέχρι σήμερα να εκτρέπουν τα κέρδη που συγκεντρώνονται στις θυγατρικές τους οι οποίες δραστηριοποιούνται στην περιοχή. Η μείωση της προσφοράς πιστώσεων έχει ιδιαίτερα σκληρό αντίκτυπο στον τομέα των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, ο οποίος παρέχει τις περισσότερες θέσεις εργασίας και απολύει τεράστιους αριθμούς εργαζομένων ως αποτέλεσμα της κάμψης των εξαγωγικών αγορών και της μείωσης των παραγωγικών δυνατοτήτων. Αυτό σημαίνει ότι η οικονομική κρίση μετατρέπεται αναπόφευκτα σε εργασιακή και κοινωνική κρίση. Για τον λόγο αυτόν, ζητώ για μία ακόμη φορά από τις κυβερνήσεις των κρατών της ΕΕ των 15 να καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να αποκλείσουν προστατευτικά μέτρα και να λάβουν θέση κατά της συμπεριφοράς των εγχώριων τραπεζών, η οποία παραβιάζει τις αρχές της εσωτερικής αγοράς.

Iuliu Winkler (PPE), γραπτώς. – (HU) Η παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση είχε ποικίλο αντίκτυπο στα διάφορα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τα νέα κράτη μέλη στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη αποδείχθηκαν τα πιο ευάλωτα. Η πραγματικότητα έδειξε ότι τα κράτη μέλη είχαν άριστη πρόσβαση στα μέσα που περιείχονταν στο ευρωπαϊκό σχέδιο για την ανάκαμψη της οικονομίας. Παρατηρήσαμε επίσης ότι τα κράτη μέλη στη ζώνη του ευρώ απολάμβαναν την καλύτερη προστασία κατά της κρίσης. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι οι συνέπειες της κρίσης έγιναν περισσότερο αισθητές στις χώρες που δεν είχαν το όφελος των μέσων ανάκαμψης και δεν ήταν μέλη της ζώνης του ευρώ. Η θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας σηματοδότησε το τέλος της περιόδου θεσμικών μεταρρυθμίσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τώρα απαιτείται μια κοινή προσπάθεια για να ενισχυθεί η συνοχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό είναι ζωτική προϋπόθεση για να μπορέσει η ΕΕ να βγει από την κρίση αναζωογονημένη, ως ένας καίριος παγκόσμιος παράγοντας. Ο αντίκτυπος της κοινωνικής και εργασιακής κρίσης θα γίνει περισσότερο αισθητός το 2010. Τα νέα κράτη μέλη θα είναι αναμφίβολα τα κύρια θύματά της. Αυτό που χρειαζόμαστε είναι ένα σχέδιο οικονομικής ανάκαμψης που να είναι, πραγματικά, εξίσου προσβάσιμο σε όλα τα κράτη μέλη. Επιπλέον, οι προϋποθέσεις για την ένταξη στη ζώνη του ευρώ πρέπει να καταστούν πιο ευέλικτες. Αυτά τα σαφή μέτρα θα συμβάλουν στη δημιουργία μιας ισχυρής Ευρώπης, καθιστώντας την μια κοινότητα 500 εκατομμυρίων κατοίκων που διαπνέονται από τις ίδιες αξίες και καθοδηγούνται από τις ίδιες ιδέες.

18. Εμπειρίες με την εφαρμογή των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την υγιεινή των τροφίμων (συζήτηση)

Πρόεδρος. Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη συζήτηση της προφορικής ερώτησης του κ. Horst Schnellhardt, εξ ονόματος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες), προς την Επιτροπή σχετικά με την πείρα που αποκτήθηκε από την εφαρμογή των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 852/2004, (ΕΚ) αριθ. 853/2004 και (ΕΚ) αριθ. 854/2004 για την υγιεινή των τροφίμων (Ο-0151/2009 – Β7-0237/2009).

Horst Schnellhardt, *συντάκτης*. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να ευχαριστήσω θερμά την Επιτροπή για την ανακοίνωσή της σχετικά με την πείρα που αποκτήθηκε από την εφαρμογή των κανονισμών για την υγιεινή των τροφίμων. Η ανακοίνωση αυτή είναι πολύ σημαντική και το περιεχόμενό της πολύ πειστικό. Θα ήθελα να εκφράσω την υποστήριξή μου προς αυτήν, καθώς περιγράφει το τι έχει συμβεί στην πράξη τα τελευταία τρία χρόνια.

Είναι σημαντικό να γνωρίζουμε ότι οι κανονισμοί για την υγιεινή των τροφίμων έχουν υποστεί μια αλλαγή παραδείγματος. Ενισχύσαμε την εσωτερική αγορά, βελτιώσαμε την ασφάλεια των τροφίμων και αυξήσαμε την ευθύνη των παραγωγών και των προμηθευτών τροφίμων. Πρόκειται για μια σημαντική αλλαγή, και γι' αυτόν τον λόγο, φυσικά, εντοπίσαμε ορισμένα προβλήματα, ιδιαίτερα σε σχέση με την αδειοδότηση των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων. Ορισμένα κρεοπωλεία σταμάτησαν τις εμπορικές δραστηριότητες. Θα πρέπει για μία ακόμη φορά να επανεξετάσουμε την κατάσταση, καθώς κάτι τέτοιο οφείλεται στο ότι πολύ συχνά δεν γίνεται χρήση της ευελιξίας που είναι ενσωματωμένη στους κανονισμούς και δεν έχει υπάρξει καμία ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των τοπικών εποπτικών αρχών και του Ευρωπαϊκού Γραφείου Τροφίμων και Κτηνιατρικών Θεμάτων, κάτι που πιστεύω ότι είναι ιδιαίτερα αρνητικό.

Εάν η Επιτροπή αποφασίσει τώρα ότι δεν επιθυμεί να πραγματοποιήσει οιοσδήποτε αλλαγές, θα αναγκαστώ να εκφράσω τις αντιρρήσεις μου. Πιστεύω ότι είναι αναγκαίο, ακόμη και αν πρόκειται μόνο για αλλαγές αισθητικού χαρακτήρα, να εξετάσουμε ιδιαίτερα τα παρακάτω ζητήματα. Θα πρέπει να γνωρίζουμε ότι η πληροφόρηση στο πλαίσιο της αλυσίδας του εφοδιασμού τροφίμων ερμηνεύεται με πολύ στενό τρόπο και αυτό πρέπει να αλλάξει. Πρέπει να εξετάσουμε αν υπάρχουν άλλες κατάλληλες μέθοδοι για την επιθεώρηση των κρεάτων. Συγκεκριμένα, δεν θα πρέπει να συνεχίσουμε προς την κατεύθυνση της διαπίστευσης των εργαστηρίων για τον έλεγχο της παρουσίας τριχινών που περιγράφεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 882. Χρειαζόμαστε αξιόπιστο σχεδιασμό για τους τομείς που εφαρμόζουν τους κανονισμούς. Γι' αυτόν συγκεκριμένα τον λόγο, είμαι αντίθετος στον σχεδιαζόμενο κανονισμό. Θα πρέπει να υποβάλουμε μια σύντομη και περιεκτική πρόταση για την πραγματοποίηση αλλαγών, έτσι ώστε να μην εμπλακούμε στην έγκριση μεταβατικών κανόνων έως το 2013.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΗΣ κ. DURANT

Αντιπρόεδρου

Joaquín Almunia, *μέλος της Επιτροπής*. – (EN) Κυρία Πρόεδρε, η Επίτροπος Βασιλείου μου ζήτησε να μεταφέρω τη συγγνώμη της διότι δεν μπόρεσε να παραστεί προκειμένου να μιλήσει γι' αυτήν την προφορική ερώτηση όσον αφορά την έκθεση της Επιτροπής σχετικά με την πείρα που αποκτήθηκε από την εφαρμογή των κανονισμών για την υγιεινή των τροφίμων.

Εξ ονόματος της Επιτροπής, θα ήθελα να επισημάνω ότι η έκθεση βασίζεται σε πληροφορίες που λάβαμε από σχετικούς φορείς, τόσο από τον δημόσιο όσο και από τον ιδιωτικό τομέα, και το αποτέλεσμα των διαβουλεύσεων αυτών υπήρξε θετικό. Δεν εντοπίστηκαν σημαντικές δυσκολίες, ωστόσο σε ορισμένους τομείς εξακολουθούν να υπάρχουν περιθώρια βελτίωσης.

Για να στραφούμε σε συγκεκριμένα ζητήματα, καταρχάς, έχω επίγνωση του προβλήματος της επανέγκρισης εγκαταστάσεων μικρής χωρητικότητας. Η λύση σε τέτοιου είδους προβλήματα μπορεί να βρεθεί με τη βοήθεια των διατάξεων ευελιξίας των κανονισμών που πρόκειται να εγκριθούν σε εθνικό επίπεδο. Όπου δεν ακολουθήθηκε η προσέγγιση αυτή, προέκυψαν δυσκολίες σε ορισμένα κράτη μέλη. Το Γραφείο Τροφίμων και Κτηνιατρικών Θεμάτων πραγματοποιεί επί του παρόντος συγκεκριμένες αποστολές, προκειμένου να εντοπίσει τις βέλτιστες πρακτικές όσον αφορά αυτήν την ευελιξία για τα σφαγεία μικρής χωρητικότητας, με στόχο την ευρύτερη διάδοσή

τους. Λόγω του ότι τα κράτη μέλη πρέπει να αποφασίσουν έως το τέλος του τρέχοντος έτους σχετικά με τη χορήγηση ή την άρνηση εγκρίσεων, δεν μπορώ να πω στο στάδιο αυτό για πόσες μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις δεν έγινε δεκτή η έγκριση.

Δεύτερον, οι διατάξεις ευελιξίας έχουν ως γενικότερο στόχο να προστατεύσουν την ποικιλομορφία των τροφίμων και να βοηθήσουν τους μικρούς παραγωγούς. Η υιοθέτηση εθνικών μέτρων για την εφαρμογή της ευελιξίας και η σχετική κοινοποίησή τους στην Επιτροπή παρέχουν νομική ασφάλεια στους μικρούς παραγωγούς και αναγνωρίζουν τις ιδιαιτερότητες των μικρών εγκαταστάσεων. Ταυτόχρονα, διασφαλίζεται η ποικιλομορφία των τροφίμων, όπως οι παραδοσιακές μέθοδοι παραγωγής λουκάνικων και τυριών, χωρίς να διακυβεύεται η ασφάλεια των τροφίμων.

Προκειμένου να ενθαρρυνθεί η ορθή χρήση των διατάξεων ευελιξίας, η Επιτροπή δημοσίευσε αρκετά έγγραφα καθοδήγησης. Αυτό θα συμβάλει περαιτέρω στη διασφάλιση της διαφάνειας και της ασφάλειας δικαίου. Επίσης, είναι σημαντικό να υπενθυμίσουμε ότι η Επιτροπή, σε μια προσπάθεια να συμβάλει στη μείωση του διοικητικού φόρτου, κυρίως για τις μικρές επιχειρήσεις, πρότεινε ήδη την ανάλογη τροποποίηση του κανονισμού. Εντούτοις, όπως γνωρίζετε, η πρόταση αυτή εξακολουθεί να εκκρεμεί.

Τρίτον, οι πληροφορίες για την τροφική αλυσίδα περιλαμβάνουν μια γραπτή ανακοίνωση από τον αγρότη προς το σφαγείο και τον επίσημο κτηνίατρό του. Οι πληροφορίες αυτές παρέχουν ουσιώδους σημασίας στοιχεία για τη διασφάλιση των επιθεωρήσεων που βασίζονται στην αξιολόγηση των κινδύνων. Προσφάτως, δόθηκε στις αρμόδιες αρχές η δυνατότητα να παρεκκλίνουν από τη διάταξη που προβλέπει ότι οι πληροφορίες αυτές πρέπει να παραδίδονται στο σφαγείο τουλάχιστον 24 ώρες πριν.

Επιπλέον, είμαι στην ευχάριστη θέση να ανακοινώσω ότι, τον προσεχές Απρίλιο, η επόμενη Επιτροπή θα οργανώσει μια στρογγυλή τράπεζα με όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη σχετικά με την ενδεχόμενη αναθεώρηση των επιθεωρήσεων που πραγματοποιούνται στα κρέατα, προκειμένου να εξετάσει την αποτελεσματικότητά τους, λαμβάνοντας υπόψη τις τελευταίες τάσεις κινδύνων.

Τέλος, θα ήθελα να τονίσω ότι τα εργαστήρια που συμμετέχουν σε επίσημους ελέγχους πρέπει να είναι διαπιστευμένα, με στόχο τη διασφάλιση της υψηλής ποιότητας και της ομοιομορφίας των αναλυτικών αποτελεσμάτων, έτσι ώστε να μην τίθεται σε κίνδυνο η ασφάλεια των τροφίμων. Αυτό είναι ουσιώδους σημασίας για την ομαλή, καθημερινή διεξαγωγή του ενδοκοινοτικού εμπορίου, καθώς και για τη διευκόλυνση του εμπορίου με τρίτες χώρες. Εντούτοις, η Επιτροπή συμφώνησε προσφάτως να παραταθεί η μεταβατική περίοδος για τον έλεγχο των τριχινών έως το τέλος του 2013, έτσι ώστε να δοθεί περισσότερος χρόνος για τη διαπίστευση των εργαστηρίων.

Christa Kläß, *εξ ονόματος της Ομάδας PPE . – (DE)* Κυρία Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον συνάδελφό μου, τον κ. Schnellhardt, για την ερώτησή του. Η ερώτηση αυτή μας δίνει την ευκαιρία να προσδιορίσουμε τις θετικές και λιγότερο θετικές εμπειρίες από την εφαρμογή του κανονισμού. Ο κανονισμός για την υγιεινή των τροφίμων ορίζει κανόνες υγιεινής για την παραγωγή του κρέατος.

Οι διαβουλεύσεις της Επιτροπής καταδεικνύουν ότι έχει σημειωθεί θετική πρόοδος και ότι, συνολικά, η εφαρμογή των κανονισμών λειτουργεί αποτελεσματικά. Ο φόβος ότι οι υπερβολικά αυστηροί κανονισμοί θα συντελούσαν στη χρεοκοπία μικρών και βιοτεχνικών επιχειρήσεων δεν επαληθεύθηκε στην πλειονότητα των περιπτώσεων, ως αποτέλεσμα των εξαιρέσεων που προβλέπονται για τις μικρές επιχειρήσεις. Εντούτοις, οι διαβουλεύσεις καταδεικνύουν επίσης με σαφήνεια ότι, σε πολλές περιπτώσεις, υφίστανται προβλήματα κατά την εφαρμογή των κανόνων.

Αυτό επιβεβαιώνεται από τις πληροφορίες που έλαβα από εταιρείες και εποπτικές αρχές στην περιοχή από την οποία προέρχομαι.

Λόγω του ότι οι αρχές στις περιφέρειες διαθέτουν μεγάλα περιθώρια κατά τη διαδικασία λήψης αποφάσεων, είναι σε θέση να ανταποκριθούν στις ανάγκες των μικρότερων και βιοτεχνικών κρεοπωλείων σε μεμονωμένες περιπτώσεις. Αυτό είναι οπωσδήποτε κάτι θετικό, καθώς είναι ο μόνος τρόπος με τον οποίον μπορούμε να διασφαλίσουμε ότι τα μικρότερα κρεοπωλεία, τα οποία προσφέρουν μεγάλη ποικιλία προϊόντων, με τις συνακόλουθες προκλήσεις όσον αφορά τη νωπότητα και την ποιότητα, δεν συνθλίβονται κάτω από το βάρος της υπέρμετρης γραφειοκρατίας. Εντούτοις, η ευελιξία αυτή έχει τα όριά της, όταν συντελεί σε εξαιρέσεις και κανονισμούς που ερμηνεύονται διαφορετικά, ανάλογα με τα καπρίτσια των εποπτικών αρχών.

Αυτό δημιουργεί σοβαρές στρεβλώσεις στον ανταγωνισμό, όχι μόνο μεταξύ των κρατών μελών, αλλά και στο εσωτερικό τους. Ως εκ τούτου, πρέπει να βελτιώσουμε τον κανονισμό για την υγιεινή των τροφίμων, έτσι ώστε οι επιθεωρητές να διαθέτουν μεγαλύτερη ασφάλεια δικαίου και περισσότερες νομικές εξουσίες. Οι επιθεωρητές πρέπει να έχουν στη διάθεσή τους επαρκή νομικά μέτρα, για παράδειγμα, υπό τη μορφή ποινικών προστίμων.

Κύριε Almunia, υπάρχει μεγάλη νομική αβεβαιότητα στον τομέα αυτόν, η οποία πρέπει να εξαιρεθεί, και αναμένουμε την πρόταση της Επιτροπής.

Karin Kadenbach, *εξ ονόματος της Ομάδας S&D*. – (DE) Κυρία Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, καταρχάς θα ήθελα να συγχαρώ όλους όσους συμμετείχαν στη θέσπιση των κανονισμών για την υγιεινή των τροφίμων, διότι η ανακοίνωση αυτή της Επιτροπής παρέχει μια κυρίως θετική εικόνα όσον αφορά τις εμπειρίες από την εφαρμογή των κανονισμών. Αυτό δεν θα πρέπει να υποτιμάται, διότι, όπως έχουμε ήδη εξηγήσει, αυτοί οι νέοι κανονισμοί αντιπροσωπεύουν μια αλλαγή παραδείγματος στην πολιτική για την υγιεινή των τροφίμων.

Ο καινοτόμος χαρακτήρας των κανονισμών ήταν ο λόγος για τον οποίο η αρχική έκθεση σχετικά με τις εμπειρίες από την εφαρμογή των κανονισμών σχεδιάστηκε μόλις τρία χρόνια μετά τη θέση τους σε ισχύ. Τα κράτη μέλη και οι προμηθευτές και παραγωγοί τροφίμων ήταν σε γενικές γραμμές ικανοποιημένοι με τους κανονισμούς και ανέφεραν ότι σημείωναν θετική πρόοδο κατά την εφαρμογή τους. Κατά την άποψη των κρατών μελών και των ομάδων ιδιωτικών συμφερόντων, δεν υφίστανται μεγάλες δυσκολίες τόσο για τις επιχειρήσεις όσο και για τις αρχές. Υπάρχει η ομόφωνη άποψη ότι οι κανονισμοί αυτοί χρήζουν ορισμένων τροποποιήσεων, όμως δεν απαιτείται κάποια θεμελιακή αναθεώρηση. Οι σημερινοί κανονισμοί ανταποκρίνονται στην πρόκληση που συνίσταται στο να διασφαλίσουμε ότι οι καταναλωτές θα λαμβάνουν την υψηλότερη δυνατή ποιότητα και ασφάλεια ως προς την υγιεινή των προϊόντων, καθώς και να ανταποκριθούμε με ευέλικτο τρόπο στις ανάγκες των επιχειρήσεων και, συγκεκριμένα, των πολύ μικρών επιχειρήσεων.

Σύμφωνα με το ρητό «Αν σταματήσεις να βελτιώνεσαι, σταματάς να είσαι καλός», τα προβλήματα που εντοπίστηκαν κατά τη διαδικασία σύνταξης της έκθεσης θα πρέπει να διερευνηθούν, όπως ανέφερε ήδη και ο κ. Schnellhardt, προκειμένου να προσδιοριστούν τα αίτια και, κατ' ανάγκη, οι λύσεις που θα πρέπει να εξευρεθούν. Φυσικά, είναι επίσης απαραίτητο να συνεχίσουμε να παρακολουθούμε στενά την εφαρμογή της δέσμης μέτρων για την υγιεινή των τροφίμων, καθώς ήταν πολύ νωρίς για ορισμένα κράτη μέλη να παράσχουν μια ισορροπημένη και λεπτομερή αξιολόγηση. Μόνο όταν θα έχουμε μια ολοκληρωμένη εκτίμηση στα χέρια μας, θα πρέπει να αποφασίσουμε αν θα πρέπει να γίνουν αλλαγές στους κανονισμούς για την υγιεινή των τροφίμων και, αν ναι, ποιες θα πρέπει να είναι οι αλλαγές αυτές.

Joaquín Almunia, *μέλος της Επιτροπής*. – (EN) Κυρία Πρόεδρε, καταρχάς θέλω να σας ευχαριστήσω όλους για τη συμβολή σας σε αυτήν τη συζήτηση. Θεωρούμε ότι η έκθεση του

Ιουλίου λειτουργεί ως αφετηρία για τη διεξαγωγή συζήτησης σχετικά με τις ενδεχόμενες βελτιώσεις στους κανονισμούς και, εν ευθέτω χρόνω, η Επιτροπή θα εξετάσει την ανάγκη πραγματοποίησης νομοθετικών αλλαγών. Χαιρετίζουμε θερμά τη συμβολή των βουλευτών· η συνεισφορά σας μας είναι ιδιαίτερα χρήσιμη για το έργο της προετοιμασίας νέων πρωτοβουλιών εν ευθέτω χρόνω.

Προσβλέπουμε σε συνεχή συνεργασία με το Κοινοβούλιο, καθώς και με τα κράτη μέλη και τους ενδιαφερόμενους φορείς, τόσο στον ιδιωτικό όσο και στον δημόσιο τομέα, και είμαι βέβαιος ότι όλοι μας έχουμε ως κοινό στόχο να επιτύχουμε το υψηλότερο δυνατό επίπεδο ασφάλειας στον τομέα των τροφίμων. Θεωρώ ότι αυτό είναι το σημαντικότερο συμπέρασμα που μπορούμε να εξαγάγουμε από την αποψινή συζήτηση.

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

19. Ευρωπαϊκές δράσεις για τα θύματα τρομοκρατίας (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη δήλωση της Επιτροπής σχετικά με τις ευρωπαϊκές δράσεις για τα θύματα τρομοκρατίας.

Jacques Barrot, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (FR) Κυρία Πρόεδρε, επαναλαμβάνω τις παρατηρήσεις που έκανε ο συνάδελφός μου, κ. Almunia. Τα θύματα της τρομοκρατίας είναι θύματα επιθέσεων που έχουν διαπραχθεί κατά των δημοκρατικών αξιών των κοινωνιών μας. Φυσικά, τα θύματα αυτά αντικατοπτρίζουν για εμάς αυτήν την ανθρώπινη τραγωδία που είναι η τρομοκρατία. Έχουμε καθήκον να τα στηρίξουμε, να τα αναγνωρίσουμε και να τα συνδράμουμε.

Η Επιτροπή διαθέτει διπλό ρόλο στον τομέα αυτόν. Καταρχάς, να καταστήσει τους πολίτες μας ενήμερους για το τι υφίστανται τα θύματα της τρομοκρατίας, πώς υποφέρουν, και να διασφαλίσει τη μεγαλύτερη εκπροσώπηση των συμφερόντων των θυμάτων σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Δεύτερον, να προσπαθήσει να διασφαλίσει ότι δεν θα υπάρξουν πλέον θύματα, έτσι ώστε να μπορέσει να δοθεί τέλος σε αυτήν την τρομοκρατία. Πρόκειται για την πολιτική πρόληψης της τρομοκρατίας.

Από το 2004 η Επιτροπή προσφέρει οικονομική ενίσχυση σε μια σειρά προγραμμάτων, τα οποία έχουν ως στόχο να παράσχουν στα θύματα και τις οικογένειές τους τη βοήθεια και την κοινωνική και ψυχολογική στήριξη που χρειάζονται. Τα εν λόγω προγράμματα πληρούν τον στόχο της αύξησης της αλληλεγγύης που επιδεικνύουν οι ευρωπαίοι πολίτες απέναντι στα θύματα της τρομοκρατίας. Μόνο το 2008 χορηγήθηκε στην πρωτοβουλία αυτήν κονδύλι ύψους 2 200 000 ευρώ.

Επιπρόσθετα προς τις ενέργειες αυτές, από το 2008 η Επιτροπή έχει θέσει σε λειτουργία ένα ευρωπαϊκό δίκτυο ενώσεων θυμάτων της τρομοκρατίας. Στόχος του δικτύου αυτού είναι να ενθαρρύνει τη διεθνική συνεργασία μεταξύ των ενώσεων των θυμάτων της τρομοκρατίας και να προστατεύσει περισσότερο τα συμφέροντα των θυμάτων σε κοινοτικό επίπεδο. Στο δίκτυο αυτό έχουμε διαθέσει κονδύλι ύψους 200 000 ευρώ.

Η δράση του εν λόγω δικτύου εκτείνεται σε πολλούς τομείς: αξιολογεί τη στήριξη και την προστασία που προσφέρονται επί του παρόντος στα θύματα αυτά και προωθεί επίσης δραστηριότητες που έχουν ως στόχο τη διάδοση βέλτιστων πρακτικών. Οι δραστηριότητες που καθορίζονται από το εν λόγω δίκτυο συνιστούν μια πολύ χρήσιμη βάση για το έργο της Επιτροπής.

Τέλος, σε ένα πλαίσιο στο οποίο η προστασία των πολιτών πρέπει να παραμείνει στο επίκεντρο των πολιτικών μας, η Επιτροπή ελπίζει να επιταχυνθούν οι δράσεις που στοχεύουν στην προστασία των θυμάτων. Προτίθεται να στηρίξει μέτρα που έχουν ως στόχο να ενθαρρύνουν τα θύματα της τρομοκρατίας να ανταλλάσσουν τις εμπειρίες τους. Στην πραγματικότητα, το σκεπτικό είναι να

καταστήσουμε τους ευρωπαίους πολίτες περισσότερο ενήμερους σε σχέση με την πραγματικότητα της τρομοκρατίας, να συμβάλουμε στην πρόληψη της τρομοκρατίας. Δεν πρέπει να ξεχνούμε ότι η τρομοκρατία αποτελεί συχνά το αποτέλεσμα ενός φαινομένου δογματισμού και ριζοσπαστικοποίησης.

Επιπλέον, με τις δράσεις αυτές, θα πρέπει να καταστεί δυνατό να μεταβιβάσουμε ένα μήνυμα ειρήνης που θα προωθεί τις δημοκρατικές αξίες. Συνεπώς, η Επιτροπή προτίθεται να συντάξει έναν χάρτη για τα δικαιώματα των θυμάτων της τρομοκρατίας. Προσωπικά, συντάσσομαι με όλους εκείνους που έχουν εκφράσει την οργή τους ενάντια σε όλες αυτές τις τρομοκρατικές επιθέσεις και στηρίζουν τις προσπάθειές μας να επιδείξουμε αλληλεγγύη προς τα θύματα της τρομοκρατίας.

Κυρία Πρόεδρε, τώρα θα ακούσω τις ομιλίες των διαφόρων βουλευτών του ΕΚ και θα απαντήσω σε αυτές με τον πληρέστερο δυνατό τρόπο.

Teresa Jiménez-Becerril Barrio, *εξ ονόματος της Ομάδας PPE.* – (ES) Κυρία Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, θα ήθελα να πω ότι η πλειονότητα των κυβερνήσεων και των πολιτών θυμούνται τα θύματα της τρομοκρατίας μόνο μετά από κάποια σοβαρή επίθεση, όπως αυτές στη Μαδρίτη, τη Νέα Υόρκη και το Λονδίνο. Μόλις όμως το κύμα του συναισθηματισμού κοπάσει, τείνουν να ξεχνούν την τρομοκρατική απειλή και τα δικαιώματα των θυμάτων.

Σήμερα, ωστόσο, δεν υπάρχει αμφιβολία όσον αφορά τη δέσμευση της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας. Όπως μόλις μας είπε ο Επίτροπος Barrot, η δέσμευση αυτή αντικατοπτρίζεται επίσης στο Πρόγραμμα της Στοκχόλμης, το οποίο εγκρίθηκε προσφάτως και αναγνωρίζει το θάρρος και την αξιοπρέπεια των θυμάτων, καθώς και την ανάγκη προάσπισης των δικαιωμάτων τους.

Παρά την πρόοδο αυτήν, ο αγώνας κατά της τρομοκρατίας βασιζόταν πάντοτε στην εμπιστοσύνη και την αμοιβαία συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών. Λαμβάνοντας υπόψη την προοπτική που προσφέρει η Συνθήκη της Λισαβόνας, αναρωτιέμαι αν θα ήταν καλή ιδέα να προωθήσει η Ευρωπαϊκή Ένωση την εναρμόνιση της νομοθεσίας των κρατών μελών στον τομέα των δικαιωμάτων των θυμάτων της τρομοκρατίας.

Η υιοθέτηση ενός ευρωπαϊκού χάρτη για τα δικαιώματα των θυμάτων της τρομοκρατίας θα συνιστούσε σημαντική πρόοδο, που θα βοηθούσε όσους μάχονται την τρομοκρατία και θα αποτελούσε ισχυρό πλήγμα για όσους την υπερασπίζονται. Το θάρρος και η αξιοπρέπεια των θυμάτων είναι αυτά που συνιστούν τη μεγαλύτερη αποτυχία της τρομοκρατίας και, κατά συνέπεια, τον μεγαλύτερο θρίαμβο της δημοκρατίας. Δεν θα πρέπει ποτέ να ξεχνούμε ότι το μόνο όπλο που διαθέτουν τα αθώα θύματα ενάντια στην τρομοκρατία είναι ο λόγος τους και η αναγνώριση της κοινωνίας.

Γι' αυτόν τον λόγο, δεν θα πρέπει επίσης να ξεχνάτε, κυρίες και κύριοι, ότι όλοι μας μπορούμε να πέσουμε θύματα της τρομοκρατίας. Ως εκ τούτου, το ερώτημά μου είναι: θα ήταν η Επιτροπή σύμφωνη με την έγκριση ενός ευρωπαϊκού χάρτη ο οποίος θα αναγνωρίζει την προάσπιση των δικαιωμάτων των θυμάτων της τρομοκρατίας και θα προωθεί τα εν λόγω δικαιώματα; Εάν ναι, ποια μέτρα θα μπορούσε να λάβει η νέα Επιτροπή, προκειμένου να δώσει ώθηση στον εν λόγω χάρτη στο πλαίσιο της νέας της εντολής;

Juan Fernando López Aguilar, *εξ ονόματος της Ομάδας S&D.* – (ES) Κυρία Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, σας ευχαριστώ διότι εκφράσατε εκ βάθους καρδιάς μια δέσμευση, η οποία έχει καταστεί επιτέλους μέρος της ευρωπαϊκής πολιτικής από τη στιγμή που τέθηκε σε ισχύ η Συνθήκη της Λισαβόνας. Η δέσμευση αυτή υπόκειται στην ευρωπαϊκή νομοθεσία, στην οποία το Κοινοβούλιο πρόκειται επίσης να διαδραματίσει αποφασιστικό ρόλο, πιο αποφασιστικό από ποτέ.

Αυτό επιβεβαιώνεται με την έγκριση του Προγράμματος της Στοκχόλμης. Το πολυετές πρόγραμμά της για την περίοδο 2009-2014 περιλαμβάνει τη ρητή και αναγκαία αναφορά στην αξιοπρέπεια των θυμάτων της τρομοκρατίας, στον πόνο που προκαλείται από αυτήν τη φρικτή μορφή εγκλήματος, στην ιδιαίτερα ευάλωτη θέση τους, αλλά επίσης, και προπάντων, στην εντολή να τα προστατεύσουμε.

Ως εκ τούτου, πιστεύω ότι αξίζει να επισημάνουμε ότι, καθώς η ισπανική Προεδρία θα ασκεί την Προεδρία το επόμενο εξάμηνο, και καθώς η αποφασιστικότητα της ισπανικής κυβέρνησης και της ισπανικής κοινωνίας να καταπολεμήσουν κάθε μορφή τρομοκρατίας είναι τόσο σταθερή και επίμονη, θα αποτελέσει οπωσδήποτε μια ευκαιρία να συμπεριλάβουμε αυτήν την εναρμόνιση, αυτό το πρόγραμμα πλαίσιο για την προστασία των δικαιωμάτων των θυμάτων της τρομοκρατίας στο σχέδιο δράσης. Καθώς πρόκειται για ένα σχέδιο πολυετούς νομοθεσίας, η σύνταξή του θα αποτελέσει ευθύνη της ισπανικής Προεδρίας, ενώ στη συνέχεια η βελγική και η ουγγρική Προεδρία θα πρέπει να παράσχουν τη στήριξή τους κατά την αποσαφήνιση της νομοθεσίας και την εφαρμογή των στόχων του Προγράμματος της Στοκχόλμης.

Ως εκ τούτου, θεωρώ ότι είναι καιρός να επιβεβαιώσει το Κοινοβούλιο την αποφασιστικότητά του να προστατεύσει τα θύματα της τρομοκρατίας, προκειμένου να εντείνει τον αγώνα ενάντια σε κάθε μορφή τρομοκρατίας και να αποκαταστήσει την αξιοπρέπεια που χρειάζονται τα θύματα της τρομοκρατίας. Είναι καιρός να δεσμευθούμε ότι, στο νομοθετικό σχέδιο του Προγράμματος της Στοκχόλμης καθώς και στο σχέδιο δράσης για τον καθορισμό του οποίου θα είναι υπεύθυνη η ισπανική Προεδρία, η προστασία των θυμάτων της τρομοκρατίας θα έχει την αντιμετώπιση που της αξίζει.

Izaskun Bilbao Barandica, *εξ ονόματος της Ομάδας ALDE.* – (ES) Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να πω ότι η πρωτοβουλία αυτή συνάδει με την τροπολογία που κατατέθηκε από την Επιτροπή Δικαιωμάτων των Γυναικών και Ισότητας των Φύλων και από εμένα προσωπικά στο Πρόγραμμα της Στοκχόλμης, διότι δεν συμπεριλαμβανόταν σε αυτό. Είναι κάτι που τα θύματα κάθε μορφής τρομοκρατίας χρειαζόντουσαν και, επιπλέον, μας το ζητούν. Έμαθα παρά πολλά σε σχέση με την αξιοπρέπεια, το λαϊκό πνεύμα και τον πόνο από τα θύματα με τα οποία συνεργάστηκα τα τελευταία χρόνια. Οι μαρτυρίες τους με ωθούν να συνηγορήσω υπέρ ενός ευρωπαϊκού προτύπου για τη μέριμνα των θυμάτων της τρομοκρατίας από υλικής, συναισθηματικής και νομικής πλευράς.

Έχουμε οικοδομήσει έναν κοινό διάλογο βασισμένο σε τέσσερις πυλώνες.

Πρώτον, την αναγνώριση του πόνου τους, την προστασία τους και τη συνειδητοποίηση ότι στα θύματα δεν συγκαταλέγονται μόνο όσοι σκοτώνονται και τραυματίζονται, αλλά και οι οικογένειές τους, όσοι απειλούνται, καθώς και η ελευθερία των ατόμων αυτών, η οποία είναι η ελευθερία όλων.

Δεύτερον, την αποκατάσταση των υλικών ζημιών που προκλήθηκαν, την προώθηση της μνήμης τους και την προσπάθεια να διασφαλιστεί η απόδοση της δικαιοσύνης.

Τρίτον, τον εξανθρωπισμό της συζήτησης σχετικά με τα θύματα, τα οποία είναι άνθρωποι που υποφέρουν και έχουν ανάγκη από προστασία, υπεράσπιση, αναγνώριση, βοήθεια και στήριξη. Στην πολιτική, πρέπει να μάθουμε να βάζουμε τους εαυτούς μας στη θέση των άλλων.

Τέλος, την αποπολιτικοποίηση της συζήτησης. Πρέπει να είμαστε γενναιόδωροι, προκειμένου να διασφαλίσουμε ότι η τρομοκρατία δεν θα μετατραπεί σε εκλογική υπόθεση.

Στην Ευρώπη, έχουν διεξαχθεί φόννοι στο όνομα της θρησκείας, του μαρξισμού, της ιδιωτικής ιδιοκτησίας, του περιβαλλοντισμού, της ανεξαρτησίας κάποιας περιφέρειας ή της ενότητας του κράτους στο οποίο αυτή ανήκει. Έχουν υπάρξει κυβερνήσεις, οι οποίες έχουν εμπλακεί σε

τρομοκρατικές ενέργειες. Ωστόσο, αυτό δεν αποτελεί ζήτημα αρχών. Οι οπαδοί του ολοκληρωτισμού και του φανατισμού σκοτώνουν, η διαστρέβλωση των βασικών αξιών της ανθρωπότητας σκοτώνει. Αυτά οδηγούν στη βία, όχι όμως και η ελεύθερη ανταλλαγή των δημοκρατικών ιδεών. Αφιερώνω την ομιλία αυτή σε όλα τα θύματα της τρομοκρατίας.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Κυρία Πρόεδρε, το Πρόγραμμα της Στοκχόλμης περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, την ακόλουθη αναφορά προς στήριξη των θυμάτων της τρομοκρατίας: τα θύματα της τρομοκρατίας χρειάζονται επίσης ειδική προσοχή, στήριξη και κοινωνική αναγνώριση.

Κατά την άποψή μου, η Ένωση οφείλει να διασφαλίσει ότι θα λάβουν στήριξη και να προωθήσει την πλήρη αναγνώρισή τους από την κοινωνία. Όσοι υπέστησαν τις βαρβαρότητες της τρομοκρατίας πρέπει να αποτελέσουν ένα ηθικό σημείο αναφοράς για τις κοινωνίες μας. Ως εκ τούτου, η υπεράσπιση των θυμάτων και των δικαιωμάτων τους πρέπει να αποτελέσει μία από τις πολιτικές προτεραιότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πρέπει να διατηρήσουμε και να ενισχύσουμε τους πόρους που διατίθενται στα θύματα της τρομοκρατίας με επαρκή χρηματοδότηση, όπως πρότεινε η Κοινοβουλευτική Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) στις τροπολογίες που κατατέθηκαν για το σχέδιο προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το 2010.

Για τον λόγο αυτόν, η ενίσχυση αυξήθηκε κατά ένα εκατομμύριο ευρώ, το οποίο θα χρησιμοποιηθεί για τη χρηματοδότηση προγραμμάτων που θα έχουν ως στόχο να βοηθήσουν τα θύματα της τρομοκρατίας και τις οικογένειές τους να ανακάμψουν, μέσω της κοινωνικής και ψυχολογικής στήριξης που προσφέρουν οργανισμοί και τα δίκτυά τους. Θα χρησιμοποιηθεί επίσης για τη χρηματοδότηση προγραμμάτων που θα έχουν ως στόχο την κινητοποίηση της κοινής γνώμης ενάντια σε κάθε μορφή τρομοκρατίας.

Συγκεκριμένα, μέρος των χρημάτων πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για τη βελτίωση της νομικής αρωγής και της παροχής νομικών συμβουλών για τα θύματα και τις οικογένειές τους.

Ιδού ορισμένες συναφείς, παραστατικές πληροφορίες: τρομοκρατία σημαίνει θύματα. Οι συνολικοί πόροι που διατέθηκαν για την προετοιμασία και την πρόληψη τρομοκρατικών επιθέσεων θα ανέλθουν το επόμενο έτος στο ποσό των 21 420 000 ευρώ.

Η ιδέα που πρότεινε η κ. Jiménez-Becerril Barrio να προβάλουμε περισσότερο τα θύματα στην Ένωση θα πρέπει να έχει την αμέριστη υποστήριξη του Σώματος. Καταρχάς, πρέπει να εξοπλιστούμε με τα απαραίτητα νομικά μέσα, ξεκινώντας με μια γραπτή δήλωση και προχωρώντας στη συνέχεια στην έγκριση ψηφίσματος, έτσι ώστε να έχουμε επιτέλους μια πολιτική δήλωση στήριξης για τα θύματα της τρομοκρατίας από μέρους των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων. Κάτι τέτοιο θα αυξήσει επίσης την ευαισθητοποίηση μεταξύ των ευρωπαίων πολιτών όσον αφορά την αξία των θυμάτων αυτών.

Τα θύματα μάς προκαλούν αισθήματα αλληλεγγύης, συμπόνιας, αναγνώρισης, αξιοπρέπειας, βιώσιμης στήριξης και μνήμης, μαζί με το αίσθημα της περιφρόνησης και της επιθυμίας για δικαιοσύνη για τους τρομοκράτες που προκάλεσαν τόσο πολύ πόνο και τόσους πολλούς θανάτους.

Ramón Jáuregui Atondo (S&D). – (ES) Κυρία Πρόεδρε, κύριε Barrot, δεν αποτελεί σύμπτωση το γεγονός ότι τον λόγο πήραν πολλοί ισπανοί βουλευτές του ΕΚ. Στη Χώρα των Βάσκων, επιπρόσθετα προς τον πόνο που προκάλεσε η τρομοκρατική επίθεση, τα θύματα συχνά περιφρονούνταν ή αποσιωπούσαν μετά το συμβάν. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο, έχει αρχίσει να διαμορφώνεται ένα κίνημα που επιδιώκει την αναγνώριση των θυμάτων, η οποία με τη σειρά της

θεωρώ ότι χρήζει μιας πολιτικής για τα θύματα της τρομοκρατίας. Εάν μου επιτρέψετε, σε ό,τι ειπώθηκε από όλους τους συναδέλφους μου βουλευτές υπέρ της κατάρτισης ενός χάρτη ή της έγκρισης κοινής προσέγγισης όσον αφορά την πολιτική αυτήν θα ήθελα να προσθέσω μια σύντομη περιλήψη δέκα πτυχών, οι οποίες αισθάνομαι ότι είναι βασικής σημασίας στο πλαίσιο αυτό.

Καταρχάς, η πολιτική για τα θύματα απαιτεί συμπόνια από μέρους της κοινής γνώμης, αναγνώριση και κοινωνική στήριξη για τα θύματα.

Δεύτερον, απαιτεί την ταχεία και αποτελεσματική αποζημίωσή τους για τη ζημία που υπέστησαν.

Τρίτον, απαιτεί την ίση μεταχείριση όλων των θυμάτων.

Τέταρτον, απαιτεί πολιτική και κοινωνική συναίνεση όσον αφορά τα μέτρα που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν για τα θύματα της τρομοκρατίας.

Πέμπτον, απαιτεί μια πολιτική απαξίωσης του κοινωνικού και πολιτικού διαλόγου των ατόμων που είναι υπέρ της βίας.

Έκτον, απαιτεί την παραδειγματική τιμωρία όλων των ενόχων για πράξεις τρομοκρατίας, με τη δυνατότητα των θυμάτων να έχουν ταχεία και αποτελεσματική πρόσβαση στη δικαιοσύνη.

Έβδομον, απαιτεί εκπαίδευση και διδασκαλία του πληθυσμού κατά της άσκησης βίας.

Όγδοον, απαιτεί την παροχή εγγυήσεων στα θύματα ότι οι επιθέσεις που υπέστησαν δεν θα επαναληφθούν, κάτι που επίσης μπορεί να συμβεί.

Ένατον, απαιτεί πολιτικές διατήρησης της μνήμης, έτσι ώστε να μην ξεχαστούν τα θύματα.

Τέλος, απαιτεί μια πολιτική κοινωνικής συμφιλίωσης, προκειμένου να κλείσουν οι πληγές που προκάλεσε η τρομοκρατία.

Αυτές είναι οι δέκα εντολές που προτείνω για μια κοινή πολιτική για τα θύματα της τρομοκρατίας.

Γεώργιος Παπανικολάου (PPE). – Κυρία Πρόεδρε, οι επιθέσεις στη Μαδρίτη και στο Λονδίνο αλλά και τα πρόσφατα χτυπήματα στη δική μου χώρα, στην Ελλάδα, καταδεικνύουν το μέγεθος του προβλήματος της τρομοκρατίας. Η τρομοκρατία απειλεί τον τρόπο ζωής και την ελευθερία μας. Δεν στοχοποιεί μόνο τα άμεσα θύματα ή τις οικογένειές τους, οι οποίες επίσης άμεσα πλήττονται, αλλά ολόκληρη την κοινωνία.

Τα ευρωπαϊκά πιλοτικά προγράμματα που αναφέρθηκαν για τα θύματα των τρομοκρατικών επιθέσεων είναι ένα θετικό δείγμα για την ανακούφιση των πληγών, ωστόσο μένουν πολλά ακόμη να γίνουν. Η βοήθεια προς τα θύματα και τις οικογένειές τους δεν είναι μόνο ηθικά επιβεβλημένη. Είναι κυρίως επιβεβλημένη ώστε να στείλουμε στην τρομοκρατία ένα καθαρό μήνυμα ότι δεν ξεχνάμε.

Δεν ξεχνάμε αποτρόπαιες πράξεις που στιγματίζουν τη δημοκρατία και τη συνοχή μας. Δεν ξεχνάμε ότι θύματα της τρομοκρατίας είναι συχνά ανυποψίαστοι πολίτες που τραυματίζονται ή σκοτώνονται ενώ εκτελούν τις καθημερινές τους ασχολίες. Δεν ξεχνάμε ότι στην Ευρώπη που δίδαξε την ανοχή και τη δημοκρατία οι πράξεις βίας δεν θα είναι ποτέ ευπρόσδεκτες.

Magdi Cristiano Allam (PPE). – (IT) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να εκφράσω την υποστήριξή μου προς την πρόταση της κ. Jiménez-Becerril Barrio για την κατάρτιση ενός ευρωπαϊκού χάρτη σχετικά με τα δικαιώματα των οικογενειών που έχουν πέσει θύματα τρομοκρατίας και να τονίσω ότι η πρόταση αυτή συνιστά μια εξαιρετική ευκαιρία για την Ευρώπη, ώστε να στείλει ένα ξεκάθαρο μήνυμα όσον αφορά την τρομοκρατία, λαμβάνοντας υπόψη ότι η απουσία ενός τέτοιου μηνύματος οδήγησε στην κατάρρευση της διαδικασίας της Βαρκελώνης

το 2005, όταν οι αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων των ευρωμεσογειακών χωρών απέτυχαν να καταλήξουν σε συμφωνία. Θα ήθελα επίσης να τονίσω ότι σήμερα η πρόταση αυτή προσφέρει μια εξαιρετική ευκαιρία για να ανανεώσουμε τον διάλογο με την άλλη πλευρά της Μεσογείου επί νέων βάσεων, ξεκινώντας με μια σαφή δήλωση όσον αφορά την ιερότητα της ζωής, έννοια που αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο της ανθρωπιάς και του πολιτισμού μας.

Diane Dodds (NI). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, σας είμαι ευγνώμων για τη στήριξή σας προς τα θύματα της τρομοκρατίας. Η στήριξη αυτή είναι όχι μόνο δίκαιη αλλά και πρέπουσα και, φυσικά, αναγνωρίζω τη στήριξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς τα θύματα της Βόρειας Ιρλανδίας μέσω των προγραμμάτων PEACE που χρηματοδοτήθηκαν εκεί.

Η Επιτροπή θα πρέπει να γνωρίζει ότι η Βόρεια Ιρλανδία αντιμετωπίζει και πάλι μια αυξανόμενη τρομοκρατική απειλή από την πλευρά των διαφωνούντων ρεπουμπλικανικών οργανώσεων. Η αστυνομική υπηρεσία της Βόρειας Ιρλανδίας περιέγραψε την απειλή αυτήν ως «κρίσιμη», ενώ η Διεθνής Επιτροπή Παρακολούθησης ως «ιδιαίτερα σοβαρή». Κατά τις πιο πρόσφατες βίαιες επιθέσεις, δολοφονήθηκαν δύο στρατιώτες που επρόκειτο να μεταβούν στο Αφγανιστάν, καθώς και ένας αστυνομικός.

Στην αρχική της χρηματοδότηση προς τα θύματα της τρομοκρατίας, η Επιτροπή καθόρισε τον βασικό στόχο της κινητοποίησης της κοινής γνώμης ενάντια σε κάθε μορφή τρομοκρατίας. Εντούτοις, αισθάνομαι ότι, με τη μετάβαση στο ευρύτερο πρόγραμμα CIPS (Πρόληψη, ετοιμότητα και διαχείριση των συνεπειών της τρομοκρατίας και άλλων κινδύνων που συνδέονται με την ασφάλεια), ο στόχος αυτός φαίνεται να έχει χαθεί. Είμαι ευγνώμων για το προτεινόμενο έργο σας όσον αφορά έναν χάρτη για τα θύματα και θα σας παρότρυνα να ξεκινήσετε κάνοντας μια πολύ σαφή διάκριση ανάμεσα στα θύματα και τους αυτουργούς της τρομοκρατίας.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, στην Αυστρία, δόξα τω Θεώ, δεν έχουμε υποστεί τρομοκρατικές επιθέσεις εδώ και πολλά χρόνια. Εντούτοις, η Βιέννη δεν έβγαине πάντοτε αλώβητη.

Θα ήθελα να προσθέσω κάποια πράγματα στις παρατηρήσεις του κ. Jáuregui Atondo. Αφενός, χρειαζόμαστε οπωσδήποτε τον χάρτη για τα θύματα, καθώς και τη στήριξη προς τα θύματα της τρομοκρατίας. Ωστόσο, ταυτόχρονα, ως συνοδευτικό μέτρο πρέπει να αλλάξουμε το περιβάλλον στο οποίο λαμβάνει χώρα η βία που οδηγεί στην τρομοκρατία. Κατά την άποψή μου, πρέπει να ξεκινήσουμε με την εκπαίδευση και την πληροφόρηση. Επιπλέον, το Σώμα αυτό πρέπει να απορρίψει ρητά την κακοποίηση της γλώσσας. Διαρκώς ζητούμε ανοχή σε πολλούς τομείς. Εντούτοις, υπάρχει ένας τομέας στον οποίο δεν πρέπει να επιδείξουμε καμία ανοχή, και ο τομέας αυτός αφορά τη βία.

Πρόεδρος. – Οι ομιλίες αυτές βρίθουν αξιοπρέπειας και συναισθηματισμού, διότι πιστεύω ότι μιλήσατε εξ ονόματος εκείνων που δεν μπορούν πια να μιλήσουν σήμερα και σας ευχαριστώ εξ ονόματος της Προεδρίας.

Jacques Barrot, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (FR) Κυρία Πρόεδρε, ορθώς τονίσατε το πόσο συναισθηματικά φορτισμένη είναι η παρούσα συζήτηση και, ακριβώς αυτήν τη στιγμή, έχουμε στο μυαλό μας όλα τα θύματα. Χτυπήθηκαν όλα από την τρομοκρατία αδιακρίτως και κατά έναν τελείως άδικο τρόπο.

Όπως είπε ο κ. López Aguilar, η τρομοκρατία είναι μια φρικτή μορφή εγκλήματος. Αυτό που θα ήθελα να σας πω καταρχάς είναι ότι το Πρόγραμμα της Στοκχόλμης λαμβάνει πραγματικά υπόψη του την τύχη των θυμάτων. Στην πραγματικότητα, πρέπει να δρομολογήσουμε μια ευρωπαϊκή πολιτική, η οποία θα λαμβάνει πολύ περισσότερο υπόψη τα θύματα του οργανωμένου εγκλήματος και της τρομοκρατίας.

Θα ήθελα να πω στην κ. Jiménez-Becerril Barrio ότι πρόκειται να προβούμε σε ενέργειες για τη θέσπιση ενός χάρτη για τα δικαιώματα των θυμάτων της τρομοκρατίας. Πράγματι, καταστήσατε πολύ σαφή την επιθυμία σας για τη θέσπιση του εν λόγω χάρτη και πιστεύω, κυρία Jiménez-Becerril Barrio, ότι αυτό το κάνατε βασιζόμενη σε όλη την επώδυνη εμπειρία που βιώσατε από πρώτο χέρι.

Εξετάσαμε, και θα συνεχίσουμε να εξετάζουμε το 2010, όλα τα κενά που υφίστανται σήμερα σε σχέση με την προστασία των θυμάτων της τρομοκρατίας στα διάφορα κράτη μέλη. Πραγματικά, έχετε δίκιο: με τον έναν ή τον άλλον τρόπο, πρέπει να επιτύχουμε την εναρμόνιση των νομοθεσιών μας σχετικά με την τρομοκρατία και τα θύματα της τρομοκρατίας. Η Ευρώπη πρέπει πραγματικά να είναι ενωμένη στην καταπολέμηση της τρομοκρατίας.

Επί τη βάση της μελέτης αυτής, θα δούμε με ποιον τρόπο μπορούμε να εναρμονίσουμε και να συγκεντρώσουμε όλα τα μέτρα, έτσι ώστε να βελτιώσουμε τη θέση των θυμάτων της τρομοκρατίας στην Ευρώπη. Αυτός θα είναι ο στόχος του σχεδίου δράσης και δεν υπάρχει αμφιβολία ότι θα αντιμετωπίσουμε το εν λόγω πρόβλημα της προστασίας των θυμάτων, λαμβάνοντας υπόψη όλα όσα ειπώθηκαν κατά τη διάρκεια της συζήτησης, δηλαδή την ανάγκη να προσπαθήσουμε, καταρχάς, να καταστήσουμε τους πολίτες ενήμερους για την τραγωδία και τον πόνο των θυμάτων, τα οποία συχνά αποσιωπούνται ή και περιφρονούνται.

Στη συνέχεια, πρέπει να διασφαλίσουμε ότι θα λαμβάνουν γρήγορα αποζημίωση. Ορθώς επιμείνατε όσον αφορά την ταχεία αποζημίωση γι' αυτές τις εντελώς άδικες και αδικαιολόγητες ενέργειες που προκαλούν πόνο. Αναφερθήκατε επίσης στην απονομιμοποίηση του διαλόγου, καθώς δεν μπορούμε να ανεχθούμε έναν διάλογο ο οποίος θα μπορούσε, με τον έναν ή τον άλλον τρόπο, να δώσει την εντύπωση ότι η δολοφονία αθώων πολιτών, ο τραυματισμός αθώων πολιτών, είναι δυνατόν να εξυπηρετεί την ανθρωπότητα.

Πρέπει να είμαστε εξαιρετικά αυστηροί όσον αφορά αυτού του είδους τη γλώσσα, καθώς αρνείται όλες ανεξαιρέτως τις αξίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επιπλέον, πρέπει να συγχαρώ το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, κυρία Πρόεδρε, διότι παρείχε ένα εκατομμύριο ευρώ για όλα τα προγράμματά μας που έχουν ως στόχο τη στήριξη των θυμάτων.

Για μία ακόμη φορά, είμαι ιδιαίτερα ευτυχής που ο κ. Almunia βρίσκεται απόψε στο πλευρό μου, διότι και οι δυο μας ενθαρρύνουμε πραγματικά την Επιτροπή να λάβει μέτρα στο πλαίσιο αυτό. Πράγματι, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να εξοπλιστεί με παραδειγματική νομοθεσία όσον αφορά την προστασία και την ενίσχυση των θυμάτων της τρομοκρατίας το πλαίσιο του πολυετούς Προγράμματος της Στοκχόλμης.

Αυτά ήθελα να πω ως απάντηση στις διάφορες ομιλίες. Να είστε βέβαιοι ότι δεν άφησαν ούτε εμένα ούτε τον κ. Almunia αδιάφορους.

Πρόεδρος. – Προκειμένου να διασφαλίσουμε ότι δεν θα προχωρήσουμε ευθύς αμέσως σε μια άλλη συζήτηση, προτείνω να τηρήσουμε ενός λεπτού σιγή εις μνήμην των θυμάτων.

(Το Σώμα, όρθιο, τηρεί ενός λεπτού σιγή)

Η συζήτηση έληξε.

20. Προάσπιση της αρχής της επικουρικότητας – Παρουσία θρησκευτικών και πολιτιστικών συμβόλων σε δημόσιους χώρους (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη συζήτηση:

- της προφορικής ερώτησης του κ. Mario Borghesio, εξ ονόματος της Ομάδας Ευρώπη Ελευθερίας και Δημοκρατίας, προς την Επιτροπή σχετικά με την υπεράσπιση της αρχής της επικουρικότητας (O-0152/2009 - B7-0238/2009).

- της προφορικής ερώτησης των Antonio Cancian, Mario Mauro, Fiorello Provera, Elisabetta Gardini, Salvatore Iacolino, Crescenzo Rivellini, Sergio Paolo Frances Silvestris, Aldo Patriciello, Paolo Bartolozzi, Cristiana Muscardini, Mara Bizzotto, Barbara Matera, Lara Comi, Antonello Antinoro, Lorenzo Fontana, Roberta Angelilli, Amalia Sartori, Iva Zanicchi, Licia Ronzulli, Giovanni Collino, Marco Scurria, Giancarlo Scotta', Potito Salatto, Pablo Arias Echeverría, Raffaele Baldassarre, Pilar Ayuso, Luis de Grandes Pascual, Pilar del Castillo Vera, Santiago Fisas Ayxela, Carmen Fraga Estévez, Salvador Garriga Polledo, Cristina Gutiérrez-Cortines, Esther Herranz García, Carlos José Iturgaiz Angulo, Veronica Lope Fontagné, Antonio López-Istúriz White, Gabriel Mato Adrover, Jaime Mayor Oreja, Pablo Zalba Bidegain, Salvatore Tatarella, Magdi Cristiano Allam, Mirosław Piotrowski και Konrad Szymański προς την Επιτροπή σχετικά με την παρουσία θρησκευτικών και πολιτιστικών συμβόλων σε δημόσιους χώρους (O-0158/2009 - B7-0239/2009).

Mario Borghesio, *συντάκτης*. – (IT) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, η θέση της πολιτικής ομάδας που εκπροσωπώ, της Ομάδας Ευρώπη Ελευθερίας και Δημοκρατίας, είναι απολύτως σαφής: με αυτήν την προφορική ερώτηση ζητούμε από την Επιτροπή να αμφισβητήσει την εφαρμογή της απόφασης κατά των Εσταυρωμένων στις σχολικές αίθουσες, την οποία εξέδωσε το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Στρασβούργου, το οποίο, θέλω να επισημάνω, δεν αποτελεί θεσμικό όργανο της ΕΕ.

Κατά την άποψή μας, η απόφαση αυτή, και θέλω αυτό να γίνει απολύτως σαφές, συνιστά απαράδεκτη παραβίαση της αρχής της επικουρικότητας. Η εν λόγω αρχή αποτελεί τον στυλοβάτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και μια εγγύηση υπέρ των δικαιωμάτων των λαών και των κρατών μελών. Η Ευρωπαϊκή Ένωση, με τον τρόπο που την αντιλαμβανόμαστε και την στηρίζουμε, θα ήταν αδιανόητη χωρίς την υποστήριξη και τη θεμελίωση της αρχής της επικουρικότητας.

Θα ξεκινήσω με μια γενική παρατήρηση: κανείς προφανώς –ας εξετάσουμε καταρχάς την ουσία της εν λόγω απόφασης– δεν θα μπορούσε να θεωρήσει ότι η απομάκρυνση κάποιου προσώπου ή πράγματος που ήδη βρισκόταν εκεί συνιστά πράξη δημοκρατίας και ελευθερίας, όπως ισχυρίστηκαν ορισμένοι, αλλά μάλλον πράξη της αστυνομίας σκέψης, πράξη αντιδημοκρατική. Εάν ένας Εσταυρωμένος κρέμεται στον τοίχο μιας σχολικής αίθουσας και αφαιρεθεί από αυτόν, ο τοίχος αυτός δεν αποτελεί πλέον έναν κοσμικό τοίχο αλλά έναν άδειο τοίχο, με το κενό να προσλαμβάνει ομολογιακό συμβολισμό, μια πράξη αρνητικής εκπαίδευσης, του χειρότερου είδους που μπορεί να φανταστεί κανείς, η οποία μπορεί να θεωρηθεί ένα από τα πολλά σημάδια της πολιτισμικής και πνευματικής αυτοκτονίας της Δύσης.

Η απόφαση του Δικαστηρίου του Στρασβούργου προϋποθέτει μια έννοια θρησκευτικής ελευθερίας, η οποία, εάν την ακολουθούσαμε έως το εύλογο συμπέρασμά της, θα έφτανε μέχρι του σημείου να διασφαλίσει, να επιβάλει μια έννοια κυριαρχίας πάνω σε κάθε πολίτη, από τον οποίο απαιτείται να ζήσει σε ένα περιβάλλον που συνάδει με τις πεποιθήσεις του Δικαστηρίου. Δεν πιστεύω ότι κάτι τέτοιο αποτελεί θρησκευτική ελευθερία: αντιθέτως, διαστρεβλώνει την πραγματική έννοια της θρησκευτικής ελευθερίας: έχουμε να κάνουμε με ένα αρνητικό δικαίωμα ή μάλλον με το δικαίωμα να είμαστε απαλλαγμένοι από την υποχρέωση να τελούμε θρησκευτικές πρακτικές. Δεν πρέπει να υπάρχουν παρανοήσεις, όταν κάνουμε λόγο για τη θρησκευτική ελευθερία: σε καμία περίπτωση δεν μιλούμε για κάτι ασαφές.

Εδώ έχουμε να κάνουμε με κάτι πολύ διαφορετικό: η επίδειξη του Εσταυρωμένου δεν αποτελεί απλώς θέμα πίστης στην κουλτούρα μας αλλά κάτι πολύ πιο σημαντικό, κάτι που κατέχει καθολική

αξία. Το σύμβολο του σταυρού, ο συμβολισμός του σταυρού αποκαλύπτουν ένα μήνυμα που είναι καθολικό ως προς το περιεχόμενο του· αποτελεί επιπλέον ένα μήνυμα ειρήνης και αδελφοσύνης, όπως μας το δίδαξε ο René Guénon, ο μεγάλος μεταφυσικός, για να αναφέρω απλώς ένα όνομα. Από την πλευρά της παράδοσης αυτών των μεγάλων λογίων της παραδοσιακής κουλτούρας, η αξία αυτή είναι εξαιρετικά σαφής, αλλά, ταυτοχρόνως, είναι εξίσου σαφές ότι, όσον αφορά την απόφαση αυτήν, έχουμε να κάνουμε με την έκφραση αντι-παραδοσιακών απόψεων, οι οποίες μας ενθαρρύνουν όλους να σκεφτόμαστε κατά τον ίδιο τρόπο. Αυτό είναι κάτι που έρχεται σε αντίθεση με το αυθεντικό πνεύμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αυτό είναι που προκαλεί έκπληξη.

Είναι σαν να υπάρχει η πρόθεση να απομακρυνθούν οι άνθρωποι από οτιδήποτε τους υπενθυμίζει αξίες και σύμβολα που εκφράζουν εντιμότητα και πνευματικότητα. Αφήνοντας κατά μέρος τα ιστορικά γεγονότα, ο δεσμός προς μια συγκεκριμένη θρησκεία αποτελεί, επαναλαμβάνω, ένα καθολικό σύμβολο. Αφετέρου, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να διαφυλάξει το δικαίωμα των λαών να συνεχίσουν να χρησιμοποιούν σύμβολα, ξεκινώντας με το σύμβολο του σταυρού.

Η Ευρώπη πρέπει να είναι αρκετά τολμηρή, ώστε να λάβει μια μετα-ιστορική προοπτική όσον αφορά αυτά τα θεμελιώδη ζητήματα και να αναλάβει τον ρόλο της ως λίκνου και κέντρου και από πνευματικής πλευράς. Πρέπει να επιστρέψει στους ευρωπαϊκούς λαούς την ελευθερία να διατηρούν και να σέβονται τα σύμβολα της ταυτότητάς τους, σύμφωνα με τη θεμελιώδη αρχή της νομικής και πολιτικής δομής της Ευρωπαϊκής Ένωσης: την αρχή της επικουρικότητας. Το όλο ζήτημα περιστρέφεται γύρω από αυτήν ακριβώς την πτυχή, δηλαδή τον θεμελιώδη χαρακτήρα της αρχής της επικουρικότητας.

Εν κατακλείδι, το ζήτημα αυτό μας δίνει τη δυνατότητα να αναλογιστούμε και να συζητήσουμε ένα βασικό ερώτημα: τι σημαίνει θρησκευτική ελευθερία για την Ευρώπη; Θα ήθελα, λοιπόν, να πω ότι αυτή ακριβώς η απόφαση του Δικαστηρίου του Στρασβούργου είναι εκείνη που τσαλαπατά το θεμελιώδες δικαίωμα στη θρησκευτική ελευθερία και που επιθυμεί να εμποδίσει έναν λαό, όπως τους Ιταλούς, να διατηρούν το σύμβολο του σταυρού στις σχολικές αίθουσες ως αναγκαία υπενθύμιση της χριστιανικής τους καταγωγής.

Antonio Cancian, *συντάκτης*. – (IT) Κυρία Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, στις 3 Νοεμβρίου 2009 το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ενέκρινε την αίτηση ενός πολίτη ιταλο-φινλανδικής καταγωγής, ο οποίος ζητούσε να απομακρυνθούν οι Εσταυρωμένοι από τις σχολικές αίθουσες. Παρόμοια περιστατικά είχαν λάβει χώρα στο παρελθόν και στην Ισπανία, τη Γερμανία, τη Γαλλία καθώς και την Ιταλία, όπου το 1998 το Συμβούλιο της Επικρατείας όρισε ότι ο Εσταυρωμένος δεν αποτελεί απλώς ένα χριστιανικό σύμβολο, αλλά κατέχει επίσης μια αξία που δεν συνδέεται με τη συγκεκριμένη θρησκεία. Το Συμβούλιο της Επικρατείας της Ιταλίας, έχοντας εκφράσει πάλι την άποψή του το 2006, όριζε ότι η αρχή της κοσμικότητας του κράτους δεν μπορεί να περιφρονεί την πολιτισμική ταυτότητα και τον πολιτισμό ενός λαού.

Με την ερώτησή μας, θέλαμε να δώσουμε έμφαση στην πλέον κοσμική πλευρά του ζητήματος αυτού, επισημαίνοντας κυρίως ότι το επόμενο βήμα θα μπορούσε να είναι ακόμη και το να παρουσιάσουν ενώπιον του Δικαστηρίου του Στρασβούργου σύμβολα τα οποία αποτελούν μέρος των κοινών παραδόσεων των κρατών μελών, καθώς και τις καλλιτεχνικές και πολιτισμικές απεικονίσεις που βρίσκονται διάσπαρτες στις πόλεις μας. Ακόμη και η σημαία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία δημιουργήθηκε για το Συμβούλιο της Ευρώπης, οφείλει την έμπνευσή της, σύμφωνα με τον σχεδιαστή της, στην εικονογραφία της Παρθένου Μαρίας.

Η απόφαση του Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων επιδιώκει να επιβάλει εκ των άνω –τέλος, λοιπόν, με την επικουρικότητα– ένα κοσμικό μοντέλο με το οποίο πολλά κράτη μέλη δεν μπορούν

να ταυτιστούν ή, ακόμη χειρότερα, επιδιώκει να μας οδηγήσει στον μηδενισμό: ιδού ο κενός τοίχος, στον οποίο μόλις αναφέρθηκε ο κ. Borghezio. Η απόφαση αμφισβητεί την ίδια μας την ταυτότητα, τις ευρωπαϊκές αξίες της ειρήνης, της αγάπης και της πολιτικής αρμονίας, της ισότητας και της ελευθερίας και, ως εκ τούτου, υπονομεύει την ελευθερία και τα ίσα δικαιώματα.

Τα θεσμικά όργανα της ΕΕ είναι υπέρμαχοι των προνομίων της ελευθερίας. Η επίδειξη θρησκευτικών και πολιτισμικών συμβόλων, με τα οποία ταυτίζονται οι λαοί, αποτελεί έκφραση της ελευθερίας της σκέψης –και το βραβείο Ζαχάρωφ θα απονεμηθεί αύριο σε αυτήν εδώ την αίθουσα– και θα πρέπει να διαφυλαχθεί ως τέτοια τόσο από τα ίδια τα θεσμικά όργανα της ΕΕ όσο και από τους διεθνείς οργανισμούς που έχουν θεμελιωθεί πάνω σε δημοκρατικές αρχές.

Jacques Barrot, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (FR) Κυρία Πρόεδρε, θα με χαροποιούσε ιδιαίτερα να ακούσω την ομιλία του κ. Mauro, αλλά θα μπορέσει να πάρει τον λόγο μετά από εμένα.

Είμαι υποχρεωμένος να επιμείνω σε μια σειρά αρχών δικαίου. Η Επιτροπή είναι ιδιαίτερα προσηλωμένη στην ελευθερία της σκέψης, της συνείδησης και της θρησκείας, όπως ορίζονται στο άρθρο 9 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και στο άρθρο 10 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εντούτοις, είναι αλήθεια ότι η Επιτροπή μπορεί να ενεργεί μόνο μέσα στο πλαίσιο της εφαρμογής της κοινοτικής νομοθεσίας. Είναι γεγονός ότι, στο πλαίσιο της ΕΕ, οι εθνικοί νόμοι για τα θρησκευτικά σύμβολα σε δημόσια κτίρια υπάγονται στο εσωτερικό νομικό σύστημα των κρατών μελών.

Η αρχή της επικουρικότητας πρέπει να εφαρμόζεται μέσα στο πλαίσιο της Ένωσης. Είναι αλήθεια ότι η αρχή της επικουρικότητας δεν ισχύει σε σχέση με την εφαρμογή των αποφάσεων που εκδίδει το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, το διεθνές δικαστήριο που είναι αρμόδιο για την επιβολή της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Είναι αλήθεια ότι η ευθύνη της εφαρμογής των αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων εναπόκειται στο Συμβούλιο της Ευρώπης. Είναι επίσης αλήθεια ότι η εφαρμογή των αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων είναι υποχρεωτική για όλα τα κράτη που είναι συμβαλλόμενα μέρη της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, και η Ιταλία, όπως και κάθε άλλο συμβαλλόμενο μέρος στην περίπτωση αυτήν, έχει το δικαίωμα, σύμφωνα με το άρθρο 43 της Σύμβασης, να ζητήσει τη μεταβίβαση των διαδικασιών στο Τμήμα Μείζονος Συνθέσεως μέσα σε διάστημα τριών μηνών από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης. Σύμφωνα με τις πληροφορίες που διαθέτουμε –τις πληροφορίες που διαβάσαμε στον Τύπο–, το ιταλικό κράτος χρησιμοποιεί το δικαίωμά του να προσφύγει ενώπιον του Τμήματος Μείζονος Συνθέσεως.

Αυτά ήταν τα σημεία που ήθελα να διασαφηνίσω. Σε σχέση, και πάλι, με τη νομοθεσία της ΕΕ, έχουμε να κάνουμε στην περίπτωση αυτή με το εσωτερικό νομικό σύστημα των κρατών μελών. Ωστόσο, δεν μπορώ να απαντήσω για λογαριασμό του Συμβουλίου της Ευρώπης ή του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, τα οποία εξέδωσαν μια απόφαση η οποία αντιλαμβάνομαι ότι μπορεί να εγείρει ορισμένα ζητήματα μέσα στο Κοινοβούλιο.

Αυτό είναι ελικρινά το μόνο που μπορώ να πω, θα ακούσω όμως προσεκτικά τις ομιλίες που ακολουθούν.

Mario Mauro, εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – (IT) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα και εγώ με τη σειρά μου να ευχαριστήσω τον Επίτροπο για τη διαύγεια της κρίσης του, η οποία στην πραγματικότητα θέτει και πάλι στα χέρια των κρατών μελών την εξουσία να ρυθμίσουν τον τομέα αυτόν.

Πρέπει να πω ότι είμαι πεπεισμένος, περισσότερο απ' ό,τι η πλειονότητα, όσον αφορά την ανάγκη να έχουν τα θεσμικά μας όργανα κοσμικό χαρακτήρα και εξίσου πεπεισμένος για το ότι η θρησκεία δεν αποτελεί τη λύση σε κανένα πολιτικό πρόβλημα. Ταυτοχρόνως, δεν μπορούμε να επιλύουμε πολιτικά ζητήματα διεξάγοντας πόλεμο με τις θρησκείες.

Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο, θα εξηγήσω το σκεπτικό μου με τη βοήθεια ενός παράδοξου: τι θα γινόταν αν εφαρμόζαμε την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, δηλαδή αν, για λόγους δημοσίου συμφέροντος, εφαρμόζαμε ταυτόχρονα σε όλους τους χώρους στους οποίους επιδεικνύονται σταυροί το σκεπτικό που μας υποχρεώνει να απομακρύνουμε τους Εσταυρωμένους από τις ιταλικές σχολικές αίθουσες; Τι θα έπρεπε να γίνει με τη σημαία αυτήν, τη σημαία της Σουηδίας, και τι θα έπρεπε να γίνει με τη σημαία εκείνη, τη σημαία της Φινλανδίας, για να μην πω και με τη σημαία της Δημοκρατίας της Σλοβακίας και τη σημαία της Μάλτας και τη σημαία της Δανίας και τη σημαία της Ελλάδας και τη σημαία του Ηνωμένου Βασιλείου, η οποία έχει τρεις σταυρούς;

Διότι, κυρίες και κύριοι, ο λόγος για τον οποίο οι σταυροί αυτοί εμφανίζονται στις εν λόγω σημαίες δεν διαφέρουν από τον λόγο για τον οποίο οι Εσταυρωμένοι επιδεικνύονται στις ιταλικές σχολικές αίθουσες· και ο λόγος αυτόν δεν είναι θρησκευτικός αλλά περισσότερο πολιτισμικός και παραδοσιακός. Ας αφήσουμε, λοιπόν, τα κράτη μέλη να κρίνουν, ανάλογα με την περίπτωση και σύμφωνα με τις ευαισθησίες των λαών τους, την καταλληλότητα των λύσεων όσον αφορά τη διατήρηση της θρησκευτικής τους ελευθερίας και του κοσμικού χαρακτήρα των θεσμών.

Αυτό είναι το μόνο που ζητούμε, και το κάνουμε αυτό διότι, πάνω και πέρα από οτιδήποτε άλλο, αυτό που πρέπει να διατηρηθεί δεν είναι η αφηρημένη έννοια του νόμου, αλλά η προσωπική αλήθεια και επιθυμία κάθε ατόμου για το άπειρο.

Juan Fernando López Aguilar, *εξ ονόματος της Ομάδας S&D.* – (ES) Κυρία Πρόεδρε, ως δικηγόρος και ως βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, είμαι βέβαιος ότι υπάρχουν πολλοί πολίτες που παρακολουθούν τη συζήτησή μας και συμμερίζονται την εντύπωση που έχω ότι η συζήτηση στερείται εστίασης. Για τον λόγο αυτόν, θα προσπαθήσουμε να ξεκαθαρίσουμε ορισμένα πράγματα.

Καταρχάς, μιλούμε για μια απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, το οποίο δεν αποτελεί θεσμικό όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά περισσότερο ένα δικαστήριο –ένα δικαστήριο που αποτελεί μέρος ενός ομόκεντρου προς την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά παρ' όλα αυτά διακριτού, κύκλου–, το οποίο είναι προσηλωμένο στις αρχές του κράτους δικαίου, της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Δεύτερον, μιλούμε για μια δικαστική απόφαση και κανένα ψήφισμα του Κοινοβουλίου δεν μπορεί να ακυρώσει ή να τροποποιήσει οποιαδήποτε απόφαση εκδίδεται από κάποιο δικαστήριο.

Τρίτον, η απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων σέβεται ιδιαίτερα τη θρησκευτική ελευθερία και το φυσικό επακόλουθό της που είναι ο θρησκευτικός πλουραλισμός. Η θρησκευτική ελευθερία αποτελεί μέρος των κοινών συνταγματικών μας παραδόσεων και του συνταγματικού δικαίου των κρατών μελών και συνιστά επίσης θεμελιώδες δικαίωμα, το οποίο προστατεύεται από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών.

Ως εκ τούτου, η απόφαση παρέχει ερείσματα, στέρεης νομικής βάσης, για την προστασία της θρησκευτικής ελευθερίας. Σε καμία περίπτωση δεν την αρνείται. Επιπλέον, αυτό γίνεται κατά ομόφωνο τρόπο από ένα επιφανές δικαστήριο, το οποίο έχει επηρεάσει τη διαμόρφωση της κουλτούρας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων για περίπου εξήντα χρόνια.

Εν τέλει, όμως, και αυτό είναι σημαντικό, πρέπει να θυμόμαστε ότι καμία απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων δεν σημαίνει ότι η νομοθεσία οποιουδήποτε κράτους μέλους, το οποίο είναι συμβαλλόμενο μέρος της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, πρέπει να τροποποιηθεί, διότι η απόφαση αναγνωρίζει ένα δικαίωμα ως απάντηση σε μια παραβίαση που έχει λάβει χώρα σε μια συγκεκριμένη περίπτωση.

Μόνο επί αυτής της βάσης εναπόκειται στα κράτη μέλη να λάβουν τις κατάλληλες αποφάσεις όσον αφορά την τροποποίηση νομοθεσίας ή πολιτικών που ενδέχεται να εμπνέονται από τις πεποιθήσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σε καμία περίπτωση όμως δεν υποχρεούνται ή δεν εξαναγκάζονται να το πράξουν από καμία απόφαση του εν λόγω δικαστηρίου.

Ως εκ τούτου, δεν υφίσταται κανένας λόγος ανησυχίας για κανένα κράτος μέλος. Κανένα από αυτά δεν είναι υποχρεωμένο να τροποποιήσει τη νομοθεσία του ή τις δημόσιες πολιτικές του εξαιτίας μιας συγκεκριμένης απόφασης του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Γι' αυτόν τον λόγο, ούτε η Ιταλία ούτε καμία άλλη χώρα δεν έχουν κανέναν λόγο να υιοθετήσουν οιοσδήποτε γενικούς κανόνες εξαιτίας της απόφασης αυτής.

Εν κατακλείδι, όμως, ορισμένοι επικαλέστηκαν την επικουρικότητα. Πρέπει να πούμε ότι η επικουρικότητα αποτελεί έναν κανόνα του ευρωπαϊκού δικαίου που δεν έχει καμία εφαρμογή στην περίπτωση αυτήν, διότι η έννοια και οι εφαρμογές της δεν έχουν καμία σχέση με τη συγκεκριμένη υπόθεση.

Θεωρώ μάλιστα ότι θα μπορούσαμε να επικαλεστούμε έναν κανόνα του ευρωπαϊκού δικαίου ο οποίος επιτρέπει την αναβολή της ψηφοφορίας, εάν υπάρχουν αμφιβολίες ως προς τη συνάφεια μιας ψηφοφορίας που δεν έχει καμία σχέση με υποθέσεις που αφορούν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, κάτι που, κατά την άποψή μου, ισχύει στη συγκεκριμένη περίπτωση.

Ως εκ τούτου, θεωρώ ότι, παρόλο που η παρούσα συζήτηση είναι θεμιτή, οπωσδήποτε στερείται εστίασης και δεν απαιτεί να προβούμε σε κάποια επείγουσα δήλωση και, πολύ λιγότερο, σε κάποια καταγγελία ή ανάκληση μιας απόφασης την οποία εξέδωσε ένα δικαστήριο που δεν αποτελεί θεσμικό όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Sophia in 't Veld, *εξ ονόματος της Ομάδας ALDE.* – (EN) Κυρία Πρόεδρε, ο κάπως παραπλανητικός τίτλος της σημερινής συζήτησης περιλαμβάνει τη λέξη «επικουρικότητα». Η επικουρικότητα, όπως την αντιλαμβάνομαι, σημαίνει τη λήψη αποφάσεων σε επίπεδο όσο το δυνατόν πιο κοντά στον πολίτη και το επίπεδο αυτό είναι ο πολίτης – ο μεμονωμένος πολίτης. Αυτό που λέτε στα ψηφίσματά σας είναι ότι τα δικαιώματα των εθνικών κρατών βρίσκονται πάνω από τα δικαιώματα των μεμονωμένων πολιτών. Στο Σώμα αυτό, καθήκον μας είναι να προστατεύουμε τα δικαιώματα των πολιτών, όχι τα δικαιώματα των κρατών.

Δεύτερον, εάν θεωρήσουμε –όπως ισχυρίζεστε– ότι το συγκεκριμένο ζήτημα δεν αφορά την Ευρωπαϊκή Ένωση, θα ήθελα να καταλάβω για ποιον λόγο τα ζητήματα αυτά συμπεριλαμβάνονται στα κριτήρια της Κοπεγχάγης και για ποιον λόγο απαιτούμε από τις υποψήφιες χώρες να σεβαστούν τον διαχωρισμό εκκλησίας και κράτους, όταν αυτό είναι κάτι που δεν μπορούμε να το απαιτήσουμε από τα ίδια μας τα κράτη μέλη.

Τρίτον, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εάν λέτε ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν είναι αρμόδιο να συζητήσει για τα θέματα αυτά, αναρωτιέμαι για ποιον λόγο είμαστε αρμόδιοι να συζητήσουμε θέματα όπως το σχήμα των αγγουριών, αλλά όχι τα θεμελιώδη δικαιώματα των πολιτών μας.

Ως προς την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και την απόφαση του Δικαστηρίου, έχουν περάσει ήδη δύο εβδομάδες από τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας, η οποία απαιτεί την προσχώρηση της ΕΕ στη Σύμβαση για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Δεν θα ήταν αδιανόητο αν την ίδια στιγμή αρνούμασταν να αποδεχθούμε την εξουσία του Δικαστηρίου του Στρασβούργου; Δεν μπορούμε να το εξηγήσουμε αυτό στους πολίτες μας.

Δεύτερον, θεωρώ –και αυτό ειπώθηκε πριν από τον κ. Λόρεζ– ότι οι πολιτικοί δεν έχουν καμία δουλειά να παρεμβαίνουν στις αποφάσεις του Δικαστηρίου. Ας αφήσουμε τους δικαστές να κάνουν τη δουλειά τους. Μπορούμε να έχουμε μια άποψη –μπορεί να μας αρέσει η απόφαση ή να μην μας αρέσει–, αλλά δεν θα πρέπει να αναμιχθούμε στο έργο τους. Η πολιτική μου ομάδα, η Ομάδα ALDE –οι Ευρωπαίοι Φιλελεύθεροι– είναι υπέρμαχος μιας Ευρώπης για όλους τους πολίτες. Η Ομάδα της Συμμαχίας Φιλελευθέρων και Δημοκρατών για την Ευρώπη πιστεύει σε μια Ευρώπη πολυμορφίας, όπου ο καθένας έχει δικαίωμα στη δική του συνείδηση, τη δική του θρησκεία και ακόμη και στο να είναι αποδεσμευμένος από τη θρησκεία.

Θα ολοκληρώσω αμέσως. Τα κράτη –όχι τα δικαστήρια, τα κράτη– πρέπει να διασφαλίσουν ένα περιβάλλον στο οποίο όλοι οι πολίτες θα μπορούν να ζουν ελεύθερα, σύμφωνα με τη δική τους συνείδηση. Θα πρέπει να προστατεύονται από το κράτος, και πιστεύω ότι η κατάσταση είναι πολύ σοβαρή αν αισθάνονται την ανάγκη να προσφύγουν σε κάποιο δικαστήριο, προκειμένου να υπερασπιστούν τους εαυτούς τους από τα κράτη. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απορρίψτε τα ψηφίσματα της Ομάδας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος και της Ομάδας των Ευρωπαίων Συντηρητικών και Μεταρρυθμιστών.

Mirosław Piotrowski, *εξ ονόματος της Ομάδας ECR.* – (PL) Κυρία Πρόεδρε, λαμβάνοντας υπόψη το ιστορικό γεγονός ότι οι ιδρυτές της Ευρωπαϊκής Ένωσης ήταν χριστιανοδημοκράτες: ο Konrad Adenauer, ο Alcide De Gasperi, ο Robert Schuman και ο Jean Monnet, οι οποίοι βάσισαν αυτό που δημιούργησαν σε χριστιανικές αξίες και σύμβολα, θα σας υπενθυμίσω ότι η σημαία που υιοθετήθηκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία δείχνει έναν κύκλο με δώδεκα χρυσά αστέρια πάνω σε μπλε φόντο και η οποία κρέμεται πίσω σας, κυρία Πρόεδρε, αναφέρεται στα δώδεκα αστέρια που βρίσκονται πάνω από την κεφαλή της Παρθένου Μαρίας – από την αποκάλυψη του Αγίου Ιωάννη, κεφάλαιο 12.

Περισσότερο από μισό αιώνα μετά, αξίζει να αναρωτηθούμε αν η φιλοσοφία των ιδρυτών μας εξακολουθεί να είναι ουσιώδης. Στο πλαίσιο της σκανδαλώδους απόφασης του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, το οποίο διέταξε την απομάκρυνση των σταυρών από ένα ιταλικό σχολείο, πρέπει να επισημάνουμε με έμφαση ότι καμία ομάδα δικαστών που έχουν διοριστεί από πολιτικούς, ούτε καν από το Συμβούλιο της Ευρώπης, δεν μπορεί να διατάξει την απομάκρυνση του σταυρού, ο οποίος κατέχει καθολική και θρησκευτική σημασία. Η εν λόγω απόφαση ποδοπατά τη θρησκευτική ελευθερία και την πολιτισμική κληρονομιά της Ευρώπης.

Στο πλαίσιο αυτό, θα ήθελα να ρωτήσω τον Επίτροπο: δεν θεωρείτε ότι η επίθεση κατά των χριστιανικών συμβόλων σημαίνει επίσης την καταστροφή των βάσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Δεν θα μπορούσατε, εξ ονόματος της Επιτροπής, να ξεκινήσετε μια συζήτηση σχετικά με τον ρόλο και τη σημασία των χριστιανικών συμβόλων στην Ευρωπαϊκή Ένωση;

Manfred Weber (PPE). – (DE) Κυρία Πρόεδρε, είμαι ευγνώμων για την ευκαιρία που δόθηκε να πραγματοποιήσουμε την παρούσα συζήτηση. Ο κ. López Aguilar αναφέρθηκε στο ότι, κατά την άποψή του, ως δικηγόρου, δεν είμαστε αρμόδιοι. Δεν μιλώ ως δικηγόρος αλλά ως πολιτικός. Εκατομμύρια πολίτες στην Ευρώπη επηρεάζονται από την απόφαση αυτήν που εξέδωσαν οι δικαστές στο Στρασβούργο. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο, είναι θετικό το ότι πραγματοποιούμε αυτήν εδώ τη συζήτηση.

Η σχέση μεταξύ εκκλησίας και κράτους στην Ευρώπη ετίθητε πάντοτε υπό αμφισβήτηση και οδηγούσε σε αιματηρές συγκρούσεις. Είναι ορθό και πρόπον το ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση κατόρθωσε να διαχωρίσει το κράτος από τη θρησκεία. Πρόκειται για κάτι θετικό. Εντούτοις, στην Ευρώπη υπάρχει ένα ευρύ φάσμα διαφορετικών μοντέλων. Η Γαλλία είναι ξεκάθαρα ένα μη θρησκευτικό κράτος, ενώ στη Μεγάλη Βρετανία ο αρχηγός του κράτους, η Βασίλισσα, είναι και αρχηγός της εκκλησίας. Έχουμε διαφορετικά μοντέλα ως προς τον τρόπο με τον οποίο έχει αναπτυχθεί η σχέση μεταξύ εκκλησίας και κράτους. Για τον λόγο αυτόν, πιστεύω ότι είναι θετικό το ότι επικαλούμαστε την επικουρικότητα στον τομέα αυτόν και ότι κάθε χώρα μπορεί να ακολουθήσει τη δική της πορεία.

Θα ήθελα μάλιστα να προχωρήσω ένα βήμα παραπέρα: δεν θέλω να μιλήσω για την επικουρικότητα αλλά για το βασικό ζήτημα ότι, κατά την άποψή μου, οι ευρωπαϊκές αξίες της αλληλεγγύης, της επικουρικότητας και της ελευθερίας είναι αδιανόητες αν δεν έχουν κάποιο έρεισμα στον χριστιανισμό και στην εβραίο-χριστιανική αντίληψη της θρησκείας. Γιατί δεν βρίσκουμε τις αξίες αυτές στην Κίνα ή στη Μέση Ανατολή; Αυτό συμβαίνει επειδή οι εν λόγω αξίες βασίζονται στον πολιτισμό μας και στις θρησκείες μας. Και είναι δυνατόν να αναφερόμαστε σε αυτές χωρίς να εξαναγκάζουμε κανέναν να αποδεχθεί την ίδια πίστη. Είμαστε υπερήφανοι για τη θρησκευτική μας ελευθερία.

Η θρησκευτική ελευθερία υπάρχει υπό την έννοια ότι έχω τη δυνατότητα να αποφασίσω να είμαι άθεος. Αυτό είναι κάτι αποδεκτό και θεμιτό και έχουμε αγωνιστεί για να το επιτύχουμε. Εντούτοις, έχουμε επίσης το δικαίωμα να έχουμε κάποια πίστη. Στην περιφέρειά μου, όπου ζουν περισσότερο από ένα εκατομμύριο άνθρωποι, οι καθολικοί ξεπερνούν το 80%. Όπως ακριβώς οι άθεοι ζητούν από τους άλλους να τους δείξουν ανεκτικότητα, έτσι και οι καθολικοί, οι οποίοι ξεπερνούν το 80% του πληθυσμού, ζητούν από τους μη πιστεύοντες να δείξουν ανεκτικότητα στη δική τους πίστη. Θέλουν να μπορούν να επιδεικνύουν την πίστη τους δημοσίως, να την αναπαριστούν και να έχουν χριστιανικά σύμβολα, τα οποία θα είναι αποδεκτά από τη μειονότητα που ζει σε αυτήν την κοινωνία της πλειονότητας. Αυτό είναι επίσης θεμιτό όσον αφορά τη θρησκευτική ελευθερία.

Οποιοσδήποτε ζητεί ανεκτικότητα πρέπει επίσης να επιδεικνύει ανεκτικότητα σε όσους ασκούν τη χριστιανική πίστη.

Joanna Senyszyn (S&D). – (PL) Κυρία Πρόεδρε, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ορθώς αποφάσισε ότι το να κρεμά κανείς σταυρούς στις σχολικές αίθουσες παραβιάζει τη θρησκευτική ελευθερία των μαθητών και το δικαίωμα των γονέων να ανατρέφουν τα παιδιά τους, σύμφωνα με τις δικές τους πεποιθήσεις. Οι δικαστές αποφάσισαν ομόφωνα ότι οι σταυροί στα σχολεία παραβιάζουν την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Η απόφαση είναι απλή, σαφής και κατανοητή από όλους. Γι' αυτόν τον λόγο, έχει προκαλέσει τόσο μεγάλη οργή και επιθετικότητα μεταξύ του κλήρου και των πολιτικών της Δεξιάς. Παριστάνουν ότι δεν καταλαβαίνουν και απαιτούν από την Επιτροπή να δώσει εξηγήσεις και από το Κοινοβούλιο να εγκρίνει μια επίσημη θέση. Αυτό είναι παράνομο. Τα κοινοτικά θεσμικά όργανα δεν έχουν την εξουσία να αξιολογήσουν την εν λόγω απόφαση ή, μάλιστα, οποιαδήποτε άλλη. Ας μην ξεχνούμε ότι υπάρχει μια τριμερής διαιρέση των εξουσιών και ότι το Δικαστήριο αποτελεί όργανο του Συμβουλίου της Ευρώπης και όχι της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Θα απαντήσω στους ερωτώντες, εφόσον διατηρούν αυτές τις αμφιβολίες: η απόφαση σχετικά με τους σταυρούς δεν παραβιάζει την αρχή της επικουρικότητας. Αντίθετα, μάλιστα, βοηθάει να τηρήσουν τη νομοθεσία εκείνα τα ευρωπαϊκά κράτη τα οποία έχουν ξεχάσει ότι στο σύνταγμά τους υπάρχει μια διάταξη, αν όχι για τον διαχωρισμό κράτους και εκκλησίας, τουλάχιστον για την ουδετερότητα της κοσμοαντίληψης. Η κρίση του Δικαστηρίου βοηθά τις εθνικές αρχές και

τα δικαστήρια που υπόκεινται στην εκκλησία να συνειδητοποιήσουν τα θεμελιώδη δικαιώματα των πολιτών, τα οποία παραβιάζονται ως αποτέλεσμα της «κληρικοποίησης» της κοινωνικής ζωής. Οι πολίτες των εκκλησιαστικών κρατών δεν μπορούν να υπερασπιστούν τα δικαιώματά τους ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων. Είναι θετικό το ότι μπορούν να αποταθούν στο Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και να λάβουν δικαιοσύνη.

Η απόφαση εναρμονίζεται με τον σεβασμό για την εθνική ταυτότητα των κρατών μελών και θα πρέπει να εφαρμοστεί. Δεν έχει να κάνει με την απαγόρευση της επίδειξης θρησκευτικών συμβόλων στους δημόσιους χώρους, αλλά μόνο σε ένα μικρό μέρος των δημόσιων χώρων, δηλαδή στα κρατικά σχολεία. Κανείς δεν ζητά την απομάκρυνση των σταυρών από τις εκκλησίες, τις πλατείες ή τις σημαίες, όπως βιάστηκε να πει ένας συνάδελφος βουλευτής.

Δεν συνιστά παρέμβαση στις σχέσεις κράτους-εκκλησίας, αλλά υπεράσπιση των πολιτών των οποίων τα δικαιώματα παραβιάζονται. Και στη δική μου χώρα, επίσης, η προοδευτική «κληρικοποίηση» περιορίζει τα θεμελιώδη δικαιώματα των Πολωνών. Δεν μπορώ να διανοηθώ ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και η Επιτροπή θα εμποδίσουν τους πολωνούς συμπατριώτες μου να επιδιώξουν τα εύλογα δικαιώματά τους ενώπιον του Δικαστηρίου του Στρασβούργου. Η επικριτική θέση της Επιτροπής και του Κοινοβουλίου όσον αφορά την εν λόγω απόφαση θα συνιστούσε αδέμιτη παρέμβαση και, επιπλέον, θα μας εξέθετε στον χλευασμό. Αυτό είναι κάτι για το οποίο πρέπει να σας προειδοποιήσω.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, η απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων έχει αναστατώσει όχι μόνο τους πιστούς αλλά και όλους όσους, επί αιώνες, θεωρούσαν τον σταυρό σύμβολο ελπίδας και αλληλεγγύης, κάτι που προσφέρει παρηγοριά και λύτρωση από τον φόβο και τον πόνο.

Ελπίζουμε ότι η απόφαση αυτή θα τροποποιηθεί από το Τμήμα Μείζονος Συνθέσεως, καθώς είναι προφανώς παράλογη. Μήπως θα πρέπει να καταργήσουμε και το ίδιο το όνομα του Ερυθρού Σταυρού; Μήπως θα πρέπει να απομακρύνουμε τους τεράστιους Εσταυρωμένους που βρίσκονται στις κορυφές των βουνών τα οποία δεσπόζουν πάνω από πόλεις και κοιλάδες; Μήπως θα απαγορεύσουμε στη Βασίλισσα της Αγγλίας, όπως ήδη αναφέρθηκε, να είναι η αρχηγός της Αγγλικανικής Εκκλησίας;

Παρ' όλα αυτά, η παρούσα υπόθεση μάς καλεί να κάνουμε έναν πολύ σημαντικό συλλογισμό από δημόσιας και πολιτικής πλευράς: μήπως τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι απλώς τα δικαιώματα των ατόμων, ως μονάδων που είναι απομονωμένες από το κοινωνικό περιβάλλον, ή μήπως το δικαίωμα να εκφράζει κανείς μια συγκεκριμένη μορφή ευλάβειας αποτελεί επίσης δικαίωμα των λαών; Μήπως η παράδοση, η ιστορία, η ευφυΐα και η τέχνη δεν σημαίνουν τίποτε, ενώ επί χιλιετίες χαρακτήριζαν την ταυτότητα ενός λαού;

Επιπλέον, εύλογα το ερώτημα αφορά και τη σχέση μεταξύ επικουρικότητας και ανθρωπίνων δικαιωμάτων, και επισημαίνω ότι τα τελευταία, πέρα από ορισμένες θεμελιώδεις αρχές που πρέπει να θεωρούνται καθολικές και αδιαμφισβήτητες, μπορούν να ερμηνευθούν με διαφορετικούς τρόπους, και τα ανθρώπινα δικαιώματα μπορεί ακόμη και να συγκρούονται μεταξύ τους. Για ποιον λόγο θα πρέπει ένα κράτος να στερείται, μέσω της νομοθεσίας του, της ευκαιρίας να επιλύσει τις συγκρούσεις αυτές και να ερμηνεύσει και να εφαρμόσει τα ανθρώπινα δικαιώματα σύμφωνα με τις απόψεις των πολιτών του περί ηθικής; Ως εκ τούτου, το θέμα υπερβαίνει το ζήτημα των Εσταυρωμένων.

Σε άλλες περιπτώσεις, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο αναγνώρισε, αναφορικά με το δικαίωμα στη ζωή, την αποκλειστική εξουσία των κρατών να αποφασίζουν επί των πλέον επίμαχων ζητημάτων, όπως η θέσπιση ρυθμίσεων σχετικά με τις εκτρώσεις και την ευθανασία. Σήμερα, η Συνθήκη της

Λισαβόνας απαιτεί να προσχωρήσουμε στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και, κατά συνέπεια, να σεβαστούμε επίσης, ως Ευρωπαϊκή Ένωση, τις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Ως εκ τούτου, οφείλουμε να εξετάσουμε τη νέα και διαφορετική πορεία που ακολουθεί επί του παρόντος το Δικαστήριο. Το ζήτημα θα ήταν ιδιαίτερα σοβαρό αν μια υπερεθνική εξουσία, ιδιαίτερα αν αυτή ασκείτο από έναν περιορισμένο αριθμό ανθρώπων και όχι ως δημοκρατική έκφραση της λαϊκής βούλησης, γινόταν καταπιεστική και ταπεινωτική, ασυγκίνητη απέναντι στα αισθήματα και τις καρδιές των πολιτών και, εν τέλει, αντίθετη προς την ελευθερία. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο, ελπίζω ότι το ψήφισμα που κατέθεσε η Κοινοβουλευτική Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) θα εγκριθεί με τις ψήφους πολλών βουλευτών.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Η ιστορία της Ευρώπης, τα επιμέρους κράτη της και, ως εκ τούτου, και η ΕΕ είναι, είτε σας αρέσει είτε όχι, στενά συνδεδεμένα με τη χριστιανική κληρονομιά. Κατά συνέπεια, ακόμη και τα συντάγματα πολλών κρατών κάνουν αναφορά στις χριστιανικές παραδόσεις. Ακόμη και η Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο προοίμιό της, αντλεί μεταξύ άλλων την έμπνευσή της από τη θρησκευτική κληρονομιά της Ευρώπης, από την οποία αναπτύχθηκαν καθολικές αξίες.

Τα θεμελιώδη δικαιώματα στην ΕΕ διασφαλίζονται σήμερα στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, αλλά προκύπτουν, κατά κύριο λόγο, από τις κοινές συνταγματικές παραδόσεις των κρατών μελών που αναπτύχθηκαν με την πάροδο των αιώνων. Ως εκ τούτου, πιστεύω ότι η ΕΕ πρέπει να σεβαστεί πλήρως την εθνική ιστορία, τον πολιτισμό και τις παραδόσεις και να αρνηθεί ρητά να επιβάλει κυρώσεις στα κράτη μέλη που υπερασπίζονται το δικαίωμά τους να έχουν την ιδιαίτερη συγκρότηση και τον χαρακτήρα τους, συμπεριλαμβανομένων της χριστιανικής κληρονομιάς και των χριστιανικών συμβόλων. Εν κατακλείδι, θα ήθελα απλώς να προσθέσω ότι ούτε ο Χάρτης ούτε η Ευρωπαϊκή Σύμβαση διευρύνουν τις εξουσίες της Ένωσης.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να ξεκινήσω ζητώντας να δανειστώ κάποια λόγια που θα χρησιμοποιήσω ως δικά μου. Ο Εσταυρωμένος δεν αποτελεί σύμβολο επιβολής. Αντίθετα, συνιστά ένα σύμβολο που αντιπροσωπεύει θετικές αξίες, οι οποίες αποτελούν μέρος της ιστορίας μας, του πολιτισμού μας και μιας κοινωνίας που χρονολογείται περισσότερο από 2 000 χρόνια πριν. Δεν μπορούμε να ισχυριζόμαστε ότι προστατεύουμε τα θεμελιώδη δικαιώματα, αρνούμενοι τις ίδιες τις αξίες που τα δημιούργησαν.

Η δημοκρατία λειτουργεί μέσω της ελευθερίας και του σεβασμού, διευκολύνοντας την άσκηση των δικαιωμάτων, και όχι μέσω της επιβολής και του περιορισμού. Ναι, φυσικά, η αρχή της επικουρικότητας πρέπει να γίνεται σεβαστή και να αναγνωρίζεται από όλα τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα, τους οργανισμούς και τα δικαστήρια, και ιδιαίτερα η ελευθερία, είτε πρόκειται για την ελευθερία της έκφρασης είτε για την ελευθερία της πίστης.

Η εξουσία των κρατών μελών να επιδεικνύουν θρησκευτικά σύμβολα σε δημόσιους χώρους ως σύμβολα που αντιπροσωπεύουν τις παραδόσεις και την ταυτότητα των λαών τους δεν θα πρέπει και δεν μπορεί να παραβιαστεί. Η ελευθερία αποτελεί ουσιαστικό στοιχείο της κοινωνίας μας καθώς και τον βασικό πυλώνα, πάνω στον οποίο οικοδομήθηκε ο ενιαίος χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης. Εάν την περιορίζαμε ή την λογοκρίναμε, θα κατέρρεαν τα ίδια τα θεμέλια της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Γεώργιος Παπανικολάου (PPE). - Κυρία Πρόεδρε, θεωρώ και εγώ πως το Δικαστήριο κρίνει λάθος με το να εξισώνει την παραμονή του Εσταυρωμένου στις σχολικές αίθουσες με την ασέβεια προς την θρησκευτική πίστη των άλλων. Το θέμα που συζητάμε σήμερα είναι περισσότερο κοινωνικό παρά νομικό. Και είναι δεδομένο ότι πρέπει να μένουμε προσηλωμένοι στην αρχή της επικουρικότητας. Η παρουσία θρησκευτικών συμβόλων δεν συνιστά ένδειξη θρησκευτικής διάκρισης ή καταναγκασμού. Πηγάζει από την παράδοση και την ιστορία της κάθε χώρας, συχνά δε και από το Σύνταγμα αυτής, όπως συμβαίνει στη δική μου χώρα, την Ελλάδα.

Στην Ελλάδα έχουμε σε σχολικές αίθουσες θρησκευτικές εικόνες, όχι για να επιβάλουμε κάποια συγκεκριμένη θρησκεία στους μαθητές, αλλά γιατί αποτελεί στοιχείο της παράδοσής μας, άμεσα συνδεδεμένο με τις αξίες και τις δομές της κοινωνίας μας, άμεσα συνδεδεμένο με τις διώξεις και τη θρησκευτική καταπίεση επί τέσσερις αιώνες από την Οθωμανική Αυτοκρατορία.

Anna Záborská (PPE). - (SK) Θα ήθελα να απαντήσω εν συντομία σε τρία σημεία. Τη βραδιά αυτή κοντά στο τέλος του χρόνου και λίγο πριν από τα Χριστούγεννα, πριν από τα μεσάνυχτα της Τρίτης, περίπου εξήντα χρόνια μετά την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εξακολουθούμε να συζητούμε σχετικά με έναν από τους πυλώνες της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Συζητούμε για την αρχή της επικουρικότητας.

Δεύτερον, το ερώτημα του κ. Borghezio σχετίζεται με την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου του Στρασβούργου ότι η παρουσία σταυρών στα ιταλικά σχολεία αποτελεί παραβίαση της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Η εν λόγω απόφαση έχει προκαλέσει φόβους σε πολλά κράτη. Την περασμένη εβδομάδα, το κοινοβούλιο της Σλοβακίας ενέκρινε ένα ψήφισμα στο οποίο δήλωνε ότι η απόφαση αυτή έρχεται σε σύγκρουση με την πολιτισμική κληρονομιά και τη χριστιανική ιστορία της Ευρώπης.

Και, τέλος, δεν αισθάνθηκα ιδιαίτερα άνετα κατά την ανάγνωση του σχεδίου κοινού ψηφίσματος επί του οποίου θα ψηφίσουμε την Πέμπτη. Είμαι απογοητευμένη διότι δεν διαθέτουμε το θάρρος να συμπεριλάβουμε σε ένα ψήφισμα που μιλά για την επικουρικότητα τα σημεία εκείνα της Συνθήκης της Λισαβόνας που συνδέονται άμεσα με το πρόγραμμα που εγκρίθηκε.

Magdi Cristiano Allam (PPE). - (IT) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, εάν αναλογιστούμε ότι σχεδόν κανένας δεν βρίσκεται τώρα εδώ για να συζητήσει για το ζήτημα των Εσταυρωμένων, δεδομένου ότι για να γίνει κάτι τέτοιο πρέπει να επικαλεστούμε το ζήτημα της επικουρικότητας, το μόνο εύλογο συμπέρασμα είναι ότι βρισκόμαστε σε μια Ευρώπη που ντρέπεται για την ιστορική αλήθεια της ίδιας της εβραίο-χριστιανικής καταγωγής της και για την ιστορική αλήθεια του χριστιανισμού, ο οποίος συνιστά, όπως είπε ο Γκαίτε, την κοινή γλώσσα της Ευρώπης.

Στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, υπάρχουν 23 επίσημες γλώσσες, οι οποίες καταδεικνύουν ότι δεν υπάρχει τίποτε άλλο που να ενώνει την Ευρώπη, εκτός από τον χριστιανισμό. Θα ήθελα να θέσω στον κ. Barrot ένα ερώτημα: για ποιον λόγο, αφότου ένα λαϊκό δημοψήφισμα στην Ελβετία είπε «όχι» στους μιναρέδες, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η Ευρωπαϊκή Ένωση, τα Ηνωμένα Έθνη, ο Αραβικός Σύνδεσμος και ο Οργανισμός Ισλαμικής Διάσκεψης ανασυντάχθηκαν όλοι για να καταδικάσουν το αποτέλεσμα του εν λόγω δημοψηφίσματος –παρόλο που η Ελβετία δεν αποτελεί μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης–, σήμερα όμως παίρνετε ουδέτερη θέση απέναντι στο ζήτημα που καταδικάζει τις ρίζες μας, την ταυτότητά μας και την ψυχή μας;

Csaba Sógor (PPE). - (HU) Ως προτεστάντης κληρικός, η παράδοση του οποίου θεωρεί ότι το σημαντικότερο σύμβολο δεν είναι ο σταυρός αλλά το οκτάκτινο αστέρι, επιτρέψτε μου να κάνω μια σύντομη συμβολή στη συζήτηση αυτήν. Στην πραγματικότητα, προέρχομαι από μια εκλογική περιφέρεια όπου το 99% του εκλογικού σώματος είναι καθολικοί. Τα τέσσερα παιδιά

μου πηγαίνουν στο σχολείο μαζί με τα παιδιά των καθολικών. Ο σταυρός δεν μας ενοχλεί. Θα ήθελα στο σημείο αυτό να κάνω έναν διαχωρισμό –από τεχνικής πλευράς, εάν μου επιτρέπεται–μεταξύ του Εσταυρωμένου και του σταυρού. Πρέπει να γνωρίζουμε, ακόμη και αν εμένα προσωπικά δεν με ενοχλεί, ότι υπάρχουν άνθρωποι που ενοχλούνται από τον σταυρό ή τον Εσταυρωμένο, διότι τα σύμβολα αυτά τους θυμίζουν την Ιερά Εξέταση.

Θεωρώ ότι αυτό είναι ορθό για τις χώρες εκείνες στις οποίες, εξαιτίας της καθολικής παράδοσης, αναπτύχθηκε η πρακτική να έχουν σταυρούς στα σχολεία, και ιδιαίτερα στα ομολογιακά σχολεία. Εντούτοις, το Κοινοβούλιο δεν θα πρέπει να συζητά για τα θέματα αυτά, αλλά αντίθετα για τη φτώχεια, την οικονομική κρίση ή για το πώς η Ανατολική Ευρώπη θα συμβαδίσει με τις υπόλοιπες χώρες. Η συζήτηση που πραγματοποιούμε είναι αντιπαραγωγική. Πρέπει να δούμε ποιος ήταν εκείνος που διαμαρτυρήθηκε σε εκείνο το ιταλικό σχολείο και για ποιον λόγο. Θα έπρεπε να έχουμε εξετάσει αυτό το μεμονωμένο περιστατικό, αντί να συζητούμε εδώ ένα ζήτημα που αποτελεί ήδη μέρος του παρελθόντος.

Θέλω, φυσικά, να επισημάνω για μία ακόμη φορά ότι δεν έχω τίποτε ενάντια στον σταυρό, καθώς και εγώ ζω βλέποντας καθημερινά τον σταυρό, ο οποίος δεν με ενοχλεί. Πρέπει να δημιουργήσουμε στην Ιταλία ή τη Ρουμανία τις σωστές συνθήκες διαβίωσης, έτσι ώστε το θέμα αυτό να μην γίνεται αντικείμενο συζήτησης.

Diane Dodds (NI). – (EN) Κυρία Πρόεδρε, τα τελευταία χρόνια υπήρξαμε μάρτυρες μιας συνεχιζόμενης εκστρατείας για την καταστολή της ελευθερίας της θρησκευτικής έκφρασης. Χριστιανές νοσοκόμες τιμωρήθηκαν, επειδή προσφέρθηκαν να προσευχηθούν μαζί με τους ασθενείς και, μόλις σήμερα, η Lillian Ladele, μια χριστιανή ληξιαρχος, από την οποία ζητήθηκε να τελέσει αστικές ενώσεις αλλιώς θα απολυόταν, έχασε την υπόθεσή της ενώπιον του Εφετείου του Ηνωμένου Βασιλείου με την αιτιολογία ότι έκανε θρησκευτικές διακρίσεις.

Οι νόμοι περί ισότητας απέτυχαν να προστατεύσουν τους χριστιανούς – στην πραγματικότητα, συνέβη ακριβώς το αντίθετο. Στη Βουλή των Κοινοτήτων, μια τροπολογία που κατατέθηκε στον νόμο για την ισότητα με στόχο την προστασία της θρησκευτικής ελευθερίας των εκκλησιών καταψηφίστηκε πριν από δύο εβδομάδες, μεταξύ κατηγοριών για παρέμβαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Στην αιτιολογημένη γνώμη της, η Επιτροπή υποστήριξε ότι το Ηνωμένο Βασίλειο πρέπει να περιορίσει το εύρος διασφάλισης της θρησκευτικής ελευθερίας στους νόμους για την απασχόληση. Έχω να πω ότι η Επιτροπή θα έπρεπε να ντρέπεται. Πρέπει να αναγνωρίζουμε ότι οι άνθρωποι διαθέτουν κάποια πίστη και έχουν το δικαίωμα να εκφράζουν την πίστη αυτήν. Ο νόμος οφείλει να προστατεύει και όχι να τιμωρεί τους χριστιανούς.

Jacques Barrot, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (FR) Κυρία Πρόεδρε, η χώρα με την οποία είμαι περισσότερο εξοικειωμένος έχει βιώσει κάποιες σκληρές αντιπαραθέσεις όσον αφορά τα θέματα αυτά και θα ήθελα πολύ απλά να εκφράσω, σε προσωπικό όμως επίπεδο, την επιθυμία να παραμείνει η πολιτική του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου μια πολιτική αμοιβαίας ανεκτικότητας και σεβασμού.

Υπάρχουν πράγματι οικογένειες που επιθυμούν να ακολουθήσουν τη χριστιανική παράδοση. Υπάρχουν οικογένειες που μπορεί να αμφισβητούν την παράδοση αυτήν. Η θρησκευτική και πολιτισμική πολυμορφία είναι εκείνες που μας κάνουν αυτό που είμαστε, είναι εκείνες που κάνουν την Ευρώπη. Πιστεύω ότι πρέπει να διατηρούμε μεγάλη σύνεση, όταν ασχολούμαστε με ένα ζήτημα όπως αυτό. Παίρνω το ελεύθερο να το πω, πολύ απλά επειδή και εγώ έχω βιώσει, στη χώρα με την οποία είμαι περισσότερο εξοικειωμένος, ακρότητες και από τις δύο πλευρές.

Ωστόσο, είμαι δικηγόρος και, ειλικρινά, δεν καταλαβαίνω πώς μπορεί να πραγματοποιείται εδώ αυτή η συζήτηση, όταν θα έπρεπε να έχει πραγματοποιηθεί πρώτα στη Συνέλευση του Συμβουλίου

της Ευρώπης και στα εθνικά μας κοινοβούλια. Θεωρώ ότι εκεί ακριβώς θα έπρεπε να πραγματοποιηθεί η συζήτηση αυτή. Επιπλέον, είμαστε υποχρεωμένοι –είμαι υποχρεωμένος, εξ ονόματος της Επιτροπής– να πούμε ότι η Επιτροπή είναι οπωσδήποτε ιδιαίτερα προσηλωμένη στον σεβασμό προς την αρχή της θρησκευτικής ελευθερίας και ότι προφανώς θα ήταν αναγκασμένη να αντιδράσει ενάντια σε κάθε μορφή διάκρισης που θα γινόταν εις βάρος ατόμων τα οποία ανήκουν σε μια συγκεκριμένη θρησκεία.

Ωστόσο, η Επιτροπή δεν μπορεί να ενεργήσει εκτός του νομικού πλαισίου που ορίζεται στις Συνθήκες. Επιπλέον, δεν μπορεί να παρέμβει ως θεματοφύλακας των Συνθηκών σε ζητήματα που αφορούν ένα κράτος μέλος, όταν τα ζητήματα αυτά δεν σχετίζονται με το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είμαι υποχρεωμένος να το πω, πολύ απλά. Η Επιτροπή μπορεί μόνο να σημειώσει τις διάφορες θέσεις που έχουν εκφραστεί στο Σώμα αυτό, δεν μπορεί όμως να εκφράσει την άποψή της επί ενός ζητήματος που δεν υπάγεται στο ευρωπαϊκό δίκαιο. Επαναλαμβάνω και πάλι ότι τα ζητήματα αυτά υπάγονται στο εσωτερικό νομικό σύστημα των κρατών μελών. Αυτά μπορώ να πω από την πλευρά μου, ως δικηγόρος.

Παρ' όλα αυτά, πιστεύω ότι η παρούσα συζήτηση είναι χρήσιμη και ότι, φυσικά, ήταν ενδιαφέρουσα, παρόλο που θα ενθάρρυνα απλώς όλους εκείνους που συμμετείχαν στη συζήτηση αυτή να διατηρήσουν ένα απαραίτητο αίσθημα αναλογίας και να επιτρέψουν στο Συμβούλιο της Ευρώπης και στην Κοινοβουλευτική Συνέλευση του Συμβουλίου της Ευρώπης με τη σειρά της να συζητήσουν κατά τρόπο χρήσιμο τις ερμηνείες που θα μπορούσαν να δοθούν σε μια ευρωπαϊκή διακήρυξη για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Εντούτοις, ειλικρινά, ως θεματοφύλακες των Συνθηκών, δεν μπορούμε να παρέμβουμε σε μια συζήτηση που στην ουσία αφορά το Συμβούλιο της Ευρώπης και το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Ζητώ συγγνώμη που δεν μπόρεσα να σας δώσω απόψε καλύτερη απάντηση, είμαι όμως υποχρεωμένος, με κάθε ειλικρίνεια και σύμφωνα με τη νομοθεσία, να απαντήσω κατ' αυτόν τον τρόπο. Ειλικρινά πιστεύω ότι μιλούμε για προβλήματα, τα οποία εξετάζονται σήμερα στην Ένωση στο πλαίσιο του εσωτερικού νομικού συστήματος κάθε κράτους μέλους.

Πρόεδρος. – Έλαβα έξι προτάσεις ψηφίσματος ⁽³⁾, οι οποίες κατατέθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 115, παράγραφος 5, του Κανονισμού.

Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί την Πέμπτη 17 Δεκεμβρίου 2009.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 149)

Herbert Dorfmann (PPE), γραπτώς. – (DE) Η απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων αποτελεί την έκφραση μιας επιθετικής κοσμικότητας και παρέχει εξουσία σε όσους επιθυμούν να είναι ο δημόσιος τομέας απαλλαγμένος από το θρησκευτικό στοιχείο. Με την πράξη τους αυτήν, παραβλέπουν το ότι η ήπειρός μας δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς τον χριστιανισμό. Ο χριστιανισμός έχει καθορίσει την Ευρώπη, τους κατοίκους της, τον πολιτισμό και την τέχνη καθώς και τον τρόπο σκέψης της σε τέτοιον βαθμό που η ήπειρος θα έχανε την ταυτότητά της, εάν αφαιρούσαμε κάθε ίχνος χριστιανισμού. Οπωσδήποτε, το θέμα δεν αφορά την αμφισβήτηση της θρησκευτικής ελευθερίας. Ο διαχωρισμός της εκκλησίας και του κράτους συνιστά υπέρτατο αγαθό της δημοκρατίας μας και θα ήθελα να μεριμνήσουμε ώστε να διασφαλίσουμε ότι τόσο η εκκλησία όσο και το κράτος θα επιτελούν το έργο τους με αμοιβαίο σεβασμό ο ένας προς τον άλλον. Εντούτοις, το όλο ζήτημα αφορά αυτόν ακριβώς τον σεβασμό.

(3) Βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

Η χριστιανική εκκλησία δεν πρέπει να έχει την απαίτηση να συμμερίζονται όλοι τα πιστεύω της, δικαιούται όμως να έχει την απαίτηση να την σέβονται όλοι.

Martin Kastler (PPE), γραπτώς. – (DE) Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, τι σημαίνει στην πραγματικότητα θρησκευτική ελευθερία; Η απάντηση είναι πολύ απλή. Σημαίνει την ελευθερία να ασκεί κανείς μια θρησκεία. Η θρησκευτική ελευθερία δεν σημαίνει απαλλαγή από τη θρησκεία, αλλά την ελευθερία να έχει κανείς μια θρησκεία. Η θρησκευτική ελευθερία δεν δημιουργεί μια κοινωνία απαλλαγμένη από τη θρησκεία, αλλά παρέχει στους ανθρώπους το δικαίωμα να ασκούν τη θρησκεία τους ανοιχτά στο πλαίσιο της κοινωνίας. Ο Εσταυρωμένος στις σχολικές αίθουσες δεν εξαναγκάζει κανέναν να πιστεύει ή να μην πιστεύει. Ως εκ τούτου, δεν παραβιάζει τη θρησκευτική ελευθερία. Ούτε έχω ακούσει ποτέ για κάποιο δικαίωμα το οποίο να νομιμοποιεί κάποιον να εναντιώνεται στα θρησκευτικά σύμβολα. Εάν ήταν έτσι τα πράγματα, θα έπρεπε στην πραγματικότητα να απαγορεύσουμε αμέσως όλους τους σταυρούς στις ταφόπλακες και σε όλους τους τρούλους των εκκλησιών. Ως εκ τούτου, η απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για τους Εσταυρωμένους δεν συνιστά απλώς μια επίθεση κατά της αρχής της επικουρικότητας, αλλά παραβιάζει επίσης το ίδιο το δικαίωμα στη θρησκευτική ελευθερία. Εμείς, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, δεν μπορούμε και δεν πρέπει να αποδεχθούμε την απόφαση αυτήν. Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων θα πρέπει να απονέμει δικαιοσύνη και να μην γίνεται μαριονέτα των ιδεολογικών και αντιχριστιανικών συμφερόντων. Διαφορετικά, θα πρέπει να εξετάσουμε σοβαρά αν το Δικαστήριο αυτό εξακολουθεί στην πραγματικότητα να έχει κάποιον σκοπό ύπαρξης.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE), γραπτώς. – (PL) Κατά την άποψή μου, η απόφαση του Δικαστηρίου δεν έχει καμία σχέση με την προστασία της θρησκευτικής ελευθερίας. Η παρουσία του σταυρού στις σχολικές αίθουσες δεν ασκεί αφ' εαυτής πιέσεις στην κοσμοθεώρηση κάποιου ατόμου και δεν παραβιάζει το δικαίωμα των γονέων να ανατρέφουν τα παιδιά τους σύμφωνα με τις ιδιαίτερες πεποιθήσεις τους, όπως ακριβώς δεν παραβιάζεται το δικαίωμα αυτό με το να φορά κανείς ρούχα τα οποία μαρτυρούν την ομολογία μιας συγκεκριμένης πίστης. Η αμοιβαία κατανόηση και ευθύτητα προς τους άλλους αποτελούν τα θεμέλια μιας κοινής, ενωμένης Ευρώπης, όπως ακριβώς και ο σεβασμός για τις πολιτισμικές διαφορές μεταξύ των χωρών και για τις ρίζες και τις παραδόσεις των εθνών που συγκροτούν την Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν αποτελεί μυστικό ότι η ευρωπαϊκή ταυτότητα πηγάζει άμεσα από τη χριστιανική παράδοση. Ως εκ τούτου, για την αδιαμφισβήτητη πλειονότητα των Ευρωπαίων, ο σταυρός αποτελεί θρησκευτικό σύμβολο και, ταυτόχρονα, σύμβολο που αντιπροσωπεύει τις αξίες τους. Δεν μπορώ να διανοηθώ ότι ο αμοιβαίος διάλογος που πραγματοποιούμε καθημερινά μεταξύ μας θα πρέπει να στερείται των αξιών στις οποίες πιστεύουμε. Ούτε μπορώ να διανοηθώ ότι, στο όνομα της θρησκευτικής ελευθερίας, θα πρέπει να εξαναγκαστούμε να αρνηθούμε αυτό που αποτελεί για εμάς σημαντικό και ιερό σύμβολο, ανεξάρτητα από το αν πρόκειται για τον σταυρό, το αστέρι του Δαβίδ ή την ημισέληνο. Όπως ακριβώς κανένας δεν έχει το δικαίωμα να εξαναγκάσει τους άλλους να προσκολληθούν σε μια συγκεκριμένη θρησκεία ή σύστημα αξιών, με τον ίδιο τρόπο κανένας δεν έχει το δικαίωμα να υποχρεώσει τους άλλους, στο όνομα της ελευθερίας, να απομακρύνουν σύμβολα, τα οποία είναι σημαντικά για ολόκληρη την ανθρωπότητα. Με την απόφασή του, το Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων δεν διαφυλάσσει, στην πραγματικότητα, τη θρησκευτική ελευθερία, αλλά προβαίνει σε διακρίσεις ενάντια σε όλους εκείνους, για τους οποίους τα σύμβολα της πίστης έχουν μεγάλη σημασία στη ζωή τους.

21. Ημερήσια διάταξη της επόμενης συνεδρίασης: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

22. Λήξη της συνεδρίασης

(Η συνεδρίαση λήγει στις 23.45)